

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΖ'

Δευτέρα 18 Δεκεμβρίου 2017

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 127ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας, το 2ο Γενικό Λύκειο Ελευσίνας, το Γυμνάσιο Καστριτσίου Πατρών, το 4ο Γυμνάσιο Τρίπολης, το Γυμνάσιο Φιλιάτων Θεσπρωτίας και το 1ο Γυμνάσιο Κέρκυρας, σελ. 3221, 3233, 3247, 3252, 3264, 3567, 3282, 3294

2. Ανακοινώνεται η υπ' αριθμόν 14929/9167 από 15 Δεκεμβρίου 2017 απόφαση του Προέδρου της Βουλής με τίτλο: «Σύσταση και συγκρότηση των Διαρκών Επιτροπών της Ολομέλειας της Βουλής», σελ. 3221 - 3228

3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 3229, 3236, 3242, 3243, 3244, 3246, 3251, 3253, 3254, 3264, 3272, 3274, 3275, 3276, 3277, 3282, 3284, 3287, 3295, 3296, 3298, 3302, 3305, 3307

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση σχεδίων νόμων:

α) Οι Υπουργοί Εξωτερικών, Εσωτερικών, Οικονομίας και Ανάπτυξης, Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης, Εθνικής Άμυνας, Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Οικονομικών, Υγείας, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Υποδομών και Μεταφορών, Μεταναστευτικής Πολιτικής, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Τουρισμού, καθώς και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Εσωτερικών, Οικονομίας και Ανάπτυξης, Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Εξωτερικών, Οικονομικών, Υγείας, Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κατέθεσαν στις 14.12.2017 σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας Εμπορίου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Κρατών-Μελών της, αφενός, και της Κολομβίας και του Περού, αφετέρου, μετά των συνημμένων σ' αυτήν Παραρτημάτων», σελ. 3221

β) Οι Υπουργοί Οικονομικών, Εσωτερικών, Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εθνικής Άμυνας, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Τουρισμού, καθώς και η Υφυπουργός Οικονομικών κατέθεσαν στις 14.12.2017 σχέδιο νόμου: «Αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και άλλες διατάξεις», σελ. 3221

2. Συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2018», σελ. 3229 - 3311

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. ,	σελ. 3244 - 3260
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. ,	σελ. 3293 - 3311
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 3221 - 3244
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. ,	σελ. 3277 - 3293
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. ,	σελ. 3260 - 3277

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. ,	σελ. 3246, 3254
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. ,	σελ. 3272, 3274, 3275, 3276
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,	σελ. 3243, 3287
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. ,	σελ. 3254
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. ,	σελ. 3295, 3296, 3298, 3302, 3305

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 3229, 3236, 3242, 3243
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. ,	σελ. 3282, 3284, 3285, 3287
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ. 3244, 3298
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. ,	σελ. 3264, 3275, 3276, 3277
ΜΑΝΤΑΣ Χ. ,	σελ. 3276, 3287
ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. ,	σελ. 3302, 3305, 3307
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 3258
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	

σελ. 3254

ΠΟΛΑΚΗΣ Π. ,

σελ. 3295

ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. ,

σελ. 3251, 3276, 3282, 3302

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,

σελ. 3252, 3253

ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,

σελ. 3269

ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε. ,

σελ. 3286, 3287

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. ,

σελ. 3275, 3276

ΒΙΤΣΑΣ Δ. ,

σελ. 3305, 3306

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,

σελ. 3243, 3263

ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. ,

σελ. 3252, 3262, 3278, 3279

ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ Κ. ,

σελ. 3233, 3234, 3241

ΓΑΚΗΣ Δ. ,

σελ. 3243, 3244

ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό. ,

σελ. 3240

ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ Γ. ,

σελ. 3246, 3247

ΔΟΥΖΙΝΑΣ Κ. ,

σελ. 3244

ΘΕΛΕΡΙΤΗ Μ. ,

σελ. 3261, 3262

ΚΑΒΒΑΔΙΑ Ι. ,

σελ. 3229

ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. ,

σελ. 3290, 3291

ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ Α. ,

σελ. 3260

ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ Κ. του Αχ. ,

σελ. 3256

ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ Γ. ,

σελ. 3238

ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ Α. ,

σελ. 3299

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. ,

σελ. 3230

ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. ,

σελ. 3291

ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ Έ. ,

σελ. 3309

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Α. ,

σελ. 3308

ΚΥΡΙΤΣΗΣ Γ. ,

σελ. 3268

ΛΑΠΠΑΣ Σ. ,

σελ. 3250, 3251, 3252

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,

σελ. 3244, 3259, 3260, 3298

ΜΑΝΤΑΣ Χ. ,

σελ. 3257, 3263, 3279, 3284, 3287

ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ Α. ,

σελ. 3255

ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ Α. ,

σελ. 3295

ΜΟΥΜΟΥΛΙΔΗΣ Θ. ,

σελ. 3298

ΜΟΥΣΤΑΦΑ Μ. ,

σελ. 3258, 3259

ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. ,

σελ. 3299, 3307

ΜΠΟΛΑΡΗΣ Μ. ,

σελ. 3236

ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,

σελ. 3235, 3236, 3243, 3255

ΞΑΝΘΟΣ Α. ,

σελ. 3279

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 3251, 3253, 3254
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Δ. ,	σελ. 3247
ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ Α. ,	σελ. 3247
ΠΑΠΠΑΣ Χ. ,	σελ. 3249
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 3276, 3282, 3284, 3285, 3286
ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 3239, 3240
ΣΑΛΜΑΣ Μ. ,	σελ. 3304, 3305
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. ,	σελ. 3231
ΣΚΡΕΚΑΣ Κ. ,	σελ. 3252
ΣΠΑΡΤΙΝΟΣ Κ. ,	σελ. 3289
ΣΤΑΘΑΚΗΣ Γ. ,	σελ. 3296, 3305
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. ,	σελ. 3251, 3257, 3260, 3276, 3280, 3282, 3302, 3303
ΣΤΑΜΑΤΗΣ Δ. ,	σελ. 3262, 3263, 3264
ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. ,	σελ. 3277, 3278
ΣΤΕΡΓΙΟΥ Κ. ,	σελ. 3234, 3235
ΣΤΥΛΙΟΣ Γ. ,	σελ. 3257
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. ,	σελ. 3294, 3295
ΤΖΑΚΡΗ Θ. ,	σελ. 3293
ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ,	σελ. 3298
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 3237, 3240
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. ,	σελ. 3274, 3275, 3276, 3285, 3286
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. ,	σελ. 3242
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Ι. ,	σελ. 3232
ΦΙΛΗΣ Ν. ,	σελ. 3253, 3265, 3266
ΦΩΤΙΟΥ Θ. ,	σελ. 3266, 3267
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. ,	σελ. 3267
ΧΑΡΙΤΣΗΣ Α. ,	σελ. 3270, 3282
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 3245, 3246
ΧΟΥΛΙΑΡΑΚΗΣ Γ. ,	σελ. 3300, 3302, 3303, 3305
ΨΥΧΟΓΙΟΣ Γ. ,	σελ. 3303
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:	
ΒΑΓΕΝΑ Α. ,	σελ. 3286
ΒΑΓΓΙΩΝΑΚΗ Ε. ,	σελ. 3257
ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 3243, 3303, 3305, 3306
ΒΕΤΤΑΣ Δ. ,	σελ. 3247
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. ,	σελ. 3274, 3275, 3276
ΚΑΪΣΑΣ Γ. ,	σελ. 3246, 3290
ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. ,	σελ. 3286
ΚΑΤΣΗΣ Μ. ,	σελ. 3299
ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ – ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ Π. ,	σελ. 3285
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 3246, 3247

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΖ'

Δευτέρα 18 Δεκεμβρίου 2017

Αθήνα, σήμερα στις 18 Δεκεμβρίου 2017, ημέρα Δευτέρα και ώρα 11.13', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολούθησαν πριν από λίγο από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, δεκαπέντε μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί από το 127^ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας.

Τα παιδιά έχουν φύγει, οπότε δεν τα καλωσορίζω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω τις παρακάτω ανακοινώσεις:

Οι Υπουργοί Εξωτερικών, Εσωτερικών, Οικονομίας και Ανάπτυξης, Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης, Εθνικής Άμυνας, Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Οικονομικών, Υγείας, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Υποδομών και Μεταφορών, Μεταναστευτικής Πολιτικής, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Τουρισμού, καθώς και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Εσωτερικών, Οικονομίας και Ανάπτυξης, Παιδείας, Έρευνας

και Θρησκευμάτων, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Εξωτερικών, Οικονομικών, Υγείας, Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κατέθεσαν στις 14-12-2017 σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας Εμπορίου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Κρατών-Μελών της, αφενός, και της Κολομβίας και του Περού, αφετέρου, μετά των συνημμένων σ' αυτήν Παραρτημάτων».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Οι Υπουργοί Οικονομικών, Εσωτερικών, Οικονομίας και Ανάπτυξης, Εθνικής Άμυνας, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Τουρισμού, καθώς και η Υφυπουργός Οικονομικών κατέθεσαν στις 14-12-2017 σχέδιο νόμου: «Αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και άλλες διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Τέλος, έχω την τιμή να ανακοινώσω την υπ' αριθμόν 14929/9167 από 15 Δεκεμβρίου 2017 απόφαση του Προέδρου της Βουλής με τίτλο: «Σύσταση και συγκρότηση των Διαρκών Επιτροπών της Ολομέλειας της Βουλής».

Η σχετική απόφαση έχει αναρτηθεί στην Κοινοβουλευτική Διαφάνεια και θα καταχωρισθεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Η προαναφερθείσα απόφαση έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΑΔΑ:03-0511

ΠΡΟΣ ΑΝΑΡΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

Πρωτ: 14929

Αριθμ.

Διεκτ: 9167

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΘΕΜΑ: Σύσταση και συγκρότηση των Διαρκών Επιτροπών της Ολομέλειας της Βουλής

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 68 του Συντάγματος και των άρθρων 31 και 32, σε συνδυασμό με το άρθρο 29 παρ. 5 του Κανονισμού της Βουλής,
2. τις υπ' αρ. 4134, 4135, 4136, 4137, 4138, 4139, 4140 και 4141 από 9 Οκτωβρίου 2017 επιστολές μας προς τους Προέδρους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων,
3. το υπ' αρ. πρωτ. 4971/2017 έγγραφο της Κ.Ο. του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., το υπ' αρ. πρωτ. 4305/2017, έγγραφο της Κ.Ο. της Ν.Δ., όπως τροποποιήθηκε με το υπ' αρ. πρωτ. 5027/2017 έγγραφο, το υπ' αρ. πρωτ. 5213/2017 έγγραφο της Κ.Ο. της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ, το υπ' αρ. πρωτ. 4177/2017 έγγραφο της Κ.Ο. «Λαϊκός Σύνδεσμος-Χρυσή Αυγή», το υπ' αρ. πρωτ. 4178/2017 έγγραφο της Κ.Ο. του Κ.Κ.Ε., το υπ' αρ. πρωτ. 5101/2017 έγγραφο της Κ.Ο. «Ανεξάρτητοι Έλληνες - Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία», το υπ' αρ. πρωτ. 4179/2017 έγγραφο της Κ.Ο. της Ένωσης Κεντρώων και το υπ' αρ. πρωτ. 4251/2017 έγγραφο της Κ.Ο. του κόμματος «ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ», καθώς και την προτίμηση των ανεξάρτητων Βουλευτών,
4. την υπ' αρ. 12689/8221, από 6 Οκτωβρίου 2015, απόφασή μας «Σύσταση των Διαρκών Επιτροπών της Βουλής και Καθορισμός των Αρμοδιοτήτων τους»,
5. την υπ' αρ. 17343/12067, από 8 Νοεμβρίου 2016, απόφασή μας «Καθορισμός Αρμοδιότητας των Διαρκών Επιτροπών Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και Παραγωγής και Εμπορίου»,

αποφασίζουμε,

1. Τη σύσταση των προβλεπόμενων από το άρθρο 31 του Κανονισμού της Βουλής Διαρκών Επιτροπών για τη Γ' Σύνοδο της ΙΖ' Βουλευτικής Περιόδου.
2. Τη συγκρότηση των Διαρκών Επιτροπών ως ακολούθως:

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Αρμόδια για τα Υπουργεία:

α) Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων και β) Πολιτισμού και Αθλητισμού

1. Ακριώτης Γεώργιος
2. Αναγνωστοπούλου Αθανασία
3. Αυλωνίτου Ελένη
4. Βαγενά Άννα
5. Βάκη Φωτεινή
6. Γενιά Γεωργία
7. Γεωργοπούλου – Σαλιάρη Ευσταθία
8. Δουζίνας Κωνσταντίνος
9. Δρισέλη Παναγιώτα
10. Εμμανουηλίδης Δημήτριος
11. Θηβαίος Νικόλαος
12. Κατσαβριά – Σιωροπούλου Χρυσούλα
13. Κουράκης Αναστάσιος
14. Κωνσταντίνεας Πέτρος
15. Μηταφίδης Τριαντάφυλλος
16. Μιχελής Αθανάσιος
17. Μουμουλίδης Θεμιστοκλής
18. Πάντζας Γεώργιος
19. Παπαδόπουλος Χριστόφορος
20. Σεβαστάκης Δημήτριος
21. Σκουρολιάκος Παναγιώτης
22. Στέφος Ιωάννης
23. Τζούφη Μερόπη
24. Φίλης Νικόλαος
25. Ανδριανός Ιωάννης
26. Αντωνίου Μαρία
27. Αυγενάκης Ελευθέριος
28. Βλάσσης Κωνσταντίνος
29. Καραμανλή Άννα
30. Κέλλας Χρήστος
31. Κεραμέως Νίκη
32. Κεφαλογιάννη Όλγα
33. Κοντογεώργος Κωνσταντίνος
34. Κουκοδήμος Κωνσταντίνος
35. Κουτσούμπας Ανδρέας
36. Ράπτη Ελένη
37. Στύλιος Γεώργιος
38. Θεοχαρόπουλος Αθανάσιος
39. Κεφαλίδου Χαρά
40. Κωνσταντόπουλος Δημήτριος
41. Γρέγος Αντώνιος
42. Ηλιόπουλος Παναγιώτης
43. Χατζησάββας Χρήστος
44. Γκιόκας Ιωάννης
45. Δελής Ιωάννης
46. Συντυχάκης Εμμανουήλ
47. Κατσίκης Κωνσταντίνος
48. Παπαχριστόπουλος Αθανάσιος
49. Μεγαλομύστακας Αναστάσιος
50. Ψαριανός Γρηγόρης

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Αρμόδια για τα Υπουργεία:

α) Εθνικής Άμυνας και β) Εξωτερικών

1. Αναγνωστοπούλου Αθανασία
2. Αυλωνίτου Ελένη
3. Βαγιωνάκη Ευαγγελία
4. Βαρεμένος Γεώργιος
5. Δέδες Ιωάννης
6. Δουζίνας Κωνσταντίνος
7. Δρίτσας Θεόδωρος
8. Εμμανουηλίδης Δημήτριος
9. Καββαδία Ιωαννέτα
10. Καραγιάννης Ιωάννης
11. Καραγιαννίδης Χρήστος
12. Κασιμάτη Ειρήνη (Νίνα)
13. Κυρίτσης Γεώργιος
14. Μουσταφά Μουσταφά
15. Μπαλλής Συμεών
16. Μπαλτάς Αριστείδης
17. Ντζιμάνης Γεώργιος
18. Ξυδάκης Νικόλαος
19. Ρίζος Δημήτριος
20. Σταματάκη Ελένη
21. Στέφος Ιωάννης
22. Τελιγορίδου Ολυμπία
23. Τζαμακλής Χαρίλαος
24. Τριανταφύλλου Μαρία
25. Φίλης Νικόλαος
26. Αναστασιάδης Σάββας
27. Γεωργιάδης Σπυρίδων - Άδωνις
28. Δαβάκης Αθανάσιος
29. Δημοσχάκης Αναστάσιος
30. Καββαδάς Αθανάσιος
31. Καλαφάτης Σταύρος
32. Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)
33. Κεφαλογιάννης Ιωάννης
34. Κικίλιας Βασίλειος
35. Κουμουτσάκος Γεώργιος
36. Μείμαράκης Ευάγγελος - Βασίλειος
37. Τασούλας Κωνσταντίνος
38. Τσιάρας Κωνσταντίνος
39. Θεοχαρόπουλος Αθανάσιος
40. Κωνσταντινόπουλος Οδυσσέας
41. Λοβέρδος Ανδρέας
42. Κασιδιάρης Ηλίας
43. Κούζηλος Νικόλαος
44. Παππάς Χρήστος
45. Κανέλλη Λιάνα
46. Παφίλης Αθανάσιος
47. Τάσσος Σταύρος
48. Καμμένος Δημήτριος
49. Κατσίκης Κωνσταντίνος
50. Σαρίδης Ιωάννης
51. Δανέλλης Σπυρίδων
52. Κουκούτσης Δημήτριος

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Αρμόδια για το Υπουργείο Οικονομικών

1. Αντωνίου Χρήστος
2. Βαγιωνάκη Ευαγγελία
3. Βαρδάκης Σωκράτης
4. Βέττας Δημήτριος
5. Γάκης Δημήτριος
6. Γιαννακίδης Ευστάθιος
7. Γκιόλας Ιωάννης
8. Δημαράς Γεώργιος
9. Θελερίτη Μαρία
10. Θεοπεφτάτου Αφροδίτη
11. Ιγγλέζη Αικατερίνη
12. Καρά Γιουσούφ Αϊχάν
13. Καραγιαννίδης Χρήστος
14. Μαντάς Χρήστος
15. Μάρδας Δημήτριος
16. Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος
17. Μιχελής Αθανάσιος
18. Μπαλαούρας Γεράσιμος
19. Μπάρκας Κωνσταντίνος
20. Μπιγιάλας Χρήστος
21. Μπόλαρης Μάρκος
22. Παυλίδης Κωνσταντίνος
23. Πρατσόλης Αναστάσιος
24. Σηφάκης Ιωάννης
25. Συρμαλένιος Νικόλαος
26. Τριανταφυλλίδης Αλέξανδρος
27. Αυγενάκης Ελευθέριος
28. Βεσυρόπουλος Απόστολος
29. Βλάχος Γεώργιος
30. Δένδιας Νικόλαος - Γεώργιος
31. Καράογλου Θεόδωρος
32. Καρασμάνης Γεώργιος
33. Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)
34. Σταϊκούρας Χρήστος
35. Σταμάτης Δημήτριος
36. Τραγάκης Ιωάννης
37. Τσιάρας Κωνσταντίνος
38. Φορτσάκης Θεόδωρος
39. Χατζηδάκης Κωνσταντίνος
40. Αρβανιτίδης Γεώργιος
41. Κουτσούκος Ιωάννης
42. Μανιάτης Ιωάννης
43. Γερμενής Γεώργιος
44. Καρακώστας Ευάγγελος
45. Παναγιώταρος Ηλίας
46. Βαρδαλής Αθανάσιος
47. Καραθανασόπουλος Νικόλαος
48. Μανωλάκου Διαμάντω
49. Καμμένος Δημήτρης
50. Κατσίκης Κωνσταντίνος
51. Κατσιαντώνης Γεώργιος
52. Αμυράς Γεώργιος
53. Θεοχάρης Θεοχάρης (Χάρης)
54. Νικολόπουλος Νικόλαος

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Αρμόδια για τα Υπουργεία:

α) Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και β) Υγείας

1. Βαρδάκης Σωκράτης
2. Βέττας Δημήτριος
3. Γεννιά Γεωργία
4. Δέδες Ιωάννης
5. Ηγουμενίδης Νικόλαος
6. Θεωνάς Ιωάννης
7. Θραψανιώτης Εμμανουήλ
8. Καΐσας Γεώργιος
9. Καρασαρλίδου Ευφροσύνη
10. Καστόρης Αστέριος
11. Κωστοπαναγιώτου Ηλίας
12. Λιβανίου Ζωή
13. Μανιάς Νικόλαος
14. Μαντάς Χρήστος
15. Μείκωπουλος Αλέξανδρος
16. Μιχαηλίδης Ανδρέας
17. Μιχελογιαννάκης Ιωάννης
18. Μουσταφά Μουσταφά
19. Μπάρκας Κωνσταντίνος
20. Παπαδόπουλος Αθανάσιος
21. Παπαδόπουλος Χριστόφορος
22. Παπαηλιού Γεώργιος
23. Παραστατίδης Θεόδωρος
24. Σκούφα Ελισσάβετ
25. Στογιαννίδης Γρηγόριος
26. Τζούφη Μερόπη
27. Βαγιωνάς Γεώργιος
28. Βρούτσης Ιωάννης
29. Γιακουμάτος Γεράσιμος
30. Γιαννάκης Στέργιος
31. Γίογκακας Βασίλειος
32. Κεράσoglou Θεόδωρος
33. Κασαπίδης Γεώργιος
34. Κατσaniώτης Ανδρέας
35. Μαρτίνου Γεωργία
36. Μηταράκης Παναγιώτης (Νότης)
37. Οικονόμου Βασίλειος
38. Σαλμάς Μάριος
39. Φωτήλας Ιάσων
40. Αχμέτ Ιλχάν
41. Μπαργιώτας Κωνσταντίνος
42. Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)
43. Αϊβατίδης Ιωάννης
44. Λαγός Ιωάννης
45. Σαχινίδης Ιωάννης
46. Κατσώτης Χρήστος
47. Λαμπρούλης Γεώργιος
48. Στεργίου Κωνσταντίνος
49. Λαζαρίδης Γεώργιος
50. Παπαχριστόπουλος Αθανάσιος
51. Φωκάς Αριστείδης
52. Μαυρωτάς Γεώργιος
53. Μάρκου Αικατερίνη
54. Μεγαλοοικονόμου Θεοδώρα

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Αρμόδια για τα Υπουργεία:

α) Εσωτερικών, β) Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης, γ) Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, δ) Διοικητικής Ανασυγκρότησης και ε) Μεταναστευτικής Πολιτικής

1. Αθανασίου Αθανάσιος
2. Βάκη Φωτεινή
3. Γάκης Δημήτριος
4. Γκιόλας Ιωάννης
5. Θελερίτη Μαρία
6. Κασιμάτη Ειρήνη (Νίνα)
7. Κοζομπόλη Παναγιώτα
8. Λάππας Σπυρίδων
9. Μορφίδης Κωνσταντίνος
10. Μπαλλής Συμεών
11. Πάλλης Γεώργιος
12. Παπαηλιού Γεώργιος
13. Παπαφιλήττου Γεώργιος
14. Παρασκευόπουλος Νικόλαος
15. Πρατσόλης Αναστάσιος
16. Ριζούλης Ανδρέας
17. Σαρακιώτης Ιωάννης
18. Σταματάκη Ελένη
19. Σταμπουλή Αφροδίτη
20. Συρίγος Αντώνιος
21. Τζάκρη Θεοδώρα
22. Τζαμακλής Χαρίλαος
23. Τσίρκας Βασίλειος
24. Τσόγκας Γεώργιος
25. Χριστοδουλοπούλου Αναστασία
26. Ψυχογιός Γεώργιος
27. Ασημακοπούλου Άννα - Μισέλ
28. Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης
29. Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)
30. Βούλτεψη Σοφία
31. Γεωργαντάς Γεώργιος
32. Γκιουλέκας Κωνσταντίνος
33. Καραγκούννης Κωνσταντίνος
34. Καρασμάνης Γεώργιος
35. Κυριαζίδης Δημήτριος
36. Παναγιωτόπουλος Νικόλαος
37. Τασούλας Κωνσταντίνος
38. Τζαβάρας Κωνσταντίνος
39. Χαρακόπουλος Μάξιμος
40. Γρηγοράκος Λεωνίδας
41. Παπαθεοδώρου Θεόδωρος
42. Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος
43. Γερμενής Γεώργιος
44. Καρακώστας Ευάγγελος
45. Λαγός Ιωάννης
46. Γκιόκας Ιωάννης
47. Παφίλης Αθανάσιος
48. Συντυχάκης Εμμανουήλ
49. Κατσίκης Κωνσταντίνος
50. Παπαχριστόπουλος Αθανάσιος
51. Σαρίδης Ιωάννης
52. Δανέλλης Σπυρίδων
53. Παναγούλης Ευστάθιος
54. Παπακώστα – Σιδηροπούλου Αικατερίνη

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Αρμόδια για τα Υπουργεία:

α) Οικονομίας και Ανάπτυξης, β) Περιβάλλοντος και Ενέργειας, γ) Υποδομών και Μεταφορών, δ) Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, ε) Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και στ) Τουρισμού

1. Αραχωβίτης Σταύρος
2. Βράντζα Παναγιώτα
3. Γκαρά Αναστασία
4. Δημαράς Γιώργος
5. Δημητριάδης Δημήτριος
6. Δρίτσας Θεόδωρος
7. Ζεϊμπέκ Χουσεϊν
8. Θεοφύλακτος Ιωάννης
9. Ιγγλέζη Αικατερίνη
10. Καματερός Ηλίας
11. Καραγιάννης Ιωάννης
12. Καρακώστα Ευαγγελία
13. Καραναστάσης Απόστολος
14. Κάτσης Μάριος
15. Καφαντάρη Χαρούλα (Χαρά)
16. Μπαλωμενάκης Αντώνιος
17. Ξυδάκης Νικόλαος
18. Ουρσουζίδης Γεώργιος
19. Παπαδόπουλος Νικόλαος
20. Σέλτσας Κωνσταντίνος
21. Σηφάκης Ιωάννης
22. Σιμορέλης Χρήστος
23. Σπαρηνός Κωνσταντίνος
24. Συρμαλένιος Νικόλαος
25. Τελιγιορίδου Ολυμπία
26. Τζάκρη Θεοδώρα
27. Αθανασίου Χαράλαμπος
28. Αντωνιάδης Ιωάννης
29. Αραμπατζή Φωτεινή
30. Δήμας Χρίστος
31. Καραμανλής Αχ. Κωνσταντίνος
32. Κατσαφάδος Κωνσταντίνος
33. Κόνσολας Εμμανουήλ
34. Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)
35. Μπουκώρος Χρήστος
36. Μπούρας Αθανάσιος
37. Πλακιάτσης Ιωάννης
38. Σκρέκας Κωνσταντίνος
39. Στύλιος Γεώργιος
40. Αρβανιτίδης Γεώργιος
41. Κωνσταντινόπουλος Οδυσσεάς
42. Τζελέπης Μιχαήλ
43. Ζαρούλια Ελένη
44. Παναγιώταρος Ηλίας
45. Σαχινίδης Ιωάννης
46. Καραθανασόπουλος Νικόλαος
47. Μανωλάκου Διαμάντω
48. Μωραΐτης Νικόλαος
49. Καμμένος Δημήτριος
50. Λαζαρίδης Γεώργιος
51. Γεωργιάδης Μάριος
52. Αμυράς Γεώργιος
53. Καρράς Γεώργιος - Δημήτριος
54. Μίχος Νικόλαος

Αθήνα, 15 Δεκεμβρίου 2017

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ

ΦΩΤΕΙΝΗ Δ. ΣΦΕΤΣΙΟΥ

Κανονισμός
- Γραφείο Προέδρου της Βουλής
- Γραφείο Γενικού Γραμματέα της Βουλής
- Γραφείο Εθνικού Γραμματέα της Βουλής
- Γραφείο Κοινοβουλευτικού Οργάνου
- Αναρμόδια και αναρμόδια κ.λπ.
- Γραφείο Διεύθυνσης Κοινοβουλευτικού Έργου
- Διεύθυνση Διαρκών Επιτροπών
- Διεύθυνση Ειδικών Μόνιμων Επιτροπών
- Διεύθυνση Νομοθετικού Έργου
- Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
- Διεύθυνση Πληροφοριών και Επικοινωνιών

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2018».

Ως προς την οργάνωση της συζήτησης, μετά την ομόφωνη απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων, θα ήθελα να σας προτείνω τα εξής:

Πρώτον, στη σημερινή συνεδρίαση, Δευτέρα 18-12-2017, προτείνω να εξαντληθεί ο κατάλογος των ομιλητών. Έχουν μείνει περίπου σαράντα ομιλητές. Άρα, θα μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι μέχρι το βράδυ που θα κλείσει η συνεδρίαση. Συγκεκριμένα, προτείνω να μιλήσουν οι σαράντα έξι εναπομείναντες και εναπομείναντες Βουλευτές επί του καταλόγου, οι υπόλοιποι έξι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι -γιατί έχουν μιλήσει ήδη δύο- και τέλος δώδεκα Υπουργοί με βάση τον κατάλογο που μου έχει στείλει ο Γραμματέας της Κυβέρνησης.

Η ώρα λήξης της σημερινής συνεδρίασης εκτιμάται ότι θα είναι στις 22.30'.

Η αυριανή συνεδρίαση, της Τρίτης 19-12-2017, θα ξεκινήσει στις 10.30' το πρωί. Ως προς τη διαδικασία της συζήτησης της τελευταίας ημέρας, προτείνω να ξεκινήσουμε με δύο κύκλους ομιλητών. Αυτό είναι μια καινοτομία που γίνεται για πρώτη φορά και σκοπό έχει να μην μιλούν την τελευταία ημέρα μόνο οι Υπουργοί, χωρίς να υπάρχει αντίλογος από την αντιπολίτευση.

Ο πρώτος κύκλος θα περιλαμβάνει, επειδή μας παίρνει ο χρόνος, τους γενικούς εισηγητές και τον έναν ανεξάρτητο ειδικό εισηγητή, ώστε να δευτερολογήσουν, εφόσον το επιθυμούν, για τρία λεπτά ο καθένας και η καθεμία. Ο δεύτερος κύκλος θα περιλαμβάνει τους οκτώ Κοινοβουλευτικούς Εκπρόσωπους -με το ίδιο σκεπτικό πάλι, όπως σας είπα-, οι οποίοι θα δευτερολογήσουν, εφόσον το επιθυμούν, επίσης για τρία λεπτά ο καθένας. Στους κύκλους αυτούς προτείνω να παρεμβάλλονται οι Υπουργοί που θα είναι για την αυριανή ημέρα με βάση τον κατάλογο που θα μας στείλουν.

Για σήμερα να ξέρετε ότι θα μιλήσουν δώδεκα Υπουργοί, ξεκινώντας μετά από λίγο, μέχρι το βράδυ στις 22.30'.

Στη συνέχεια, θα ξεκινήσουν οι ομιλίες των πολιτικών Αρχηγών και, κατόπιν τούτων, εκτιμάται η διαδικασία να έχει ολοκληρωθεί μέχρι τις 9.00' το βράδυ αύριο περίπου, ώστε να ξεκινήσει η ψηφοφορία. Η ψηφοφορία δεν θα ξεκινήσει πριν τις 10.00'-10.30', γιατί θέλει μεγάλο χρόνο η διαδικασία, όπως ξέρετε -στήνεται κάλη για κάθε Υπουργείο, με δύο ψηφολέκτες, συν κατάλογοι κ.λπ.- παίρνει περίπου μισή ώρα με τρία τέταρτα.

Επομένως, υπάρχει κάποια αντίρρηση για τη διαδικασία αυτή; Νομίζω ότι είναι καλή. Το καλό είναι ότι δεν θα μείνει ούτε ένας συνάδελφος χωρίς να μιλήσει. Θα μιλήσουν όλοι. Θα εξαντληθεί ο κατάλογος σήμερα.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Το Σώμα συνεφώνησε ομοφώνως.

Θα ξεκινήσουμε με τους τρεις πρώτους ομιλητές, την κ. Καρβαδία, την κ. Καφαντάρη και τον κ. Σκανδαλίδη.

Σύμφωνα με τον κατάλογο που έχω, πρώτος στη σειρά από τους Υπουργούς είναι ο κ. Τσιρώνης. Μετά θα δώσω τον λόγο και στον κ. Γαβρόγλου και από εκεί και ύστερα θα συνεχίσουμε με ομιλητές ή εάν θέλει κάποιος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από τους έξι που δεν μίλησαν να παρεμβληθεί μετά από τις ομιλίες των Υπουργών, θα τον παρεμβάλουμε, ώστε μέχρι το βράδυ να έχουν τελειώσει και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Νομίζω ότι δεν έχουμε άλλο διαδικαστικό πρόβλημα.

Η κ. Αννέτα Καρβαδία μπορεί να έρθει στο Βήμα. Επειδή με ενημέρωσε ότι θέλει να πει δύο κουβέντες για τον ξαφνικό θάνατο του συναδέλφου της Βασίλη Μπεσκήνη, θα έχει μια μικρή ανοχή στον χρόνο.

Κυρία Καρβαδία, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρό-

εδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπε και ο Πρόεδρος, θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω την ομιλία μου με μία αναφορά προσωπικού χαρακτήρα. Σήμερα η δημοσιογραφική οικογένεια πενθεί έναν νέο άνθρωπο, τον Βασίλη Μπεσκήνη, ο οποίος έφυγε χθες ξαφνικά από τη ζωή, σε ηλικία μόλις σαράντα τριών χρόνων.

Θα ήθελα, λοιπόν, από αυτό εδώ το Βήμα να εκφράσω τα πιο ειλικρινή μου συλλυπητήρια στην οικογένεια, τους φίλους και τους συνεργάτες του. Ο χαμός ενός τόσο νέου ανθρώπου δεν μπορεί παρά να μας γεμίζει θλίψη.

Την ίδια στιγμή θα ήθελα να καταδικάσω απερίφραστα, «χολερικά» σχόλια τα οποία αναρτήθηκαν στο διαδίκτυο και που χαρακτηρίζουν αυτές και αυτούς που τα ανήρτησαν. Ο θάνατος, σε καμμία περίπτωση, δεν μπορεί να χρησιμοποιείται για κανενός είδους μικροκομματικές σκοπιμότητες. Εδώ απαιτείται σιωπή και σεβασμός στο πένθος των δικών του ανθρώπων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα για τον προϋπολογισμό του 2018, την ώρα που έξω απ' αυτήν την Αίθουσα βρίσκονται είκοσι πέντε προσφυγόπουλα, που έζησαν τη φρίκη του πολέμου. Και συζητάμε, λίγες μόνο ώρες μετά τη λήξη της Συνόδου Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μιας συνόδου που επιβεβαίωσε για άλλη μία φορά αυτό που είναι πλέον κοινός τόπος, ότι η Ευρώπη έχει χάσει τον προσανατολισμό της, αναζητά ταυτότητα και πειστικές απαντήσεις απέναντι σε φαινόμενα ρατσισμού, εθνικισμού και ξενοφοβίας, φαινόμενα που δείχνουν πως το «αυγό του φιδιού» έχει δυστυχώς επωαστεί για τα καλά στα σπλάχνα της ηπείρου μας και καμμία δικαιολογία ή αυταπάτη δεν συγχωρείται.

Ξεκινώ την ομιλία μου μ' αυτή την αναφορά γιατί, δυστυχώς, όλες τις προηγούμενες ημέρες οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης υπερέβαλαν εαυτούς και πάλι στον καταγγελτικό λόγο και την ακραία ρητορική, εμφανίζοντας μία καταστροφολογία και σκανδαλολόγια εικόνα για τη χώρα, θέλοντας να ψαρέψουν σε θολά νερά, συμπλέοντας έτσι με επιχειρήματα και λογικές, που κατά κόρον χρησιμοποιούνται από τα πιο ακραία δεξιά τμήματα του πολιτικού φάσματος.

Να επισημάνω, λοιπόν, ότι όταν το δεύτερο κόμμα της χώρας υιοθετεί απόψεις, όπως παραδείγματος χάριν ότι η οικονομική ανισότητα είναι φυσικό και φυσιολογικό φαινόμενο, που δεν έχει τρόπο ή λόγο αντιμετώπισης ή όταν ακούμε από τον ίδιο τον Πρόεδρο του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης το αμίμητο πως «εάν δεν δαμάσει κάποιος τα εσωτερικά του «Εξάρχεια», τότε δεν θα μπορέσει να αντιμετωπίσει και τα πραγματικά Εξάρχεια», τότε νομιμοποιεί και μολιάζει την κοινωνία με απόψεις που φυσιολογικά θα έπρεπε, ως εν δυνάμει εκφραστής του μεσαίου χώρου, να απορρίπτει ασυζητήτι. Εάν βεβαίως δεν αντιλαμβανόταν τη χώρα ως ένα τρόπαιο εξουσίας, που πρέπει πάση θυσία να έρθει στα χέρια του.

Να περάσω τώρα στον προϋπολογισμό του 2018, ένα έτος που θα σηματοδοτήσει την έξοδό μας από τα μνημόνια και την πολύ σκληρή επιτροπεία, χωρίς βεβαίως αυτό να σημαίνει ότι οι πληγές θα κλείσουν ως διά μαγείας.

Ωστόσο, επιχειρούμε να βγάλουμε τη χώρα από τη μνημονιακή περίοδο με την κοινωνία όρθια, όπως είχαμε υποσχεθεί στον ελληνικό λαό. Με αδυναμίες; Αναμφίβολα. Με αστοχίες, με βαρύ τίμημα, με πολιτικές που δεν μας εκφράζουν, αλλά έχοντας δώσει μια συνεχή, μια αδιαμφισβήτητη σκληρή μάχη με σημαντικές επιμέρους επιτυχίες, την ώρα που οι κύριοι και οι κυρίες της Αντιπολίτευσης σφύριζαν αδιάφορα και έπαιζαν το παιχνίδι των δανειστών, ζητώντας μας να υπογράψουμε άρον-άρον το στιδήποτε.

Κι έρχεστε τώρα να μας κατηγορήσετε ότι δεν διαπραγματευτήκαμε, διασπείροντας ταυτόχρονα τη φασίζουσα θεωρία του «όλοι ίδιοι είμαστε», επιδιώκοντας μ' αυτόν τον τρόπο να ξεχάσουν οι πολίτες τις ευθύνες σας για το ότι οι δικές σας πολιτικές και οι δικές σας παρέες έφεραν τη χώρα στην αγκαλιά των δανειστών.

Φυσικά και δεν είμαστε όλοι ίδιοι. Ενδεικτικά να αναφέρω ότι εμείς φέτος αυξάνουμε τον προϋπολογισμό της κοινωνικής αλληλεγγύης κατά 20,6% σε σχέση με πέρυσι, ενώ σε σχέση με τον προϋπολογισμό του 2015 η αύξηση είναι 232%.

Δίνουμε για δεύτερη χρονιά κοινωνικό μέρος σε όσους χτυπήθηκαν ιδιαίτερα από την ανθρωπιστική κρίση που φέρατε στη χώρα, επιμένοντας ότι μας ενδιαφέρουν πρωτίστως οι άνθρωποι και όχι οι αριθμοί. Στην ίδια λογική είναι και το επίδομα των 400 ευρώ στους άνεργους νέους από 18 έως 24 ετών.

Θα δώσουμε και φέτος 760 εκατομμύρια ευρώ για το κοινωνικό επίδομα αλληλεγγύης, σχολικά γεύματα σε εκατόν τριάντα χιλιάδες μαθητές του δημοτικού.

Καλύπτουμε τα έξοδα για εκατόν δεκαεννέα χιλιάδες παιδιά σε βρεφονηπιακούς σταθμούς και αυξάνουμε τα οικογενειακά επιδόματα κατά 40%, παρά τα όσα ισχυρίζονταν οι φιλικές σας μιντιακές «Κασσάνδρες».

Αντικρούσαμε την επίθεση στα αναπηρικά επιδόματα και νομοθετήσαμε ότι πλέον στις πτωχεύσεις θα προηγούνται οι απαιτήσεις των εργαζομένων έως, έξι μήνες, έναντι όλων των άλλων πιστωτών.

Εμείς είμαστε αυτοί που θα εισπράξουμε χρήματα από τις τηλεοπτικές άδειες, παρά τη λυσσαλέα αντίδρασή σας αγκαλιά με συγκεκριμένους μιντιακούς κύκλους, ενώ είμαστε εμείς πάλι που με μια σειρά νομοθετημάτων προωθήσαμε -και θα προωθήσουμε ακόμη περισσότερο- μια σειρά από κοινωνικά και ανθρώπινα δικαιώματα που η συντηρητική σας προσέγγιση τα άφηνε χρόνια στα αζήτητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, πιστεύετε πραγματικά ότι όταν λέτε πως εσείς θα προβείτε σε εξορθολογισμό των δημόσιων δαπανών, υπάρχει έστω και ένας ή μία που δεν καταλαβαίνει ότι εννοείτε απολύσεις και περικοπές μισθών σε μια οικονομία που ακόμη μαστιάζεται από την ύφεση; Και βεβαίως, αυτές οι απολύσεις και περικοπές μισθών θα αφορούν τη μάζα των εργαζομένων και των μισθωτών και όχι τη δήθεν «ελίτ» που συνωστίζεται στα τραπέζια και στις λίστες σας, ονειρευόμενη τη διαιώνιση των προνομίων της.

Πιστεύετε πραγματικά ότι όταν φωνάζετε για σκάνδαλα, είναι δυνατόν να διαγραφούν από τη συλλογική μνήμη η «SIEMENS», τα Paradise Papers, τα Panama Papers, τα εκατομμύρια που επί χρόνια φαγώνονταν στην υγεία και στους εξοπλισμούς, τα απίστευτα δάνεια «ημετέρων», αλλά και τα ανεξόφλητα δάνεια των 400 εκατομμυρίων ευρώ της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, που μεταξύ άλλων αποκάλυψε η εξεταστική επιτροπή της Βουλής;

Ποιοι ήταν οι πρωταγωνιστές σ' αυτό το πάρτι που επί δεκαετίες στήθηκε σε βάρος των δημόσιων οικονομικών της χώρας; Μα, τα δικά σας στελέχη που δεν έχετε το θάρρος, τη δύναμη, αλλά και τη διάθεση να τα βάλετε στην άκρη. Αντιθέτως, τα αφήνετε να αλωνίζουν, αγκαζέ με τα πρωτοπαλίκαρα του παλιού ένδοξου μιντιακού συστήματος και τους διάφορους «πορφυρογέννητους», νομίζοντας ότι με τις παλιές συνταγές της διατεταγμένης πέννας και του πληρωμένου πληκτρολόγιου θα μπορέσετε να ξεπλυθείτε στα μάτια της κοινής γνώμης.

Δυστυχώς, όμως, για εσάς, οι καιροί έχουν αλλάξει. Μπορεί να κραυγάζετε, μπορεί να παίζετε «τα ρέστα σας» με την πολύτιμη αρωγή αγαπημένων σας μέσων μαζικής ενημέρωσης, αλλά η αλήθεια είναι αδυσώπητη: Αφού όλα τα προηγούμενα σενάρια -ότι δήθεν θα πέφταμε στα βράχια, ότι δεν βγαίνουν οι αξιολογήσεις, ότι θα μπει «κόφτης»- κατέρρευσαν πανηγυρικά, τώρα -βλέποντας και τη δημοσκοπική ψαλίδα να κλείνει- εναποθέτετε τις φιλοδοξίες σας στα χέρια των επικοινωνιολόγων σας, που παρά τις επίμονες και φιλότιμες προσπάθειές τους είναι αναπόδραστα αντιμετώπι με το άλυτο πρόβλημα. Όσο και να αλλάζουν το περιτύλιγμα του προϊόντος που τους ζητάτε να πωλήσουν, το περιεχόμενο «δεν τραβάει».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνω με αυτό: Ο προϋπολογισμός του 2018, μακριά από κάθε λογής success story, αποτελεί ένα ακόμη βήμα μιας μεγάλης προσπάθειας να βγάλουμε την κοινωνία από τη βάση των μνημονίων, μένοντας ταυτοχρόνως συνεπείς στο όραμα για κοινωνική δικαιοσύνη και αλληλεγγύη.

Ο χρόνος που απομένει μέχρι τις εκλογές του 2019 αποτελεί για εμάς τη μεγάλη πρόκληση, προκειμένου να αποδείξουμε πως -απαλλαγμένοι από την πολύ σκληρή επιτροπεία- μένουμε πιστά προσηλωμένοι στον ταξικό-υπέρ των ασθενέστερων- χαρακτήρα που οφείλει να έχει η πολιτική μας. Και σ' αυτήν την πρόκληση

οφείλουμε να ανταποκριθούμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει η κ. Καφαντάρη.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πραγματικά η συζήτηση του προϋπολογισμού αποτελεί μια κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία. Με σοβαρότητα, με αίσθηση ευθύνης Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση οφείλουν να συζητήσουν, να σχεδιάσουν τη χώρα για την επόμενη χρονιά, το 2018, βασιζόμενοι όμως σε πραγματικά στοιχεία.

Ειδικά σήμερα που η χώρα μας βγαίνει από το καθεστώς των μνημονίων τον Αύγουστο του 2018, αυτή η συζήτηση αποκτά ιδιαίτερα σοβαρό χαρακτήρα. Δυστυχώς, όμως, η Αντιπολίτευση και ιδιαίτερα η Νέα Δημοκρατία αντιμετωπίζει την κορυφαία αυτή διαδικασία με ιδεολογήματα, διαστρεβλώσεις και μόνο με αντιπολιτευτική διάθεση.

Γιατί; Διότι το αφήγημά σας, κύριοι της Αντιπολίτευσης και δη της Νέας Δημοκρατίας, έχει καταρρεύσει παταγωδώς.

«Στοιχηματίζατε» την πτώση της Κυβέρνησης το πρώτο εξάμηνο του 2015. Θεωρούσατε ότι θα είμαστε μία «αριστερή παρένθεση». «Στοιχηματίζατε» στο μη κλείσιμο της αξιολόγησης. Όμως έκλεισαν και η πρώτη και η δεύτερη και τυπικά θα κλείσει και η τρίτη αξιολόγηση τον Γενάρη.

Όσον αφορά δε την πορεία του προϋπολογισμού, πρέπει να πούμε ότι ακολουθείται σταθερά. Μάλιστα ξεπεράσαμε τους στόχους, τα δύο προηγούμενα χρόνια στο πρωτογενές πλεόνασμα και φέτος φαίνεται πάλι το ίδιο, ότι θα ξεπεραστεί ο στόχος. Υπάρχει πρόβλεψη 2,4% από 1,75%.

Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αναβαθμίζουν τη χώρα μας πλέον και σε επίπεδο αγορών, ενώ συνέβαλαν στην αύξηση της αξιοπιστίας μας και αυτό φαίνεται και στο επίπεδο των αγορών. Στις διεθνείς αγορές κεφαλαίων η κατάσταση βαίνει σταθερή. Πρόσφατη επιτυχία είναι το δεκαετές ομόλογο, το επιτόκιο του οποίου έφτασε στο επίπεδο του 2006, λιγότερο από 4%.

Όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αναβάθμιση της χώρας δεν είναι μόνον αυτά. Πού ήμασταν το 2014 και πού βρισκόμαστε σήμερα;

Σήμερα η χώρα μας έχει αναβαθμιστεί γεωπολιτικά, με την εφαρμογή μιας πολυδιάστατης εξωτερικής πολιτικής, με τις τριμερείς και τετραμερείς συμφωνίες με χώρες της ανατολικής Μεσογείου, όπως είναι η Κύπρος, το Ισραήλ, η Αίγυπτος, ακόμα και οι συμφωνίες με την Ιταλία. Εξελίσσεται σε έναν σημαντικό ενεργειακό κόμβο στην ανατολική Μεσόγειο. Οι αγωγοί φυσικού αερίου φέρνουν πιο κοντά τους παραγωγούς της περιοχής με τους καταναλωτές στη Δύση.

Η χώρα μας, η Ελλάδα, συμβάλλει καθοριστικά στην ενεργειακή ασφάλεια της Ευρώπης, ενώ μεγάλες εταιρείες ενδιαφέρονται να επενδύσουν σημαντικά κεφάλαια στην έρευνα και στην εκμετάλλευση υδρογονανθράκων. Επίσης, ο ρόλος της χώρας μας στη βαλκανική αναβαθμίζεται.

Μια σειρά ξένων ηγετών μεγάλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης -και όχι μόνο- επισκέφθηκαν τη χώρα μας αυτήν την τριετία. Πρόσφατα δε -και αυτό είναι πολύ σημαντικό- σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο Πρωθυπουργός ανέλαβε πρωτοβουλίες για την κοινωνική Ευρώπη, ενώ μεγάλες ισχυρές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης -χώρες όπως η Γαλλία, η Ιταλία, η Σουηδία, η Πορτογαλία- συμφώνησαν για το έλλειμμα κοινωνικής διάστασης στην ΕΕ και την ανάγκη ενίσχυσης του κοινωνικού πυλώνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η χώρα μας από την αφάνεια βγήκε πλέον στο διεθνές προσκήνιο. Αναγνωρίζεται δε και ως ένας πόλος σταθερότητας και ειρήνης στην πολυτάραχη περιοχή της ανατολικής Μεσογείου.

Η επιστροφή πλέον της χώρας μας σ' αυτό που λέμε κανονικότητα, είναι γεγονός. Είμαστε στην πορεία προς την κανονικότητα. Όταν, όμως, λέμε κανονικότητα τι εννοούμε;

Δεν εννοούμε την κανονικότητα που μας οδήγησε στα μνημόνια από τις προηγούμενες κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας

και του ΠΑΣΟΚ, αλλά την κανονικότητα που δημιουργείται από ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης, μια «δίκαιη ανάπτυξη», όπως λέμε, με μειούμενη ανεργία –ήδη η ανεργία έπεσε κάτω από το 1 εκατομμύριο όταν παρελήφθη τον Γενάρη του 2015 στο 1,5 εκατομμύριο-, με περιβαλλοντικούς κανόνες, δηλαδή χωροταξικό σχεδιασμό, κτηματολόγιο –τόσα χρόνια δεν είχε γίνει- και δασικούς χάρτες.

Κανονικότητα με αυξανόμενο ΑΕΠ, όταν μέσα σε μία τετραετία επί προηγούμενων κυβερνήσεων έπεσε στο μείον 25%.

Κανονικότητα με επενδύσεις εγχώριες και ξένες, και βέβαια με ορθολογική λειτουργία του Δημοσίου, με στόχο την αναβάθμιση της ποιότητάς του και φυσικά την εξυπηρέτηση του πολίτη, με σεβασμό στο περιβάλλον, αντιμετωπίζοντας και τις συνέπειες της επελαύνουσας κλιματικής αλλαγής, που είναι πλέον ένα παγκόσμιο φαινόμενο.

Κανονικότητα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι μια ανάπτυξη με επίκεντρο τον άνθρωπο και τις ανάγκες του, σε μια νέα μεταμνημονιακή εποχή, την οποία οφείλουμε από τώρα να αρχίσουμε να σχεδιάζουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κλείνουμε την πρώτη τριάδα των ομιλητών με τον κ. Σκανδαλίδη και μετά, όπως είπαμε, θα πάρει τον λόγο ο κ. Τσιρώνης.

Ορίστε, κύριε Σκανδαλίδη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα πολύ να συμμαριτώ την αισιόδοξη εικόνα που παρουσίασαν και που παρουσιάζουν οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης, αλλά τα γεγονότα με κυνηγούν.

Ο εισηγητής μας, αλλά και όλοι οι Βουλευτές και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι της Δημοκρατικής Συμπαράταξης και του Ποταμιού, με πλήθος στοιχείων, αριθμών και επιχειρημάτων κατέδειξαν τον πραγματικό χαρακτήρα του προϋπολογισμού: Φορομνηχτικός, αντιανάπτυξιακός, αντικοινωνικός. Το κυριότερο απ' όλα, δεν επιτρέπει καμιά αισιοδοξία, δεν καλλιεργεί καμιά ελπίδα ότι η χώρα μπορεί τον επόμενο χρόνο να βγει στο ξέφωτο, ότι μπορεί να βελτιώσει έστω και κατ' ελάχιστον τη ζωή των ανθρώπων της.

Ο προϋπολογισμός του 2018 είναι εκ των πραγμάτων η τελευταία συνολική προγραμματική πράξη της Κυβέρνησης πριν το κλείσιμο του εκλογικού κύκλου. Τα όσα ζούμε αυτόν τον καιρό με το μέρισμα και τους δικαιούχους, με τους αθρόους διορισμούς σε θέσεις προσωρινής και μερικής απασχόλησης, με τη fast track αξιολόγηση και την άνευ όρων παράδοση στις επιταγές των εταιρών μας, είναι εμφανώς στοιχείο ενός εκλογικού σχεδιασμού. Το σενάριο είναι απλό: Βγαίνουμε όπως-όπως τυπικά από το μνημόνιο, παίρνουμε άλλη μια, λίγο πιο συγκεκριμένη, διαβεβαίωση για το χρέος, μοιράζουμε τσάτρα-πάτρα ό,τι μπορούμε να διαθέσουμε από το πλεόνασμα και ας μένει στάσιμη η ανάπτυξη και ας υπάρχουν οι αβάσταχτοι φόροι, βγαίνουμε στις αγορές, έστω και αν η πορεία των οικονομικών μεγεθών προωθίζεται υψηλά επιτόκια και πάμε πλησιόστοι για εκλογές.

Έτσι σχεδιάσατε ένα σενάριο κομματικής σωτηρίας, ασχέτως αν η χώρα δεν θα έχει λύσει κανένα από τα ουσιαστικά προβλήματα που συνοδεύουν την πολύχρονη κρίση της. Μπορεί να είναι η ύστατη και απέλπιδα προσπάθεια μιας πολιτικά, ηθικά και κοινωνικά καταρρέουσας διακυβέρνησης, που έχει προ πολλού απολέσει την εμπιστοσύνη του λαού, αλλά αυτό δεν είναι του παρόντος. Του παρόντος είναι ότι το συγκεκριμένο σενάριο κομματικής σωτηρίας καμιά σχέση δεν μπορεί να έχει με πραγματικό σενάριο εθνικής σωτηρίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το story της καθαρής εξόδου από το μνημόνιο και της ανάκτησης της εθνικής κυριαρχίας, κατά τη γνώμη μου, είναι ένας μύθος. Πατάει κυριολεκτικά στον αέρα. Επαίρεστε καθημερινά, γιατί οι Ευρωπαίοι εταίροι μας, μετά την πειθηρία στάση της Κυβέρνησης στην τελευταία αξιολόγηση, προεξοφλούν την έξοδο από το μνημόνιο.

Είναι πολύ απλό. Πρώτον, γιατί έχουν «δεμένο τον γάιδαρό τους» με τα δυσβάσταχτα πρωτογενή πλεονάσματα, με την ψηφισμένη νέα συρρίκνωση μισθών και συντάξεων, με την παράδοση του εθνικού πλούτου στην ξένη διαχείριση και την ατέρ-

μονη υπερφορολόγηση, που συνιστούν de facto μνημόνιο. Δεύτερον, γιατί δεν θα χρειαστούν πιστοληπτική γραμμή με χαμηλά επιτόκια χρηματοδότησης, που θα επέβαλε αναγκαστική προσφυγή στα εθνικά τους Κοινοβούλια. Και τρίτον, γιατί, ενώ οδηγήθηκε συνειδητά στην πλήρη απαξίωση κάθε περιουσιακού στοιχείου, δημόσιου και ιδιωτικού, οι ίδιοι οι εταίροι απεκδύονται κάθε περαιτέρω ευθύνη για τους όρους εξόδου μας στις αγορές. Δηλαδή γι' αυτούς «και ο σκύλος χορτάτος και η πίτα γερή».

Το σενάριο καθαρής εξόδου και ανάκτησης της εθνικής κυριαρχίας περιγράφεται με μια φράση: Είναι απλά το τέλος της φτηνής χρηματοδότησης της χώρας.

Εν τω μεταξύ, τι ζούμε; Βιώνουμε δραματικά τη διάλυση του κοινωνικού κράτους με ένα μέρισμα «αντίδωρο», «αντίδωρο» στη διάλυση των νοσοκομείων, «αντίδωρο» στη φορολογική εξόντωση, «αντίδωρο» στην κατάρρευση του ασφαλιστικού συστήματος και των συντάξεων, «αντίδωρο» στη διαρκή συρρίκνωση των θέσεων πλήρους και μόνιμης απασχόλησης. Ζούμε την πλήρη αποδιάρθρωση του παραγωγικού συστήματος, με την υπερφορολόγηση των επιχειρήσεων, με τη συρρίκνωση της παραγωγής και των εξαγωγών, με την εκτεταμένη αποεπένδυση. Παρακολουθούμε ως θεατές τη δραματική ανατροπή της δημοκρατικής ισορροπίας, με την εξαγωγή του πιο δημιουργικού και παραγωγικού ανθρώπινου δυναμικού της χώρας, των νέων ανθρώπων.

Δυστυχώς, το συμπέρασμα είναι θλιβερό: Η προϊούσα τριτοκοσμοποίηση και φτωχοποίηση του λαού συνεχίζει τον δρόμο της με μεγαλύτερη ταχύτητα από πριν.

Και όμως, η χώρα έχασε μια ιστορική ευκαιρία και της έμειναν ως κληρονομιά της διακυβέρνησης τρία χαμένα χρόνια.

Αν αντί της τυχοδιωκτικής και ατελέσφορης πολιτικής του πρώτου χρόνου, αν αντί της αλλοπρόσβαλης στάσης με τα δημοψηφίσματα και τις εκλογές του δεύτερου χρόνου, αν αντί της χωρίς όρους και όρια υποταγής στις επιταγές της τρόικας του τρίτου χρόνου οι φιλοευρωπαϊκές πολιτικές δυνάμεις από την αρχή συμφωνούσαν στην εθνική γραμμή εξόδου από το μνημόνιο, εκεί που είχε φτάσει η χώρα, σήμερα τα πράγματα θα ήταν αλλιώς. Θα προλαβαίναμε το τράινο της ιστορίας. Γιατί στην Πορτογαλία, στην Ιρλανδία, στην Κύπρο, χωρίς να υποστείουν τις σημαίες των διαφορών τους, τα κόμματα κάθισαν σ' ένα τραπέζι και κατάφεραν να συνεννοηθούν για να βγάλουν τις χώρες από το μνημόνιο;

Μας εγκαλείτε συνεχώς για την πολιτική της εθνικής συνεννόησης –δεν την καταλαβαίνετε- επιμένοντας σε διχαστικές και πολωτικές πρακτικές, που ζημιώνουν ανεπανόρθωτα τη χώρα.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε μία χώρα που εμείς οι πολιτικοί της την έχουμε εκπαιδεύσει να κοιτάζει συνεχώς προς τα πίσω, να μην παίρνει κάποιος την ευθύνη του μπροστά. Εμείς που το τολμήσαμε κάποια στιγμή, πληρώσαμε ακριβά το τίμημα και την αποκοτιά μας.

Θα ήθελα να πω και κάτι τελευταίο, κύριοι συνάδελφοι. Σε όποιο κανάλι και να βγούμε, σε όποια συνέντευξη και αν δώσουμε, σε όποια συνάντηση και αν πάμε, μας ρωτάνε συνεχώς και μονότονα «με ποιους θα πάτε;», κατηγορώντας μας οι μεν ως συνοδοιπόρους της Δεξιάς, οι δε ότι κρυφοκοιτάζουμε προς τα Αριστερά. Όσο και αν προσπαθούμε υλοποιώντας τη μόνη πραγματικά εθνική γραμμή και την αυτόνομη πορεία μας, εσείς εκεί, «οτου κουφού την πόρτα». Γιατί να μην έρθετε εσείς στη δική μας πρόταση που αποδεικνύεται στην πράξη ότι είναι η μόνη που μπορεί να ανοίξει έναν νέο δρόμο για τη χώρα;

Όσο και αν μας πιέζετε, όσο και αν μας λοιδορείτε, όσο και αν περιφρονείτε –από φόβο- την επανάκαμψη και τη συσπείρωση του δημοκρατικού και προοδευτικού κόσμου που άρχισε να αποδίδει καρπούς, εμείς και μέχρι τις εκλογές, όποτε και να γίνουν και κυρίως μετά απ' αυτές, θα επιμένουμε στη στρατηγική της εθνικής συνεννόησης. Είτε τη δεύτερη είτε την τρίτη εντολή μας, ρεμπέτισουμε το μόνο υπαρκτό σενάριο εθνικής σωτηρίας. Αυτό υπαγορεύει η συνειδησή μας. Αυτό επιτάσσει η παράδοση και η κληρονομιά της προοδευτικής δημοκρατικής παράταξης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο Ανα-

πληρωτής Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Τσιρώνης για οκτώ λεπτά.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Χαίρομαι πολύ που μιλάω ακριβώς μετά τον συγκεκριμένο προλαλήσαντα, γιατί φαίνεται από διαίσθηση διέγνωσα αυτά τα μυθεύματα, τα οποία συνέχεια αναπαράγονται και τα οποία θα καταρρίψω.

Σήμερα, λοιπόν, συζητάμε τον τρίτο προϋπολογισμό της δικής μας Κυβέρνησης και τον τρίτο που θα εκτελεστεί, γιατί, βλέπετε, επί των ημερών του διαπλεκόμενου και φαύλου καθεστώτος το βασικό χαρακτηριστικό των προϋπολογισμών ήταν ότι άλλα γράφονταν, άλλα σχεδιάζονταν και άλλα γίνονταν. Αυτές οι φαύλες κυβερνήσεις το έκαναν αυτό όχι γιατί αστοχούσαν σε επίπεδο σχεδιασμού σε σχέση με το αποτέλεσμα, αλλά γιατί έπρεπε ανάμεσα στους σχεδιασμούς τους και στην εκτέλεση να παρεμβληθούν πελατειακές εξυπηρετήσεις.

Πρώτα απ' όλα έπρεπε να εξυπηρετηθούν οι «μπράβοι και οι κονδυλοφόροι» που «ταίζαν» τον λαό ότι όλα βαίνουν καλώς, όπως λέει ο ποιητής μας, ο Μανώλης Ρασούλης. Έπρεπε να εξυπηρετηθούν οι δήθεν επιχειρηματίες, αυτοί που δεν έβαλαν ούτε ένα ευρώ από την τσέπη τους και με ξένα κόλλυβα πήγαιναν τα κέρδη στις off shore και τις ζημιές στον ελληνικό λαό. Κι έπρεπε, βέβαια, να μπει σε ομηρία ο ελληνικός λαός. Τριάντα και σαράντα χρόνια έκαναν τα πολεοδομικά σχέδια, με αποτέλεσμα ο κόσμος, ειδικά οι κατατρεγμένοι και οι φτωχοί, οι πολίτες ενός κατώτερου θεού στη Μάνδρα, να χτίζουν σε αυθαίρετα, σε μπαζωμένα ρέματα -όπου έχτιζε βέβαια και η πολιτεία- και να νιώθουν διαρκώς όμηροι του κάθε δημάρχου. Ένιωθαν όμηροι για να βρει δουλειά το παιδί τους, γιατί έπρεπε να μεσολαβήσει κάποιος Υπουργός, ο οποίος να έχει το θράσος μετά να λέει «μαζί τα φάγαμε», διότι αυτή ήταν η ομηρία.

Για να «ταίζονται», λοιπόν, όλα αυτά τα αντιπαραγωγικά, οι προϋπολογισμοί δεν έβγαιναν ποτέ. Θα αναρωτηθεί κάποιος «αφού δεν έβγαιναν ποτέ, πώς λειτουργούσε η Ελλάδα;». Μα, ήταν απλό το πως λειτουργούσε. Λειτουργούσε τρώγοντας τις σάρκες της.

Πρώτα απ' όλα φαγώθηκαν τα λεφτά, τα αποθεματικά όλων των ταμείων, από το 1951 και μετά, που μπήκαν στην Τράπεζα της Ελλάδος. Τα ξέρετε, τα ξέρουμε. Μην τα επαναλαμβάνουμε. Μιλάμε για ασφαλιστικό, χωρίς αποθεματικό. Διότι ο βασικότερος πυλώνας ενός ασφαλιστικού είναι τα αποθεματικά και οι τόκοι τους φυσικά. Αν χαθούν, τι συζητάμε.

Ύστερα, βέβαια, κατασπαταλήθηκε με εγκληματικό τρόπο το περιβάλλον. Το πιο πολύτιμο περιουσιακό στοιχείο αυτής της χώρας, το μοναδικό περιβάλλον, κατασπαταλήθηκε, πάνω σε ένα μύθευμα της δήθεν ανάπτυξης.

Εμείς, οι Οικολόγοι Πράσινοι, ανέκαθεν λέγαμε ότι αυτή η ανάπτυξη που σκοτώνει το περιβάλλον είναι ανάπτυξη της αρπαχτής. Δυστυχώς, δικαιωθήκαμε το 2009, γιατί μέχρι τότε υπήρχε το παραμύθι «περιβάλλον ή ανάπτυξη».

Μετά κατασπαταλήθηκαν και οι ευρωπαϊκοί πόροι, οι οποίοι μοιράστηκαν με «κατάλληλο» τρόπο, όπως θα πω αμέσως μετά.

Αφού τελείωσαν όλα αυτά και δεν έφταναν βέβαια για το αδηφάγο, παρασιτικό αυτό συνονθύλευμα δήθεν εξουσίας, άρχισε φυσικά μετά να εκτινάσσεται και ο δανεισμός και ο δημόσιος και φυσικά του κόσμου με τα εορτοδάνεια -τα γνωρίζετε- και με άλλες τέτοιες αντιπαραγωγικές και καταναλωτικές συνήθειες που «κοίμιζαν» ότι δήθεν η Ελλάδα βγαίνει από την κρίση και έχει ΑΕΠ. Όμως, τι ΑΕΠ; Και από πού ΑΕΠ;

Επιτρέψτε μου τώρα να φέρω δύο παραδείγματα από τη δική μου αρμοδιότητα. Τις τελευταίες πενταετίες, σε κάθε πενταετία πρόγραμμα μπαίνουν στην Ελλάδα περίπου 20 δισεκατομμύρια στον αγροτικό τομέα. Ειδικότερα την πενταετία 2004 με 2009 -θα αναφέρω ειδικά αυτήν όχι γιατί έχω κάτι με αυτούς τους ανθρώπους, αλλά διότι είναι πριν την κρίση- μπήκαν 20 δισεκατομμύρια περίπου. Αν δείτε το ΑΕΠ το αγροτικό αυτά τα χρόνια, θα διαπιστώσετε ότι έπεσε κατά 22%, από τα 10 περίπου δισεκατομμύρια στα 7 δισεκατομμύρια. Σημειώθηκε 22% απώλεια του ΑΕΠ.

Και ρωτώ πολύ απλά κάθε λογικό άνθρωπο: Πώς είναι δυνατόν σε έναν τομέα να πέφτουν 20 δισεκατομμύρια και να χάνονται τα άλλα 7 με 8 δισεκατομμύρια από μείωση του ΑΕΠ; Τι έγιναν αυτά τα λεφτά; Γιατί έφευγε ο κόσμος από το αγροτικό επάγγελμα με τόσο μεγάλη εισροή κεφαλαίων;

Θα αναφέρω και ένα δεύτερο παράδειγμα. Να θυμηθούμε τα πρόστιμα που πλήρωνε η Ελλάδα επειδή τα λεφτά των αγροτικών πόρων πήγαιναν είτε τσαπατσουλικά είτε πελατειακά, με αποτέλεσμα να έχουμε δισεκατομμύρια πρόστιμα μετά; Ενώ επί των ημερών μας ούτε 1 ευρώ δεν έχει χαθεί, ούτε 1 ευρώ πρόστιμο δεν έχουμε φάει.

Άρα, εδώ μπορούμε να πούμε ότι υπάρχουν δύο βασικές διαφορές ανάμεσα στον προϋπολογισμό τον δικό μας, τους προϋπολογισμούς γενικά τους δικούς μας, που γι' αυτό βγαίνουν, και τους προϋπολογισμούς του προηγούμενου φαύλου καθεστώτος.

Το πρώτο είναι ότι νοικοκυρέψαμε τα οικονομικά μας και γι' αυτό μπορούμε και τους υλοποιούμε. Και γι' αυτό τα επίπεδα των επιτοκίων έφτασαν στα προ του 2006 επίπεδα. Γιατί αυτό καταδεικνύει την εμπιστοσύνη που δείχνει ο άλλος ο οποίος θα αγοράσει το ελληνικό ομόλογο. Και αυτό είναι ο υπέρτατος κριτής. Δεν έχει να κάνει ούτε με το τι λέει ο Πρωθυπουργός ούτε με το τι λέει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ούτε κάθε άλλος εκπρόσωπος εδώ. Εκεί είναι αδιάψευστο. Το επιτόκιο δείχνει πού βρίσκεται η ελληνική οικονομία, τουλάχιστον έτσι το βλέπουν οι ξένοι.

Υπάρχει, όμως, και ένα δεύτερο, σημαντικότερο, το εάν αυτό γίνεται με το να κρατάμε την Ελλάδα όρθια. Και εδώ χαίρομαι που ο προηγούμενος ομιλητής μίλησε για την ανεργία, γιατί εγώ δεν θα μιλήσω για την ανεργία. Θα μιλήσω για την απασχόληση. Γιατί ακούμε συνέχεια αυτό το παραμύθι ότι η ανεργία, λέει, οφείλεται συνεχώς στο ότι φεύγει ο κόσμος έξω και ότι οι δουλειές είναι μερικής απασχόλησης των 400 ευρώ.

Πρώτα πρέπει να μιλήσουμε για το συνολικό ανθρώπινο δυναμικό. Η Ελλάδα το 2009 είχε συνολικό ανθρώπινο δυναμικό 5.125.000 ανθρώπους, πριν την κρίση. Τον Ιούνιο του 2012 το συνολικό εργατικό δυναμικό -όταν λέμε εργατικό, εννοούμε μαζί με αυτούς που δεν εργάζονται, με αυτούς που είναι εισοδηματίες, οι πάντες όλοι, αυτοί που δεν ενδιαφέρονται για δουλειά, αυτοί που δεν θέλουν, όλο το συνολικό ανθρώπινο δυναμικό- είχε πέσει στα 5 εκατομμύρια. Δηλαδή είχαν φύγει από τη χώρα 125.000 άνθρωποι. Από τότε που ξεκίνησε η κρίση μέχρι τον Ιούνιο του 2012 έφυγαν 125.000 άνθρωποι. Μέχρι τον Δεκέμβριο του 2014 είχαν φύγει άλλες 84.000 άνθρωποι και το ανθρώπινο δυναμικό της χώρας έπεσε στα 4.016.000 ανθρώπους. Χάσαμε 200.000 ανθρώπους από τους συνανθρώπους γύρω μας. Έφυγαν 200.000 άνθρωποι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Ένα λεπτό θέλω μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Αντίθετα, στα χρόνια μας αυτό όχι μόνο ανακόπηκε, αλλά είχαμε και 20.000 ανθρώπους και έτσι έφτασε στα 4.936.000 το ανθρώπινο δυναμικό στην Ελλάδα. Δηλαδή αναστράφηκε. Και έχουν το θράσος εδώ πέρα, οι άνθρωποι που έκαναν το brain drain να μας κατηγορούν γι' αυτό, εμάς που το ανακόψαμε. Αυτά είναι τα νούμερα της ΕΛΣΤΑΤ.

Και πάμε τώρα στην πλήρη απασχόληση. Δεν θα μιλήσω για την μερική απασχόληση, μόνο για την πλήρη. Ήταν 4.374.000 πλήρως απασχολούμενοι πριν την κρίση, πριν το 2009. Το 2014 ήταν 3.278.000. Χάθηκαν 1.100.000 θέσεις πλήρους απασχόλησης -πλήρους, το τονίζω-, αφήστε την ελαστική εργασία, αφήστε την εποχιακή. Και από αυτούς οι 267.000 χάθηκαν στα χρόνια του success story. Έχασαν 267.000 άνθρωποι την πλήρη απασχόληση στα χρόνια του success story.

Στις δικές μας ημέρες από το 2015 μέχρι τον Ιούνιο του 2017 είχαμε 241.000 νέες θέσεις πλήρους απασχόλησης -το τονίζω-, ξεχάστε την μερική απασχόληση, και άλλες 51.100, όπως φαίνεται στο τελευταίο δελτίο της ΕΛΣΤΑΤ πριν από τρεις ημέρες που βγήκε το τρίτο τρίμηνο.

Και μη μου πείτε ότι είναι ο τουρισμός, διότι οι άνθρωποι του τουρισμού προσλαμβάνονται την άνοιξη. Πού βρήκαν αυτοί οι

άνθρωποι δουλεύει; Είναι πολύ απλό. Ο βιομηχανικός δείκτης έπεφτε 4,5% ετησίως όλα τα χρόνια μέχρι και το 2014. Επί των ημερών μας είχαμε 1% αύξηση το 2015, 2,5% το 2016 και 5,6% μέχρι τον Αύγουστο του 2017. Όλα είναι στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ. Διαβάστε τα. Ο δείκτης βιομηχανικής παραγωγής, η αγροτική παραγωγή, ανέβηκε σε μία τριετία 3,7%. Εκεί βρήκαν δουλειά αυτοί οι άνθρωποι, δεν βρήκαν στην κατανάλωση.

Και θα τελειώσω με ένα μόνο παράδειγμα για το τι σημαίνει μεταρρύθμιση, από τα διαχειριστικά σχέδια βοσκήσιμων γαιών. Είναι αυτά που δεν γράφει ο Τύπος. Τα διαχειριστικά σχέδια βοσκήσιμων γαιών, ένα όνειρο δεκαετιών, σημαίνει πολύ απλά ότι ενώ αυτά τα βουνά τάζαν τριπλάσια και τετραπλάσια ζώα πριν από λίγες δεκαετίες, σήμερα εισάγουμε ζωοτροφές. Και το 70% του κόστους για τους κτηνοτρόφους μας είναι οι ζωοτροφές. Εμείς μπορούμε να έχουμε ζωοτροφές. Και τι άλλο; Εάν έχουμε τα διαχειριστικά, θα έχουμε πολλαπλάσιες εκτάσεις να επιδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άρα, αυτή είναι η ριζική μας διαφορά, κυρίες και κύριοι. Επί των ημερών σας, στην Ελλάδα της αρπαχτής κυριαρχούσαν τα τοιμπούρια. Στην Ελλάδα που οικοδομούμε εμείς, θα κυριαρχήσουν οι μέλισσες. Ούτε ένα ευρώ, κυρίες και κύριοι, στον παρασιτισμό! Αυτή είναι η διαφορά μας και γι' αυτό βγαίνουν οι προϋπολογισμοί μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο παίρνει τώρα ο δεύτερος κατά σειρά Υπουργός και μετά θα ακολουθήσουν πέντε συνάδελφοι.

Ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Γαβρόγλου έχει τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα προσπαθήσω να παρουσιάσω το συνολικό σχέδιο της εκπαιδευτικής μας μεταρρύθμισης, το οποίο είναι ρεαλιστικό και με συγκεκριμένη προοπτική, ακριβώς επειδή για δεύτερη συνεχή χρονιά, μετά από πολλά χρόνια, αυξάνονται οι δημόσιες δαπάνες για την εκπαίδευση. Φέτος είναι 3,6% σε σχέση με πέρυσι. Πέρυσι ήταν 5,4% σε σχέση με πρόπερι, δηλαδή έχουμε δύο χρονιές συνεχών αυξήσεων. Όπως είπα, είναι για πρώτη φορά από το 2011 και αυτό μας δίνει τη βεβαιότητα ότι μπορούμε πια αυτά που προγραμματίζαμε για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση να τα υλοποιήσουμε. Και τα προγραμματίζαμε γνωρίζοντας αυτή την πορεία της ελληνικής οικονομίας.

Σε αυτούς τους αριθμούς προφανώς δεν συμπεριλαμβάνεται το εθνικό σκέλος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων και δεν συμπεριλαμβάνονται και διάφορα άλλα κονδύλια για τα οποία υπάρχει δέσμευση να προστεθούν για να υλοποιηθούν οι πρωτοβουλίες μας για την εκπαίδευση.

Από του χρόνου, λοιπόν, από τον Σεπτέμβριο του 2018, αρχίζουμε να πραγματοποιούμε το σχέδιό μας για την υποχρεωτική δεκαετή εκπαίδευση. Αυτό σημαίνει υποχρεωτική προσχολική δίχρονη εκπαίδευση, δύο χρόνια δηλαδή νηπιαγωγείο, όπου την ευθύνη θα την έχουν οι νηπιαγωγοί, σε διακόσιους πέντε δήμους από τους τριακόσιους σαράντα πέντε.

Όλα αυτά είναι ένα μεταρρυθμιστικό σχέδιο σε βάθος τριετίας. Η αρχή του ήδη ξεκίνησε να υλοποιείται και θα συνεχιστεί από τον Σεπτέμβριο. Υποχρεωτική, λοιπόν, δίχρονη προσχολική εκπαίδευση στους διακόσιους πενήντα δήμους από τους τριακόσιους σαράντα πέντε και σε βάθος τριετίας σε όλους.

Δεύτερον, μια μεγάλη προσπάθεια που άρχισε, συνεχίστηκε από εμάς και θα συνεχιστεί, είναι η πλήρης αναβάθμιση των ολοήμερων σχολείων. Ξέρετε ότι φέτος επεκτείναμε τα ολοήμερα σχολεία και σε όλα τα oligothésia σχολεία. Πρέπει να πείσουμε την κοινωνία ότι τα ολοήμερα σχολεία είναι ένας θεσμός που μόνο καλός είναι για τα παιδιά. Δεν είναι ένα «παρκάρισμα» των παιδιών. Θέλει προφανώς πρόσθετο προσωπικό, θέλει προφανώς πρόσθετη οικονομική ενίσχυση, αλλά τα τελευταία πάλι δύο χρόνια οι συγκεκριμένες πρωτοβουλίες που έχουμε πάρει αποδεικνύουν, νομίζουμε, και στην ελληνική κοινωνία ότι τα ολοήμερα σχολεία είναι ένας θεσμός τον οποίο πρέπει να πάρουμε πολύ σοβαρά υπ' όψιν.

Επίσης, προχωράμε σ' αυτό που έχει σχολιαστεί αρκετά: Τουλάχιστον ένα σαββατοκύριακο, με απόφαση του συλλόγου διδασκόντων, η τσάντα να μένει στο σχολείο για τα παιδιά του δημοτικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, συγγνώμη να σας διακόψω για δέκα δεύτερα, μιας και είστε στο Βήμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τέσσερις μαθήτριες και μαθητές και πέντε συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 2^ο Γενικό Λύκειο Ελευσίνας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Η τσάντα, λοιπόν, στο σχολείο σχολιάστηκε από ορισμένους με σκωπτικό τρόπο. Κάποιοι το κορόιδοψαν κιόλας. Είναι όλοι αυτοί οι οποίοι δεν ξέρουν τι τους γίνεται στην εκπαίδευση. Και το λέω πάρα πολύ επιθετικά.

Το να μένει η τσάντα στο σχολείο για τουλάχιστον ένα σαββατοκύριακο δεν έχει μόνο έναν συμβολικό χαρακτήρα. Λέει, προς τις οικογένειες κυρίως, ότι τα παιδιά μπορούν να κάνουν πολλά περισσότερα πράγματα το σαββατοκύριακο από το να διαβάζουν τα μαθήματα της Δευτέρας. Η ταύτιση του άγχους και κυρίως του άγχους της Δευτέρας -που είμαι σίγουρος ότι και οι φίλες και οι φίλοι θα το έχουν πάρα πολύ- για το πώς προετοιμάζει την επόμενη εβδομάδα δεν μπορεί να είναι ταυτισμένο με τη μαθησιακή διαδικασία. Γι' αυτό, λοιπόν, παίρνουμε και τέτοιου είδους μέτρα, ώστε να δώσουμε αυτό το μήνυμα και κυρίως να δώσουμε το μήνυμα ότι οι οικογένειες πρέπει να σκεφτούν πάνω στον ελεύθερο χρόνο των παιδιών, πάνω στο τι άλλα πράγματα μπορεί να γίνουν και όχι μόνο την αποκλειστική σχέση τους με τα μαθήματα.

Τέταρτον, ορθολογικοποίηση των προγραμμάτων σπουδών στο γυμνάσιο με την αλλαγή των βιβλίων. Σοβαρά προβλήματα στα βιβλία, πάλι αμαρτίες δεκαετιών. Προσπαθούμε από κοινού με το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής να υπάρχει μια ορθολογικοποίηση και των προγραμμάτων και των βιβλίων. Και βεβαίως, όπως γνωρίζετε, είμαστε πολύ κοντά στο να ανακοινώσουμε πολύ συγκεκριμένες ρυθμίσεις.

Πέμπτον, το μεγάλο μεταρρυθμιστικό μας σχέδιο για το λύκειο και την αναμόρφωση του συστήματος εισαγωγής. Είμαστε μια κοινωνία στην οποία δεν υπάρχει η Γ' λυκείου. Η Γ' λυκείου είναι μια καθημερινότητα που δεν έχει καμμία σχέση με μια επί της ουσίας παραμονή στο σχολείο. Αυτό είναι κάτι που όλη η κοινωνία πρέπει να το αντιμετωπίσει. Και πρέπει να το αντιμετωπίσει για να δούμε πως θα ανακτήσουμε ξανά το δημόσιο σχολείο στο σύνολό του. Η Γ' λυκείου, λοιπόν, είναι σήμερα μια παραμονή στο σχολείο ανάμεσα σε μια καθημερινότητα των παιδιών μιας ηλικίας πολύ δύσκολης ως προς τη σχέση τους με τον έξω κόσμο και μιας απίστευτης καταπίεσης, η οποία υπάρχει λόγω του συγκεκριμένου συστήματος των εισαγωγικών εξετάσεων.

Εμείς προτείνουμε, λοιπόν, μια δραματική μείωση μαθημάτων, αύξηση των ωρών διδασκαλίας, ένα απολυτήριο που θα έχει νόημα, ώστε με τον βαθμό του απολυτηρίου να μπαίνεις στο πανεπιστήμιο. Θέλουμε κυρίως να βρούμε τρόπους - αυτό ακριβώς μελετάμε- ώστε τα παιδιά να σπουδάσουν αυτό που θέλουν κι όχι αυτό που είναι η τριακοστή επιλογή τους, ακριβώς επειδή υπάρχει αυτή η παθογένεια.

Έκτον, έχουμε πάρει -και νομίζω ότι το αποδέχονται όλες οι πλευρές αυτό- εξαιρετικές πρωτοβουλίες ως προς τη συμπερίληψη στην εκπαίδευση των παιδιών με ειδικές ανάγκες. Έχουμε τον υψηλότερο αριθμό προσλήψεων εκπαιδευτικών γι' αυτές τις ανάγκες στα σχολεία μας. Αυτό πρέπει να χαιρετιστεί, παρ' όλο που καθημερινά έχουμε πρόσθετα προβλήματα. Αλλά έχουμε πρόσθετα προβλήματα, γιατί γίνεται ένα πράγμα πολύ καλό στην ελληνική κοινωνία: Πάρα πολλές οικογένειες αρχίζουν και βγαίνουν προς τα έξω με τα προβλήματα που έχουν τα παιδιά τους. Ξέρουν ότι τα σχολεία μας μπορούν να υποδεχθούν αυτά τα παι-

διά. Ξέρουν ότι στα σχολεία μας θα υπάρχουν ειδικοί γι' αυτά τα παιδιά. Δυστυχώς υπάρχουν πολλά προβλήματα. Αλλά έχουμε αρχίσει να λύνουμε έναν εντυπωσιακό αριθμό προβλημάτων. Χαιρετίζουμε αυτήν την ωριμότητα με την οποία πάρα πολλοί γονείς αντιμετωπίζουν αυτό το εξαιρετικά περίπλοκο και δύσκολο πρόβλημα της καθημερινότητάς τους και βγαίνουν προς την κοινωνία, βγαίνουν προς τα σχολεία μας, ακριβώς για να μπορέσουν να το μοιραστούν. Σ' αυτό το πλαίσιο ακριβώς θα προχωρήσουμε τώρα, τον Ιανουάριο, στη νομοθέτηση και των υποστηρικτικών δομών που είναι απαραίτητες.

Έβδομο στοιχείο είναι η κατάργηση του κλειστού αριθμού εισακτέων σε πάρα πολλά τμήματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, δηλαδή, αν κάποιος θέλουν να σπουδάσουν κάτι, εκτός από τα πολυτεχνεία, εκτός από τις νομικές κι εκτός από τις ιατρικές, θα έχουν τη δυνατότητα να μπαίνουν σε τμήματα που το γνωστικό τους αντικείμενο είναι αυτό που θέλουν να σπουδάσουν και με τη δημιουργία νέων τμημάτων και με το να δώσουμε πρόσθετες θέσεις διδασκαλίας στα υπάρχοντα τμήματα.

Όγδοο, είναι η νομοθετική ρύθμιση που καταθέτουμε άμεσα και έχει σχέση με το που σπουδάζουν τα αδέρφια. Είναι απαραίτητο το καθεστώς σήμερα να υπάρχουν οικογένειες που συντηρούν δυο και τρία σπίτια πέρα από το δικό τους. Δεν μπορεί να γίνει αυτό. Μια αριστερή Κυβέρνηση, μια Κυβέρνηση με ευαισθησίες στην κοινωνία πρέπει να το λύσει. Εμείς, λοιπόν, θα νομοθετήσουμε άμεσα ότι καμμία οικογένεια δεν θα συντηρεί πάνω από ένα σπίτι εκτός εκεί που μένουν οι ίδιοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κάτω από ένα εισόδημα τα παιδιά, αν θέλουν, θα μπορούν να έρχονται εκεί που μένουν οι οικογένειές τους. Αυτό είναι μια δέσμευση. Θα το καταθέσουμε αυτές τις μέρες και θα ψηφιστεί. Θα ισχύει από το δεύτερο εξάμηνο μετά τον Φεβρουάριο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Όπως γνωρίζετε, έχουμε πάρει μια μεγάλη πρωτοβουλία συνεργειών των ΤΕΙ με τα πανεπιστήμια. Όπως ξέρετε, επίσης τα ΤΕΙ είναι πολλές φορές θύματα μιας πολιτικής αλλοπρόσκλησης επί δεκαετίες. Παρ' όλη αυτήν την πολιτική έχουμε εξαιρετικά τμήματα στα ΤΕΙ. Υπάρχουν πολύ σοβαρές συζητήσεις με πανεπιστήμια. Οι συνεργείες και οι συγχωνεύσεις αυτές θα γίνουν με ακαδημαϊκά κριτήρια και ήδη προχωράμε σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Σήμερα, όπως ανακοίνωσε και ο Πρωθυπουργός χθες στην Ελευσίνα, βγαίνει σε δημόσια διαβούλευση το νομοσχέδιο για τη δημιουργία του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής δημιουργείται με τη συγχώνευση δύο ΤΕΙ, αλλά δεν είναι η απλή συγχώνευση των δύο ΤΕΙ. Δημιουργούνται νέα τμήματα, με νέα γνωστικά αντικείμενα, νέα προγράμματα σπουδών. Ήδη, επί έξι μήνες υπάρχουν επιτροπές που λειτουργούν πολύ εντατικά. Σήμερα βγαίνει σε διαβούλευση το νομοσχέδιο για την ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

Το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής πρόκειται να παίξει εξαιρετικά πρωτοποριακό ρόλο στη δημιουργία και λειτουργία των νέων διετών δομών, όπου θα πηγαίνουν τα παιδιά από τα ΕΠΑΛ χωρίς εξετάσεις και τα οποία θα λαμβάνουν επαγγελματικό πιστοποιητικό ευρωπαϊκών προσόντων. Άρα, αρχίζουμε να βάζουμε και ένα λιθαράκι σ' αυτήν τη μεγάλη ανάγκη δημιουργίας τεχνικών υψηλού επιπέδου.

Τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε. Ήμουν σίγουρος ότι θα μου το πείτε, οπότε σας πρόλαβα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Με καθυστέρηση σας το είπα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Τελειώνω, υπογραμμίζοντας τον τεράστιο αριθμό υποτροφιών που δίνονται από το ΙΚΥ για τους μεταπτυχιακούς και κυρίως, για τους μεταδιδακτορες μαζί και με τις πρωτοβουλίες που έχουμε πάρει στον τομέα της έρευνας, ώστε να δημιουργηθεί σιγά-σιγά αυτός ο χώρος, ώστε αυτός ο κόσμος να μη φεύγει στο εξωτερικό μόνιμα, ενώ θα μπορεί να

πηγαينόερχεται με μεγάλη ευελιξία.

Βέβαια, το Σάββατο στη συνεδρίαση που είχαμε με τη Σύνοδο Πρυτάνεων ανακοινώσαμε την αύξηση της έκτακτης επιχορήγησης με 41.000.000 ευρώ. Είναι μια αύξηση 50%, η οποία δεν έχει γίνει εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Ο λόγος που γίνονται όλα αυτά, όχι μόνο η επιχορήγηση, αλλά και όλα τα άλλα που είπα πριν, είναι επειδή είμαστε πια πεισμένοι ότι πάμε σε μια οικονομική κανονικότητα. Θα έχουμε αυτούς τους πόρους για να πάρουμε αυτές τις πρωτοβουλίες και να τις προχωρήσουμε. Νομίζουμε ότι όλα αυτά αντανakλώνται και στον προϋπολογισμό μας.

Εκείνο που πρέπει, επίσης, να φροντίσουμε –και το λέω για να μη θεωρηθεί ότι θέλω να το κρύψουμε– είναι το σοβαρότατο πρόβλημα των διορισμών, των νέων διορισμών στη μέση εκπαίδευση και των διορισμών στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ μας. Είναι ένα πράγμα που ξέρετε ότι υπερβαίνει τις δικές μας προθέσεις. Είναι ένα πράγμα που είναι πρώτο στη ατζέντα των συσεννοήσεων που κάνουμε με τους θεσμούς. Ελπίζουμε να έχουμε πολύ καλά νέα με την ολοκλήρωση των διαφόρων αξιολογήσεων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα ακολουθήσει μια σειρά συναδέλφων πριν πάρει τον λόγο μετά η κ. Γεροβασίλη με βάση τον κατάλογο των Υπουργών.

Θα είναι ο κ. Στεργίου, ο κ. Μπούρας, ο κ. Μπόλαρης, ο κ. Τραγάκης, ο κ. Καρασμάνης και ο κ. Πλακιωτάκης. Μετά θα λάβει τον λόγο η κ. Γεροβασίλη.

Κύριε Στεργίου, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όσες αναπτυξιακές φιέστες και αν κάνετε για να πουλήσετε το παραμύθι και την απάτη της δήθεν δίκαιης ανάπτυξης, σας διαψεύδει η σκληρή πραγματικότητα, που βιώνουν οι εργαζόμενοι.

Ακούσαμε τις εξαγγελίες της Υπουργού Εργασίας για τις παροχές προς τους νέους άνεργους, σ' αυτούς που η πολιτική σας έκοψε το ρεύμα. Χωρίς να υποτιμάμε την όποια ανάσα προς τους νέους, θέλουμε να καταγγείλουμε την Κυβέρνηση, η οποία δεν άλλαξε τίποτα για τις προϋποθέσεις επιδότησης των ανέργων που είχε η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, με αποτέλεσμα να μένουν απροστάτευτοι οι άνεργοι.

Θέση του ΚΚΕ είναι να επιδοτούνται όλοι οι άνεργοι χωρίς όρους και προϋποθέσεις, για όσο διάστημα είναι άνεργοι. Τα ίδια τα νούμερα του προϋπολογισμού αποτυπώνουν ανάγλυφα ότι είναι ένα μεγάλο αντιλαϊκό σφαγείο μειώσεων μισθών, συντάξεων, επιδομάτων, φοροληστείας και πάλι λέγοντας.

Κι επειδή, όπως λέτε όλοι της Κυβέρνησης, είναι ο τελευταίος μνημονιακός προϋπολογισμός, θέλετε να πείτε ότι από το 2019 θα επαναφέρετε δέκατη τρίτη και δέκατη τέταρτη σύνταξη και δέκατο τρίτο και δέκατο τέταρτο μισθό στους δημοσίους υπαλλήλους; Δεν θα ισχύσει η νέα μείωση των συντάξεων από την 1^η Ιανουαρίου 2019, που εσείς ψηφίζετε με τη δεύτερη αξιολόγηση; Θα επανέλθει το ΕΚΑΣ και δεν θα καταργηθεί τελείως, όπως προβλέπει η πρώτη αξιολόγηση; Θα επαναφέρετε τον κατώτατο μισθό στα 751 ευρώ και σε ισχύ τις κλαδικές συμβάσεις; Θα καταργήσετε όλους τους αντεργατικούς και μνημονιακούς νόμους, που είναι σε πλήρη ισχύ από το 2010 και έχουν διαμορφώσει μια εργασιακή κόλαση για τους εργαζόμενους;

Μα, καλά, σας ρωτάμε: Δεν ντρέπεστε, πραγματικά, να λέτε τέτοια χοντρά ψέματα, τη στιγμή που έχετε νομοθετήσει μέτρα σφαγείο για το 2019, περικοπή συντάξεων το 2020, μείωση του αφορολόγητου, 3,5% ματωμένα πλεονάσματα μέχρι το 2022 και τουλάχιστον 2% μέχρι το 2060;

Είναι εμφανές ότι στόχος του προϋπολογισμού είναι η ανάκαμψη των κερδών της καπιταλιστικής οικονομίας η οποία, όμως, δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς την αύξηση της εκμετάλλευσης και την κατάργηση δικαιωμάτων. Ολοκληρώνεται το έγκλημα απέναντι στα δικαιώματα της εργατικής τάξης, απελευθερώνοντας ακόμα πιο πολύ την αγορά εργασίας, ούτως ώστε να έχετε φθηνό, αναλωσιμο εργατικό δυναμικό, έρμαιο στις ορέξεις της εργοδοσίας.

Στηρίζετε με κάθε τρόπο και κάθε μέσο τους σχεδιασμούς των

μονοπωλιακών ομίλων. Μάλιστα, κύριοι της Κυβέρνησης, αποδειχθήκατε οι καλύτεροι υπηρέτες τους, αφού όλοι σας θαυμάζουν, από τον ΣΕΒ, την Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΔΝΤ μέχρι τον Πρέσβη των ΗΠΑ. Νιώθετε, άραγε, υπερήφανοι γι' αυτό, κύριοι της Κυβέρνησης;

Η πολιτική σας αυτή, που τα δίνει όλα στο μεγάλο κεφάλαιο, πρέπει παράλληλα να θωρακιστεί από τις λαϊκές αντιδράσεις, από τη ριζορραπιστικοποίηση της εργατικής τάξης και καταφεύγετε σε όλα τα όπλα που είχαν διδάξει οι προηγούμενοι, στον αυταρχισμό, την καταστολή, στις προληπτικές συλλήψεις. Στα Γιάννενα, εκτελώντας εντολές της εργοδοσίας μάρκετινγκ, η αστυνομία συνέλαβε δώδεκα εργαζόμενους και συνδικαλιστές, γιατί διεκδικούσαν τα δεδουλευμένα τους και επαναπρόσληψη. Την ημέρα μάλιστα της απεργίας η εργοδοσία επιστράτευσε μπράβους για να σπάσει η απεργία.

MAT, βία και χημικά στο Υπουργείο Παιδείας, κύριε Υπουργέ της Παιδείας, ενάντια σε φοιτητές και εργαζόμενους. Το ίδιο συμβαίνει στα ειρηνοδικεία για την υπεράσπιση της λαϊκής κατοικίας. Αστυνομία, MAT και μπράβοι για να σπάσει η απεργία σε χώρο δουλειάς στην Καβάλα.

Όμως, κύριοι της Κυβέρνησης, χωρίς καμμία ντροπή, προχωρήσατε στην ολοκλήρωση του εγκλήματος για να χτυπήσετε τη μεγαλύτερη κατάκτηση της εργατικής τάξης, το δικαίωμά τους στην απεργία, έναν διακαή πόθο της εργοδοσίας.

Η Νέα Δημοκρατία δεν κρύβει τη χαρά της και ανυπομονεί να τον φέρετε για να τον ψηφίσει με δύο χέρια, όπως και τα άλλα κόμματα. Για το ΚΚΕ –σας το δηλώνουμε– είναι αιτία πολέμου.

Επικαλείστε τη Δημοκρατία και τη συμμετοχή στους χώρους δουλειάς. Σας πήρε τάχα μου ο πόνος για τη δημοκρατία στα συνδικάτα και στους χώρους δουλειάς. Όμως, για ποια ακριβώς δημοκρατία μιλάτε; Για τη δημοκρατία που τελειώνει μόλις ο εργάτης περάσει την πόρτα του εργοστασίου; Για τη δημοκρατία της εργοδοσίας που απαιτεί από τους εργαζόμενους δηλώσεις αποκήρυξης του σωματίου ως προϋπόθεση για πρόσληψη; Για τη δημοκρατία που στέλνει MAT με υπόδειξη των αφεντικών ώστε να χτυπάνε απεργούς και να κάνουν συλλήψεις; Για τη δημοκρατία του νομικού οπλοστασίου σας που αφαιρεί δικαιώματα, παροχές, συντάξεις, που τσεκουρώνει μισθούς και επιδόματα σε εργαζόμενους και ανέργους; Για τη δημοκρατία που κάνει ρυθμίσεις στα χρέη των λίγων και βγάζει στο σφυρί τα σπίτια του λαού μας; Για τη δημοκρατία, τέλος πάντων, που σας εξασφαλίζει ότι με ένα 20% μπορείτε να κυβερνάτε και να ψηφίζετε νόμους και μνημόνια διαρκείας; Αφήστε τα παραμύθια αυτά περί δημοκρατίας, γιατί το πώς την εννοείτε και τι θέλετε φανερώνεται και από το εξής:

Ενώ για την προκήρυξη απεργίας λέτε να είναι το 50% συν 1%, από την άλλη έχετε διατηρήσει στο ακέραιο τον νόμο για τις ενώσεις προσώπων, ενώσεις που φτιάχνουν οι εργοδότες με τη συμφωνία του 15% του συνόλου των εργαζομένων για να μειώνουν με συνοπτικές διαδικασίες σε χιλιάδες επιχειρήσεις τους μισθούς, να αφαιρούν επιδόματα, να τσακίζουν συλλογικές συμβάσεις, να γενικεύουν τις ελαστικές μορφές εργασίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, εάν έχετε την καλοσύνη, θα ήθελα ένα λεπτό ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ναι, συνεχίστε παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΥ: Ευχαριστώ πολύ.

Εδώ τους φτάνει το 15% των εργαζομένων, σας φτάνει και εσάς, αλλά για να απεργήσουν οι εργάτες το 50% συν 1%.

Η εργατική τάξη, το δικαίωμά της να αγωνίζεται -που κερδήθηκε με αγώνες, θυσίες και αίμα- δεν θα το παραδώσει. Εξάλλου πήρατε μία πρώτη απάντηση από τη μαχητική συμμετοχή στην απεργία την προηγούμενη Πέμπτη, στην οποία ένα από τα βασικά αιτήματα ήταν «κάτω τα χέρια από την απεργία».

Κύριοι της Κυβέρνησης, η δίκαιη ανάπτυξη που ευαγγελίζεστε έχει δημιουργήσει κάτεργα στους χώρους δουλειάς, με χιλιάδες εργατικά ατυχήματα και δεκάδες νεκρούς. Αυτό και μόνο, λοιπόν, επιβεβαιώνει ότι το κεφάλαιο το οποίο πιστά υπηρετείτε σκοτώνει και δεν υπολογίζει ακόμα ούτε την ίδια τη ζωή του ερ-

γάτη. Αυτή την ανάπτυξη που στηρίζεται στα κέρδη του κεφαλαίου, που κλείνει το μέλλον στη ζωή και την ανθρώπινη εξέλιξη, την παρουσιάζετε ως τη διέξοδο από την κρίση. Ποτέ και πουθενά δεν υπήρξε δίκαιη ανάπτυξη και δίκαιη κατανομή στο έδαφος της καπιταλιστικής οικονομίας και, μάλιστα, σε περιόδους κρίσης.

Επιδιώξή σας, αγαπητοί κύριοι –τελειώνω, κύριε Πρόεδρε– είναι να κάνετε τον λαό συνένοχο, να τον κάνετε να σιωπήσει, να τον έχετε σε αναμονή, να ανέχεται να ζει στη φτώχεια και την εξαθλίωση, περιμένοντας, τάχα μου, από τη δίκαιη ανάπτυξη κάποια «ψίχουλα». Όσο, όμως, η οικονομία είναι σχεδιασμένη να υπηρετεί τα κέρδη και όχι την ικανοποίηση των αναγκών, ο λαός μας δεν πρόκειται να δει χαίρι.

Καλούμε, λοιπόν, τους εργαζόμενους, τον λαό μας, να κλείσουν τα αυτιά τους στους παλιούς και νέους σωτήρες και με οδηγό πάντα τις σύγχρονες ανάγκες τους να αγωνιστούν για να επανακτήσουν όλα όσα τους έκλεψαν και να ανοίξουν τον δρόμο για την οριστική απαλλαγή από τα δεινά τους, ανατρέποντας τον «σάπιο» αυτό εκμεταλλευτικό τρόπο οργάνωσης της οικονομίας, που γεννά φτώχεια, εξαθλίωση, πόλεμο και προσφυγιά. Να συμπορευτούν με το ΚΚΕ, που έχει τη μοναδική πολιτική πρόταση διεξόδου προς όφελός τους, παίρνοντας παράλληλα τα «κλειδιά» της οικονομίας και της εξουσίας στα χέρια τους.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Προχωρούμε με τον συνάδελφο κ. Αθανάσιο Μπούρα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2018 είναι ένας ακόμη αντανάπτυξιακός προϋπολογισμός. Δεν προωθεί τις μεταρρυθμίσεις και αποκρατικοποιήσεις που έχει ανάγκη ο τόπος. Δεν πληρώνει τα χρέη στον ιδιωτικό τομέα, στερνώντας από επιχειρήσεις και εργαζόμενους την αναγκαία ρευστότητα. Οδηγεί σε αδιέξοδο χιλιάδες πολίτες και νοικοκυριά.

Η μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της συγκυβέρνησης, σας γυρίζει την πλάτη. Είστε η Κυβέρνηση των φόρων και των πλειστηριασμών, η Κυβέρνηση που υποσχέθηκε το αφορολόγητο στις 12.000 ευρώ και το κατεβάζει κάτω από τις 6.000 ευρώ.

Έχετε ναρκοθετήσει το μέλλον της χώρας, αρκεί να παραμένετε στην εξουσία, δεσμεύοντας τη χώρα με πρωτογενή πλεονάσματα 3,5% μέχρι το 2022 και κοντά στο 2% και πλέον μέχρι το 2060. Κατά τα άλλα, λέτε τον τελευταίο καιρό ότι θα βγείτε από το μνημόνιο τον Αύγουστο του 2018.

Δεν σας πιστεύει πλέον ο κόσμος. Σας γυρίζει την «πλάτη», όπως σας γύρισε τις «πλάτες του» στο πρόσφατο «αναπτυξιακό», δηλαδή, συνέδριο που κάνατε στη δυτική Αττική και δίκην περιοδεύοντος θιάσου αυτό το ονομάσατε «ανάπτυξη».

Γνώμονας, βέβαια, των προβλέψεών σας για τον προϋπολογισμό του 2018 αποτελεί η πορεία του προϋπολογισμού του 2017. Αυτό είναι το ασφαλές κριτήριο. Προβλέπατε ανάπτυξη 2,7% και θα πέσετε κάτω από το 1,4%, περίπου στο 1%.

Ενώ το 2014, με τη δική μας κυβέρνηση, πετύχαμε έστω και οριακά θετικό ρυθμό ανάπτυξης, το 2015 και το 2016 μας οδηγήσατε στην ύφεση. Δεν είχε καμία ευθύνη γι' αυτό ο κ. Τσίπρας και η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ; Μόνη της η χώρα οδηγήθηκε σε ύφεση; Τα capital controls μόνα τους επιβλήθηκαν; Μόνες τους έφυγαν οι καταθέσεις από τις τράπεζες; Ο αφελληνισμός του τραπεζικού συστήματος αυτόματα προέκυψε;

Δεν είναι η Κυβέρνησή σας αυτή που επέβαλε μέτρα 14,5 δις κατανομής ευρώ, είκοσι επτά νέους φόρους, είκοσι μία περικοπές στις συντάξεις και στα κοινωνικά επιδόματα τα τελευταία τρία χρόνια; Άλλη κυβέρνηση τα επέβαλε; Προσπαθείτε να πείσετε με αυτά τον ελληνικό λαό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2018 περιλαμβάνει ήδη 1,9 δις κατανομής ευρώ μέτρα, μέτρα περικοπής συντάξεων και κοινωνικών δικαιωμάτων και αύξησης φόρων.

Πρέπει να θυμίσω μερικά από αυτά. Παραδείγματος χάριν, αυξάνονται οι ασφαλιστικές εισφορές για ελεύθερους επαγγελματίες και επιτηδευματίες.

Εδώ έχουμε το παράδοξο, βέβαια, να αυξάνονται και κάποιοι να πληρώνει ασφαλιστικές εισφορές πάνω στις ασφαλιστικές του

εισφορές.

Καταργείτε κάτι, το οποίο χρόνια τώρα όλες οι κυβερνήσεις δεν τόλμησαν να το πειράξουν, τη μείωση του φόρου για τα θέματα υγείας.

Μειώνεται και βαίνει προς οριστική κατάργηση το ΕΚΑΣ. Χάνουν φέτος εκατόν σαράντα χιλιάδες συμπολίτες μας το ΕΚΑΣ και προστίθενται στους εκατόν τριάντα χιλιάδες, που ήδη το έχουν χάσει. Να υπενθυμίσω, γιατί ο κ. Τσιρώνης -έφυγε τώρα- έκανε συγκρίσεις, αντί να μας πει τι έκανε τόσα χρόνια, γιατί τώρα δεν έχετε περιθώριο για συγκρίσεις. Είστε τρία χρόνια Κυβέρνηση. Απολογείστε για το τι κάνατε. Η κυβέρνηση Σαμαρά διέθετε 900 εκατομμύρια ευρώ για το ΕΚΑΣ. Εσείς το 2018 θα διαθέσετε 80 εκατομμύρια. Αυτή είναι η διαφορά μας και αυτή είναι η σύγκρισή μας.

Και, βέβαια, καταργείται η έκπτωση 10% από τον φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων για τις ιατρικές εξετάσεις. Το είπα και πριν από λίγο.

Επιβάλλετε φόρους στα ξενοδοχεία, στα ενοικιαζόμενα δωμάτια και σε ένα σωρό άλλες δραστηριότητες.

Αλήθεια, ξεχάσατε ότι θα καταργήσετε και τον φόρο στο κρασί, τον οποίον εσείς επιβάλατε.

Τελικά, εκείνο το οποίο μόνο μπορεί να πει κανείς είναι ότι είστε Κυβέρνηση των φόρων χωρίς τέλος και χωρίς λογική.

Τώρα για το λαθρεμπόριο καυσίμων, ενώ είχατε βρει ένα σύστημα σε εξέλιξη με το σύστημα εισροών-εκροών, δεν καταφέρατε τρία χρόνια να υλοποιήσετε την εγκατάσταση ανάλογου συστήματος στα διυλιστήρια όμοιο με των πρατηρίων, το GPS, έτσι ώστε η χώρα να ωφελείται από το λαθρεμπόριο καυσίμων, κυρία Υφυπουργέ, και να μη χάνεται πάρα πολύ μεγάλο ποσό για τον ελληνικό λαό.

Τώρα, βέβαια, δεν έχω χρόνο -θα ζητήσω ένα λεπτό ακόμη, κύριε Πρόεδρε, με την ανοχή σας- για να πω ότι όλοι μιλούμε για επενδύσεις. Όμως, οι επενδύσεις χρειάζονται και το κατάλληλο κλίμα. Οι επιχειρήσεις και οι ελεύθεροι επαγγελματίες καλούνται να τα βγάλουν πέρα με φορολογία που αυξάνεται διαρκώς, ενώ η ρευστότητα μειώνεται. Το πρόβλημα των κόκκινων δανείων επιτείνεται και ο περιβάλλοντος εξωδικαστικός συμβιβασμός προχωράει με ρυθμό χελώνας.

Ούτε ένα ευρώ από το νέο ΕΣΠΑ δεν έχει φτάσει ακόμη σε κάποιον τελικό δικαιούχο επιχειρηματία. Το διαθέσιμο εισόδημα των καταναλωτών μειώνεται. Η πρόσφατη έκθεση της ΓΣΕΒΕΕ τα λέει ξεκάθαρα με τον καλύτερο τρόπο. Μέχρι σήμερα χιλιάδες επιχειρήσεις έχουν βιώσει κατασχέσεις των τραπεζικών τους λογαριασμών. Το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων λίγες μέρες ακόμη πριν κλείσει το 2017 έχει απόκλιση πάνω από 1 δισεκατομμύριο ευρώ.

Τα μεγάλα έργα του ΕΣΠΑ, που προβλέπονται στο ΕΣΠΑ 2014 - 2020, είναι τριάντα τέσσερα. Από αυτά, τα δεκαπέντε είναι συνεχιζόμενα έργα-γέφυρες από το προηγούμενο πρόγραμμα. Από τα δεκαεννιά νέα έργα δεν έχει υποβληθεί για έγκριση στην Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε ένα έργο. Βρήκατε απλά τα έργα - γέφυρες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και με αυτό κλείνετε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Όσον αφορά ένα περιβόητο πρόγραμμα, το ΕΠΑνΕΚ, που είναι εργαλείο για τη μικρομεσαία επιχείρηση, καρκινοβατεί και αυτό.

Από τις είκοσι τέσσερις δράσεις που θα προκηρυσσάτε το 2017, έχουν προκηρυχθεί μόνο έξι.

Τι να πούμε για χρηματοδοτικά εργαλεία; Τι να πούμε για τα ΣΔΙΤ; Όλα πάνε από το κακό στο χειρότερο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πλέον σαφές ότι η χώρα έχει ανάγκη από σοβαρή και στιβαρή Κυβέρνηση με σχέδιο, γνώση και εμπειρία, που θα αναλάβει να στηρίξει επενδύσεις και να οδηγήσει τη χώρα στην ανάπτυξη.

Στόχος μας στη Νέα Δημοκρατία είναι να στηρίξουμε τις επενδύσεις και την επιχειρηματικότητα, καθώς αυτά είναι τα εργαλεία, που θα ξεκλειδώσουν την ανάπτυξη και αυτό θα το κάνει η Νέα Δημοκρατία με τον Κυριάκο Μητσοτάκη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος κ. Βούτσης μου ρίχνει κάτι περιέργες ματιές για την ανοχή μου, αλλά επειδή προχωράμε χωρίς αντεγκλήσεις, φεύγει ο κατάλογος καλά, κι έτσι δείχνω ανοχή σε όλους τους συναδέλφους.

Κύριε Μπόλαρη, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτό το κορύφωμα της διαδικασίας, μίας διαδικασίας που αποτυπώνει την πολιτική βούληση της Κυβέρνησης, του κράτους σε αριθμούς, τον προϋπολογισμό, ο πειρασμός για όλους τους ομιλητές είναι μεγάλος και τον ασπάζομαστε. Μπαίνουμε στη λογική της αριθμολαγνείας.

Θα μου επιτρέψετε να αποποιηθώ και να μην μπω στη λογική της αριθμολαγνείας, των αριθμών που επιστρατεύονται κάθε φορά για να αποδείξουν τα επιχειρήματα και γι' αυτό ακούμε συγκρουόμενες στατιστικές και αριθμούς σε αυτή την Αίθουσα.

Θα μου επιτρέψετε να μείνω στη πολιτική που αποτυπώνεται στους αριθμούς, να μείνω στην κυβερνητική βούληση που αποτυπώνεται στους αριθμούς και η οποία βούληση, όπως κάθε φορά στην πολιτική, ξεπερνά τους αριθμούς. Η πολιτική θέληση, η πολιτική βούληση, ο πολιτικός σχεδιασμός ξεπερνούν τους αριθμούς.

Έχουμε έναν προϋπολογισμό, στον οποίον δεν αποτυπώνεται πρώτιστα η πολιτική βούληση, γιατί η χώρα βρέθηκε στην αιχμαλωσία Βαβυλώνας τα τελευταία χρόνια και έτσι το πρώτο που αποτυπώνεται είναι οι δεσμεύσεις της χώρας, με τις συμφωνίες και τα μνημόνια που προηγήθηκαν.

Όμως, είναι απολύτως βέβαιο -και αυτό είναι το μήνυμα που στέλνει η Βουλή, αυτό είναι το μήνυμα που πρέπει να στείλει η πολιτική εξουσία, το πολιτικό σύστημα στον λαό, στη χώρα- ότι περπατούμε, είμαστε σε πορεία εξόδου από αυτή τη χειμέρια περίοδο, από αυτόν τον χειμέριο Κλήδωνα, ο οποίος ταλαιπώρησε τον λαό, τους πολίτες, ιδιαίτερα τους ασθενέστερους, αυτούς οι οποίοι σήκωσαν το βάρος της κρίσης.

Έχει μεγάλη σημασία να πούμε ότι αυτός ο λαός, ο Έλληνας, που σήκωσε το βάρος της κρίσης, είναι αυτός που δικαιούται σήμερα, καθώς η χώρα μπαίνει στο 2018, να ελπίζει, να αισιοδοξεί, να βλέπει με προοπτική, γιατί ξέρει ότι τα δύσκολα είναι στην πλάτη του, ξέρει ότι πέρασε ένα πολύ μεγάλο βάρος, ένα πολύ μεγάλο μέρος της δυσκολίας του. Το δικαιούται, γιατί η χώρα αυτή έχει εξαιρετικές ανθρώπινες δυνάμεις, έχει εξαιρετικό ανθρώπινο δυναμικό, το οποίο συνδυαζόμενο με τα εξαιρετικά συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας, και τα παραγωγικά, και τα οικονομικά, και τα γεωστρατηγικά, δίνει εξαιρετικά συγκριτικά πλεονεκτήματα, πάνω στα οποία πρέπει να βασίσουμε τις πολιτικές μας.

Για όλα αυτά, γι' αυτό το αισιόδοξο αύριο, ο πολίτης έχει από όλους εμάς αξιώσεις. Έχει αξίωση να ξεδιπλώσουμε, να αναλύσουμε και να υλοποιήσουμε έναν πολιτικό στρατηγικό σχεδιασμό, μία νέα πορεία της πατρίδας μετά την κρίση, όχι απλά μετά τα μνημόνια. Γιατί το γεγονός ότι η χώρα απαλλάσσεται από τις υποχρεώσεις που έχουν αναληφθεί με υπογραφές, δεν σημαίνει ότι έχουμε ξεπεράσει το συνολικό πρόβλημα.

Έχει πολύ μεγάλη σημασία, αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να πούμε ότι καθώς βγαίνουμε από τις δεσμεύσεις και καθώς κινούμαστε για να βγούμε από την κρίση, στον πολιτικό μας σχεδιασμό σε όλα τα επίπεδα δεν πρέπει να ξαναγίνουν τα ίδια λάθη που μας οδήγησαν στην κρίση.

Έχει μεγάλη σημασία να πούμε ότι σε αυτό ο λαός έχει αξίωση από εμάς να χτίσουμε, να οργανώσουμε και να υλοποιήσουμε ένα νέο παραγωγικό πρότυπο για τη χώρα, για την οικονομία. Ένα παραγωγικό πρότυπο που στοιχίζεται με την ποιότητα, με την ανταγωνιστικότητα, με την εξωστρέφεια, με την καινοτομία και στα προϊόντα και στις υπηρεσίες. Για αυτό χρειαζόμαστε μία πορεία, η οποία προϋποθέτει πως τον αναπτυξιακό τομέα λαμβάνουμε υπ' όψιν τη δικαιοσύνη. Λειτουργούμε με γνώμονα τη συγκράτηση της κοινωνικής συνοχής. Γι' αυτό υπάρχει η έγνοια να σωθούν οι λαϊκές κατοικίες, οι πρώτες κατοικίες των φτωχών ανθρώπων που σήκωσαν όλο το βάρος.

Έχει μεγάλη σημασία να πούμε πως σε αυτή τη νέα πορεία χρειαζόμαστε ένα άλλο κράτος, ένα κράτος το οποίο να λειτουργεί με αποτελεσματικότητα, με ταχύτητα για τον πολίτη και με διαφάνεια. Ένα κράτος ψηφιακό, ένα κράτος χωρίς χαρτί και μολύβι, ένα κράτος το οποίο ελέγχει και ελέγχεται ένα κράτος στην υπηρεσία του πολίτη για την ανάπτυξη και για τον παραγωγικό τομέα. Έχει πολύ μεγάλη σημασία να πούμε πως αυτός ο σχεδιασμός γίνεται μέσα σε μια εξαιρετικά σημαντική εποχή για τον γεωστρατηγικό, γεωπολιτικό χώρο στον οποίο λειτουργούμε.

Έχουν αναδειχθεί αυτά από τα τελευταία ταξίδια και τις τελευταίες επαφές του Πρωθυπουργού. Είμαστε στην ανατολική Μεσόγειο, στην νοτιοανατολική Ευρώπη στον χώρο του Ευξείνου, η νησιδα σταθερότητας και ασφάλειας για τους πολίτες, νησιδα ασφάλειας, υπεράσπισης και υπηρετήσης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και έχει μεγάλη σημασία στην πορεία αυτή να στηρίξουμε ξανά την οικονομία μας, την παραγωγική μας βάση με σεβασμό στον πολίτη. Είναι πολύ σημαντικό να πούμε πως η έγνοια του πολιτικού κόσμου, του πολίτη, του Έλληνα, είναι για μία χώρα, μία πατρίδα, μία Ελλάδα, όπου λειτουργούμε δημοκρατικά σαν κράτος και σαν κόμματα και βέβαια σεβόμαστε τους θεσμούς. Υπηρετούμε τη θεσμική λειτουργία, γιατί αγαπητές συνάδελφοι και συναδέλφισσες οι θεσμοί της χώρας έχουν πληγεί στην περίοδο της κρίσης πολλαπλώς και έχει μεγάλη σημασία, καθώς είμαστε στην πορεία εξόδου, να έχουμε έγνοια για αυτή τη θεσμική λειτουργία του κράτους.

Ο Έλληνας, ο λαός μας έχει τις δυνάμεις. Μπορούμε και θα τα καταφέρουμε. Το 2018 –και αυτό είναι το μήνυμα που στέλνουμε στον πολίτη– θα είναι καλύτερο από το 2017.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει τώρα ο αγαπητός σε όλους μας κ. Ιωάννης Τραγάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κρατικός προϋπολογισμός που συζητάμε σήμερα του 2018 είναι σίγουρο ότι θα είναι ο τελευταίος σας προϋπολογισμός. Του χρόνου τέτοια εποχή τον προϋπολογισμό θα τον βλέπετε από την τηλεόραση και θα διαβάζετε τα Πρακτικά του. Αυτό είναι σίγουρο.

Αυτός ο προϋπολογισμός αντανάκλα την αποτυχία της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ για το 2017 βέβαια, καθώς επιφέρει νέους φόρους, νέες περικοπές και εγκλωβίζει τη διγνώμια σε ένα περιβάλλον σταθερότητας. Είναι ο τρίτος προϋπολογισμός υπερβολικής λιτότητας της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και συνεχίζεται για τέταρτη χρονιά η αποτυχημένη συνταγή. Είναι πολιτική παράνοια κυριολεκτικά. Περιλαμβάνει 1,9 δισεκατομμύριο ευρώ μέτρα περικοπής συντάξεων και κοινωνικών επιδομάτων και αυξήσεις φόρων. Είναι αντιαναπτυξιακός, δεν προωθεί τις μεταρρυθμίσεις και τις αποκρατικοποιήσεις που έχει ανάγκη ο τόπος. Όλοι το λένε ακόμα και οι θεσμοί. Δεν πληρώνει τα χρέη στον ιδιωτικό τομέα στερώντας επιχειρήσεις και εργαζόμενους στην αναγκαία ρευστότητα και αφού αποτυγχάνει στην προσέλκυση επενδύσεων δεν κάνει ούτε δημόσιες επενδύσεις. Όπως αποδεικνύει πραγματικά η χαμηλή απορροφητικότητα του ΕΣΠΑ και η υποεκτέλεση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, που θα μου επιτρέψετε να το αναλύσω –γιατί έχω μια αδυναμία σε αυτό– λίγο αργότερα.

Δεν το λέμε μόνο εμείς αυτό. Αυτό το λέει και το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής. Διατυπώνει σοβαρή κριτική σε πάρα πολλά θέματα. Θεωρεί ότι το κοινωνικό μέρισμα πιθανόν να έχει δυσμενείς παρενέργειες στην ανάπτυξη και είναι λογικό. Θεωρεί –και βάζει εντός εισαγωγικών– τα πλεονάσματα των ασφαλιστικών ταμείων αβέβαια. Αυτό είναι λογικό, αφού αυτά δείχνουν τα στοιχεία.

Δεν είναι οικονομικά ορθολογική η προσδοκία για τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης; Είναι λογικό. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Η σημαντική βελτίωση του λόγου των εσόδων προς το ΑΕΠ μετά το 2014 επιτεύχθηκε μόνο μέσω υπερφορολόγησης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2018 είναι ένας προϋπολογισμός υπερφορολόγησης. Με πρωτοφανή τερτίπια η Κυβέρνηση αποκρύπτει από τον προϋπολογισμό τα επώδυνα, άδικα και αχρείαστα μέτρα και τις περικοπές που θα εφαρμο-

στούν το 2018. Είναι μέτρα που η ίδια έχει φέρει και έχει ψηφίσει.

Κύριοι της Κυβέρνησης, επιβάλατε είκοσι εννιά νέους φόρους και κόψατε είκοσι μία φορές τις συντάξεις.

Συγκεκριμένα για το 2018 έχουν ψηφιστεί και θα εφαρμοστούν η μείωση του ΕΚΑΣ κατά 128 εκατομμύρια ευρώ, η κατάργηση –ας μην λέω τα νούμερα, ακολουθώντας τον κ. Μπόλαρη που λέει ότι οι προϋπολογισμοί έχουν αριθμολαγνεία, αλλά εμείς οι μηχανικοί έχουμε μια αδυναμία στα νούμερα– της έκπτωσης για ιατρικές δαπάνες κατά 121 εκατομμύρια ευρώ, η κατάργηση-έκπτωση του 1,5% στην παρακράτηση φόρου κατά 68 εκατομμύρια ευρώ, η αλλαγή του τρόπου υπολογισμού των εισφορών των ελεύθερων επαγγελματιών κατά 59 εκατομμύρια ευρώ, η αύξηση του ΦΠΑ στα νησιά κατά 50 εκατομμύρια ευρώ, η μείωση του επιδόματος θέρμανσης κατά 58 εκατομμύρια ευρώ, το πάγωμα συντάξεων κατά 328 εκατομμύρια ευρώ, οι περικοπές στο μισθολόγιο εκατόν πενήντα χιλιάδων ενστόλων, η κατάργηση των επιδομάτων και εκείνων που δικαιούνται ΚΕΑ.

Την ίδια ώρα η Κυβέρνηση φροντίζει να μειώσει τις δαπάνες κατά 2,1 δισεκατομμύρια ευρώ, με το μεγαλύτερο ψαλίδι να πέφτει σε συντάξεις, υγεία και πρόνοια. Κρατήστε αυτό το νούμερο, σας παρακαλώ.

Το σχετικό κονδύλι για ασφάλιση, περίθαλψη και κοινωνική προστασία μειώνεται από 21,037 δισεκατομμύρια ευρώ φέτος σε 19,438 δισεκατομμύρια ευρώ το 2018. Αναλογιστείτε ότι αυτά τα ψήφουλα τα οποία η αρμόδια Υπουργός έδωσε χθες για τους άνεργους από δεκαοχτώ έως είκοσι τεσσάρων ετών είναι μόνο 20 εκατομμύρια ευρώ. Είναι πενήντα χιλιάδες οι δικαιούχοι που παίρνουν 400 ευρώ και συνολικά είναι 20 εκατομμύρια ευρώ, όταν έχουν κόψει ήδη από αυτό το κονδύλι 1,7 δισεκατομμύριο ευρώ. Πού πάνε;

Θα πω κάτι τώρα για τις δημόσιες επενδύσεις. Η πορεία εκτέλεσης του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων παρουσιάζει το 2017 τραγική επιβράδυνση σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο του 2014. Ειδικότερα, έναντι συνολικών πληρωμών του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων 3,3 δισεκατομμύρια ευρώ το 2014, την αντίστοιχη περίοδο του 2017 καταγράφονται συνολικές πληρωμές 1,4 δισεκατομμύριο ευρώ. Ήταν 3,3 δισεκατομμύρια ευρώ το 2014 και είναι 1,4 δισεκατομμύριο ευρώ το 2017. Η απορροφητικότητα, δηλαδή, από 42,7% πήγε στο 21,95%.

Οι προκηρύξεις νέων έργων παραμένουν ακόμα στο στάδιο του προελέγχου. Το 2017 το συγχρηματοδοτούμενο σκέλος παραμένει στα απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα του 20%, με απορρόφηση μόλις 1,16 δισεκατομμύριο ευρώ και μετά συνεχούς επιβράδυνσης. Συγκριτικά, το 2014 το συγχρηματοδοτούμενο σκέλος κατέγραψε απορρόφηση ύψους 3,1 δισεκατομμύρια ευρώ και ποσοστό 51%, δηλαδή το 2014 ήταν 3,1 δισεκατομμύρια ευρώ και το 2017 είναι 1,16 δισεκατομμύριο ευρώ.

Εξαγγέλλει ο κύριος Πρωθυπουργός χθες –έφυγε ο κ. Τσιρώνης– από τη δυτική Αττική έργα για τις πλημμύρες και όλες τις καταστροφές που έγιναν εκεί. Πώς θα γίνουν και πώς θα υλοποιηθούν όλα αυτά τα έργα με αυτές τις μειώσεις του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων που προβλέπει αυτός ο προϋπολογισμός; Αυτός ο προϋπολογισμός τα προβλέπει αυτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2014 ήταν προφανές ότι η οικονομία μας ήταν σαφώς καλύτερη. Μία χώρα που δεν αναπτύσσεται τώρα δεν μπορεί να διατηρεί πλεονάσματα. Δεν μπορούν να προέρχονται όλα από την υπερφορολόγηση.

Η επιδίωξη πρωτογενών πλεονασμάτων σε αυτά τα επίπεδα συμπίπτει επιπρόσθετα τον ιδιωτικό τομέα, τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά, ενώ ταυτόχρονα οι αυξήσεις των φόρων αποθαρρύνουν την εργασία και την επιχειρηματικότητα, δημιουργούν ένα ασφυκτικό πλαίσιο στην οικονομία και υποσκάπτουν το στάδιο και τον στόχο της ανάπτυξης.

Διανέμετε το κοινωνικό μέρισμα. Από πού προέρχονται τα χρήματα για το κοινωνικό μέρισμα; Προέρχονται από την υπερφορολόγηση. Οπότε η υπερφορολόγηση είχε το υπερπλεόνασμα και γι' αυτό διανέμεται. Δεν μπορεί να ακολουθηθεί αυτή η πολιτική. Θα πρέπει να διανέμουμε μέρισμα εάν χρειάζεται, αλλά να προέρχεται από την ανάπτυξη.

Γι' αυτούς τους λόγους πιστεύω ότι απαραίτητη προϋπόθεση για να βγούμε από την κρίση είναι η πολιτική αλλαγή. Γι' αυτό

είπα προηγουμένως ότι αυτός είναι και ο τελευταίος σας προϋπολογισμός. Αυτή η Κυβέρνηση ούτε θέλει ούτε μπορεί να κάνει πράξη τις μεταρρυθμίσεις και να οδηγήσει τη χώρα σε πραγματική έξοδο από την κρίση και τα μνημόνια. Είναι μία αναξιόπιστη, είναι μία ανίκανη, είναι μία ανεργάσιμη κυβέρνηση, που εξελίχθηκε σε κυβέρνηση σκανδάλων, διαπλοκής και διαφθοράς. Απαιτείται αλλαγή κυβέρνησης.

Πιστεύω ότι το 2018 θα είναι έτος εκλογών. Εμείς στο χθεσινό συνέδριό μας, το οποίο εστέφθη με μεγάλη επιτυχία και από το οποίο προέκυψε η ενότητα του κόμματος, κηρύξαμε την έναρξη προεκλογικού αγώνα, ανακηρύσσοντας το 2018 έτος προεκλογικής περιόδου και έτος εκλογών.

Απαιτείται, λοιπόν, αλλαγή κυβέρνησης. Πρέπει να υπάρξει κυβέρνηση με κοινωνική ευαισθησία και ρεαλιστικό πρόγραμμα, που θα ξαναδώσει και πάλι στη χώρα μια αξιοπιστία. Η χώρα, η Ελλάδα χρειάζεται μία κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας, με Πρωθυπουργό τον Κυριάκο Μητσοτάκη βέβαια. Ελπίζουμε ότι αυτό θα γίνει σύντομα. Και όταν λέω σύντομα, εννοώ ότι το 2018 ό,τι και αν κάνετε, ό,τι και αν προσπαθήσετε να κάνετε, όσο και να προσπαθείτε να αγκιστρωθείτε στην εξουσία, δεν θα μπορέσετε να τα καταφέρετε. Αυτό το αναδεικνύει ο προϋπολογισμός του 2018 που έχετε καταθέσει.

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο κύκλος αυτός θα κλείσει με τον κ. Καρασμάνη και τον κ. Πλακιωτάκη. Μετά θα πάρει τον λόγο η κ. Γεροβασιλή. Η επόμενη εξάδα είναι ο κ. Τσιάρας, ο κ. Βενιζέλος, ο κ. Γάκης, ο κ. Δουζίνας, ο κ. Στύλιος και ο κ. Γιακουμάτος.

Τον λόγο έχει ο κ. Καρασμάνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα κουράσω επαναλαμβάνοντας αυτό που έχει λεχθεί από τους εισηγητές μας, ότι ο προϋπολογισμός που συζητάμε, είναι η εφαρμογή του τετάρτου μνημονίου, που η Κυβέρνηση ψήφισε πριν από έξι μήνες και με τον οποίο έχει επιβάλει φορολογία στους πάντες και τα πάντα. Αδιάψευστος μάρτυρας ο εγκυρότατος ΟΟΣΑ, ο οποίος χαρακτηρίζει τη σημερινή Ελλάδα πρωταθλήτρια των φόρων ανάμεσα στις τριάντα πέντε χώρες – μέλη του.

Γι' αυτό θα μου επιτρέψετε να επικεντρωθώ στις ανακρίβειες που εκστόμισε προχθές ο κ. Αποστόλου από αυτό το Βήμα.

Είπε ο κ. Αποστόλου ότι εξασφάλισε την ομαλή καταβολή των κοινοτικών ενισχύσεων. Όλοι οι παραγωγοί γνωρίζουν ότι πρέπει να πληρώνονται την προκαταβολή της ενιαίας ενίσχυσης τον Οκτώβριο κάθε χρόνου και την εκκαθάριση μέσα στον Δεκέμβριο. Αυτό γίνεται από τότε που έχουμε μπει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επίσης, όλοι θυμούνται το πρωτοφανές μπάχαλο Αποστόλου το 2015 με την κατανομή και την ενεργοποίηση των δικαιωμάτων τους, με συνέπεια οι δικαιούχοι να εισπράτουν την προκαταβολή τον Δεκέμβριο και την εξόφληση τον Μάιο του 2016 -δεν έχει ξαναγίνει ποτέ αυτό-, στερώντας από χιλιάδες επαγγελματίες αγρότες, παλιούς και νέους μισθωμένα δικαιώματα, αλλά και δικαιώματα από κληρονομικές και ενδοοικογενειακές μεταβιβάσεις.

Πρόκειται για τραγικά λάθη τα οποία επιχειρεί να διορθώσει τώρα, προκαλώντας, όμως, νέες αδικίες σε παραγωγούς που πληρώνουν τη δική του ανεπάρκεια. Γι' αυτό και υπάρχουν έντονες διαμαρτυρίες σήμερα από τους παραγωγούς.

Ο κ. Αποστόλου μόνο σε ένα πράγμα λέει την αλήθεια: ότι από το 2014 και μετά δεν υπάρχει καταλογισμός προστίμου. Δεν υπάρχει γιατί η δική μας Κυβέρνηση εκπόνησε ένα συγκεκριμένο υλοποιήσιμο σχέδιο δράσης, το λεγόμενο «action plan», το οποίο εφαρμόσαμε κατά γράμμα, σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Η δική μας Κυβέρνηση ήταν αυτή που ξερίζωσε αυτό το καρκίνωμα των προστίμων. Ο κ. Αποστόλου τα βρήκε όλα έτοιμα.

Αναφέρθηκε ο κύριος Υπουργός και στις βοσκίσιμες γαίες, στις εντάξεις επιπλέον εκτάσεων. Φύκια για μεταξωτές κορδέλες! Δεν έχω τον χρόνο να αναφερθώ. Βαρύγδουπες κουβέντες που δεν λένε τίποτα, καθώς κάθε λίγο και λιγάκι αλλάζει τον αριθμό των εκτάσεων των βοσκίσιμων γαιών.

Ο αγροτικός κόσμος δεν τρώει κουτόχορτο. Γνωρίζει ότι για πρώτη φορά η κυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου αύξησε τον προϋπολογισμό των ενισχύσεων στους κτηνοτρόφους από 300 εκατομμύρια του προηγούμενου προγράμματος σε 400 εκατομμύρια. Κάθε χρόνο οι κτηνοτρόφοι εισπράττουν 150 εκατομμύρια παραπάνω ενίσχυση.

Εμείς εξασφάλισαμε επιπλέον 100 εκατομμύρια ευρώ ετησίως για την εξισωτική αποζημίωση, σύμφωνα με τον Κανονισμό 1378/2013, που δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα των Κοινοτήτων στις 23 Δεκεμβρίου του 2014.

Μία και αναφέρθηκε ο κ. Αποστόλου στις συνδεδεμένες ενισχύσεις, που λέει ότι τις αύξησε από 63 εκατομμύρια στα 124 εκατομμύρια, έχω να του πω ότι αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι δεν υπήρξε ενδιαφέρον συμμετοχής από πλευράς των κτηνοτρόφων στα δικαιώματα, τα οποία μεταφέρθηκαν στις συνδεδεμένες ενισχύσεις.

Θα πρέπει, όμως, να ομολογήσει ότι για πρώτη φορά δικό μας έργο και αυτό μπήκε στο καθεστώς των συνδεδεμένων ενισχύσεων, τα αιγοπρόβατα, τα βοοειδή και τα πτηνοτροφικά, ψυχανθή για επάρκεια ζωοτροφών, με στόχο να κτισθεί ένα εγχώριο ζωικό κεφάλαιο και να ενισχυθεί το εθνικό προϊόν της φέτας.

Η ομιλία του κ. Αποστόλου είχε και διθυράμβους για τα φορολογικά επιτεύγματα της Κυβέρνησης σε ό,τι αφορά τους αγρότες. Τι να σχολιάσω;

Κατ' αρχάς, ο κύριος Υπουργός πιστεύει στα αλήθεια ότι ο φορολογικός συντελεστής 13% του ν.4172/2013 είναι μεγαλύτερος, δηλαδή επαχθέστερος από τον φορολογικό συντελεστή από 22% έως 45% που αποφάσισαν να εφαρμόσουν και ότι ο φόρος που προκύπτει με αυτόν τον δικό τους συντελεστή είναι μικρότερος. Τι να πω; Ότι η επιστήμη των μαθηματικών και της οικονομολογίας σγκώνει ψηλά τα χέρια; Αυτό δεν είναι πια σοφιστεία, δεν είναι ταχυδακτυλουργία, δεν είναι αλχημεία. Είναι αυτό που λέει ο λαός, ο λογαριασμός του Καραγκιόζη!

Να του φρεσκάρω, λοιπόν, για ακόμη μία φορά τη μνήμη. Να του θυμίσω ότι οι αγροτικές ενισχύσεις και οι επιδοτήσεις φορολογούνται από 22% έως 45% από το 2015 για πρώτη φορά. Επειδή ανέφερε ότι ο ν.4172/2013 φορολογούσε από το πρώτο ευρώ, θα ήθελα να του πω ότι τρανή απόδειξη του ψεύδους αποτελεί το γεγονός ότι οι αγροτικές επιδοτήσεις το 2014 δεν φορολογήθηκαν.

Να του θυμίσω για μία ακόμη φορά την ερμηνευτική δήλωση του τότε Υπουργού Οικονομικών κατά την ψήφιση του εν λόγω νόμου, καταγεγραμμένη στα Πρακτικά της Βουλής, πως οι επιδοτήσεις και οι αποζημιώσεις δεν φορολογούνται, καθώς και τη δική μου δήλωση, ως Υπουργού, τον Οκτώβριο από το Βήμα αυτό, ότι για μένα αποτελεί η φορολόγηση των επιδοτήσεων κόκκινη γραμμή. Ανάλογη δήλωση και στάση υπήρξε και από τον τότε Πρωθυπουργό Αντώνη Σαμαρά.

Να επανέλθω στον κ. Αποστόλου, που έκανε το λάθος να αναφερθεί στο επιχειρησιακό πρόγραμμα αλιείας και θάλασσας, στα 523 εκατομμύρια. Μόνο που αυτό που του διέφυγε να πει είναι ότι και αυτό το πρόγραμμα εμείς το φτιάξαμε, εμείς το καταθέσαμε τον Οκτώβριο του 2014. Σε σύγκριση με όλα τα προγράμματα αλιείας για πρώτη φορά διπλασιάσαμε τα κονδύλια, για την ακρίβεια, κατά 87%, κάτι που ουδέποτε έχει ξαναγίνει στα χρονικά και αυτό χάρη στην άριστη συνεργασία που είχαμε με την τότε Επίτροπο, την κ. Δαμανάκη.

Να πληροφορήσω πόσα από αυτά τα χρήματα έχει απορροφήσει ο κ. Αποστόλου; Ούτε 1 ευρώ! Όπως το ακούτε. Εδώ και τρία χρόνια μισό δισεκατομμύριο και κάτι εκατομμύρια ευρώ μοιχιάζουν αναξιοποίητα στα αζήτητα από τον κ. Αποστόλου, όπως επίσης το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με το Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης, τα 6 δισεκατομμύρια. Αυτά τα δύο προγράμματα, όπως ξέρετε, έχουν πολλαπλασιαστικό χαρακτήρα.

Αν, λοιπόν, τα αξιοποιούσαν, αντιλαμβάνεστε πόσο φόρο εισοδήματος θα εισέπρατταν τα δημόσια ταμεία, πόσο ΦΠΑ θα εισέπραττε ο κρατικός κορβανάς. Αν τα κάνατε όλα αυτά, δεν θα καταργούσατε με τον προϋπολογισμό του 2018 το κίνητρο του μειωμένου φορολογικού συντελεστή ΦΠΑ στα τριάντα δύο νησιά του Αιγαίου. Τορπιλίζετε κυριολεκτικά τη βαριά μας βιομηχανία, τον τουρισμό.

Να έρθω και σε ένα επίκαιρο θέμα. Ο κ. Αποστόλου εδώ και έξι μήνες παραπλανά, εξοργίζει τους ροδακινοπαραγωγούς που καταστράφηκαν από την τριήμερη θεομηνία των βροχοπτώσεων του Ιουλίου.

Ας πάψει να κρύβεται! Ας αφήσει στην άκρη αυτήν την ανήκουστη, για τριτοκοσμική χώρα, επιχείρηση να βάζει εξωθεσμικούς αναρμόδιους φορείς και παράγοντες να κάνουν εκτιμήσεις για τις τεράστιες ζημιές και να μαζεύουν δηλώσεις και ας εφαρμόσει εδώ και τώρα τον κανονισμό του ΕΛΓΑ που τα καλύπτει όλα!

Ας εφαρμόσει, επίσης, την υπόσχεση που έχει δώσει στους ροδακινοπαραγωγούς για τις ζημιές που έχουν υποστεί από το ρωσικό εμπάργκο στις εξαγωγές μας. Ο κ. Αποστόλου είχε υποσχεθεί στο φεστιβάλ της Βέροιας ότι θα τους δώσει στρεμματική ενίσχυση. Μάλιστα, είχε δεσμευτεί ότι στο πρώτο Συμβούλιο Υπουργών του Ιουλίου θα έφερνε το θέμα. Από τότε μέχρι σήμερα έχουν γίνει πέντε συμβουλία και δεν έχει πει λέξη ούτε έχει καταθέσει κανένα στοιχείο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μόνο παρήγορο μέσα σ' αυτόν τον φορολογικό Αρμαγεδδώνα είναι η προσωπική δέσμευση του Κυριάκου Μητσοτάκη για γενναία μείωση των φορολογικών συντελεστών ως τη μοναδική προοπτική για την προσέλκυση επενδύσεων, όπως και ο οδικός χάρτης της εξόδου από την κρίση που παρουσίασε από τη ΔΕΘ και οι άξονες στους οποίους θα κινηθεί η αυριανή Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Γι' αυτό και επιδιώκει –και θα κερδίσει– την αυτοδυναμία και παράλληλα στοχεύει στην ευρύτερη κοινωνική συνεννόηση και συνεργασία, απαραίτητη προϋπόθεση για το καλό του τόπου μας.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή του χρόνου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, κλείνει ο πρώτος κύκλος των εννέα συναδέλφων με τον κ. Ιωάννη Πλακιωτάκη και μετά θα ακολουθήσει η κ. Γεροβασιλή.

Ορίστε, κύριε Πλακιωτάκη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μία κρίσιμη περίοδο για την πατρίδα μας, αλλά και για τον κόσμο, συζητάμε τις τελευταίες ημέρες τα στοιχεία του προϋπολογισμού του 2018. Συγχωρώστε με που θα γίνω λίγο καυστικός, αλλά θα πρέπει να υπογραμμίσω ότι σ' αυτήν την Κυβέρνηση, αν υπήρχε έστω λίγη πολιτική ευθυμία και είχαν αίσθηση της ζημιάς που προκαλούν στον τόπο, θα έπρεπε ήδη να έχουν αποσύρει τον προϋπολογισμό που καλούμαστε να συζητήσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη σημερινή κρίσιμη και ασταθή περίοδο όπου συντελούνται κοσμογονικές αλλαγές τόσο σε πολιτικό, όσο και σε γεωστρατηγικό επίπεδο, συζητάμε για έναν προϋπολογισμό που αποτελεί ταφόπλακα για την αναπτυξιακή πορεία της χώρας, έναν προϋπολογισμό που φτωχοποιεί ακόμα περισσότερο τη μεσαία τάξη, εξαθλιώνει όλο και πιο πολύ τα ασθενέστερα κοινωνικά στρώματα της χώρας μας, σκοτώνει στην κυριολεξία τα όνειρα των νέων ανθρώπων και τους δείχνει την άγουσα προς την ξενιτιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη σημερινή συγκυρία, στην Ευρώπη, στη νοτιοανατολική Μεσόγειο, στη Μέση Ανατολή, όπου αυξάνονται οι απειλές και εντείνεται η αστάθεια, το ζητούμενο για όλους μας πρέπει να είναι το πώς θα κάνουμε την Ελλάδα ισχυρή οικονομικά, πόλο σταθερότητας στην ταραγμένη περιοχή και ισχυρό παράγοντα στις διεθνείς εξελίξεις.

Δυστυχώς, όμως, για την Ελλάδα και τους Έλληνες, την τύχη της χώρας διαχειρίζεται μία ομάδα παλααιοκομμουνιστών, μαθητευόμενων μάγων, που με την έλλειψη οράματος για την Ελλάδα του αύριο και τις αποτυχημένες επιλογές τους έχουν καταδικάσει την πατρίδα μας στη στασιμότητα και την παρακμή. Με το λαϊκισμό και τις μεθοδεύσεις τους ανέκοψαν την έξοδο της χώρας από τα μνημόνια το 2014 και φόρτωσαν στην πλάτη του ελληνικού λαού επιπλέον 100 δισεκατομμύρια ευρώ χρέος, στερώντας κάθε προοπτική για το μέλλον και μετατρέποντας τη χώρα σε έναν ανίσχυρο παρία, θεατή των διεθνών εξελίξεων, όπου θα είναι υπό καθεστώς επιτήρησης και επιτροπείας μέχρι το 2060.

Ο τρίτος προϋπολογισμός της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ANEA, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ένας προϋπολογισμός υπερ-

βολικής λιτότητας, αφού οι χεμαζόμενοι Έλληνες θα πληρώσουν είκοσι επτά νέους φόρους και δύο φορές υψηλότερο ΦΠΑ. Είναι ένας προϋπολογισμός κοινωνικά ανάλγητος, αφού περιλαμβάνει 1,9 δισεκατομμύριο ευρώ μέτρα περικοπής συντάξεων, αλλά και κοινωνικών επιδομάτων και, ταυτόχρονα, βάζει μαχαίρι στις δαπάνες για την υγεία, αφού περικόπτεται 350 εκατομμύρια ευρώ από τον προϋπολογισμό της.

Σε σχέση με τη ναυτιλία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να επισημάνω ότι, παρά την παράκρουση και το ρητορικό νεφέλωμα του κ. Κουρουμπλή, η κατάσταση είναι η εξής. Επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε τρία συγκεκριμένα σημεία.

Πρώτον, αποκρατικοποιήσεις. Από το ξεπούλημα των δημοσίων επιχειρήσεων, οργανισμών, αλλά και υποδομών της χώρας περάσαμε στη συνέχιση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων, που είχαν σχεδιαστεί από την προηγούμενη Κυβέρνηση, αλλά που γίνονται και με λάθος και με πρόχειρο τρόπο και υπάρχει σημαντική χρονική καθυστέρηση, με αποτέλεσμα πολλές εξ αυτών να βρίσκονται είτε βαλτωμένες είτε να βρίσκονται κυριολεκτικά στον αέρα.

Πρόσφατο παράδειγμα είναι η αποκρατικοποίηση του Οργανισμού Λιμένα Θεσσαλονίκης, όπου προέκυψε πρόβλημα και πραγματικά η συγκεκριμένη αποκρατικοποίηση είναι στον αέρα, εξαιτίας μίας εκ των εγγυητικών επιστολών που ήταν υποχρεωμένη η κοινοπραξία να καταθέσει για την αγοραπωλησία του 67% των μετοχών του ΟΛΘ. Επειδή ακριβώς υπήρχε κρατικοποίηση της ρωσικής τράπεζας, με εντολή της κεντρικής διοίκησης της Ρωσίας πρέπει να εκδοθεί νέα εγγυητική επιστολή.

Και εγώ ερωτώ: Το ΤΑΙΠΕΔ δεν ήλεγξε τη φερεγγυότητα της συγκεκριμένης ρωσικής τράπεζας, όταν μόλις σε τέσσερις μήνες είναι η τρίτη κρατικοποίηση ρωσικής τράπεζας;

Άρα περιμένω από την συγκεκριμένη μια συγκεκριμένη απάντηση. Γιατί δεν ζήτησε εγγυητική επιστολή από ένα πιο αξιόλογο πιστωτικό ίδρυμα, ενώ γνώριζε ότι υπάρχουν συγκεκριμένα προβλήματα με τις ρωσικές κρατικές τράπεζες;

Βέβαια, σήμερα έρχεται ο κ. Κουρουμπλής και επιάρεται ότι ο λιμάνι του Πειραιά είναι τριακοστό όγδοο λιμάνι σε κίνηση εμπορευματοκιβωτίων. Βεβαίως και έχει ανέλθει από την εκατοστή περίπου θέση το 2007 στην τριακοστή όγδοη, αλλά αυτό γίνεται χάρη στην οραματική πολιτική του Κώστα Καραμανλή. Τότε θυμίζω ότι το σύνολο της αντιπολίτευσης ήταν ενάντια στη συγκεκριμένη αποκρατικοποίηση.

Δεύτερο παράδειγμα είναι ο πρόχειρος τρόπος, με τον οποίο νομοθετείτε στον θαλάσσιο τουρισμό. Στο πρόσφατο νομοσχέδιο επιβάλατε νέα φορολογία, τέλος πλοίων αναψυχής και ημεροπλοίων, όπου αυξάνει το κόστος ελλιμενισμού. Δεύτερον, προωθείται από το Υπουργείο Οικονομικών ρύθμιση, η οποία καταργεί την απαλλαγή από την καταβολή ΦΠΑ για τα επαγγελματικά σκάφη κάτω από δώδεκα μέτρα.

Θέλω να θυμίσω ότι τη συγκεκριμένη ρύθμιση την είχε φέρει και πριν από ενάμιση χρόνο η κ. Παπανάτσιου και τότε την είχε αποσύρει επειδή ο κυβερνητικός εταίρος είχε αντιδράσει. Τι συνέβη από τότε μέχρι σήμερα;

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιοι θα πληγούν από την κατάργηση της συγκεκριμένης ρύθμισης; Το 60% των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται κυρίως στον μαζικό θαλάσσιο τουρισμό, τα ιστιοπλοϊκά.

Επιπλέον, θέλω να ρωτήσω το εξής: Τι θα συμβεί με τις επιχειρήσεις οι οποίες έχουν παραγγείλει συγκεκριμένα σκάφη αναψυχής και αυτά θα παραδοθούν το 2018 και δεν είχαν υπολογίσει την καταβολή ΦΠΑ; Τι θα γίνει; Θα επιστρέψουν την προκαταβολή; Επίσης, θα πρέπει να λάβει υπ' όψιν της η κυρία Υπουργός ότι θα πάθει τεράστια ζημιά η ντόπια ναυπηγική βιομηχανία που δραστηριοποιείται στον συγκεκριμένο κλάδο.

Άρα δεν μπορείτε να επιβάλλετε φόρους από τη μία και από την άλλη να προχωράτε στις αποκρατικοποιήσεις μαρινών, όπου υποτίθεται ότι πρέπει να δημιουργήσετε ευνοϊκό περιβάλλον για την προσέλκυση υποψηφίων επενδυτών. Άρα αυτά τα δύο πράγματα δεν συνδυάζονται. Παρακαλώ πολύ να το δείτε.

Τέλος, μία αναφορά θέλω να κάνω, όσον αφορά τη ναυτική εκπαίδευση. Είναι ώριμες πλέον οι συνθήκες και θα πρέπει να προχωρήσουμε στη σύσταση, τη δημιουργία, τη θεσμοθέτηση της

ιδιωτικής ναυτικής εκπαίδευσης. Πολύ απλά, η πρώτη ναυτιλία του κόσμου πρέπει να γίνει παγκόσμιο εκπαιδευτικό ναυτιλιακό κέντρο.

Τελειώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Η περίοδος που καλούμαστε να ψηφίσουμε τον φετινό προϋπολογισμό αποτελεί σημείο καμπής για την μετέπειτα πορεία της χώρας και το μέλλον του ελληνικού λαού. Ο φετινός προϋπολογισμός δεν εξυπηρετεί τις αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας και πόρω απέχει από τα ζητούμενα των Ελλήνων πολιτών, γι' αυτό η Νέα Δημοκρατία, ως υπεύθυνο κόμμα, ως το κόμμα των μεγάλων εθνικών επιλογών θα καταψηφίσει τον υπό συζήτηση προϋπολογισμό.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία μου κάνω έκκληση στον κ. Τσίπρα και τα στελέχη της Κυβέρνησης του, έστω και τώρα, να κατανοήσουν το μέγεθος του προβλήματος που δημιουργήσαν και να φροντίσουν να επαναφέρουν τη χώρα στην ομαλότητα, να συμπιληθούν με τη σκληρή πραγματικότητα που βιώνει ο ελληνικός λαός, λόγω των αλόγιστων πολιτικών επιλογών τους και να αναλάβουν δράσεις, για να ανακουφίσουν τους Έλληνες πολίτες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Πλακιωτάκη, πρέπει να κλείσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ: Σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Τσίπρα, για το καλό της χώρας σταματήστε να εξαπατάτε τους Έλληνες πολίτες και να ζείτε τις ψευδαισθήσεις σας. Κατανοήστε ότι με τα ψέματά σας εξαπατήσατε τους Έλληνες πολίτες, τους εξαπατήσατε όμως για λίγο καιρό, αλλά δεν θα συνεχίσετε για πολύ ακόμη.

Ο ελληνικός λαός σας έχει καταλάβει και σύντομα θα σας στείλει στα έδρανα της Αντιπολίτευσης και θα καταχωρίσει τα έργα και τις ημέρες σας στη λήθη της ιστορίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει η Υπουργός κ. Γεροβασίλη.

Θα ακολουθήσει μετά μια σειρά συναδέλφων και μετά ο Υπουργός κ. Παπαδημητρίου.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατάλαβα σήμερα, κύριε Τραγάκη, με διαφωτίσατε, γιατί ενώ η Νέα Δημοκρατία και το 2016 και το 2017 έχει κεντρική πολιτική επιλογή της να ζητάει εκλογές και βασικό πολιτικό αφήγημα, δεν τα κατάφερε, διότι δεν είχε ανακηρύξει με συνέδριο το έτος εκλογικό. Ενώ τώρα, που το ανακήρυξε το 2018 εκλογικό έτος, πιθανόν να πάτε καλύτερα. Έτσι φαντάζεστε βέβαια. Αλλά καταλαβαίνετε ότι θα έπρεπε να έχετε σκεφτεί ότι αυτό το αφήγημα της αριστερής παρένθεσης που θα τελείωνε σε έξι μήνες, σε έναν χρόνο, σε δυο χρόνια, εν πάση περιπτώσει δεν επιτυγχάνει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Δεν είναι απαραίτητο. Τρία χρόνια είναι πολλά. Φτάνουν.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Τώρα λοιπόν το ανακηρύξατε και το έτος, μπορεί να είναι καλύτερα.

Σε κάθε περίπτωση όμως θα είμαστε εδώ του χρόνου για να ξαναλέμε έναν καινούργιο προϋπολογισμό, που θα τον εισηγηθούμε βεβαίως. Αυτός ο προϋπολογισμός θα έχει όλο το σχέδιό μας για την μετά μνημόνιο εποχή, με σταθερό τρόπο, με σταθερά βήματα όμως, έτσι ώστε να μην γυρνάει η χώρα ποτέ πίσω.

Και βεβαίως θα δικαιώνει, όπως δικαιωνόμαστε και σήμερα, για τη δύσκολη τακτική μας επιλογή, τη δυσκολία που είχαμε να ακολουθήσουμε με την εφαρμογή ενός άλλου μνημονίου. Όμως, σήμερα αυτή η επιλογή δικαιώνεται γιατί πραγματικά η έξοδος από τα μνημόνια είναι ορατή. Αυτό έγινε με μεγάλες προσπάθειες και από την πλευρά της Κυβέρνησης και από την πλευρά του ελληνικού λαού. Έτσι σήμερα είμαστε σε μια θέση να λέμε ότι είμαστε κοντά σε μέρες που τα αποτελέσματα της δίκαιης ανάπτυξης και της παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας θα είναι υπέρ των πολλών. Αυτοί που έκαναν τις περισσότερες θυσιές όλα αυτά τα χρόνια, οι πολλοί, θα αποκτήσουν περισσότερα οφέλη.

Επίσης, αποκαθιστούμε ταυτοχρόνως αδικίες και διασφαλί-

ζουμε ότι δεν θα επαναληφθούν, λύνουμε προβλήματα και ταυτόχρονα κατοχυρώνουμε πως οι λύσεις αυτές θα έχουν διάρκεια.

Με αυτόν τον τρόπο αντιμετωπίσαμε και την ανασυγκρότηση της δημόσιας διοίκησης. Κατ' αρχάς αυτό σημαίνει βελτίωση της αποτελεσματικότητας και αποδοτικότητας των υπηρεσιών, σημαίνει διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και όχι οριζόντιες δημοσιονομικές περικοπές και απολύσεις, σημαίνει επένδυση σε ανθρώπους και στις νέες τεχνολογίες.

Γιατί τελικά τις άδικες νεοφιλελεύθερες επιλογές, τις οποίες υπερασπίστηκαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις και εξακολουθούν να υπερασπίζονται, τις αποδόμησαν και θεσμικοί παράγοντες ευρωπαϊκοί, αλλά και το ίδιο το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο, το οποίο ανέφερε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν μπόρεσε να παράσχει ποσοτικές, ποιοτικές αναλύσεις, για τις δυο κύριες πτυχές αυτών, που η δική σας κυβέρνηση, κύριοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης και όχι μόνο, βάφτισε «μεταρρυθμίσεις», δηλαδή, τη μείωση των απασχολούμενων στο δημόσιο κατά εκατόν πενήντα χιλιάδες την περίοδο 2011 - 2015 και την ολοκλήρωση της υποχρεωτικής αποχώρησης δεκαπέντε χιλιάδων υπαλλήλων έως το 2014.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κληθήκαμε να ανατάξουμε ένα δημόσιο εντέχνως απαξιωμένο, με ραγδαία επιδείνωση του μέσου όρου ηλικίας του ανθρώπινου δυναμικού και με εμφανή την υποστελέχωση σημαντικού αριθμού υπηρεσιών.

Εμπνευστήκατε και υπερασπιστήκατε και εφαρμόσατε όλα αυτά τα οποία περιγράφονται και για τα οποία σήμερα οι ευρωπαϊκοί μηχανισμοί απολογούνται, όχι όμως οι πολιτικοί που κυβέρνησαν αυτό τον τόπο. Και από τη μία πλευρά συνεχίζετε να μας εγκαλείτε για κατάρρευση δημόσιων δομών και ταυτοχρόνως για διόγκωση του κράτους με κομματικούς στρατούς. Άλλος ένας τίτλος κενός περιεχομένου για κατασκευή εντυπώσεων και μόνο, καθώς και άλλη μία συνεισφορά, βεβαίως, στα γνωστά πια fake news, στα οποία και αρέσκεσθε, αλλά και κακές υπηρεσίες με αυτόν τον τρόπο προσφέρετε στον ελληνικό λαό.

Να θυμίσω ότι ο κοινωνικός αυτοματισμός που εφαρμόστηκε τα προηγούμενα χρόνια της συγκυβέρνησης είχε έναν ευθύ στόχο: την υπεράσπιση των αρχών του νεοφιλελευθερισμού, πυρήνας ιδεολογίας, δηλαδή, συρρίκνωση θεμελιωδών λειτουργιών του δημόσιου τομέα και του κοινωνικού κράτους, βαθιά συντήρηση και ικανοποίηση συμφερόντων κλειστών και μικρών ομάδων.

Αυτά φυσικά δεν τα φανταζόμαστε. Σε κάθε ευκαιρία τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας -και σήμερα στον δημόσιο λόγο- τα αποκαλύπτουν. Μόλις χθες ακούσαμε τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας να επαναλαμβάνει άλλη μία φορά την απέχθεια των νεοφιλελεύθερων πολιτικών προς κάθε τι δημόσιο. Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας έχει μπερδέψει τον κυνισμό και την αναληψία με την ειλικρίνεια. Γιατί είναι τεράστια η απόσταση της σημερινής ηγετικής ομάδας της Νέας Δημοκρατίας από τις ιδεολογικές αρχές του κοινωνικού φιλελευθερισμού.

Τι μας είπαν πάλι χθες, λοιπόν, σε αυτό το συνέδριο; Ούτε λίγο ούτε πολύ ότι ο κ. Μητσοτάκης διεκδικεί για τον εαυτό του τον ρόλο πια του Πρωθυπουργού-δημοπράτη από Υπουργός των απολύσεων. Δήλωσε δημόσια την πρόθεσή του να εκχωρήσει κάθε τι δημόσιο στον ιδιωτικό τομέα -φαντάζομαι ότι εννοεί την παιδεία, την υγεία, ελεγκτικούς μηχανισμούς, την εποπτεία, τη διοίκηση- με κριτήριο την καλύτερη οικονομική προσφορά, εκχωρώντας έτσι τις δομές -θυμάστε ότι είπε μέχρι και για το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, δεν το είπε χθες, το είχε πει σε προηγούμενη τοποθέτηση- σε ιδιώτες.

Πρέπει να καταλάβετε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, ότι το κράτος και ο δημόσιος χαρακτήρας του στήθηκαν βήμα - βήμα διαχρονικά με αγώνες, οράματα, κόπους και θυσιές του ελληνικού λαού. Και δεν είναι φιλέτο προς πώληση. Δεν είναι ευκαιρία για αύξηση του ύψους λογαριασμών κάποιων σε φορολογικούς παραδείσους. Βλέπουμε και έναν πιο συνειδητό πολιτικό σχεδιασμό μέσα σε όλα αυτά. Είδαμε το ερωτηματολόγιο που τέθηκε στα μέλη της Νέας Δημοκρατίας για να απαντήσουν επ' ευκαιρία του συνεδρίου. Είδα ένα ερώτημα που ρωτάει: «Όταν προκηρύσσονται διεθνειακές θέσεις στο δημόσιο, να δίνεται η δυνατότητα να συμμετέχουν ως

υποψήφιοι και στελέχη του ιδιωτικού τομέα;».

Τι εννοεί ακριβώς; Γιατί δεν αντικαθιστούμε το σύνολο των υπηρεσιών με ιδιωτικές εταιρείες, να τελειώνουμε, να το κλείσουμε; Ας το πούμε καθαρά, ολοκληρωτικά. Διότι αυτή η ανιστόρητη στρέβλωση της φιλελεύθερης ιδεολογικής βάσης της παράταξης του 1974 για δεύτερη φορά την τελευταία πενταετία επιχειρείται από την ηγετική ομάδα της Νέας Δημοκρατίας.

Με αυτή την έννοια αισθάνομαι υπερήφανη που μετά από τις δύο αυτές απόπειρες το Υπουργείο Διοικητικής Ανασυγκρότησης εξακολουθεί ακόμη να υφίσταται και όχι μόνο να υφίσταται, αλλά το δυναμικό του δημοσίου να βρίσκεται στη θέση του και ο ρόλος του σταδιακά να αποκαθίσταται. Γιατί φυσικά, εάν είχαμε αφήσει να εξακολουθεί να κυβερνάει η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, όπως ήταν τότε, σήμερα θα είχε καταργηθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε ότι το κοινωνικό κράτος εκχυδαίζεται όταν η κοινωνία υποχρεώνεται να λειτουργεί με βάση τους κανόνες του ισχυρού, τους κανόνες της αγοράς, τους κανόνες των κερδών και των υπερκερδών, τη θεοποίηση της λογικής των αριθμών και φυσικά των φορολογικών παραδείσων.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεμελιώνουμε το δημόσιο που θα ανταποκριθεί την επόμενη μέρα της δικαίας ανάπτυξης με αντικειμενικές διαδικασίες για την εξέλιξη του ανθρώπινου δυναμικού σε όλες τις βαθμίδες. Αυτό βεβαίως έχει παράξενα διότι τα τελευταία πολλά χρόνια αυτοί που μας κυβέρνησαν είχαν συνηθίσει σε απευθείας αναθέσεις και τοποθετήσεις εκλεκτών με ξεχασμένες τις κρίσεις προϊσταμένων για δέκα χρόνια στο συρτάρι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως της ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Αντίθετα εμείς ολοκληρώνουμε αυτές τις μέρες την τοποθέτηση των είκοσι πρώτων γενικών διευθυντών διοικητικού και οικονομικού μέσω ΑΣΕΠ στα υπουργεία και ακολουθούν οι θέσεις των θεματικών γενικών διευθυντών. Ταυτοχρόνως προχωράει η προκήρυξη των εξήντα οκτώ διοικητικών τομεακών και ειδικών γραμματέων στα Υπουργεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ρόλος του δημόσιου τομέα επαναπροσδιορίζεται σε διεθνές επίπεδο. Έτσι, λοιπόν και δικός μας στόχος είναι ο ψηφιακός μετασχηματισμός του κράτους. Διότι το Υπουργείο αυτό δεν είναι το Υπουργείο των απολύσεων. Είναι το Υπουργείο που πρέπει να ανοίξει το παράθυρο στην ατζέντα του 21^{ου} αιώνα, στην ψηφιακή οικονομία και την ανοιχτή διακυβέρνηση.

Με γνώμονα, λοιπόν, την καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών και των επιχειρήσεων, με προσήλωση στη διαφάνεια και την ποιότητα υπηρεσιών αντιμετωπίζουμε δραστηριότητες και τη γραφειοκρατία βάζοντας όλες τις βάσεις και υλοποιώντας ψηφιακά έργα υποδομής.

Συμβαδίζοντας με τις σύγχρονες ανάγκες υλοποιήσαμε ως Κυβέρνηση το G-Cloud, ένα σύγχρονο ψηφιακό αποθετήριο μέσω της Κοινωνίας της Πληροφορίας, έναν ψηφιακό κόμβο που θα φιλοξενεί με ασφάλεια και θα υποστηρίξει όλες τις δημόσιες υπολογιστικές εφαρμογές.

Στο G-Cloud κεντρική θέση πια καταλαμβάνει το σύστημα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ». Αυτό το «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» που μας κατηγορούσαν ότι πάμε να υποβαθμίσουμε, να κατηγορήσουμε κ.λπ., αποκτά τη νέα του δυναμική μορφή καθώς μέσα από την υποδομή του G-Cloud αναβαθμίστηκε ήδη. Έτσι εξασφαλίζεται η αδιάληπτη λειτουργία της «ΔΙΑΥΓΕΙΑ», παρά την συνεχώς αυξανόμενη χρήση και με μειωμένο πια κόστος.

Πέρα απ' αυτό υποστηρίζουμε ενεργά την ενσωμάτωση και διευρυμένη χρήση των ψηφιακών υπογραφών στη δημόσια διοίκηση. Οι ψηφιακές υπογραφές παρέχονται δωρεάν από την αρχή πιστοποίησης των ελληνικού δημοσίου. Μέχρι σήμερα έχουν εκδοθεί πενήντα τρεις χιλιάδες πεντακόσια σαράντα πιστοποιητικά προς υπαλλήλους και ιδιώτες δωρεάν.

Παράλληλα δουλεύουμε για την επανεκκίνηση του «ΣΥΖΕΥΞΙΣ II» για να παρέχουμε αναβαθμισμένες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες σε τριάντα τέσσερις χιλιάδες σημεία σαν συνέχεια και επέκταση του υφιστάμενου «ΣΥΖΕΥΞΙΣ». Είναι ένα έργο που είχε ενταχθεί το 2007 - 2013 στο ΕΣΠΑ, αλλά στη συνέχεια εγκαταλείφθηκε. Παραλάβαμε ουσιαστικά τελματωμένο ένα εμβλημα-

τικό έργο, το οποίο βεβαίως και είμαστε αποφασισμένοι να υλοποιήσουμε.

Εκτός από τις υποδομές που ψηφιοποιούμε για τις λειτουργίες του δημοσίου αναβαθμίζουμε ήδη το μητρώο ανθρώπινου δυναμικού του ελληνικού δημοσίου το πιο γνωστό σαν Απογραφή, δηλαδή, μία on line βάση δεδομένων του προσωπικού που υπηρετεί με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ή έργου στον δημόσιο τομέα.

Πατώντας σ' αυτή τη βάση υλοποιήσαμε το ενιαίο σύστημα κινητικότητας, μια ψηφιακή πλατφόρμα για την επιτάχυνση των διοικητικών μεταβολών. Με τα ψηφιακά οργανογράμματα, περιγράμματα θέσεων εργασίας που δημιουργήθηκαν επίσης για πρώτη φορά στην ελληνική δημόσια διοίκηση δίνουμε οριστικό τέλος στις πελατειακές, ρουσφετολογικές μετακινήσεις του προσωπικού στο δημόσιο που απαιτούσαν δεκάδες υπογραφές και φυσικά εκατοντάδες ανθρωπόωρες.

Σ' αυτό το περιβάλλον προωθούμε επίσης το έργο της ηλεκτρονικής στοχοθεσίας, που δεν επιβάλλεται αυθαίρετα από πάνω αλλά προκύπτει από ανοιχτές διαδικασίες διαβούλευσης μέσω της ολομέλειας διεύθυνσης και τμήματος.

Φυσικά στο ίδιο πλαίσιο ξεκινά από το νέο έτος και η ηλεκτρονική αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων ώστε να γίνεται με μικρότερο γραφειοκρατικό κόστος. Γνωρίζετε άλλωστε όλοι, ίσως εκτός του προέδρου της Νέας Δημοκρατίας που δεν το θυμόταν χθες στην τοποθέτηση, ότι η αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων έγινε πράξη με τη δική μας Κυβέρνηση.

Τώρα, θα περάσουμε στην ηλεκτρονική αξιολόγηση μέσω του συστήματος «ΑΠΟΓΡΑΦΗ». Σχεδιάζουμε, δηλαδή, έργα ψηφιακά, τα οποία διασυνδέονται μεταξύ τους και όχι αποσπασματικές νησίδες συστημάτων.

Θυμάστε τη συνήθη πρακτική πολλών ετών με κατασπατάληση δημοσίου χρήματος, με πολλαπλά συστήματα, από τα οποία κανένα δεν επικοινωνούσε με το άλλο. Πακτωλός χρημάτων...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, σιγά - σιγά, κυρία Υπουργέ.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ (Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Θα χρειαστώ την ανοχή σας για ένα λεπτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις αρχές του νέου έτους ξεκινάει και η διαδικασία υλοποίησης ενός στρατηγικού έργου για το δημόσιο, του Ενιαίου Συστήματος Διαχείρισης Ανθρώπινου Δυναμικού, που περιλαμβάνει την πρόσληψη, υπηρεσιακή εξέλιξη, μετακινήσεις, εκπαίδευση, επιμόρφωση, εκθέσεις αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων, όλη την εικόνα του δημοσίου υπάλληλου, ώστε στο τέλος, με ένα κουμπί να βγαίνει και η σύνταξη, χωρίς να απαιτείται όλη αυτή η διαδικασία.

Για τα κάνουμε όλα αυτά, βεβαίως, αξιοποιούμε διεθνείς καλές πρακτικές και βρίσκουμε νέες πηγές χρηματοδότησης μέσα από στρατηγικές συμμαχίες. Έχουμε ξεκινήσει τη συνεργασία με τον ΟΟΣΑ για τη σταδιακή μετάβαση στο ψηφιακό ΚΕΠ και την αναβάθμιση όλου του συστήματος των ΚΕΠ, με εξασφαλισμένη χρηματοδότηση. Είμαστε σε φάση ολοκλήρωσης, στην τελική φάση της υποβολής του έργου.

Βεβαίως, πρέπει να πω ότι κεντρικό ρόλο σε όλη μας την πολιτική είναι και η πολιτική των ανοιχτών δεδομένων, που είναι στρατηγική μας προτεραιότητα, γιατί ενισχύει τη διαφάνεια, μειώνει διοικητικά βάρη και η περαιτέρω χρήση των ανοιχτών δεδομένων οδηγεί σε νέες θέσεις εργασίας.

Επιπλέον -και τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- είναι και το εμβληματικό έργο της εθνικής πύλης κωδικοποίησης και αναμόρφωσης της ελληνικής νομοθεσίας, ένα έργο - τομή, ένας κόμβος όπου θα συγκεντρωθεί το σύνολο της πληροφορίας για την κωδικοποίηση και αναμόρφωση της νομοθεσίας στη χώρα. Έχει υποβληθεί ήδη το τεχνικό δελτίο προϋπολογισμού 1,8 εκατομμυρίων ευρώ και μέσα στο 2018 το έργο αυτό υλοποιείται.

Είναι και πολλά άλλα, τα οποία θα ήθελα να αναφέρω, αλλά δεν με παίρνει ο χρόνος. Το Υπουργείο μας, με την απαραίτητη συνδρομή του Υπουργείου Ψηφιακής Πολιτικής, θα υλοποιήσει όλα τα αναγκαία έργα για τον ψηφιακό μετασχηματισμό του κράτους. Εκτιμώ ότι σε έναν χρόνο από σήμερα, το 2018, όταν θα συζητάμε για τον επόμενο προϋπολογισμό, το δημόσιο πια θα έχει μια τελειώς διαφορετική εικόνα, ώστε πραγματικά να αποτε-

λέσει όχημα για τη μετάβαση σε μία άλλη εποχή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Η νέα ομάδα συναδέλφων που θα λάβουν τον λόγο είναι ο κ. Τσιάρας, ο κ. Βενιζέλος, ο οποίος φαντάζομαι ότι θα έρθει –δεν θα διαγραφεί– ο κ. Γάκης, ο κ. Δουζίνας, ο κ. Χατζηδάκης και ο κ. Γιακουμάτος. Μετά θα λάβει τον λόγο ο Υπουργός κ. Παπαδημητρίου. Λέω τα ονόματα για όποιον δεν είναι στην Αίθουσα, για να προσέλθει.

Κύριε Τσιάρα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από αρκετές μέρες συζήτησης, σε μια κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία που αφορά στη συζήτηση του προϋπολογισμού, είμαι αναγκασμένος να αναφερθώ σε ένα ερώτημα που νομίζω ότι σε έναν μεγάλο βαθμό μας απασχολεί όλους. Είναι ένα ερώτημα που σε προηγούμενη συζήτηση είχε διατυπώσει από αυτό εδώ το Βήμα ο αγαπητός συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας κ. Τασούλας. Όλα αυτά που λέτε πραγματικά τα πιστεύετε ή τα λέτε για λόγους πολιτικής;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Χαίρομαι που ακούω να λέτε ότι τα πιστεύετε, γιατί κι εγώ τελικά το ίδιο πιστεύω.

Αν πρέπει, όμως, κανείς να δει την πραγματικότητα, είμαι βέβαιος ότι θα συγκρουστεί μαζί της. Διότι κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, αυτό που τελικά περιγράφει κανείς από αυτό το Βήμα, προσπαθώντας να επικροτήσει τις κυβερνητικές επιλογές, τελικά εμπίπτει στον γνωστό κόσμο της πολιτικής μυθομανίας, διότι όλα αυτά αφορούν την εικονική πραγματικότητα που πολλές φορές επιχειρείται να παρουσιαστεί στη συζήτηση του προϋπολογισμού προφανώς από ετερόκλητες δυνάμεις που συνιστούν τη σημερινή Κυβέρνηση. Ξέρετε γιατί; Διότι η κανονική πραγματικότητα που αντιλαμβάνονται οι πολίτες είναι εντελώς διαφορετική. Και αυτή η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι δυστυχώς αδυσώπητη.

Ακόμη ηχούν στα αυτιά μου οι προτροπές του σημερινού Πρωθυπουργού, όταν ήταν Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, όταν βλέποντας τα δημοσκοπικά ευρήματα έλεγε «τι κάθεστε; Φύγετε». Τα βλέπετε σήμερα εσείς τα δημοσκοπικά ευρήματα; Βλέπετε ότι ξεκάθαρα υπολείπεστε της Νέας Δημοκρατίας; Βλέπετε ότι ο κ. Τσίπρας υπολείπεται καθαρά του Κυριάκου Μητσοτάκη σε όλα τα ποιοτικά και ποσοτικά χαρακτηριστικά; Βλέπετε ότι η ίδια η πραγματικότητα λέει ότι χάσατε την εμπιστοσύνη της κοινωνίας και ότι στη συνείδησή της οι γνωστές υποθέσεις που αφορούν στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας το τελευταίο χρονικό διάστημα καταγράφονται πλέον ως ένα μεγάλο σκάνδαλο;

Θα ήθελα να δομήσω την ομιλία μου πάνω σε τέσσερις άξονες, με βάση όσα ακούστηκαν την περασμένη εβδομάδα από αυτό ακριβώς εδώ το Βήμα.

Πρώτον, ακούστηκε ότι συγκροτείται δήθεν ένα αντι-ΣΥΡΙΖΑ μέτωπο. Κύριε Πρόεδρε, αν βλέπετε ότι γύρω από τις σταθερές απόψεις που εκφράζει η Νέα Δημοκρατία διαμορφώνεται μια ευρύτερη συμμαχία στην κοινωνία, η οποία ευθυγραμμίζει τη ρητορική των άλλων κομμάτων με τη δική μας, καλά το βλέπετε, έτσι είναι. Αυτό, όμως, δεν θα έπρεπε απλά να σας προβληματίζει, θα έπρεπε να σας τρομάζει, γιατί προοιωνίζεται την αποδρομή των θέσεων της κυβερνητικής παράταξης.

Δεύτερον, σχετικά με όσα ακούστηκαν αναφορικά με τους θεσμούς που «τράβηξαν το χαλί» της προηγούμενης κυβέρνησης, θα ήθελα να σας θυμίσω ότι η σημερινή Πλειοψηφία είναι αυτή που διαμήνυε στους θεσμούς ότι δεν δεσμεύεται από τις αποφάσεις της προηγούμενης κυβέρνησης και βεβαίως θα τις αναθεωρούσε αμέσως μετά, όταν γινόταν Κυβέρνηση, με αφορμή φυσικά την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Το ποιος «τράβηξε το χαλί» νομίζω ότι δεν χρειάζεται να το επαναλάβουμε, γιατί είναι γνωστό όχι στην ελληνική πολιτική πραγματικότητα, αλλά και στην ίδια την ελληνική κοινωνία. Εκτός αν τελικά πρέπει να βρείτε έναν λόγο για να δικαιολογήσετε πώς σπαταλήσατε αυτό το περίφημο *asset* του κ. Τσίπρα, τον κ. Βαρουφάκη, το πρώτο εξάμηνο του 2015, χάνοντας έτσι τη μεγάλη ευκαιρία της πατρίδας μας να βγει από την κρίση και να καταφέ-

ρει να ορθοποδήσει. Εκτός αν τελικά πρέπει να εκλάβουμε όσα ειπώθηκαν ως το φύλλο συκής ξανά αυτής της Κυβέρνησης, η οποία ανακαλύπτει και τον επόμενο εχθρό της, ενδεχομένως για να δικαιολογήσει την εκλογική ήττα στις επόμενες εκλογές. Είναι γνωστό άλλωστε το σύνδρομο της Αριστεράς, που πάντα πρέπει με έναν μεταφυσικό τρόπο να βλέπει έναν εχθρό πίσω από οποιαδήποτε πολιτική εξέλιξη.

Τρίτον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή άκουσα πολλούς από τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ, θέλω να σας πω το εξής: Κανείς δεν σας κατηγορήσε ότι είστε αριστεροί και κανείς δεν σας κατηγορήσε γιατί είστε φιλελεύθεροι. Σας κατηγορήσαμε γιατί δεν είστε ούτε αριστεροί ούτε φιλελεύθεροι. Είστε μια Κυβέρνηση του περίπου. Περίπου κοινωνιστές, αλλά με μπόλικο μνημόνιο, με καταργήσεις των απεργιών, με ατομικές συμβάσεις εργασίας, με είκοσι επτά νέους φόρους που επιβάλατε, με είκοσι μια περικοπές στις κύριες και επικουρικές συμβάσεις, με 15 δισεκατομμύρια νέα αχρείαστα μέτρα του τρίτου μνημονίου και 5 δισεκατομμύρια του τετάρτου μνημονίου. Και κυρίως, είστε περίπου αριστεροί, γιατί αριστερόι με Πάνο Καμμένο γίνεται, κύριε Φίλη; Προφανώς δεν γίνεται.

Τέταρτον, για τον προκείμενο κρατικό προϋπολογισμό του 2018. Πέρυσι στην ομιλία μου είχα πει «μακάρι να καταφέρει αυτός ο προϋπολογισμός να πετύχει τα επίπεδα της ελληνικής οικονομίας του 2014». Γιατί στην πραγματικότητα ο περσινός προϋπολογισμός για το 2017 είχε ως στόχο να επιστρέψουμε στα δεδομένα της ελληνικής οικονομίας στο τέλος του 2014. Δυστυχώς, τρία χρόνια μετά, η Ελλάδα δεν έχει καταφέρει να επανακάμψει σε κανέναν από τους οικονομικούς δείκτες του 2014. Παραλάβατε τη χώρα σε ανάπτυξη 0,7%, η οποία ξεκίνησε από ύφεση και ανέβαινε συνεχώς και τώρα πανηγυρίζετε για ανάπτυξη, όταν πέφτετε σταθερά έξω από τις προβλέψεις. Πού είναι το 2,7% που μας λέγατε πέρσι στον προϋπολογισμό; Ούτε 1,4% δεν θα είναι τελικά.

Έναν χρόνο πριν την εκπονή του προγράμματος το ελληνικό αξίοχρο δεν έχει φτάσει ακόμα σήμερα στο επίπεδο του 2014. Ο δείκτης του οικονομικού κλίματος στην Ελλάδα ακροβατεί τουλάχιστον δεκαπέντε μονάδες κάτω από τα επίπεδα της υπόλοιπης Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι ληξιπρόθεσμες οφειλές στο δημόσιο και στα ταμεία πάλι έχουν πάρει την ανιούσα, 130 δισεκατομμύρια. Οι επενδύσεις είναι στο ναδίρ. Όσον αφορά τη διεθνή ανταγωνιστικότητα -να σας το θυμίσω- είμαστε πίσω από τα Σκόπια, πίσω από τη Βουλγαρία, πίσω από την Αλβανία. Οι ευέλικτες μορφές απασχόλησης θριαμβεύουν. Πάλι τον Νοέμβριο έξι στις δέκα νέες θέσεις εργασίας είναι μερικής απασχόλησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα την ευκαιρία να σας πω στη συζήτηση κατά το κοινωνικό μέρισμα ότι η Κυβέρνηση κόβει συνεχώς κοινωνικές δαπάνες, δίνοντας «ψίχουλα» από την άλλη πλευρά. Δηλαδή δίνει ένα άπαξ επίδομα και κόβει άπαξ διά παντός κοινωνικές δαπάνες και φοροαπαλλαγές που αφορούν στις πλέον ευάλωτες κοινωνικές ομάδες της πατρίδας μας. Και πριν αλέκτωρα φωνήσαι τρεις, -άλλες φορές τους επικαλούμαστε για καλό, αλλά έχουμε και το κακό– ο κ. Κοστέλο επιβεβαίωσε ακριβώς αυτόν τον ισχυρισμό.

Σταματήστε επιτέλους να λέτε ότι σε αυτόν τον προϋπολογισμό δεν περιλαμβάνονται νέα μέτρα. Δεν είναι νέα μέτρα οι περικοπές στα ενιαία μισθολόγια; Η οριστική κατάργηση του ΕΚΑΣ, η έκπτωση του φόρου για τις ιατρικές δαπάνες, η επέκταση της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης, το τέλος διαμονής, όλα αυτά δεν συνιστούν νέα μέτρα;

Εδώ πρέπει να σας πω -και θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε– ότι η ελληνική οικονομία παρουσιάζει δύο συγκεκριμένα συμπτώματα: Είναι η φορολογική κόπωση και η μεταρρυθμιστική οκνηρία. Εμείς δεν τρέφουμε αυταπάτες ότι τα σύνδρομα από τα οποία σε έναν πολύ μεγάλο βαθμό καθοδηγείται η πολιτική της Κυβέρνησης, δηλαδή σε ό,τι αφορά την υπερφορολόγηση της μεσαίας τάξης, είναι σύνδρομα από τα οποία θα απαλλαγείτε σύντομα. Και προφανώς δεν χρειάζεται να επαναλάβω αυτά που είπα από αυτό το Βήμα και ο κ. Χουλιαράκης αλλά βεβαίως και ο κ. Τσακαλώτος.

Εμείς πιστεύουμε ότι απέναντι σε αυτή την ατελέςφορη πολιτική υπάρχει μια αξιόπιστη εναλλακτική, που διατυπώθηκε στο

χθεσινό προγραμματικό συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας, μια πολιτική που απελευθερώνει την καταπιεσμένη επενδυτική πρωτοβουλία, μια πολιτική μεταρρυθμίσεων και μεγάλων διαρθρωτικών αλλαγών στο κράτος που θα αλλάξουν το προφίλ της ελληνικής οικονομίας και θα προσελκύσουν νέες επενδύσεις, θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας, θα επαναφέρουν την κανονικότητα στην οικονομία και στην ελληνική κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική κοινωνία θέλει εργασία και σταθερότητα, όχι επιδόματα και προσωρινές καταστάσεις. Νομίζω ότι η στιγμή είναι αρκετά κατάλληλη. Ο χρόνος έχει περάσει. Σύντομα θα το καταλάβετε. Ανεξάρτητα με το τι πιστεύει ο καθένας, ο ίδιος ο χρόνος της ζωής και της πολιτικής καθορίζει τις εξελίξεις.

Βεβαίως καταψήφισα τον προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα για μισό λεπτό τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κύριε Τσιάρα, θα ήθελα να διευκρινίσω ένα στοιχείο για το οποίο μιλήσατε αλλά και άλλοι συνάδελφοί σας αναφέρθηκαν και επειδή ύστερα θα μιλήσει ο κ. Χατζηδάκης που τα ξέρει αυτά.

Το 0,7% ανάπτυξη το 2014 δεν υπήρξε ποτέ και το γνωρίζετε από τα τελικά στοιχεία τα οποία δόθηκαν τους επόμενους μήνες, διότι έτσι γίνεται συνήθως. Τον Μάιο διευκρινίστηκαν τα στοιχεία. Δεν υπήρξε ανάπτυξη το 2014. Ήταν από αυτά τα οποία ελπίζατε. Όπως και πέρσι ήταν το 2,7% και θα πάει στο 1,6%...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Το νούμερο πείτε μας. Μπορείτε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Παρακαλώ πολύ, δείτε το.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ήταν θετικό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Δεν ήταν θετικό. Ήταν αρνητικό. Ήταν -0,1%.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ήταν θετικό, ήταν +0,2%.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει, θα απαντήσει ούτως ή άλλως ο κ. Χατζηδάκης στη συνέχεια.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Πήραμε ύφεση στο 7,5% και πήγαμε σε ανάπτυξη 0,2%. Από 7,5% ύφεση!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Μη μαλώνουμε. Να αποκαταστήσουμε τα στοιχεία, αυτό σας λέω.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Ηρεμήστε και η δεξιά πτέρυγα και η αριστερά. Θα απαντήσει μετά ο κ. Χατζηδάκης.

Τον λόγο έχει ο κ. Γάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεξιά και αριστερά διαπιστώθηκε ότι βλέπουν διάφοροι ομιλητές, ανάλογα με τη θέση την οποία σήμερα κατέχουν. Άνθρωποι που μέχρι χτες διαμόρφωσαν σε πολύ μεγάλο βαθμό και με πολύ μεγάλη ευθύνη αυτή την οικονομική και κοινωνική κατάσταση που βρίσκεται η χώρα μας σήμερα, μπορούν με πολύ μεγάλη ευκολία να μιλούν για την ανατροπή μιας κατάστασης που αυτοί δημιούργησαν.

Σήμερα διαπιστώνουμε ότι για μια ακόμα φορά γίνεται μια αντιπαράθεση πολιτική, καθόλου σύνθεσης και καθόλου προβληματισμού. Είναι ανάγκες που ο τόπος έχει σήμερα και τις οποίες θα πρέπει το ελληνικό Κοινοβούλιο να τις βρει στον βηματισμό του.

Ο προϋπολογισμός δεν είναι ένα καθολικό σχέδιο που θα αντιμετωπίσει όλα τα προβλήματα ούτε λύνει κάθε πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας σήμερα. Είναι οι κατευθυντήριες γραμμές που σηματοδοτούν την πολιτική που κάθε κυβέρνηση θέλει να εφαρμόσει.

Μέσα από τα πολλαπλά επίπεδα παρεμβάσεων του οφείλουμε να υπολογίζουμε τόσο τις υποχρεώσεις μας όσο και τις δεσμεύσεις μας: Τις υποχρεώσεις που έχουμε αναλάβει ως κράτος, όπως το ζήτημα του χρέους, αλλά και τα ανταποδοτικά οφέλη που πρέπει να δώσει η πολιτεία στην κοινωνία, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις ανάγκες της. Ελαχιστοποιώντας τις κοινωνικές και μι-

κροοικονομικές επιπτώσεις των μνημονίων στην ανισότητα και στον κοινωνικό αποκλεισμό πρέπει να σταθεί σε αυτό το ύψος, σε συνδυασμό με μεταρρυθμίσεις που σκοπό έχουν να σηματοδοτήσουν μία διαφορετική πορεία στη διακυβέρνηση της χώρας.

Θα μπορούσε κανείς να πει ότι στο πολιτικοοικονομικό πλαίσιο που υπάρχει ο προϋπολογισμός που καταθέτουμε σήμερα είναι ένας προϋπολογισμός αξιοπιστίας, κοινωνικής πολιτικής και αναπτυξιακής ώθησης.

Μέσα σε μία περίοδο αβεβαιότητας, σε ένα συνεχώς μεταβαλλόμενο διεθνές περιβάλλον καταφέρνουμε για τρίτη συνεχή χρονιά -και θα το εκτελέσουμε- να καταθέσουμε έναν προϋπολογισμό που δημιουργεί συνθήκες για την ομαλή επιστροφή της χώρας στις αγορές, χωρίς αυτό να είναι θέσφατο, ότι οι αγορές είναι η λύση του προβλήματός μας.

Είναι ένας προϋπολογισμός που θα οδηγήσει την ελληνική οικονομία δυναμικά μπροστά. Ταυτόχρονα, η ολοκλήρωση της τρίτης αξιολόγησης, όπως και οι θετικές προβλέψεις στο μεσοπρόθεσμο για την ελληνική οικονομία πρόγραμμα διευρύνουν τις προοπτικές για ισχυρή ανάκαμψη της οικονομίας και σε συνδυασμό με την επιτυχή ολοκλήρωση του προγράμματος τον Αύγουστο 2018, βγάζουν οριστικά τη χώρα από τα μνημόνια, δρομολογώντας την αναζήτηση νέων προοδευτικών βημάτων για τη χώρα μας.

Υπάρχουν, όμως, τρεις προτεραιότητες όλο αυτό το διάστημα, δύο άμεσες και μία στρατηγικού χαρακτήρα. Η πρώτη είναι ότι θα πρέπει να γίνει υλοποίηση των αναγκαίων βημάτων, δηλαδή η ψήφιση των προαπαιτούμενων για την ολοκλήρωση του προγράμματος τον Αύγουστο. Η δεύτερη αφορά τη συζήτηση για το χρέος και την κατάλληλη προετοιμασία για την ασφαλή και συμπερούσα έξοδο στις αγορές για τον δανεισμό της χώρας.

Η στρατηγική προτεραιότητα είναι η δημιουργία ενός «οδικού χάρτη» πάνω στον οποίο θα πρέπει να «βαδίσει» η χώρα μας αμέσως μετά την έξοδο των μνημονίων.

Σε αυτό το πλαίσιο αναφοράς κινείται ο προϋπολογισμός μας. Είναι ένας προϋπολογισμός αναπτυξιακός; Ναι, θα μπορούσε κανείς να πει, αν χρησιμοποιεί ως συνήθως επιλεκτικά στοιχεία του προϋπολογισμού για να δικαιολογήσει την άποψή του. Για παράδειγμα, θα μπορούσε να πει ότι υπάρχει μία μεγέθυνση 2,5% και ένα πρωτογενές προβλεπόμενο πλεόνασμα 3,82%, χωρίς νέα μέτρα, όπως διατείνεται η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ισοπεδώνοντας κάθε λογική συνέχεια των συμφωνηθέντων με τους θεσμούς.

Είναι προϋπολογισμός αξιοπιστίας; Ναι, θα έλεγε κανείς, εφόσον υλοποιείται σωστά και δημιουργεί προϋποθέσεις προσέλκυσης επενδύσεων, τσώννει την παραγωγική δραστηριότητα.

Είναι προϋπολογισμός κοινωνικών δίκαιος; Εδώ τα πράγματα είναι πιο ελαστικά και κανείς θα πρέπει να μιλήσει όχι μόνο με το μυαλό του, αλλά και με την καρδιά και με τη συνείδησή του.

Μετά από τρία χρόνια με τις γνωστές δημοσιονομικές δυσκολίες και τις ισχυρές πιέσεις, καταφέραμε με κόστος -αυτό είναι αλήθεια- μία ήπια προσαρμογή με κοινωνικό όμως πρόσημο, όπως είναι το κοινωνικό μέρισμα, η πρόσβαση όλων των πολιτών στο δημόσιο σύστημα υγείας, οι λύσεις που δίνουμε μέρα με τη μέρα και στο θέμα της υγείας αλλά και στο θέμα της παιδείας, όπως αυτές που ανακοίνωσε σήμερα ο Υπουργός Παιδείας.

Το κοινωνικό πρόσημο στον προϋπολογισμό φαίνεται ξεκάθαρα από την ενίσχυση των κοινωνικών δράσεων και του χαρακτήρα σε όλα τα επίπεδα. Στοχεύει στην αντιμετώπιση της παιδικής φτώχειας και στη στήριξη των πιο ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων.

Είναι, όμως, αυτή η αριστερή προοπτική που θέλουμε εμείς να δώσουμε; Και εδώ μπαίνει το θέμα της συνείδησης. Νομίζω πως όχι. Ένας προϋπολογισμός δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να ανακατανέμει τα έσοδα και να τα κάνει έξοδα.

Τι είναι, όμως, τα έσοδα, από πού προέρχονται και πού δίνονται αυτά; Αυτό είναι ο ταξικός χαρακτήρας του προϋπολογισμού.

Ο προϋπολογισμός των προηγούμενων χρόνων συγκέντρωνε έσοδα από τους φτωχούς, από τους φορολογούμενους, και τα μετέφερε σε ισχυρούς οικονομικά. Να προσθέσει, δε, κανείς ότι στα έσοδα υπήρχε και ένας υπερδανεισμός και ταυτόχρονα μια υπερκατανάλωση. Φτάσαμε, λοιπόν, στο σημείο σήμερα να έχου-

με μια κοινωνία που είναι υπερχρεωμένη και με τάσεις υπερκατανάλωσης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ**)

Αυτή την αντιμετώπιση οφείλουμε σήμερα να έχουμε. Θα πρέπει, λοιπόν, η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ να βρει μια άλλη στρατηγική αντιμετώπιση όλου αυτού του προβλήματος.

Θέλω με βάση αυτό να πω δύο πράγματα για τους συντελεστές ΦΠΑ στα νησιά, με συνείδηση και με καρδιά. Ο ΦΠΑ στα νησιά είναι ένας θεσμός που διατρέχει όλη την οικονομική και κοινωνική ζωή του τόπου. Δημιουργεί ανταγωνιστικότητα, δημιουργεί επενδυτικό κλίμα, δημιουργεί ενίσχυση της απασχόλησης, αύξηση των δημοσίων εσόδων και δεν το κάνει αυτό γιατί έτσι πρέπει να το κάνει, αλλά γιατί υπάρχει ένα οικονομικό, πολιτικό και κοινωνικό δυναμικό στα νησιά που μπορεί αυτά τα πράγματα να τα υλοποιήσει. Πρέπει να πούμε ότι όλοι αυτοί οι παράγοντες θα ανατραπούν από την κατάργηση των μειωμένων συντελεστών ΦΠΑ. Κάνω μια έκκληση, λοιπόν, στον Υπουργό - και είναι οι Υπουργοί των Οικονομικών εδώ - μια ύστατη, τελευταία έκκληση να αντιμετωπίσουμε αυτήν την κατάργηση που μας επιβάλλουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ωραία. Ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Δεν μπορούν αυτά τα μέτρα να αντικατασταθούν από ισοδύναμα ανταποδοτικά μέτρα. Παραδείγματος χάριν, το φορολογικό ισοδύναμο είναι έτσι κι αλλιώς υποχρέωση της πολιτείας και δεν πρέπει να δοθεί έτσι έναντι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ναι, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Έγινε μια συζήτηση εδώ πριν έλθετε, κύριε Πρόεδρε. Είχα ζητήσει τον λόγο, καθώς είχε πει κάτι ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής. Μια διευκρίνιση θέλω να δώσω.

Έχουμε παρακολουθήσει μετά το 2015 όλους τους απολογισμούς και ισολογισμούς του ελληνικού κράτους για τα παρελθόντα έτη. Πράγματι, όπως και ο κύριος Πρόεδρος ίσως θυμάται, μετά το 2015 -δεν θυμάμαι τώρα ποιο έτος κλείναμε- το Υπουργείο Οικονομικών είπε ότι διευκρινίστηκε ότι το 2014 δεν έκλεισε με ανάπτυξη 0,8%, αλλά έκλεισε με ανάπτυξη 0,3%.

Όμως, φέτος έγινε δεύτερη διόρθωση από το Υπουργείο Οικονομικών -όχι από εμάς- ότι η ανάπτυξη του 2014 έκλεισε με 0,7%.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Κώστας Δουζίνας από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Ακούσαμε, κύριε Πρόεδρε, τις προηγούμενες τρεις ημέρες για αριθμούς, για στατιστικές, για προγράμματα. Εγώ θα ήθελα να σχολιάσω την ίδια τη συζήτηση, όπως θα έκανε ένας εθνογράφος ή ένας αναλυτής του λόγου.

Είχαμε, λοιπόν, τρία είδη αντιπολιτευτικής στρατηγικής: Πρώτα, ότι «η Κυβέρνηση είναι πολύ αριστερή, σχεδόν σταλινική, μισεί τις επενδύσεις και την Ευρώπη, μας κάνει Βενεζουέλα». Δεύτερον, «ο ΣΥΡΙΖΑ έγινε νεοφιλελεύθερος, φτωχοποιεί τους πιο φτωχούς, καταργεί τις απεργίες, ακόμα και στελέχη της Νέας Δημοκρατίας θα ήθελαν να ήταν μέλη ενός τέτοιου κόμματος». Τέλος, ότι «ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι ούτε αριστερός ούτε δεξιός, απλώς ένας ανήθικος εραστής της εξουσίας».

Αυτές οι αντιφατικές στρατηγικές μου θύμισαν μια μεσαιωνική καζουιστική ιστορία την οποία αναφέρει ο Φρόντ στην «Ερμηνεία των ονείρων». Κάποιος δανείστηκε μια χύτρα από τον γείτονα, αλλά την επέστρεψε σπασμένη. Όταν ο ιδιοκτήτης της χύτρας ζήτησε αποζημίωση, ο δανειστής χρησιμοποίησε τρία επιχειρήματα: Πρώτον, «νύρισα τη χύτρα χωρίς καμιά ζημιά», δεύτερον, «η χύτρα ήταν ραγισμένη όταν τη δανείστηκα» και τρί-

τον, «δεν δανείστηκα καμμία χύτρα».

Ο Φρόντ χρησιμοποιεί αυτή την ιστορία για να δείξει πως τα όνειρα και το ασυνείδητο έχουν αντιφάσεις που συνδέονται. Αυτό και το αντίθετο βρίσκονται μαζί ταυτόχρονα.

Τα τρία, λοιπόν, αντιφατικά επιχειρήματα της Αντιπολίτευσης επιδιώκουν να δημιουργήσουν μια ψεύτικη αλήθεια. Ας τα δούμε ένα-ένα.

Πρώτον, το τέλος των μνημονίων τον επόμενο Αύγουστο ολοκληρώνει πολιτικές που αποτελούν την καρδιά του ιδεολογικού προγράμματος της Αντιπολίτευσης, αλλά στις οποίες οι κυβερνήσεις της απέτυχαν. «Το μνημόνιο είναι ευλογία» μας έλεγαν. «Αν δεν το είχαμε, θα έπρεπε να το εφεύρουμε». Αυτά και χειρότερα ακούσαμε και στο Συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας το σαββατοκύριακο.

Όμως, η ελληνική κοινωνία έχει απορρίψει την παραπέρα συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους. Όσοι ζήσαμε στη Βρετανία επί της Θάτσερ θυμόμαστε ότι όταν επέτρεψε να πληρώνουμε τις εισφορές μας σε ιδιωτικές ασφαλίσεις και όχι στα κρατικά ταμεία, ξεκίνησαν την κατάρρευση του συστήματός υγείας και τα δίδακτρα των δημοσίων πανεπιστημίων πήγαν στις 9.000 τον χρόνο.

Αντίθετα, εμείς αυξήσαμε τις κοινωνικές δαπάνες για την προστασία των πιο ευάλωτων στρωμάτων κατά 1 δισεκατομμύριο. Δώσαμε μάλιστα δύο φορές τα Χριστούγεννα, αυξήσαμε τον προϋπολογισμό της έρευνας, κάτι που ενδιαφέρει εμένα, από 0,67% το 2011 σε σχεδόν 1% του ΑΕΠ σήμερα. Φτιάξαμε χίλιες οκτακόσιες υποτροφίες για διδακτορικά και μεταδιδακτορικά και υπάρχουν αυτή τη στιγμή ακόμα δύομισι χιλιάδες νέων επιστημόνων, οι οποίοι θα χρηματοδοτηθούν από τον δημόσιο προϋπολογισμό. Αυτή είναι η αριστερή προοπτική, μέσα σε δύσκολες συνθήκες.

Δεύτερον, όπως είπε και ο Μάρσαλ Μακ Λούαν, «έχω απaráβατες αρχές και αξίες. Εάν δεν σας αρέσουν, έχω και άλλες». Έτσι, καθώς ο νεοφιλελευθερισμός δεν πείθει, έκανε γάμο με την ακροδεξιά, τον εθνικιστικό νεοσυντηρητισμό και από την άλλη με τους «Μένουμε Ευρώπη».

Στην πρόσφατη συζήτηση για το μέλλον της Ευρώπης ακούσαμε από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας: «περισσότερη Ευρώπη, περισσότερη Ευρώπη». Κατ' αρχάς, δεν υπήρχε κανένα σχέδιο, δεν υπήρχε γνώση και η Ευρώπη έχει γίνει κάτι σαν το αλάτι: όσο περισσότερο βάζουμε στο φαγητό τόσο πιο νόστιμο γίνεται. Όμως, βέβαια, είναι δυνατόν -και συχνά γίνεται- να καταστρέψει την υγεία.

Εμείς κατανοήσαμε τη σημασία της ευρωπαϊκής κρίσης από την αρχή. Είμαστε η πρώτη παράταξη η οποία, πριν να γίνουμε Κυβέρνηση, έλεγε ότι αυτό το ευρωπαϊκό μοντέλο δεν λειτουργεί, ότι πρέπει να φτιάξουμε ένα νέο μοντέλο, να επανασυστήσουμε την Ευρώπη, να βάλουμε τον κοινωνικό πυλώνα, την ανάπτυξη και τη δημοκρατία στο κέντρο. Κάναμε συνέδρια και μελέτες, έχουμε τεχνογνωσία και γνώση. Αυτό που δεν έχει η Αντιπολίτευση και απλώς μας λέει «Μένουμε Ευρώπη».

Με αυτή την έννοια, για να επιβιώσει η Ευρώπη, πρέπει ακριβώς να κάνει -και ήδη και η σοσιαλδημοκρατία φαίνεται να το παραδέχεται- αυτά που λέγαμε εμείς από καιρό να επαναθεμελιωθεί. Είμαστε, λοιπόν, οι μόνοι πραγματικοί Ευρωπαίοι.

Τρίτον, η έλλειψη στρατηγικής οδηγεί στη μαύρη προπαγάνδα, τη δαιμονιοποίηση και τον πολιτικό πανικό, τη διάχυση ψεύτικων πληροφοριών και φημών για κινδύνους και αποτυχίες, για να δημιουργηθεί κοινωνικός τρόμος και δέος.

Ο πανικός εστιάζεται σε κάτι διαφορετικό κάθε δύο-τρεις ημέρες: Πλημμύρες, δικαστές, Εξάρχεια, πωλήσεις βλημάτων, Ερντογάν, «δολοφονία» χαρακτήρων, του Αλέξη Τσίπρα, του Καμμένου, του Κοντονή, του Κοτζιά ή του Τόσκα.

Η ψυχχαναλυτική θεωρία μπορεί να μας βοηθήσει να εξηγήσουμε αυτή τη λογική της χύτρας και του πανικού. Όταν κάποιος υπέφερε ένα βαρύ ψυχικό τραύμα, εν προκειμένω την απώλεια της κληρονομιάς δικαίω εξουσίας, το αντιμετωπίζει με δύο μηχανισμούς άμυνας: τη μεταφορά και την απάρνηση.

Σύμφωνα με τον μηχανισμό της μεταφοράς, «οι δικές μας αποτυχίες και καταστροφές είναι δουλειά άλλων. Χάσαμε την εξουσία, γιατί λέγατε ψέματα. Εμείς δεν είμαστε υπεύθυνοι, αλλά θύματα».

Μετά έρχεται η άρνηση: «Είναι όλα ένα κακό όνειρο. Σύντομα η χώρα θα ξυπνήσει από τον εφιάλτη. Η αποπομπή και η ταπείνωση του ΣΥΡΙΖΑ θα ξαναφέρει την Ελλάδα σε εθνική αρμονία»!

Η Δεξιά πάντα διαλαλούσε ότι υπάρχει εθνικό συμφέρον πέρα από τις ιδεολογικές διαφορές, αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ δεν χωράει σε αυτή την πανεθνική σύμπνοια. Η διαρροή εμπιστευτικών εγγράφων, η αήθης επίθεση στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και στην Κυβέρνηση για την επίσκεψη Ερντογάν, που όλοι οι αναλυτές - και εδώ και έξω - τη θεώρησαν μία μεγάλη επιτυχία της ελληνικής πολιτικής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ένα λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Όλα αυτά πλήγωσαν καίρια την εξωτερική πολιτική και βρισκόμαστε αυτή τη στιγμή σε ένα πρόβλημα, ότι δεν υπάρχει συμφωνία γι' αυτά τα μεγάλα θέματα.

Έτσι καταλήγουμε στα ηθικά επιχειρήματα, όπως πάντα. Από την πρώτη ημέρα σε αυτή τη Βουλή, διαπίστωσα την περιφρόνηση της Αντιπολίτευσης στους *sans-culottes*, στους «ξεβράκωτους», που εισέβαλαν στον «ναό», το γήπεδο και την έδρα τους. Η εξουσία πρέπει να γυρίζει εκεί που ανήκει, σε όσους έχουν γεννηθεί με ασημένια κουτάλια στο στόμα, στις δυναστείες που περνούν τις έδρες και τα υπουργεία από πατέρα σε γιο και σε κόρη, στους παραδεισένιους και στον ράφτη του Παναμά.

Από αυτή την πλευρά, από εδώ, δεν ξέρω κανέναν που εντάχθηκε στην Αριστερά, είτε επειδή περίμενε τη Βασιλεία των Ουρανών επί γης ή κάποια δουλειά σε ένα υπουργείο. Εμείς, εάν χάσουμε τις επόμενες εκλογές και όσοι δεν είμαστε Βουλευτές, θα ξαναγυρίσουμε στις δουλειές που κάναμε όλη μας τη ζωή: δάσκαλοι, δικηγόροι, υπάλληλοι, αγρότες. Αυτό είναι το ηθικό μας πλεονέκτημα και δεν πρόκειται να το χάσουμε ποτέ!

Όμως και για την Αριστερά –και τελειώνω με αυτό- το τέλος της μνημονιακής πολιτικής σημαίνει τη μερική αποδοχή και εφαρμογή πολιτικών, με τις οποίες είμαστε και παραμένουμε αντίθετοι. Και αυτή είναι η δική μας αντίφαση.

Οι επόμενοι δώδεκα μήνες θα είναι οι πιο κρίσιμοι. Πρέπει να περάσουμε σταδιακά από το παράλληλο πρόγραμμα που αντιμετωπίζει την ανθρωπιστική κρίση σε ένα πρόγραμμα κοινωνικού μετασχηματισμού συνεχούς μεταφοράς πόρων από το κεφάλαιο στην εργασία και ισχύος από το κράτος στους πολίτες. Έτσι, κάνουμε την ισότητα και τη δημοκρατία ορίζοντα της πολιτικής μας και αλλάζουμε τον ταξικό συσχετισμό δυνάμεων.

Ο Φρόντντ χρησιμοποίησε το παράδειγμα της χύτρας για να ερμηνεύσει ένα ντροπιαστικό όνειρο κάποιου που έβλεπε τον εαυτό του να είναι γυμνός δημόσια. Η λογική της «χύτρας» της Νέας Δημοκρατίας δείχνει –νομίζω και φοβάμαι- ότι ο βασιλιάς είναι γυμνός.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Κωστής Χατζηδάκης από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βλέπω ότι στην πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ επικρατούν όλες αυτές τις μέρες -και τώρα- πανηγυρισμοί, ένα κλίμα ικανοποίησης και χαράς. Δεν θέλω να το χαλάσω -μέρες γιορτών που είναι- ούτε θα προβώ σε χαρακτηρισμούς.

Θέλω, όμως, να αναφερθώ σε μερικά στοιχεία, ώστε να με διαψεύσετε στη συνέχεια, αν νομίζετε ότι κάτι από αυτά που θα πω είναι ανακριβές.

Τι μας λέτε όλες αυτές τις μέρες; Τρία πράγματα χονδρικά: Μας λέτε ότι βοηθάτε τους φτωχούς -έχετε μεγάλη καρδιά- ότι η χώρα με εσάς από το 2014 και πέρα πήγε μπροστά και ότι από τον χρόνο θα αποχαιρετήσουμε και τα μνημόνια. Φαντάζομαι ότι σε αυτά συμφωνούμε, σωστά τα αποτυπώνω.

Για να δούμε, λοιπόν, τι έχει συμβεί: Πανηγυρίζετε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Για να δούμε ποιοι άλλοι πανηγυρίζουν μαζί σας: Πανηγυρίζουν όσοι απειλούνται από πλειστηριασμούς, καθώς, σύμφωνα με δικές σας μαρτυρίες από αυτό εδώ το Βήμα τον Δεκέμβριο του 2015, το καθεστώς προστασίας που ισχύει τώρα είναι 60% μικρότερης εμβέλειας σε σχέση με αυτό που ίσχυε με την κυβέρνηση Σαμαρά.

Δεύτερον, πανηγυρίζουν –προφανώς- μαζί σας όσοι θα δουν από τον χρόνο -με τη δική σας ψήφο αύριο- να μειώνεται το επίδομα για το πετρέλαιο θέρμανσης, όλοι αυτοί οι βιομήχανοι και οι εφοπλιστές που επωφελούνται από το επίδομα θέρμανσης.

Πανηγυρίζουν μαζί σας αυτοί που θα δουν -με την ψήφο σας αύριο- να χάνεται η έκπτωση για τις ιατρικές δαπάνες.

Πανηγυρίζουν μαζί σας οι φορολογούμενοι που είδαν να αυξάνετε είκοσι επτά φορές ίσαμε σήμερα τους φόρους και που θα δουν άλλες οκτώ φορές να αυξάνονται με την ψήφο σας αύριο.

Και πανηγυρίζουν μαζί σας όλα τα νοικοκυριά που καλούνται να πληρώσουν ακριβότερα τα ζυμαρικά, τις κονσέρβες, τον καφέ, τα συσκευασμένα τρόφιμα λόγω της αύξησης του ΦΠΑ από το 13% στο 24%.

Ήσασταν –έτσι άκουγα από τότε που ήμουν φοιτητής- εναντίον των έμμεσων φορών, γιατί τους πληρώνουν οι φτωχοί και το μόνο που κάνετε κάθε χρόνο είναι να αυξάνετε τους έμμεσους φόρους.

Υπερασπιζέστε, λοιπόν, τους φτωχούς, τους κάνετε, όμως, φτωχότερους κάθε χρόνο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ένα το κρατούμενο.

Πάμε στο δεύτερο επιχείρημα. Πανηγυρίζετε γιατί η Ελλάδα έχει πάει μπροστά τα τελευταία χρόνια. Πράγματι, έχει πάει μπροστά σε ένα θέμα και να σας πω ποιο είναι: Στο υπερπλεόνασμα. Το αναγνωρίζω. Είχε τεθεί κάποιος στόχος και τον έχετε υπερβεί λόγω των ξεζουμίσιματος των φορολογουμένων και της υπο-εκτέλεσης των κοινωνικών δαπανών.

Όμως, πείτε μου εσείς: Εγώ θυμάμαι να σας ακούω να λέτε και εδώ μέσα και στην τηλεόραση και στα ραδιόφωνα «μπράβο, ζήτω, πετύχαμε να έχουμε χαμηλότερους στόχους σε σχέση με το πλεόνασμα». Ήταν καλό για εσάς ότι είχατε χαμηλότερους στόχους. Τώρα πανηγυρίζετε για το αντίθετο, για το ότι έχετε ξεπεράσει αυτούς τους στόχους.

Δηλαδή, κοντολογίς, όλα είναι καλά καμωμένα, αν τα έχει κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ. Πανηγυρίζετε και για το μαύρο και για το άσπρο, για τα πάντα και τα αντίθετά τους. Σε τι πιστεύετε τελικά; Τι να διαλέξω από όλα αυτά που έχετε πει;

Πάμε, λοιπόν, στα υπόλοιπα.

Υποστηρίζετε ότι έχει προχωρήσει η Ελλάδα μπροστά σε σχέση με το 2014. Μάλιστα.

Ο ρυθμός ανάπτυξης της οικονομίας είναι ο χαμηλότερος στην ευρωζώνη. Αυξάνεται ακόμα περισσότερο το χάσμα, την ώρα που προβλεπόταν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανάπτυξη 2,5% και 3%. Έχουμε το παγκόσμιο ρεκόρ στα κόκκινα δάνεια. Φούντωσαν επί των ημερών σας. Έχουμε, ακόμα και σήμερα μετά τις παρεμβάσεις που κάνατε, τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του δημοσίου προς τον ιδιωτικό τομέα υψηλότερα κατά 14% σε σχέση με το τέλος του 2014.

Είχαμε το 2016 χαμηλό εικοσαετίας στις επενδύσεις -δεν ήταν τέλεια τα πράγματα στην Ελλάδα, αλλά ήταν χαμηλό εικοσαετίας στις επενδύσεις- και υψηλό στη φορολογία. Ήμασταν, δυστυχώς, πρωταθλητές της υπερφορολόγησης το 2017, ανάμεσα στις τριάντα πέντε χώρες – μέλη του ΟΟΣΑ. Έχουμε 100 δισεκατομμύρια ληξιπρόθεσμες οφειλές των ιδιωτών στο δημόσιο λόγω της υπερφορολόγησης.

Στην ανταγωνιστικότητα, σύμφωνα με όλους τους δείκτες όλων των διεθνών οργανισμών, η χώρα τα τρία τελευταία χρόνια κατακυλάει. Με βάση την έκθεση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου η βιωσιμότητα του χρέους επιβαρύνθηκε σημαντικά επί ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ. Ο δείκτης του οικονομικού κλίματος παραμένει χαμηλότερα σε σχέση με το 2014 και τα *capital control* είναι πάντοτε εδώ για να θυμίζουν τους ερασιτεχνισμούς της περιόδου Βαρουφάκη, αλλά και για να λειτουργούν ως ένα βαριδί για την οικονομία.

Όλα αυτά σημαίνουν ότι η χώρα πήγε μπροστά; Θα χάσουν οι λέξεις το νόημά τους! Πάει το αυτοκίνητο με την όπισθεν και εσείς φαντάζεστε ότι πάει μπροστά! Τι να πω;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και προχωρώ και στον τρίτο ισχυρισμό.

Η χώρα απαλλάσσεται από τα μνημόνια. Μάλιστα. Έτσι είναι, αν έτσι νομίζετε!

Πείτε μου τώρα: Η Κύπρος, η Πορτογαλία και η Ιρλανδία, που απαλλάχθηκαν πράγματι από τα μνημόνια, συμφώνησαν –αν κάποιος το ξέρει, να μου το πει- μετά το τέλος των μνημονίων σε αυτές τις χώρες να κόψουν το αφορολόγητο, να κόψουν έναν μισθό από τους μισθωτούς τους; Συμφώνησαν μετά το τέλος των μνημονίων σε αυτές τις χώρες να κόψουν μια σύνταξη από τους συνταξιούχους; Και αυτό που κάνατε με παλιότερες πράξεις σας, δηλαδή που θα είναι ο SSM εδώ πέρα να κάνει κουμάντο στις τράπεζές μας για τριάντα πέντε χρόνια, είναι τέλος των μνημονίων; Ότι το υπερταμείο θα είναι εδώ πέρα να διαχειρίζεται το σύνολο της δημόσιας περιουσίας για ενενήντα οκτώ χρόνια είναι το τέλος των μνημονίων;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΪΣΑΣ: Για ενενήντα εννιά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Για ενενήντα οκτώ από σήμερα και πέρα, κύριε συνάδελφε, που χαμογελάτε. Χαμογελάτε, αλλά τα υπογράφετε. Λέγατε τα αντίθετα ακριβώς και γι' αυτόν τον λόγο κατακυλάτε στις δημοσκοπήσεις. Κατεβαίνετε με ασανσέρ και δεν υπάρχει πάτος σε αυτή την πορεία, γιατί εσείς γελάτε μεν, αλλά όλοι εκείνοι που σας πίστεψαν εκνευρίζονται, γιατί δεν βλέπουν μόνο την αποτυχία, αλλά βλέπουν την αλαζονεία και τη συνεχή υποκρισία από τη δική σας μεριά.

Εν πάση περιπτώσει, η πραγματικότητα είναι εδώ να σας αντιπολιτεύεται. Γι' αυτό νομίζω ότι είναι ξεκάθαρο και για εμάς ότι πολύ μεγαλύτερη σημασία θα δίνουμε από εδώ και πέρα στις θετικές μας προτάσεις, στον θετικό μας λόγο –αυτό ήταν και το βασικό συμπέρασμα του συνεδρίου μας χθες και προχθές- και λιγότερο να αντιπολιτευόμαστε εσάς. Είστε μια κυβέρνηση σε αποδρομή.

Εγώ μια σκέψη μόνο ακόμα θα ήθελα να κάνω, κύριε Πρόεδρε, και την λέω και για την Αίθουσα και για τους Έλληνες πολίτες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και να τελειώνετε, κύριε Χατζηδάκη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχουν πολλοί που λένε –όχι μόνο ουδέτεροι, αλλά και οπαδοί της Νέας Δημοκρατίας το λένε καμιά φορά- ότι έτσι όπως πάμε με αυτή την Κυβέρνηση η χώρα θα σέρνεται. Εγώ πιστεύω ότι αυτό είναι λάθος. Η χώρα δεν θα σέρνεται. Μπορεί να συρθεί για λίγο με αυτή την πολιτική, αλλά μεσοπρόθεσμα η χώρα, αν συνεχίσει αυτή την πορεία, οδεύει προς καταστροφή. Το λέω έχοντας επίγνωση ακριβώς της λέξεως που χρησιμοποιώ. Και εξηγώ αμέσως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και με αυτό το «αισιόδοξο» μήνυμα τελειώστε, κύριε Χατζηδάκη!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Η χώρα μας χάνει τις παραγωγικές της δυνάμεις. Επενδύουμε στους νέους ανθρώπους, δίνοντας εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ και αυτοί φεύγουν κατά δεκάδες χιλιάδες στο εξωτερικό. Θα γίνει ανάταξη της χώρας χωρίς παραγωγικές δυνάμεις;

Γι' αυτόν τον λόγο είναι επείγουσα υπόθεση η πολιτική αλλαγή. Ο ΣΥΡΙΖΑ μετρήθηκε, ζυγίστηκε, βρέθηκε ελλιποβαρής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν μας ζυγίσατε καλά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Χρειάζεται μια αλλαγή πολιτική στον τόπο, προκειμένου η Ελλάδα να βρεθεί στον πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ωραία. Ευχαριστούμε, κύριε Χατζηδάκη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Αξίζουμε πράγματι μια καλύτερη Ελλάδα, αλλά με αυτή την Κυβέρνηση δεν πάμε πουθενά. Καλές γιορτές, παρ' όλα αυτά!

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Να είστε καλά!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Να που συμφωνούμε και κάπου!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Γιακουμάτος από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να συμμετάσχουμε –με την ψήφο μας, βέβαια- σε ένα θέατρο, θα έλεγα, του παραλόγου. Θα εξηγήσω γιατί είναι παράλογο, πέρα από το ότι ο προϋπολογισμός αυτός είναι παράλογος.

Το λέω αυτό, γιατί ξέρετε τι μου θυμίζετε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ; Τον Κολόμβο, που, όταν ξεκινούσε για την Αμερική, νόμιζε ότι ήξερε που πήγαινε και όταν έφτασε στην Αμερική, δεν είχε καταλάβει που βρισκόταν. Αυτή είναι σήμερα η λογική του ΣΥΡΙΖΑ. Και το λέω αυτό, γιατί δεν ξέρετε ούτε πού πάτε ούτε τι κάνετε.

Ο προϋπολογισμός που η Κυβέρνηση φέρνει προς ψήφιση αποκαλύπτει την κατάρρευση των ψευδαισθήσεων και των αυταπατών. Αυταπάτες χρόνια ολόκληρα καλλιεργούσατε. Αποκαλύπτει την αδυναμία σας ότι δεν μπορείτε να δείτε την πραγματικότητα.

Διανύουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το όγδοο έτος μιας παρατεταμένης κρίσης, μιας κρίσης που, ενώ ξεκίνησε ως οικονομική, τη μετατρέψατε σε πολιτική, αλλά κυρίως σε βαθιά κοινωνική κρίση, με απόλυτη ευθύνη των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Δεν το καταλάβατε, αλλά οι Έλληνίδες και οι Έλληνες υποφέρουν. Ζουν μέσα στη μιζέρια, στην απογοήτευση, στη διαρκή φτωχοποίηση. Άλλωστε, το αποδεικνύουν αυτό τα κοινωνικά παντοπωλεία, τα κοινωνικά ιατρεία, τα συσσίτια.

Πρέπει να καταλάβετε κάτι. Δύο παγκόσμιοι πόλεμοι κράτησαν οκτώ χρόνια. Αυτή η κρίση περνά στον ένατο χρόνο και δεν καταφέρατε ακόμα να μας βγάλετε ούτε από το capital control. Αυτοί είστε. Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα δυστυχώς.

Οι πολίτες, όμως, δεν παραπλανώνται. Διαθέτουν και μνήμη, αλλά και κρίση. Δεν θα σας συγχωρήσουν όλες τις ολιγωρίες σας και όλους τους μύθους και τα παραμύθια της Χαλιμάς που τσόν και τσόν λέγατε. Για του λόγου το αληθές, έρχεται η ώρα της κρίσης, η ώρα της αλήθειας και όσο και να προσπαθείτε, όσα τεχνάσματα και να κάνετε, ό,τι και να μοιράζετε, δώρα και πεσκέσια, ό,τι και να κάνετε για να γαντζωθείτε στην εξουσία, ο λαός θα σας δώσει την απάντηση στις εκλογές. Λαμπρό πεδίο όποτε θέλετε. Και αύριο! Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα των εκλογών!

Υπογράψατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύο μνημόνια, δεσμεύσατε τη χώρα σε λιτότητα για μισό αιώνα και για έναν αιώνα δεσμεύσατε την περιουσία του ελληνικού λαού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το «οι φτωχοί και οι φτωχοί», που το παίζετε ψευτομαϊμού Ζορό, είναι ντροπή. Να σας πω γιατί το λέω; Αυξήσατε τη φορολογία. Ήταν δίκαιη η χαμηλή φορολογία και έγινε πράξη η αδικία, να φορολογείται σήμερα ο Έλληνας πολίτης, με αποτέλεσμα 100 δισεκατομμύρια είναι οι ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις και 30 δισεκατομμύρια στον ΕΦΚΑ και κάθε μήνα 1 δισεκατομμύριο –τώρα έφτασε στο 1,2 δισεκατομμύριο- να είναι οι ληξιπρόθεσμες οφειλές. Αυτός είναι ο παράδεισος που μας φτιάξατε!

Ήταν άδικο και το κάνατε πράξη αυτό το ΕΚΑΣ που έπαιρναν. Μόνο από το ΕΚΑΣ φέτος πήρατε 238 εκατομμύρια από τον φτωχό, από τον μικροσυνταξιούχο.

Όμως ήταν άδικο από τον μικροσυνταξιούχο, τον πολύπαθο άρρωστο γεροντάκο να μην εκπίπτουν οι ιατρικές δαπάνες του. Ήταν άδικο και το κάνατε πράξη. Τις κόψατε και αυτές. Είναι 121 εκατομμύρια από τις ιατρικές δαπάνες.

Καταργήσατε την έκπτωση του φόρου 1,5%. Με την αλλαγή του τρόπου υπολογισμού των εισφορών, έχουμε 59 εκατομμύρια ευρώ. Με την αύξηση του ΦΠΑ στα νησιά, έχουμε 59 εκατομμύρια ευρώ.

Μειώσατε –αυτό κι αν ήταν άδικο και το κάνατε πράξη- το επίδομα θέρμανσης κατά 58 εκατομμύρια ευρώ στα φτωχά νοικοκυριά, στα βουνά.

Παγώσατε τις συντάξεις. Κάνατε περικοπές στα μισθολόγια των ενσotόλων. Καταργείτε όλα τα επιδόματα, ειδικά στους τρίτεκνους και τετράτεκνους. Σήμερα το δημογραφικό στη χώρα μας είναι εθνική απειλή.

Όμως, το μεγαλύτερο ψέμα που θα σας κυνηγά σε όλη σας τη ζωή είναι το «Κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη». Λέτε «Ναι, αλλά δεν βγαίνει η πρώτη κατοικία». Ποιος το λέει αυτό; Ξέρεις τι είναι να χρωστάς και να έχεις πέντε παιδιά στο σπίτι και να μην κοιμάσαι το βράδυ φοβούμενος ότι το πρωί θα σου έρθει το «μπιλιετάκι» της κατάσχεσης;

Εμείς είχαμε νόμο μέχρι τις 31-12-2014 καμιά κατοικία να μη βγει στον πλειστηριασμό. Ιδού ένα λαμπρό πεδίο, να ψηφίσουμε κι εμείς! Το ζητά και το ΠΑΣΟΚ και όλοι. Φέρτε νόμο που να λεί-

ότι τουλάχιστον μέχρι 31-12-2018 δεν θα βγαίνει σε πλειστηριασμό. Γιατί δεν το κάνετε, αφού δεν βγαίνει κανένα σπίτι; Γιατί δεν το κάνετε; Δεν το κάνετε, γιατί είστε υποκριτές και επικίνδυνοι. Ο άλλος κοιμάται με ανασφάλεια το βράδυ ότι το πρωί θα χάσει το σπίτι του. Αυτό είναι το μεγαλύτερο ψέμα που είπατε.

Να σας θυμίσω, επίσης –δεν θα κάνω απολογισμό, τα ξέρετε καλύτερα από εμένα– ότι το 2014 ήμουν στο Υπουργείο Ανάπτυξης. Η ανάπτυξη ήταν 0,7% ύστερα από χρόνια ύφεσης και την ώρα που βγαίναμε στο ξέφωτο, μας πήγατε στο σκοτάδι.

(Στο σημείο αυτό κυτπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα πω για την ανεργία. Δεν προλαβαίνω. Αφήστε το παρामी της ανεργίας. Ήμουν Υφυπουργός Απασχόλησης με ευθύνη την απασχόληση. Το 2009, από 11,7% που την πήραμε από το ΠΑΣΟΚ, από τον ΓΑΠ, πήγε στο 7,3%. Αυτή την ανεργία αφήσαμε εμείς. Για το 7,3% που έγινε 27% δεν ευθύνεται η Νέα Δημοκρατία. Ο Σαμαράς με τον Βενιζέλο την πήραν στο 26,5%. Και μιλάτε εσείς για ανεργία; Είστε υπερήφανοι;

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Τι συμβαίνει;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΤΤΑΣ: Τα μπερδέψατε λίγο, κύριε Γιακουμάτο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Γιατί;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν πειράζει, κύριε Γιακουμάτο. Συνεχίστε, σας παρακαλώ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Μήπως δεν καταλάβατε εσείς τι κάνετε; Εγώ δεν τα μπερδέψα. Εγώ είμαι καλά. Σας λέω ότι ο Σαμαράς πήρε την ανεργία στο 27% και την πήγε στο 26%.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Από ποιον;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Από τον ΓΑΠ, από τον Γεώργιο Παπανδρέου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ολοκληρώστε, κύριε Γιακουμάτο. Τελείωσε ο χρόνος.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

Πάντως για ένα να είστε σίγουροι. Όσα τερτίπια και να κάνετε, όσες αλχημείες και να κάνετε, όση λάσπη και να πετάτε, όσο γεμπελικούς μηχανισμούς και να αναπτύσσετε, το σίγουρο είναι ότι θα έρθει η ώρα της κάλπης και τότε οι αυταπάτες και τα ψέματα θα γυρίσουν εις βάρος σας και ο λαός θα σας δώσει την απάντηση που πρέπει, δηλαδή να πάτε σπιτάκι σας.

Είπε ο κύριος συνάδελφος προηγουμένως «Εμείς, οι συριζαίοι, αν χάσουμε, θα πάμε στη δουλειά μας, γιατί έχουμε δουλειές».

Δεν κοιτάς, κύριε συνάδελφε, το «πόθεν έσχες» του 2014 που μπήκατε στη Βουλή το 2015, να δεις τι εισοδήματα είχαν οι Βουλευτές σου; Οι περισσότεροι είχαν εισοδήματα 300 ευρώ τον χρόνο εισόδημα. Ήταν άνεργοι, ανεπάγγελτοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, κάντε ησυχία.

Η Υφυπουργός κ. Παπανάτσιου έχει τον λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομικών): Θα χρειαστώ μόνο ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Μου δόθηκε η ευκαιρία μετά την τοποθέτηση του κ. Χατζηδάκη για το υπερπλεόνασμα, να πω ότι πραγματικά τα έσοδα είναι τα μη παραμετρικά έσοδα, αυτά που έχουμε πάρει από ένα καλύτερο αποτέλεσμα που προέρχεται από πολλούς δομικούς παράγοντες, όπως είναι το σκέλος των δαπανών και ο ΕΦΚΑ λόγω περιορισμών της «μαύρης» εργασίας και της αύξησης της απασχόλησης.

Όμως, είναι επίσης σημαντική η βεπιτυχία και στα έσοδα από τον ΦΠΑ, όπως ανέφερα και στην ομιλία μου. Μου δίνετε την ευκαιρία να καταθέσω τα στοιχεία που αμφισβήτησε ο κ. Σταϊκούρας προχθές που τοποθετήθηκαν στη Βουλή.

Πραγματικά τα έσοδα από τον ΦΠΑ από το 2015 μέχρι το 2017 αυξήθηκαν σημαντικά. Και ένας λόγος από αυτούς ήταν οι ηλεκτρονικές συναλλαγές, όπως αναφέρεται και στην έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος. Και αυτά τα στοιχεία ακριβώς καταθέτω, για να ξέρετε ότι εμείς τα στοιχεία που φέρνουμε και οι τοποθε-

τήσεις που κάνουμε είναι ξεκάθαρα, με νούμερα, τα οποία και καταθέτω στη Βουλή. Και δεν ψευδόμαστε, όπως μας είπατε.

(Στο σημείο αυτό η Υφυπουργός κ. Αικατερίνη Παπανάτσιου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ένα άλλο σημείο για την αύξηση του υπερπλεονάσματος και των εσόδων είναι το VDI, που όλοι ξέρετε ότι έχει φέρει σημαντικά έσοδα στο πλεόνασμα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», σαράντα ένας μαθητρίες και μαθητές και τρεις συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο Καστριτίσιου Πατρών.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης κ. Δήμος Παπαδημητρίου.

ΔΗΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε λίγες ημέρες τελειώνει το 2017, το οποίο αναμένεται να είναι το πρώτο έτος μετά από πολλά χρόνια που θα καταγραφεί θετικός ρυθμός ανάπτυξης για την ελληνική οικονομία. Μετά από σχεδόν μία δεκαετία, η Ελλάδα εξέρχεται από το τούνελ της κρίσης. Και αυτό το καταδεικνύουν οι επιμέρους δείκτες και τα μεγέθη της οικονομικής δραστηριότητας της χώρας. Παράλληλα, ολοένα και πιο συχνές είναι πλέον οι θετικές δηλώσεις διεθνών πολιτικών παραγόντων τόσο στην Ευρώπη όσο και στην Αμερική για τη θετική πορεία της ελληνικής οικονομίας. Κανείς πλέον δεν μπορεί να αμφισβητήσει το γεγονός αυτό. Ο προϋπολογισμός για το 2018 προβλέπει ρυθμό οικονομικής μεγέθυνσης 2,5%. Η πρόβλεψη αυτή είναι απολύτως εφικτή και στηρίζεται στους εξής άξονες:

Πρώτα απ' όλα, προβλέπεται θετική συνεισφορά από την ιδιωτική κατανάλωση συγκεκριμένα 0,8% του πραγματικού ΑΕΠ. Αυτή η πρόβλεψη ενισχύεται από την ταχύτερη αύξηση της απασχόλησης και τη συνεχιζόμενη μείωση της ανεργίας. Κατά δεύτερον, η πρόβλεψη για τον ρυθμό οικονομικής μεγέθυνσης βασίζεται στη συνεισφορά επίσης που θα υπάρξει από τον ακαθάριστο σχηματισμό παγίου κεφαλαίου, που αναμένεται να αυξηθεί με διψήφιο αριθμό λόγω του ευνοϊκότερου επενδυτικού περιβάλλοντος στη βάση των υλοποιούμενων μεταρρυθμίσεων, αλλά και της αυξημένης ζήτησης. Τέλος, εκτιμάται ότι θα καταγραφεί η περαιτέρω βελτίωση του πραγματικού ελλείμματος στο ισοζύγιο αγαθών και υπηρεσιών εν μέσω αυξήσεων στην εξαγωγική δραστηριότητα.

Η ελληνική οικονομία έχει τη δυναμική να πετύχει όλες αυτές τις προβλέψεις. Ενδεικτικά θα αναφερθώ σε μια σειρά από αριθμούς που θα πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας μπαίνοντας στο 2018.

Τα πρώτα τρία τρίμηνα του 2017 κατέγραψαν θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, ενώ ήδη έχουν αναθεωρηθεί προς τα πάνω τα δύο πρώτα τρίμηνα. Και κάτι τέτοιο αναμένεται να συμβεί και για το τρίτο τρίμηνο του τρέχοντος έτους. Παράλληλα, να σημειώσουμε ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε την προηγούμενη εβδομάδα η ΕΛΣΤΑΤ, η βιομηχανική παραγωγή τον Οκτώβριο του 2017 σημείωσε αύξηση κατά 1,3% σε σύγκριση με τον Σεπτέμβριο του 2017. Ο δείκτης δε της επιχειρηματικής εμπιστοσύνης στην Ελλάδα για τον Σεπτέμβριο άγγιξε τις 100,6 μονάδες. Για να γίνει πιο κατανοητή η σημασία αυτού του αριθμού, θα πρέπει να τονίσω ότι ο μέσος όρος ευνοϊκού του δείκτη στην περίοδο του 1985 έως και πέρσι ήταν 100,7 μονάδες. Δηλαδή ήδη έχουμε σχεδόν αγγίξει τον μέσο όρο του δείκτη επιχειρηματικής εμπιστοσύνης των τελευταίων τριάντα ετών.

Την ίδια θετική εικόνα μας δίνει και ο δείκτης υπευθύνων προμηθειών, ή αλλιώς ο λεγόμενος PMI, της ελληνικής μεταποίησης. Αυτός ο δείκτης αυξήθηκε τον Οκτώβριο στις 52,2 μονάδες. Σε

αυτό το σημείο θα ήθελα επίσης να εξηγήσω ότι σύμφωνα με τον δείκτη υπεύθυνων προμηθειών της ελληνικής μεταποίησης κατά το έτος 2017 σημειώθηκε η μεγαλύτερη εργοστασιακή δραστηριότητα από το 2008 και μετά. Όπως ανακοίνωσε την προηγούμενη εβδομάδα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μετά τη συνεδρίαση του διοικητικού συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, η Ελλάδα είναι δεύτερη κατά σειρά επενδύσεων ανάλογα με το ΑΕΠ για τον Δεκέμβριο. Το γεγονός αυτό δείχνει, επίσης, τη δυναμική της ελληνικής οικονομίας σε σχέση με το τι συμβαίνει στην υπόλοιπη Ευρώπη.

Η Διυπουργική Επιτροπή Στρατηγικών Επενδύσεων ενέκρινε τρεις στρατηγικές επενδύσεις συνολικού ποσού 600 εκατομμυρίων ευρώ, ενώ πρόκειται να συνεδριάσει ξανά στις αρχές του έτους. Το Υπουργείο μας ξεμπλόκαρε τα επενδυτικά σχέδια προηγούμενων αναπτυξιακών νόμων ύψους 688 εκατομμυρίων ευρώ.

Στον τομέα των ξένων άμεσων επενδύσεων που αποτελεί ίσως τον κυριότερο δείκτη ανάπτυξης για μια οικονομία που αντιμετωπίζει προβλήματα ρευστότητας και που οι επιχειρήσεις της έχουν ως βασικότερο πρόβλημα τη χρηματοδότηση, κατά το πρώτο εννεάμηνο του 2017 οι ξένες άμεσες επενδύσεις αυξήθηκαν κατά 69%. Πρόκειται για μια θεαματική αύξηση που δύσκολα κανείς συναντά σε προηγμένες χώρες.

Θέλω να επισημάνω ότι όλο αυτό το διάστημα κάναμε έναν αγώνα δρόμου, έχοντας ανοιχτή γραμμή επικοινωνίας με ενδιαφερόμενους επενδυτές, προκειμένου να δείξουμε με στοιχεία ότι η Ελλάδα αποτελεί έναν φιλικό προσρισμό για επενδύσεις. Η αύξηση κατά 69% των ξένων άμεσων επενδύσεων σηματοδοτεί ότι η εμπιστοσύνη των ξένων επενδυτών έχει ανακτηθεί και ότι αυτοί προχωρούν στην υλοποίηση επενδυτικών σχεδίων στη χώρα μας, κάτι που είμαι σίγουρος θα συνεχιστεί και το επόμενο έτος, αν μείνουμε προσληψμένοι στον στόχο μας.

Σ' ό,τι αφορά τις εξαγωγές, αρκεί να πούμε ότι σημειώθηκε αύξηση 7,6% σε ετήσια βάση κατά το πρώτο εννεάμηνο του 2017. Πρόκειται αναμφίβολα για την καλύτερη ένδειξη ότι οι ελληνικές επιχειρήσεις έχουν εισέλθει σε φάση εξωστρέφειας, ξεκολλώντας από τη στασιμότητα στην οποία τις είχε ρίξει η οικονομική κρίση. Ως ποσοστό ξεπερνάει και τα αντίστοιχα ποσοστά των τελευταίων χρόνων της περιόδου της ευμάρειας, όπως συχνά αποκαλείται η περίοδος πριν την κρίση.

Επιπλέον θα ήθελα να δώσω και κάποια στοιχεία για την ιδιωτική κατανάλωση και συγκεκριμένα για την εμπιστοσύνη των καταναλωτών στην ελληνική οικονομία. Ένα από τα πρώτα θύματα σε επίπεδο δεικτών της ύφεσης ήταν η κατανάλωση. Στην Ελλάδα αυτό φάνηκε ακόμα περισσότερο, διότι το παραγωγικό μοντέλο που είχε υιοθετηθεί επί δεκαετίας στηριζόταν στην κατανάλωση, αλλά και στον δανεισμό.

Για να έχουμε μπροστά μας ένα μέγεθος σύγκρισης, αρκεί να πούμε ότι τον Οκτώβριο του 2011 η εμπιστοσύνη των καταναλωτών στην Ελλάδα είχε αγγίξει τις μείον 83,8 μονάδες. Πλέον ο δείκτης έχει μειωθεί ραγδαίως. Τον Σεπτέμβριο του 2017 περιόριστηκε στις μείον 53,7 μονάδες, δείχνοντας έτσι ότι το κλίμα έχει αλλάξει. Για αυτή την εξέλιξη μεγάλο ρόλο παίζει η μείωση του χρέους των νοικοκυριών σαν ποσοστό του ΑΕΠ.

Θέλω, επίσης, να υπογραμμίσω στο θέμα του χρέους των μικρομεσαίων επιχειρήσεων ότι υπάρχουν μεγάλα περιθώρια βελτίωσης τα οποία θα καλυφθούν σε πολύ σημαντικό βαθμό το ερχόμενο έτος, χρησιμοποιώντας τον εξωδικαστικό μηχανισμό που νομοθετήσαμε μέσα στο 2017.

Οι θετικοί αριθμοί της ελληνικής οικονομίας δεν αποτελούν μια φυσική συνέχεια που λέει ότι μετά από μια μεγάλη ύφεση έρχεται η ανάκαμψη. Μπορεί πράγματι μετά από μια πτώση να έρχεται η άνοδος, ωστόσο κανείς δεν μπορεί να πει πόσο θα διαρκέσει αυτή η πτώση ή αν μια διαφαινόμενη άνοδος είναι πρόσκαιρη ή σταθερή. Στην περίπτωση της Ελλάδας, όμως, η ανάκαμψη έχει σταθεροποιηθεί και πλέον κάνουμε κινήσεις εντός και εκτός της χώρας με στόχο να επιταχυνθεί η ανάκαμψη και να μπούμε σε μια νέα παραγωγική φάση.

Συγκεκριμένα, σε ό,τι αφορά στο εθνικό Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, υπήρξε για δεύτερη χρονιά αύξηση του εθνικού σκέλους και σήμερα έχουμε φτάσει στο 1 δισεκατομμύριο ευρώ, σε αντίθεση με τις προηγούμενες Κυβερνήσεις που το μείωναν.

Επίσης έχουμε επικεντρωθεί στις περιφέρειες και τους δήμους με νέα επενδυτικά προγράμματα με στοχευόμενες απευθύνσεις ή αντιμετωπίζοντας συγκεκριμένες ανάγκες.

Θέλω εδώ να επισημάνω ότι, όπως συμβαίνει με τα περισσότερα οικονομικά στοιχεία, τα συνολικά στοιχεία του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων θα τα έχουμε στις αρχές του χρόνου, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι η μεγάλη απορρόφηση γίνεται στο τέλος του κάθε έτους.

Επιπλέον στην εκτέλεση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων σήμερα θα πρέπει να προστεθεί και το ποσό των 470 εκατομμυρίων ευρώ από ειδικό δεσμευμένο λογαριασμό που έχουν πληρωθεί και χάρη στον οποίο ολοκληρώθηκαν όλοι οι μεγάλοι οδικοί άξονες της χώρας.

Επίσης αναφορικά με τον αναπτυξιακό νόμο και τις κατηγορίες που διατυπώνονται από πλευράς της Αντιπολίτευσης ότι παραμένει ανενεργός θέλω να τονίσω πως υποβλήθηκαν περισσότερα από επτακόσια επενδυτικά σχέδια προϋπολογισμού 2 δισεκατομμυρίων ευρώ. Τα 2/3 από αυτά μάλιστα αφορούν τους πολύ κρίσιμους τομείς της βιομηχανίας, της μεταποίησης και της αγροτοδιατροφής.

Επίσης να αναφέρω ότι άμεσα θα ανακοινωθούν οι πίνακες υπαγωγής του πρώτου κύκλου των τεσσάρων καθεστώτων και μέσα στο επόμενο δεκαήμερο θα προκηρυχθεί ο δεύτερος κύκλος υποβολής αιτήσεων υπαγωγής για τα τέσσερα καθεστώτα ενισχύσεων.

Το ερχόμενο έτος θα προχωρήσουμε σε μια σειρά θετικών μεταρρυθμίσεων που θα αφορούν για παράδειγμα τις νεοφυείς επιχειρήσεις, αλλά και την ίδρυση της Ελληνικής Αναπτυξιακής Τράπεζας. Η Ελλάδα είναι η τελευταία χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που δεν διαθέτει το πολύ σημαντικό οικονομικό εργαλείο της Αναπτυξιακής Τράπεζας. Από τις πρώτες ημέρες αυτής της Κυβέρνησης ξεκίνησαν οι προσπάθειες να πεισθούν οι θεσμοί για την αναγκαιότητα της ίδρυσης της Ελληνικής Αναπτυξιακής Τράπεζας και τελικά, η ίδρυσή της συμπεριλήφθηκε στην ανακοίνωση του Eurogroup τον περασμένο Ιούνιο.

Τις πρώτες εβδομάδες του νέου έτους θα προχωρήσουμε στη δημόσια διαβούλευση του νομοσχεδίου που θα ιδρύει την Ελληνική Αναπτυξιακή Τράπεζα. Όπως ξέρετε, έχουμε ήδη υπογράψει μνημόνιο κατανόησης με την γαλλική Αναπτυξιακή Τράπεζα, ενώ έχουμε έρθει σε επαφή με τις αντίστοιχες τράπεζες της Γερμανίας, της Ιταλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου, της Κίνας και της Βραζιλίας. Πιστεύουμε ότι μέσω της Αναπτυξιακής Τράπεζας θα μπορέσουμε να δημιουργήσουμε προγράμματα μικροπιστώσεων και να προσφέρουμε δάνεια σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας και οι οποίες επλήγησαν πρώτα από όλες μέσα στην κρίση.

Θέλω επίσης να αναφερθώ στις πρωτοβουλίες που έχουμε πάρει ως Κυβέρνηση στον τομέα των διεθνών οικονομικών σχέσεων. Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι το Υπουργείο Οικονομίας έχει υιοθετήσει μια εξωστρεφή πολιτική με άλλες χώρες, που δεν υπήρχε τα προηγούμενα χρόνια. Πιστεύουμε ότι η ανάπτυξη των οικονομικών δεσμών με άλλες χώρες είναι η καλύτερη προϋπόθεση προσέλκυσης ιδιωτικών επενδύσεων και αύξησης των εξαγωγών. Επίσης οι ισχυρές οικονομικές σχέσεις με κάποιες χώρες αποτελούν και προϋπόθεση για ενθάρρυνση της σύσφιξης των πολιτικών δεσμών, ιδίως όταν πρόκειται για μια χώρα όπως η Ελλάδα που βρίσκεται στο επίκεντρο διεθνών εξελίξεων. Έτσι θα πρέπει να επισημάνω ότι πέρα των επαφών που έχουμε με επενδυτές της Γερμανίας, της Αυστρίας, της Σουηδίας, της Ολλανδίας και της Γαλλίας, παράλληλα βρισκόμαστε σε ανοιχτή επικοινωνία με την βρετανική πλευρά. Μόλις πριν από δύο εβδομάδες σε συνεργασία με την πρεσβεία του Ηνωμένου Βασιλείου στην Ελλάδα οργανώθηκε φόρουμ συνεργασίας το οποίο θα συνεχιστεί και θα προωθηθεί το επόμενο διάστημα.

Επίσης για πρώτη φορά συστάθηκε Επιτροπή Οικονομικής Συνεργασίας μεταξύ Ελλάδας και Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής μετά από την απόφαση του Πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα και του Αμερικανού προέδρου Ντόναλντ Τράμπ. Όπως ξέρετε, προσωπικά έχω συναντηθεί ήδη τρεις φορές σε λιγότερο από έξι μήνες με τον Αμερικανό ομόλογό μου Γουίλμπερ Ρος για την προσέλκυση επενδύσεων και την προώθηση των εξαγωγών. Ο κ.

Ρος έχει αποδεχθεί πρόσκληση που του έχουμε απευθύνει να επισκεφθεί την Θεσσαλονίκη κατά τη Διεθνή Έκθεση εκεί τον Σεπτέμβριο, όπου οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής θα είναι η τιμώμενη χώρα.

Επιπλέον έχω συναντήσει τρεις φορές τον Τούρκο ομόλογό μου Νιχάτ Ζεϊμπεκσί, με τον οποίο θα συνεχίσουμε να συνεργαζόμαστε στενά και στις αρχές του χρόνου, θα επαναφέρουμε το Κοινό Κυβερνητικό Συμβούλιο Συνεργασίας των δύο χωρών που προγραμματίζεται να λάβει χώρα στη Θεσσαλονίκη.

Παράλληλα βρισκόμαστε σε ανοιχτή επικοινωνία με το Ισραήλ προκειμένου να δώσουμε μια νέα ώθηση στις επιχειρηματικές συνεργασίες. Από το Ισραήλ επίσης, έχουμε πάρει πολλές ιδέες για το νομοσχέδιο που ετοιμάζουμε για τις νεοφυείς επιχειρήσεις.

Ακόμα θέλω να σταθώ στις δυνατότητες που υπάρχουν να προωθηθούν οι οικονομικές σχέσεις της Ελλάδας με την Αυστραλία. Πρόσθετα, επισκέφθηκα τέσσερις πόλεις της Αυστραλίας και συναντήθηκα με ομογενείς και με Αυστραλούς επενδυτές που δεν έχουν ελληνικές ρίζες. Το επενδυτικό ενδιαφέρον που συνάντησα είναι ενδεικτικό των προοπτικών που έχουμε για να συνεργαστούμε, κάτι που κατέδειξε και το γεγονός ότι λίγες μόνο ημέρες μετά την επίσκεψή μου εκεί επισκέφθηκε την Ελλάδα ο Πρωθυπουργός της Πολιτείας της Βικτώριας.

Είμαι στην ευχάριστη θέση να ανακοινώσω την ίδρυση γραφείου του «Enterprise Greece» στη Μελβούρνη. Το γραφείο αυτό θα είναι το πρώτο γραφείο του «Enterprise Greece» εκτός Ελλάδας και νομίζουμε ότι θα βοηθήσει την προσέλκυση επενδύσεων αλλά και την προώθηση των εξαγωγών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ολοκληρώνοντας την ομιλία μου για τον προϋπολογισμό του 2018 θα ήθελα να επισημάνω τα εξής. Η Ελλάδα αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε μια κρίσιμη καμπή για την οικονομική της ανάπτυξη. Δεν θα πρέπει να αφήσουμε τις σειρήνες των μικροσυμφερόντων να σταθούν εμπόδιο στην επιτάχυνση της οικονομικής πορείας της χώρας. Για το έτος που έρχεται είναι εθνικό καθήκον να μπορέσουμε να κρατήσουμε σταθερά το τιμόνι της ελληνικής οικονομίας προκειμένου να μπορούμε του χρόνου τέτοιο καιρό να πάρουμε αποφάσεις που θα έχουν μονιμότητα μέσα στον χρόνο προς την κατεύθυνση ανακούφισης του ελληνικού λαού μέσα από τόσα χρόνια κρίσης.

Εκείνα που χρειαζόμαστε περισσότερο απ' όλα είναι η κοινωνική σταθερότητα και η εθνική συνεννόηση για να πετύχουμε το στοίχημα της ανάπτυξης. Πρέπει να καταλάβουμε ότι είναι προς το συμφέρον όχι μόνο το δικό μας αλλά κυρίως των επόμενων γενεών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Παππάς, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Αρκεί ο προς ψήφιση προϋπολογισμός για το έτος 2018 για να καταστεί αντιληπτό το μέγεθος της ανεπάρκειας της ελληνικής οικονομίας απέναντι στην παγκόσμια δυσμενή οικονομική συγκυρία. Διαπίστωση ειδικά για τη μνημονιακή Ελλάδα της «πρώτης φοράς αριστερά»: οι αριθμοί ευημερούν αλλά οι άνθρωποι δυστυχούν.

Η Ελλάδα είναι πλέον μια χώρα η οποία έχει πτωχεύσει κυριολεκτικώς και ουσιαστικώς. Σε καμμία περίπτωση σήμερα δυστυχώς για μας τους Έλληνες δεν διαθέτει τα αναγκαία μέσα και εργαλεία για να ελπίζει σε ανάκαμψη, όπως το εθνικό νόμισμα και η υγιής και δυνατή πρωτογενής παραγωγή. Το χειρότερο όλων όμως αποτελεί το αδιαμφισβήτητο γεγονός πως ο πληθυσμός της πατρίδας μας γηράσκει. Η ελληνική νεολαία μας αποδημεί. Ταυτόχρονα γίνεται μια σταδιακή αντικατάσταση από το νεοεισαχθέν παρآنόμως στην επικράτειά μας αλλόφυλο και αλλόθρησκο εργατικό δυναμικό.

Οι αριθμοί, λοιπόν, ευημερούν σύμφωνα με τους κυβερνητικούς ισχυρισμούς διότι οι εξαγωγές αυξήθηκαν κατά 9,5% σε ετήσια βάση με παράλληλη αύξηση των εισαγωγών κατά 3,1% στο δεύτερο τρίμηνο. Ναι, βεβαίως. Όμως παράλληλα καταδεικνύεται και μειωμένη η εσωτερική καταναλωτική ζήτηση με ενδεικτικό το παράδειγμα της λιανικής στα τρόφιμα ο δείκτης της

οποίας κατέπεσε κατά 0,4% κάτι το οποίο αποσιωπάται σκοπίμως προκειμένου να μην καταδειχθεί η ψευδαίσθηση της ανάκαμψης. Στην αγορά όμως, κυρίες και κύριοι, είναι γνωστό τοις πάσι πως δεν υφίσταται όχι φιλικό αλλά ούτε καν τυπικό περιβάλλον για τον παραγωγικό τομέα της ελληνικής οικονομίας.

Η πρωτογενής παραγωγή είναι ένας τομέας ο οποίος φυτοζωεί δεκαετίες τώρα. Σήμερα ουσιαστικά δεν υφίσταται ως υπολογίσιμο μέγεθος και παράμετρος της εθνικής μας οικονομίας.

Για δε το ιδιωτικό επιχειρείν έχει καταστεί σαφέστατο πως οι νυν συγκυβερνώντες κινούνται πιστά εντός πλαισίων μνημονιακών επιταγών έχουν καταφέρει να δημιουργήσουν ένα τόσο εχθρικό πλαίσιο και περιβάλλον που καμμία ιδιωτική εταιρεία και κανένας ιδιώτης επιχειρηματίας Έλληνας ή αλλοδαπός δεν σκέφτεται να επενδύσει να ιδρύσει ή να εξακολουθήσει να λειτουργεί εντός ελληνικής επικρατείας. Ο κύριος λόγος είναι η αδυσώπητη και ακατανόητη με οικονομικά και αναπτυξιακά κριτήρια υπερφορολόγηση κάθε ιδιωτικής πρωτοβουλίας την οποία όμως δεν υφίσταται μόνο ο ιδιωτικός τομέας, ο επιχειρηματικός κόσμος αλλά και το σύνολο του ελληνικού λαού.

Ο προϋπολογισμός του 2018 με τα αναμενόμενα προς είσπραξη χρηματικά ποσά, ύψους 2,1 δισεκατομμυρίων ευρώ παρακαλώ, είναι λεφτά που προέρχονται από φόρους, εκ των οποίων τα 813 εκατομμύρια ευρώ αφορούν σε πρωτοεμφανιζόμενα φορολογικά μέτρα.

Προβλέπεται με τον προϋπολογισμό ένα πρωτογενές πλεόνασμα του 3,82% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος και σε ρυθμό οικονομικής μεγέθυνσης στο ποσοστό 2,5%. Η υπέρβαση του μνημονιακού στόχου για το έτος 2018 υπολογίζεται σε 587 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή το 0,32% του ΑΕΠ. Σε αυτή τη φοροεπιπρακτική και σαφώς υφεσιακή κατεύθυνση, λοιπόν, ο προϋπολογισμός του 2018 προβλέπει γενικώς αύξηση των κρατικών εσόδων, τα οποία υπολογίζει σε 54,2 δισεκατομμύρια ευρώ, έναντι των 52,1 δισεκατομμυρίων φέτος. Και ειδικότερα των φορολογικών εσόδων τα οποία προϋπολογίζει στα 48,1 δισεκατομμύρια ευρώ, έναντι 47,2 φέτος. Σύνολο, δηλαδή, της αναμενόμενης αύξησης εσόδων το ποσό των 951 εκατομμυρίων ευρώ. Ειδικά σύμφωνα με τις προβλέψεις του νέου προϋπολογισμού αναμένονται αυξημένοι άμεσοι φόροι κατά 478 εκατομμύρια έναντι του 2017, αυξημένος ο φόρος εισοδήματος των φυσικών προσώπων κατά 456 εκατομμύρια ευρώ, 179 εκατομμύρια ευρώ παραπάνω οι φόροι περιουσίας, δηλαδή ΕΝΦΙΑ κ.λπ., 473 εκατομμύρια ευρώ έμμεσοι φόροι παραπάνω έναντι του 2017, αύξηση 78 εκατομμύρια ευρώ στα έσοδα από ΦΠΑ έναντι του 2017, αυξημένοι επίσης φόροι κατανάλωσης κατά 439 εκατομμύρια ευρώ έναντι του 2017. Έτσι βγαίνει, λοιπόν, το σύνολο των 2,1 δισεκατομμυρίων ευρώ και αναφορικά με τα πρωτοεμφανιζόμενα φορολογικά μέτρα πρόκειται ουσιαστικά για τα συμπληρωματικά δημοσιονομικά μέτρα του έτους 2018, τα οποία ψηφίστηκαν μαζί με το πακέτο μέτρων της διετίας 2019-2020 και για τα οποία, δυστυχώς, δεν προβλέπεται απολύτως κανένα αντίμετρο, κάτι για το οποίο η συγκυβέρνηση τηρεί εκκωφαντική σιωπή.

Το σύνολο απόδοσής τους 813 εκατομμύρια ευρώ, για να το κάνετε τι; Για να το κάνετε βοήθημα-κοροϊδία, όπως αυτό που θα δώσετε στους νέους ανέργους, τα 450 ευρώ, το οποίο τι σημαίνει; Σημαίνει δυο έξοδοι για κανένα ποτάκι και ένα νέο κινητό. Αυτό, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, το ονομάζετε ανάκαμψη και κοινωνικό κράτος; Το χαρτζιλίκι των 450 ευρώ; Αυτή είναι η ανάπτυξη;

Ευημερούντες οι αριθμοί, λοιπόν, οι οποίοι όμως καταπίπτουν, γιατί η Ελλάδα παραμένει στην κορυφή της σχετικής λίστας Ευρωπαϊκής Ένωσης, με ποσοστό ανεργίας 23%, το υψηλότερο στην Ευρώπη. Αν ανατρέξουμε στις δηλώσεις του Ντράγκι, Διοικητή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, το ποσοστό της πραγματικής ανεργίας ανέρχεται στο 31,3%, όταν το 2006, προ κρίσης, ήταν στο 12,9%.

Σύμφωνα, επίσης, με την έκθεση της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής, της ΕΛΣΤΑΤ, για τις συνθήκες διαβίωσης, το 39,9% του πληθυσμού στη χώρα στερείται βασικά υλικά αγαθά και υπηρεσίες, όπως φαγητό και θέρμανση, με το ποσοστό αυτό να αυξάνεται στο 44,5% του πληθυσμού στις ηλικίες από 0 έως 17 ετών. Σχεδόν ένα στα έξι νοικοκυριά, δηλαδή σε ποσοστό 17,7%, δια-

μένει σε σπίτια ακατάλληλα. Συνολικά, τέσσερα εκατομμύρια πεντακόσιες δώδεκα χιλιάδες Έλληνες –δεν τα λέω εγώ, η ΕΛ-ΣΤΑΤ τα λέει- αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο της φτώχειας και με τα παιδιά να απειλούνται περισσότερο. Ενδεικτικό για τα παιδιά είναι ότι περίπου διακόσιες τριάντα χιλιάδες παιδιά, που ζουν σε νοικοκυριά, ζουν σε νοικοκυριά χωρίς κανέναν εργαζόμενο και ουσιαστικά σε νοικοκυριά που δεν έχουν κανένα εισόδημα.

Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι η επιβεβαίωση ότι οι αριθμοί ευημερούν, αλλά οι άνθρωποι δυστυχούν, προκύπτει και από τα στοιχεία που δημοσιοποίησε η Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων.

Οι ληξιπρόθεσμες οφειλές των φορολογουμένων Ελλήνων στο πρώτο εξάμηνο του 2017 εκτινάχθηκαν στα 5,47 δισεκατομμύρια ευρώ. Συνολικά, τρία εκατομμύρια οκτακόσιες χιλιάδες Έλληνες φορολογούμενοι και επιχειρήσεις χρωστούν στο ελληνικό δημόσιο περισσότερα από 95 δισεκατομμύρια ευρώ, ποσό το οποίο θα αυξάνει μήνα με τον μήνα.

Οι φορολογούμενοι αδυνατούν να ανταποκριθούν στις φορολογικές τους υποχρεώσεις και αφήνουν απλήρωτους τους φόρους που τους αναλογούν. Την ίδια στιγμή ο ελεγκτικός μηχανισμός της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ προχωρεί σε καθημερινή βάση σε περίπου εννιακόσιες κατασχέσεις και δεσμεύσεις τραπεζικών λογαριασμών αλλά και σε κατασχέσεις, πλέον, για ληξιπρόθεσμα στην εφορία ύψους 500 ευρώ. Παίρνετε τα σπίτια των Ελλήνων και για 500 ευρώ! Και αποδεικνύετε περίτρανα την προεκλογική σας ψευδολογία, το «κανένα σπίτι σε χέρια τραπεζίτη», το οποίο στην πράξη το κάνετε «τα σπίτια των Ελλήνων στα χέρια της εφορίας».

Αυτό, λοιπόν, σε ό,τι αφορά την πραγματική απεικόνιση της ελληνικής οικονομίας. Είναι μια απεικόνιση η οποία μας παρουσιάζεται και μέσω του προϋπολογισμού του 2018.

Εδώ γεννάται το εξής ερώτημα. Θα πει κάποιος: «Εσείς τι προτείνετε; Ποια είναι η πρόταση της Χρυσής Αυγής;». Ακούστε, λοιπόν: Άμεση, μονομερής καταγγελία των μνημονίων –και σε καμμία περίπτωση επαναδιαπραγματεύσεις, επιμηκύνσεις και αναδιαρθρώσεις- καθώς και διαγραφή του παράνομου και επαχθούς χρέους. Αυτό είναι η μόνη διέξοδος για την ελληνική οικονομία και για τη σωτηρία του έθνους, σε συνδυασμό με την επαναφορά και πάλι του εθνικού νομίσματος, το οποίο ούτως ή άλλως θα ενισχύσει και την εθνική ανεξαρτησία. Καμμία Ευρώπη δεν δύναται να ιστάται υπεράνω της Ελλάδος. Κανένα διευθυντήριο των Βρυξελλών και κανείς τοκογλύφος και εντολοδόχος του δεν μπορεί να αποφασίζει στη θέση του κυρίαρχου ελληνικού λαού.

Εμείς έχουμε αποφασίσει και ο Αρχηγός μας, ο Νικόλαος Μιχαολιάκος, το έχει πει πολλές φορές εδώ στην Ολομέλεια: Εάν είναι να επιλέξουμε μεταξύ Ευρώπης και Ελλάδος, επιλέγουμε Ελλάδα. Εμείς μένουμε Ελλάδα, στηρίζουμε Ελλάδα και μόνον Ελλάδα. Τα μνημόνια απεδείχθησαν περίτρανα καταστροφικά. Προκάλεσαν ανεπανόρθωτη εθνική, οικονομική και κοινωνική καταστροφή. Επέφεραν δραματική συρρίκνωση του ΑΕΠ, άνευ προηγούμενου αύξησης της ανεργίας, όπως προείπαμε, στο υψηλότερο ποσοστό της Ευρώπης και εκτίναξη των χρεών σε επίπεδα μη αντιμετωπίσιμα.

Επίσης, ένα θέμα το οποίο δεν το άγγιξε κανείς και δεν το αγίζει κανείς από τις μνημονιακές κυβερνήσεις του αντιλαϊκού τόξου: Διεκδίκηση και εγγραφή του κατοχικού δανείου και των πολεμικών αποζημιώσεων στον προϋπολογισμό. Εμείς το λέμε αυτό, η Χρυσή Αυγή.

Στο μνημονιακό πλαίσιο, λοιπόν, στο οποίο κινείται και ο προϋπολογισμός του 2018 ο Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή λέει «όχι». Αντιθέτως, η Χρυσή Αυγή λέει «ναι» στην εθνική παραγωγή, που αποτελεί και θεμελιώδη προγραμματική της αρχή. Θέλουμε την επανασύσταση του πρωτογενούς τομέα, την απόλυτη προτεραιότητα ανάπτυξης της ελληνικής αγροτικής παραγωγής, της βιοτεχνίας, της πάλας ποτέ κραταιάς ελληνικής βιομηχανίας, κινήσεις οι οποίες συνεπάγονται τη δυνατότητα παραγωγικής εργασίας στον ελληνικό λαό.

Εμείς προσβλέπουμε στην άμεση και ουσιαστική καταπολέμηση της ανεργίας. Για τη λύση του προβλήματος αυτού η Χρυσή Αυγή, εκτός των άλλων, προτείνει και μια λύση απλή και άμεση: απέλαση όλων των λαθρομεταναστών, κάτι το οποίο σημαίνει

εκατοντάδες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας για τους Έλληνες.

Η Χρυσή Αυγή είχε σε κάθε ευκαιρία τονίσει τα τελευταία πέντε χρόνια της κοινοβουλευτικής της παρουσίας, εδώ, σε αυτή την Αίθουσα, ότι το χρέος που έχει συσσωρευτεί δεν είναι πραγματικό, όπως απεδείχθη και από την εμμονή και την προστασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον Γεωργίου της ΕΛΣΤΑΤ. Το χρέος είναι πλαστό, προκειμένου η χώρα να μπει με τεχνητό τρόπο σε μνημόνια, ώστε με τον τρόπο αυτόν να οδηγηθεί στην υποθήκευση και τελικά στην πώληση της δημόσιας περιουσίας και κυρίως του υπεδάφους της.

Η εγκληματική αυτή συνωμοσία, στην οποία έλαβαν μέρος όλα τα κόμματα του πολιτικού κατεστημένου με την ψήφο αλλά και την ανοχή τους, οδήγησε σε τρεις ανακεφαλαιοποιήσεις των λεγομένων συστημικών τραπεζών, με τα χρήματα που προήλθαν από την καταλήστευση της ιδιωτικής οικονομίας, τις περικοπές των συντάξεων, των μισθών, των κοινωνικών επιδομάτων και κάθε μορφής παροχής.

Με τον τρόπο αυτόν η σημερινή Κυβέρνηση, όπως ακριβώς έκαναν και οι προηγούμενες, όχι μόνο συνεχίζει το καταστροφικό έργο της πώλησης της πατρίδας, αλλά και το βελτιώνει, προς όφελος των δανειστών, αφού «δένει» τη χώρα μας για δεκαετίες.

Κυρίες και κύριοι, είναι φανερό σε όλους ότι την έξοδο από αυτόν τον φαύλο κύκλο εφαρμογής των σχεδίων της νέας τάξης μπορεί να εφαρμόσει μόνο μια εθνική κυβέρνηση. Εμείς, λοιπόν, είμαστε ο αστάθμητος παράγοντας και ο μόνος λόγος που η πατρίδα μπορεί να ελπίζει, να προσπαθεί και να μάχεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Σπυρίδων Λάμπας από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΜΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούσαμε πριν από λίγο τους εκπροσώπους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να κατηγορούν την Κυβέρνηση και τον ΣΥΡΙΖΑ ότι είναι εγκλωβισμένοι σε έναν μύθο. Μάλιστα, λέει, όχι μόνο τώρα, αλλά ακόμα και πριν αναλάβει την κυβέρνηση, ζούσε με μύθους.

Θα μπορούσα να τους πω ότι οι ίδιοι ζουν έναν μύθο, γιατί όλη η πολιτική τους φιλοσοφία, αντίληψη και πρακτική ακολουθείται με ένα άστρο που τους οδηγεί: η δήθεν αυτοεκπληρούμενη προφητεία, που ποτέ δεν βγαίνει, δεν εκπληρώνεται. Ξέρετε γιατί δεν βγαίνει, κύριοι συνάδελφοι; Διότι η πολιτική επιστήμη δεν γνωρίζει προφητεία και μαντεία στην πολιτική ζωή. Πρέπει καθετί που γίνεται ως πρόβλεψη να στηρίζεται σε αντικειμενικά, σε αποδείξιμα στοιχεία. Και αυτό δεν το κάνατε ποτέ. Είναι τυχαίο, λοιπόν, ότι δεν σας βγαίνει κανένα αφήγημα –ούτε ένα- εδώ και δυο, τρία χρόνια; Τι είπατε και τι επιβεβαιώθηκε στην πράξη, τι είναι αυτό που υλοποιήθηκε; Να σας βγει κάτω.

Τι κάνετε τώρα; Έρχεστε και τη βγαίνετε από τα αριστερά στην Κυβέρνηση της Αριστεράς. Αυτό σας έμεινε μόνο ως αφήγημα. Συνεχίζετε να το κάνετε.

Επίσης, κάνετε και ένα άλλο. Φαίνεται ότι από την ημέρα που εκλέξατε τον νέο Αρχηγό σας, κάνετε ένα σπριντ, κάνετε δρόμο ταχύτητας. Τώρα που αντιλαμβάνεστε ότι ο δρόμος προς τις εκλογές δεν είναι δρόμος ταχύτητας, αλλά μααραθώνιος, φροντίστε να μην καείτε. Διότι με το σπριντ σε μααραθώνιο ή καίγεσαι ή σκας. Έτσι λένε. Λάβετέ το υπ' όψιν.

Σήμερα ένιωσα μια πολύ μεγάλη έκπληξη και λύπη ταυτόχρονα, ακούγοντας έναν άνθρωπο τον οποίο εκτιμούσα ιδιαίτερα. Και τον εκτιμούσα όχι γιατί τον γνώριζα από την πολιτική ζωή, αλλά από τις τοποθετήσεις του στις επιτροπές. Αναφέρομαι στον Κώστα Σκανδαλίδη.

Από αυτά που είπε κράτησα δύο φράσεις: Η μία είναι η άνευ όρων παράδοση στους εταίρους μας, η παράδοση άνευ όρων της πατρίδας και της χώρας από τον ΣΥΡΙΖΑ. Δεύτερον, είπε ότι ζούμε πάλι έναν μύθο και ότι τα περί καθαρής εξόδου είναι ένας μύθος.

Πραγματικά με λύπησε και στάθηκα με έκπληξη στο γεγονός ότι ο κ. Σκανδαλίδης, ένας άνθρωπος νουνεχής, ήπιων τόνων, τουλάχιστον σε επίπεδο φρασεολογίας και ρητορικής, προσήλθε και εντάχθηκε αυτοβούλως στους ίδιους ανθρώπους και στις ίδιες ομάδες που μιλούν μόνο για τον φόβο των πολιτών, με μια ρητορική καταστροφολογίας, ότι δήθεν η χώρα καταστρέφεται.

Θα μπορούσα να μιλήσω στον κ. Σκανδαλίδη, που διατέλεσε Βουλευτής για πολλά χρόνια και Υπουργός σε πολλές κυβερνήσεις -όπως και στον κάθε κ. Σκανδαλίδη-, με την ίδια γλώσσα. Τον Γενάρη του 2015 εκλεγήκατε πρώτη φορά στο ελληνικό Κοινοβούλιο; Για πρώτη φορά παρατηρείτε αυτά τα φαινόμενα, τα οποία σήμερα καταγγέλλετε και μας κατηγορείτε; Και τον παρατηρώ σήμερα, διότι τον εκτιμώ. Και του απευθύνω τον λόγο προσωπικά, γιατί θα με ακούει.

Αγαπητέ, κύριε Σκανδαλίδη, η φρασεολογία, η ρητορική, η γλώσσα πρέπει να ξέρετε ότι είναι εμβρυολογός της σκέψης και της συνείδησης. Θα χρησιμοποιήσω μια ρήση του Εμίλ Σιوران, αγαπητέ κύριε Δουζίνα, ο οποίος είχε πει ότι «δεν κατοικούμε μια χώρα, κατοικούμε μια γλώσσα».

Επίσης, έθεσε ο κ. Σκανδαλίδης ένα πολύ σοβαρό θέμα, το θέμα των συνεργασιών. Αλήθεια, εσείς, κύριοι της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης, μέχρι χθες, της Κίνησης Αλλαγής, σήμερα, ακούτε την αγωνία και τον αγό των συντρόφων και συναγωνιστών σας στην Ευρώπη και σε όλον τον κόσμο; Διερωτηθήκατε ποτέ γιατί με τη ρητορική σας δεν συνταυτίζεται, δεν παραλληλίζεται, δεν συμφωνεί καμμία άλλη ομάδα σοσιαλιστών και σοσιαλδημοκρατών; Είδατε ποτέ να χύνεται τόσο δηλητήριο εις βάρος του Πρωθυπουργού και της χώρας από σοσιαλιστές και σοσιαλδημοκράτες; Αναρωτηθήκατε ποτέ γιατί δεν γίνεται αυτό και γιατί του κάνετε μόνον εσείς; Είστε οι μόνοι στην Ευρώπη και στον κόσμο ολόκληρο, θα έλεγα, που το κάνετε. Χύνετε δηλητήριο κατά της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού.

Άκουσα και τον κ. Πλακωτάκη. Άλλο είχα σκοπό να πω, τώρα όμως είμαι υποχρεωμένος να απαντήσω. Μίλησε για ξεπούλημα δημόσιων υπηρεσιών και δομών, όταν δεν στέγνωνσε ακόμη το μελάνι των αποφάσεων του συνεδρίου της Νέας Δημοκρατίας, όπου θα μπορούσε κανείς να πει ότι σαν πυρήνας του συνεδρίου αυτού βγαίνει ένα πράγμα: εκποίηση των πάντων, ό,τι έχει σχέση με δημόσιο, στον ιδιωτικό τομέα, με κορυφαίο και κύριο αφήγημα αυτό που είπατε, κύριε Σταϊκούρα, για την ιδιωτική ασφάλιση. Δεν είναι βόμβα αυτό στην υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση;

Τι είναι αυτό που είπατε; Δεν ανοίγετε ένα «παράθυρο», όταν λέτε να επιλέγουν οι άνθρωποι ή ΕΦΚΑ ή ιδιωτική ασφάλιση; Είστε το μοναδικό κόμμα στην Ευρώπη που το θέτει, ακόμα και από τα δεξιά λαϊκά κόμματα. Κανένα άλλο κόμμα δεν το θέτει.

Εν πάση περιπτώσει, λέτε ότι εμείς ξεπούλαμε τις δημόσιες υπηρεσίες και δομές. Αυτό μοιάζει με κωμωδία.

Ο κ. Χατζηδάκης, άνθρωπος και αυτός ήπιων τόνων, είπε ότι η χώρα οδεύει στην καταστροφή. Μπορείτε να επιχειρείτε καταστροφολογία με ήπιες λέξεις, με ήπιες εκφράσεις. Αυτό έκανε ο κ. Χατζηδάκης.

Κύριε Χατζηδάκη, μήπως μπορείτε να μας πείτε τι παρέλαβε ο ΣΥΡΙΖΑ τον Γενάρη του 2015; Είναι αυτό που σας απάντησε ο Πρόεδρος της Βουλής πριν από λίγο. Έχετε και έναν δικό σας μύθο, ότι δήθεν παραδώσατε τη χώρα με 0,7% ανάπτυξη. Μηδενική ανάπτυξη είχατε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: 0,8%. Τα στοιχεία άλλαξαν και έγιναν ακόμα καλύτερα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ειπώθηκε πριν. Κύριε Σταϊκούρα, για να συμφωνήσουμε σε κάποια πράγματα, τα πράγματα τα έβαλε στη σειρά -θέλετε από αισθήματα ενοχής, θέλετε από αισθήματα ειλικρίνειας, θέλετε επειδή αποδρά από το Eurogroup;- ο κ. Ντσίσελμπλουμ τις προηγούμενες ημέρες. Ακούστε τι είπε: «Οι Έλληνες φορολογούμενοι υποχρεώθηκαν να διασώσουν τις ξένες τράπεζες. Τα μνημόνια επιβλήθηκαν στην Ελλάδα προκειμένου να σωθούν οι ξένοι επενδυτές. Τα προγράμματα διάσωσης υπήρξαν προϊόν αυτοσχεδιασμού. Είχαν δίκιο όσοι τότε επέκριναν τα μνημόνια».

Δεν είναι ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ πριν από τις εκλογές και δεν είναι ούτε καν της Κυβέρνησης ή κάποιες ανακοινώσεις Βουλευτών. Είναι λόγια του Προέδρου του Eurogroup.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Όλα καλά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ναι, κύριε Παναγιωτόπουλε, «όλα καλά».

Αυτά δεν σας κάνουν να ζητήσετε μία συγγνώμη από τον ελληνικό λαό, που έρχονται τώρα, το 2017, και λένε όλα αυτά που

λέγαμε εμείς πριν τον Γενάρη του 2015; Δεν αισθάνεστε την υποχρέωση να ζητήσετε μία συγγνώμη; Εσείς δεν είστε που λέγατε «βάστα, Σόμπλε» και «Γερούν, γερά»; Δεν λέγατε ότι, αν δεν υπήρχαν τα μνημόνια, έπρεπε να τα εφεύρουμε; Εν πάση περιπτώσει, ας μην κάνουμε τώρα παρελθοντολογία.

Όσον αφορά αυτά που είπαν πριν ο κ. Χατζηδάκης και ο κ. Τσιάρας, πρέπει να συμφωνήσουμε σε ένα πράγμα: ή είναι ψευδείς οι αριθμοί και τα στοιχεία που δίνει η Κυβέρνηση ή είναι ψεύτες αυτοί που τα χρησιμοποιούν κατά ψεύτικο τρόπο ή είναι «μαγειρεμένα». Τι από αυτά ισχύει; Δεν πρέπει να βρούμε μία σταθερά για να αποτιμήσουμε τα νούμερα; Η σταθερά ποια είναι, κύριοι; Αυτά που λέτε εσείς μόνο; Δηλαδή, όταν τα λέει η Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά κόμματα, δεν πρέπει να δούμε ποιοι άλλοι τα επιβεβαιώνουν ή όχι, ποιοι είναι;

Βρείτε μου έναν οργανισμό, ένα κόμμα, έναν ηγέτη, της Ευρώπης και του κόσμου ολόκληρου, που να συμφωνεί μαζί σας. Θέλετε την Deutsche Bank; Θέλετε τους οίκους αξιολόγησης; Θέλετε τη Μέρκελ; Θέλετε τον Σουλτς; Θέλετε τον Μοσκοβισί; Θέλετε τον Πιτέλα, κύριε Λοβέρδο, τον φίλο σας; Πείτε μου τελικά ποια θα είναι η σταθερά με την οποία θα αποτιμήσουμε τα νούμερα και τα στοιχεία.

Εμείς τα δίνουμε. Έρχεστε και λέτε ακριβώς τα αντίθετα. Μπορείτε να βρείτε μία επιβεβαίωση των όσων επικαλείστε; Δεν μπορείτε να βρείτε. Οι πάντες συμφωνούν με τα νούμερα, τα στοιχεία και τα γεγονότα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε. Βάλτε τελεία και θαυμαστικό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να πω μόνο το εξής. Θα μπορούσα να σας πω εδώ ποια είναι η στάση σας τα χρόνια που κυβερνά ο ΣΥΡΙΖΑ. Ακόμα και στις εξεταστικές επιτροπές έχετε σηκώσει μία «γραμμή Μαζινό» να υποστηρίξετε τα «μαύρα» χρόνια της δικής σας διακυβέρνησης, όταν το μόνο όπλο που είχατε και τότε και τώρα -και θα σας πω γιατί- είναι ο φόβος.

Ο φόβος, όμως, αρμόζει στους φοβισμένους. Και φοβισμένοι είστε εσείς. Το ίδιο κάνατε στις ευρωεκλογές του 2014. Το ίδιο ακριβώς κάνατε και στις τρεις εκλογές που ηττηθήκατε. Θέλατε τότε να προκαλέσετε φόβο στην κοινή γνώμη ότι έρχεται η καταστροφή, ο ΣΥΡΙΖΑ, και φόβο θέλετε να προκαλέσετε γιατί όσο συνεχίζετε να κυβερνάτε τη χώρα η χώρα οδηγείται στην καταστροφή. Με φόβο δεν μπορείτε να κάνετε πολιτική. Ο φόβος αρμόζει μόνο στους φοβισμένους. Και φοβισμένοι είστε εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κύριε Σταϊκούρα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Θα ήθελα να καταθέσω στα Πρακτικά, με αφορμή την τοποθέτηση του κυρίου συναδέλφου αλλά και του Υπουργού κ. Τσιρώνη προηγούμενως, τρία στοιχεία.

Πρώτα απ' όλα, ποιοι ήταν οι προϋπολογισμοί του 2012 για το 2013 και του 2013 για το 2014. Για την ανάπτυξη πιάσαμε και υπερκαλύψαμε τους στόχους και τις δύο χρονιές, κάτι που καμμία χρονιά δεν έχει κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Θα καταθέσω συνεπώς στα Πρακτικά ξανά τους προϋπολογισμούς που είχαμε κάνει και το ότι υπερκαλύψαμε τους στόχους για την ανάπτυξη. Επαναλαμβάνω ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπόρεσε να πετύχει κανέναν στόχο για την ανάπτυξη την τελευταία τριετία.

Δεύτερη παρατήρηση. Η Νέα Δημοκρατία παρέδωσε ανάπτυξη, σύμφωνα με τα προχθεσινά στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, 0,8%, +0,8%.

Θα το καταθέσω.

Στη συνέχεια, η οικονομία επέστρεψε στην ύφεση, παραμένει στην ύφεση και φέτος αποτυγχάνει να πιάσει τον στόχο.

Τρίτη παρατήρηση, επειδή το άκουσα από συναδέλφους. Πράγματι -εγώ δεν έχω αυταπάτες, έχω καταθέσει από 14 Μαΐου του 2015 την αλήθεια- άλλο είναι το δημοσιονομικό και άλλο το ταμειακό. Ταμειακά η Νέα Δημοκρατία παρέδωσε στις 25 Ιανουαρίου ταμειακά διαθέσιμα +1,9 δισεκατομμύριο ευρώ.

Θα το καταθέσω στα Πρακτικά.

Σύμφωνα, όμως, με τις εκτιμήσεις που υπήρχαν, στο τέλος του Φεβρουαρίου θα υπήρχε ταμειακό πρόβλημα. Για αυτό και υπήρξε η δίμηνη παράταση τότε. Ενώ τα ήξερε αυτά η Κυβέρνηση, ζήτησε άλλους τέσσερις μήνες παράταση του προγράμματος και ο κ. Βαρουφάκης ζήτησε τα χρήματα στο τέλος. Δεν σημαίνει αυτό ότι δεν θα πλήρωνε η χώρα μισθούς και συντάξεις. Άλλωστε, η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ πλήρωσε μισθούς και συντάξεις. Σημαίνει ότι θα έπρεπε να κάνει περισσότερα *peros*, όπως έκανε και μεταγενέστερα. Αυτή είναι η αλήθεια.

Συνεπώς η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ απέτυχε να πετύχει, απέτυχε στους αναπτυξιακούς στόχους που είχε θέσει αυτά τα χρόνια.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Σκρέκας έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Βέβαια, δεν θα προσπαθήσω να πείσω τον αξιότιμο συνάδελφο για την ορθότητα των στοιχείων τα οποία μόλις ανέφερε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταϊκούρας, γιατί για να δει και να μπορέσει να διαβάσει τα στοιχεία πραγματικά της Ελληνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, θα πρέπει κατ' αρχάς να βγάλει τα κομματικά γυαλιά. Γιατί δεν μπορεί να μη βλέπει αυτό το οποίο η Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία γραπτώς αναφέρει σε ό,τι αφορά την ανάπτυξη για το 2014, η οποία, σύμφωνα με τα αναθεωρημένα στοιχεία, ήταν 0,8% σε ετήσια βάση.

Όμως, επιπλέον αυτού, το τρίτο και το τέταρτο τρίμηνο του 2014 η ελληνική οικονομία παρουσίαζε ανάπτυξη πάνω από 1,4 ποσοστιαία μονάδα.

Από τότε και μετά, η ελληνική οικονομία έπεσε ξανά σε ύφεση, αγαπητέ συνάδελφε. Και το κακό δεν είναι ότι δεν βγαίνει το αφήγημα της Αντιπολίτευσης, όπως είπατε πριν. Δεν είναι αυτό το κακό για τους Έλληνες. Το κακό για τους Έλληνες, κύριε συνάδελφε, είναι ότι δυστυχώς δεν υλοποιείται τίποτα από αυτά που εσείς εξαγγείλατε. Αυτό είναι το κακό, ότι οι δικές σας προεκλογικές εξαγγελίες δεν βγαίνουν, της Κυβέρνησης δηλαδή ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Δεν είναι το πρόβλημα το ότι δεν βγαίνουν τα λεγόμενα της Αντιπολίτευσης.

Συζητάμε σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον προϋπολογισμό για το 2018. Το 2018 θα είναι το τέταρτο έτος διακυβέρνησης αυτής της χώρας από την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ.

Το ερώτημα το οποίο προκύπτει, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι αν τελικά ο προϋπολογισμός του 2018, έστω και κατ' ελάχιστον, προσεγγίζει τις προεκλογικές εξαγγελίες δύο φορές στις δύο εθνικές εκλογές του 2015, για τις οποίες προεκλογικές εξαγγελίες ο ελληνικός λαός σας ψήφισε και σας εμπιστεύτηκε.

Τρία πράγματα σε γενικές γραμμές λέγατε το 2015. Το πρώτο είναι ότι θα προστατεύσετε τις συντάξεις και τους αδύναμους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Εμείς το κάναμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Το 2018, πέρα από τις περικοπές συντάξεων που έχετε κάνει τρία χρόνια τώρα, στον προϋπολογισμό που έχετε φέρει προς ψήφιση περιλαμβάνονται επιπλέον περικοπές του ΕΚΑΣ, δηλαδή του επιδόματος εκείνου που παίρνουν οι πιο χαμηλοσυνταξιούχοι.

Τι λέγατε, επίσης, όλο το 2015 αλλά και τα προηγούμενα χρόνια μέχρι να ανέλθετε στην εξουσία, μ' ένα στόμα, μια φωνή: «Σεισάχθεια», «κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη». Σήμερα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, είναι η χρονιά όπου καμμία νομοθετική διάταξη της δικής σας Κυβέρνησης δεν προστατεύει ούτε το παραμικρό σπίτι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Υπάρχει ο νόμος Κατσέλη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Δηλαδή σήμερα ο βιοπαλαιστής, ο οποίος πήρε ένα δάνειο για να αγοράσει ένα σπιτάκι, να βάλει την οικογένειά του από κάτω και δεν πληρώνει το δάνειό του, επειδή είτε έχασε τη δουλειά του είτε μειώθηκε το εισόδημά του, δεν καλύπτεται νομοθετικά από τη δική σας Κυβέρνηση και έχει επανέλθει ο φόβος ότι το σπίτι του αύριο ή μεθαύριο μπορεί να βγει στον πλειστηριασμό.

Τρίτον -και με αυτό τελιώνω-, είχατε υποσχεθεί -ο κόσμος τα ξέρει πολύ καλά πια στο πετσί του και δεν χρειάζεται να του τα λέμε, απλώς τα αναφέρουμε για να τα θυμηθείτε εσείς, που δείχνετε ότι τα ξεχνάτε- ότι θα αυξήσετε τα εισοδήματα των Ελλήνων κι ότι ο ελάχιστος μισθός στον ιδιωτικό τομέα θα είναι 751 ευρώ. Και σήμερα όλη η ελληνική κοινωνία έχει καταλάβει ότι πια η γενιά των 360 ευρώ είναι εδώ, έχει έρθει και είναι πάρα πολύ δύσκολο να αλλάξει και δεν πρόκειται φυσικά να την αλλάξετε εσείς.

Το αποτέλεσμα ήταν, κύριε Υπουργέ της Οικονομίας και της Ανάπτυξης, τα δηλωμένα εισοδήματα των μισθωτών του ιδιωτικού τομέα, των υπαλλήλων του δημοσίου τομέα, των συνταξιούχων και των ελευθέρων επαγγελματιών να μειωθούν το 2016 κατά 2,6 δισεκατομμύρια ευρώ.

Άρα ο δρόμος που έχει πάρει η χώρα είναι πάρα πολύ στραβός. Και τελικά, ο προϋπολογισμός αυτός του 2018, πέρα από αυτά τα οποία είπαμε -δεν τηρήσατε τίποτα από αυτά που είπατε, δεν μπορέσατε να κάνετε τίποτα, ούτε ένα στα δέκα-, τουλάχιστον είναι ένας προϋπολογισμός που αποδεικνύει ότι η οικονομική σας πολιτική πετυχαίνει;

Ακούστε δύο νούμερα: Για το 2018 προβλέπονται, με τα νέα μέτρα που θα φέρετε, καθαρά έσοδα 50,5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Ξέρετε πόσα έσοδα είχε το κράτος το 2014; Είχε έσοδα 50 δισεκατομμύρια ευρώ. Τέσσερα χρόνια μετά το 2014, έχοντας φέρει μέτρα 10 δισεκατομμυρίων ευρώ συν 9,9 δισεκατομμυρίων ευρώ εντός του 2018, με τα περισσότερα από αυτά να είναι φορολογικά και δημοσιονομικά μέτρα εσόδων για το κράτος, τέσσερα χρόνια μετά από αυτή τη φοροκαταιγίδα, το ελληνικό κράτος έχει τα ίδια έσοδα με αυτά που είχε τέσσερα χρόνια πριν!

Εάν εσείς πιστεύετε, κύριε Υπουργέ της Ανάπτυξης και κυρία Υπουργέ των Οικονομικών, ότι αυτό αποδεικνύει ότι η πολιτική σας έχει πετύχει, θα σας πω ότι τέσσερα χρόνια μετά και με 12 δισεκατομμύρια επιπλέον φόρους και περικοπές, το να πετυχαίνετε τα ίδια έσοδα με αυτά που είχαμε τότε, αποδεικνύει την πλήρη αποτυχία της πολιτικής σας στρατηγικής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Όμως, δεν αποδεικνύει μόνο αυτό. Αποδεικνύει ότι καμμία χρονιά από εδώ και πέρα, εάν συνεχίζεται η ίδια πολιτική, δεν πρόκειται να πετυχαίνετε τους στόχους των εσόδων, εφόσον δεν φέρνεται νέα μέτρα. Και γι' αυτόν τον λόγο στον προϋπολογισμό του 2018 φέρνεται νέα μέτρα, αλλά και για το 2019 έχετε ψηφίσει ήδη νέα μέτρα, μείωση αφορολόγητου και περαιτέρω περικοπές συντάξεων.

Πόσο υπερήφανοι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αισθάνεστε γι' αυτά τα οποία έχετε πετύχει τρία χρόνια τώρα; Δεν νομίζω ότι θα πρέπει να πανηγυρίζετε γι' αυτά τα οποία έχετε κάνει στην ελληνική οικονομία και στην ελληνική κοινωνία.

Προδώσατε συντρόφους, προδώσατε ιδέες και προδώσατε αυτούς που σας εμπιστεύτηκαν: τους Έλληνες πολίτες. Και ο εμπαιγμός συνεχίζεται.

Εμείς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν μπορούμε να ψηφίσουμε έναν προϋπολογισμό του εμπαιγμού. Θα πρέπει ο εμπαιγμός πια να τελειώσει στην Ελλάδα. Για αυτό και δεν ψηφίζουμε τον προϋπολογισμό για το 2018.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σάραντα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γυμνάσιο Καστριτσίου Πατρών (δεύτερο τμήμα).

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η κ. Αθανασία Αναγνωστοπούλου.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε

Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε συστράτευση κάλεσε χθες τους πάντες ο κ. Μητσotάκης, «για να φύγει η πιο επικίνδυνη, η πιο ανίκανη και η πιο ανήθικη Κυβέρνηση της Μεταπολίτευσης».

Θα ήταν για γέλια αυτή η πρόταση, εάν δεν υπήρχαν λόγοι γι' αυτή την κοινωνία να σταθούμε και να την αναλύσουμε λίγο. Όπως λέει και ο σοφός λαός, «ο καθένας με τον πήχη του κόβει το πανί». Μας ενδιαφέρει, λοιπόν, με αφορμή τον προϋπολογισμό να δούμε ποιος είναι ο πήχης του καθενός από εμάς και ποιους καλεί σε συστράτευση με βάση αυτόν τον πήχη.

Πρώτον, ο δικός μας πήχης επιβάλλει κατ' εξοχήν τον προνοιακό και αναδιανεμητικό ρόλο του κράτους, γιατί έτσι μόνο μπορούν να προστατευθούν οι ασθενέστερες κοινωνικά τάξεις, ειδικά σε περίοδο κρίσης. Έτσι μόνο μπορεί να εξασφαλισθεί κοινωνική συνοχή.

Θα πω ενδεικτικά μερικά νούμερα: Η δαπάνη για την πρόνοια το 2015 ήταν 750 εκατομμύρια ευρώ και το 2018 ήταν 1,85 δισεκατομμύριο ευρώ. Από αυτά, τα επιπλέον 260 εκατομμύρια ευρώ δόθηκαν για τα οικογενειακά επιδόματα, δηλαδή είχαμε αύξηση της τάξης του 40%.

Και μόνο αυτή η αύξηση των οικογενειακών επιδομάτων δείχνει ότι αυτή η Κυβέρνηση θέλει να ανοικοδομήσει ένα ευρωπαϊκό κράτος, αφού στηρίζει την κοινωνία σε περίοδο κρίσης.

Ανοχύρωτη πόλη ήταν αυτό το κράτος, όταν ήρθε η κρίση. Ήταν ανοχύρωτη πόλη, γιατί ποτέ δεν φροντίσατε να φτιάξετε ένα δυνατό, μη στρεβλό, μη πελατειακό κράτος πρόνοιας. Δεν έχω χρόνο για να αναφερθώ αναλυτικά σε αυτά.

Δuo πράγματα θα πω: Πρώτον, η κοινωνικοποίηση της μητρότητας, με επίδομα από το πρώτο παιδί, ειδικά σε μια χώρα με δημογραφικό πρόβλημα, όπως έκανε η Γαλλία ή η Σουηδία. Δεύτερον, η κοινωνικοποίηση του νοικοκυριού, με τα σχολικά γεύματα, και η κοινωνικοποίηση της φροντίδας του παιδιού, με τους βρεφονηπιακούς σταθμούς, όπως έχουν κάνει όλες οι ευρωπαϊκές χώρες που έχουν ένα πραγματικό κράτος πρόνοιας.

Ανοχύρωτη πόλη ήταν το κράτος, γιατί ο δικός σας πήχης δεν τα έβλεπε ποτέ αυτά.

Αναδιανεμητικός ο ρόλος του κράτους. Μιλάτε συνεχώς για υπερφορολόγηση και, πράγματι, έχουν υπερφορολογηθεί τάξεις, κυρίως η μεσαία τάξη. Γιατί, όμως; Είναι ντροπή για αυτό το κράτος ότι μετά από δύο αιώνες ζωής δεν κατόρθωσε να φέρει ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα, που θα φορολογούνταν όλοι ανάλογα με τα εισοδήματά τους, και να γυρίζει στους ασθενέστερους. Ούτε το ΠΑΣΟΚ το έκανε αυτό, παρ' όλο που ήταν αίτημα της σοσιαλδημοκρατίας από τον 19^ο αιώνα. Γιατί, άραγε; Ας μην το συζητήσουμε τώρα, θα βρούμε πολλά να πούμε.

Τι ακούσαμε από τον κ. Μητσotάκη; Τι είδαμε από το ερωτηματολόγιο που διανεμήθηκε στο συνέδριό σας; Ιδιωτικές ασφαλίσσεις –προσέξτε το αυτό, γιατί σε αυτά πρέπει να δώσουμε μεγάλη σημασία–, που σημαίνει ότι διαρρηγγύεται άπαξ διά παντός όχι μόνο το κράτος πρόνοιας, αλλά η αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών, η κοινωνική ειρήνη. Επιχειρεί ο καθένας και, αν τα καταφέρει, τα καταφέρει. Αν δεν τα καταφέρει, δεν πειράζει.

Για εμάς, πάνω από όλα είναι η αλληλεγγύη των γενεών, οι άφωνοι της ιστορίας στο προσκήνιο, οι άνεργοι, πράγματα που εσείς θεωρείτε φιλοδωρήματα.

Ανάληπτο αυτό το κράτος που επί τόσα χρόνια, τόσες δεκαετίες δεν έβαλε ένα επίδομα ανεργίας λίγο της προκοπής και να μην εξευτελίζει τους άνεργους πριν από την κρίση, όχι στην κρίση. Για αυτό και μιλάω για μια ανοχύρωτη πολιτεία.

Δεύτερο σημείο: Σεβασμός του δημόσιου ελληνικού και ευρωπαϊκού χρήματος, γιατί αυτή η κοινωνία το πληρώνει ακριβά. Να πούμε τι έγινε τα προηγούμενα χρόνια; Δεν θα πω. Τα ξέρετε καλύτερα.

Γίνεται σκοτωμός για την ανάπτυξη. Η δική μας ανάπτυξη βασίζεται σε τρεις πυλώνες: δημόσιες επενδύσεις, ιδιωτικές επενδύσεις, κοινωνική οικονομία.

Μην κάνετε έτσι. Ένα νούμερο θα σας πω: Σε όλη τη διεθνή βιβλιογραφία δεν υπάρχει σταθεροποίηση σε συνθήκες κρίσης, εάν δεν έχουμε δημόσιες επενδύσεις. Και μάλιστα, το εθνικό σκέλος έχει πολύ μεγάλη σημασία. Το 2019 οι δημόσιες επενδύσεις στο εθνικό σκέλος θα φθάσουν στα 1,55 δισεκατομμύριο ευρώ,

που επί δικών σας κυβερνήσεων –Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ– μειώνονταν συνέχεια.

Ο εκσυγχρονισμός σας, οι μεταρρυθμίσεις σας, η ανάπτυξή σας; Ένα μόνο παράδειγμα θα σας δώσω, που είναι ντροπή και θα έπρεπε να μας έχετε ζητήσει εκατό χιλιάδες φορές συγγνώμη. Η Εθνική Οδός Κορίνθου-Πατρών ξέρετε πόσες δεκαετίες περιμέναμε για να φτιαχτεί; Ξέρετε πόσα λεφτά κατασπαταλήθηκαν στους εργολάβους;

Για σας ένας είναι ο γνώμονας: εργολαβίες και ΣΔΙΤ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει του κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Επειδή δεν έχω χρόνο, θα πω μόνο δύο πράγματα ακόμα. Το κράτος είναι για εσάς το εργαλείο αναπαραγωγής της εξουσίας των δικών σας οικογενειών και των φίλων σας. Δικαιώματα είχαν και πρέπει να έχουν οι λίγοι. Οι άλλοι, οι πολλοί, έχουν προνόμια, όποτε και αν έχει το κράτος και βούλεσθε εσείς. Όταν στριμώχνεται λίγο το κράτος, κόβονται τα προνόμια, αλλά πρέπει να προφυλαχθούν τα δικαιώματα των λίγων.

Τα είδαμε αυτά με τις άδειες των τηλεοπτικών καναλιών. Σε ποιο ευρωπαϊκό κράτος δεν πληρώνουν αυτοί που έχουν τα τηλεοπτικά κανάλια; Για πείτε μου εδώ: Σε ποιο άλλο ευρωπαϊκό κράτος οι δικαστές δεν δηλώνουν το «πόθεν έσχες» και δεν είναι στο φως του ήλιου; Και προσπαθείτε να μας ενοχοποιήσετε ότι είμαστε άλλοτε Βενεζουέλα άλλοτε σταλινικοί άλλοτε οτιδήποτε τέτοιο.

Ξέρετε τι κράτος είχατε φτιάξει και γι' αυτό βρέθηκε ανοχύρωτη πολιτεία; Και εμείς επί κρίσης προσπαθούμε να στησουμε όρθια την κοινωνία, αλλά και να στησουμε αυτό το κράτος. Το βιλαέτι του πατέρα του καθενός ήταν. Για αυτό είπε και ο κ. Ράμφορ ότι ήσασταν στη σωστή πλευρά της ιστορίας. Η ιστορία έχει πολλές πλευρές και σας ενοχλεί πάρα πολύ ότι για πρώτη φορά έρχεται η άλλη πλευρά της ιστορίας, με αδυναμίες, με προβλήματα, με χίλιους δυο καταναγκασμούς, στους οποίους εσείς μας βάλατε, και η άλλη πλευρά της ιστορίας ζητάει τα δικαιώματά της. Ναι, «η πιο ανήθικη, η πιο επικίνδυνη, η πιο ανίκανη Κυβέρνηση μετά τη Μεταπολίτευση»! Μακάρι να μπορούσαμε να στησουμε αυτά, που με προσπάθεια πολλών δεκαετιών προσπαθήσατε ποτέ να μη στηθούν σε αυτή τη χώρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Παναγιωτόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «εάν η θεωρία μου δεν ταιριάζει με τα γεγονότα, τόσο το χειρότερο για τα γεγονότα», είχε πει κάποτε ένας σοφός. Δεν είχε κατά νου, βέβαια, τον ΣΥΡΙΖΑ, όταν το έλεγε αυτό, αλλά, αν ζούσε σήμερα και σας ζούσε στην Κυβέρνηση, θα ήταν υπερήφανος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ποιος;

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Να ακούσουμε το όνομά του.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αφήστε να πω αυτό που έχω να πω. Ψάξτε το, κύριοι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Πρόκειται για ανεπίτρεπτο υπαινιγμό. Ντροπή!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Καλά. Εσείς να ντρέπεστε και να μη διακόπτετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, προστατέψτε τον ομιλητή. Μην αδιαφορείτε. Δεν μπορεί να λέει «ντροπή» σε ρήτορα που διακόπτεται.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ, λοιπόν, θα μιλήσω για γεγονότα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Θα μιλήσω για τον πραγματικό απολογισμό αυτής της Κυβέρνησης.

Έχουμε και λέμε. Και κρατήστε τους αριθμούς, τους υπολογισμούς:

Πρώτον, αύξηση συντελεστών ΦΠΑ δύο φορές.

Δεύτερον, κατάργηση μειωμένων κατά 30% συντελεστών ΦΠΑ σε τριάντα δύο νησιά του Αιγαίου, που θα ισχύσει σε λίγες μέρες. Ήταν ο ΦΠΑ για την επιβολή του οποίου ο κ. Καμμένος είχε δη-

λώσει ότι ήταν παράνομος και αντισυνταγματικός, μία ημέρα αφού ψήφισε τη σχετική ρύθμιση στη Βουλή των Ελλήνων.

Τρίτον, αύξηση των συντελεστών του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων, μείωση δύο φορές του αφορολόγητου, αύξηση, μονιμοποίηση συντελεστών εισφοράς αλληλεγγύης, αύξηση συντελεστών του φόρου ασφαλιστών, αύξηση φορολόγησης των ενοικίων, κατάργηση των εκπτώσεων εφάπαξ πληρωμής φόρου εισοδήματος, κατάργηση απαλλαγών πληρωμής του ΕΝΦΙΑ, αύξηση προκαταβολών φόρου εισοδήματος, φορολόγηση των μερισμάτων, κατάργηση επιστροφής του ειδικού φόρου εισοδήματος στους αγρότες -έχω λαχανιάσει και ακόμα δεν είμαι καν στα μισά!-, αύξηση του κόστους των πρώτων υλών στην αγροτική παραγωγή, αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών, αύξηση του ΕΝΦΙΑ σε οικόπεδα, αγροτεμάχια, επιχειρήσεις, ανοίκιαστα διαμερίσματα, αύξηση του φόρου σε εταιρείες επενδύσεων, αύξηση του φόρου στα τσιγάρα -που δεν τα καπνίζουν, βέβαια, μόνον οι έχοντες και κατέχοντες, τα καπνίζει όλος ο κόσμος και γι' αυτό το έχει ρίξει στα λαθραία, άλλη απώλεια πηγής εσόδων για το κράτος-, αύξηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στην μπίρα, αύξηση του καθεστώτος του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα αλκοολούχα ποτά -ειδικά στα Δωδεκάνησα-, επιβολή φόρου στον καφέ -καθ' όλα έμμεσος φόρος και επομένως κοινωνικά άδικος, αλλά παρ' όλα αυτά φορολογήθηκε και ο καφές-, αύξηση του φόρου στη βενζίνη, στο πετρέλαιο θέρμανσης και κίνησης, επιβολή ειδικού τέλους στους λογαριασμούς σταθερής τηλεφωνίας, επιβολή ειδικού τέλους στους λογαριασμούς συνδρομητικής τηλεόρασης, επιβολή φόρου διαμονής στα ξενοδοχεία και ενοικιαζόμενα δωμάτια, επιβολή φόρου στα ηλεκτρονικά τσιγάρα, αύξηση του τέλους ταξινόμησης σε αυτοκίνητα και σε φορτηγά.

Είκοσι επτά νέοι φόροι έμπνευσης και ψήφισης, βέβαια, από την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEΛ, την Κυβέρνηση της κοινωνικής ευαισθησίας, την Κυβέρνηση των αδυνάτων κ.λπ., κ.λπ., κ.λπ..

Για το 2018 μέτρα 1,9 δισεκατομμυρίου. Έχετε φροντίσει για την επιβολή και την κατάσχεση αυτών των μέτρων από 1-1-2018, σε λίγες ημέρες δηλαδή, ψηφίζοντάς τα ήδη από τον Μάιο του 2017, για να απαντήσω και στο επιχείρημα «όχι, καθόλου νέα μέτρα».

Τι έχουμε, λοιπόν, εδώ; Αθρόα μετάταξη αγαθών-υπηρεσιών από τον χαμηλό στον υψηλό συντελεστή ΦΠΑ, νέα μείωση του ΕΚΑΣ για εκατόν σαράντα χιλιάδες δικαιούχους -όχι αυτούς που συμπεριλαμβάνονται στις κοινωνικές τάξεις των ισχυρών ή των εχόντων, βέβαια-, νέα μείωση κατά 50% του επιδόματος θέρμανσης -αυτό θα το εκμυστήσουν ιδιαίτερα στη βόρεια Ελλάδα-, κατάργηση από τη φοροαπαλλαγή ιατρικών δαπανών, μείωση κατά 350 εκατομμύρια ευρώ στην ιατροφαρμακευτική δαπάνη, μείωση κοινωνικού προϋπολογισμού κατά 1,5 δισεκατομμύριο περίπου, κατάργηση όλων των επιδομάτων στους δικαιούχους του κοινωνικού επιδόματος αλληλεγγύης, κατάργηση των επιδομάτων ανεργίας για τους νεοεισερχόμενους -βέβαια, δίνετε εδώ εφάπαξ βοήθημα στους νέους άνεργους και αυτό υποτίθεται ότι είναι το αντίμετρο-, κατάργηση των επιδομάτων φτώχειας και φυσικών καταστροφών, νέες μειώσεις με την κατάργηση της έκπτωσης 1,5% στην παρακράτηση φόρου, νέες μισθολογικές περικοπές σε δημοσίου υπαλλήλους και ένστολους, επιβολή τέλους διανυκτέρευσης, όπως σας είπα, από 1-1-2018, αύξηση συντελεστών ΦΠΑ, όπως σας είπα, σε τριάντα δύο νησιά από 1-1-2018, περικοπή συντάξεων χηρείας και είκοσι μία περικοπές συντάξεων-κοινωνικών επιδομάτων που θα τεθούν σε ισχύ σε λίγες μέρες από σήμερα για το 2018.

Για όσους, βέβαια, δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν -κινδυνεύω να εξαντλήσω τον χρόνο μου μόνο απαριθμώντας τους νέους φόρους και περικοπές- υπάρχουν και τα αναγκαστικά μέτρα είσπραξης και η απελευθέρωση των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών, που θυμίζω ότι ήταν η υπ' αριθμόν ένα μεταρρύθμιση στη δικαιοσύνη, σύμφωνα με τον κατάλογο των προαπαιτούμενων που εσείς ψηφίσατε.

Μια βασική παράμετρος στην οικονομική σας πολιτική, λοιπόν, είναι φόροι και άλλοι φόροι. Διότι, παρά τις μεγαλόσχημες εξαγγελίες για την πάταξη της φοροδιαφυγής, αντί να μαζέψετε 3 δι-

σεκατομμύρια σε έξι μήνες, μαζέψατε 100 εκατομμύρια σε τρία χρόνια, γιατί δεν καταλαβαίνετε και εξακολουθείτε να μην καταλαβαίνετε ότι, τόσο στην οικονομική θεωρία -η περίφημη «καμπύλη Λέιφερ»- όσο και στην πράξη, περισσότεροι φόροι δεν συνεπάγονται και περισσότερα έσοδα, αλλά πιθανότατα περισσότερη φοροδιαφυγή και, βέβαια, μεγαλύτερο κύμα φυγής επιχειρήσεων στο εξωτερικό και ακόμα, ένα καινούργιο φαινόμενο, που παρατηρείται ιδίως τους τελευταίους μήνες, αυτό της μαύρης, ανασφάλιστης μικροεπιχειρηματικότητας, δηλαδή τους μικρομεσαίους επαγγελματίες, οι οποίοι επιλέγουν να δουλεύουν ανασφάλιστοι, γιατί δεν αντέχουν να εμφανίζονται και να πληρώνουν τις εισφορές που εσείς επιβάλατε για να θωρακισθεί δια παντός, όπως έλεγε ο κ. Κατρούγκαλος, όταν ήταν αρμόδιος Υπουργός, το ασφαλιστικό μας σύστημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Διότι είναι συνειδητή πολιτική επιλογή σας να διογκώνετε το δημόσιο, αυξάνοντας τις δαπάνες και στέλνοντας, βέβαια, τον λογαριασμό στους Έλληνες φορολογούμενους. Διότι, εν τέλει, είναι απόλυτα συνειδητή σας επιλογή -άλλωστε, το έχουν διατυπώσει Υπουργοί σας και δημοσώς- η συντριβή της μεσαίας τάξης στην υπερφορολόγηση. Κάνετε την Ελλάδα ένα απέραντο πτωχοκομείο και επιχαίρετε για την κοινωνική σας ευαισθησία να μοιράζετε επιδόματα και συσσίτια σ' αυτούς που πτωχοποιούνται ή κινδυνεύουν να πτωχοποιηθούν με ρυθμούς -και εδώ είναι το κρίσιμο- ταχύτερους από κάθε άλλη φορά. Να δίνετε επιδόματα, βέβαια, από τα δήθεν πλεονάσματα του ΕΦΚΑ, επειδή δεν πληρώνετε συντάξεις σε μερικές εκατοντάδες χιλιάδες συνταξιούχων και εξ ου τα πλεονάσματα.

Η Ελλάδα, όμως, κατέχει πλέον και μια καινούργια αρνητική διάκριση: Τρίτη στην Ευρώπη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Βάλτε μια τελεία, κύριε Παναγιωτόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Θα τη βάλω, αλλά δώστε μου τα οκτώ λεπτά που δώσατε στην προλαλήσασα, κύριε Αντιπρόεδρε, παρακαλώ. Θα τελειώσω, σας το υπόσχομαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τι θέλετε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Στα επτά με διακόπτετε. Οκτώ και δέκα λεπτά μίλησε η προλαλήσασα. Μη μου το χαλάτε τώρα!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Να είστε δίκαιος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μη φωνάζετε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ζητούμε ίση μεταχείριση, τίποτα λιγότερο, τίποτα περισσότερο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Αυτό που κάνετε είναι ανέντιμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τι λέτε; Προτρέπει η γλώσσα της διανοίας σας, αν διαθέτετε διάνοια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ίση μεταχείριση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Προτρέπει το κομματικό σας συναίσθημα της καρέκλας που κάθεστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ακούστε τι σας λέω. Ησυχία!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τι να κάνουμε; Ας ήταν λιγότερες οι περικοπές επιδομάτων και οι φόροι, να κατανάλωνα μικρότερο μέρος του χρόνου μου απαριθμώντας τους.

Η Ελλάδα, λοιπόν, κατέχει πλέον μια καινούργια αρνητική διάκριση. Είναι τρίτη στην Ευρώπη μετά τη Ρουμανία και τη Βουλγαρία στον δείκτη στέρησης οικονομικών και κοινωνικών αγαθών της EUROSTAT. Οι Έλληνες πολίτες, δηλαδή, στερούνται πλέον τα βασικά -όκτω στους δέκα- χθεσινά είναι αυτά τα νούμερα μέτρησης- πιστεύουν ότι πάμε από το κακό στο χειρότερο και κανείς δεν σας πιστεύει. Επιμένετε στο αφήγημα «όχι νέα μέτρα, καθαρή έξοδος από τα μνημόνια» -τα είπαμε προηγουμένως-, αλλά αυτό το αφήγημα στηρίζεται σε υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα, δηλαδή σε συνέχιση λιτότητας μέχρι το 2020, με ασφυκτική εποπτεία της ελληνικής οικονομίας μέχρι το 2060 και, το καλύτερο, με Υπερταμείο το οποίο θα ισχύσει μέχρι το 3016, δηλαδή θα έχει διάρκεια ενενήντα εννέα έτη. Άρα η έξοδος δεν είναι και τόσο καθαρή.

Μας λέτε ότι όλα πηγαίνουν καλά. Αυτό μας λέει ο κωδωνοκρούστης της Wall Street και τώως γκουρού των «αγανακτισμέ-

νων». Μας διαβεβαιώνει για θετικό επενδυτικό σοκ.

Αλήθεια –μόλις έφυγε, βέβαια, ο κύριος Υπουργός– πόσες επενδύσεις έχουν εγκριθεί, κύριε Υπουργέ, στον καινούργιο αναπτυξιακό σας νόμο που έχει ψηφιστεί από τον Ιούνιο του 2016; Πόσες έχουν εγκριθεί; Μήπως ούτε μία νέα επένδυση έχει εγκριθεί;

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ούτε μία! Δεν υπάρχει ούτε μία επένδυση!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Παναγιωτόπουλε, σας παρακαλώ να βάλετε μία τελεία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αντιθέτως, έχουμε Σκουριές, Ελληνικό, Αφάντου Ρόδου!

Αυτός δεν είναι ο επενδυτικός παράδεισος που έρχεται, αλλά η αποεπενδυτική κόλαση που έχει ήδη επέλθει. Έτσι δεν γίνεται. Γίνεται μόνο με πολιτική αλλαγή, γιατί εσείς δεν μπορείτε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Μεγαλομύστακας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ένωσης Κεντρώων, έχει τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υποχρέωσή μας εδώ μέσα είναι όχι μόνο να ακούμε τους συνομιλητές μας και τους υπόλοιπους Βουλευτές, αλλά να μεταφέρουμε και τα όσα ακούμε έξω στην κοινωνία και στην αγορά.

Έτσι, λοιπόν, θα αρχίσω σήμερα την αγόρευσή μου, καθώς αυτό που πήρα από τον κόσμο είναι ότι είναι μπερδεμένος, ότι είναι σε μία σύγχυση, καθώς ακούει τις τελευταίες ημέρες να μιλούν όλοι για ανάπτυξη. Ακούει να λένε για έξοδο από τη μνημόνια και αυτό δεν μπορεί να το ζητήσει. Δεν μπορεί να καταλάβει πού βασίζονται όλα όσα ακούγονται.

Όλα αυτά οφείλονται στο γεγονός ότι υφίσταται υπερφορολόγηση, τόσο από άμεσους όσο και από έμμεσους φόρους. Βλέπουν συνεχώς το εισόδημά τους να μειώνεται. Είστε η Κυβέρνηση που έφερε τη γενιά των 360 ευρώ. Είστε αυτοί που μαζί με τους προηγούμενους έφεραν τα καθεστώτα ημιαπασχόλησης. Δεν κατηγορώ μόνο εσάς, γιατί το κακό αρχίζει πολύ πιο πριν.

Μάλιστα, όλα αυτά τα έχετε συνδυάσει με την έλλειψη παροχών. Βλέπουμε τις τελευταίες ημέρες σε τι κατάσταση είναι οι φοιτητικές εστίες. Βλέπουμε τις ελλείψεις που υπάρχουν στην υγεία. Βλέπουμε πάρα πολλές ελλείψεις γενικότερα. Όλα αυτά, αν συνδυαστούν με τα παραπάνω, δημιουργούν στον κόσμο μία απέχθεια προς όλους εμάς που βρισκόμαστε εδώ.

Δυστυχώς, το brain drain συνεχίζεται. Έχουμε δει πόσοι νέοι φεύγουν. Και πώς να μη φύγουν, αφού για να κάνουν κάτι δικό τους, για να ανοίξουν εδώ μία δική τους επιχείρηση, μπροστά τους έρχεται και στήνεται ένας γολγοθάς; Δεν μπορούμε να λέμε ότι είμαστε ανταγωνιστικοί σαν οικονομία όταν έχουμε 100% προκαταβολή φόρου. Δεν γίνεται να έχουμε στο μυαλό μας ότι έτσι θα έρθει η ανάπτυξη. Δεν μπορούμε να λέμε ότι υποστηρίζουμε τον μικρομεσαίο επαγγελματία, όταν βάζουμε τις εισφορές σ' αυτό το επίπεδο που τις έχουμε, τη στιγμή μάλιστα που αυτές δεν αποφορολογούνται όταν θεωρούνται ως εισόδημα. Αυτό είναι κάτι εξωπραγματικό. Δεν το χωρά ανθρώπινος νους. Για αυτό ο κόσμος είναι μπερδεμένος και αγανακτισμένος με τα όσα βλέπει και ακούει από εμάς εδώ. Δεν βλέπει σε καμμία περίπτωση αυτή την ανάπτυξη που όλοι λέτε.

Εσείς μπορεί να λέτε ότι στήνεται ένα κοινωνικό κράτος, αλλά ούτε αυτό ισχύει. Με ένα επίδομα τον χρόνο, όταν μάλιστα αυτά τα χρήματα προέρχονται από την υπερφορολόγηση των πολιτών, δεν μπορούμε να μιλάμε για κοινωνικό κράτος.

Καταστρέφετε τη μεσαία τάξη. Χτυπάτε τον μικρομεσαίο επιχειρηματία. Χτυπάτε τους υπαλλήλους. Και μετά θέλετε να λέτε ότι είστε μια λαϊκή παράταξη της Αριστεράς που δίνει χείρα βοηθείας στους αδυνάμους. Δεν υπάρχει αυτό που λέτε, σε καμμία απολύτως περίπτωση.

Το άλλο που ακούω εδώ μέσα, όχι από την κοινωνία τώρα, είναι τους παλιούς με τους νέους να αλληλοκατηγορούνται για το ποιος φταίει, ποιος τα έφερε, ποιος δεν τα έφερε, εσείς φέρατε τον ΕΝΦΙΑ, εσείς τον διατηρείτε. Ναι, αυτά τα κάνατε. Τα κά-

νατε.

Επίσης, κάτι ακόμα που κάνατε είναι ότι με το δεύτερο μνημόνιο αποφασίστηκε ότι τα εισοδήματά μας θα φτάσουν αυτά των ανταγωνιστικών χωρών, δηλαδή Πορτογαλίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας. Ο προηγούμενος ομιλητής ανέφερε ποια είναι πλέον τα επίπεδα της οικονομίας μας, που είναι ακριβώς μαζί με τη Ρουμανία και τη Βουλγαρία. Εκεί καταντήσαμε.

Ήρθαν μετά δικαστικές αποφάσεις οι οποίες ήταν προς όφελος των συνταξιούχων. Και έρχεστε εσείς, ως αριστερή Κυβέρνηση, και λέτε ότι «με το τρίτο μνημόνιο εμείς θα φέρουμε ισοδύναμα μέτρα που θα αντισταθμίζουν αυτή την απώλεια, την απώλεια από τις παράνομες μειώσεις». Εσείς τις καταγγέλλατε.

Και όλα αυτά που λέω, για να τα δείτε και πιο προσεκτικά, είναι σε αυτά τα αποσπάσματα από το δεύτερο και από το τρίτο μνημόνιο, τα οποία θα δώσω στα Πρακτικά για να τα έχετε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αναστάσιος Μεγαλομύστακας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δυστυχώς, οι ανακρίβειες, οι ατασθαλίες, τα λάθη και τα ψέματα μας οδήγησαν σε αυτή τη δύσκολη κατάσταση. Ο κόσμος έχει χάσει την εμπιστοσύνη του. Έχει χάσει την πίστη του. Ακούει «πολιτικός» και τον έχει συνδυασμένο απευθείας με το ψέμα. Δεν μπορείς να πας να μιλήσεις. Και το χειρότερο όλων είναι ότι έχει χάσει την ελπίδα του.

Βγείτε και κάντε μια βόλτα στην πόλη σας, στον νομό σας. Αν δείτε σε τι κατάσταση βρίσκονται οι Έλληνες, θα νιώσετε απόγνωση. Κανένας δεν πιστεύει ότι το πολιτικό σύστημα βοηθάει στο να βγούμε από την κρίση. Και μέχρι τώρα δεν το έχουμε βοηθήσει. Ίσα ίσα έχουμε απαξιώσει, από μόνοι μας, το πολιτικό σύστημα. Και είναι λογικό και επακόλουθο να κάνουν το ίδιο και οι πολίτες.

Δυστυχώς, ήσασταν εντελώς αντίθετοι με τα όσα πρεσβεύατε πριν γίνετε Κυβέρνηση. Είδαμε πολλούς από εσάς να περηφανεύεστε για τα εύσημα που παίρνετε από τους φορείς που, μέχρι πριν έρθετε εδώ, στα κυβερνητικά έδρανα, εσείς κατηγορούσατε. Βλέπουμε να επιζητάτε μάλιστα και τέτοιου είδους επιβραβεύσεις και να συμπορεύεστε με αυτούς. Είναι μεγάλα αυτά τα λάθη, γιατί πραγματικά καταστρέφετε την εμπιστοσύνη που θα έδειχνε ο κόσμος απέναντι σε εμάς.

Για να δούμε, όμως, μια εικόνα της οικονομίας μας σήμερα. Ας μιλήσουμε λίγο για την αναλογία συνταξιούχων με τον ενεργό πληθυσμό. Αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα, σύμφωνα με τα στοιχεία του δεύτερου τριμήνου του 2017, οι απασχολούμενοι ανέρχονται στο νούμερο των τριών εκατομμυρίων επακτοσίων ενεργών μίας χιλιάδων τετρακοσίων ατόμων, ενώ οι άνεργοι είναι στο ένα εκατομμύριο δεκαέξι χιλιάδες εξακόσιοι και ο οικονομικά μη ενεργός πληθυσμός έχει το νούμερο των τεσσάρων εκατομμυρίων τριακοσίων εβδομήντα τριών χιλιάδων τετρακοσίων ατόμων. Δηλαδή το ποσοστό απασχόλησης είναι 41,3%. Το ποσοστό ανεργίας είναι 21,1%. Η μισή χώρα και παραπάνω ανήκει σε ένα σύνολο που δεν εργάζεται.

Για να δούμε τώρα ποιοι είναι αυτοί οι εργαζόμενοι. Οι εργαζόμενοι στο δημόσιο είναι οκτακόσιες χιλιάδες έξι, οι μισθωτοί στον ιδιωτικό τομέα είναι ένα εκατομμύριο εξακόσιες χιλιάδες και οι επαγγελματίες και οι αγρότες είναι στο ένα εκατομμύριο τριακόσιες χιλιάδες. Τι μας λένε αυτά τα νούμερα; Μας λένε ότι περίπου 2,8 άτομα συντηρούνται από τον ιδιωτικό τομέα.

Δηλαδή αυτό σαν εικόνα πώς σας φαίνεται; Πιστεύετε ότι μπορεί να συνεχιστεί; Δεν είναι παράδοξο; Και όλα αυτά, μάλιστα, όταν ένας υπάλληλος στο δημόσιο έχει μέσο μισθό 1.075 ευρώ, ενώ ένας υπάλληλος στον ιδιωτικό τομέα έχει 777 ευρώ. Είναι δίκαιο; Έτσι υποστηρίζουμε εμείς το κράτος δικαιοσύνης; Είναι πολύ εύκολο να εντοπίσετε το παράδοξο σε όλη αυτή την κατάσταση.

Πάμε να δούμε και άλλα στοιχεία της εικόνας μας στην οικονομία. Υπάρχουν ακόμα οργανισμοί οι οποίοι δεν έχουν χαρτογραφηθεί. Δεν ξέρουμε τι κάνουν, πόσοι υπάλληλοι υπάρχουν εκεί και ποιο είναι το κόστος για το κράτος.

Έχουμε φτάσει σε ένα επίπεδο, λέει, 95% χαρτογράφησης αυτών των οργανισμών, δηλαδή εννιακόσιοι εβδομήντα ένας φο-

ρείς. Υπάρχουν περίπου πενήντα ακόμη δηλαδή, οι οποίοι δεν ξέρουμε τι κάνουν, πώς το κάνουν και γιατί το κάνουν, σαν τον οργανισμό που κατοχυρώνει τις ευρεσιτεχνίες και έπαιρναν δεκάξι μισθούς. Δεν θυμάμαι και εγώ. Ήταν ένα στοιχείο που μας είχε δώσει το Ποτάμι.

Ήρθε και η Κυβέρνηση, η οποία επιβάρυνε τόσο τους αγρότες, όσο και μισά άλλη. Φορολογείτε με συντελεστές 22% έως 45% τις αγροτικές επιδοτήσεις και ενισχύσεις. Έρχεστε και βάζετε 24% στα αγροεφόδια. Και, άκουσον-άκουσον, έρχεστε και βάζετε προκαταβολή στους αγρότες, που είναι εκτεθειμένοι σε ένα απλό καιρικό φαινόμενο. Για παράδειγμα, όταν η ελιά έχει το άνθος και βρέξει, δεν θα δώσει παραγωγή. Εάν ρίξει ένα χαλάζι, τα οπωροφόρα θα σακατευτούν. Εσείς πώς τους το ζητάτε; Ξέρετε τι θα γίνει; Είστε μάντιες; Δεν μπορώ να το καταλάβω αυτό. Και όλα αυτά σε συνδυασμό και με την αύξηση των εισφορών τους. Εντάξει, έτσι δεν έρχεται η ανάπτυξη.

Θα σταθώ και σε δύο ακόμη πολύ σημαντικούς τομείς για το κράτος μας, που έχει μέσα ο προϋπολογισμός. Είναι αυτός της υγείας, όπου μειώνονται οι δαπάνες και τα κονδύλια κατά 350 εκατομμύρια, με το πρόσχημα ότι εμείς στρώνουμε επιτέλους το ομιχλώδες τοπίο, έρχεται σε μια ορθή κατάσταση. Και λέτε ότι τα χρήματα που χάνονται από τον προϋπολογισμό, που δεν δίνονται βασικά στην υγεία, θα εξισορροπήσουν από την εισροή χρημάτων από τον ΕΟΠΥΥ, έναν οργανισμό μπαταχτσή, που έχουμε δει ποια είναι έως τώρα τα αρνητικά που έχει φέρει σε όλο το σύστημα υγείας. Δεν ενισχύετε τα δημόσια νοσοκομεία, δεν ενισχύετε το ΠΕΔΥ. Και αυτό μόνο όφελος δεν θα έχει στην ελληνική κοινωνία.

Ένας άλλος τομέας τον οποίο θα ήθελα να θίξω στον χρόνο που μου απομένει είναι αυτός της παιδείας. Είναι θετικό το γεγονός ότι για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά δεν μειώνετε και αυξάνετε, έστω και λίγο, τις δαπάνες για την παιδεία στον προϋπολογισμό, ωστόσο αυτό δεν είναι αρκετό. Εάν θέλουμε να έρθει αυτή η πολυπόθητη αλλαγή, πρέπει να ξεκινήσουμε από τη βάση, από την αρχή. Και αυτά είναι τα παιδιά μας και η παιδεία που λαμβάνουν. Αυτό πρέπει να μας νοιάζει. Αυτή η μικρή αύξηση δεν φτάνει.

Είδαμε φέτος τα φαινόμενα που σας ανέφερα και πριν με τις εστίες. Υπάρχουν προβλήματα με τη σίτιση των φοιτητών. Υπάρχουν προβλήματα με τη στέγαση των φοιτητών. Βλέπουμε ποια είναι τα κενά ακόμη στα σχολεία, που εσείς υπερηφανεύοσταν ότι δεν υπάρχουν κενά. Είναι πολλά τα προβλήματα της παιδείας και δεν λύνονται με μικρές αυξήσεις. Εκεί πρέπει να επενδύσουμε. Και δεν πρέπει να μας νοιάζει και το κόστος της επένδυσης αυτής. Αυτό είναι το μέλλον μας και μόνο έτσι θα έρθει η αλλαγή. Η γενιά των ανθρώπων που έρχονται είναι η πιο αδικημένη γενιά. Θα κουβαλά το βάρος όλων των προηγούμενων. Ας φροντίσουμε για αυτούς τους ανθρώπους. Είναι πολύ σημαντικό. Αυτό δεν πρέπει να το επιτρέψουμε άλλο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και για να κλείσω, θα στραφώ σε δύο από τις βασικές θέσεις της Ένωσης Κεντρώων, γιατί δεν προλαβαίνω να πω τα υπόλοιπα εννέα σημεία. Το πρώτο είναι αυτό για τις συντάξεις. Έχουμε πει και ξαναπει ότι η ανώτατη σύνταξη αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα της κρίσης θα έπρεπε να είναι 1.500 ευρώ και θα σας αναφέρω κάποια στοιχεία, πόσες είναι οι συντάξεις άνω των 1.500 ευρώ. Αυτές είναι εκατόν εξήντα τρεις χιλιάδες τριακόσιες σαράντα τέσσερις. Αυτές οι συντάξεις εάν μειωθούν στα 1.500 ευρώ, τότε εμείς θα εξοικονομήσουμε 290.851.200 ευρώ τον μήνα, δηλαδή 3,4 δισεκατομμύρια τον χρόνο. Μιλάμε για πολλά χρήματα. Μιλάμε για χρήματα που εάν τα είχαμε δεν θα υπήρχαν περικοπές αντιλαϊκές, όπως κάνετε, όπως είναι αυτό στο επίδομα πετρελαίου, όπως είναι η κατάργηση του ΕΚΑΣ, όπως είναι η αύξηση του ΕΦΚΑ στους ελεύθερους επαγγελματίες, όπως είναι η μείωση των ιατρικών δαπανών. Όλα αυτά θα τα αποφεύγαμε, εάν κάναμε αυτό το πολύ απλό πράγμα. Υπάρχουν άνθρωποι στην Ελλάδα που παίρνουν δέκα συντάξεις. Είναι λίγοι αλλά υπάρχουν. Υπάρχουν άνθρωποι που παίρνουν εννέα ή οκτώ ή επτά συντάξεις. Και για το λόγο το αληθές θα καταθέσω και τον πίνακα που έχουμε από την ΗΔΙΚΑ με τον αριθμό των συντάξεων,

των διπλών, τριπλών ή τετραπλών και τι χρήματα θα εξοικονομούσαμε, να δείτε.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αναστάσιος Μεγαλομούστακας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και μια άλλη πρόταση, την οποία κάνουμε, όχι μόνο για οικονομικούς λόγους αλλά για να δείξουμε και τη θέλησή μας να βοηθήσουμε την οικονομία της χώρας, είναι να μειωθούν άμεσα οι Βουλευτές από τριακόσιους σε διακόσιους. Το οικονομικό όφελος που θα έχουμε για τη χώρα θα είναι άνω των 25 εκατομμυρίων.

Έχετε πάρει αντιλαϊκά μέτρα για πολύ λιγότερα χρήματα. Πραγματικά, στεναχωρήθηκα και -νομίζω- κάθε Έλληνας στεναχωρήθηκε με αυτό που είπε ο Πρόεδρος της Βουλής σχετικά με το ότι η προηγούμενη κυβέρνηση έπεσε από τους θεσμούς. Όχι γιατί έπεσε η προηγούμενη κυβέρνηση, αλλά γιατί είναι άσχημο να ακούμε ότι μπορούν αυτοί να παρεμβαίνουν στη χώρα μας.

Ελπίζω ότι κάτι άλλο θα ήθελε να εννοήσει ο Πρόεδρος. Είναι πραγματικά στενάχωρο για τους Έλληνες να έχουν στο μυαλό τους ότι έχουμε χάσει την εθνική μας κυριαρχία.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΧ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτές τις ημέρες η αλήθεια είναι ότι έχουν ακουστεί διάφορα ευφυολογήματα μέσα σε αυτή την Αίθουσα, τα περισσότερα, δυστυχώς, από την πλευρά της Κυβέρνησης. Το κεντρικό νόημα όλων αυτών νομίζω ότι είναι ένα. Αυτό που μας λέτε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, είναι ότι τελικά αυτό που ψηφίζουμε εδώ είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός της εποχής των μνημονίων.

Η αλήθεια, όμως, σας διαψεύδει. Γιατί, αντί να φέρετε το τέλος των μνημονίων, στην πραγματικότητα έχετε φέρει μνημόνια χωρίς τέλος. Έχετε ήδη ψηφίσει μέτρα ύψους 5,1 δισεκατομμυρίων για τα επόμενα χρόνια, που μάλιστα πλήττουν τους πιο αδύναμους, και η όχι; Έχετε συμφωνήσει σε νέα μείωση συντάξεων για το 2019, και η όχι; Έχετε συμφωνήσει ακραία μείωση του αφορολόγητου για το 2020, και η όχι; Έχετε υποθηκεύσει, όπως πολλοί συνάδελφοι από τη Νέα Δημοκρατία σας είπαν, κινητή και ακίνητη περιουσία για ενενήντα εννέα χρόνια στο περίφημο υπερταμείο, και η όχι;

Από όλα αυτά τα παραπάνω είναι ξεκάθαρο ότι αυτό είναι το τέταρτο, το πιο σκληρό, το πιο αχρείαστο, το πιο ανάλγητο και το πιο άδικο μνημόνιο, και η όχι; Δυστυχώς, ο ελληνικός λαός γνωρίζει την απάντηση στα παραπάνω. Ένα, όμως, είναι σίγουρο, ότι στο τέλος αυτής της διαδρομής, ίσως μιλήσετε πάλι για αυταπάτες.

Ο χρόνος μου είναι περιορισμένος και θα μου επιτρέψετε να περιοριστώ στη σκληρή πραγματικότητα του τομέα της αρμοδιότητάς μου σε αυτόν των υποδομών και των μεταφορών.

Πρώτον, μεγάλα έργα, ιδιαίτερα οδικά και σιδηροδρομικά. Επιτρέψτε μου, επιδεικνύετε μία μικροψυχία ως Κυβέρνηση, διότι προσπαθείτε να μεγαλώσετε τη δική σας συμμετοχή στη δημιουργία αυτών των έργων και να μειώσετε το έργο όλων των προηγούμενων, που χωρίς αυτούς είναι προφανές ότι τα έργα αυτά δεν θα είχαν γίνει και που, όταν είχαν έρθει στη Βουλή στην περίοδο της Κυβέρνησης 2004-2009 -ας μην ξεχνιόμαστε-, εσείς τα είχατε καταψηφίσει, διότι μάλλον και τότε είχατε άλλη ατζέντα. Και για να συνεχίσετε τα έργα που είχαν σταματήσει με δική σας ευθύνη, μετά τους πειραματισμούς του 2015, τι κάνατε; Μοιράσατε πανωπρόκια 500 εκατομμυρίων σε εργολάβους και μετά έρχεστε στα εγκαίνια και μας κόβετε κόκκινες κορδέλες. Ένα είναι σίγουρο, όμως, ότι και ο τελευταίος πολίτης γνωρίζει ότι τα έργα δεν ανήκουν ούτε σε κόμματα ούτε σε πολιτικούς. Ανήκουν σε όλους τους Έλληνες, σε όλες τις Ελληνίδες και δεν πρέπει να γίνονται, κατά την άποψή μας, πεδίο μικροκομματικών αντιπαράθεσεων.

Δεύτερον, ας πάμε στην Εγνατία Οδό. Είπατε άσπρο, κάνατε μαύρο. Θα μειώνετε –είπατε– το τελικό κόστος των διοδίων. Ακούστε τι κάνατε. Μειώσατε λίγο -0,20 λεπτά για την ακρίβεια- το τίμημα σε τρεις σταθμούς διοδίων, που είναι ήδη σε λειτουργία, αλλά προσθέτετε τέσσερις νέους σταθμούς με μεγαλύτερο τίμημα. Άρα τι κάνετε; Αυξάνετε το τίμημα. Όταν λειτουργήσουν και οι υπόλοιποι σταθμοί -τριάντα δύο για την ακρίβεια-, τελικά η αύξηση θα είναι πολλαπλάσια.

Τρίτον, σχετικά με τις αστικές συγκοινωνίες. Στην Αθήνα παραλάβατε τη ΣΤΑΣΥ με ισοσκελισμένο προϋπολογισμό. Καταφέρετε και δημιουργήσατε έλλειμμα 58 εκατομμυρίων ευρώ. Στη Θεσσαλονίκη κάνατε το πρωτοφανές: κρατικοποίηση στον 21^ο αιώνα. Είναι μια κρατικοποίηση που θα δούμε σιγά-σιγά ότι ούτε τους πολίτες εξυπηρετεί και θα αφήσει έναν τεράστιο λογαριασμό. Δείξατε, λοιπόν, κατά την άποψή μας ότι για άλλη μια φορά το εισιτήριο του λαϊκισμού είναι ακριβό και το πληρώνει, δυστυχώς, ο λαός, οι μη προνομιούχοι.

Το «κερασάκι» σε όλα αυτά είναι η απίθανη περιπέτεια που όλοι ζήσαμε στην Αθήνα, όταν υποχρεώνατε τους πολίτες της πρωτεύουσας να περάσουν από μια διαδικασία απαράδεκτη για να εκδώσουν ηλεκτρονικό εισιτήριο.

Τέταρτον, όσον αφορά τις πλημμύρες στη δυτική Αττική. Από την πρώτη στιγμή η Αξιωματική Αντιπολίτευση έδειξε μια υπεύθυνη στάση και απέδειξε πως δεν είδαμε την καταστροφή ως ευκαιρία για λαϊκισμό. Όμως η Κυβέρνησή σας, μετά την οικολογική καταστροφή στον Σαρωνικό και μετά την απίστευτη τραγωδία της Μάνδρας όπου είκοσι τρεις συμπολίτες μας έχασαν τη ζωή τους, τι έκανε; Επιδόθηκε στην επίρριψη των ευθυνών στο παρελθόν.

Η πραγματικότητα, όμως, είναι μία: Επί χρόνια έγιναν σοβαρά λάθη στη δυτική Αττική, αλλά τα τελευταία τρία χρόνια υπήρξε μια αδράνεια. Η Νέα Δημοκρατία έχει καταθέσει επίκαιρη εργασία και θα ξεδιπλώσουμε κατά τη συζήτηση όλες τις ευθύνες της κεντρικής διοίκησης για το τραγικό αυτό γεγονός.

Πέμπτον, ανικανότητα και προχειρότητα σε κάθε θεσμική πρωτοβουλία σας. Αναφέρω για παράδειγμα το ν.4412 που ψηφίστηκε τον Αύγουστο του 2016. Εφαρμόστηκε στα μέσα του 2017 λόγω των προβλημάτων του ίδιου νόμου. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την καθυστέρηση σε πάρα πολλά μικρά και μεγάλα έργα, ειδικά στις περιφέρειες και στους δήμους.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές, αναφέρθηκα ακροθιγώς σε πέντε θέματα που έχουν μια κοινή συνισταμένη, ότι αυτή η Κυβέρνηση, δυστυχώς άλλα λέει και άλλα κάνει. Το χειρότερο είναι ότι ενώ στα λόγια ισχυρίζεται ότι θέλει να είναι δίπλα σε αυτούς που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη, στην πράξη αυτοί οι πολίτες είναι, δυστυχώς, οι πρώτοι τους οποίους κτυπάει. Το βλέπετε όλοι στη μείωση της κατώτατης σύνταξης στα 195 ευρώ, στους πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας, στις συντάξεις χηρείας 360 ευρώ, στην κατάργηση του ΕΚΑΣ, στη δραματική μείωση των κοινωνικών επιδομάτων. Εάν στα λόγια η Αριστερά μάχεται για την προστασία των αδύναμων, τότε ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η απόλυτη αυτοδιάψευση της.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ναι, κύριε Μαντά, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Επειδή θεωρώ, κύριε Πρόεδρε, ότι η συζήτηση πρέπει να γίνεται με βάση τα πραγματικά δεδομένα και επειδή έγινε μια αναφορά από τον προηγούμενο ομιλητή σε σχέση με τα μέτρα μετά το τέλος του προγράμματος και μίλησε για τέταρτο μνημόνιο, θέλω να πω στις κυρίες και τους κύριους Βουλευτές ότι δεν είναι σωστό να μπερδεύουμε διαφορετικά πράγματα, όταν κάνουμε συγκρίσεις.

Πιο συγκεκριμένα, λοιπόν, τα μέτρα για τα οποία αναφέρθηκε ο κύριος συνάδελφος, αφορούν το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα του 2018 - 2021. Αυτό που συστηματικά ξεχνάνε οι ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας να αναφέρουν είναι ότι στο ίδιο το μεσοπρόθεσμο, στη σελίδα 61, αναφέρονται ταυτόχρονα για πρώτη φορά η εξορροπητικές παρεμβάσεις 2018 - 2021, αυτό που λέμε «αν-

τίμετρα» και δεν το πιστεύουν ότι θα γίνει ή λένε διάφορα πράγματα για το πότε θα ενεργοποιηθεί. Διαβάζω, λοιπόν, από τη σελίδα 61:

«Από τις παρεμβάσεις του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού προγράμματος 2018 - 2021, τόσο στα κρατικά έσοδα όσο και στο ασφαλιστικό σύστημα οι οποίες αναλύθηκαν προηγουμένως, προσδοκάται βελτίωση του δημοσιονομικού αποτελέσματος της χώρας κατά 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου σε καθαρούς όρους.

Είναι η πρώτη φορά που τέτοιου είδους παρεμβάσεις δεν προβλέπουν στην ισόποση αύξηση το πλεονάσματος, αλλά έχουν αναδιανεμητικό χαρακτήρα, υπό την έννοια ότι η αύξηση των εσόδων και η εξοικονόμηση από τη συνταξιοδοτική δαπάνη θα χρηματοδοτήσουν, υπό την προϋπόθεση ότι επιτυγχάνονται οι στόχοι, άλλες δράσεις, οι οποίες στοχεύουν κυρίως στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και στην ανακούφιση ομάδων του πληθυσμού που έχουν πληγεί ιδιαίτερα από την παρατεταμένη οικονομική κρίση».

Ευχαριστώ πολύ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κύριε Σταϊκούρα, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Έχει δίκιο ο κύριος συνάδελφος σε αυτό που ανέφερε, με μία όμως διαφορά, την οποία έθιξε λίγο. Για να εφαρμοστούν τα αντίμετρα, θα πρέπει να επιτευχθούν οι στόχοι, ενώ τα μέτρα θα εφαρμοστούν ούτως ή άλλως. Άρα ο λογαριασμός της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ είναι 14,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αποτελούν, συνεπώς, τα αντίμετρα το τυρί για τη φάκα που είναι τα μέτρα. Οι πολίτες όμως δεν τοιμπάνε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΒΑΛΙΑ) ΒΑΓΙΩΝΑΚΗ: Πολλές φορές, κύριε Σταϊκούρα μας έχετε πει για τον περίφημο κόφτη, τον οποίο δεν είδαμε ποτέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Στύλιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρυσι στην αντίστοιχη συζήτηση στην Ολομέλεια για τον προϋπολογισμό του 2017 είχα αναφερθεί στο παράδειγμα ενός αγρότη από την Άρτα, ο οποίος παρήγαγε εκατό τόνους πορτοκάλια ποικιλίας μέρλιν, μιας μέσης ποικιλίας. Σας είχα αποδείξει πέρυσι και είχα τεκμηριώσει ότι αναγκάζεται αυτός ο άνθρωπος να ζήσει και να θρέψει την οικογένειά του με 4.200 ευρώ τον χρόνο.

Φέτος, τον αγρότη θα τον αλλάζουμε. Θα τον κάνουμε κτηνοτρόφο στα Τζουμέρκα, στην Άρτα, στον κάμπο με ένα καλό κοπάδι, με ζώα παραγωγικά. Και θα είμαι και γαλαντόμος απέναντί σας. Τα νούμερα και τα κόστη που θα αναφερθούν είναι πραγματικά, σημεινά. Προκαλώ την Κυβέρνηση και όποιον θέλει από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης να έρθει να μιλήσει συγκεκριμένα και να με διαψεύσει. Το μόνο που δεν αλλάζει είναι η περιτέλεια του αγρότη και του κτηνοτρόφου στην Ελλάδα του ΣΥΡΙΖΑ.

Έχουμε, λοιπόν, έναν κτηνοτρόφο με διακόσια πρόβατα, ένα καλό κοπάδι, ούτε μικρό ούτε πάρα πολύ μεγάλο. Ας υποθέσουμε ότι δεν έχει εργατικό κόστος, δεν απασχολεί κανέναν και τα καταφέρνει μόνος του, πράγμα αδύνατο.

Ας υποθέσουμε, επίσης, ότι ο κτηνοτρόφος αυτός δεν έχει καμμία απώλεια. Η χρονιά ήταν καλή. Δεν έχασε κανένα από τα ζώα, καμμία φυσική καταστροφή στις υποδομές ούτε φυσικά και στα ζώα του.

Από τα διακόσια πρόβατα, παραγωγικά είναι περίπου το 70%. Κάθε πρόβατο παράγει κατά μέσο όρο διακόσια κιλά γάλα τον χρόνο. Το κοπάδι, συνεπώς, παράγει είκοσι οκτώ τόνους γάλα τον χρόνο προς 90 λεπτά το κιλό. Αυτό μας κάνει ένα ποσό της τάξης των 25.200 ευρώ. Ακούγεται μεγάλο νούμερο.

Ο κτηνοτρόφος θα πάρει από μέσες επιδοτήσεις, ένα μέσο ποσό περίπου 3.000 ευρώ. Και αυτό είναι αυξημένο. Τα χρήματα είναι λιγότερα. Και αυτό το ξέρετε. Ας πούμε, όμως 3.000 ευρώ.

Από την πώληση των μικρών ζώων έχει έσοδα περίπου 8.400

ευρώ. Δύο ζώα περίπου από αυτά με 30 ευρώ το ζώο μας κάνει 8.400 ευρώ. Αν τα αθροίσουμε όλα αυτά, αν κάνουμε τη σούμα, στην ιδανική περίπτωση που όλα θα πάνε καλά, έχουμε συνολικά έσοδα 36.600 ευρώ τον χρόνο. Αυτά είναι τα έσοδα ενός κτηνοτρόφου.

Ο κτηνοτρόφος, όμως, έχει κι έξοδα. Για να δούμε τα έξοδα. Για τη σίτιση των ζώων θέλει ένα κιλό ζωοτροφή την ημέρα. Έχουμε τριακόσιες εξήντα πέντε ημέρες, διακόσια ζώα και εβδομήντα τρεις τόνους ζωοτροφές. Το κόστος για τις ζωοτροφές είναι 20 λεπτά το κιλό. Άρα συνολικό κόστος 14.600 ευρώ. Ένα κιλό ξηρά τροφή την ημέρα, αν το αθροίσετε με 15 λεπτά περίπου είναι 10.950 ευρώ. Για φάρμακα, κατά μέσο όρο τον χρόνο, ας πούμε ξοδεύει 800 ευρώ. Λίγα βάζω. Για το κόστος συντήρησης καθαρισμού της σταβλικής εγκατάστασης ξοδεύει 600 ευρώ. Για το κόστος λειτουργίας –πετρέλαιο, ρεύμα, σημειωτέον ότι με επαγγελματικό ρεύμα πληρώνει ο κτηνοτρόφος το ρεύμα για τον στάβλο του- ξοδεύει 800 ευρώ.

Αν τα αθροίσετε, συνολικό κόστος 27.750 ευρώ. Κάνουμε, λοιπόν, την αφαίρεση έσοδα μείον έξοδα. Θα πρέπει να έχει καθαρά έσοδα 8.850 ευρώ.

Όμως, δεν σταματάμε εδώ. Θα πρέπει να υπολογίσουμε τις ασφαλιστικές εισφορές, οι οποίες για το τρέχον έτος είναι 14% για τον κλάδο της σύνταξης, 6,95% υπέρ υγείας, 0,25% η εισφορά για τον ΛΑΕ. Και από του χρόνου, από την 1-1-2018, αυτό το 14% θα γίνει 16%, 18%, 20%, δηλαδή θα φτάσει μετά από κάποιον καιρό στο 27%. Αν τα αθροίσετε αυτά, είναι στο 20% οι ασφαλιστικές εισφορές. Πόσο, λοιπόν, βγαίνει από τα περίπου 8.500 ευρώ; Θα δώσει για ασφαλιστικές εισφορές 1.876 ευρώ.

Ο φόρος υπολογίζεται στο 22% του εισοδήματος μείον την έκπτωση φόρου, που είναι 1.900 ευρώ. Άρα θα πληρώσει, μαζί με την προκαταβολή, 100 ευρώ φόρο. Αν, όμως, υπολογίσουμε και τις ασφαλιστικές εισφορές, πληρώνει 1.976 ευρώ. Κάνοντας, λοιπόν, την αφαίρεση, θα πρέπει ο κτηνοτρόφος να ζήσει με 6.874 ευρώ, κάτι λιγότερο, αν το διαιρέσετε, από 573 ευρώ τον μήνα.

Έχουμε, δηλαδή, έναν κτηνοτρόφο, με ένα καλό κοπάδι, προφανώς οικογενειάρχη, ζει στην ύπαιθρο, κάνει ένα δύσκολο επάγγελμα, που απαιτεί δουλειά και αφοσίωση τριακόσιες εξήντα πέντε ημέρες τον χρόνο, καθώς τα ζώα του δεν παίρνουν άδεια. Πιθανόν, να τον βοηθάει και η γυναίκα του, καθώς δεν μπορεί μόνος του να αντεπεξέλθει, την οποία, όμως, δεν ασφαλίσει. Στην καλύτερη των περιπτώσεων, λοιπόν, θα βγάλει 570 ευρώ, για να ζήσει αυτός και η οικογένειά του.

Σας ρωτώ καλόπιστα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ: Γιατί να παραμείνει κτηνοτρόφος; Γιατί να ταλαιπωρείται στην ύπαιθρο; Γιατί να μην πουλήσει τα ζώα του και να ζήσει με τα επιδόματα που του δίνει η Κυβέρνησή σας; Και στη μία και την άλλη περίπτωση φτωχός θα είναι. Γιατί να δουλεύει για να είναι φτωχός; Γιατί συμβαίνει αυτό; Υπάρχει απάντηση γι' αυτόν τον κόσμο;

Ο κτηνοτρόφος, ο παραγωγός είναι εκεί έξω. Είναι στην ύπαιθρο, είναι στην περιφέρεια, είναι αυτός ο οποίος δίνει μέγεθος, διάσταση, οντότητα στη χώρα, στην πατρίδα. Και η δική σας η απάντηση ήταν: φόροι, φόροι, φόροι, στο κρασί και σε άλλα. Δεν προλαβαίνω να απαριθμήσω τους φόρους.

Φορολογείτε τις ασφαλιστικές εισφορές. Μετράνε στο εισόδημα οι ασφαλιστικές εισφορές. Φορολογείτε για πρώτη φορά τις αγροτικές ενισχύσεις και επιδοτήσεις. Καταργήσατε την έκπτωση στο αγροτικό πετρέλαιο. Αυξήσατε τον φόρο στη βενζίνη. Αυξήσατε τον φόρο στο πετρέλαιο. Αυξήσατε το ειδικό τέλος κατανάλωσης στα φορτηγά.

Ποιος θα πάρει το φορτηγό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Καθένας μεγαλοαγρότης με το τζιπ του Κολωνακίου ή θα το πάρει κάποιος στον κόμπο της Άρτας για να κάνει τη δουλειά του, για να εξυπηρετηθεί;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ξέρετε, το γνωρίζετε και εσείς, το γνωρίζει και ο ελληνικός λαός, δεν θα σας περάσει. Η Ελλάδα της ελεημοσύνης θα δώσει τη θέση της στην Ελλάδα των ευκαιριών και της δουλειάς. Το ξέρετε ότι αργά ή γρήγορα οι εκλογές θα έρθουν και όσο και αν τις καθυστερήσετε, δεν θα μπορέσετε να αποφύγετε την κρίση του ελληνικού λαού.

Καταψηφίζω τον προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Μουσταφά Μουσταφά.

ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΜΟΥΣΤΑΦΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου εκφράζοντας την συμπαράστασή μου στους κατοίκους της Ροδόπης, που δοκιμάστηκαν στη χθεσινή πλημμύρα. Θέλω να τους ευχηθώ περαστικά και κουράγιο. Θα είμαστε αρωγοί τους στην επώλυση των πληγών που άφησε η θεομηνία.

Επίσης, θα ήθελα να εκφράσω τα ειλικρινή αισθήματα ευγνωμοσύνης μου προς το προσωπικό της Πυροσβεστικής, της ΕΜΑΚ, της Αστυνομίας, της Πολιτικής Προστασίας, του Στρατού και όλου του κρατικού μηχανισμού, που πραγματικά συνέδραμαν στην αντιμετώπιση των σοβαρών προβλημάτων της πλημμύρας.

Θα χρειαστεί κατά προτεραιότητα ίσως να δούμε την αντιπλημμυρική θωράκιση της περιοχής των Αμαράντων -τυχαίνει να είναι και το χωριό του συναδέλφου Καρά Γιουσούφ, ο οποίος είναι αποκλεισμένος- και των γύρω χωριών, γιατί συχνά πυκνά τα τελευταία χρόνια αντιμετωπίζουν παρόμοια φαινόμενα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οδεύουμε προς το τέλος της συζήτησης του προϋπολογισμού του 2018. Αύριο θα έχει ψηφιστεί. Εμείς πιστεύουμε ότι είναι ο τελευταίος μνημονιακός προϋπολογισμός. Είναι ένα ορόσημο στη δύσκολη πορεία της χώρας μας να λυτρωθεί από τη σκληρή επιτροπεία και τη μέγγενη των μνημονίων.

Γνωρίζουμε ότι έχουμε αρκετές δυσκολίες, αρκετά εμπόδια μπροστά μας, αλλά η ανάταξη, η ανάκαμψη της οικονομίας μας, της χώρας μας έχει αρχίσει. Το ζητούμενο είναι τη θετική πορεία διαφόρων σοβαρών δεικτών, αριθμών, να τη μετατρέψουμε με τις ενεργές μας πολιτικές και σε θετικές εξελίξεις στη ζωή της κοινωνίας, των συνανθρώπων μας, στη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου και της καθημερινότητάς τους. Νομίζω ότι τα τελευταία μέτρα και με το κοινωνικό μέρισμα και με επίδομα αλληλεγγύης προς τη νέα γενιά είναι προς αυτή την κατεύθυνση.

Και στη φετινή συζήτηση του προϋπολογισμού κυριάρχησε η αντίληψη της ολικής, της μαζικής αντιπολίτευσης, η τακτική του «σοκ και δέος», του «βαράτε αλύπτητα», «πυρ κατά ριπάς και κατά βούληση».

Ακούστηκαν πραγματικά βαριές κουβέντες και σε πολιτικό αλλά και σε προσωπικό επίπεδο. Τα έχουμε συνηθίσει: «Ψεύτες», «λαϊκιστές», «τυχοδιώκτες», «καρεκλιστές» κ.λπ. και από «σοβιετία», «Μαδουριστάν», τώρα μπήκαμε και στον αστερισμό της Νιγηρίας και της Μπουρκίνα Φάσο, με τις οποίες συνέκριναν την Ελλάδα! Έλεος, πραγματικά!

Εγώ λέω, αγαπητοί συνάδελφοι, σε καλό να μας βγει αυτός ο θυμός και το μένος σας, σαν κοινωνία και σαν χώρα εννοώ. Ταυτόχρονα, και σε εσάς σε καλό να σας βγει σαν παράταξη, σαν ένα ιστορικό κόμμα, σαν Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Στη Θράκη, σε εμάς εκεί πέρα, λένε «το πολύ απψύ ξύδι, στο δοχείο του, στο κιούπι, την κάνει τη ζημιά». Μην πάθετε κάποια τέτοια ζημιά.

Την κατηγορία ότι κάνουμε όλα αυτά που κάνουμε για την «καρέκλα» δεν την αποδέχομαι και προσωπικά και για τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Τους περισσότερους τους γνωρίζω πάρα πολλά χρόνια. Η καρέκλα που κάθονται γι' αυτούς έχει ακαθία και η πουκαμίσια η βουλευτική που φοράνε δεν είναι μεταξωτή, αλλά μια πύρινη πουκαμίσια και δοκιμασία γι' αυτούς. Καλύτερη λύση -για να εκλείψει και αυτή η ρητορική από την πολιτική μας ζωή- θα είναι στη συνταγματική αναθεώρηση να θεσπίσουμε τις θητείες, για να μη λέμε ότι υπάρχουν καρεκλοκένταυροι και λοιπά.

Θέλω να αναφερθώ εν τάχει και στη Θράκη, μιας και βρεθήκαμε στο επίκεντρο της πολιτικής επικαιρότητας τώρα τελευταία. Στις 13 και 14 του Νοέμβρη έγινε το αναπτυξιακό συνέδριο για την «Παραγωγική ανασυγκρότηση της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας - Θράκης» στην Κομοτηνή. Κοινή διαπίστωση όλων των συμμετεχόντων ήταν ότι η Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας - Θράκης και η Θράκη ιδιαίτερα είναι σε μια φάση μετάβασης και από μια απομονωμένη, αποκλεισμένη περιοχική μετατρέπεται σε έναν σημαντικό κόμβο ενεργειακό, μεταφορικό, διαμετακομιστικό, τουριστικό πέρασμα, εμπορικό κέντρο.

Υπάρχουν τεράστιες δυνατότητες ανέλιξης της περιοχής μας, ώστε να ξεφύγουμε από τις τελευταίες θέσεις της Ευρώπης. Έγινε μια καταγραφή, μια ιεράρχηση άμεσων μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων παρεμβάσεων για την ανόρθωση της περιοχής και της κοινωνίας μας. Θα παρακολουθήσουμε αυτές τις παρεμβάσεις και θα δουλέψουμε για την υλοποίησή τους.

Για να γίνει αυτό, πέρα από στοχευμένες ενέργειες και επεξεργασμένες πολιτικές στήριξης τομέων οικονομικής ζωής και δραστηριότητας, πρέπει να αλλάξει, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, και η μέχρι τώρα παγιωμένη αντίληψη για τη Θράκη. Η κινδυνολογική, διχαστική πολιτική, η πολιτική διακρίσεων και γκετοποίησης πρέπει να εγκαταλειφθεί, οι εκπρόσωποι αυτών των αντιλήψεων να περιθωριοποιηθούν, τα διάφορα στεγανά στο όνομα του ειδήμονα, του θρακολόγου, του διαχειριστή του μειονοτικού προβλήματος, να πάνθουν να επηρεάζουν αρνητικά τις πρωτοβουλίες προς τη σωστή κατεύθυνση, να πάνθουν να παράγουν ένταση και να κτίζουν τείχη στη θρακιώτικη κοινωνία.

Θέλω να αναφερθώ επιγραμματικά σε συγκεκριμένα ζητήματα που συγκεντρώνουν το ενδιαφέρον των τελευταίων ημερών, παραδείγματος χάριν για τη σαρία, για την προαιρετική επιλογή των ανθρώπων της μειονότητας, όσον αφορά τις υποθέσεις τους, ανάμεσα στη μουφτιά, στη σαρία και στον Αστικό Κώδικα. Αυτό χαρακτηρίστηκε από στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας στην περιοχή μας ως δώρο του ΣΥΡΙΖΑ στον Ταγίπ Ερντογάν. Αν είναι δυνατόν!

Η πάγια θέση της Αριστεράς, στο πλαίσιο της οποίας δραστηριοποιούμαι, από το 1974 και εντεύθεν σε όλες τις εκφάνσεις της ήταν η κατάργηση των δικαστικών αρμοδιοτήτων του μουφτή, η εκκοσμίκευση της κοινωνικής ζωής σε όλους τους τομείς και αυτού του κομμάτιού της κοινωνίας μας.

Η εμμονή μέχρι σήμερα σε αυτό το καθεστώς είχε ως μόνο στόχο τη θρησκευτικοποίηση της μειονότητας, την άρνηση και απόκρυψη των άλλων ταυτοτήτων της μειονότητας, την περιθωριοποίηση, περιχαράκωση και γκετοποίησή της.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Να ολοκληρώσω τη σκέψη μου.

Τα περί δικαιωμάτων του σεβασμού των θρησκευτικών πεποιθήσεων και των διεθνών συνθηκών είναι ο φερετζές για την κάλυψη των μύχιων πόθων ορισμένων κύκλων να μη θεωρούν τη μειονότητα αναπόδοπαστο κομμάτι του λαού της χώρας μας.

Η Κυβέρνηση προχώρησε στην προαιρετική επιλογή. Είναι βηματάκι αυτό, κατά την άποψή μας, όμως είναι ένα θετικό βηματάκι. Η ίδια η κοινωνία έχει αποδεσμευτεί από αυτό το βαρίδι του παρελθόντος και θα το βάλει στο χρονοντούλαπο της ιστορίας.

Πολλή κριτική έγινε και για τον Υπουργό Παιδείας και στον Πρωθυπουργό, για τον τρόπο που άνοιξαν την κουβέντα για την επιλογή του μουφτή. Όταν τα αυτονόητα πράγματα στη χώρα μας είναι δύσκολα για τα γενικά, πώς να μην είναι δύσκολα και για το θέμα της μειονότητας; Είναι αλήθεια ότι οι μουφτήδες που υπάρχουν αυτή τη στιγμή δεν είναι αποδεκτοί από τη συντριπτική πλειονότητα του κόσμου.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι. Έχω γράψει μερικές ιστορίες για τους μουφτήδες. Δεν με παίρνει ο χρόνος να τις απαριθμήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όντως, δεν υπάρχει χρόνος.

ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΜΟΥΣΤΑΦΑ: Για όλα αυτά και για άλλα, θα επιδιώξουμε έναν ειλικρινή διάλογο με τον κόσμο, με την κοινωνία της Θράκης, για να βρούμε επιτέλους λύσεις σε αυτά τα χρόνια προβλήματα, τα οποία προβλήματα, όσο συντηρούνται, θα υπονομεύουν το μέλλον της περιοχής μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Ανδρέας Λοβέρδος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το σαβ-

βατοκύριοκο έζησα από κοντά ένα θλιβερό τερτίπι που έπαιξε η ζωή στην οικογένεια του Βασίλη Μπεσκήνη: Να βαφτίζουν το παιδί τους το Σάββατο το μεσημέρι και την Κυριακή το πρωί ο πατέρας να «φεύγει».

Θέλω να εκφράσω και από αυτό το Βήμα -αυτό που έκανα και έξω από την Αίθουσα- την οδύνη που αισθάνομαι για την οικογένεια και να τους πω ότι θα είμαστε κοντά, θα παρακολουθούμε κάθε εξέλιξη που τους αφορά και όσο μπορούμε θα βοηθήσουμε.

Κυρίες και κύριοι της Πλειοψηφίας, έχω ζηήσει σε αυτή την Αίθουσα και τον καιρό που ήσασταν Αξιωματική Αντιπολίτευση αλλά και τα χρόνια που είστε Κυβέρνηση. Έχω ακούσει τον επικεφαλής επί των οικονομικών σας θεμάτων, τον κ. Τσακαλώτο, εισηγητή της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης επί παλαιών προϋπολογισμών, να μας κάνει μαθήματα αριστερόστροφης οικονομίας.

Τον έζησα και ως Βουλευτή της Αντιπολίτευσης και ως Βουλευτή και Υπουργό της Κυβέρνησης να κάνει στη Βουλή μαθήματα κακώς χωνεμένου κεύσινανισμού.

Τον ζήσαμε, τον έζησα, να κάνει στη Βουλή μαθήματα διαπραγματεύσεων και προσφάτως τον ακούμε να κάνει μαθήματα καθαρής εξόδου στις αγορές και να νουτετεί την Κεντροαριστερά για θέματα που αφορούν τη σοσιαλδημοκρατία.

Θέλω να του πω και θέλω να σας πω, από τη δική μας πλευρά, κυρίες και κύριοι της Πλειοψηφίας, πως δεν είστε σε θέση πια ούτε να τάζετε και να υπόσχετε, γιατί οι πολίτες δεν σας πιστεύουν, αλλά ούτε να κάνετε και κανένα μάθημα στη σημερινή Αντιπολίτευση.

Ένα μάθημα ξέρει να κάνει ο κ. Τσακαλώτος, αλλά χωρίς μαθητές πια: Πώς να συνδυάζει το σφυράκι στο Χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης με την ηγεσία της κίνησης των «53» Βουλευτών, που υποτίθεται πως είναι αριστεροί.

Και δεν υπάρχει, κυρίες και κύριοι, καμμία αμφιβολία ότι ο προϋπολογισμός που συζητάμε αυτές τις μέρες είναι ο τελευταίος μιας Κυβέρνησης που διεκδικεί επαξίως το θλιβερό προνόμιο να είναι η πιο δημαγωγική, η πιο αναποτελεσματική, η πιο ανίκανη και δυστυχώς η πιο επικίνδυνη για τα συμφέροντα της χώρας, την οποία τουλάχιστον οι δικές μας γενιές έχουν ζήσει.

Και αυτός ο προϋπολογισμός είναι στα βήματα των προηγούμενων, βαφτισμένος με κοινωνική αναλγησία, δηλαδή με μεταφορά ακόμα περισσότερων βαρών στις πλάτες της μεσαίας τάξης και των φτωχότερων.

Να υπενθυμίσω -γιατί πρέπει να το κάνει κάθε Βουλευτής της Αντιπολίτευσης που ανεβαίνει στο Βήμα- τη συντριβή του ΕΚΑΣ, μιας ουσιαστικής παρέμβασης της κυβέρνησης Σημίτη προ δεκαετιών για την προστασία των μεσαίων και κατωτέρων στρωμάτων.

Να θυμίσω το πρόσφατό σας -του προϋπολογισμού σας- 50% της περικοπής στο επίδομα θέρμανσης.

Να θυμίσω τις μεγαλύτερες εισφορές που τσακίζουν τους ελεύθερους επαγγελματίες και που δεν θα είναι πια αφορολόγητες από την 1^η Ιανουαρίου του 2018.

Να θυμίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πόσο ήταν τα ληξιπρόθεσμα και προς τις δύο κατευθύνσεις, όταν αναλάβατε; Ήταν 3,7 δισεκατομμύρια ευρώ το 2014 οι ληξιπρόθεσμες οφειλές του κράτους προς τους πολίτες και 75 δισεκατομμύρια ευρώ το αντίστροφο, των πολιτών προς το κράτος. Να υπογραμμίσουμε πόσα είναι σήμερα; Είναι 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ οι ληξιπρόθεσμες οφειλές προς τους πολίτες και 100 δισεκατομμύρια ευρώ και άνω -θα πάνε, λένε, κοντά στα 120 εκατομμύρια ευρώ το 2018- οι οφειλές των πολιτών προς το κράτος.

Και είναι πάρα πολύ χαρακτηριστικό το στοιχείο -μια πάρα πολύ χαρακτηριστικό- ότι έχουμε για το τρέχον έτος ένα στα δύο ΑΦΜ με ληξιπρόθεσμα προς την εφορία. Και από τα στοιχεία της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, τον Σεπτέμβριο είχαμε άλλα του αριθμού των ΑΦΜ που δεν τα καταφέρνουν καλά με την εφορία κατά τετρακόσιες δέκα χιλιάδες αριθμούς. Τετρακόσιες δέκα χιλιάδες περιπτώσεις ΑΦΜ περισσότερες από τις προηγούμενες!

Αυτά πρέπει σε αυτή την Αίθουσα κάθε Βουλευτής που εξετάζει τη φύση, την πολιτική φυσιογνωμία του προϋπολογισμού που κλείνουμε, να τα αναφέρει.

Και να θυμίσω αυτό που σήμερα συζητήσαμε με μία παρέμβαση του Προέδρου της Βουλής σε λανθασμένη κατεύθυνση από πλευράς αριθμών, ότι το έτος 2014 το υπολογίζαμε να κλείσει η ως τότε κυβέρνηση με ανάπτυξη 0,8%. Εξετάζοντας απολογισμούς και ισολογισμούς του κράτους με τον κ. Χουλιαράκη επικεφαλής, οι αριθμοί μειώθηκαν, αλλά πάντως ήταν αναπτυξιακοί, στο 0,3%. Αυτό θυμήθηκε ο Πρόεδρος της Βουλής και ξέχασε ότι φέτος, προ τριών εβδομάδων, συζητήσαμε –οι Βουλευτές, όμως και οι εκπρόσωποι των κομμάτων αυτό δεν δικαιούνται να το έχουν ξεχάσει, απώλεια προσφάτου μνήμης δεν συγχωρείται- το κλείσιμο με ανάπτυξη 0,7%.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Με 0,8% τελικά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Με 0,8%. Και ανακόπηκε η πορεία προς την ανάπτυξη, η οποία είχε ξεκινήσει –ήταν 3% το 2015, ήταν 3,7% το 2016 και 3,5% το 2017 και ούτως καθεξής για αρκετά χρόνια-, από τη σημερινή Πλειοψηφία.

Και δεν θα ξεχάσω –είναι μια εμπειρία που δεν φεύγει από το μυαλό και από τη συνείδηση- ότι όταν ψηφίζαμε για Πρόεδρο της Δημοκρατίας το 2014 - 2015, τα έντυπα και οι πολιτικοί της τότε Αντιπολίτευσης κατηγορούσαν κάθε Βουλευτή που ψήφισε τον κ. Σταύρο Δήμα ως αργυρώνητο. Γινόταν τότε κάθε προσπάθεια για να πέσει η κυβέρνηση και είχε τελικά το αποτέλεσμα που είχε. Δεν βγήκε Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Δεν είχαμε την αναπτυξιακή εξέλιξη, που έπρεπε να είχαμε –και είχαμε αγωνιστεί πολύ για αυτό και είχε κάνει ο ελληνικός λαός πολλές θυσιές- και που είχε υπάρξει το 2014 και προβλεπόταν και την οποία είχε αισθανθεί ο ελληνικός λαός, τουλάχιστον σε ορισμένες πλευρές των μεταίων στρωμάτων. Το ένιωθαν, το ακούγαμε.

Για εκείνη την περίοδο μου κάνει πραγματική εντύπωση πως Υπουργοί, αλλά και Βουλευτές της σημερινής Πλειοψηφίας προσπαθούν να αλλάξουν τα δεδομένα βασιζόμενοι στις συνεντεύξεις του κ. Ντάισελμπλουμ ή στην ομιλία του στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Τα έχω εδώ και τα δύο κείμενα, έχω και μία συνέντευξή του στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» και φυσικά την ομιλία του, την οποία επικαλεστήκατε αρκετό από εσάς, κυρίες και κύριοι της Πλειοψηφίας, στις ομιλίες σας.

Γιατί κάνετε επιλεκτικές αναγνώσεις των κειμένων; Γιατί το κάνατε αυτό; Πού σας βοηθάει; Απευθύνεστε σε ανθρώπους που δεν ξέρουν να διαβάσουν ή που δεν μπορούν να ακούσουν; Γιατί το κάνατε αυτό; Γιατί κάνετε επιλογή; Εκλεκτικιστές είστε, και ποιας μορφής της διάνοησης, και καταγράφετε τα όσα είπε κριτικά στα παλαιότερα προγράμματα, τα πρώτα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θεσμούς διάσωσης –και θυμόμαστε πολύ καλά πώς διαμορφώθηκαν αυτοί οι θεσμοί- δεν είχε.

Και γιατί δεν αναφέρετε και τα υπόλοιπα; Γιατί δεν αναφέρετε για τον κίνδυνο κόπησης δέκα ετών, που ανέφερε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ο κ. Ντάισελμπλουμ; Γιατί δεν αναφέρετε για το θέμα που συζητάμε, τη ζημιολογία επίδραση στην οικονομία της πτώσης της κυβέρνησης το 2014 και της μη ολοκλήρωσης του προγράμματος; Και αυτά τα λέει ο ίδιος Ολλανδός πολιτικός τον οποίο τόσο πολύ αγαπήσατε και γι' αυτό τόσο πολύ τον επικαλείστε. Να τα διαβάσετε όλα, γιατί τα διαβάζουμε εμείς όλα και εκτίθεστε όταν απευθύνεστε στην Εθνική Αντιπροσωπεία λες και είστε δημοτικοί σύμβουλοι κάποιου μικρού δήμου απομονωμένου –που δεν υπάρχει κανένας- από την υπόλοιπη ελληνική και ευρωπαϊκή πραγματικότητα και κάνετε τον έξυπνο σε κάποιον που δεν έχει στοιχειώδη ενημέρωση για όσα λέγονται στην Ευρώπη και στην Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι, εάν κάποιος χαρακτηρίσει την Κυβέρνηση κυβέρνηση των χαμένων ευκαιριών για τη χώρα –σε σχέση με αυτά που προανέφερα- είναι πολύ επιεικής. Εγώ δεν συμφωνώ με τέτοιου είδους επιεικείς προσεγγίσεις κριτικής στην παρούσα Κυβέρνηση. Είστε κυβέρνηση οπισθοδρόμησης, ήττας και εκπτώσεων σε όλα τα πεδία του δημοσίου βίου, μια κουστωδιά τυχοδιωκτών, που προκειμένου να διασφαλίσει ξεπερασμένα ιδεολογήματα αλλά και τη συγκόλληση της καρέκλας τους με τους σημερινούς πολιτικούς συσχετισμούς, παραβλέπει κάθε έννοια συμφέροντος της κοινωνίας, του λαού, κάθε έννοια προόδου της οικονομίας.

Και όσον αφορά τις κολλημένες επενδύσεις –όχι μόνον τις εμβληματικές, τις πολύ μεγάλες, όπως, για παράδειγμα, το Ελλη-

νικό, αλλά και όλες τις υπόλοιπες επενδύσεις που έχουν οικονομικό νόημα για μία τοπική, περιφερειακή και τη συνολική οικονομία- ουκ έστιν τέλος στον κατάλόγό τους. Τα δημοσιογραφικά ρεπορτάζ είναι πάρα πολύ συχνά, αλλά δεν τα έχουμε ανάγκη εμείς εδώ, στο Λεκανοπέδιο. Τις ξέρουμε μία προς μία, όχι μόνον, σας ξαναλέω, τις εμβληματικές, αλλά και τις μικρότερες, κολλημένες στην ελληνική γραφειοκρατία της οποίας είστε πια ο μαέστρος.

Η γραφειοκρατία ήταν πάντα ένα πρόβλημα και όταν ένας συνάδελφος της Πλειοψηφίας λέει «μα, ήταν όλα καλά προηγουμένως;», σπεύδω να πω πως όχι και πως έχει δίκιο να κάνει κριτική για τα θέματα της γραφειοκρατίας και στο παρελθόν.

Το θέμα όμως είναι, πρώτον, αν κάνεις κάτι για να την ξεπεράσεις, αν κάνεις κάτι για να υπερβείς τα γραφειοκρατικά εμπόδια ή, δεύτερον, μήπως και τα ευνοείς κιόλας. Και έχουμε το δεύτερο στη δική σας περίπτωση, όπως αυτό έχει αποδειχθεί στην Κέρκυρα, στη Ρόδο, στη Χαλκιδική, στην Αττική.

Κυρίες και κύριοι, σε λίγες ημέρες συμπληρώνονται τρία χρόνια διακυβέρνησης μιας ομορτυνιστικής και τυχοδιωκτικής, όπως είπα προηγουμένως, Πλειοψηφίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ**)

Και θέλω να είμαι σαφής: Αφηγήματα καινούργια δεν έχουν εκλογικό ακροατήριο, δεν έχουν πια πελατεία, είτε αυτά είναι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Πλειοψηφίας, «ψηφίστε μας για να σας βγάλουμε καθαρά από τα μνημόνια», είτε είναι «ψηφίστε μας γιατί σας βγάλαμε», είτε είναι το ενδιάμεσο –που και αυτό έχει πιθανότητες- «σας βγάζουμε», με ενεστώτα διαρκείας που κρατάει μήνες και περνάει όλο το καλοκαίρι του 2018 με αυτά. Είτε πρόκειται για κάποιο από αυτά τα τρία είτε πρόκειται για κάποιο άλλο δικό σας που θα «εμπνευστείτε» τις επόμενες ημέρες, ένα είναι το δεδομένο: Ακροατήριο γι' αυτά δεν υπάρχει, γιατί ο ελληνικός λαός καθημερινά ταλαιπωρείται και έχει κατασταλάξει.

Το πώς θα κατασταλάξει τελικά θα μας το πει η κάλπη, γιατί η ληξιαρχική πράξη του πολιτικού σας θανάτου είναι οι επερχόμενες εκλογές, όποτε αυτές και αν γίνουν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Η συνάδελφος κ. Άννα Καραμανλή έχει τον λόγο.

ΑΝΝΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2018 γίνεται μέσα σε ένα κλίμα θριαμβολογίας από την πλευρά της Κυβέρνησης, με μια πανηγυρική διάθεση για την υπέρβαση του δημοσιονομικού στόχου και για την πολυδιαφημισμένη έξοδο από τα μνημόνια.

Δυστυχώς για εσάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, αυτόν τον ενθουσιασμό σας δεν τον συμμερίζεται η συντριπτική πλειονότητα της ελληνικής κοινωνίας, γιατί βρίσκεται σε πλήρη αναντιστοιχία με αυτά που βιώνουν καθημερινά λόγω των κοντόφθαλμων πολιτικών σας, γιατί έχουν νιώσει στο πετσί τους και στην τσέπη τους τη συντονισμένη σας προσπάθεια να τους εξοντώσετε φορολογικά, γιατί έχουν εξαπατηθεί από τον λαϊκισμό σας και δεντσιμούν πια σε κανένα επικοινωνιακό σας δόλωμα.

Η αμείλικτη πραγματικότητα βρίσκει τους Έλληνες εξουθενωμένους. Αυτό δεν καμουφλάρεται ούτε με σποτάκια για το μέρισμα ούτε με χαρτζιλίκια της τελευταίας στιγμής, που παραπέμπουν σε κινήσεις πανικού. Όταν έχετε επιβάλει είκοσι επτά φόρους, έχετε μειώσει δύο φορές το αφορολόγητο και έχετε περικόψει συντάξεις και κοινωνικά επιδόματα, μην περιμένετε να σας ευγνωμονεί ο κόσμος, επειδή του επιστρέφετε ένα κλάσμα από όσα του πήρατε.

Στον φετινό προϋπολογισμό συνεχίζετε στο ίδιο μοτίβο. Για τρίτη χρονιά εμμένετε σε μια συνταγή που έχει αποτύχει παταγώδως, που φέρνει και άλλη φτώχεια, που υπερφορολογεί τη μεσαία τάξη και περικόπτει κοινωνικές δαπάνες. Ακόμη και ο Υπουργός Οικονομικών τον χαρακτήρισε άδικο, αλλά στη συνέ-

χεια μάλλον σκέφτηκε ότι οι ασθενέστεροι είναι προστατευμένοι με 24% ΦΠΑ και μείωση του αφορολόγητου και πήγε περιχαρής να κτυπήσει το καμπανάκι στη Wall Street. Εκτός και αν το μπέρδεψε με τα νταούλια που θα χόρευαν οι αγορές.

Αυτός ο προϋπολογισμός, λοιπόν, επηρεάζει άμεσα προς το χειρότερο τη ζωή εκατομμυρίων πολιτών, με πρόσθετα μέτρα 1,9 δισεκατομμυρίων ευρώ, που έρχονται για να προστεθούν σε μέτρα 2,7 δισεκατομμυρίων που είχαν ληφθεί για το 2017.

Στο ΕΚΑΣ ο κυβερνητικός πέλεκος έπεσε βαρύς, με τους περισσότερους δικαιούχους να το χάνουν και τους υπόλοιπους να παίρνουν το αστρονομικό ποσό των 35 ευρώ. Καταργείτε όλα τα κοινωνικά επιδόματα για τους δικαιούχους του κοινωνικού εισοδήματος αλληλεγγύης και μειώνετε κατά 50% το επίδομα θέρμανσης εσείς, που κάποτε χύνате δάκρυα υποκρισίας για τα μαγκάλια. Μάλλον με την αριστερή Κυβέρνηση σταμάτησε ο κόσμος να παγώνει και φυσικά στέγνωσαν και τα δάκρυα!

Ο υπό συζήτηση προϋπολογισμός δεν θα μπορούσε να αφήσει ανεπηρέαστο και τον αθλητισμό. Πραγματικά, την αισιοδοξία του Υφυπουργού ότι το νέο πρόγραμμα για αθλητικά έργα είναι αυξημένο δυσκολευόμαστε να κατανοήσουμε, όταν τα σχετικά κονδύλια που αφορούν στη ΓΓΑ παραμένουν ίδια ή και μειώνονται, όταν το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων χρησιμοποιείται για πασσαλείμματα και μπαλώματα, με γνώμονα όχι την ανάπτυξη του αθλητισμού, αλλά την ψηφοθηρία.

Διότι, όταν για έργα προϋπολογισμού εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ ο Υφυπουργός δίνει δεκαχίλιαρα, ασφαλώς δεν έχει στόχο αυτά να προχωρήσουν και να ολοκληρωθούν. Εξυπηρετήσεις κάνει και ρίχνει στάχτη στα μάτια, χωρίς καμμία έμφαση στο πρόγραμμα «Αθληση για Όλους», χωρίς καμμία μέριμνα για τον σχολικό αθλητισμό, με το Υφυπουργείο Αθλητισμού μάλιστα να προχωρά πριν λίγες μέρες στην καταβολή των επιβραβεύσεων στους διακριθέντες αθλητές μας για το 2013 και 2014, γιατί λεφτά για μετακλιτούς και διορισμούς από την πίσω πόρτα υπάρχουν, δεν περισσεύουν όμως χρήματα για τους ανθρώπους που τμούν τα ελληνικά χρώματα.

Τι γίνεται, όμως, με το θεσμικό κομμάτι, όπου ο κ. Βασιλειάδης ούτε λίγο ούτε πολύ μας είπε ότι έχει αναγεννήσει τον ελληνικό αθλητισμό από τις στάχτες του; Τον ακούσαμε να λέει ότι διασφάλισε την εποπτεία των διεθνών οργανισμών στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Ο ίδιος ο κ. Κουτσοκούμης της UEFA είχε δηλώσει ότι η παρέμβασή τους ήταν αυτεπάγγελτη, όταν η κατάσταση έφτασε στο μη περαιτέρω με τις παλινωδίες του τότε Υφυπουργού Αθλητισμού, του κ. Κοντονή.

Μας είπε ακόμα ο κ. Βασιλειάδης ότι μπήκαν κανόνες στα σκοτεινά συστήματα της ΕΠΟ. Προφανώς, στους νέους κανόνες εντάσσεται και το πρόνομο του Υφυπουργού Αθλητισμού να βολεύει στενούς του συνεργάτες στην ΕΠΟ.

Το να διορίζεται ο ειδικός σύμβουλος του Υφυπουργού Αθλητισμού ως νομικός εκπρόσωπος της ΕΠΟ δεν είναι σκοτεινές διαδρομές; Το να εκπροσωπεί κανείς και τον ελεγχόμενο και τον ελεγκτή δεν αφήνει οσμή διαπλοκής; Τι είναι, μνημείο διαφάνειας; Και επειδή σόι πάει το βασίλειο, τα ίδια έκανε και ο προκατόχος του, ο κ. Κοντονής, διορίζοντας τον διευθυντή του γραφείου του στην ΕΠΟ. Τέτοιο ηθικό πλεονέκτημα, πραγματικά, να μας λείπει!

Ποια είναι η αλήθεια; Η έξοδος του ελληνικού ποδοσφαίρου από τριτοκοσμικές καταστάσεις, η κηδεμονία του από διεθνείς οργανισμούς που συνεχίζεται μέχρι και σήμερα, ακόμα και μετά την εκλογή αιρετής διοίκησης ή η προσωρινή διοίκουσα που προηγήθηκε με το βόλεμα των «ημετέρων» και τις εξωπραγματικές αμοιβές;

Αν δεν είναι τριτοκοσμικό να νομοθετεί η ελληνική Κυβέρνηση καθ' υπαγόρευση και κατά παραγγελία τέσσερις φορές για το ίδιο θέμα, τη γενική συνέλευση της ΕΠΟ, τότε πώς να το χαρακτηρίσουμε; Πώς να κρίνουμε το γεγονός ότι κάθε νομοθετική της πρωτοβουλία για τον αθλητισμό ήρθε με τη μορφή του επειγόντος και χωρίς καμμία διαβούλευση; Τι να υποθέσουμε για τον περιβόητο αθλητικό νόμο, ο οποίος αναρτήθηκε, αποσύρθηκε, εξαγγέλθηκε εκ νέου καμμία δεκαριά φορές και, προφανώς, ακόμα συζητείται και βρισκόμαστε βεβαίως στο υπουργικό συρτάρι; Κλείνουμε τρία χρόνια από τότε που τον πρωτοδιαφήμιζε η Κυ-

βέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και ακόμα η τύχη του αγνοείται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ο κύριος Υφυπουργός μίλησε για νέα σελίδα στον αθλητισμό. Σε αυτή τη νέα σελίδα προφανώς δεν χωρά το θέμα του ντόπινγκ. Το ΕΣΚΑΝ, το αρμόδιο όργανο για τη διενέργεια ελέγχων, έχει πραγματοποιήσει στο πρώτο επτάμηνο του 2017 μόλις τέσσερις ελέγχους. Ποτέ δεν βρισκόταν σε χειρότερη κατάσταση.

Σε αυτή τη νέα σελίδα που μας είπε ο κύριος Υφυπουργός δεν φαίνεται να υπάρχει χώρος, επίσης, για το θέμα της βίας. Η ΔΕΑΒ βρίσκεται σε αδράνεια και δεν λειτουργεί, όπως καταγγέλλουν δημόσια τα ίδια τα μέλη της, αλλά κανενός το αυτί δεν ιδρώνει!

Ούτε λόγος, βέβαια, για τους νόμους που αφορούν στην αδειοδότηση των αθλητικών εγκαταστάσεων, την κάρτα φιλάθλου, νόμους που ψήφισε αυτή η Κυβέρνηση και ουδέποτε εφάρμοσε. Και άκουσον-άκουσον, για την κάρτα φιλάθλου έφερε την Παρασκευή ο Υφυπουργός κι άλλη τροπολογία σε άσχετο νομοσχέδιο, κατά την προσφιλή τακτική αυτής της Κυβέρνησης, και ζητάει παράταση για πολλοστή φορά. Έχουμε βαρεθεί να μετράμε. Όμως, αυτά θα τα συζητήσουμε εκτενέστερα την Τετάρτη.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο τρίτος προϋπολογισμός της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ έχει ανάγλυφο το καταστροφικό αποτύπωμα των πολιτικών τους που έχουν καταδικάσει τη χώρα μας σε στασιμότητα και ευχόμαστε να είναι ο τελευταίος. Δεν ξέρω, πραγματικά, αν η παραζάλη της εξουσίας σας αφήνει να συνειδητοποιήσετε ότι δεν έχετε πλέον όχι τη στήριξη, αλλά ούτε και την ανοχή των πολιτών. Η κλεψύδρα σας αδειάζει. Θα δείτε πολύ σύντομα την έξοδο και θα αποτελέσετε μία θλιβερή ανάμνηση για την ελληνική κοινωνία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Η συνάδελφος κ. Μαρία Θελερίτη έχει τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Αγαπητές συναδέλφισσες, αγαπητοί συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα έναν προϋπολογισμό δύσκολο, αλλά ρεαλιστικό, έναν προϋπολογισμό που εκπονείται στις συγκεκριμένες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες κάτω από δημοσιονομικούς περιορισμούς, σε ένα περιβάλλον που έχει σαρώσει τα εργασιακά και ανθρώπινα δικαιώματα και με συρρίκνωση κοινωνικού κράτους.

Σήμερα, λοιπόν, στη συζήτηση στην Ολομέλεια θα ήθελα να επικεντρωθώ σε δύο επιμέρους διαστάσεις αποφασιστικής σημασίας και σε επίπεδο κατανόησης του προϋπολογισμού του 2018, αλλά βεβαίως και σε πολιτικό επίπεδο.

Η μία διάσταση αφορά τις μεταρρυθμίσεις. Αλήθεια, αυτή η Κυβέρνηση επιχειρεί μεταρρυθμίσεις ή όχι, όπως ισχυρίζεται η Αντιπολίτευση; Κατά πόσον, εκτός της φορολόγησης, προβλέπονται μεταρρυθμίσεις και τις υλοποιεί η συγκεκριμένη Κυβέρνηση;

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είναι ή όχι μεταρρύθμιση η δημιουργία του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης που, μάλιστα, ήταν ένα αίτημα των προοδευτικών και αριστερών δυνάμεων εδώ και σαράντα χρόνια;

Το γεγονός ότι δεν θα απαιτηθούν επιπλέον μέτρα για το 2018 οφείλεται στην εξοικονόμηση πόρων μέσω του ΕΦΚΑ και όχι μόνο. Σήμερα έχουμε ένα λογισμικό για να γνωρίζουμε τις διαφοροποιήσεις μεταξύ των συντάξεων που είναι πλήρεις, αναπηρικές, σε αντίθεση με το παρελθόν που δεν είχαμε καμμία εικόνα. Γνωρίζουμε πολύ καλά τι συνέβαινε και πώς οργάνωσε το πελαταικό κράτος, όσον αφορά αυτόν τον τομέα.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, εν τέλει είμαστε σε θέση να μειώσουμε δαπάνες; Ναι. Όχι επειδή κάνουμε μειώσεις, αλλά επειδή κάνουμε καλύτερη διαχείριση μέσω του ταμείου και του ενιαίου φορέα.

Έρχομαι τώρα στις δέκα και πλέον ερωτήσεις του κ. Δένδια για τη δημόσια διοίκηση. Θα ήθελα να υπενθυμίσω τα εξής. Οι νέοι οργανισμοί των Υπουργείων προέκυψαν μετά από αξιολόγηση των δομών και, σύμφωνα με τον ν.4369/2016, ανταποκρίνονται σε υφιστάμενες σύγχρονες ανάγκες και δεν έγιναν οριζόντια, κάτι που ενδεχομένως δεν θα μπορούσατε να σκεφτείτε και

πράξετε εσείς ή, για να το θέσω ορθότερα, κάτι που για συγκεκριμένους και ιδεολογικούς και πολιτικούς λόγους δεν επιλέξατε ποτέ να το κάνετε και γι' αυτό κινηθήκατε πάντα οριζόντια και με πολιτικές ad hoc.

Με βάση τη σχετική εγκύκλιο, προβλέφθηκε και η δυνατότητα αύξησης των θέσεων του οργανογράμματος κατά 10%. Το σχολίασε ο κ. Δένδιας. Ναι, αλλά δεν είπε ότι είχε απαγορευθεί οι οργανισμοί να προβλέπουν κενές θέσεις και γύριζαν πίσω και κοβόντουσαν. Αυτό έσχασε να το πει ο κ. Δένδιας.

Άρα, όταν θέλεις να κάνεις ένα σωστό οργανόγραμμα, σαφώς και θα κάνεις μια πρόβλεψη 10% επιπλέον. Και αυτό δεν σημαίνει ότι θα καλυφθεί το 10%, αλλά θα καλυφθεί ανάλογα με τις ανάγκες. Γι' αυτό είναι μισές οι αλήθειες που λέτε. Και χρησιμοποιείτε συγκεκριμένα πράγματα ακριβώς για να πείτε ψέματα.

Αυτό που θα ήθελα, επίσης, να πω και που σχολίασε ο κ. Δένδιας είναι η αντίληψη περί σωρείας άχρηστων δομών. Αυτή είναι απολύτως εσφαλμένη και θα μου επιτρέψετε να πω και εκ του πονηρού.

Να αναφέρω με την ευκαιρία δύο νέα τμήματα του Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης που γίνονται για να υπηρετούν την ανάγκη υλοποίησης και παρακολούθησης κινητικότητας. Πρέπει να γίνουν αυτές οι νέες δομές, ναι ή όχι; Φυσικά, αν δεν θέλεις να παρακολουθείς την κινητικότητα, δεν είναι αναγκαίες να γίνουν.

Προκηρύσσονται αυτό το διάστημα οι θέσεις των θεματικών διευθυντών, των ειδικών γραμματέων. Δηλαδή με άλλα λόγια η Κυβέρνηση αυτή τολμά την αποκομματικοποίηση του κράτους, τολμά αυτό που είχε δεσμευθεί. Και τι κάνει; Ενώ εσείς την καταγγέλλετε και την εγκυβεύετε ότι δημιουργεί κομματικούς στρατούς, αυτή τολμά και έρχεται και κάνει αυτή την αποκομματικοποίηση του κράτους.

Πραγματοποιήθηκαν επτά χιλιάδες διακόσιες πενήντα τέσσερις προσλήψεις μέσω ΑΣΕΠ. Υπήρχε εξαίρεση, ναι. Ποια; Των δύο χιλιάδων διακοσίων πυροσβεστών πενταετούς θητείας οι οποίοι μονιμοποιούνται. Αυτό είναι το κομματικό κράτος που κτίζει ο ΣΥΡΙΖΑ; Σε συνδυασμό με τον ψηφιακό σχεδιασμό, επιχειρεί την καταπολέμηση της γραφειοκρατίας και την κατάργηση του πελατειακού κράτους.

Επιτρέπεται μέχρι σήμερα, το λέω σε εσάς που σαράντα χρόνια κυβερνούσατε, να μην ξέρουμε πόσοι είναι οι δημόσιοι υπάλληλοι που εργάζονται και πού εργάζονται ακριβώς; Δεν υπήρχε καμμία καταγραφή, όσες φορές και να επιχειρήθηκε. Και αυτό ακριβώς έρχεστε εσείς και λέτε ότι δεν θέλετε και λέτε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ φτάνει κομματικό κράτος; Επιτέλους, θα έχετε τη δυνατότητα να γνωρίζετε και πόσοι εργάζονται και πόσοι μπαίνουν και με ποιο τρόπο μπαίνουν.

Άρα θα ήθελα να πω ότι αν αυτό δεν είναι μεταρρύθμιση και αν αυτή τη στιγμή εμείς δεν έχουμε κληθεί να κτίσουμε πραγματικά το αστικό κράτος που εσείς σαράντα χρόνια δεν το τολμήσατε, τότε τι είναι. Δεν το κάνατε, γιατί σας ενδιέφερε να έχετε πελατειακό κράτος.

Έρχομαι τώρα στη δεύτερη διάσταση, στην οποία θα ήθελα να επικεντρωθώ και αφορά την άποψη των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας και του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή ότι η υπερφορολόγηση με στόχο την απόδοση και εν συνεχεία την κοινωνική αναδιανομή δεν συνιστά βέλτιστη λύση.

Στο τελευταίο συμφωνούμε, βεβαίως, με αυτά που δήλωσε ο Υπουργός Οικονομικών. Κατ' αρχάς, το είπε και η Υπουργός προηγούμενης, η υπεραπόδοση δεν προέρχεται εξ ολοκλήρου από την υπερφορολόγηση. Αναφέρθηκε ότι προέρχεται από τις κοινωνικές εισφορές και για την ακρίβεια από την αύξηση του αριθμού των απασχολούμενων και από την εθελούσια αποκάλυψη. Δεν αναφερθώ περαιτέρω γιατί τα εξήγησε η Υπουργός πάρα πολύ αναλυτικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δώστε μου δύο δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε, και τελειώνω.

Κατά δεύτερο, σε αντίθεση με εσάς, εμείς επιλέξαμε να δώσουμε κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, γιατί έχουμε απόλυτη προτεραιότητα την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης. Ενδεχομένως, λόγω των νεοφιλελεύθερων αντιλήψεων περί ανισο-

τήτων που έχετε και διότι, όπως μάθαμε προσφάτως, είναι αντίθετο με την ανθρωπινή φύση να υπάρχουν κοινωνίες χωρίς κοινωνικές ανισότητες -ελέχθη σε αυτή τη Αίθουσα αυτό- εμείς ακριβώς επιλέγουμε να χαράζουμε πολιτικές για την άμβλυνση αυτών των κοινωνικών ανισοτήτων, σε αντίθεση με εσάς που δεν θυμάμαι ακριβώς τι κάνατε τα προηγούμενα χρόνια της λιτότητας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Εμείς το κάναμε αυτό. Μην το ξεχνάτε.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Δεν το ξεχνάω το ΚΕΑ. Δεν ξεχνάω. Σε πιλοτικό βαθμό και αυτό μέσα από μια μελέτη, που ποτέ δεν υλοποιήθηκε. Τα θυμόμαστε πολύ καλά αυτά.

Επίσης, έρχομαι στο τελευταίο επιχείρημα, που αφορά στο ότι η φορολογία σκοτώνει την ανάπτυξη. Και άρα θα είμαστε σε έναν φαύλο κύκλο. Και σε αυτό που διαφωνούν και οι ίδιοι οι επενδυτές, οι οποίοι επιθυμούν, από ό,τι γνωρίζουμε και το λέτε και εσείς κατά περιόδους, σταθερό πλαίσιο για τις επενδύσεις. Αυτό που τους ενδιαφέρει δεν είναι το ύψος της φορολογίας, αλλά οι κανόνες του παιχνιδιού και το επιχειρηματικό περιβάλλον. Και η μεταρρύθμιση για τις επενδύσεις δεν είναι πρωτίστως φορολογική. Έχει φορολογικό σκέλος, αλλά είναι πρωτίστως αναπτυξιακή μεταρρύθμιση.

Είναι αναπτυξιακή μεταρρύθμιση και σημαίνει παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας αυτή η μεταρρύθμιση. Σημαίνει αλλαγή του παραγωγικού μοντέλου. Σημαίνει νέα εργαλεία για την υλοποίηση αυτού του μοντέλου. Και αντί να συζητάμε σε αυτή την Αίθουσα για το πώς θα πάμε σε αυτή την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, ακούμε μονολόγους για την ανάπτυξη από την Αντιπολίτευση, η οποία είναι υπεύθυνη για την παραγωγική αποδιάρθρωση της χώρας.

Τελειώνοντας, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, αυτό που έχει σημασία είναι να επιταχυνθεί η διαδικασία για την εκπόνηση ενός εθνικού σχεδίου για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας και, επίσης, της επιχειρούμενης μεταρρύθμισης στην τοπική αυτοδιοίκηση, θα πρέπει να είναι τα επόμενα βήματα για τη μετά την έξοδο από τα μνημόνια περίοδο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ο συνάδελφος κ. Δημήτριος Σταμάτης έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από χρόνια στους κινηματογράφους παιζόταν μια ταινία του Άρθουρ Πεν με πρωταγωνιστή τον Ντάστιν Χόφμαν, «Το Μικρό Μεγάλο Ανθρώπακι». Στην ταινία αυτή ήταν ένας νεαρός Ινδιάνος, ο οποίος έκανε και έλεγε τα πάντα ανάποδα. Καβαλίκευε το άλογο ανάποδα, έλεγε το άσπρο μαύρο και το ζεστό κρύο. Ακούγοντας αυτές τις μέρες τους Υπουργούς και τους συναδέλφους της Συμπολίτευσης θυμήθηκα τον Ινδιάνο, γιατί αυτό ακριβώς κάνατε. Προσπαθείτε να παρουσιάσετε το άσπρο μαύρο. Την ώρα που κόβετε κοινωνικές παροχές, κοινωνικές δαπάνες ύψους 1,6 δισεκατομμυρίων, μιλάτε για κοινωνική ευαισθησία. Την ώρα που λέτε ότι αυτός ο προϋπολογισμός είναι κοινωνικά δίκαιος, εξοντώνετε τη μεσαία τάξη.

Και επειδή βλέπω τον κ. Φίλη, θυμήθηκα κάτι πολύ σωστό που έχει πει στο παρελθόν, ότι προτάσσετε τάχα τα αντίμετρα. Ε, θα σας πει ο κ. Φίλης -και εάν δεν το πει, θα το πω εγώ τώρα προκαταβολικά, για να μην έρθει και σε δύσκολη θέση. Αυτά τα αντίμετρα, εκτός του γεγονότος ότι θα πρέπει να δοθούν, αφού υπερβούμε τους δημοσιονομικούς στόχους που έχετε συμφωνήσει, πάνω από το 3,5%...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Όχι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Κύριε Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπε, ξαναδιαβάστε την τελευταία ανακοίνωση, που έγινε προχθές: «όταν υπερβούν το 3,5%, τότε θα εφαρμοστούν τα αντίμετρα.»

Όσον αφορά δε στην «ποιότητα» των αντιμέτρων ο κ. Φίλης ήταν σαφής: Είναι αναδιανομή φτώχειας. Παίρνουμε από τον φτωχό, για να δώσουμε στον φτωχότερο. Αυτή είναι η κοινωνική πολιτική που έχετε.

Είναι βέβαιο ότι έχετε υποστεί μια μετάλλαξη και βρίσκεστε σε

μια παραζάλη. Η αιφνίδια μεταβολή των θέσεων και των ιδεολογημάτων σας σας έχει μπερδέψει. Το πιο κλασικό κραυγαλέο παράδειγμα, μια φωτογραφία της μετάλλαξης σας έχουμε από την εικόνα του κ. Τσακαλώτου να κτυπάει το καμπανάκι στη Wall Street.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Δεν είναι καμπανάκι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Εσείς τα ξέρετε καλύτερα, το σφυρί. Το μάθατε. Έτσι είναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Το είδα, δεν το έμαθα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Στη Wall Street, στο άντρο των κολασμένων, στο άντρο των ληστών ο κ. Τσακαλώτος. Το 2014 έλεγε ότι εάν επρόκειτο η Αριστερά να ψηφίσει και να δεχθεί το e-mail Χαρδούβελη, τότε δεν θα είχε λόγο ύπαρξης και ο κ. Τσακαλώτος εισηγήται και εφαρμόζει δεκαπέντε e-mail Χαρδούβελη. Σας θυμίζω ότι ένα δισεκατομμύριο ήταν υποχρέωση από το e-mail Χαρδούβελη, δεκαπέντε έχετε ψηφίσει και εφαρμόζονται με την παρούσα Κυβέρνηση.

Αυτή είναι, λοιπόν, μια τρομερή μετάλλαξη και επειδή τώρα το θυμήθηκα, για να κρατηθεί και στα Πρακτικά της Βουλής -λυπάμαι που δεν είναι ο κ. Τσακαλώτος εδώ- ο κ. Τσακαλώτος τρεις φορές τις προηγούμενες ημέρες είτε ένα κραυγαλέο ψεύδος. Ποιο είναι το ψεύδος; Είπε ότι η δική μας κυβέρνηση δεν έκλεισε την πέμπτη αξιολόγηση, γιατί δεν ήθελε να δεχθεί πιστοληπτική γραμμή. Είναι ψέμα, καταφανέστατο ψέμα. Εμείς το είχαμε συμφωνήσει αυτό από τον Νοέμβριο του 2014. Ο Σαμαράς, ως Πρωθυπουργός μάλιστα, είπε ότι με αυτήν την πιστοληπτική γραμμή ασφαλιζόμαστε. Το ίδιο ο κ. Βενιζέλος. Το επαναλάβαμε εκατό φορές. Και για να ξεσκονίσω λίγο τη μνήμη σας, χρησιμοποιήσαμε τότε και ένα παράδειγμα και είπαμε ότι αυτή η πιστοληπτική γραμμή είναι σαν δείκτης προστασίας.

Όταν, λοιπόν, ο σημερινός Υπουργός έρχεται και λέει αυτό το ψεύδος, ή δεν γνωρίζει τι του γίνεται ή λέει ενσυνειδήτως ψέματα για κάποιον συγκεκριμένο λόγο. Αν ήταν εδώ, θα μπορούσε να αναπτυχθεί ένας διάλογος, για να δούμε τι είναι αυτό που θέλει να προλάβει ο κ. Τσακαλώτος. Τι φοβάται που έρχεται και θέλει από τώρα να πάρει θέση μάχης; Κλείνω αυτό το κεφάλαιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι και μια σημερινή ημέρα. Σαν σήμερα αποφασίσατε να ρίξετε την κυβέρνηση Σαμαρά. Το λέω αυτό, βλέποντας και τον αγαπητό Πρόεδρο κ. Βούτση, ο οποίος σε μία αναφορά του προχθές στη Βουλή, είπε ότι την κυβέρνηση Σαμαρά την έριξαν οι δανειστές. Όχι, είναι ανακριβές. Την κυβέρνηση Σαμαρά την ρίξατε εσείς μαζί με τους ΑΝΕΛ, μαζί με όσους Βουλευτές απέμειναν από τον κ. Κουβέλη και με τη Χρυσή Αυγή, όταν δεχθήκατε να συνυπολογίσετε τις ψήφους της Χρυσής Αυγής στο αποτέλεσμα. Και είχε το θράσος σήμερα ο Πρωθυπουργός να λέει σε μια δημόσια ομιλία του για τη συνεργασία του Σαμαρά με τη Χρυσή Αυγή. Εδώ γελάνε και οι πέτρες!

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Εσείς συνεργαστήκατε με τη Χρυσή Αυγή, για να ρίξετε την κυβέρνηση, για να εξηγουμαστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ο Μπαλτάκος;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Όμως, ο κ. Βούτσης είπε και κάτι άλλο. Είπε ότι «αυτοί οι δανειστές που έριξαν την κυβέρνηση Σαμαρά σήμερα μας στηρίζουν, δεν ξέρω για ποιον λόγο».

Θα σας πω εγώ τους λόγους. Ο πρώτος λόγος ήταν το υπερταμείο, το οποίο ο Σαμαράς δεν είχε δεχθεί να τους παραχωρήσει. Γιατί η δημιουργία του υπερταμείου είναι στην πραγματικότητα σχηματισμός πτωχευτικής περιουσίας και αλίμονο εάν κάτι πάει στραβά. Εμείς, οι «γερμανοτσολιάδες», λοιπόν, είπαμε «όχι».

Το δεύτερο ήταν όταν επιχειρήθηκε να ακυρωθεί η αξιολόγηση της «BLACKROCK» στη δεύτερη ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Είπαμε «όχι» και δεν έγινε. Αυτό το κάνατε εσείς, με απώλεια 21 δισεκατομμυρίων για το ελληνικό δημόσιο.

Το τρίτο ήταν το κόκκινο δάνειο. Παλεύαμε να στηρίξουμε αυτόν τον απλό πολίτη που αναίτια είχε βρεθεί σε αδυναμία εκπλήρωσης της παροχής του και κατ' έτος επαναλαμβάναμε έναν νόμο, για να μπορούσαμε να τον προστατεύσουμε. Ήρθατε εσείς και τον πετάξατε γυμνό στα funds.

Το τέταρτο ήταν ότι είχαν ασφαλώς λόγο να είναι θυμωμένοι

κάποιοι από τους δανειστές μαζί μας, γιατί εμείς μονομερώς μειώσαμε τον ΦΠΑ στην εστίαση -αυτό που δεν έχετε τολμήσει να κάνετε εσείς- και αρνηθήκαμε να αυξήσουμε τον ΦΠΑ στα νησιά, τον οποίο εσείς με μεγάλη ευχαρίστηση ψηφίσατε εδώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και το τελευταίο, το οποίο ίσως δεν είναι και πολύ γνωστό.

Σας είπα ότι ένα κομμάτι των δανειστών -όχι όλοι, δεν θέλω να είμαι άδικος- πράγματι είχαν λόγους να είναι δυσαρεστημένοι μαζί μας και να θέλουν να μας τραβήξουν το χαλί. Ναι, το τράβηξαν το χαλί, αλλά εσείς μας ρίξατε. Αυτοί τράβηξαν το χαλί και αποσταθεροποιήθηκαν, αλλά εσείς μας ρίξατε και εσάς βαρβαίνει η ιστορική ευθύνη.

Ένας από τους τελευταίους λόγους ήταν το γεγονός ότι όταν βρέθηκε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο μπροστά στο λάθος που έκανε με το πρώτο μνημόνιο, προσπάθησε να μεταφέρει αυτό το λάθος για να βγει αλώβητο από την Ευρωζώνη, στην οποία μπήκε ως σύμβουλος και με δάνεια, και μετέθεσε το βάρος της ευθύνης είτε στους δανειστές είτε στην ελληνική πλευρά. «Ή κουρεύετε το χρέος», είπε στους δανειστές, «ή οι Έλληνες πρέπει να κόψουν πάγιες δαπάνες».

Δεν πρόλαβαν να το διατυπώσουν. Δεν πρόλαβαν να μας το πουν, γιατί ενεργώντας προληπτικά ο Σαμαράς είχε δηλώσει τότε, σε ανύποπτο χρόνο, ότι περαιτέρω μείωση μισθών και συντάξεων, περαιτέρω μείωση του εισοδήματος όχι μόνο είναι κοινωνικά άδικα, αλλά είναι και αντιαναπτυξιακή. Διότι οι φουκαράδες οι συνταξιούχοι, ο φτωχός εργαζόμενος τα χρήματα που παίρνει δεν τα αποθηκεύει, δεν τα αποθησαυρίζει. Τα καταναλώνει. Και όπως γνωρίζετε, η ιδιωτική κατανάλωση παίζει μεγάλο, σημαντικό ρόλο στην αύξηση του εθνικού εισοδήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, τελειώσατε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτά, λοιπόν, κάναμε εμείς, οι «γερμανοτσολιάδες». Εμείς αρνηθήκαμε. Και σας ρωτώ: Εάν εμείς είμαστε οι γερμανοτσολιάδες, εσείς τι είστε;

Βεβαίως, την ανάγκη φιλοτιμία κάνοντας θα ψηφίσετε και, βεβαίως, οφείλω να πω ότι η επισήμανση που είχε κάνει ο κ. Τσακαλώτος στις συνεδριάσεις της Επιτροπής Οικονομικών ήταν πάρα πολύ αποτελεσματική. Είπε: «Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κακά τα ψέματα. Ή στηρίζετε τον προϋπολογισμό ή εκλογές.» Ήταν καταλυτικό το επιχείρημά του.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Πότε το είπατε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Δεν το έχετε ακούσει; Να σας το φέρω. Ό,τι λέω είναι γραμμένο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ναι, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Είχα αποφασίσει -και έτσι είναι το σωστό- σε διάλογο που γινόταν στο συνέδριο του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ή σε διαλόγους που γίνονταν στα κανάλια αυτές τις μέρες, να μην υπάρχει απάντηση, διότι η ουσιαστική συζήτηση γίνεται εδώ πέρα μέσα.

Αφού, λοιπόν, ο κ. Σταμάτης -και το σέβομαι απόλυτα- αισθάνθηκε την ανάγκη να κάνει αυτή την τοποθέτηση, είμαι υποχρεωμένος να πω δύο, τρία πράγματα όσον αναφορά εκτιμήσεις τις οποίες έκανα σε γραπτή ομιλία και της οποίας τα πρακτικά είναι στη διάθεση όλων των συναδέλφων. Διότι άλλο είναι να μιλάμε επί μίας ομιλίας και άλλο επί της εκτίμησης ή της εκδοχής μίας ομιλίας κατά πώς μας βολεύει.

Πρώτον, να είναι σαφές ότι το κόστος για το e-mail Χαρδούβελη, για το οποίο μιλήσατε, κύριε Σταμάτη, δεν είναι 1 δισεκατομμύριο ευρώ. Είναι ένας καινούργιος μύθος αυτό. Στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» είχαν δημοσιευτεί οι προβλέψεις για το σύνολο των ρυθμίσεων, οι οποίες αναφέρονταν ως πρόταση τότε. Δεν είχε γίνει δεκτή ακόμα. Ήταν η συζήτηση γύρω από αυτό το ζήτημα. Οι προβλέψεις για τα πλεονάσματα και τα άλλα μεγέθη του με-

σοπρόθεσμοι αφορούσαν πάρα πολλά, αρκετά δισεκατομμύρια, σε τελικό λογαριασμό.

Σε σχέση, όμως, με το success story, είναι σαφές και είναι πασίγνωστο ότι αυτό το οποίο είχε εμφανιστεί ως έξοδος στις αγορές, ως το ότι θα έφευγε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ως προς το ότι θα είχαμε συγκεκριμένα μεγέθη μεγέθυνσης κ.λπ. από το καλοκαίρι κιάλας του 2014 δεν στεκόταν. Δεν ήταν μόνο τα αποτελέσματα των ευρωεκλογών που έδιναν μια τάση στις εξελίξεις. Η ίδια η οικονομική κατάσταση τότε δεν εδράζονταν σε κανένα σημείο στις προβλέψεις και στο αφήγημα το οποίο είχε διαμορφωθεί.

Και αυτό ήταν σαφές και στο εξωτερικό. Τα μαθαίναμε και τα διαβάζαμε κι εμείς, όπως κι εσείς. Έγινε ακόμη σαφέστερο στη δεύτερη προσπάθεια εξόδου της χώρας στις αγορές. Το θυμάστε αυτό πάρα πολύ καλά και το θυμόμαστε όλοι. Βεβαίως, πυροδότησε μαζί με τη λαϊκή διάθεση τότε, η οποία ήταν επίσης σαφέστατη, τις εξελίξεις από εκεί και ύστερα.

Θα ήθελα να θυμίσω δε στον αγαπητό κύριο Σταμάτη -και το γνωρίζει πως η συζήτηση μας εδώ είναι πάντοτε, όπως και τότε, σε ένα επίπεδο- ότι η κυβέρνηση Σαμαρά επέλεξε ενάμιση μήνα πριν να λήξει η προθεσμία και η θητεία του Προέδρου της Δημοκρατίας, να προκαλέσει εδώ μέσα την ψήφο για τον νέο Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Δεν εξήντησε ποσώς κανένα περιθώριο, έτσι ώστε το αφήγημα το ευτυχές εκείνης της περιόδου, το οικονομικό, με έναν οποιοδήποτε τρόπο να σταθεί στα πόδια του και να πάρει την παράταση που δικαιούταν εκ του Συντάγματος μέχρι το 2016.

Υπάρχει πλήθος και άλλων, που δεν είναι λεπτομέρειες, αλλά είναι βασικά στοιχεία εκείνης της περιόδου, τα οποία βεβαίως, όταν αποκρύπτονται και όταν διά των fake news -δεν το έκανε ο κ. Σταμάτης, μιλώ για τις προηγούμενες ημέρες, που είχα επιλέξει να μην πω τίποτα- διαμορφώνονται δύο σειρές, δύο γραμμίτσες κι ένα σύνθημα -διότι περί συνθήματος πρόκειται- για το κομματικό ακροατήριο -το καταλάβαμε, ήταν μια ενδοκομματική διαδικασία-, δεν αποδίδουν την αλήθεια.

Τρίτο και τελευταίο: Όταν εγώ είπα -και είναι μέσα στην ομιλία μου- περί δικών τους λόγων, που έχουν οι θεσμοί σε όλη αυτή τη φάση να ανέχονται, να υποστηρίζουν, να υποχρεούνται, να κινούνται στην κατεύθυνση που η Κυβέρνηση δίνει -ας πούμε- αυτή τη μάχη, εννοούσα σαφέστατα -και αναφέρεται μέσα- τις εξαιρετικές οικονομικές επιτεύξεις, οι οποίες έχουν υπάρξει στην ελληνική οικονομία -είδατε τα spread, ας πούμε, της τελευταίας περιόδου- δηλαδή τη δυνατότητα να αποδώσει λογαριασμό η ελληνική πλευρά σε σύνολο ζητημάτων, που δεν ήταν δυνατόν να αρνηθούν. Γι' αυτό είπα περί των δικών τους λόγων, κύριε Σταμάτη, ότι είχαν -και έχουν- και τους δικούς τους λόγους.

Διότι σήμερα, σε όλη την Ευρώπη, η στρατηγική της λιτότητας βρίσκεται σε πολύ μεγάλο αδιέξοδο. Και γίνεται αντιπαράθεση και σύγκρουση, όχι μόνο μεταξύ Βορρά και Νότου, αλλά σε όλα τα κράτη και στο εσωτερικό των κρατών. Και η συζήτηση για το μέλλον της Ευρώπης σφραγίζεται κυριολεκτικά από το κεντρικό δίλημμα, «συνέχιση ή όχι της στρατηγικής της λιτότητας». Άρα όλη η συζήτηση περί Grexit -θυμάστε, προ οκταμήνου κάποιος το είχε ξαναθυμηθεί στη Γερμανία- και όλων των άλλων μέσων, τα οποία χρησιμοποιούσαν οι δανειστές προς την πλευρά μας είναι πλέον άσφαιρα πυρά.

Αυτοί, λοιπόν, είναι οι δικοί τους λόγοι, τα αδιέξοδα, ο σημερινός συσχετισμός δυνάμεων που από την πλευρά τους παρακολουθούν και εγκρίνουν αυτή τη πορεία της ελληνικής οικονομίας, έτσι ώστε να βγούμε -και καλά θα κάνουμε να βγούμε και να επιχαίρετε κι εσείς- τον Αύγουστο από αυτόν τον κύκλο, αλλά λόγω των επιτεύξεων της ελληνικής οικονομίας και όχι για τους γερμανοτσολιαδισμούς, που λέμε τώρα εδώ μέσα. Εντάξει, να κρατάμε και λίγο το επίπεδο.

Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε. Θα ήθελα να μην είχα αναγκαστεί να κάνω αυτές τις διευκρινήσεις, οι οποίες -επαναλαμβάνω, για όλους όσους άκουσαν την ομιλία και παραπέμπω και στα Πρακτικά- ήταν σαφείς από τότε που έγινε η ομιλία. Πλην, όμως, το διαρρεύσαν διάστημα και ιδιαίτερα το ότι επανέρχεται σήμερα εδώ αυτό το θέμα με το συγκεκριμένο τρόπο με υποχρεώνει να διευκρινίσω απολύτως, όχι απλά τι εννοώ εγώ, αλλά και

το τι συνέβη εκείνη την περίοδο.

Ένας διάλογος, δε, και για λεπτομέρειες εκείνης της περιόδου, πώς φτάσαμε, θα ήταν πάρα πολύ χρήσιμος, αλλά όχι επικοδομητικός σε αυτή τη φάση, που βρισκόμαστε, πια, μπροστά στην τελική ευθεία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι φανερό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, είναι φανερό υπό μία έννοια όμως, γιατί γίνεται ένας διάλογος.

Κύριε Σταμάτη, με όλον τον σεβασμό. Μιλήσατε έντεκα λεπτά. Ο κύριος Πρόεδρος, με τον σεβασμό που έχουμε όλοι στον θεσμικό του ρόλο, μίλησε χωρίς χρονόμετρο. Εάν συνεχιστεί αυτός ο διάλογος θα είναι σε βάρος όλης της διαδικασίας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Αντιλαμβάνεστε ότι δεν μπορώ να αφήσω ανυπεράσπιστες τις θέσεις που ανέπτυξα πριν από λίγο, γιατί φαίνεται σαν να αποδέχομαι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Θα σας δώσω τον λόγο, αλλά επιτρέψτε μου πριν να κάνω μία ανακοίνωση, διότι έχουμε επισκέπτες εδώ που πρέπει να φύγουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα επτά μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 4^ο Γυμνάσιο Τρίπολης (πρώτο τμήμα).

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Σταμάτης για δύο λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, απαντώντας σε αυτά που είπε ο αγαπητός Πρόεδρος της Βουλής θα ήθελα να επισημάνω, πρώτον, ότι την εκτίμηση για την πορεία της ελληνικής οικονομίας την είχαν κάνει τον Δεκέμβριο του 2014 δύο όργανα: Πρώτον, η Κομισιόν, όπου έγραψε -και συνεπείραξαν όλοι οι Υπουργοί Οικονομικών- ότι «η πορεία της ελληνικής οικονομίας είναι καλύτερη και από αυτή που προσδοκούσαμε». Αυτό αποτυπώθηκε στη συμφωνία τότε, τον Δεκέμβριο του 2014. Δεύτερον, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που έγραψε επί λέξει ότι «όπως ηγούνται τα πράγματα, είναι τόσο αλματώδης η μείωση του ελληνικού χρέους, που το 2060 η Ελλάδα θα βρίσκεται κάτω από το 60% του χρέους, ξεπερνώντας όλες τις υπόλοιπες χώρες».

Δεύτερον, κύριε Βούτση, τι θα κερδίζαμε εμείς, αν μέναμε ενάμιση μήνα παραπάνω; Θα αλλάζατε μυαλά εσείς; Θα σταματούσατε να καταγγέλλετε τους Βουλευτές ότι είναι πληρωμένοι για να ψηφίσουν τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ή επρόκειτο να έρθετε σε μία λογική κουβέντα, που βλέπω ότι την επικαλείστε όλοι λίγο-πολύ, με τον τότε Πρωθυπουργό;

Σας θυμίζω ότι ο Αρχηγός σας τότε έλεγε: «Μία συζήτηση θα κάνω εγώ, αν δω τον Σαμαρά: Πότε θα σηκωθεί να φύγει;». Σας θυμίζω, επίσης, ότι από του Βήματος αυτού εγώ ως Υπουργός Επικρατείας είχα πει στον κ. Τσίπρα τότε: «Γιατί βιάζεστε; Ας κλείσουμε τον κύκλο μας και κάνουμε τον Νοέμβριο εκλογές».

Γιατί; Γιατί δεν φοβόμασταν. Διότι θα έκλεινε η αξιολόγηση. Διότι θα παίρναμε τα 7,2 δισεκατομμύρια, που ουδέποτε μας έδωσαν. Διότι η μοναδική κάλυψη που είχαμε να κάνουμε για το δεύτερο εξάμηνο του 2015 και ολόκληρο το 2016 ήταν 17 δισεκατομμύρια και θα βγαίναμε στις αγορές.

Γι' αυτό, λοιπόν, είναι βαριά η ευθύνη σας. Δεν ξέρω τους άλλους λόγους που λέτε, εγώ μίλησα για τους εμφανείς λόγους, για τους οποίους κούνησαν κάποιοι από τους δανειστές το «χαλί» και σας έδωσαν το δικαίωμα να μας ρίξετε.

Είναι αυτά που εμείς αρνηθήκαμε να κάνουμε και τα κάνετε εσείς με πολύ μεγάλη προθυμία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μιας που είναι ο κ. Τσακαλώτος εδώ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Σταμάτη, έχει λήξει ο χρόνος σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, είπατε ότι εμείς δεν κλείσαμε την πέμπτη αξιολόγηση, διότι δεν θέλαμε την πιστοληπτική γραμμή. Αυτό είναι ψέμα. Τον Νοέμβριο 2014 στο Eurogroup το είχαμε συμφωνήσει. Αυτό το είχαμε συμφωνήσει και λέγαμε για «δίχτυ» ασφαλείας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Δεν το ξέρατε και είπατε κάτι που δεν ξέρατε λάθος ή κρύβετε κάποια σκοπιμότητα που θα τη δούμε στο μέλλον;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Σταματάτη, σας παρακαλώ πολύ. Διατυπώθηκε το ερώτημα.

Κύριε Υπουργέ, δεν θα απαντήσετε, διότι δεν θα συνεχίσουμε έτσι.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Νίκος Φίλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες το βράδυ ο Πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας στην Ελευσίνα προανήγγειλε την ανέλκυση από τον βυθό του Σαρωνικού είκοσι οκτώ παλαιών ναυαγίων. Ακούγοντάς τον σκέφτηκα πόσο πολύ μοιάζει με ανέλκυση ναυαγίου η προσπάθεια που έχει αναλάβει η Κυβέρνησή μας να βγάλει την οικονομία από τον «βυθό» της κρίσης, διασώζοντας, όμως –και αυτή είναι η διαφορά από τα κλασικά ναυάγια– και όλο το «πλήρωμα», δηλαδή τον ελληνικό λαό. Είναι αυτό που λέμε «να βγούμε από την κρίση με την κοινωνία όρθια».

Ακούγοντας και εδώ στη Βουλή αλλά και στο συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας τους ομιλητές είδα ανάμεσά τους «καπετάνιους» και «μηχανικούς» του «βυθισμένου καραβιού» της ελληνικής οικονομίας. Περιστοιχίζουν «άβρεχτοι» και «ατσαλάκωτοι», σαν να μην πέρασε μία μέρα, τον νέο «πλοιοκτήτη» και υπόσχονται όλοι αυτοί οι υπαίτιοι του «ναυαγίου» ταξίδια σε μέρη μαγικά και ονειρεμένα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Πρόκειται για εφιαλτικές υποσχέσεις. Γιατί τι άλλο από εφιάλτης είναι η τυχόν υλοποίηση του στόχου του κ. Μητσοτάκη για διάλυση της δημόσιας κοινωνικής ασφάλισης και προνομιακή ενίσχυση της ιδιωτικής σε μια κοινωνία, μάλιστα, που αυξάνεται το ποσοστό της κακοπληρωμένης εργασίας με τα 380 ευρώ μηνίως; Θα είναι, λοιπόν, το κοινωνικό κράτος, που θα πληγεί καίρια από τα νεοφιλελεύθερα πειράματα του κ. Μητσοτάκη.

Ένα παράδειγμα θα σας πω. Με τον δικό μας προϋπολογισμό για την παιδεία το 2018 θα δοθούν 5.317.000.000 ευρώ. Πόσα θα έδινε η Νέα Δημοκρατία με βάση το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα που είχε υπογράψει; Θα έδινε 4.308.000.000 ευρώ. Ένα δισεκατομμύριο λιγότερο από την παιδεία για την εξυπηρέτηση των πλουσίων και αυτών που στέλνουν τα χρήματά τους στους φορολογικούς παραδείσους.

Ναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τρία τρίμηνα θετικής ανάπτυξης μετά από πολλά χρόνια, η αποκλιμάκωση των τιμών των ομολόγων στα επίπεδα του 2006, η βελτίωση των οικονομικών δεικτών μαζί με τα σημαντικά επιτεύγματα της Κυβέρνησής μας σε μια σειρά αποτομής ήταν μια πρώτη πετυχημένη ανέλκυση. Μια δεύτερη θα είναι η έξοδος μας από την τρέχουσα δανειακή σύμβαση τον Αύγουστο και η ανάκτηση κάποιων βαθμών ελευθερίας στην άσκηση της πολιτικής μας.

Είναι, όμως, τέτοιο το μέγεθος της συντελεσμένης καταστροφής, που κανείς δεν δικαιούται ούτε να πανηγυρίζει ούτε να κατασκευάζει, όπως κάποιοι άλλοι καπεταναίοι της συμφοράς, success story. Εκεί κάτω βρίσκονται πολλά βυθισμένα καράβια ακόμη και χρειάζεται titanic effort, αποφασιστικότητα και σχέδιο για να τα βγάλουμε έξω.

Άκουσα τον κ. Λοβέρδο και τον κ. Σταματή. Φωνές από το παρελθόν τα όσα είπαν. Κοιτάξετε. Ας ξεχάσουμε τι λέει ο Τσακαλώτος, ο Δραγασάκης, η Κυβέρνηση για το 2014. Τι λέει ο Σόιμπλε και το ΔΝΤ να δούμε. Πώς τα εκτιμούν;

Υπήρξε εκτροχιασμός στους στόχους του 2014. Εκτροχιασμός. Υπήρχε στόχος για πλεόνασμα 1,5%. Δεν πιάστηκε και μια τρύπα 2 δισεκατομμύρια μεταφέρθηκε στο 2015. Αυτά τα λέει και ο Σόιμπλε στη συνέντευξή του στον κ. Παπαχελά προσφάτως, όπου αποκαλύπτει ότι ο κ. Σαμαράς τού ζήτησε για πολιτικούς λόγους –και ότι δεν βγαίνει για πολιτικούς λόγους το πρόγραμμα στην Ελλάδα λόγω της εναντίωσης του λαού και της Αντιπολίτευσης τότε– να υπάρξει μια μικρή αναστολή στην εφαρμογή του προγράμματος. Σόιμπλε έφη, όχι κανείς άλλος.

Δεύτερον, το ΔΝΤ στην αξιολόγηση που έκανε για το πρόγραμμα τον Φεβρουάριο του 2017 υιοθετεί αυτές τις αντιλήψεις και εκτιμήσεις ότι υπήρξε εκτροχιασμός του προγράμματος του 2014 με ευθύνη του προγράμματος, που είχατε εσείς συμφωνήσει και της πολιτικής που εσείς ακολουθούσατε. Θα μπορούσα και άλλα να πω.

Κύριε Σταματή, νομίζω ότι κάπως «συγχυτικά» μιλήσατε, όταν μου αποδώσατε εμένα το θέμα της λιτότητας. Η λιτότητα είναι δική σας πολιτική. Εμείς αν εφαρμόζουμε μέτρα λιτότητας, είναι μέσα από έναν καταναγκασμό των μνημονιακών μέτρων, που αναγκαστήκαμε να υπογράψουμε το καλοκαίρι του 2015 και προσαθούμε, με ό,τι μπορούμε από το υπερπλεόνασμα, κάπως να λειάνουμε τις επιπτώσεις αυτής της λιτότητας. Άρα δεν μιλάμε εμείς για αναδιανομή ανάμεσα στους φτωχούς και τους φτωχότερους.

Η χώρα, παρά την ανακοπή της πτωτικής πορείας και την εμφάνιση μιας τάσης για ανάκαμψη, που, όμως, πρέπει να σταθεροποιηθεί για να είναι πειστική και βιώσιμη, εξακολουθεί να κατολισθαίνει στην τελευταία ταχύτητα της Ευρώπης, γιατί σημασία δεν έχει μόνο πώς τρέχει η δική σου οικονομία αλλά και πόσο τρέχουν οι άλλοι. Εδώ η επίδοση για το 2017 είναι για την Ελλάδα απ' ό,τι ακούμε 1,6% έναντι 2,5% στην Ευρωζώνη.

Με αυτό το ύψος του δημόσιου και ιδιωτικού χρέους, με τα πρωτογενή πλεονάσματα των 3,5% επί πέντε χρόνια, με αυτές τις ανισότητες, η πορεία προς την οριστική έξοδο από την κρίση και τα μνημόνια θα είναι αβέβαιη και επισφαλής. Για τον λόγο αυτόν απαιτείται από σήμερα να θέσουμε ως προτεραιότητα την αντιμετώπιση του χρέους, τόσο του δημόσιου χρέους και των υπέρογκων πρωτογενών πλεονασμάτων όσο και του ιδιωτικού χρέους, που συναρτάται με την πορεία τραπεζικού συστήματος.

Σε αυτά τα δύο θέματα θα μου επιτρέψετε να διατυπώσω κάποιες σκέψεις.

Στο ζήτημα των πρωτογενών πλεονασμάτων η Κυβέρνηση αναγκάστηκε να προσυπογράψει πρωτογενή πλεονάσματα υπέρογκου ύψους 3,5% για την πενταετία 2018-2022.

Στην πράξη εφαρμόσαμε και πέρυσι και φέτος τον στόχο αυτό. Όμως, ό,τι κερδίζεις από την άνοδο του πλεονάσματος, το χάνεις σχεδόν ισόποσα σε ανάπτυξη. Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα του 2017, όπου με συμφωνημένο στόχο 1,75%, φαίνεται να βαδίζουμε για ένα πρωτογενές πλεόνασμα γύρω στο 3%, δηλαδή ακριβώς τη διαφορά που θα χάσουμε από την ανάπτυξη, από το 1,15 περίπου που, εάν το είχαμε, θα πιάναμε το 2,7% αύξηση στο ΑΕΠ, δηλαδή τον στόχο του προϋπολογισμού του 2017.

Τα πλεονάσματα 3,5% για άλλα πέντε χρόνια περιορίζουν την οικονομική ανάπτυξη και της προσδίδουν κοινωνική αδικία. Τι είδους ανάπτυξη θα έχουμε χωρίς ισχυρό πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων; Με νέες περικοπές στις συντάξεις και στο αφορολόγητο, με ό,τι αντίμετρα κατορθώσουμε να έχουμε, είναι προφανές ότι και εκεί τα πράγματα δυσκολεύουν.

Είναι αναγκαίο τώρα που συζητούνται με τους δανειστές μέτρα για το χρέος, όπως η ρήτρα ανάπτυξης, να τεθεί το θέμα της μείωσης των πλεονασμάτων, προκειμένου σε πρώτη φάση να μην γίνουν οι περικοπές των συντάξεων το 2019.

Ποιος μπορεί να διαφωνήσει με μία τέτοια επιδίωξη; Ακόμη και οι παλαιότεροι υποστηρικτές των υψηλότερων πλεονασμάτων του 4,5% μιλούν σήμερα για πλεονάσματα κάτω του 2%.

Εάν είναι ειλικρινείς και δεν εκφέρουν λογάκια απλώς, δεν έχουν παρά να αποδεχθούν μία πολιτική πρωτοβουλία συνεννόησης, που θα στηρίξει την Κυβέρνηση στην επαναδιαπραγμάτευση του χρέους και των πλεονασμάτων.

Τώρα είναι η ώρα γι' αυτή την πρωτοβουλία, ώστε να δοθεί ακόμη μεγαλύτερη ώθηση στις θετικές εξελίξεις που σημειώνονται. Η αναβολή για αργότερα μας περιορίζει σε δεύτερο ρόλο και θα κινδυνεύσουμε έτσι, με δεδομένη μία συγκεκριμένη και διαιρετική κατάσταση στην Ευρώπη –βλέπουμε όλοι τι γίνεται με τη μετανάστευση– να την πάθουμε όπως ο κομπάρσος, που νόμιζε ότι θα πάρει το Όσκαρ επειδή είχε υποδυθεί τέλεια το πτώμα. Όπου κομπάρσος, βάλτε Αντώνης Σαμαράς και Ευάγγελος Βενιζέλος, για να ταιριάζει τέλεια η εικόνα!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο ζήτημα του ιδιωτικού χρέ-

ους και ειδικά αυτού που διακρατούν οι τράπεζες θέλω, κατ' αρχάς, να σημειώσω την ανάγκη να ξαναδοούμε ως υπεύθυνη διακυβέρνηση, αλλά και ως νομοθετική και εκτελεστική εξουσία, το ζήτημα των τραπεζών, πέρα από τον ρόλο στον τομέα αυτόν της Τράπεζας της Ελλάδος και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Πρέπει να μας απασχολήσουν οι παρατηρήσεις και η κριτική του Ελεγκτικού Συνεδρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνολικά για τα μνημόνια και τους απίστευτους πειραματισμούς που έγιναν εις βάρος του ελληνικού λαού αλλά ειδικότερα για τις τράπεζες και τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του SSM, για τις οποίες το πόρισμα είναι καταπέλτης.

Δυστυχώς, όμως, είναι απορίας άξιο γιατί στην Ελλάδα δεν δόθηκε μεγάλη προσοχή σε αυτό το πόρισμα.

Και έρχομαι στο θέμα των πλειστηριασμών και των κινδύνων για την πρώτη κατοικία. Θα πω προκαταβολικά ότι η Κυβέρνηση πρέπει να μελετήσει σοβαρά το θέμα της οριζόντιας νομοθετικής προστασίας της πρώτης κατοικίας με βάση την αντικειμενική αξία, από 300.000 ευρώ και κάτω, και να μην αρκестεί στη συμφωνία κυρίων με τις τράπεζες.

Η σημερινή συνάντηση του Πρωθυπουργού με τους εκπροσώπους των τραπεζών επιβεβαιώνει ότι υπάρχουν όρια, φοβούμαι και αδιέξοδα σε αυτή την ονομαζόμενη «συμφωνία κυρίων».

Οι στόχοι που έχουν θέσει οι τραπεζίτες για το 2018 - 2019 σε συνεργασία με τον SSM οδηγούν σε πάνω από σαράντα χιλιάδες πλειστηριασμούς. Ο καθένας καταλαβαίνει ότι, από ένα σημείο και μετά, αυτοί δεν θα αφορούν στρατηγικούς κακοπληρωτές ή μπαταχτοήδες με βίλες 1,5 εκατομμυρίου ευρώ και πισίνες, αλλά φτωχό κόσμο και απλούς ανθρώπους της πρώην μεσαίας τάξης που εξουθενώσε η κρίση.

Η Κυβέρνηση πρέπει ταυτόχρονα με την οριζόντια προστασία να δει θέματα όπως είναι η μη διενέργεια των πλειστηριασμών στην αγορά, αλλά στην αντικειμενική αξία, η δυνατότητα του δανειολήπτη να παίρνει το σπίτι του στην τιμή που θα εξαγόραζε το fund ή ο μειοδότης και άλλα μέτρα προστασίας, με δεδομένο ότι πλέον είναι γνωστά και συγκεντρωμένα όλα τα περιουσιακά στοιχεία των δανειοληπτών, κινητά και ακίνητα και συνεπώς μπορεί να περιοριστεί σημαντικά ο κίνδυνος να επωφεληθούν οι μπαταχτοήδες.

Κυρίως, όμως, πρέπει να μελετήσουμε άμεσα προτάσεις και καλές πρακτικές, όπως είναι η «NONA», η δημόσια τράπεζα της Ιρλανδίας και να συνδυάσουμε την εξυγίανση των ισολογισμών των τραπεζών με την προστασία από μαζικούς πλειστηριασμούς, που θα έχουν τεράστιο κοινωνικό αντίκτυπο.

Μία τέτοια δημόσια τράπεζα ειδικού σκοπού θα μπορούσε να χρηματοδοτηθεί από τα κονδύλια που έχουν περισσέψει από το τρίτο μνημόνιο.

Στο σημείο αυτό θέλω να ενημερώσω τη Βουλή ότι αυτές οι πρακτικές των τραπεζών, που ενθαρρύνονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, έχουν γίνει αντικείμενο σφοδρών επικρίσεων από τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, τον κ. Ταγιάνι, ο οποίος μάλιστα έστειλε σχετική επιστολή διαμαρτυρίας στον κ. Ντράγκι στις 9 Οκτωβρίου του 2017.

Καταθέτω τα στοιχεία με τη σχετική πληροφόρηση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε. Έχετε μιλήσει έντεκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπερψηφίζω τον προϋπολογισμό του 2018 με την αισιοδοξία ότι είναι στο χέρι μας να έρθουν καλύτερες μέρες, ότι η έξοδος από τη δανειακή σύμβαση τον Αύγουστο πρέπει να πλαισιωθεί από ρυθμίσεις για το δημόσιο και ιδιωτικό χρέος, ώστε η πορεία της οικονομικής ανάκαμψης να είναι σταθερή και κοινωνικά δίκαιη. Αυτό το κοινωνικό χρέος μπορεί να το φέρει βήμα-βήμα σε πέρας μόνο η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Το χρωστάμε στον ελληνικό λαό και θα το καταφέρουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει η Υπουργός κ. Θεανώ Φωτίου

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, σε αυτόν τον τελευταίο προϋπολογισμό πριν την έξοδο της χώρας από τα μνημόνια, η Αξιωματική Αντιπολίτευση δίνει τα ρέστα της, όπως λέει ο λαός, διεξάγοντας τη συζήτηση με την προσφιλή της μεθοδολογία: ύβρις, εμφυλιοπολεμικό κλίμα, καθολική αμνησία ως προς την κατάσταση που μας παρέδωσε, επαναλαμβανόμενα ψεύδη που αναπαράγονται από τα πολυπληθή της μίντια ως αναντίρρητες αλήθειες, που αποκτούν έρεισμα σε έναν λαό ταλαιπωρημένο από τα χρόνια της κρίσης. Αυτός είναι ακριβώς ο ορισμός, αυτή είναι ακριβώς η αποθέωση του λαϊκισμού.

Θα αναφερθώ σήμερα σε δύο από αυτά τα μεγάλα ψεύδη της δεξιάς προπαγάνδας ότι, πρώτον, φτωχοποιήσαμε εμείς τη μεσαία τάξη με υπερφορολόγηση και ότι, δεύτερον, μειώνουμε τις δαπάνες για την κοινωνική προστασία, δηλαδή την πρόνοια.

Όσον αφορά το πρώτο ψεύδος, με βάση τα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, από το 2008 μέχρι το 2015 ο πληθυσμός σε κίνδυνο φτώχειας και κοινωνικό αποκλεισμό αυξάνεται από 28,1% σε 36% και αυτό σε αριθμούς από 2,9 εκατομμύρια φτωχοί σε κίνδυνο φτώχειας και κοινωνικό αποκλεισμό που ήταν το 2008 γίνεται 3,9 εκατομμύρια το 2015.

Με απλή αριθμητική αυξήσατε κατά ένα εκατομμύριο τους φτωχούς. Από πού; Από τη μεσαία τάξη. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, στους υπόλοιπους της μεσαίας τάξης μειώθηκαν τα εισοδήματα εκείνα τα έξι χρόνια κατά 35,5%. Ποιος τους φτωχοποίησε ακριβώς;

Όμως, εσείς, οι έτοιμοι να αλλάξετε την Ελλάδα, δεν το είδατε, όπως βεβαίως δεν είδατε και την ανθρωπιστική κρίση. Ούτε διαβάσατε τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ που έλεγαν ότι από το 2008 μέχρι το 2015 η χαμηλότερη τάξη έχασε το 38,5% των εισοδημάτων της. Δηλαδή, με απλά λόγια, οι φτωχοί έγιναν φτωχότεροι, ενώ το 10% των πλουσιότερων αύξησε τα εισοδήματά του και από αυτούς το 1% περίπου φοροδιέφυγε νόμιμα, όπως λέτε εσείς, οι έτοιμοι να αλλάξετε την Ελλάδα, στα Panama Papers και στα Paradise Papers με offshore εταιρείες των συγγενών σας, όταν δεν φοροδιέφυγαν παράνομα με τις λίστες Λαγκάρντ και Μπόργιανς, που ξεχνούσατε στα συρτάρια σας ή και στα σπίτια σας.

Εμείς εισπράξαμε 400 εκατομμύρια από φοροδιαφυγή, τα οποία πήγαν στο πρωτογενές πλεόνασμα και στο κοινωνικό μέρισμα.

Αναφορικά με το δεύτερο ψεύδος της δεξιάς προπαγάνδας ότι, δηλαδή, μειώσαμε τις δαπάνες για την κοινωνική προστασία, την πρόνοια και κόψαμε τα επιδόματα, εδω πραγματικά η λογική σηκώνει τα χέρια ψηλά. Παραλάβαμε έναν προϋπολογισμό το 2015 που ήταν 790 εκατομμύρια ευρώ. Το 2017 έγινε 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ και το 2018 γίνεται -το ψηφίζετε- 1,836 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή τον αυξήσαμε δυόμισι φορές. Τα 790 εκατομμύρια ευρώ που είχατε για την πρόνοια το 2015 ήταν ο χαμηλότερος προϋπολογισμός όλης της Ευρώπης. Ήμασταν οι τελευταίοι σε δαπάνες κοινωνικής προστασίας σε όλη την Ευρώπη των είκοσι οκτώ.

Αυτό δεν το κάνατε λόγω της κρίσης. Πάντα εκεί βρισκόταν η κοινωνική προστασία, γιατί ακριβώς τα ίδια βάζατε και στους καιρούς της ευμάρειας. Εσείς πιστεύετε αυτό που ισχυρίστηκαν αυτές τις μέρες ο κ. Χαρδούβαλης -ο γνωστός σας-, αγαπητός σας κ. Χαρδούβαλης- και ο ΣΕΒ -κι αυτός αγαπητός- ότι, δηλαδή, οι πόροι που πηγαίνουν στην κοινωνική πολιτική, αφαιρούνται από την ανάπτυξη. Εμείς, αντίθετα, πιστεύουμε αυτό που ακριβώς αναφέρουν και οι επιστημονικές έρευνες, ότι, δηλαδή, κάθε ευρώ που πηγαίνει στις κοινωνικές δαπάνες συμβάλλει στην ανάπτυξη, γιατί πολλαπλασιάζεται με δημοσιονομικό πολλαπλασιαστή από 0,3 έως 1,68.

Στον προϋπολογισμό του 2019 οι δαπάνες θα αυξηθούν επιπλέον κατά 1.000.000.000 ευρώ -είναι ψηφισμένα μέτρα, στα αντίμετρα, αυτά που λοιδορείτε- δηλαδή θα φτάσουμε στα 3.000.000.000 ευρώ. Επομένως μέσα σε τέσσερα χρόνια τετρα-

πλασιάσαμε τις δαπάνες για την κοινωνική αλληλεγγύη. Πως τις μειώσαμε, αυτό μόνο η Δεξιά μπορεί να το ισχυριστεί και τα φιλικά της μέσα.

Σας ρωτώ ευθέως: Εσείς, οι έτοιμοι να αλλάξετε την Ελλάδα, τι προϋπολογίζετε για την κοινωνική προστασία το 2019, που τότε επιθυμείτε ότι θα επιστρέψετε; Τι θα κόψετε; Τα 760.000.000 ευρώ για το ΚΕΑ από επιτακτικές χιλιάδες συμπολίτες μας; Τι θα κόψετε; Τα 200.000.000 ευρώ των σχολικών γευμάτων για πεντακόσιες χιλιάδες παιδιά; Τι θα κόψετε; Τις εκατόν σαράντα πέντε χιλιάδες θέσεις σε συνολικά χίλιους οκτακόσιους νέους βρεφονηπιακούς σταθμούς, δηλαδή εκατόν εξήντα πέντε χιλιάδες δωρεάν θέσεις σε βρεφονηπιακούς σταθμούς για εργαζόμενες και άνεργες μητέρες, από εκεί που ήταν εβδομήντα πέντε χιλιάδες μόνο για τις εργαζόμενες; Αυτό παραλάβαμε! Τι θα κόψετε; Τα 260.000.000 ευρώ επιπλέον των οικογενειακών επιδομάτων ή μήπως τα 600.000.000 ευρώ για την επιδότηση ενοικίου και τραπεζικού δανείου πρώτης κατοικίας;

Έναν χρόνο τώρα τρομοκρατείτε την ελληνική οικογένεια ότι κόβονται τα οικογενειακά επιδόματα. Βγάζετε ηχηρούς λόγους για την υπογεννητικότητα, όταν το 1993 στη Βουλή είχατε βγάλει πόρισμα το οποίο δεν ακολουθήσατε σε τίποτα. Και οι ρυθμοί της υπογεννητικότητας αυξάνονται τόσα χρόνια! Γιατί ο Έλληνας πολίτης έπρεπε να αισθανθεί ασφαλής με εσάς και να κάνει παιδιά; Ποιος θα φρόντιζε το παιδί του; Ποιος θα του έδινε δωρεάν βρεφονηπιακό σταθμό, δωρεάν σχολικά γεύματα, δωρεάν δημοτικά σχολεία, δωρεάν ΙΕΚ και ΤΕΙ, δωρεάν πανεπιστήμια, δωρεάν υγεία, δημόσια υγεία, δημόσια κοινωνική ασφάλιση; Αυτά είναι τα δημόσια αγαθά που θα καταργήσετε εσείς, οι μεταπράτες του δημοσίου, οι έτοιμοι να αλλάξετε την Ελλάδα!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Αναπληρώτριας Υπουργού)

Θέλω λίγη ώρα ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς φέτος κάναμε μια κίνηση μεγάλης συμβολικής σημασίας κατά τη διάρκεια της διαπραγματεύσεως. Όλα τα χρήματα που εξοικονομήσαμε από κάθε Υπουργείο, ευρώ το ευρώ -ανάλωμα, μετακινήσεις κ.λπ., συνολικά 325.000.000 ευρώ- τα δώσαμε αποκλειστικά για το παιδί, γιατί η Αριστερά μιλάει για το παιδί πρώτα.

Το Υπουργείο αύξησε κατά 260.000.000 ευρώ το ποσό των οικογενειακών επιδομάτων, από 650.000.000 σε 910.000.000 ευρώ, δηλαδή αύξηση 40% και δημιούργησε τρεις εισοδηματικές κατηγορίες. Και επειδή πολλά λέγονται, δύο νούμερα θα σας πω: Για το ένα παιδί 480 τον χρόνο εσείς, 840 ευρώ εμείς. Για τα δύο παιδιά 960 ευρώ τον χρόνο εσείς, 1.680 εμείς. Για τα τρία παιδιά 2.940 ευρώ τον χρόνο εσείς, 3.360 εμείς. Για τα τέσσερα παιδιά 3.920 ευρώ εσείς, 5.040 εμείς. Και δεν θέλω να συνεχίσω.

Με τον νέο νόμο για την αναδοχή και υιοθεσία που θα ψηφίσουμε τον Ιανουάριο και που ήταν σε ηλεκτρονική διαβούλευση μέχρι πρότινος, αλλάζουμε το τοπίο στα ιδρύματα. Τα παιδιά θα βγουν από τα ιδρύματα. Οι οικογένειες θα σταματήσουν να κλαίνε, γιατί για χρόνια δεν μπορούν να υιοθετήσουν παιδί. Ο νέος νόμος θα δώσει μια ζεστή αγκαλιά σε κάθε ένα παιδί από τα χιλιάδες που δεν ξέρουμε πόσα είναι μέσα στα ιδρύματα.

Εδώ και έναν χρόνο τρομοκρατείτε τον ευαίσθητο χώρο της αναπηρίας λέγοντας ότι θα κοπούν τα επιδόματα. Ούτε 1 ευρώ από τα αναπηρικά επιδόματα δεν πρόκειται να κοπεί. Αντίθετα, ψηφίσαμε τον νόμο ο οποίος υλοποίησε τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία, που το είχατε από το 2012 και περίμενε. Συγχρόνως, από τον Φεβρουάριο του 2018 θα τεθεί σε πιλοτική εφαρμογή ο ηλεκτρονικός φάκελος αναπηρίας, που θα δώσει τέλος στις χρονοβόρες και επίπονες διαδικασίες για τα άτομα με αναπηρία. Κατά τη διάρκεια του πιλοτικού προγράμματος η διαδικασία απονομής προνοιακών παροχών σε ΑΜΕΑ θα πραγματοποιείται μέσω του ΟΠΕΚΑ, του νέου, δηλαδή, ΟΓΑ -Οργανισμός Προνοιακών Επιδομάτων Κοινωνικής Αλληλεγγύης- και τον ΚΕΠΑ.

Εσείς, οι έτοιμοι να αλλάξετε την Ελλάδα, που χρεώσατε τη χώρα και ταπεινώσατε τον λαό, εσείς, οι έτοιμοι να αλλάξετε την Ελλάδα, που γιγαντώσατε τη φοροδιαφυγή, τα σκάνδαλα και τη διαφθορά, νομίζετε ότι βρίσκεστε στον προθάλαμο της εξουσίας. Εμείς, αντίθετα, τώρα σχεδιάζουμε και υλοποιούμε, κάθε μέρα

που περνάει, την επόμενη μέρα μετά την έξοδο από τα μνημόνια για ένα κράτος κοινωνικής αλληλεγγύης που θα πάψει να είναι ιδρυματικό, επιδοματικό, αποκλειστικό με πελατειακές σχέσεις, που θα αντιμετωπίζει τους ευάλωτους συμπολίτες μας με αξιοπρέπεια, ισονομία και διαφάνεια.

Φτιάχνουμε, λοιπόν, για πρώτη φορά σε αυτό το κράτος δύο πυλώνες για την κοινωνική αλληλεγγύη. Ο ένας είναι ο εθνικός μηχανισμός με τα διακόσια σαράντα κέντρα κοινότητας. Ήδη λειτουργούν εκατόν ογδόντα πέντε. Τι είναι αυτός ο Μηχανισμός 1; Ένας μηχανισμός σε τρία επίπεδα. Στη βάση του διακόσια σαράντα κέντρα κοινότητας, στη μέση του δεκατρείς περιφέρειες και από πάνω του η Διεύθυνση Εθνικού Μηχανισμού του Υπουργείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Ενιαία ραχοκοκαλιά για πληροφοριακό σύστημα, με τρία μητρώα. Τι γίνεται όταν πηγαίνεις εκεί με τον ΑΜΚΑ; Αφορά όλους τους Έλληνες πολίτες. Δεν αφορά μόνο τους ευάλωτους. Παρ, λοιπόν, με τον ΑΜΚΑ και το πρώτο μητρώο σου λέει τι επιδόματα και παροχές μπορείς να πάρεις. Το δεύτερο μητρώο σου λέει για τις υπηρεσίες και που θα απευθυνθείς για το παιδί σου, τον πατέρα σου, τον άρρωστο, τον ανάπηρο ή οποιονδήποτε. Τέρμα οι πελατειακές σχέσεις. Όλα αυτά τα πουλούσατε ως εξυπηρετήσεις. Το τρίτο μητρώο γνωστοποιεί όλα τα προγράμματα που «τρέχουν» στην Ελλάδα, όπως το ΕΣΠΑ, τα εθνικά, τα τοπικά, σε κάθε σημείο. Συγχρόνως, την ώρα που ο μηχανισμός τα λέει αυτά σε σένα, τον πολίτη, μεταβιβάζει τις ερωτήσεις και τις απαντήσεις στην υπηρεσία μέσω του Υπουργείου, ώστε εμείς να ελέγχουμε και να αναδιατάσσουμε τις πολιτικές μας.

Ο δεύτερος πυλώνας, ο νέος ΟΠΕΚΑ, θα δίνει -όπως ακριβώς το ΚΕΑ, με την ίδια ηλεκτρονική πλατφόρμα του κοινωνικού μερίσματος και του ΚΕΑ- όλα τα επιδόματα με διαφάνεια, με ισονομία, με δικαιοσύνη, ακριβώς για να απολαύσουν τα πιο αδύναμα και καταταλαιπωρημένα στρώματα τα ευεργετήματα της νέας ψηφιακής πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κυρία Υπουργέ, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό κάνουμε και έτσι προχωράμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα επτά μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 4^ο Γυμνάσιο Τρίπολης (δεύτερο τμήμα).

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Φωτίου, σας παραδώσαμε μια χώρα που είχε περάσει από την ύφεση στην ανάπτυξη. Σας παραδώσαμε μια χώρα που είχε διασφαλίσει την προληπτική πιστωτική γραμμή στήριξης. Σας παραδώσαμε μια χώρα που έβγαине από τα μνημόνια. Και τι κάνατε; Βυθίσατε τη χώρα και πάλι στο τέλμα, υπογράψατε το τρίτο μνημόνιο, δεσμεύσατε τη χώρα με μέτρα και για μετά τη λήξη του προγράμματος και φτωχοποιείτε το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας. Δεν ξέρω αν όραμά σας είναι η Ελλάδα των συσσιτίων και των επιδομάτων αλλά αυτό σίγουρα δεν είναι επιδίωξη της ελληνικής κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε τον τρίτο προϋπολογισμό της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, που συνιστά πραγματικά ναυάγιο για τη χώρα.

Αλήθεια, πόσο μακρινές φαντάζουν οι ηρωικές εποχές της αντιμνημονιακής σας αντιπολίτευσης, όταν σκίζατε τα μνημόνια, όταν απειλούσατε τους εταίρους κουνώντας τους το δάκτυλο, όταν κατακεραυνώνατε τους αντιπάλους σας ως «γερμανοτσολιάδες» -σήμερα ενοχλείστε να το ακούτε, βλέπω- όταν πάνω στο αγροτικό του Βάγγου ο κ. Τσίπρας έταζε στους αγρότες

ανώγεια και κατώγεια στις κινητοποιήσεις τους.

Τίποτα δεν θυμίζει εκείνο τον εαυτό σας. Τώρα υπογράφετε δυο-δυο τα μνημόνια. Τώρα υπερηφανεύεστε ότι είστε τα αγαπημένα παιδιά των εταίρων και δανειστών. Τώρα έχετε «γονατίσει» κάθε επαγγελματική τάξη στους φόρους και στις εισφορές. Τώρα δίνετε κάθε σπίτι στα χέρια τραπεζίτη, όπως σας θύμισε πριν από λίγο ο κ. Φίλης.

Ένα μόνο δεν έχει αλλάξει πάνω σας: Η εμμονή σας στο ψεύδος, στην παραπλάνηση, στη δημαγωγία, γιατί ο στόχος σας ήταν και παραμένει ένας, η εξουσία και μπροστά του ισοπεδώνονται τα πάντα.

Καταμαρτυρούσατε τα μύρια όσα στην προηγούμενη κυβέρνηση, εσείς, οι φωστήρες της πολιτικής, που είχατε το μαγικό ραβδάκι διά πάσα νόσο και ριζάτε μια κυβέρνηση λίγο πριν εξέλθουμε της στενωπού των μνημονίων, εκμεταλλευόμενοι το θυμικό των ανθρώπων. Και ιδού το αποτέλεσμα, ένα τραγικό πισωγύρισμα, επιστροφή στην ύφεση με μεγάλα θύματα τις παραγωγικές τάξεις που πληρώνουν αδρά την πιο σκληρή φορομπηχτική πολιτική που έχει δει ο τόπος, μια πολιτική που σκοπό έχει, όπως οι ίδιοι ομολογήσατε, την εξαφάνιση της μεσαίας τάξης, δηλαδή των ανθρώπων που ακόμα μπορούν, παράγουν και πληρώνουν φόρους.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι οι αγρότες, που το φυσούν και δεν κρύνει με την εκτίναξη των ασφαλιστικών εισφορών που τους επιβάλατε, με τη φορολόγηση για πρώτη φορά των επιδοτήσεων, με την κατάργηση του αγροτικού πετρελαίου και την επιβολή φόρου στο κρασί, όπου η διάψευση των μέχρι χθες εξαγγελιών σας για κατάργησή του επιβεβαιώνει για μία ακόμα φορά την πολιτική σας αγυρτεία.

Θύματα της δήθεν κοινωνικής σας ευαισθησίας, την οποία ως αντιπολίτευση, βέβαια, θέλατε να μονοπωλείτε, είναι οι πιο αδύναμοι, γιατί εσείς, οι αριστεροί, κόβετε το ΕΚΑΣ σε εκατόν σαράντα χιλιάδες συμπολίτες μας, εσείς κόβετε την έκπτωση των ιατρικών δαπανών, εσείς πετσοκόψατε το επίδομα θέρμανσης στο απ' αυτό που το παραλάβατε. Από 200 εκατομμύρια ευρώ το μειώσατε στα 47 εκατομμύρια ευρώ εσείς, που κατηγορήσατε πριν από λίγα χρόνια, με αφορμή το ατυχές συμβάν με το μαγκάλι στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, τη Λάρισα, τους κυβερνώντες τότε Υπουργούς, εμάς, ως δολοφόνους.

Εσείς αυξάνετε τον ΦΠΑ στα ακριτικά νησιά, σε κάποια από τα οποία πήρατε και την πλειοψηφία. Ίσως θα επιθυμούσατε να γίνουμε όλοι λωτοφάγοι και να μη σας τα θυμίζουμε. Δεν θα σας κάνουμε, όμως, το χατίρι.

Ανάμεσα στα όσα έχετε νομοθετήσει ξεχωρίζει η εμβληματική υπαρπαγή πόρων από τα επιδόματα για τις οικογένειες με τρία και τέσσερα παιδιά, όχι μόνο διότι οι τρίτεκνες και οι πολύτεκνες οικογένειες έχουν τις πιο πιεστικές ανάγκες, αλλά και γιατί η πατρίδα μας υποφέρει από μία πρωτοφανή δημογραφική κατάρρευση.

Οι θάνατοι ξεπερνούν σταθερά τις γεννήσεις και οι νέοι που μπορούν να κάνουν οικογένεια, φεύγουν, μεταναστεύουν στο εξωτερικό. Το μέλλον διαγράφεται πλέον δυσοίωνα. Και εσείς, αντί να πάρετε άμεσα και ουσιαστικά μέτρα για να αντιστρέψετε τις τάσεις, κάνετε περικοπές στους πολύτεκνους. Συγχαρητήρια! Διά του λόγου το αληθές καταθέτω ενδεικτικά στα Πρακτικά τη διαμαρτυρία της Πανελλαδικής Ομοσπονδίας Τριτέκνων.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αγέρωχοι, ωστόσο, καμαρώνετε για ανύπαρκτες επιτυχίες. Εμφανίζετε υπέρογκα πλεονάσματα, ώστε να μοιράσετε χριστουγεννιάτικο μποναμά για ψηφοθηρικούς λόγους. Πρόκειται για έσοδα που προέρχονται αποκλειστικά από τη στάση πληρωμών και επιστροφές φόρου και από την εξωφρενική φοροαφαίμαξη των Ελλήνων.

Προσπαθείτε να πείσετε ότι οδεύουμε στην έξοδο από τα μνημόνια και ότι θα πάρουμε τα κλειδιά του χρηματοκιβωτίου μας, όπως είπε ο Πρωθυπουργός. Πρόκειται, δυστυχώς, για μια ακόμη επιχείρηση παραπλάνησης. Γιατί τι σόι καθαρή έξοδος θα είναι αυτή, με τεράστιες περικοπές συντάξεων, με μειώσεις αφο-

ρολόγητου, με θεόρατα πρωτογενή πλεονάσματα έως το 2023 και, επιπλέον, με επιτροπεία, και με υπερταμείο ενενήντα εννέα χρόνων; Και όλα αυτά, με τις φαρδιές-πλατιές υπογραφές των κυρίων Τσίπρα και Καμμένου.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, με ψεύδη αρπάξατε την εξουσία και με ψεύδη κυβερνάτε. Όμως, και από τα ψεύδη σας θα χάσετε, έχοντας τη χλεύη του ελληνικού λαού και της ιστορίας. Έχετε χάσει την εμπιστοσύνη των πολιτών και αυτό ξέρετε ότι δεν πρόκειται να αλλάξει.

Η χώρα χρειάζεται μια άλλη πολιτική. Χρειάζεται πραγματικές μεταρρυθμίσεις, που θα δώσουν ώθηση στην επιχειρηματικότητα, που θα προσελκύσουν επενδύσεις, που θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας και όχι απλά λίγων ωρών απασχόληση.

Τις μεταρρυθμίσεις αυτές η Νέα Δημοκρατία και επιθυμεί και μπορεί να τις εφαρμόσει. Στις επόμενες εκλογές οι πολίτες θα δώσουν την εντολή στον Κυριάκο Μητσοτάκη να προχωρήσει μπροστά, αφήνοντας πίσω τις μαύρες σελίδες της δικής σας καταστροφικής διακυβέρνησης. Το ρολόι ήδη μετράει αντίστροφα. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ο συνάδελφος κ. Γιώργος Κυρίτσος έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φέτος η συζήτηση του προϋπολογισμού συνέπεσε με το συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας. Το γεγονός αυτό μας επιτρέπει να δούμε τα πράγματα σε μια προοπτική, καθώς και οι δύο, αντιδιαμετρικά αντίθετες, κατά τη γνώμη μου, φιλοσοφίες έχουν ξεδιπλωθεί μπροστά μας.

Η Κυβέρνηση προγραμματίζει την έξοδο από τη σκληρή επιτροπεία και εν συνεχεία τη σταδιακή απαλλαγή από τις πολιτικές που το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, δηλαδή η πολιτική οικογένεια της Νέας Δημοκρατίας, επέβαλε στη χώρα, συνεπικουρούμενη από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, καθώς και τα διαπλεκόμενα ΜΜΕ. Κάποιες θετικές ρυθμίσεις, όπως αυτή για το υπερπρόνομο για τα δεδουλευμένα ή για όσους έχουν ένα ή δύο παιδιά υπάρχουν ήδη εν σπέρματι στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο.

Η Νέα Δημοκρατία από την πλευρά της έχει έναν στόχο την επάνοδο στην εξουσία, την οποία θεωρεί ότι πρέπει να κατέχει κληρονομικώς δικαιώματι, την οποία σήμερα, σύμφωνα με την άποψή της, σφετερίζονται οι Συριζαίοι. Και επιμένει και Δεξιά τόσο, επειδή θέλει να ξαναβάλει μπροστά τις μίζες και επειδή φοβάται την κατάληξη των σκανδάλων, που βρίσκονται υπό έλεγχο.

Δύο είναι τα κεντρικά σημεία αφήγησης της Νέας Δημοκρατίας. Το πρώτο είναι η λεγόμενη απώλεια του ηθικού πλεονεκτήματος της Αριστεράς, μια φράση την οποία επαναλαμβάνουν συνεχώς, γεγονός που μαρτυρά την αγωνία τους, όχι να υπερασπιστούν τους εαυτούς τους και την πολιτεία τους αλλά κυρίως να σπιλώσουν συμψηφιστικά την Αριστερά.

«Συριζαίος πάγκαρε παράνομα». Αυτό είναι το λεγόμενο ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς. «Κουμπάρα ξάδερφου Συριζαίου έπιασε δουλειά σε επιχείρηση που συνεργάζεται με το δημόσιο. Φαυλότης! Ιδού το ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς». Τέτοια είναι τα επιχειρήματά τους. Και όλα αυτά τα λένε με τη γίδα στην πλάτη να βελάζει ακόμη, «SIEMENS», ΚΕΕΛΠΝΟ, επιμελημένα συστήματα μόνιμης λεηλασίας της χώρας, λίστες, διάφορα papers, που έχετε λυσσάξει να μην ανοίξουν.

Δεύτερο κεντρικό σημείο της αφήγησης της Νέας Δημοκρατίας είναι η λεγόμενη υπερφορολόγηση. Μετά από δύο περιόδους βίαιης και βαριάς μείωσης των δαπανών του κράτους με το πρώτο και το δεύτερο μνημόνιο, το να επιχειρείται εξισορρόπηση με -μοιραία- μια μικρή αύξηση της φορολογίας τους φαίνεται περιέργο. Όμως, ένα κράτος καλύπτει τα έξοδά του ή με δανεισμό ή με φορολογία. Προσπαθούμε να συντηρήσουμε ένα ελάχιστο αξιοπρεπές επίδομα στις συντάξεις, στις διαπάνες για τα νοσοκομεία ή για τη συντήρηση των πυροσβεστικών αεροπλάνων και την ίδια την ύπαρξη πυροσβεστών, για να υπάρχουν νοσοκομεία, για να πέφτει καμμία ασφάλτος στους δρόμους και να μην είναι όλο λακούβες, για να υπάρχουν βιβλία στα σχολεία, για να πετάνε τα αεροπλάνα. Για όλα αυτά χρειάζονται χρήματα, μετά, μάλιστα, από την κατακρήμνιση που έχουν ήδη υποστεί, τα χα-

μηλά απόλυτα μεγέθη που έχουν φτάσει οι δαπάνες αυτές τα τελευταία χρόνια. Το αν η κατανομή των φόρων είναι περισσότερο ή λιγότερο δίκαιη ή ποιες δαπάνες περικόπηκαν σε σχέση με ποιες, αυτά είναι ζητήματα που μπορούμε και πρέπει να τα συζητήσουμε. Όντως κάποιοι υπερφορολογούνται ως συνολική επιβάρυνση.

Η Νέα Δημοκρατία, όμως, διαλαλεί ότι όταν έρθει στα πράγματα, θα μειώσει και άλλο τις δαπάνες του κράτους και ταυτόχρονα τη φορολογία. Βολικά, όμως, δεν διευκρινίζει ποιες δαπάνες προς ποιους θα κόψει, προκειμένου να μειώσει τη φορολογία ποιων.

Θέλω, όμως, να σας πω, επειδή εξ όνυχος τον λέοντα..., ότι για το υπερπλεόνασμα αυτό, το οποίο είχε προτείνει ήταν η οριζόντια μείωση του ΕΝΦΙΑ. Άρα οι φτωχοί που πλήρωναν μικρότερο ΕΝΦΙΑ, δεν θα είχαν κανένα όφελος και όσοι πλήρωναν, λόγω μεγαλύτερης οικονομικής επιφάνειας μεγαλύτερο ΕΝΦΙΑ, θα είχαν μεγάλο όφελος.

Αυτή είναι η συνολική αντίληψη της Νέας Δημοκρατίας. Θα περικόψει δαπάνες που είναι αναγκαίες για τους πολλούς για να δώσει φοροαπαλλαγές και μειώσεις φόρων στους λίγους, οι οποίοι θα στείλουν και πάλι τα λεφτά στο εξωτερικό, όπως έκαναν επί δεκαετίες με τις φοροαπαλλαγές και τα θαλασσοδάνεια.

Κατά τη δεκαετία προ του μνημονίου δόθηκαν στους πλούσιους σχεδόν 110 δισεκατομμύρια φοροαπαλλαγές, τα οποία έλειψαν από τα δημόσια ταμεία και φυσικά διόγκωσαν και το έλλειμμα και το χρέος. Δεν είναι τυχαίο ότι το πρώτο μνημόνιο ήταν ένα δάνειο περίπου 110 δισεκατομμυρίων.

Είναι απορίας άξιο, όμως, τι είδους κοινωνικό κράτος θα απομείνει στην Ελλάδα και πόσο ευρωπαϊκό κράτος θα είναι αυτό, όταν μετά από τρία μνημόνια η αντιπολίτευση έχει ως πρόγραμμα να μειωθούν κι άλλο οι δαπάνες του κράτους. Αν όλα αυτά που λέω σας θυμίζουν κάτι, αυτό το κάτι είναι η πολιτική του Τραμπ στις ΗΠΑ και στα φορολογικά και στα ζητήματα της δημοκρατίας.

Ακούω συνεχώς -επαναλήφθηκε και με όρους αμπελοφιλοσοφίας στο συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας- ότι ο Κυριάκος Μητσοτάκης θα «καθαρίσει» τα Εξάρχεια σε μερικές εβδομάδες. Χρησιμοποιείτε ένα λεξιλόγιο πολέμου, ένα λεξιλόγιο εισβολής σε εχθρική χώρα. Πώς, δηλαδή, θα σας φαινόταν αν μια κυβέρνηση έλεγε ότι στο Κολωνάκι -φερ' ειπείν- έχουμε πολλές διευθύνσεις εκπροσώπων offshore και λαθρεμπόριο κοκαΐνης, ας εισβάλλει η Αστυνομία σε δρόμους και σε μαγαζιά, διότι όσοι συχνάζουν εκεί είναι ύποπτοι, όσοι τους υποστηρίζουν είναι επίσης ύποπτοι, άρα, όλοι μέσα. Δεν ξέρω πώς θα σας φαινόταν αυτό. Μάλλον θα σας φαινόταν ανήκουστο. Άρα μην το προτείνετε για άλλες συνοικίες της Αθήνας.

Ιδίως όταν όλοι ξέρουμε ότι, πολιτικοί αφήστε την Αστυνομία να κάνει τη δουλειά της στα Εξάρχεια ή η πολιτική παραγγελία του πατρός Μητσοτάκη παλιά προς τους Αστυνομικούς «εσείς είστε το κράτος», έχει αφήσει ματωμένο αποτύπωμα, δύο δεκαπεντάχρονους, τον Καλτεζά και το Γρηγορόπουλο, δολοφονημένους εν ψυχρό από αστυνομικούς στα Εξάρχεια. Οπότε αφήστε τους λεονταρισμούς, γιατί κάθε φορά που βρυχάται το κράτος της Δεξιάς, μυρίζει ανθρώπινο αίμα.

Η Νέα Δημοκρατία δεν είναι λύση προόδου για τη χώρα. Είναι λύση οπισθοδρόμησης, μισαλλοδοξίας, βαρβαρότητας και κοινωνικού δαρβινισμού. Αυτό ο κόσμος το γνωρίζει παρά την προσπάθεια των διαπλεκόμενων ΜΜΕ να παρουσιάσουν ως ιστορικό ορίζοντα το 2015. Η Ελλάδα, όμως, δεν φύτρωσε ξαφνικά το 2015, ούτε η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας προέκυψε από πολιτική παρθενογένεση. Η Ελλάδα είναι μικρή χώρα και όλοι γνωρίζομαστε.

Ο ΣΥΡΙΖΑ συνεχίζει την προσπάθεια εξόδου από την κρίση με φιλοδοξία να μην αφήσει ούτε έναν πίσω. Ο προϋπολογισμός αυτός είναι ένα βήμα προς αυτή την κατεύθυνση και προφανώς τον υπερψηφίζω.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Η συνάδελφος κ. Άννα - Μισέλ Ασημακοπούλου έχει τον λόγο.
ΑΝΝΑ - ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρό-

εδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας τους Υπουργούς αλλά και τους Βουλευτές της Συμπολίτευσης να σχολιάζουν τον προϋπολογισμό του 2018, καθίσταται, νομίζω, σαφές ότι υπάρχουν δύο τελείως διαφορετικές αντιλήψεις για την πραγματικότητα.

Εσείς εξακολουθείτε να λέτε ωμά ψέματα. Απτόητοι και χωρίς αιδώ πλάθετε μια εικονική πραγματικότητα, την οποία και λανσάρετε και την οποία υπερασπιζέστε μέχρι σημείο παραλογισμού.

Απομονώνετε τα στοιχεία που σας αρέσουν και σας συμφέρουν, όπως για παράδειγμα την αποκλιμάκωση των αποδόσεων των ελληνικών ομολόγων και απλά αρνείστε όποιο στοιχείο δεν σας αρέσει και δεν σας συμφέρει, όπως για παράδειγμα το γεγονός ότι έχουν ξεκινήσει να γίνονται πλειστηριασμοί.

Ο τίτλος του προϋπολογισμού για την Κυβέρνηση Τσίπρα - Καμμένου είναι: «Όλα καλά», όμως η πραγματικότητα που ζουν τα ελληνικά νοικοκυριά δίνει τον δικό της τίτλο και ο δικός της τίτλος είναι: «Κάθε φέτος και χειρότερα».

Επειδή, όμως, με περίσσεια αλαζονείας όλοι σας πανηγυρίζετε και πλάθετε το δικό σας ψευτοsuccess story, σας καταθέτω τη δική μου πολιτική αξιολόγηση του προϋπολογισμού του 2018.

Για τον προϋπολογισμό, λοιπόν, του 2018 σας δίνω πολιτική αξιολόγηση AAA, triple A που λένε και στο χωριό μας! Μάλιστα, είπα AAA, μην απορείτε. Είναι το ψηλότερο που υπάρχει, AAA, γιατί ο προϋπολογισμός που καταθέτετε αποδεικνύει ότι είστε ανίκανοι, ανάλητοι και αδίστακτοι.

Είστε ανίκανοι να συμμαζέψετε τα δημόσια οικονομικά της χώρας. Σημειώνετε μια εντυπωσιακή τρύπα στα έσοδα, 3 δισεκατομμύρια ευρώ λιγότερα έσοδα στον τακτικό προϋπολογισμό από τον στόχο του μεσοπρόθεσμου, 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ λιγότερα έσοδα από άμεσους φόρους σε σχέση με το 2016.

Είστε ανίκανοι να φέρετε την ανάπτυξη στον τόπο. Την ώρα που όλες οι προηγμένες χώρες αναπτύσσονται ταχύτερα από ό,τι προβλεπόταν, η Ελλάδα σημειώνει τραγικά χαμηλούς ρυθμούς. Προβλέπατε 2,7% για το 2017. Η εκτίμηση του ΟΟΣΑ είναι περίπου στα μισά: 1,4%.

Είστε ανίκανοι να φέρετε επενδύσεις στην Ελλάδα. Η χώρα έχει υποστεί αποεπένδυση. Το 2017 οι επενδύσεις βρέθηκαν στο 5,1% από το 9,1% που εσείς προβλέψατε. Δηλαδή, και πάλι περίπου στα μισά και σε χαμηλό εικοσαετίες.

Είστε ανίκανοι να στηρίξετε την ιδιωτική πρωτοβουλία και την επιχειρηματικότητα. Τα τελευταία δυόμισι χρόνια εβδομήντα επτά χιλιάδες τριακόσιες πενήντα επτά επιχειρήσεις έχουν κλείσει λόγω της ασφαλιστικής και φορολογικής λαίλαπας. Μόλις 4,2% προγραμματίζει κάποια επένδυση για το τρέχον εξάμηνο.

Είστε ανίκανοι να στηρίξετε τους ελεύθερους επαγγελματίες. Εκατόν έντεκα χιλιάδες τριακόσιοι δώδεκα ελεύθεροι επαγγελματίες έχουν κλείσει τα βιβλία τους, ενώ τα εισοδήματά τους έχουν μειωθεί 900 εκατομμύρια ευρώ το 2017.

Είστε ανίκανοι να αποκαταστήσετε τη ρευστότητα στην αγορά. Ανίκανοι να λύσετε το θέμα των κόκκινων δανείων, που είναι σε ρεκόρ παγκοσμίως. Είστε ανίκανοι να καταπολεμήσετε την ανεργία. Η αλήθεια είναι ότι μειώνεται ραγδαία η πλήρης απασχόληση. Το 2017 έξι στις δέκα προσλήψεις είναι μερικής ή εκ περιτροπής απασχόλησης.

Είστε ικανοί μόνο να βάζετε φόρους. Επιβάλατε είκοσι επτά φόρους σε δύο χρόνια. Η Ελλάδα επί ημερών σας έχει σημειώσει τη θλιβερή πρωτιά σε αύξηση φόρων μεταξύ των τριάντα πέντε μελών του ΟΟΣΑ για το 2016. Είστε ανίκανοι και λέτε πάλι ψέματα, αλλά αυτό είναι το ένα Α, γιατί δεν είστε μόνο ανίκανοι, είστε και ανάλητοι.

Δεν σας ενδιαφέρει ποιος θα πληρώσει τη νύφη για την ανικανότητά σας. Δεν σας ενδιαφέρει η μεσαία τάξη και, βεβαίως, την πληρώνουν οι πιο αδύναμοι, γιατί δεν σας ενδιαφέρει ότι μειώνετε το ΕΚΑΣ κατά 234 εκατομμύρια ευρώ. Δεν σας ενδιαφέρει ότι μειώνετε κατά 50% το επίδομα θέρμανσης. Δεν σας ενδιαφέρει ότι καταργείτε την απαλλαγή ιατρικών δαπανών. Δεν σας ενδιαφέρει ότι μειώνετε κατά 350 εκατομμύρια την ιατροφαρμακευτική δαπάνη. Δεν σας ενδιαφέρει ότι μειώνετε τον κοινωνικό προϋπολογισμό κατά 1,6 δισεκατομμύριο ευρώ. Δεν σας ενδια-

φέρει ότι καταργείτε επιδόματα ανεργίας για τους νεοεισερχόμενους. Δεν σας ενδιαφέρει ότι περικόπτετε συντάξεις χηρείας.

Είστε ανάλγητοι και λέτε πάλι ψέματα, γιατί σας ενδιαφέρει μόνο να μείνετε στις καρέκλες σας και αυτό είναι το δεύτερο Α. Δεν είστε, όμως, μόνο ανίκανοι και ανάλγητοι, είστε πάνω από όλα αδιάτακτοι.

Δεν διστάσατε να επιτρέψετε την πώληση των δανείων στα funds. Δεν διστάσατε να άρετε την προστασία της πρώτης κατοικίας, δεν διστάσατε να επιτρέψετε κατασχέσεις μισθών, συντάξεων σε περισσότερους από εκατόν ογδόντα χιλιάδες φορολογούμενους από τις αρχές του 2017. Είστε ανίκανοι, είστε ανάλγητοι και είστε και αδιάτακτοι. Δεν διστάζετε σε τίποτα. Και λέτε πάλι ψέματα. Αλλά η αλήθεια, ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιμένει. Και αν δεν τη βλέπετε εσείς, τη βλέπει ο κόσμος και όταν θα έρθει η ώρα, θα σας τη δείξει και εσάς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Την ανοχή σας για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να καταθέσω στα Πρακτικά την απόφαση ΕΦΚΑ που χορηγεί σύνταξη χηρείας στη φίλη μου Αλεξάνδρα, μητέρα δύο παιδιών, χήρα του φίλου μου Σπύρου που είχε συμπληρώσει τριάντα τρία έτη ασφάλισης, ύψους 199 ευρώ και 78 λεπτά, με τα οποία πρέπει να ζήσει τα παιδιά της. Διότι δεν είστε μόνο ανίκανοι, δεν είστε μόνο ανάλγητοι, δεν είστε μόνο αδιάτακτοι, είστε και αναίσχυντοι.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Άννα – Μισέλ Ασημακοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης κ. Αλέξανδρος Χαρίσης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΡΙΤΗΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο προϋπολογισμός που συζητάμε αυτές τις μέρες συνιστά μια τομή για τη χώρα. Είναι ο προϋπολογισμός που κλείνει τον κύκλο των μνημονίων και σηματοδοτεί την ανάκτηση της οικονομικής και δημοσιονομικής μας κυριαρχίας και αυτό το κάνει σε συνθήκες ευνοϊκότερες. Η οικονομία κινείται σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης και οι μακροοικονομικοί και δημοσιονομικοί δείκτες καταγράφουν σημαντική βελτίωση.

Τώρα καλούμαστε όλοι να σχεδιάσουμε την επόμενη μέρα, να σκιαγραφήσουμε το νέο παραγωγικό μοντέλο που θα διασφαλίζει δίκαιη και βιώσιμη ανάπτυξη. Βιώσιμη σημαίνει να στηρίζεται σε σταθερές βάσεις, εκεί που η χώρα διαθέτει συγκριτικά πλεονεκτήματα και σε τομείς υψηλής προστιθέμενης αξίας.

Δίκαιη σημαίνει τα οφέλη της να διαχέονται ισότιμα σε όλες τις κοινωνικές ομάδες και να μη συγκεντρώνονται στην κορυφή της οικονομικής πυραμίδας, όπως συνέβαινε τις προηγούμενες δεκαετίες.

Στο Υπουργείο Οικονομίας κινούμαστε ήδη προς αυτή την κατεύθυνση. Με μια ολοκληρωμένη αναπτυξιακή στρατηγική προτάσσουμε τη στήριξη των παραγωγικών τομέων της οικονομίας. Θέτουμε στο επίκεντρο την επαναβιομηχάνιση και την τεχνολογική αναβάθμιση της οικονομίας και κυρίως τη στήριξη της εργασίας των υψηλά μορφωμένων και καταρτισμένων ανθρώπων που διαθέτει αυτή η χώρα, αυτούς που οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές της εσωτερικής υποτίμησης και διαρκούς απαξίωσης της εργασίας έθεσαν στο περιθώριο ή έσπρωξαν στη μετανάστευση.

Πορευόμαστε με δύο στόχους αλληλένδετους. Ο πρώτος στόχος έχει να κάνει με την παροχή ουσιαστικής ρευστότητας στην οικονομία, να αντιμετωπιστεί η μεγάλη αποεπένδυση που έφερε η κρίση, να στηριχθούν οι επιχειρήσεις, να χρηματοδοτηθούν τα αναγκαία μικρά και μεγάλα έργα, αλλά και οι κρίσιμες κοινωνικές παρεμβάσεις.

Ο δεύτερος στόχος είναι η κατεύθυνση αυτών των πόρων να έχει το μέγιστο δυνατό αναπτυξιακό και οικονομικό αποτύπωμα σε τομείς υψηλής προστιθέμενης αξίας, στη βιομηχανία και τη

μεταποίηση, εκεί που παράγονται νέες ποιοτικές θέσεις εργασίας.

Σε αυτή την κατεύθυνση κινητοποιούμε και συντονίζουμε όλα τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά εργαλεία. Αξιοποιήσαμε πλήρως τους διαθέσιμους πόρους του ΕΣΠΑ 2007 - 2013 και ενεργοποιήσαμε τάχιστα τα νέα προγράμματα, πετυχαίνοντας υψηλή απορρόφηση. Βεβαίως, αν κρίνει κανείς από τα λεγόμενα των στελεχών της Αντιπολίτευσης, της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, θα βγάλει το συμπέρασμα πως η Ελλάδα είναι ουραγός στην απορρόφηση των σχετικών κονδυλίων. Καθημερινά διαβάζουμε στον Τύπο δημοσιεύματα για απώλεια πόρων. Πρόκειται, δυστυχώς, για fake news που αναπαράγονται συστηματικά από τα αντιπολιτευόμενα μέσα μαζικής ενημέρωσης, για να δημιουργήσουν μια εικονική πραγματικότητα.

Για να είμαστε, λοιπόν, πρακτικοί και ξεκάθαροι, πώς μπορούμε να αξιολογήσουμε την επίδοση μιας χώρας σε σχέση με την απορρόφηση των ευρωπαϊκών πόρων; Δύο τρόποι υπάρχουν. Ο ένας είναι να συγκρίνουμε την τωρινή απορρόφηση με την αντίστοιχη απορρόφηση την προηγούμενη προγραμματική περίοδο στο ίδιο χρονικό σημείο. Κι ο δεύτερος τρόπος είναι να συγκρίνουμε την απορρόφηση σήμερα με εκείνη των άλλων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο χρονικό σημείο στο οποίο βρισκόμαστε.

Και στις δύο περιπτώσεις τα στοιχεία μιλάνε από μόνα τους. Η απορρόφηση σήμερα -και το σήμερα είναι κυριολεκτικό- με τα τελευταία στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής είναι στο 25%, όταν στο αντίστοιχο χρονικό σημείο του «ΕΣΠΑ 2007 - 2013» βρισκόταν στο 17%. Ακόμα πιο σημαντικό είναι το στοιχείο το οποίο δημοσιεύθηκε σήμερα το πρωί στο site της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Η Ελλάδα, όπως βλέπετε και σε αυτό το διάγραμμα, βρίσκεται στην πρώτη θέση του πίνακα απορρόφησης των πόρων της νέας προγραμματικής περιόδου. Το ανακοίνωσε σήμερα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Το καταθέτω στα Πρακτικά για του λόγου το αληθές, για να τελειώσουμε επιτέλους με την παραπληροφόρηση.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης κ. Αλέξανδρος Χαρίσης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτά, όμως, δεν είναι απλώς νούμερα απορρόφησης, τα οποία πολλές φορές για τον κόσμο δεν σημαίνουν και πολλά πράγματα από μόνα τους. Αυτή η δουλειά, η οποία έχει γίνει, μας επέτρεψε να ολοκληρώσουμε κατ' αρχάς τους μεγάλους οδικούς άξονες, που παρέμεναν παγωμένοι για δεκαπέντε και πλέον χρόνια, να χρηματοδοτήσουμε πλήθος από έργα σε όλη τη χώρα και να στηρίξουμε μικρομεσαίες επιχειρήσεις, αλλά και να χρηματοδοτήσουμε παρεμβάσεις στον κοινωνικό πυλώνα, αυτόν που για κάποιους δεν είναι τόσο σημαντικός αλλά για μας είναι πολύ κρίσιμος.

Έγιναν παρεμβάσεις όπως η μεγάλη μεταρρύθμιση στην πρωτοβάθμια υγεία που σχεδίασε το Υπουργείο Υγείας. Έγιναν παρεμβάσεις όπως η έγκαιρη πρόσληψη όλων των αναπληρωτών καθηγητών, έτσι ώστε να ανοίξουν στην ώρα τους τα σχολεία για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά, τη σχολική χρονιά 2017 - 2018. Επίσης, είναι γεγονός ότι περισσότερα από εκατόν οκτώ χιλιάδες παιδιά με την αξιοποίηση αυτών των κονδυλίων κατάφεραν να βρουν μία θέση δωρεάν στους παιδικούς σταθμούς. Για πρώτη φορά τόσα πολλά παιδιά βρέθηκαν στους παιδικούς σταθμούς χωρίς να πληρώσουν οι οικογένειές τους ούτε 1 ευρώ.

Πέρα, όμως, από την απορρόφηση πόρων του ΕΣΠΑ, αυξήσαμε ουσιαστικά και το εθνικό σκέλος του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων. Είναι ένα πολύ σημαντικό πρόγραμμα, το οποίο λειτουργεί συμπληρωματικά προς τα ευρωπαϊκά συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα. Είναι ιδιαίτερα κρίσιμο για τις τοπικές κοινωνίες, καθώς χρηματοδοτεί σημαντικά έργα σε όλη τη χώρα. Από τα 700 εκατομμύρια, λοιπόν, τα οποία παραλάβαμε το 2015, φέτος θα ξεπεράσει το 1 δισεκατομμύριο ευρώ, ενώ το 2019 θα φθάσει το 1,5 δισεκατομμύριο.

Και πάλι εδώ δεν μιλάμε απλά με νούμερα. Μιλάμε για έργα ζωτικής σημασίας για τους πολίτες στο σύνολο της χώρας, όπως, για να αναφέρω μερικά παραδείγματα τελευταίας εσοδείας, την επέκταση και τον εκσυγχρονισμό του δικτύου ύδρευσης στο Ηράκλειο της Κρήτης, που ακόμα και σήμερα, εν έτει 2017, το μισό δίκτυο βρίσκεται με αμίαντο, τον βιολογικό καθαρισμό της λίμνης Παμβώτιδας στα Γιάννενα, την επέκταση του δικτύου ύδρευσης στην Κέρκυρα, τη χρηματοδότηση ολοκληρωμένου αντιπλημμυρικού προγράμματος στον Έβρο. Έγιναν και κρίσιμες παρεμβάσεις, όπως το πρόγραμμα ύψους 95 εκατομμυρίων ευρώ για την ανακατασκευή των βρεφονηπιακών σταθμών σε όλη τη χώρα.

Επιπλέον, στην κατανομή αυτών των πόρων, που δεν ακολουθούν, αν θέλετε, τις βαριές γραφειοκρατικές διαδικασίες των προγραμμάτων του ΕΣΠΑ, δίνουμε έμφαση σε εκείνες τις περιοχές που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα προβλήματα. Γι' αυτό άλλωστε και θεσπίσαμε τα Ειδικά Αναπτυξιακά Προγράμματα Βορείου και Νοτίου Αιγαίου, ύψους 50 εκατομμυρίων ευρώ, αποκλειστικά από εθνικούς πόρους. Ήδη έργα άνω των 10 εκατομμυρίων ευρώ έχουν ενταχθεί σε αυτά τα προγράμματα, τα οποία θα διευρυνθούν ακόμα περισσότερο στο επόμενο διάστημα. Αντίστοιχο πρόγραμμα δημιουργήσαμε πρόσφατα και για την Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας με το Ταμείο Ανάπτυξης, προϋπολογισμού 10 εκατομμυρίων ευρώ.

Είπαμε, μάλιστα, η πρώτη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία θέτει κριτήρια νησιωτικότητας στην κατανομή αυτών των εθνικών κονδυλίων ήδη από το 2015.

Δεν περιοριζόμαστε μόνο στους διαθέσιμους κοινοτικούς και εθνικούς πόρους, γιατί η κρίση αποεπένδυσης των προηγούμενων χρόνων απαιτεί την προσέλευση νέων κεφαλαίων στην ελληνική οικονομία. Γι' αυτό έχουμε αναπτύξει μία πολύ στενή συνεργασία με διεθνείς χρηματοπιστωτικούς οίκους, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Αποτέλεσμα αυτής της συνεργασίας είναι μόνο για το 2017 επιπλέον ρευστότητα για την ελληνική οικονομία ύψους 2 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Συνολικά στο 2017 από τα ευρωπαϊκά, τα εθνικά, αλλά και τα προγράμματα τα οποία συνήψαμε σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, περισσότερα από 8 δισεκατομμύρια ευρώ έπεσαν στην πραγματική οικονομία.

Και, φυσικά, δεν σταματάμε εδώ. Δρομολογούμε νέα έργα ύψους 7 δισεκατομμυρίων ευρώ για την επόμενη τριετία, τα οποία, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της ίδιας της τράπεζας, θα πυροδοτήσουν επενδύσεις άνω των 20 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Βεβαίως, η συνεργασία αυτή –όπως τα ίδια τα στελέχη της τράπεζας λένε, όλες αυτές οι επιτυχίες δεν θα ήταν εφικτές χωρίς την ισχυρή συνεργασία μεταξύ της ΕΤΕΠ και της ελληνικής Κυβέρνησης– απέφερε μία ακόμη επιτυχία, το γεγονός ότι η Ελλάδα βρίσκεται, σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, στη δεύτερη θέση πανευρωπαϊκά, σε σχέση με την αξιοποίηση των κονδυλίων από το πακέτο Γιούνκερ.

Καταθέτω για τα Πρακτικά και τη σχετική ενημέρωση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης κ. Αλέξανδρος Χαρίσης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα μου επιτρέψετε, επίσης, να αναφερθώ πολύ συνοπτικά στον αναπτυξιακό νόμο. Οι αναπτυξιακοί νόμοι, ξέρετε, έχουν βαρύνουσα σημασία όχι μόνο για τις επιδοτήσεις, τις οποίες προσφέρουν στην ιδιωτική οικονομία, αλλά και γιατί αποτελούν, αν θέλετε, και μια τροχοδωκτική προσπάθεια για να φανεί ποια είναι η κατεύθυνση, στην οποία η πολιτική ηγεσία προσπαθεί να στρέψει την οικονομία.

Με τον νέο νόμο κληθήκαμε να λύσουμε μια πολύ δύσκολη εξίσωση, από τη μία να αντιμετωπίσουμε αμαρτίες του παρελθόντος, τα προβλήματα που μας κληροδότησαν οι προηγούμενοι νόμοι, και από την άλλη να διαμορφώσουμε ένα νέο αναπτυξιακό εργαλείο για την οικονομία.

Και στους τρεις παλιότερους αναπτυξιακούς νόμους είχαμε

τον ίδιο στρεβλό σχεδιασμό, αναφέρομαι στους νόμους του 1998, του 2004, αλλά και του 2011, με το 95% των κονδυλίων να κατευθύνεται σε επενδύσεις χαμηλής τεχνολογίας, με ελάχιστα μεγάλα επενδυτικά σχέδια, μόλις το 4% να παίρνει σχεδόν τα μισά χρήματα από τη συνολική χρηματοδότηση. Είναι χαρακτηριστικό ότι για τον νόμο του 2011 μόνο το 10% των ενταγμένων επενδύσεων τελικά υλοποιήθηκαν και μάλιστα υλοποιήθηκαν με ένα κόστος δυσθεώρητο για την ελληνική οικονομία, καθώς κάθε θέση εργασίας στοίχισε στον κρατικό προϋπολογισμό 323.000 ευρώ.

Εμείς, με σχέδιο και σκληρή δουλειά, εξυγιάναμε και στελεχώσαμε την αρμόδια υπηρεσία και τώρα ολοκληρώνουμε τα επενδυτικά σχέδια των προηγούμενων αναπτυξιακών νόμων. Προσέξτε. Φέτος, εν έτει 2017, καλούμαστε να αποπληρώσουμε επενδυτικά σχέδια τα οποία εντάχθηκαν στον αναπτυξιακό νόμο του 2004, δηλαδή μετά από δεκατρία ολόκληρα χρόνια. Συνολικά φέτος αποπληρώνονται πάνω από πεντακόσια πενήντα επενδυτικά σχέδια παλιών αναπτυξιακών νόμων, με τη συνολική ενίσχυση προς τους επενδυτές αυτούς να ξεπερνά τα 230 εκατομμύρια ευρώ.

Θα περίμενε, λοιπόν, κανείς κι από την Αντιπολίτευση να είναι πιο φειδωλή στην κριτική της και, βεβαίως, να αποφεύγει κατηγορίες περί αντιαναπτυξιακής πολιτικής, όταν έχει προηγηθεί όλη αυτή η καταστροφή.

Στον νέο αναπτυξιακό νόμο αντιμετωπίζονται, λοιπόν, όλα τα παραπάνω προβλήματα, αλλά ακόμα περισσότερο, για πρώτη φορά, ο νόμος έχει συγκεκριμένες στοχεύσεις. Θέτουμε ως προτεραιότητα την ενίσχυση της βιομηχανίας και της μεταποίησης, δίνουμε έμφαση στη στήριξη μικρομεσαίων επιχειρήσεων, στην καλύτερη γεωγραφική κατανομή των ενισχύσεων κι αυτές είναι όλες προβλέψεις του νέου νόμου, οι οποίες ήδη αποδίδουν καρπούς.

Πάνω από τα μισά επενδυτικά σχέδια, που έχουν κατατεθεί στον πρώτο χρόνο λειτουργίας του, αφορούν τους τομείς του δευτερογενούς τομέα, τη βιομηχανία και τη μεταποίηση, σε κλάδους πολύ σημαντικούς, όπως είναι η αγροτοδιατροφή και οι νέες τεχνολογίες, ενώ το 60% περίπου αιτείται φοροαπαλλαγής κι όχι απευθείας ενίσχυσης, όπως έγινε κατά 95% στο παρελθόν και, βεβαίως, αυτό είχε τα γνωστά αρνητικά αποτελέσματα. Πολύ κρίσιμο για τη λειτουργία του νέου νόμου, ως προς αυτή την ανακατεύθυνση των παραγωγικών δραστηριοτήτων, είναι το γεγονός ότι μόλις το 11% των επενδύσεων αφορούν την Αττική. Το υπόλοιπο 89%, η συντριπτική πλειονότητα, αφορά επενδύσεις στο σύνολο της χώρας.

Κλείνοντας θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ και σε παρεμβάσεις, οι οποίες σχετίζονται με το θεσμικό πεδίο. Γιατί, βεβαίως, οι χρηματοδοτικές ενισχύσεις είναι πάρα πολύ κρίσιμες, αλλά από μόνες τους δεν επαρκούν γι' αυτή την αλλαγή του παραγωγικού μοντέλου, την οποία όλοι στην Κυβέρνηση σχεδιάζουμε.

Ο σχεδιασμός αυτός, λοιπόν, προβλέπει –και το ανακινούμε σήμερα εδώ από τη Βουλή– τρεις πολύ σημαντικές νομοθετικές πρωτοβουλίες για το αμέσως προσεχές διάστημα.

Πρώτον, το πρώτο νομοσχέδιο το οποίο θα έρθει στη Βουλή αμέσως μετά τις γιορτές, αρχές Ιανουαρίου, αφορά τον νόμο-πλαίσιο για την ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών και την εποπτεία της αγοράς. Είναι ένας νόμος ο οποίος είναι, αν θέλετε, ένα δίδυμο νομοσχέδιο, το οποίο ακολουθεί αυτό που ψηφίσαμε πέρυσι για την αδειοδότηση των επιχειρήσεων. Ο νέος νόμος θέτει κοινούς κανόνες και μεθοδολογία και συντονίζει τους ελεγκτικούς μηχανισμούς του κράτους, διευκολύνοντας την οικονομική δραστηριότητα και προστατεύοντας καλύτερα και το δημόσιο συμφέρον.

Δεύτερον, επειδή, όπως είπα και πριν, η βιομηχανία αποτελεί για εμάς κεντρική προτεραιότητα, η παραγωγική ανασυγκρότηση θεωρούμε ότι περνάει μέσα από τη στήριξη του δευτερογενούς τομέα που αφέθηκε στη τύχη του, όχι μόνο κατά τη διάρκεια της κρίσης των τελευταίων επτά - οκτώ χρόνων, αλλά και πολύ νωρίτερα.

Φέρνουμε, λοιπόν, το επόμενο διάστημα ένα νομοσχέδιο το οποίο αναμορφώνει και απλοποιεί το σύστημα αδειοδότησης για τις επενδύσεις στη βιομηχανία. Δίνουμε κίνητρα για την εγκατά-

σταση νέων αλλά και τη μετεγκατάσταση υφιστάμενων βιομηχανιών σε οργανωμένα επιχειρηματικά πάρκα και χρηματοδοτούμε τον εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεών τους. Παράλληλα –κι αυτό για εμάς είναι πολιτικά πολύ σημαντικό– συμμετέχουμε ενεργά και στη συζήτηση η οποία έχει ανοίξει το τελευταίο διάστημα στην Ευρώπη, σχετικά με το μέλλον της βιομηχανίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο, καθώς και διεκδικούμε νέο ευρωπαϊκό πρόγραμμα χρηματοδότησης για τη βιομηχανία με έμφαση τόσο στους νέους κλάδους αλλά και στους παραδοσιακούς.

Η τρίτη πολύ σημαντική μεταρρύθμιση έχει να κάνει με το θεσμικό πλαίσιο που διέπει το εθνικό πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Υπενθυμίζω ή ενημερώνω όσους δεν το γνωρίζουν ότι το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων χρονολογείται από το 1955. Η ηλικία του, λοιπόν, είναι άνω των εξήντα ετών και, όπως -φαντάζομαι- όλοι αντιλαμβάνονται, αδυνατεί να καλύψει τις σύγχρονες ανάγκες.

Οι βασικές προβλέψεις αυτής της μεταρρύθμισης αφορούν τη δυνατότητα ενίσχυσης απευθείας των δήμων από το εθνικό σκέλος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων –κάτι που δεν επιτρέπεται σήμερα– τη δυνατότητα ενός πολυετούς προγραμματισμού, που θα επιτρέψει να γίνεται ένας σοβαρός και ολοκληρωμένος σχεδιασμός και κυρίως τη δημιουργία ενός συστήματος διαχείρισης και ελέγχου, που θα μας δώσει τη δυνατότητα να έχουμε ένα πρόγραμμα το οποίο θα πάψει να είναι μαύρο κουτί –όπως είναι σήμερα– και να διασφαλιστεί η διαφάνεια και η αποτελεσματικότητα στην αξιοποίηση των συγκεκριμένων κονδυλίων.

Αυτές θεωρούμε ότι είναι πάρα πολύ σημαντικές θεσμικές παρεμβάσεις, οι οποίες δεν αφορούν μόνο το σήμερα και το αύριο, αλλά τα επόμενα χρόνια και την πορεία προς την αναπτυξιακή ανάπτυξη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Ελλάδα το 2018 γυρίζει σελίδα. Η έξοδος από το μνημόνιο θα μας δώσει μεγαλύτερους βαθμούς ελευθερίας. Θα μας επιτρέψει να προχωρήσουμε πιο αποφασιστικά στις τομές που απαιτεί η παραγωγική ανασυγκρότηση. Θα μας δώσει τη δυνατότητα να πάρουμε μέτρα για την ενίσχυση του κοινωνικού κράτους και την άμβλυνση των κοινωνικών ανισοτήτων.

Θεωρώ ότι έχουν ήδη γίνει πολλά. Προσπάθησα στα λίγα λεπτά της ομιλίας μου να παρουσιάσω κάποιες απ' αυτές τις πρωτοβουλίες που αναλάβαμε το προηγούμενο διάστημα.

Φυσικά, όμως, –και για να απαντήσω και στη Βουλευτή από τη Νέα Δημοκρατία, που μίλησε νωρίτερα– εμείς δεν πανηγυρίζουμε. Μακριά από εμάς λογικές «success story» που επικράτησαν το 2014. Γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά πόσο δύσκολη παραμένει η κατάσταση για την πλειοψηφία των πολιτών, πόσο δοκιμάστηκε η κοινωνία όλα αυτά τα χρόνια.

Δίνουμε καθημερινά τη μάχη, ώστε η βελτίωση των μακροοικονομικών δεικτών να μεταφράζεται σε χειροπιαστή βελτίωση της ζωής των ανθρώπων. Παλεύουμε με τα προβλήματα και τις παθογένειες που έχουν συσσωρευτεί όχι μόνο κατά τη διάρκεια της κρίσης αλλά εδώ και πολλές δεκαετίες, ενώ βεβαίως υπάρχουν και δικές μας παραλείψεις και δικά μας λάθη τα οποία πρέπει και εμείς να διορθώσουμε.

Πλέον, όμως, αναντίρρηση ξεκινάμε από καλύτερη βάση. Το 2018 θα μπουν τα θεμέλια για το νέο παραγωγικό μοντέλο της χώρας για τις επόμενες δεκαετίες. Η προσπάθεια, όμως, αυτή δεν πρέπει και δεν μπορεί να είναι μόνο υπόθεση της Κυβέρνησης. Απαιτεί την ενεργή συμμετοχή της κοινωνικής πλειοψηφίας, αυτών που πλήρωσαν το μάρμαρο της λιτότητας.

Εμείς ήδη έχουμε πάρει την πρωτοβουλία και έχουμε ανοίξει τη σχετική συζήτηση με τα περιφερειακά συνέδρια, που διοργανώνουμε σε όλη τη χώρα, επειδή θεωρούμε ότι είναι ακριβώς οι δυνάμεις της εργασίας, τα νέα παραγωγικά στρώματα που πρέπει να πάρουν πάνω τους την υπόθεση της παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας, γιατί μόνο έτσι η ανάπτυξη θα είναι και βιώσιμη και δίκαιη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το κεντρικό ζήτημα του προϋπολογισμού του 2018 είναι εάν πρόκειται για τον προϋπολογισμό της καθαρής εξόδου από το τρίτο μνημόνιο της Κυβέρνησης Τσίπρα - Καμμένου ή εάν πρόκειται πράγματι για μία έξοδο που θα αντιμετωπίσουμε, όχι όμως έξοδο από το μνημόνιο προς την κανονικότητα, αλλά έξοδο από το τρίτο μνημόνιο και ήδη αποφασισμένη και ψηφισμένη είσοδο στο τέταρτο μνημόνιο, το οποίο δεν φτάνει μόνο μέχρι το 2023, αλλά επεκτείνεται σε κύρια θέματα επ' αόριστον και θεωρητικά μέχρι την εξόφληση του χρέους, δηλαδή περίπου μέχρι το 2060.

Ο προϋπολογισμός, λοιπόν, αυτός είναι ο προϋπολογισμός εξόδου από το μνημόνιο 3, στο οποίο μπήκαμε με τους χειρότερους δυνατούς όρους λόγω του πρώτου εξαμήνου του 2015; Λόγω μιας τυχοδιωκτικής πολιτικής που κατέληξε στη συντριβή, στα capital controls, στη συνεχή διαρροή καταθέσεων, στην επιστροφή στην ύφεση;

Θα έλεγα ότι τώρα πια μετά από σχεδόν τρία χρόνια είναι πολύ εύκολη η σύγκριση με το τι συνέβαινε μέχρι τις εκλογές του 2015 και όλοι καταλαβαίνουν πώς θα εξελισσόταν η κατάσταση αν δεν είχε μεσολαβήσει η πολιτική αλλαγή του Ιανουαρίου 2015, ή μάλλον επειδή η αλλαγή αυτή είχε αρχίσει να συντελείται μήνες νωρίτερα, αν δεν είχε καλλιεργηθεί η φαντασίωση πως μπορεί να εφαρμοστεί δήθεν μια άλλη πολιτική, που αποδείχθηκε συνονθύλευμα αυταπάτης και ωμής πολιτικής εξαπάτησης.

Η άποψή μου, λοιπόν, είναι ότι όχι μόνο δεν έχουμε καθαρή έξοδο και επάνοδο στην κανονικότητα αλλά κοροϊδεύμαστε, δυστυχώς, μεταξύ μας κατά τη διάρκεια της συζήτησης αυτής για το αν θα υπάρξει ένα άλλο μνημόνιο, γιατί το άλλο μνημόνιο ήδη υπάρχει και έχει ψηφιστεί πανηγυρικά. Είναι δεδομένα τα δημοσιονομικά μέτρα του 2019 και του 2020. Μπορεί να έχουμε επιτάχυνση της εφαρμογής των μέτρων αυτών και κυρίως, είναι δεδομένες, δυστυχώς, οι δεσμεύσεις της χώρας για υψηλούς στόχους σε σχέση με το πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% μέχρι και το 2022 και μετά για μια μακρά περίοδο μέχρι το 2060 κατά μέσο όρο 2% plus, σχεδόν 2,3%, 2,4%.

Συνεπώς ποιο είναι το success story; Είναι success story η έξοδος από το μνημόνιο 3 με μέτρα και χρηματοδότηση και δάνειο και είσοδο στο μνημόνιο 4 και 4 plus με εποπτεία, μέτρα, αυστηρούς δημοσιονομικούς στόχους, αλλά χωρίς δάνειο; Ή μάλλον χωρίς τις πλάτες, χωρίς τη διασφάλιση μιας προληπτικής πιστωτικής γραμμής, όπως αυτή που είχε αποφασιστεί τον Νοέμβριο του 2014;

Είναι επιτυχία να λες ότι οδηγώ τη χώρα σε μια άλλη φάση, κατά την οποία πρέπει να καλύπτονται οι ετήσιες χρηματοδοτικές ανάγκες από την αγορά με υψηλό επιτόκιο, με μεγαλύτερο κόστος εξυπηρέτησης, γιατί το υψηλό επιτόκιο θα αυξάνει το μέσο επιτόκιο και θα αυξάνει και το μέσο επίπεδο τόκων κάθε χρόνο, θα έχω όλο τον μηχανισμό εποπτείας που προβλέπεται ούτως ή άλλως, αλλά δεν θα έχω κάλυψη, η οποία θα μπορούσε να επηρεάσει τις αγορές και να μου επιτρέψει να δανειζομαι με φιλικά επιτόκια, έτσι ώστε να διατηρείται στα ίδια περίπου επίπεδα το μέσο επιτόκιο; Διότι είναι προφανές ότι οι αγορές οσμίζονται την κατάσταση και όταν ξέρουν ότι υπάρχει μια ισχυρή χρηματοοικονομική υποστήριξη της Ευρωζώνης, του ESM, βεβαίως τα επιτόκια επηρεάζονται προς το θετικότερο και επηρεάζουν προς το θετικότερο όλο το σχήμα του δημοσίου χρέους.

Άκουσα τον κ. Τσακαλώτο να λέει ότι εμείς δεν μπορούσαμε να πετύχουμε ή δεν θέλαμε να πετύχουμε την προληπτική πιστωτική γραμμή, διότι δεν είχε κλείσει η πέμπτη αξιολόγηση. Ξέρετε, βεβαίως, όλοι σας ότι στις 6 Νοεμβρίου του 2014 το Eurogroup αποφάσισε πως η Ελλάδα θα ενταχθεί σε καθεστώς προληπτικής πιστωτικής γραμμής.

Θα μου επιτρέψετε να καταθέσω στα Πρακτικά το ανακοινωθέν του Eurogroup της 6^{ης} Νοεμβρίου του 2014.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Βενιζέλος κατέθετε για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ξέρετε επίσης, ότι εμείς πήραμε τότε την απόφαση να επισπεύσουμε τη διαδικασία εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας –προσωπικά το εισηγήθηκα αυτό στην κυβέρνηση Σαμαρά–

Βενιζέλου- για τον απλό λόγο ότι είχαμε συμφωνήσει με τους εταίρους την παράταση του δευτέρου προγράμματος που έτρεχε μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου 2015 και έπρεπε να αφήσουμε περιθώριο κάποιων εβδομάδων στη νέα κυβέρνηση, που θα προέκυπε από εκλογές αναγκαστικές και δεδομένες λόγω αδυναμίας εκλογής Προέδρου Δημοκρατίας, προκειμένου να επαναδιαπραγματευτεί, εάν θέλει και να βελτιώσει, εάν μπορεί, τους όρους και να αποδεχθεί το πλαίσιο το οποίο είχε ετοιμαστεί για την πορεία της χώρας υπό συνθήκες προληπτικής πιστωτικής γραμμής και όχι μνημονίου μετά τον Φεβρουάριο του 2015.

Τις παραμονές της περιόδου συνόδου του Eurogroup της 20ής Φεβρουαρίου 2015 επισκέφθηκα τον κ. Τσίπρα στο Μέγαρο Μαξίμου, του έδωσα τα σχέδια των εγγράφων τα οποία είχαμε στη διάθεσή μας και τα οποία τα είχε και το Υπουργείο Εξωτερικών, αλλά μπορεί να μην τα ήξερε ο ίδιος προσωπικά, του είπα ότι «αυτά είναι, αγωνίσου να τα βελτιώσεις με τη στήριξή μας, αλλά να αποδεχθείς το πλαίσιο, γιατί δεν πρόκειται στη συνέχεια να δοθεί στη χώρα ευνοϊκότερο πλαίσιο». Και αυτό ακριβώς απεδείχθη. Δυστυχώς, απεδείχθη με τις εξελίξεις μέχρι τη συμφωνία της 12ης Ιουλίου του 2015.

Τώρα, ποιο είναι το story; Ότι πηγαίνουμε χωρίς να έχουμε δίχτυ ασφαλείας, πηγαίνουμε χωρίς να έχουμε θεσμική υποστήριξη από τους εταίρους, με μία υβριδική προληπτική γραμμή, που παίρνει τη μορφή ενός εθνικού αποθεματικού, δηλαδή με δικά μας ταμειακά διαθέσιμα, τα οποία προκύπτουν, βεβαίως, από την υπερφορολόγηση, από μία σκληρή πολιτική λιτότητας, από μία ωμή αντιναπτυξιακή πολιτική, η οποία είναι η συνέχεια της τραγικής πολιτικής των υπερπλεονασμάτων.

Έχουν συγκεντρωθεί το 2016 και το 2017 μέχρι τώρα 9,5 περίπου δισεκατομμύρια πρωτογενούς πλεονάσματος, έχουν καταβληθεί τόκοι 10,5 δισεκατομμυρίων, θα έπρεπε να υπάρχει επιβάρυνση του δημοσίου χρέους κατά 1,2 δισεκατομμύριο μόνον, ενώ παραδόξως εμφανίζεται την ίδια περίοδο επιβάρυνση, ονομαστική του δημοσίου χρέους, κατά 7 δισεκατομμύρια, αφαιρούνται τα 2 δισεκατομμύρια που κατέβαλε η Εθνική Τράπεζα από τους παλιούς πυλώνες στήριξης της περιόδου του 2008, άρα έχουμε επιβάρυνση 5 δισεκατομμυρίων -πάλι καλά- και γιατί συμβαίνει αυτό; Αυτό συμβαίνει, γιατί το υπερπλεόνασμα εμφανίζεται απατηλά ως μια οικειοθελής επιλογή της Κυβέρνησης, ενώ είναι επιλογή συμφωνημένη με τους εταίρους, που στραγγαλίζει την οικονομία, γιατί μέσω του υπερπλεονάσματος εξυπηρετείται κρυφά εν δυνάμει χρέος, μέσα από τη συνεχή διόγκωση των ληξιπρόθεσμων οφειλών του κράτους.

Άρα, και οι εταίροι γνωρίζουν και η Κυβέρνηση γνωρίζει ότι το υπερπλεόνασμα στην πραγματικότητα είναι μια ζωτική ανάγκη για να μην αυξηθεί υπέρμετρα το χρέος και υπερβεί το ονομαστικό όριο του μνημονίου που έχετε υπογράψει, τα 326 δισεκατομμύρια και όλα αυτά καταλήγουν εις βάρος της ανάπτυξης, εις βάρος της αποδεδειγμένης μεσαίας τάξης, χωρίς την οποία όμως δεν υπάρχει ούτε επένδυση, ούτε προοπτική, ούτε ζήτηση, ούτε βεβαίως πραγματική ανακατανομή του εισοδήματος. Γιατί η ανακατανομή της μιζέριας δεν είναι ανακατανομή του εισοδήματος.

Και όλα αυτά δεν είναι απλώς αντιναπτυξιακά, να έχεις υπερπλεόνασμα το 2016 με ύφεση ή με αναμικτή ανάπτυξη το 2017, όλα αυτά είναι επιπλέον και μια προετοιμασία να εμφανιστεί προεκλογικά, όταν φθάσουμε στις εκλογές, ο εσωτερικός εχθρός: η υπερφορολογούμενη μεσαία τάξη. Εάν είναι ποτέ δυνατόν, αυτή η κοινωνική κατηγορία να χαρακτηρίζεται ως εσωτερικός αντίπαλος!

Βέβαια, επειδή ακούω πολλά για τους στόχους του πρωτογενούς πλεονάσματος, θέλω να θυμίσω, για να έχουμε καλούς λογαριασμούς μεταξύ μας, ότι εμείς στη συνεχή διαπραγμάτευση με τους εταίρους είχαμε συνδέσει απολύτως τους στόχους του πρωτογενούς πλεονάσματος με υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης και στο δεύτερο πρόγραμμα είχε περιληφθεί ρήτρα βαθύτερης ύφεσης, η οποία άνοιγε την επαναδιαπραγμάτευση για τον επαναπροσδιορισμό του στόχου του πρωτογενούς πλεονάσματος, όπως και έγινε. Ποτέ δεν είχαμε δεχθεί υπερβολικά πλεονάσματα και μάλιστα υπερπλεονάσματα ως στόχο με ύφεση, όπως έγινε το 2016, ή με αναμικτή ανάπτυξη στα όρια της στασιμότητας.

πίας, όπως γίνεται το 2017, που μακάρι να φτάσουμε το 1,6 αντί του 2,7 που είχε προϋπολογιστεί με τον προϋπολογισμό του 2017. Για να το πετύχουμε αυτό, όμως, θα πρέπει στο τελευταίο τρίμηνο να έχουμε ανάπτυξη 3,2% του ΑΕΠ.

Κοιτάξετε, τον Φεβρουάριο του 2015, όταν όλα τα σκίαζε μια αχλή ότι «εδώ ήρθαμε και καθαρίζουμε με ριζοσπαστική λεβεντιά», «σκίζουμε τα μνημόνια», «διαγράφουμε το χρέος», είχα εμφανίσει το mail Χαρδούβελη και είχα πει «Ιδού το περιβόητο mail. Πάρτε το. Κρατήστε το. Θα δείτε ότι είναι μια παιδική χαρά, σε σχέση με το μνημόνιο που θα υπογράψει ο κ. Τσίπρας», όπερ και εγένετο.

Τώρα, λοιπόν, σας λέω πάρτε την απόφαση του Eurogroup του Νοεμβρίου του 2014 για την προληπτική πιστωτική γραμμή. Κρατήστε την και εάν βρεθεί η χώρα στην ανάγκη να τη συγκρίνει με την υβριδική προληπτική γραμμή του Αυγούστου του 2018, όπου η Ελλάδα δεν θα έχει πλάτες του ESM και της Ευρωζώνης βγαίνοντας στις αγορές, θα κάνετε σύγκριση για να δείτε τι επίπτωση έχει η μία πολιτική σε σχέση με την άλλη ως προς το κόστος εξυπηρέτησης του χρέους, άρα ως προς τη δυνατότητα να αναπνεύσει η οικονομία, να απαλλαγεί από δημοσιονομικούς φραγμούς, να λειτουργήσει πράγματι δημιουργικά. Αυτό είναι το μεγάλο ζήτημα.

Γιατί τώρα τι σας λέμε; Τι μας λένε ως χώρα; «Εντάξει, δεν θα υπάρχει προληπτική γραμμή. Δεν θα υπάρχει χρηματοδότηση. Θα υπάρχουν μέτρα για το χρέος.» Τι μέτρα για το χρέος; Μέτρα για το χρέος, τα οποία είναι η συνέχεια των μέτρων του 2012. Οι παραμετρικές αλλαγές γίνονται πάνω στο δεύτερο πρόγραμμα, στο δεύτερο δάνειο και θα γίνουν στο μέλλον και πάνω στο πρώτο πρόγραμμα, στο GLF. Δεν γίνονται πάνω στο τρίτο πρόγραμμα, γιατί η ευελιξία και η δυναμική έχει διασφαλιστεί το 2012. Τα μέτρα για το χρέος, όμως, έχουν σημασία όταν είναι ολοκληρωμένα και εφάπαξ και παράγουν αποτέλεσμα, είτε ονομαστικό με κούρεμα είτε σε παρούσα αξία, αλλά δεδομένο, συντελεσμένο. Όταν σε εξαρτά και σου λείπει «θα σου δίνω μικρές διευκολύνσεις και αφέσεις, ανάλογα με την πορεία», στην πραγματικότητα ακυρώνει ένα πολύ μεγάλο μέρος της αναπτυξιακής δυναμικής που μπορεί να έχεις και σε κρατάει αιχμάλωτο.

Σας είπα κατά την πρόσφατη συζήτηση με αφορμή το Ινστιτούτο Βενετίας «Μπράβο που κάνετε το swap των ομολόγων. Θα δείτε ότι θα λειτουργήσει θετικά» και λειτουργεί θετικά. Ποιων ομολόγων είναι αυτό το swap; Των κακών, τραγικών ομολόγων του PSI -ε-, του Αγγλικού Δικαίου, των καταστροφικών ομολόγων. Είναι τα ομόλογα για τα οποία επιείκαστε τώρα ότι έχουν πολύ καλύτερες, μικρότερες αποδόσεις και μικρότερα spreads, ότι ανοίγουν τον δρόμο προς τις αγορές. Μα, αυτό συμβαίνει επειδή είναι 12.000.000.000 όλα κι όλα κι επειδή υπάρχει το περιβάλλον του QE, που δεν υπήρχε τις προηγούμενες φορές.

Γιατί συμβαίνει, όμως, αυτό; Αυτό συμβαίνει, γιατί υπάρχουν αυτά τα ομόλογα και γιατί είναι εμπορεύσιμα υπό αυτούς τους όρους. Τι σχέση έχουν αυτά, δηλαδή αυτή η άεχνη, η άκομψη προσχώρηση στη δική μας λογική με αυτά που λέγατε, χωρίς επίγνωση, με απόλυτη ανευθυνότητα και τα οποία είναι στο υπόστρωμα της σκέψης;

Δεν νιώθετε ούτε τώρα την ανάγκη να πείτε ένα συγγνώμη για τις συκοφαντίες και τις χυδαιολογίες; «Συγγνώμη» από τον ελληνικό λαό βεβαίως.

Χωρίς εθνική αποταμίευση, χωρίς τραπεζικό σύστημα που λειτουργεί, πραγματική ανασυγκρότηση της οικονομίας δεν υπάρχει. Και αυτό δεν το βοηθάτε λόγω των πολιτικών σας συμπεριφορών και της βαθιάς αντίφασης στην οποία είστε εγκλωβισμένοι. Διότι το ακροατήριό σας δεν μπορεί να ακούσει μία ενιαία και συνεκτική ιστορία. Γίνετε ευρωπαϊστές, εκσυγχρονιστές, ρεαλιστές, φιλοευρωπαίοι, σοσιαλδημοκράτες, φιλοεπιχειρηματικοί, φιλοεπενδυτικοί, φιλοαμερικάνοι; Τι έχετε γίνει, όλα αυτά; Δεν είναι τόσο απλό.

Είναι θα έλεγα λίγο γκροτέσκα, λίγο κωμική η ιστορία αυτή.

Μπορεί να συμφωνείτε με ευκολία με κάποιους εκπροσώπους του επιχειρηματικού κεφαλαίου, που θέλουν διευκολύνσεις, αλλά είστε καταδικασμένοι να επαμφοτερίζετε, να κλείνετε το αντισυστημικό σας μάτι. Γιατί μόνον έτσι μπορείτε να απευθυνθείτε στο κοινωνικό ακροατήριο που έχετε επιλέξει. Και γι' αυτό οδηγείστε

σε υδραργυρική πολιτική χωρίς αξίες και χωρίς στρατηγική.

Η υποχώρησή σας στο μέτωπο της οικονομίας, αυτή η ταπεινωτική υποχώρηση, πρέπει να αντισταθμιστεί με άνοιγμα του μετώπου κατά των θεσμών, κατά της δικαιοσύνης, κατά του Συντάγματος, δημοψήφισμα για το Σύνταγμα ώστε να συγκροτηθούν νέα μέτωπα, νέες ρήξεις. Προβλέπω ότι δυστυχώς οι εκλογές, όταν γίνουν, θα γίνουν σε κλίμα θεσμικής ρήξης για να έχετε αφήγημα. Δεν θα είναι το αφήγημα το success story, που δεν αφορά το κοινωνικό σας ακροατήριο. Αυτό, όμως, δεν συνιστά εθνική στρατηγική επανόδο στην κανονικότητα, αλλά αναπαράγει τη στασιμότητα.

Υπάρχει, φυσικά, άλλη πολιτική, που οδηγεί στην Ελλάδα μετά το μνημόνιο, αυτή που υπηρετήσαμε και που πρέπει να ολοκληρωθεί. Οι προϋποθέσεις είναι γνωστές, οι δημοσιονομικές, οι χρηματοοικονομικές, αλλά βεβαίως προέχουν οι πολιτικές, δηλαδή, η αλλαγή των συσχετισμών, η ανάπτυξη μιας άλλης κυβέρνησης, που πρέπει να συγκροτηθεί στη βάση της εθνικής στρατηγικής.

Όμως και αυτό δεν αρκεί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Οι κοινωνικές προϋποθέσεις είναι δύσκολες. Η κοινωνία, έτσι όπως την έχετε εκπαιδεύσει, κατά μεγάλο ποσοστό δεν μπορεί να αποδεχθεί μια άλλη πολιτική, μια εθνική πολιτική συστράτευσης, ένα μεταρρυθμιστικό πρόταγμα, μια πανστρατιά αλλαγής του τρόπου λειτουργίας του κράτους, της κοινωνίας, του πολιτικού συστήματος, ώστε να έχουμε την ανταγωνιστική Ελλάδα του μέλλοντος.

Η ζημιά που έχει γίνει αυτά τα χρόνια από το 2015 και μετά είναι μεγάλη, δημοσιονομική, χρηματοπιστωτική, αναπτυξιακή. Κυρίως, όμως, η ζημιά αφορά τον τρόπο σκέψης της κοινωνίας, τη δυνατότητα υιοθέτησης ενός εθνικού στόχου χωρίς αμφιθυμίες, χωρίς κόλπα και χωρίς ψευδαισθήσεις. Αυτό είναι το ζητούμενο. Σημασία έχει να ψηφιστεί το ωριότερο δυνατό από μία άλλη πλειοψηφία ένας προϋπολογισμός που θα εκφράζει αυτήν την εθνική αντίληψη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σας ευχαριστώ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο για πέντε-έξι λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι υπάρχει ανάγκη για μια απάντηση.

Εγώ δεν θα μιλήσω ούτε για τυχοδιωκτισμούς ούτε για απάτες ούτε για ψέματα. Απλώς θα πω ότι ο κ. Βενιζέλος έχει χάσει κάποιες συνέχειες. Όμως, πριν πάω στις συνέχειες που έχει χάσει, ας πάμε λίγο στο παρελθόν.

Τον Νοέμβριο συζητήθηκε, όπως μας λέει, η προληπτική γραμμή πίστωσης. Τον Δεκέμβριο του 2014 είχε όμως πάλι Eurogroup. Αυτό που καταθέσατε και το έβαλε και ο κ. Σταμάτης ήταν τον Νοέμβριο του 2014.

Και λέει επί λέξει τον Δεκέμβρη, που είναι ένα μήνα μετά τον Νοέμβρη, ότι: «Τα κράτη-μέλη θα κοιτάξουν με καλή ματιά “favorably disposed” σε κάποια αίτηση της Ελλάδας για προληπτική γραμμή πίστωσης, αν το ζητήσει και αν τελειώσει η πέμπτη αξιολόγηση» και λέει τις μεταρρυθμίσεις. Άρα μέχρι τότε δεν είχατε κάνει. Δεν είναι, όμως, αυτό το κυρίαρχο. Το κυρίαρχο είναι ότι εδώ λέει «αν το ζητήσουμε». Εγώ σας είπα ότι δεν το έχετε ζητήσει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Εγώ δεν διέκοψα ούτε εσάς, κύριε Σταμάτη, ούτε τον κ. Βενιζέλο. Σας παρακαλώ να με σεβαστείτε, όπως σας σεβάστηκα κι εγώ.

Δεύτερον, διαβάστε και συγκρίνετε αυτό που λέει ότι «αν το ζητήσει η ελληνική Κυβέρνηση, θα το κοιτάξει με καλή ματιά», με το Eurogroup του Ιουνίου του 2017. Λέει «in view of the ending», μια και τελειώνει το πρόγραμμα τον Αύγουστο του 2018, το Eurogroup δεσμεύεται να βοηθήσει την Ελλάδα να επιστρέψει στις αγορές με περισσότερα χρήματα, όχι μόνο για να κλείσει και να

τελειώσει με τις ληξιπρόθεσμες, αλλά και για να δημιουργήσει «buffers» δηλαδή αποθέματα για να μπορεί να σταθεί στα πόδια της.

Άρα, το δικό μας Eurogroup του 2017 λέει ότι «βγαίνετε, τελειώνετε και εμείς είμαστε εδώ να σας υποστηρίξουμε, να αυξήσουμε τα buffers, τα αποθέματα για να σταθείτε στα πόδια σας». Δεν το λέει αυτό στο δικό σας, δεν έχει καμμία σχέση αυτό, συζητάει άλλο πρόγραμμα. Άλλο λέει. Άρα, κύριε Βενιζέλο, κάνετε λάθος όταν λέτε ότι είναι από το υπερπλεόνασμα και τα αποθέματα αυτό που θα χτίσουμε για να βγούμε στις αγορές.

Τρίτον, για το παρελθόν είναι ότι τόχα αυτή η αλλαγή, η αναδιάρθρωση του χρέους που κάναμε με την τελευταία έξοδο, ήταν η ολοκλήρωση των δικών σας, το PSI και των ομολόγων. Ελπίζω τα ελληνικά μου να μην με προδίδουν, αλλά άλλο «ολοκλήρωση» και άλλο «τερματισμός». Γιατί, κύριε Βενιζέλο αυτά τα ομόλογα είχαν ειδικά χαρακτηριστικά: Πρώτο ειδικό χαρακτηριστικό είναι ότι ήταν κάτω από συγχρηματοδότηση. Δηλαδή, σε περίπτωση χρεοκοπίας υπήρχε ειδικός κανόνας για το ποιος θα πληρώνεται και πότε.

Τέτατον, αυτά είχαν σταδιακές αυξήσεις του επιτοκίου. Και άρα ήταν ακριβώς ομόλογα, που δεν μπορούσες να συγκρίνεις με τα ομόλογα της Πορτογαλίας και της Ισπανίας. Αν θέλετε να ξέρετε γιατί πέφτουν τα spreads, δεν είναι ότι ολοκληρώσαμε το PSI. Το τερματίσαμε για να έχουμε κανονικά ομόλογα που οι αγορές μπορούν να τις κοιτάξουν και να τις συγκρίνουν. Τελειώσαμε με τη δική σας περίοδο.

Πάμε τώρα για το χρέος και για τις απώλειες που έχετε στα τελευταία χρόνια. Πρώτον, δεν έχετε ουσιαστικά αξιολογήσει τα βραχυπρόθεσμα μέτρα για το χρέος. Γιατί ποια είναι η διαφορά με τα μακροπρόθεσμα μέτρα για το χρέος; Ότι αλλάζουν επιτόκια που είναι κυμαινόμενα -που μπορούν να αυξηθούν- και τα κάνουν σταθερά. Άρα, κλειδώνουμε ένα αρκετά μεγάλο κομμάτι μέχρι τώρα που το ESM θέλει να το αυξήσει ακόμα περισσότερο για να είναι σταθερό το επιτόκιο. Και εκτός αν προβλέπετε για όλο το μέλλον ότι δεν θα υπάρξει ανάπτυξη στην παγκόσμια οικονομία, αυτό έχει τεράστια σημασία το μεσοπρόθεσμο μέτρο για το χρέος. Είναι πιο σημαντικό από το τι θα δανείζεις όταν θα βγεις, γιατί έχεις κλειδώσει ένα κομμάτι του χρέους σου σε χαμηλό επιτόκιο.

Πέμπτον, ξεχνάτε ότι δεν είναι μόνο οι επεκτάσεις, ο μέσος όρος ωρίμανσης...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Μην έχετε τόσο καημό να απαντήσετε, κύριε Βενιζέλο. Πρώτα ακούτε και μετά ζητάτε τον λόγο. Μπορεί να σας έχω πείσει μέχρι το τέλος. Βλέπω ότι έχετε μεγάλο καημό πριν ακούσετε να μιλήσετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Μπορώ να ακούω και να σηκώνω το χέρι μου ταυτόχρονα. Εσείς δεν μπορείτε;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Λοιπόν, όσον αφορά την επέκταση των ομολόγων, υπάρχει και ο γαλλικός μηχανισμός που συνδέει το χρέος με την ανάπτυξη. Αυτή η ρήτρα «ανάπτυξη» που λέγαμε, τότε που λέγατε ότι ήμασταν λαϊκιστές. Αυτό δεν υπήρχε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Σήμερα τι είστε;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Αυτό δεν υπήρχε σε σας. Άρα, εκτός απ' αυτό που είχατε εσείς, τώρα υπάρχει και ένας μηχανισμός που δίνει μεγάλη σιγουριά στις αγορές. Αν τα πράγματα δεν πάνε καλά -γιατί δεν μπορούν να αποκλείσουν ότι μπορεί να επιστρέψετε κι εσείς στην κυβέρνηση κάποτε, οπότε έχουν στο πίσω μέρος οι αγορές ότι δεν θα πάει και τόσο καλά η οικονομία στο μέλλον- θα πάρουμε και μεγαλύτερη βοήθεια, από μηδέν μέχρι δεκαπέντε χρόνια επέκταση των ωριμάνσεων και σπρωξίματος πίσω του επιτοκίου.

Η διαφορά, όμως, είναι πολύ μεγάλη. Εσείς μιλούσατε το 2015 και λέτε τώρα ότι το mail Χαρδούβελι είναι μια «παιδική χαρά» σε σχέση μ' αυτά που φέραμε εμείς. Γιατί δεν την κλείσατε την «παιδική χαρά»; Γιατί μας ζορίζετε και μας ταλαιπωρείτε; Αφού ήταν «παιδική χαρά», γιατί δεν κάνατε ένα πραγματικό success story, να τελειώσετε, να πάρετε αυτήν τη γραμμή, να βγαίνετε

στον κόσμο να λέγατε ότι θα πάρουμε την προληπτική γραμμή πίστωσης; Δεν το κάνατε αυτό. Δεν το κλείσατε. «Παιδική χαρά» ακούω, αλλά φαίνεται ότι δεν μπορείτε να παίξετε ούτε στην «παιδική χαρά». Αυτό καταλαβαίνω εγώ!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Η διαφορά με μας είναι ότι έχουμε ένα σχέδιο. Βγήκαμε στις αγορές μία φορά, ξαναβγήκαμε για να τερματίσουμε το PSI μια και καλή και να μπορούμε να έχουμε ομόλογα που έχουν ρευστότητα.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Το επάρατο, που πας να το στηρίξεις στην Ευρώπη!

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Πού είναι τώρα οι αποδόσεις;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Έχουμε ένα σχέδιο και για το χρέος και για τα βραχυπρόθεσμα και για τα μεσοπρόθεσμα και για τα μακροπρόθεσμα και έχουμε τη στήριξη του Eurogroup και των αγορών ότι μπορούμε να βγούμε στις αγορές και να στεκόμαστε στα δικά μας πόδια τον Αύγουστο του 2018.

Απ' αυτά εσείς δεν είχατε τίποτα. Αποτύχατε και αντί να έρχεστε να λέτε τα ίδια και τα ίδια, χρειάζεται να καθίσετε και άλλα τέσσερα χρόνια στην αντιπολίτευση για να δείτε πού πήγατε στραβά, γιατί δεν μπορέσατε να το καταφέρετε την πρώτη φορά και να δείτε μήπως μπορέσετε σε είκοσι-τριάντα χρόνια, όταν ο ελληνικός λαός σας ξαναπιστέψει, να έλθετε πάλι στην εξουσία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Βενιζέλο, σας παρακαλώ πολύ, να είστε όσο πιο συνοπτικός γίνεται.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Παφίλη, νομίζω ότι εξελίσσεται ένας ενδιαφέρων διάλογος. Νομίζω ότι το καταλαβαίνετε. Και εσάς για την τοποθέτησή σας θα σας βοηθήσει αυτός ο διάλογος. Αφήστε τον να εξελιχθεί.

Ορίστε, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ευχαριστώ.

Απαντώ στο επιχείρημα του κ. Τσακαλώτου ότι είχε εγκρίνει την προληπτική πιστωτική γραμμή του Eurogroup τον Νοέμβριο του 2014, αλλά τον Δεκέμβριο είπε: «Αν υποβληθεί αίτηση, είμαστε έτοιμοι να τη δούμε θετικά».

Τι είχε μεσολαβήσει; Είχε μεσολαβήσει η διαπίστωση της αδυναμίας εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας, η στεία θέση της Αντιπολίτευσης και ήξεραν όλοι ότι επίκεινται αλλαγές και ότι θα προκύψει νέα κυβέρνηση.

Είπε, λοιπόν, το Eurogroup: «Είμαι έτοιμο να δώσω την προληπτική πιστωτική γραμμή, εάν η νέα ελληνική κυβέρνηση ακολουθήσει τη γραμμή αυτή και επιβεβαιώσει τη θέση της προηγούμενης κυβέρνησης και υποβάλει το αίτημα».

Αυτό έπρεπε να έχει γίνει το αργότερο στις 20 Φεβρουαρίου του 2015, όπου συνάψατε συμφωνία, επιστρέψατε τα 11 δισεκατομμύρια που είχε στη διάθεσή του το ΤΧΣ, αλλά αρνηθήκατε να φέρετε τη συμφωνία αυτή στη Βουλή. Η χώρα εξώκειλε και πήγαμε στο δρόμο του καλοκαιριού του 2015 και στην ταπεινωτική και ασύμφορη συμφωνία της 12ης Ιουλίου.

Συγκρίνετε τώρα το 2017 και το 2018 με το 2014. Εάν είχε ακολουθηθεί η δική μας γραμμή, ξέρετε πού θα ήμασταν τώρα, εν έτει 2018;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μισό λεπτό! Λέτε, με ευκολία και ελαφρά τη καρδιά, «μα τώρα το Eurogroup μας λέει ότι θα σας βοηθήσουμε να έχετε buffer, ταμειακά διαθέσιμα εθνικά». Με τι πόρους;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Του ESM.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Με πόρους, οι οποίοι προέρχονται από την υπερφορολόγηση.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Όχι!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Με πόρους, οι οποίοι προέρχονται από το υπερπλεόνασμα.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Μην το ξαναλέτε αυτό. Είναι ψέμα. Αφού σας το διάβασα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Μάλιστα, από τον ESM θα είναι οι πόροι αυτοί, χωρίς να υπάρχει αιρεσιμότητα, χωρίς όρους; Αυτό είναι το τέταρτο μνημόνιο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Αυτό λέει, το διαβάσατε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Αυτό είναι το τέταρτο μνημόνιο. Δεν υπάρχει, λοιπόν, έξοδος από το τρίτο προς την κανονικότητα. Υπάρχει δέσμευση για το τέταρτο μνημόνιο, το οποίο είναι πλήρες και αυστηρό.

Λέτε για το χρέος. Τα ομόλογα του PSI είναι ειδικά. Βεβαίως, γιατί στην πραγματικότητα υπάρχει από πίσω η εγγύηση του ESM, παλαιότερα EFSF. Διότι είναι Αγγλικού Δικαίου, βεβαίως. Και φυσικά έχουν και ρήτρα μεγαλύτερης ανάπτυξης τα ομόλογα αυτά. Η ρήτρα μεγαλύτερης ανάπτυξης υπάρχει και στα ομόλογα αυτά, υπήρχε και ως αντίστροφη ρήτρα βαθύτερης ύφεσης σε ολόκληρο το δεύτερο πρόγραμμα. Πώς την έχουν εμπνευστεί οι Γάλλοι φίλοι σας;

Τι σημαίνει ότι συνδέουμε τα μέτρα για το χρέος με τον ρυθμό ανάπτυξης; Θα μειώνονται οι τόκοι ή θα μειώνονται τα χρεολύσια; Και πότε; Εκ των υστέρων; Οι τόκοι καταβάλλονται κατά τη διάρκεια του έτους. Τα χρεολύσια, επίσης. Ο ρυθμός ανάπτυξης διαπιστώνεται εκ των υστέρων.

Πώς λειτουργεί αυτή η περιβόητη ρήτρα και τι αναπτυξιακό αποτέλεσμα έχει και πώς ελαφρύνει δημοσιονομικά τη χώρα, όταν ούτως ή άλλως έχετε προδεσμευθεί στο υψηλό πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% μέχρι και το 2022 και 2,4% μέχρι το 2060, μέχρι τελευταίας γενεάς;

Λέτε τώρα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Λέτε ότι υποτιμάω τα βραχυπρόθεσμα μέτρα. Εγώ υποτιμώ τα βραχυπρόθεσμα μέτρα; Όλα τα μέτρα, τα οποία τώρα σας φέρνει ως πρόταση ο ESM είχαν περιγραφεί στο Eurogroup του Φεβρουαρίου και του Νοεμβρίου του 2012, όλα!

Σας ερωτώ, το κόστος των βραχυπρόθεσμων μέτρων, το κόστος της μετατροπής των επιτοκίων από χαμηλά κυμαινόμενα σε λίγο αυξημένα, αλλά σταθερά -ορθώς- ποιος το πληρώνει; Το πληρώνει ο ESM, όπως πλήρωσε το κόστος των μέτρων του 2012 ή το πληρώνει η Ελλάδα; Το πληρώνει η Ελλάδα.

Αυτή είναι η διαφορά στα μέτρα που συζητάτε τώρα σε σχέση με το 2012. Το 2012 είχαμε ονομαστικό κούρεμα και κούρεμα σε παρούσα αξία, επειδή ο ESM πλήρωνε το κόστος των παρεμβάσεων. Τώρα, το κόστος των βραχυπρόθεσμων μέτρων το επωμίζεται η Ελλάδα.

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Πρόεδρε, τελειώστε παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Προσχωρείτε στην πολιτική μας, χωρίς να μπορείτε να την εφαρμόσετε. Γι' αυτό η πολιτική σας είναι επώδυνη και επικίνδυνη για τη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σχεδόν οι μισοί συνάδελφοι που έχουν μιλήσει, όση ώρα είμαι εγώ στην Έδρα, έχουν υπερδιπλασιάσει τον χρόνο. Δεν τους διέκοψα καθόλου, διότι συζητάμε σοβαρά θέματα και ο διάλογος έχει ενδιαφέρον.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για τριάντα δευτερόλεπτα μόνο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Είναι να απορεί κάποιος, κύριε Βενιζέλο, αφού τα κάνατε τόσο καλά εσείς και τόσο χάλια εμείς, γιατί είσαστε τόσο αποτυχημένος πολιτικός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Δεν σέβεστε τίποτα! Δεν ντρέπεστε; Μιλάτε σε αυτόν;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ να έχω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Δεν υπάρχει απάντηση σε αυτό, κύριε Πρόεδρε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Επιμένω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Μα, κύριε Πρόεδρε, δεν χρειάζεται απάντηση αυτή η παρατήρηση τώρα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Μόνο μια λέξη θα πω, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ησυχία, παρακαλώ. Κύριε Πρόεδρε, μια φράση μόνο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, χαίρομαι γιατί είστε επιτυχημένος Υπουργός, αλαζών και ανεπίγνωστος. Την απάντηση θα τη λάβετε από τον ελληνικό λαό και από τον ιστορικό του μέλλοντος. Και να ξεκαθαλίσετε!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ειλικρινά, δεν αντιλαμβάνεστε ότι έχουμε εγκαταλείψει τις ομιλίες των συνάδελφων οι οποίοι περιμένουν υπομονετικά να πάρουν τον λόγο;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω τον λόγο για δύο λεπτά επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Επί της διαδικασίας, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Δεν είναι επί της διαδικασίας. Επί της ουσίας θα μιλήσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Θα μιλήσω επί της ουσίας. Θα αφήσω...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, με εμένα μιλάτε. Ως τι θα πάρετε τον λόγο, για ποιον λόγο;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Θα κάνετε την ομιλία σας;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Όχι, θα τοποθετηθώ σε λίγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Και τώρα τι θα πείτε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Θέλω δύο λεπτά για να κάνω μια παρέμβαση ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Είναι σαφές.

Και όταν είπα ότι θα μιλήσω στην ουσία, εννοώ ότι θα αφήσω απ' έξω τα ευφυολογήματα θερμοκρασίας Αλάσκας του κυρίου Υπουργού που τα συνηθίζει.

Κύριε Υπουργέ, μιλήσατε για τη δήλωση του Eurogroup στις 8 Δεκεμβρίου του 2014. Άρα, να συμφωνήσουμε να μιλήσουμε επ' αυτής. Αφού επικαλείστε μια παράγραφο, πάει να πει ότι το αποδέχεστε όλο.

Πρώτη παράγραφος: «Το Eurogroup καλωσορίζει τις πολύ θετικές εξελίξεις στην ελληνική οικονομία το 2014». Ευχαριστούμε που επιτέλους το αποδέχεστε. Αφού αποδέχεστε το statement, το αποδέχεστε όλο.

Άρα, πρώτη παράγραφος, καλωσορίζει...

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Γιατί δεν διαβάζετε όλη την παράγραφο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Υπουργέ, δεν ακούγεστε και δεν γράφονται στα Πρακτικά αυτά που λέτε.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Με ακούτε; Δεν γράφονται στα Πρακτικά. Επομένως...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Συνεχίζω. Το Eurogroup συνεπώς καλωσορίζει τις μακροοικονομικές εξελίξεις στην Ελλάδα και λέει, όντως, η παράγραφος ότι το πρόγραμμα...

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Θα ελέγξω...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κοιτάξτε, δεν θα μου κάνετε εμένα έλεγχο, γιατί αν θέλετε τα βιογραφικά είναι δεδομένα. Όχι έλεγχο

χο σε εμένα.

Δεύτερον, πιο κάτω στην τρίτη παράγραφο λέει ότι αρχίζει να αποπληρώνει το πρόγραμμα. Μάλιστα, επειδή έχετε μεγάλη αδυναμία στον ESM, πάρτε και για το 2016 τι λέει ο κ. Ρέγκλινγκ και για το 2014. Επειδή αναφερθήκατε στον ESM πολλές φορές, πάρτε να δείτε τι λέει και για το 2014.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Λέει, δε, η συγκεκριμένη ανακοίνωση, στη μέση της συγκεκριμένης ανακοίνωσης, ότι δίνεται πιθανόν και παράταση δύο μήνες. Άρα, πρώτα πας για την παράταση για δύο μήνες και μετά πας για αυτό το οποίο συζητάς, βήμα-βήμα. Το πρώτο είναι αυτό.

Δεύτερον, ετέθη το θέμα του γιατί έγιναν εκλογές και γιατί δεν κλείσαμε την αξιολόγηση. Ξέρετε, ο συνεργάτης, το asset της Κυβέρνησής σας, στο βιβλίο του: «Καλωσόρισες στη μαρτυρική αρένα», στη σελίδα 165, λέει: «Αν οι εκλογές αναβάλλονταν ως τον Νοέμβριο αυτού του χρόνου...», του 2015, «...ποιος γνωρίζει ποια θα ήταν η πολιτική κατάσταση τότε; Ο ΣΥΡΙΖΑ τώρα βρισκόταν σε πλεονεκτική θέση». Πάρτε την απάντηση και γι' αυτό.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τρίτη παρατήρηση: Είπατε για το πώς δημιουργείται το ταμείο απόθεμα. Ποιος πληρώνει τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του δημοσίου, κύριε Υπουργέ, σήμερα; Ένα κομμάτι οι δόσεις του δανείου και ένα κομμάτι του πρωτογενούς πλεονάσματος. Ποιος πλήρωνε τις ληξιπρόθεσμες οφειλές μέχρι το τέλος του 2014; Μόνο οι δόσεις του δανείου. Έρχονται οι Έλληνες πολίτες και πληρώνουν τις ληξιπρόθεσμες οφειλές που έχετε δημιουργήσει. Να η μεγάλη διαφορά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Σταϊκούρα, όχι άλλο. Έχετε διεκδικήσει να κάνετε την κανονική σας ομιλία αργότερα. Μην την κάνετε τώρα, όμως.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, είκοσι δευτερόλεπτα.

Σε ό,τι αφορά το χρέος, δεν χρειάζεται πολύ μεγάλη ανάλυση. Ένας πίνακας με τέσσερα DSA του AMF, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου που λέει: «Τον Ιούνιο του 2014 το χρέος το 2060 θα ήταν 60%, τον Ιούνιο του 2015 θα ήταν 80% και τον Μάιο του 2016 θα ήταν 250%, τον Φεβρουάριο του 2017 θα ήταν 275%, τον Ιούνιο του 2017...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Με τι παραδοχές;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σύμφωνα. Κύριε Σταϊκούρα, ολοκληρώσατε. Τα άλλα στην κανονική σας ομιλία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα πέντε μαθητρίες και μαθητές και τέσσερις συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το 2ο Γυμνάσιο Κομοτηνής.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Παφίλη, εννοείται ότι έχετε τον λόγο για δύο λεπτά και όχι για την κανονική ομιλία σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Οι άλλοι πάντως κάνουν ομιλίες. Εγώ πρώτη φορά παίρνω τον λόγο.

Θα αρχίσω από αυτό, θα κάνω μια παρατήρηση επί της διαδικασίας. Δεν κατάλαβα, δηλαδή, υπάρχουν δύο ειδών Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και δύο ειδών κόμματα εδώ; Γιατί τέσσερις μέρες αυτό παρακολουθούμε. Κάθε φορά που γίνεται μια παρέμβαση βγαίνει και ένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος είτε από τη Νέα Δημοκρατία είτε από τον ΣΥΡΙΖΑ, κάνει ένα σχόλιο δύο λεπτών, το οποίο κρατάει πέντε λεπτά. Δέκα φορές, πενήντα λεπτά συν είκοσι λεπτά η ομιλία, φτάνουμε στα εβδομήντα λεπτά. Γιατί; Άμα είναι να το κάνουμε όλοι.

Εμείς επιλέγουμε, τουλάχιστον από την πλευρά του ΚΚΕ, να είμαστε μέσα στις διαδικασίες. Ο κάθε ένας να πάρει τον λόγο και να πει ό,τι θέλει. Αυτό παρακαλούμε να σταματήσει από σεβασμό προς τους υπόλοιπους. Όσοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ διαμαρτύρονται για τον χρόνο, να διαμαρτυρηθούν στα κόμμάτα τους.

Ένα δεύτερο σχόλιο, όχι επί της ουσίας. Εντάξει, κύριε Τσακαλώτο, κύριε Βενιζέλο, κύριε Σταϊκούρα, μπορείτε να κάνετε διαγωνισμό ποιος παίρνει τους περισσότερους επαινούς από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από τα κοράκια των αγορών, από τους δολοφόνους των λαών, ποιος χτυπάει τα κουδούνια καλύτερα από τον άλλον. Αυτό, όμως, που πρέπει να ξέρετε είναι ότι παίρνετε ένα «σιχτίρ» από τον ελληνικό λαό, γιατί κινείστε στην ίδια γραμμή και αυτός ο διαγωνισμός είναι καλλιστεία, το ποιος θα εφαρμόσει καλύτερα μια βάρβαρη πολιτική, πράγματα που θα πω και στη συνέχεια. Ας σταματήσει, λοιπόν, αυτό το πινγκ-πονγκ μέσα στην Αίθουσα και ας παρουσιάσει ο καθένας τις απόψεις του. Εμείς αυτό θα κάνουμε.

Ούτε δύο λεπτά δεν μίλησα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Παφίλη, όσον αφορά τη διαχείριση του χρόνου πρέπει να σας πω ότι προσυπογράφω απολύτως τις παρατηρήσεις σας. Είναι έτσι ακριβώς, αλλά τι να κάνουμε; Πρέπει να την διαχειριστούμε με ψυχραιμία την κατάσταση.

Τον λόγο έχει η κ. Σταμπούλη.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θα προσθέσω και εγώ ένα «Α» στα όσα ακούστηκαν. Πρέπει να μας θεωρούν πολύ αφελείς οι συνάδελφοι της κυβέρνησης της προηγούμενης τριετίας, όταν αναφέρουν όσα αναφέρουν χωρίς να μας εξηγούν το πολύ - πολύ απλό και χειροπιαστό, δηλαδή γιατί παρ' όλα αυτά σήμερα η απόδοση των ελληνικών ομολόγων βρίσκεται σε ιστορικό χαμηλό δεκαετίας; Γιατί; Μπορούν να μας δώσουν μια λογική εξήγηση ή μας θεωρούν τόσο αφελείς και εμάς και τον ελληνικό λαό που τους ακούει;

Τώρα θα αναφερθώ στον προϋπολογισμό που καλείται να ψηφίσει το Κοινοβούλιο αύριο. Πρόκειται για έναν προϋπολογισμό τον οποίο -σας αρέσει, δεν σας αρέσει- θα εκτελέσει η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ - Οικολόγων το 2018 και θα έχει την ιδιομορφία ένα μέρος του να εκτελεστεί υπό μνημόνιο και επιτροπεία, αλλά το δεύτερο μέρος του να εφαρμοστεί έξω από τα μνημόνια και χωρίς επιτροπεία.

Δεν πανηγυρίζει κανείς, αλλά δεν γίνεται και να αποκρύπτουμε την πραγματικότητα για να μην στεναχωριούνται αυτοί που θεωρούν ότι μόνο οι ίδιοι έχουν το δικαίωμα να κυβερνούν.

Δεν μπορεί, λοιπόν, να μην επισημανθεί ότι συζητάμε στο τέλος του 2017 τον προϋπολογισμό του 2018, έχοντας υλοποιήσει τον προϋπολογισμό του 2017. Μολαταύτα όλο το 2017 κύλησε, όπως και το 2016, με καταστροφολογία.

Πιστεύετε ότι δεν θυμάται κανείς τα πρωτοσέλιδα και τα δελτία ειδήσεων για τα έσοδα που καταρρέουν, τον ΕΦΚΑ που θα ξεκινούσε με δυσθεώρητα ελλείμματα δίνοντας συντάξεις φιλοδωρήματα, ενώ κανείς σας δεν παραδεχόταν ότι θα σημειωθεί ανάπτυξη και θα επιτευχθεί πρωτογενές πλεόνασμα;

Όλη αυτή η καταστροφολογία, λοιπόν, διαψεύστηκε, διότι και το συμφωνημένο πλεόνασμα εξασφαλίστηκε και τα μη παραμετρικά μέτρα απέδωσαν αρκετά, ώστε εκτός των άλλων το κοινωνικό μέρισμα φέτος να είναι μεγαλύτερο, να πάει σε περισσότερους κατοίκους της χώρας, πιο στοχευμένα και βεβαίως ούτε εσείς να μην τολμήσετε να το καταψηφίσετε αυτήν τη φορά.

Για πόσο, λοιπόν, κάποιοι θα συνεχίσουν να υποστηρίζουν ότι είναι λαϊκισμός το να δίνονται κοινωνικές παροχές; Είναι αντιαναπτυξιακό το να στελεχώνονται κοινωνικές υπηρεσίες με νέο προσωπικό, να δημιουργούνται δομές, όπως τα κέντρα κοινότητας και να προχωρούν προγράμματα όπως αυτό της ένταξης των Ρομά;

Ιδρύονται καινούργιοι παιδικοί σταθμοί, με στόχο και το 2018 να προστεθούν άλλοι τριακόσιοι ογδόντα σταθμοί για άλλα δέκα χιλιάδες παιδιά, ώστε το 2019 να φτάσουν τις εκατόν σαράντα πέντε χιλιάδες οι θέσεις των παιδιών. Τα σχολικά γεύματα θα φτάσουν τις εκατόν τριάντα χιλιάδες το 2018.

Λειτουργούν και αυτά προς την ίδια κατεύθυνση, όπως και η αύξηση των οικογενειακών επιδομάτων τα οποία πλέον γίνονται υπολογίσιμα, δίνουν βοήθεια στα νέα ζευγάρια και σωστά στοχεύουν στο πρώτο και δεύτερο παιδί, ώστε να περιοριστεί η μαζική ατεκνία λόγω οικονομικής δυσπραγίας σε ολόκληρες γενιές. Η αύξηση του διατιθέμενου ποσού από 650 εκατομμύρια σε 910 εκατομμύρια, αύξηση δηλαδή κατά 40%, μεγεθύνει το επίδομα που λαμβάνει σήμερα το 92% των οικογενειών. Πρόκειται για μέτρα που, εκτός των άλλων ευνοούν, την παραμονή ή και την επάνοδο των γυναικών στην αγορά εργασίας.

Κι αν ο προϋπολογισμός της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων παραμένει ο ίδιος, προχωρούν εμβληματικές θεσμικές ρυθμίσεις, όπως η κύρωση της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, για την υλοποίηση της οποίας οι αναγκαίες δομές για το 2018 ακόμα καλύπτονται από το ΕΣΠΑ. Αναγκαστικά, όμως, θα ενταχθούν στον προϋπολογισμό του 2019.

Στον τομέα της δικαιοσύνης η Κυβέρνηση και το αρμόδιο Υπουργείο, προϋπολογίζουν για το 2018 συγκεκριμένες πολιτικές για την αποτελεσματικότερη προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά και τη βελτίωση της λειτουργίας του θεσμού της δικαιοσύνης και την επιτάχυνση της απονομής της.

Για πρώτη φορά η χώρα μας αναπτύσσει ένα σύγχρονο σχέδιο αντεγκληματικής, σωφρονιστικής πολιτικής με βασικούς άξονες τη βελτίωση των συνθηκών κράτησης, την εκπαίδευση του προσωπικού, τη μείωση του πληθυσμού των κρατουμένων, με την προώθηση εναλλακτικών της κράτησης μέτρων, την ενίσχυση της πρόληψης και της αντιμετώπισης της νεανικής παραβατικότητας, την προετοιμασία της επανένταξης στην κοινωνία, αλλά και τη μετασφρονιστική μέριμνα, την ασφάλεια του προσωπικού και των κρατουμένων, τη διαφάνεια και τη λογοδοσία. Και τέλος την ουσιαστική ενίσχυση των υπηρεσιών υγείας στις φυλακές, σε συνεργασία με το Υπουργείο Υγείας.

Έτσι, για το 2018 προγραμματίζονται τα εξής: Βελτίωση και ανάπτυξη των υπηρεσιών υγείας και απεξάρτησης, με ένταξη του νοσοκομείου και του ψυχιατρείου των κρατουμένων Κορυδαλλού στο ΕΣΥ, ανάπτυξη υπηρεσιών για ανήλικους και νέους με παραβατική συμπεριφορά και πρόληψη παραβατικότητας, με την προώθηση σχεδίου νόμου που αφορά τη σύσταση μονάδων μέριμνας νέων, έργα βελτίωσης των υποδομών των καταστημάτων κράτησης, ενεργειακή αναβάθμισή τους μέσω ΕΣΠΑ, αφού νομιμοποιηθούν ως κτήρια, διότι, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, επί δεκαετίες χτίζατε φυλακές και αφήνετε τα κτήριά τους χωρίς άδεια, αυθαίρετα. Πρέπει να τακτοποιηθεί και αυτό από εμάς για να μπουν στο ΕΣΠΑ και να πάρουν ενεργειακή αναβάθμιση.

Προγραμματίζεται επίσης διοικητική αναδιοργάνωση της σωφρονιστικής διοίκησης και ορθολογική αξιοποίηση του προσωπικού, αναδιοργάνωση των αγροτικών φυλακών με στόχο την ενίσχυση της παραγωγής προϊόντων που θα επιφέρει μεγαλύτερη εργασιακή ένταξη των κρατουμένων, αλλά και αυτοχρηματοδότηση των δομών. Επίσης, λειτουργεί η πρώτη υγειαικά αγροτική φυλακή. Προγραμματίζεται και νομοθετικό έργο που περιλαμβάνει την ψήφιση νέων κωδικών ποινικής δικονομίας και σωφρονιστικού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Σε άλλο πεδίο βλέπουμε τις υπηρεσίες καθαριότητας να στελεχώνονται χάρη στην ενίσχυση των δήμων προς μεγάλη απογοήτευση των λογής εργολάβων. Ενδεικτικά είναι όλα αυτά που απαριθμώ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ)

Δεν μπορώ να μην αναφερθώ, όμως, στη διαστρέβλωση της εικόνας που επιδιώκετε να παρουσιάσετε στον χώρο της υγείας, όπου το σύστημα όχι μόνο έχει ισορροπήσει αλλά και στηρίζεται με πρωτοφανή, εδώ και χρόνια ρυθμό προσλήψεων, εξαντλώντας τη μνημονιακή οροφή δαπανών από τον προϋπολογισμό και τα αποθεματικά του, ενώ παράλληλα προχωρούν εμβληματικές δράσεις, όπως η ανάπτυξη πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας με χρηματοδότηση του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ολοκληρώνετε, κυρία συνάδελφε.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Δεν θα είχε κανένα νόημα, τη στιγμή που υπάρχει μνημονιακή οροφή στις δαπάνες, η υψηλότερη κρατική χρηματοδότηση του συστήματος. Σταματήστε να πιπιλάτε πια αυτήν την καραμέλα.

Όσο για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, πέρα από την ολοκλήρωση μεγάλων έργων και την αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών, όπως της Μάνδρας, φθάνει πλέον και σε έργα όπως τα γεφύρια του Στρυμωνικού και της Μαυροθάλασσας στην Περιφερειακή Ενότητα Σερρών και η ενίσχυση των αναχωμάτων της Κερκίνης.

Ασφαλώς, ο προϋπολογισμός τον οποίο καλούμαστε να ψηφίσουμε, δεν είναι ένας προϋπολογισμός αφθονίας. Είναι ένας ακόμη μνημονιακός προϋπολογισμός, που όμως, προστατεύει όσο το δυνατόν μεγαλύτερο κομμάτι του πληθυσμού από τις συνέπειες των μνημονίων, με τα οποία εσείς μας φορτώσατε και επιπλέον είναι ο τελευταίος που κατατίθεται μέσα σε αυτό το ασφυκτικό πλαίσιο. Και ως τέτοιον καλούμαστε να τον υπερψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Βρούτσος για έξι λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε τον προϋπολογισμό για το 2018 κι εύλογα εγείρεται ένα ερώτημα: Ποιο προσωνύμιο θα μπορούσαμε να του δώσουμε; Το προσωνύμιο του φετινού προϋπολογισμού είναι η λέξη «γέφυρα». Είναι η γέφυρα, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, από το τρίτο στο τέταρτο μνημόνιο. Αυτό ακριβώς κάνει αυτός ο προϋπολογισμός. Τα μέτρα για το 2018 είναι 1,9 δισεκατομμύριο ευρώ. Τα μέτρα σε συντάξεις, επικουρικές, κύριες, ΕΚΑΣ, φόρους, νησιά Αιγαίου είναι 5,1 δισεκατομμύρια από το 2019 μέχρι το 2022 και εντεύθεν.

Σε όρους παιδικής χαράς θα μπορούσε κάποιος να πει ότι το e-mail Χαρδούβελι, έτσι όπως το προσδιορίζετε, του 1 δισεκατομμυρίου, έγιναν δεκαπέντε e-mails Χαρδούβελι. Αυτό για αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας.

Εγείρεται, επίσης, ένα άλλο ερώτημα, πιο κρίσιμο, αυτό που βρίσκεται στην ορολογία, στις πολιτικές ομιλίες όλων των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ. Μετά τον Αύγουστο φεύγουμε πραγματικά από τα μνημόνια; Μπαίνουμε σε μία περίοδο κανονικότητας;

Εγώ θα συμφωνήσω μαζί σας υπό μία προϋπόθεση, κυρία Υπουργέ, κυρία Αχτσιόγλου, με την ευκαιρία που είστε εδώ. Μία είναι η προϋπόθεση: Να επανέλθετε στο γνωστό τρόπο συμπεριφοράς, στα γνωστά ψέματα που ξε-ψηφίζετε τους δικούς σας νόμους, την προσφιλή σας, δηλαδή, και γνωστή διαδικασία, το σκίσιμο του τέταρτου μνημονίου.

Ερώτηση: «Μα, μπορεί να γίνει αυτό;» Απάντηση: «Βεβαίως!» Το προανήγγειλε η κ. Αχτσιόγλου. Και πρέπει να τοποθετηθείτε σε αυτό. Το είπε ο Υφυπουργός σας, ο κ. Πετρόπουλος, σε τηλεοπτική εκπομπή πριν τρεις μέρες. Και δεν το είπε μόνο ο κ. Πετρόπουλος, αλλά μία σειρά από Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Στα ερωτήματα δημοσιογράφων, «Θα κοπούν οι συντάξεις δύο και τρεις φορές το 2019;», «Θα μειώσετε το φορολόγητο;», η απάντηση των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ και του δικού σας Υφυπουργού, του Υφυπουργού της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, ήταν περίπου, ναι, δεν θα το εφαρμόσουμε. Έτσι ναι, θα μπούμε χωρίς τέταρτο μνημόνιο μετά τον Αύγουστο.

Θέλω, όμως, και από εσάς υπεύθυνη απάντηση. Καλείστε σήμερα να τοποθετηθείτε και να ξεκαθαρίσετε τη θέση της Κυβέρνησης. Θα εφαρμόσουν οι μειώσεις από 1/1/2019, κυρία Αχτσιόγλου; Θα κόψετε το ΕΚΑΣ; Θα μειώσετε το φορολόγητο; Ξεκαθαρίστε το σήμερα εδώ, για να μην αφήνετε τους Βουλευτές σας να λένε πράγματα μη κανονικά και να συνεχίζουν τη γνωστή μέθοδο του ΣΥΡΙΖΑ, του ψέματος.

Μας που λέμε για ψέματα, άκουσα πριν ότι θίγεστε επειδή σας λέμε ψεύτες. Μα, ψέμα δεν ήταν όταν λέγατε -ο ίδιος ο Πρωθυ-

πουργός, ο κ. Τσίπρας- «Ποιο χέρι Βουλευτή θα ψηφίσει την κατάργηση του ΕΚΑΣ;» και το κάνατε εσείς με τα δικά σας χέρια;

Ψέμα δεν ήταν όταν ο συνέταιρός σας και συναρχηγός σας στην Κυβέρνηση, ο κ. Καμμένος, έλεγε, «Εγώ παραιτούμαι για το ΦΠΑ στα νησιά του Αιγαίου» και το ψηφίσατε όλοι μαζί; Στους ακρίτες αιγαιοπελαγίτες στερήσατε αυτήν την κεντρική πολιτική της νησιωτικότητας.

Ψέμα δεν ήταν όταν διαμαρτυρόσασταν για ένα πράγμα που δεν συμφωνούμε και δεν θα περνούσε ποτέ από τη Νέα Δημοκρατία εναντίον των εργαζομένων, τις ομαδικές απολύσεις, με υπογραφή κ. Αχτσιόγλου και ΣΥΡΙΖΑ; Εμείς είχαμε βάλει πλαίσιο αξιολόγησης. Και τις φέρατε ανεξέλεγκτες με τρίμηνη προειδοποίηση! Να τα ακούν οι εργαζόμενοι! Να τα ακούν οι άνεργοι και τα χαμηλά εισοδηματικά στρώματα! Έχουν την υπογραφή ΣΥΡΙΖΑ οι ομαδικές απολύσεις.

Και φυσικά, ψέματα δεν ήταν, κυρία Αχτσιόγλου, όταν ο Πρωθυπουργός κι όλος ο ΣΥΡΙΖΑ, με τους συνδικαλιστές, στην πλατεία Συντάγματος, έλεγαν «Καταργείτε τον απεργιακό νόμο με το 50% συν ένα»; Εδώ δεν διαφωνούμε. Μαζί θα το ψηφίσουμε. Περιμένουμε να δούμε πότε θα το φέρετε εδώ, διότι είναι μία θέση την οποία έχουμε διατυπώσει.

Το ερώτημα, όμως, που εγείρεται εδώ είναι: Γιατί οι διαφωνίες σας και οι διαμαρτυρίες σας στην πλατεία Συντάγματος; Γιατί κάνατε με τους συνδικαλιστές την επανάσταση της ανατροπής στην πλατεία Συντάγματος; Τι θα πείτε σήμερα ως επιχείρημα; Εδώ, περιμένουμε να το φέρετε. Γιατί το πήρατε πίσω; Πότε θα φέρετε τον απεργιακό νόμο;

Για εμάς, η απεργία είναι ιερή. Βεβαίως, έχουμε μία άλλη προσέγγιση στον τρόπο πώς θα αποφασίζεται. Στον ΣΥΡΙΖΑ, όμως, μένει να απαντήσει τι θα φέρει να ψηφίσει και γιατί πρώτα καταργούνται η απεργία, ενώ τώρα δεν καταργείται με το 50% συν ένα. Θα απολογηθείτε για άλλη μια φορά στον ελληνικό λαό.

Η κ. Φωτίου πριν μίλησε για το κοινωνικό κράτος. Κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, ως Υπουργός στην κυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου είχα την τιμή να διαμορφώσω τους δύο κεντρικούς, τους θεσμικούς πυλώνες του σύγχρονου κοινωνικού κράτους. Πρώτον, το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, που θα υπάρχει για δεκαετίες μπροστά στη χώρα μας. Η κ. Φωτίου το έλεγε «παγίδα φτώχειας» και το καταψήφισε στη Βουλή. Δεύτερον, το ζήτημα του «Α21», τα οικογενειακά επιδόματα, όπου δώσαμε πρώτη φορά επίδομα στο πρώτο και δεύτερο παιδί. Φροντίσαμε, όμως, με τους πενιχρούς δημοσιονομικούς πόρους, να δώσουμε και μια στήριξη στην τρίτεκνη και πολύτεκνη οικογένεια των 500 ευρώ. Το καταψήφισατε. Το στηρίξατε μέχρι τώρα και τώρα παίρνετε τα χρήματα από τους τρίτεκνους και τους πολύτεκνους! Περιμένω να δω την ευαισθησία του ΣΥΡΙΖΑ. Όταν θα φέρετε τη διάταξη, τι θα πείτε σε αυτούς τους ανθρώπους που εξαπατήσατε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτός ο προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει το εξής φοβερό! Ένα εκατομμύριο τετρακόσιες χιλιάδες αγρότες, μηχανικοί, δικηγόροι, ελεύθεροι επαγγελματίες θα υποστούν ολέθριες επιβαρύνσεις στην τσέπη τους από 1-1-2018, 37% έως 61% πάνω. Και το απαράδεκτο που κάνατε -απαράδεκτο!- είναι ότι έκλεισε το 2017 και δεν εφαρμόσατε ούτε τον νόμο σας! Βάλατε τους ανθρώπους αυτούς που ανέφερα πριν, να πληρώσουν εισφορές με βάση το 2015 κι όχι το 2016 που λέει ο ίδιος ο «νόμος Κατρούγκαλου». Γιατί; Για να τους τα πάρете -900 εκατομμύρια ήταν περισσότερη η διαφορά του εισοδήματος- και να πείτε ότι έχετε πλεόνασμα στον ΕΦΚΑ, ένα πλεόνασμα εικονικό γιατί μειώσατε 40% τις συντάξεις του 2017 σε σχέση με του 2014. Και αφαιρέσατε και 550 εκατομμύρια από τον προϋπολογισμό του ΕΦΚΑ, γιατί δεν βγάλατε τις συντάξεις.

Τώρα πάω σε ένα κρίσιμο κομμάτι, αυτό της απασχόλησης. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σταματήστε τα ψέματα. Βεβαίως, η δημοσιονομική προσαρμογή εκτινάξε την ανεργία στο 27,9% στις αρχές του 2013. Οι μεταρρυθμίσεις που έγιναν από το 2010 μέχρι και το 2014, οδήγησαν στην αποκλιμάκωση της ανεργίας, γιατί πάντα οι μεταρρυθμίσεις θέλουν έναν χρονικό ορίζοντα αποκλιμάκωσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σε αυτόν τον προϋπολογισμό, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, θα ψηφίσετε ότι η ανεργία θα κλείσει στο τέλος του 2018 στο 20,2%. Ξέρετε πόσο ήταν διαγεγραμμένη να κλείσει στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, με το δημοσιονομικό υπόδειγμα το δικό μας; Στο 19,5% (Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ξέρω ότι σας ενοχλεί. Διακόσιες σαράντα χιλιάδες θέσεις εργασίας χάθηκαν λόγω ΣΥΡΙΖΑ.

Κι ας κάνουμε και τη σύγκριση με τις άλλες μνημονιακές χώρες, οι οποίες πέρασαν μνημόνιο και βγήκαν. Για ακούστε επίπεδα ανεργίας. Η Ισπανία 16,7%. Εκεί την έριξε. Ξεκινήσαμε, περίπου, στα ίδια.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Δεν είχε μνημόνιο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Η Ιρλανδία 6%, η Πορτογαλία 8,5% και η Κύπρος 10,2%. Ακόμα και την αποκλιμάκωση που γίνεται, την καθυστερήσατε, την υπονομεύσατε και, δυστυχώς, με τη χειρότερη μορφή, με μερική απασχόληση την οποία την κάνετε κυρίαρχη, 60% - 40%, στην αγορά.

Κι επειδή αυτά τα λέει η «ΕΡΓΑΝΗ», την οποία λέγατε «μονταζιέρα Βρούτση», σας παρουσιάζω σήμερα και τα στοιχεία του ΕΦΚΑ, του δικού σας δημιουργήματος. Για ακούστε το νούμερο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ολοκληρώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε.

Το νούμερο λέει: Στοιχεία ΕΦΚΑ Μαρτίου 2017: Σύνολο απασχόλησης, ένα εκατομμύριο οκτακόσιες ενενήντα οκτώ χιλιάδες πεντακόσιοι σαράντα. Μερική απασχόληση, πεντακόσιες ογδόντα δύο χιλιάδες σαράντα ένας. Το ύψος του μέσου ποσού στη μερική απασχόληση είναι όχι τα 460 ευρώ που λέει η Νέα Δημοκρατία, αλλά 342 ευρώ, κυρία Αχτσιόγλου.

Αυτή είναι η γενιά την οποία δημιουργήσατε κι έχει την υπογραφή σας κι έχετε την ευθύνη και πρέπει να απολογηθείτε!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Υγείας κ. Ξανθός για δέκα λεπτά.

Θα παρακαλέσω να τηρείται ο χρόνος για να μιλήσουν όλοι οι Βουλευτές.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Υπουργός Υγείας): Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι προφανές ότι ο προϋπολογισμός του 2018 υπηρετεί ένα πολύ κρίσιμο, πολύ ζωτικό πολιτικό στόχο και για την οικονομία και για την κοινωνία και για τη χώρα, τον πολιτικό στόχο της εξόδου από το μνημονιακό πρόγραμμα και από την ασφυκτική δημοσιονομική επιτροπεία. Νομίζω ότι αυτός ο στόχος επι καθορίζει τα μεγέθη του προϋπολογισμού και τα επιμέρους στοιχεία του.

Έχουμε, λοιπόν, έναν προϋπολογισμό που τηρεί τις δεσμεύσεις που έχουν συμφωνηθεί. Διατηρεί, προφανώς, τον βασικό πυρήνα των μέτρων λιτότητας. Όμως, δεν ακυρώνει -ισα-ίσα διευκολύνει- τη στήριξη των κοινωνικών παρεμβάσεων που έχουν δρομολογηθεί τα προηγούμενα τρία χρόνια.

Ειδικά στον τομέα της υγείας αυτό το οποίο ισχυριζόμαστε, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ότι στο ίδιο μνημονιακό περιβάλλον, με τους ίδιους δημοσιονομικούς περιορισμούς, με την ίδια στενότητα πόρων, αυτό το οποίο υλοποιείται εδώ και πάνω από δύο ή δυόμισι χρόνια είναι ένα διαφορετικό πολιτικό σχέδιο. Είναι ένα πολιτικό σχέδιο που λέει τα εξής:

Πρώτον, προτεραιότητα στην καθολική και ισότιμη κάλυψη των αναγκών υγείας του πληθυσμού, χωρίς διακρίσεις, με βάση την εργασία, την ασφάλιση και το εισόδημα. Είναι εμβληματική αυτή η αλλαγή της ισότιμης πρόσβασης των ανασφάλιστων πολιτών.

Δεύτερον, προτεραιότητα στη δημόσια περίθαλψη, έμφαση στη λειτουργική στήριξη των δημόσιων δομών, αναδιοργάνωση του δημόσιου συστήματος υγείας με επίκεντρο την πρωτοβάθμια φροντίδα, εξυγίανση και μέτρω με τα φαινόμενα προκλητής ζητήσης σπατάλης και διαφθοράς στο σύστημα υγείας και κρίσιμες μεταρρυθμίσεις όπως στον τομέα της πρωτοβάθμιας φροντίδας, στον τομέα των προμηθειών, στον τομέα της αξιολόγησης των νέων φαρμάκων, της διαπραγματεύσεως των τιμών τους κ.λπ..

Στο ίδιο, λοιπόν, πλαίσιο υπάρχει άλλο πολιτικό σχέδιο.

Πραγματικά με πάρα πολύ κόπο, με πολύ μεγάλη προσπάθεια και στηριζόμενοι στο έντιμο και αξιοπρεπές ανθρώπινο δυναμικό του συστήματος, καταφέραμε αυτά τα δυόμισι χρόνια να διασφαλίσουμε την επιβίωση της δημόσιας περίθαλψης. Αυτό δεν ήταν ούτε αυτονόητο, ούτε δεδομένο, ούτε εύκολο. Και έγινε, προφανώς, με ορισμένες κρίσιμες πολιτικές παρεμβάσεις που υλοποιήθηκαν, οι οποίες είχαν επιπλέον την ενισχυμένη δημοσιονομική υποστήριξη.

Κάθε χρόνο από τον προϋπολογισμό του 2015 και μετά, καταφέραμε να ενισχύουμε την αρχική πρόβλεψη για τις λειτουργικές δαπάνες του συστήματος υγείας και να αναμορφώνουμε και να τροποποιούμε τον προϋπολογισμό. Αυτό θα συμβεί και φέτος, όπου εξαιτίας και της διευκόλυνσης της πρόσβασης των πολιτών, αλλά και της αύξησης του κύκλου εργασιών του συστήματος λόγω της πρόσληψης χιλιάδων νοσηλευτών, γιατρών και λοιπού προσωπικού που έχει επισυμβεί στα νοσοκομεία τα τελευταία δύο χρόνια, έχουμε αυξήσει τη λειτουργία και την αποδοτικότητα του συστήματος και αυτό οδηγεί αναγκαστικά σε αυξημένη δαπάνη.

Φέτος, λοιπόν, έχουμε εξασφαλίσει, σε συνεννόηση με το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και με τους θεσμούς, επιπλέον χρηματοδότηση ύψους 80 εκατομμυρίων ευρώ για τα νοσοκομεία, 30 εκατομμύρια ευρώ για τα φάρμακα, 40 εκατομμύρια ευρώ για τις λοιπές λειτουργικές δαπάνες και 10 εκατομμύρια ευρώ για την αύξηση του ωρομισθίου στην εφημερία και την υπερωρία του προσωπικού.

Καταφέραμε, λοιπόν, αυτή τη δύσκολη περίοδο να κινητοποιήσουμε κρίσιμους πόρους. Και τις δημόσιες δαπάνες υγείας ως ποσοστό του ΑΕΠ, που είχαν καταρακλήσει στο 4,6% το 2014, καταφέραμε να τις ανεβάσουμε οριακά -ήταν, όμως, πολύ σημαντική αυτή η αύξηση- στο 5,1% και στο 5,2% το 2015, το 2016 και στα επόμενα χρόνια.

Πρέπει, λοιπόν, να παρουσιάσουμε ορισμένες κρίσιμες αλήθειες.

Η πρώτη αλήθεια, λοιπόν, είναι ότι στον προϋπολογισμό του 2018 δεν έχουμε περικοπή στις δημόσιες δαπάνες υγείας. Είναι άλλο πράγμα η δαπάνη υγείας και άλλο η κρατική επιχορήγηση. Είναι άλλο πράγμα το όριο αγορών, η δυνατότητα, δηλαδή, οι δημόσιες δομές, τα νοσοκομεία, τα κέντρα υγείας να αγοράζουν φάρμακα, υλικά, υπηρεσίες, να προσλαμβάνουν επικουρικό προσωπικό, και άλλο πράγμα η χρηματοροή και η μεταβίβαση πόρων.

Αυτές είναι δυο πολύ κρίσιμες διαφορές. Το πρώτο αφορά τους πολίτες και τους εργαζόμενους στο σύστημα, διότι είναι η υλική προπόθεση για να έχουμε αξιόπιστο δημόσιο σύστημα υγείας, δηλαδή το πόσα μπορεί να ξοδέψει το δημόσιο σύστημα υγείας, και το δεύτερο, η χρηματοροή, αφορά τα λογιστήρια και τους προμηθευτές του συστήματος. Το πρώτο είναι πολιτικό θέμα και το δεύτερο είναι λογιστικό θέμα.

Εμείς, λοιπόν, αυτό το οποίο κάναμε αυτά τα τρία χρόνια, είναι ότι διαπραγματευτήκαμε και αυξήσαμε το όριο αγορών του συστήματος. Ήταν μια πολύ κρίσιμη παρέμβαση, που έγινε τον Οκτώβριο του 2015. Συνεχίστηκε αυτή η αυξητική τάση όλη αυτήν την περίοδο και προφανώς, στο πλαίσιο του μεσοπρόθεσμου, έχουμε ένα πολύ ενισχυμένο -σε σχέση με το προηγούμενο μεσοπρόθεσμο, της προηγούμενης συγκυβέρνησης- χρηματοδοτικό πρόγραμμα λειτουργικών δαπανών του δημόσιου συστήματος υγείας, όπου αθροιστικά υπερβαίνει τα 700 εκατομμύρια ευρώ.

Αυτό το οποίο έχει συμβεί είναι μια μείωση της κρατικής χρηματοδότησης προς το σύστημα υγείας, προς τα δημόσια νοσοκομεία και τις υγειονομικές περιφέρειες. Αυτό, όμως, υπερκαλύπτεται αθροιστικά από τα επιπλέον έσοδα τα οποία έχουν μεταφερθεί μέσω του ΕΟΠΥΥ προς τα νοσοκομεία και από τα ιδιαίτερα υψηλά ταμειακά διαθέσιμα των νοσοκομείων.

Εδώ ανοίγω μια παρένθεση. Τώρα οι μεταβιβάσεις από την κοινωνική ασφάλιση, ως ποσοστό των εσόδων των νοσοκομείων, είναι στο 35%, είναι πάνω από το 1/3 των εσόδων των νοσοκομείων, όταν την προηγούμενη περίοδο μετά βίας ήταν 8% με 10%. Κάθε χρόνο ο ΕΟΠΥΥ απέδιδε στα νοσοκομεία το πολύ 100 εκατομμύρια ευρώ. Το 2016 απέδωσε 533 εκατομμύρια ευρώ και

φέτος θα ξεπεράσει τα 650. Αυτό, λοιπόν, είναι ένα άλλο σχέδιο πολιτικό που λέει «συνέργεια πόρων ανάμεσα στον κρατικό προϋπολογισμό και στην κοινωνική ασφάλιση».

Φυσικά, αξιοποιώντας και ευρωπαϊκούς πόρους για να προωθήσουμε κρίσιμες παρεμβάσεις και αλλαγές, όπως στην πρωτοβάθμια φροντίδα, μπορούμε να πετυχαίνουμε και την ευστάθεια και τη σταδιακή αναβάθμιση και ανάπτυξη του δημόσιου συστήματος υγείας.

Άρα, ούτε περικοπή δαπάνης ούτε έλλειμμα θα υπάρξει στα νοσοκομεία, όπως κάποιοι προφητεύουν. Η καθαρή χρηματοοικονομική θέση των νοσοκομείων, δηλαδή τα ταμειακά διαθέσιμα, αφαιρώντας τις υποχρεώσεις, το 2015 ήταν μείον 940 εκατομμύρια ευρώ -έλλειμμα- και το 2016, συν 35 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή υπήρξε πλεόνασμα. Φέτος, με βάση τις εκτιμήσεις του ΓΛΚ, υπολογίζουμε ότι θα είναι 400 εκατομμύρια ευρώ. Αυτό είναι μια πολύ κρίσιμη παρέμβαση δημοσιονομικής εξυγίανσης του συστήματος υγείας. Δεν παράγονται πλέον ληξιπρόθεσμα χρέη και πραγματικά διασφαλίζει τη βιώσιμη χρηματοδότηση του συστήματος.

Μια δεύτερη αλήθεια, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ότι η λιτότητα στην υγεία, αν και έχει υποχωρήσει οριακά, είναι παρούσα και βάζει εμπόδια στον κεντρικό πολιτικό στόχο της καθολικής κάλυψης των αναγκών των ανθρώπων. Άρα, οφείλουμε στη μεταμνημονιακή περίοδο να οργανώσουμε τις παρεμβάσεις μας και να υπάρξει περισσότερος δημοσιονομικός χώρος για να καλυφθούν με επάρκεια οι αυξημένες ανάγκες υγειονομικής και κοινωνικής φροντίδας των ανθρώπων στην περίοδο της κρίσης.

Αυτήν την περίοδο, σε συνεννόηση με το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, με το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης, με τους αρμόδιους Υπουργούς συγκροτούμε μια κοινή επιτροπή Υπουργείου Υγείας και Οικονομικών, η οποία θα παρακολουθεί συστηματικά τα οικονομικά της υγείας και θα διασφαλίζει τη βιώσιμη χρηματοδότηση του στρατηγικού σχεδιασμού, τον οποίο υλοποιεί το Υπουργείο και αποδεικνύει ότι μπορεί η οικονομία της υγείας να είναι στο επίκεντρο της συνολικής οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης.

Τρίτη αλήθεια, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ότι η στήριξη και η αναβάθμιση του Εθνικού Συστήματος Υγείας και του κοινωνικού κράτους απαιτεί αυξημένους δημόσιους πόρους και αυξημένα φορολογικά έσοδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου. Ολοκληρώνω.

Πρέπει να είμαστε πολύ ειλικρινείς: Όποιος λέει ότι θέλει καλά νοσοκομεία, θέλει γιατρούς και νοσηλευτές παντού, να καλύπτουν όλα τα οργανικά κενά, όποιος λέει ότι θέλει καλό ΕΚΑΒ, ότι θέλει καλές παροχές υγείας προς όλους, ότι θέλει αξιοπρεπείς παροχές από τον ΕΟΠΥΥ και ταυτόχρονα, θέλει χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές, χαμηλά φορολογικά έσοδα και χαμηλές ασφαλιστικές εισφορές υγείας, απλώς κοροϊδεύει τον κόσμο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και πρέπει να είμαστε πολύ σαφείς: Όποιος θέλει αξιοπρεπή δημόσια ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους και καλό κοινωνικό κράτος, πρέπει να θέλει αυξημένα φορολογικά έσοδα, τα οποία, βεβαίως, θα κατανέμονται δίκαια και θα συνεισφέρουν και αυτοί που έχουν τα μεγάλα εισοδήματα, κάτι το οποίο δεν συμβαίνει μέχρι τώρα.

Τελειώνω, αγαπητοί συνάδελφοι, λέγοντας το εξής: Για μας, η υγεία είναι ένας χώρος κάλυψης πραγματικών και πολύ ζωτικών αναγκών των ανθρώπων. Είναι ένας χώρος κατοχύρωσης πολύ ζωτικών και πολύ κρίσιμων ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Είναι ένας χώρος κοινωνικής αναδιανομής, αλλά πρωτίστως είναι ένας χώρος που υλοποιείται ένα θεμελιώδες πρόταγμα ισότητας, όπως λέει και ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας εδώ και σαράντα χρόνια με τη διακήρυξη ALMA ATA. Λέει, λοιπόν, ότι η υγεία πρέπει να είναι ισότιμη, αποτελεσματική και καθολική. «Υγεία για όλους», αυτό είναι το σύνθημα του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας.

Για να υλοποιηθεί με αξιοπιστία αυτό το πρόταγμα, αγαπητοί φίλοι και αγαπητοί συνάδελφοι, χρειάζονται πολιτικές δυνάμεις,

πολιτικά προγράμματα και πολιτικό προσωπικό, το οποίο να πιστεύει στην ισότητα και να μην θεωρεί ότι οι ανισότητες είναι η φυσική τάξη πραγμάτων, να μην θεωρεί ότι οι ανισότητες αντικεινται στην ανθρώπινη φύση. Αυτή είναι η βασική μας ιδεολογική διαφορά. Στηρίζουμε πραγματικά, μια προσπάθεια, συνολικά με την Κυβέρνηση, για να κατοχυρώσουμε στην πράξη και όχι στα λόγια αυτό το θεμελιώδες ανθρωπινό δικαίωμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταϊκούρας έχει τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε τον τρίτο προϋπολογισμό της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ. Και τον συζητούμε -με ευθύνη της Κυβέρνησης- σε συνθήκες ασφυξίας και μίζεριας στην οικονομία, απογοήτευσης και παραίτησης στην κοινωνία και διχαστικής όξυνσης στην πολιτική.

Η κυβερνητική ηγεσία, αφού πέρασε από διάφορα αφηγήματα, τα οποία διαδοχικά κατέρρευσαν, προσπαθεί να γαντζωθεί -το ακούσαμε και σήμερα- από το τελευταίας κοπής, ότι «επί σαράντα χρόνια καταστρέψατε την Ελλάδα και τώρα εμείς θα την βγάλουμε από τα μνημόνια». Όμως, και αυτό το αφήγημα είναι έωλο και ως προς τα δύο σκέλη. Είναι ανιστόρητο και βρίσκεται σε σύγκρουση με την πραγματικότητα.

Η αλήθεια είναι ότι η Ελλάδα, μετά τον καταστροφικό εμφύλιο πόλεμο, έκανε σημαντικά βήματα πρόοδου με τις προσπάθειες πολιτών και πολιτικών. Μετά, δε, τη Μεταπολίτευση διένυσε την καλύτερη περίοδο της ιστορίας της στο οικονομικό, το κοινωνικό και το πολιτικό πεδίο. Αύξησε σημαντικά τον εθνικό πλούτο της και βελτίωσε την ευημερία των πολιτών. Κατέλαβε θέση μεταξύ των τριάντα πιο προηγμένων παγκοσμίως χωρών.

Βεβαίως, αυτές τις δεκαετίες υπήρξαν παραλείψεις, έγιναν και λάθη. Από άλλες πλευρές, λιγότερα και από άλλες περισσότερα και βαρύτερα. Όμως, κανένας και οπωσδήποτε η Αριστερά του κ. Τσίπρα δεν δικαιούται να μηδενίζει τους αγώνες γενεών Ελλήνων πολιτών και πολιτικών και να παριστάνει μόνο τον κριτή. Όταν το πράττει αφοριστικά, στρεβλώνοντας τις ιστορικές εξελίξεις, τους αδικεί, πολίτες και πολιτικούς.

Το δυσάρεστο δε, είναι ότι η Κυβέρνηση, αντί να διδαχθεί από τα ιστορικά μας προηγούμενα και από τις εμπειρίες χωρών, που κατά τη διάρκεια της παγκόσμιας κρίσης βρέθηκαν, όπως και εμείς, σε δυσχερή θέση, ανάγει ως πρώτη προτεραιότητα το στενό πολιτικό συμφέρον της.

Έτσι, και στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό, αντί να προσεγγίζει τα ζητήματα με νηφάλιο ορθολογισμό, προσπαθεί, από τη μια, να παραπλανήσει ρίχνοντας τα βάρη στους άλλους και, από την άλλη, να ωραιοποιήσει τα πεπραγμένα της, ρίχνοντας τη γνωστή αριστερή χρυσόσκονη. Όμως, η επαναλαμβανόμενη τακτική της έχει γίνει πλέον αντιληπτή από τους πολίτες.

Η Νέα Δημοκρατία, αξιολογώντας τον προϋπολογισμό, υπό το πρίσμα του ιστορικού δικαιωμένου ιδεολογικού και πολιτικού πυρήνα της, αυτόν του κοινωνικού και ριζοσπαστικού φιλελευθερισμού, καταλήγει ότι πρόκειται για έναν προϋπολογισμό φοροκεντρικής λιτότητας, αντιαναπτυξιακό, οικονομικά αναποτελεσματικό και κοινωνικά άδικο.

Εξηγούμε: Πρώτον, η Κυβέρνηση απέτυχε στους αναπτυξιακούς στόχους της. Αρχικά, προβλεπόταν ρυθμός μεγέθυνσης 2,7% για το 2017. Τώρα, αυτός έχει ψαλιδιστεί στο 1,6%. Αυτή η καραμπινάτη αποτυχία έχει εξήγηση. Οφείλεται στη συνειδητή επιλογή της Κυβέρνησης να υπερφορολογήσει τους πολίτες, στην αδυναμία υλοποίησης αναπτυξιακών μεταρρυθμίσεων και προσέλκυσης επενδύσεων και στη συρρίκνωση της ρευστότητας. Επιβεβαιώνεται έτσι ότι η Κυβέρνηση, αφού κατρακύλησε την οικονομία και πάλι στην ύφεση την περίοδο 2015-2016, αγκομαχά να την οδηγήσει σε ισχυρή ανάπτυξη.

Δεύτερον, η υπέρβαση των δημοσιονομικών στόχων, αντί για κυβερνητικούς πανηγυρισμούς, πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο προβληματισμού. Και αυτό για τρεις συγκεκριμένους λόγους. Τον πρώτο τον είπε ο κ. Φίλης. Η υπέρβαση των στόχων οδήγησε σε μεγάλη συρρίκνωση του ρυθμού μεγέθυνσης, με τεράστιο κόστος για την πραγματική οικονομία. Ο δεύτερος είναι ότι η υπέρβαση οφείλεται, κυρίως, μεταξύ άλλων, στην ανελέητη

φορολογική και ασφαλιστική επιδρομή, στα αναγκαστικά μέτρα είσπραξης σε ένα εκατομμύριο Έλληνες πολίτες και στη διευρυμένη εσωτερική στάση πληρωμών. Ο τρίτος λόγος είναι –κατέθεσα σχετικά στοιχεία– ότι η υπέρβαση δεν οφείλεται στη συρρίκνωση της φοροδιαφυγής, αφού ενδεικτικά, σύμφωνα με τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η αύξηση κυρίως των έμμεσων φόρων την τελευταία διετία αύξησε την απώλεια εσόδων από ΦΠΑ, δηλαδή διόγκωσε τη φοροδιαφυγή.

Τρίτον, η Κυβέρνηση επιβάλλει νέα δημοσιονομικά μέτρα το 2018, τα οποία προσπαθεί να σερβίρει στην κοινωνία με φαντεζί γαρνιτούρες, τιτλοφορώντας τα στον προϋπολογισμό: «Διαρθρωτικές παρεμβάσεις». Πρόκειται για νέα μέτρα λιτότητας, ύψους 1,9 δισεκατομμυρίου ευρώ, τα οποία σύντομα, μαζί με τις κατασχέσεις περιουσιών και τους πλειστηριασμούς ακινήτων, θα βιώσουν με πολύ επώδυνο τρόπο οι πολίτες.

Τέταρτον, η Κυβέρνηση επιβαρύνει περισσότερο τα ασθενέστερα οικονομικά στρώματα. Μέσα μόλις στο 2018 –δεν αναφέρομαι σε άλλες χρονιές– η περαιτέρω αύξηση των έμμεσων φόρων, η περικοπή του ΕΚΑΣ, η μείωση του επιδόματος θέρμανσης, η μείωση της έκπτωσης φόρου για ιατρικές υπηρεσίες, οι πρόσθετες περικοπές στις συντάξεις, οι πρόσθετες περικοπές στα οικογενειακά επιδόματα, οι επιπλέον επιβαρύνσεις στις ασφαλιστικές εισφορές, θα διαλύσουν τη μεσαία τάξη, θα μεταφέρουν βάρη στους πιο αδύναμους και θα κάνουν τους φτωχούς φτωχότερους και περισσότερους.

Πέμπτον, ο προϋπολογισμός που συζητάμε, δεν θα είναι ο τελευταίος μνημονιακός προϋπολογισμός. Κι αυτό, γιατί η Κυβέρνηση έχει δεσμευτεί σε μνημονιακές πολιτικές για μετά το 2018 και ο προϋπολογισμός του χρόνου θα περιλαμβάνει πρόσθετα μέτρα λιτότητας ύψους 5.100.000.000 ευρώ, όπως η νέα περικοπή των συντάξεων και η μεγάλη δεύτερη επί αριστερής διακυβέρνησης μείωση του αφορολόγητου –αφήνω στην άκρη κάποιες δεσμεύσεις που υπήρχαν–, καθώς και σε υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα για μακρά περίοδο, ενώ η υλοποίηση των αναγκαίων παρεμβάσεων για τη ρύθμιση του χρέους έχει μετατεθεί για μετά το καλοκαίρι του 2018. Εκτιμάται δε, ότι μπορεί να συνοδευτεί από έναν μηχανισμό επιτήρησης και εποπτείας. Αφήστε δε, που η Κυβέρνηση έχει υποθηκεύσει και την περιουσία της χώρας για ενενήντα εννέα χρόνια.

Είναι, συνεπώς, σαφές ότι η κυβερνητική ρητορική περί δήθεν καθαρής εξόδου απ' τα μνημόνια αποτελεί ή ένα ακόμα συνειδητό ψεύδος ή μία ακόμα αυταπάτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τούτων δοθέντων, το ερώτημα είναι τι πρέπει να γίνει, ώστε η χώρα να βγει οριστικά και βίωσιμα από το πούναλ της κρίσης. Η Ελλάδα διαθέτει αρκετά συγκριτικά πλεονεκτήματα και κυρίως διαθέτει καλά εκπαιδευμένο και καταρτισμένο ανθρώπινο δυναμικό, έτοιμο να προσφέρει στην προσπάθεια ανάταξης της οικονομίας μας. Αυτές οι δυνατότητες της δε ευσδοθούν, μόνο εφόσον εφαρμόσουμε εκείνες τις πολιτικές, που θα τις αναδείξουν, θα τις διευκολύνουν και θα τις επιβεβαιώσουν.

Και η Νέα Δημοκρατία τις διαθέτει. Έχει ρεαλιστικό σχέδιο επίτευξης ισχυρής και διατηρήσιμης ανάπτυξης, δημιουργίας ποιοτικών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας και ενίσχυση κοινωνικής συνοχής. Βασικοί άξονες αυτού είναι:

Πρώτος άξονας, η αλλαγή της δημοσιονομικής πολιτικής με απλοποίηση και σταθεροποίηση φορολογικής νομοθεσίας, με στοχευμένη και σταδιακή μείωση των φορολογικών συντελεστών, όπως ξεκινήσαμε να κάνουμε το 2013 και το 2014. Για την υλοποίηση αυτής της πολιτικής, μεταξύ άλλων, θα επιδιωχθεί μια νέα ρήτρα μεταρρυθμίσεων –πράγματι, διαφωνούμε με τη ρήτρα που υπέγραψε η σημερινή Κυβέρνηση– ώστε να πετύχουμε υψηλότερους ρυθμούς μεγέθυνσης απ' αυτούς που έχει συμφωνήσει σήμερα η Κυβέρνηση με τους θεσμούς. Πόσο υψηλότερους; Αυτούς που υποστηρίζαν οι θεσμοί για την Ελλάδα το 2014 και όλος τυχαίως, τους άλλαξαν, τους υποβίβασαν, γιατί άλλαξε η Κυβέρνηση. Μερίδιο στην ανάπτυξη θα έχουν όλοι οι πολίτες. Άλλωστε η Νέα Δημοκρατία έχει αποδείξει ότι γνωρίζει και μπορεί να αυξήσει καλύτερα τον εθνικό πλούτο και να τον μοιράζει δικαίωτα.

Ενδεικτικά, μεταπολιτευτικά –να διαβάσετε στοιχεία– η μέση

τιμή των ετήσιων ρυθμών οικονομικής μεγέθυνσης κατά τις περιόδους που άσκησε διακυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία ήταν σημαντικά υψηλότερη αυτών που πέτυχαν τα άλλα κόμματα που κυβέρνησαν τη χώρα. Και σε ό,τι αφορά τη φτώχεια που είπε η κ. Φωτίου και ο κ. Ξανθός, τα αποτελέσματα της περσινής μελέτης του κ. Μητράκου –νομίζω τον γνωρίζετε– Υποδιοικητή της Τραπεζής Ελλάδος– τα λέει όλα για το τι έγινε στη φτώχεια στο παρελθόν. Αυτές είναι μετρημένες ιστορικές αλήθειες.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επανερχομαι, συνεπώς, η αύξηση του πλούτου θα οδηγήσει στη βελτίωση και τη βιωσιμότητα του δημοσίου χρέους και αυτή με τη σειρά της, στη μείωση των δημοσιονομικών στόχων. Η επίτευξη των νέων, πιο ρεαλιστικών πρωτογενών πλεονασμάτων θα επιτυγχάνεται πλέον μέσω της αυτοτροφοδοτούμενης αναπτυξιακής διαδικασίας, χωρίς τη λήψη πρόσθετων μέτρων λιτότητας, ενώ παράλληλα ο δημοσιονομικός χώρος που θα δημιουργηθεί, θα χρησιμοποιηθεί σταδιακά για περαιτέρω μειώσεις φορολογικών συντελεστών.

Δεύτερος άξονας, η υλοποίηση μεταρρυθμίσεων και αποκρατικοποιήσεων, που θα βελτιώσουν τη διαρθρωτική ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, με τον εκσυγχρονισμό της λειτουργίας του κράτους, ώστε αυτό να είναι αποτελεσματικό, σύγχρονο και παραγωγικό.

Τρίτος άξονας, η ενίσχυση της ρευστότητας στην πραγματική οικονομία με την ακόμα ταχύτερη αξιοποίηση των διαθέσιμων ευρωπαϊκών κονδυλίων, με την αξιοποίηση, κύριε Χαρίτσι, του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο τέρσιον ήταν 500.000.000 κάτω από τον στόχο, που είχατε θέσει και σήμερα, μέχρι το τέλος του Νοεμβρίου, είναι 3.000.000.000 ευρώ κάτω απ' τον στόχο. Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ελπίζω και εύχομαι να το πιάσετε. Τα στοιχεία του κρατικού προϋπολογισμού 2017 Νοέμβριος, 3.000.000.000 κάτω από τον στόχο στο ενδεκάμηνο, με την αποπληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου, οι οποίες έχουν διογκωθεί και με τη σταδιακή εξομάλυνση της πιστωτικής επέκτασης.

Αυτό που χρειάζεται είναι η εμπέδωση κλίματος εμπιστοσύνης, που θα επαναφέρει καταθέσεις στο τραπεζικό σύστημα και η ορθολογική αντιμετώπιση του υψηλού συσσωρευμένου αποθέματος μη εξυπηρετούμενων δανείων –προσοχή όμως!– συνδυάζοντας κοινωνική ευαισθησία με κοινωνική ευθύνη.

Τέταρτος άξονας είναι η υιοθέτηση μιας ολοκληρωμένης στρατηγικής για την αλλαγή του παραγωγικού μοντέλου της οικονομίας, που θα οδηγήσει σε ανασύσταση του ΑΕΠ. Στόχος η μετάβαση σε μια ανταγωνιστική και εξωστρεφή οικονομία, προσανατολισμένη στις επενδύσεις, στις εξαγωγές και την αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων κάθε κλάδου, δίνοντας προτεραιότητα στη βελτίωση της ποιότητας και της αποδοτικότητας, τον περιορισμό –ναι, τον περιορισμό– του κρατικού εναγκαλισμού και την προώθηση της διεθνοποίησης της εκπαίδευσης, της έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης, της καινοτομίας και της επιχειρηματικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συνδυασμός αυτών των πολιτικών θα οδηγήσει τη χώρα στην ουσιαστική έξοδο από την κρίση. Η υλοποίησή της όμως απαιτεί μια μεταρρυθμιστική, σοβαρή, υπεύθυνη, αξιόπιστη κυβέρνηση, χαρακτηριστικά, τα οποία η σημερινή Κυβέρνηση δεν διαθέτει ούτε πρόκειται να αποκτήσει. Γι' αυτόν τον λόγο οι απαιτήσεις των πολιτών από τη Νέα Δημοκρατία είναι μεγαλύτερες. Αυτό άλλωστε, δεν γίνεται για πρώτη φορά. Πάντα στα δύσκολα η πολιτική λύση αναζητείται από τη Νέα Δημοκρατία. Παράταξη, η οποία έχει καταγράψει τις περισσότερες και σημαντικότερες επιτυχίες, τα μικρότερα λάθη και τις λιγότερες παραλείψεις, συγκριτικά με τους πολιτικούς αντιπάλους της. Γι' αυτό, αν και διαχρονικά πολιτεύθηκε μακριά

από ψεύδη και λαϊκισμούς, οι πολίτες με την εμπιστοσύνη τους, αθροιστικά την έχουν αναδείξει ως την πρώτη, ως την πιο ισχυρή πολιτική δύναμη της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία ως η πατριωτική, φιλελεύθερη, κοινωνική, λαϊκή, μεταρρυθμιστική, γνήσια προοδευτική και αντιλαϊκιστική πολιτική δύναμη της χώρας, εκφράζοντας την πλατιά κοινωνική συμμαχία, θα κληθεί να βγάλει τη χώρα από την κρίση. Είναι έτοιμη και θα τα καταφέρει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΡΙΤΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τριάντα δευτερόλεπτα, για να απαντήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Θα σας δώσω ένα λεπτό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΡΙΤΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Ευχαριστώ.

Κύριε Σταϊκούρα, δυστυχώς με δικαιώνετε. Είπα και στην ομιλία μου ότι δυστυχώς, παρ'ότι καταθέτουμε τα επίσημα στοιχεία, η κινδυνολογία από την Αντιπολίτευση δεν θα σταματήσει. Δεν πέρασε ούτε μισή ώρα και τη συνεχίζετε. Σήμερα ειδικά, που κατέθεσα τα επίσημα στοιχεία, που δείχνουν ότι η Ελλάδα είναι πρώτη για τρίτη συνεχόμενη χρονιά, στην απορρόφηση των πόρων του ΕΣΠΑ, εσείς συνεχίζετε την κινδυνολογία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Για το ΠΔΕ μίλησα. Το πρόγραμμα επενδύσεων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΡΙΤΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Δεν σας διέκοψα. Γιατί με διακόπτετε; Σας άφησα να πείτε αυτά που θέλατε να πείτε, χωρίς να σας διακόψω.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Έχετε δίκιο. Δικό μου λάθος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΡΙΤΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Πρώτη, λοιπόν, για τρίτη συνεχόμενη χρονιά η Ελλάδα στην απορρόφηση των πόρων των συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων. Σε σχέση με το ΠΔΕ, βρισκόμαστε σήμερα που μιλάμε -θα δείτε και τα στοιχεία, αν θέλετε, να σας τα στείλουμε- σε καλύτερο σημείο από ό,τι βρισκόμασταν στο αντίστοιχο χρονικό σημείο πέρυσι.

Επιτρέψτε μου να σας πω και κάτι, επειδή μιλάμε για απορροφήσεις. Εμείς, τα τεχνάσματα του παρελθόντος, του 2012 και του 2013, όταν ξεκινούσατε με ένα πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων ύψους 8 δισεκατομμυρίων, το οποίο, επειδή βλέπατε ότι δεν έβγαине, στη μέση της χρονιάς το αναθεωρούσατε στα 6 δισεκατομμύρια και μετά λέγατε ότι είχαμε πλήρη εκτέλεση, επειδή το μειώνατε κατά 2 δισεκατομμύρια, δεν θα το κάνουμε. Ούτε επίσης, θα εμφανίσουμε τεχνητές απορροφήσεις με προκαταβολές, που δίνετε στους αναπτυξιακούς νόμους, για τους οποίους καλούμαστε τώρα να ανακτήσουμε αυτές τις προκαταβολές για επενδύσεις που, όπως είπα και στην ομιλία μου, μόνο το 10% των αναπτυξιακών νόμων του 2011 υλοποιήθηκε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κύριε Χαρίτση, παρακαλώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΡΙΤΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Θα έλεγα, λοιπόν, να είστε λίγο πιο προσεκτικός, να βασίζεστε στα πραγματικά στοιχεία. Δεν πειράζει και καμιά φορά να πείτε συγχαρητήρια για το γεγονός ότι για τρίτη συνεχή χρονιά είμαστε πρώτη χώρα στην απορρόφηση των πόρων.

Ευχαριστώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κύριε Σταϊκούρα, ένα λεπτό και χωρίς διαλογική συζήτηση, για να προχωρήσουμε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κύριε Χαρίτση, μίλησα για τις δαπάνες. Για να συνεννοηθούμε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Μίλησα για τις δαπάνες του Προ-

γράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων το 2016, παρά τις δεσμεύσεις που αναλάβατε εδώ έναν μήνα πριν, όταν συζητούσαμε τον προϋπολογισμό, έκλεισαν 500 εκατομμύρια κάτω από τον προϋπολογισμό, όμως τυχαίως, όσο το κοινωνικό μέρισμα που δώσατε πέρυσι.

Σε ό,τι αφορά το 2017, οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, τα στοιχεία του Υπουργείου Οικονομικών που κατέθεσα προχθές δείχνουν ότι υπάρχει μια υστέρηση στις δαπάνες 3 δισεκατομμυρίων ευρώ στο εντεκάμηνο. Εύχομαι να κλείσετε στους στόχους του προϋπολογισμού, αλλά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, τα στοιχεία του κρατικού προϋπολογισμού το επιβεβαιώνουν.

Και κάτι ακόμα. Μη με διαψεύσετε, γιατί πολύ απλά, το κείμενο που διέρρευσε τη συμφωνία της Κυβέρνησης με τους δανειστές, λέει ακριβώς ότι υπάρχει υστέρηση αυτών των δαπανών.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΡΙΤΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, θέλω τον λόγο για να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κύριε Χαρίτση, όχι διαλογική συζήτηση, σας παρακαλώ. Θα ξαναζητήσει τον λόγο ο κ. Σταϊκούρας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Δεν θα τον ζητήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Δεν θα ξαναζητήσει τον λόγο.

Θα σας δώσω ένα λεπτό, κύριε Χαρίτση, αλλά όχι άλλη διαλογική συζήτηση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΡΙΤΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Εγώ να δεχθώ μια κριτική, η οποία, όμως, να πατάει και στην πραγματικότητα. Τρία δισεκατομμύρια; Πού τα βρήκατε τα τρία δισεκατομμύρια; Δηλαδή, στοιχειωδώς πρέπει να έχετε μια επαφή με τα πραγματικά, τα επίσημα στοιχεία.

Επαναλαμβάνω: Κύριε Σταϊκούρα, γνωρίζετε πάρα πολύ καλά -γι' αυτό και το είπα στην πρωτολογία μου- ότι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων κάθε χρόνο εδών και είκοσι χρόνια -όχι τώρα- εκτελείται οπισθοβαρώς, εκτελείται κυρίως τους τελευταίους δύο και τρεις μήνες του χρόνου. Είναι πάντα οπισθοβαρής η εκτέλεση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Περιμένετε να δείτε τα τελικά στοιχεία και μετά να ξαναποποθεθείτε, αλλά σε κάθε περίπτωση, ειδικά σήμερα, θα μπορούσατε να ήσασταν λίγο πιο προσεκτικός, αλλά δεν βρήκατε ούτε μια κουβέντα να πείτε για την εκτέλεση των συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων. Αυτό από μόνο του δείχνει πολλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι επτά μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο Φιλατών Θεσπρωτίας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παφίλης για δώδεκα λεπτά.

ΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ετοιμαστείτε! Πακτωλός χρημάτων! Θα τα δώσει η Νέα Δημοκρατία, θα τα δώσει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ! Όλος αυτός ο πακτωλός των χρημάτων, ΕΣΠΑ, Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Εντάξει τώρα!

ΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Πονάει, ε; Τι να κάνουμε; Γιατί διαμαρτύρεστε; Ετοιμαστείτε, λοιπόν, να πληρώσετε και άλλους φόρους και άλλα πράγματα για να δοθεί το ΕΣΠΑ και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων σ' όλους αυτούς που τα παίρνουν τόσα χρόνια, δηλαδή στο μεγάλο κεφάλαιο.

Είναι φανερό ότι στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό, αλλά και γενικότερα, αυτό που επιχειρείται από την αντιπαράθεση ανάμεσα στην Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και στα άλλα κόμματα, Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ, τα κόμματα του καπιταλιστικού και ευρωπαϊκού μονόδρομου, είναι να εγκλωβιστεί ο λαός, να εκτονωθεί η λαϊκή δυσαρέσκεια -η οποία είναι μεγάλη, πάρα πολύ μεγάλη- και η αγανάκτηση εντός των τειχών να παραμείνει

μετακινούμενη μέσα στο ίδιο το σύστημα. Το πλαστό δίλημμα που βάζουν και πάλι στον ελληνικό λαό -χιλιοπαιγμένο βέβαια, αλλά δοκιμασμένο αρκετά μέχρι τώρα- είναι το ποιος είναι ο καλύτερος διαχειριστής της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Η βαρβαρότητα, όμως, δεν έχει καλύτερο ή χειρότερο διαχειριστή. Παραμένει. Κάνετε τα πάντα, για να αποπροσανατολιστεί ο κόσμος από τον πραγματικό αντίπαλο που έχει.

Αλήθεια, ποιος είναι ο αντίπαλος του λαού αυτήν τη στιγμή; Βγείτε και πείτε το εδώ ως εκπρόσωπος της Κυβέρνησης και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Είναι το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα; Είναι η εξουσία των μονοπωλίων και του κεφαλαίου που εκμεταλλεύεται κυνικά, με αίμα τον πλούτο που παράγει ο ίδιος ο λαός; Είναι αυτό ή δεν είναι;

Αυτός δεν είναι ο αντίπαλος της άθλιας ζωής, που καταδικάζεται να ζει ο εργαζόμενος; Τι του λέτε εσείς -και εσείς της Νέας Δημοκρατίας, ως παραδοσιακοί, και ο ΣΥΡΙΖΑ; Του λέτε ότι δεν είναι αυτός. Τον κρύβετε σκόπιμα και συνειδητά. Του λέτε ότι είναι ο διαχειριστής και άμα αλλάξει ο διαχειριστής, όπως άλλαξε πριν και ήρθε ο ΣΥΡΙΖΑ, θα αλλάξει και η θέση του. Η ζωή αποδεικνύει το αντίθετο. Τι του λέει η Νέα Δημοκρατία; Ακριβώς τα ίδια. Φταίει η κακή διαχείριση του ΣΥΡΙΖΑ. Άμα θα έρθω εγώ, που είμαι γνήσιος, θα αλλάξει η ζωή σου. Αυτό θέλετε, λοιπόν, να υπηρετήσετε και με εκλογικές σκοπιμότητες, αλλά και ιδεολογικά γενικότερα.

Βέβαια, εδώ ο ΣΥΡΙΖΑ αποδεικνύει έναν εκπληκτικό πρωταθλητισμό. Γι' αυτό και επιβραβεύεται. Δήλωση από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής: «Οι καλύτερες σχέσεις που είχαμε με την Ελλάδα είναι με αυτή την Κυβέρνηση». Συγχαρητήρια! Παίρνετε το βραβείο και το παράσημο του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Τι λέει ο Ντάισελμπλουμ, ο οποίος ήταν το μεγαλύτερο κοράκι των αγορών, που ρουφούσε το αίμα; «Συγχαρητήρια στην ελληνική Κυβέρνηση, κάνει τις καλύτερες μεταρρυθμίσεις».

Τι είπε ο Σόιμπλε; «Ο Τσίπρας άλλαξε και συγχαρητήρια γι' αυτό». Αυτός δεν είπε; Να και το βραβείο του γερμανικού ιμπεριαλισμού, λοιπόν.

Πόσα λέγατε για την Ευρωπαϊκή Ένωση; Μάλιστα, είστε και υπερήφανοι και βγαίνετε εδώ και από τα πιο επίσημα χείλη τι λέτε; Ότι με όλα αυτά αποκαταστήσαμε τη διεθνή αξιοπιστία της χώρας. Συγχαρητήρια θερμά. Σε ποιους είσατε αξιοπιστοί τώρα; Στη διεθνή κοινότητα. Ποια είναι η διεθνής κοινότητα; Το ωμό, κυνικό, ματωμένο πρόσωπο του ιμπεριαλισμού και της κυριαρχίας του καπιταλισμού παγκόσμια. Αυτοί σας συχαίρουν. Μπράβο σας, λοιπόν, τα καταφέρατε. Αυτό έκανε η Κυβέρνηση και αυτό κάνει και σήμερα. Μπράβο σας.

Γιατί, ο Αμερικάνος Πρέσβης τι είπε; «Η Ελλάδα είναι ο παράδεισος των επενδύσεων». Το είπε και ο Τραμπ. Το είπε και ο Πρωθυπουργός: «Ελάτε να επενδύσετε, γιατί έχουμε φθηνή εργασία». Αυτό είπε. Χθες, νομίζω, δήλωσε ο Αμερικάνος Πρέσβης ότι η Ελλάδα έχει τις καλύτερες προϋποθέσεις -φθηνό κρέας, δηλαδή, εργαζόμαστε χωρίς δικαιώματα. Αυτό λέει. Τι εννοεί νομίζετε; Μόνο τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας;

Αυτά, λοιπόν, πετύχατε και πετυχαίνετε και γι' αυτό παίρνετε τα συγχαρητήρια. Εκτός εάν μας πείτε ότι έγιναν άγιοι όλοι αυτοί οι γδάρτες των λαών και το κυνικό και αποκρουστικό πρόσωπο, που έφερε τα μνημόνια, τα οποία έστειλαν τον λαό στη δυστυχία. Αυτά είναι όλα όσα λέγατε.

Εμείς στον λαό μιλάμε κυρίως. Εδώ δεν έχει νόημα πια. Νομίζουμε ότι ο λαός πρέπει να αντιληφθεί τι κρύβεται πίσω από τον καυγά ΣΥΡΙΖΑ και Νέας Δημοκρατίας, που παίρνει υπαρκτές διαστάσεις βέβαια, διότι ο καυγάς για το ποιος θα διαχειριστεί το ίδιο είναι σκληρός πάρα πολλές φορές, ειδικά για το ποιος πήρε τα χειρότερα μέτρα. Αυτό γίνεται εδώ. Τέσσερις μέρες αυτά ακούμε: «Κάνετε αυτά, σαράντα χρόνια κυβερνάτε, ήρθαμε εμείς και κάνουμε κάτι διαφορετικό». Πίσω από αυτόν τον καυγά, λοιπόν, κρύβεται η ενιαία γραμμή που ακολουθούν όλες οι κυβερνήσεις.

Διαφορετικά κόμματα είναι. Κανένα κόμμα δεν είναι ίδιο με το άλλο. Όμως, τα κόμματα δεν κρίνονται έτσι. Κρίνονται από το ποια γραμμή ακολουθούν. Όσα δεν πρόλαβαν να κάνουν η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, για πολλούς λόγους -και γιατί δεν μπορούσε και γιατί εμποδίστηκε και μάλιστα, εμποδίστηκε στρα-

τηγικά. Είναι φανερό τώρα και το καταλαβαίνει ο καθένας- ήρθε η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και τα συνέχισε. Όχι μόνο τα διατήρησε, αλλά πήρε και επιπρόσθετα. Τα ίδια θα έκαναν και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και να αφήσουν τώρα τις εξυπνάδες. Γιατί πατάνε πάνω στην πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ.

Γιατί όλα αυτά; Επειδή έτσι τα βρήκε η Κυβέρνηση και δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά; Μα, είπε ότι θα τα σκίσει όλα. Τελικά, έσκισε τον ελληνικό λαό, αντί να σκίσει τα μνημόνια. Γιατί; Επειδή τα επέβαλαν οι δανειστές; Μα, δεν τα ξέρατε; Γι' αυτό γίνονται όλα αυτά; Τι είναι οι δανειστές, δηλαδή; Τίποτα διάολοι ή εκπροσώπων τα συμφέροντα του κεφαλαίου;

Αυτά τα μέτρα πήρε η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και τα συνέχισε ο ΣΥΡΙΖΑ στην ίδια γραμμή, γιατί είναι απαραίτητα, είναι τα συμφέροντα του κεφαλαίου, για να ξεπεραστεί η καπιταλιστική κρίση όπως μπορεί, φορτώνοντάς την στους εργαζόμενους και δίνοντας, όπως πολύ σωστά μας είπε η κ. Φωτίου, στο 10% των επιχειρήσεων που έχουν αυξημένα κέρδη, όταν πέθαινε ο κόσμος και μάτωνε από την ανεργία και τις περικοπές. Γιατί είναι αναγκαστικά; Για να δημιουργήσουν καπιταλιστική ανάκαμψη.

Τέλος πάντων, ένας σοβαρός δεν υπάρχει να μας πει ότι αυτοί είναι οι νόμοι του καπιταλισμού και δεν γίνεται να ανακάμψει, αν δεν τσακίσει τους εργαζόμενους, αν δεν καταστραφούν μέρη του κεφαλαίου και δεν γίνεται να ανακάμψει, αν δεν παρθούν μέτρα, ώστε να εξασφαλίζουν μεγαλύτερη κερδοφορία; Γιατί δεν το παραδέχεστε; Αυτό δεν κάνει και η Κυβέρνηση; Αυτό δεν κάνει και η Νέα Δημοκρατία; Το πρόγραμμα που παρουσιάζει το ίδιο δεν είναι, στην ίδια κατεύθυνση; Τι λέει; «Μείωση της εργατικής δύναμης». Την κάνατε ή όχι εσείς στη Νέα Δημοκρατία και τώρα βγαίνετε στα κεραμίδια; Την κάνατε. Την κάνατε εσείς, τη συνεχίσατε; Ή μήπως την αυξήσατε; Στο 751 φέρατε το κατώτατο; «Στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σχοινί». Αυτό κάνατε!

Κάνετε και άλλα χειρότερα: Διάλυση των εργασιακών σχέσεων. Τα διατηρήσατε ή όχι; Και συλλογικές συμβάσεις τάχα και διάφορα άλλα πράγματα. Μειώσατε τις κοινωνικές δαπάνες συνολικά, όποτε υπήρχαν; Όχι ότι ήταν καλές, αλλά μειώνονταν, γιατί αυτές είναι οι απαιτήσεις. Κάνετε γενικευμένες ιδιωτικοποιήσεις; Ναι ή όχι; «Η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ είναι εθνικό έγκλημα», έλεγε ο Τσίπρας. Σήμερα, κύριε Τσακαλώτο, τι είναι; Δεν είναι εθνικό έγκλημα. Σήμερα η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ είναι κινητήρας για την ανάκαμψη της οικονομίας. Λέω ένα παράδειγμα, γιατί είναι πάρα πολλές οι ιδιωτικοποιήσεις. Τα βγάλατε όλα στο σφυρί, όπως τη δημόσια περιουσία; Ναι ή όχι; «Το νερό δεν πωλείται». Αυτό δεν λέγατε; Το κάνατε και αυτό; Αυτό δεν ήθελαν;

Άρα, λοιπόν, ο λαός μας πρέπει να αντιληφθεί, κατά τη γνώμη μας, και έτσι είναι, ότι οποιαδήποτε διαχείριση αυτού του συστήματος, χωρίς σύγκρουση, χωρίς αγώνα, χωρίς ανατροπή έχει τα ίδια αποτελέσματα. Εδώ, ξαναλέω, ότι υπάρχει πλέον εμπειρία. Είναι τρία χρόνια συν τα προηγούμενα.

Το άλλο θέμα, γιατί μπαίνουμε στα καινούργια, συνίσταται στο ποιο είναι το αφήγημα. Αναμονή, καλλιέργεια ελπίδων, από την ανάκαμψη, τέλος της μνημονιακής εποχής, νέο αναπτυξιακό μοντέλο. Αυτή είναι η τριπλέτα. Έτσι δεν είναι; Αυτό δεν λέτε; Μάλιστα, για να το δούμε.

«Τέλος των μνημονίων». Και το ψέμα έχει όρια. Κάπου πρέπει να σταματάς. Μα, δεν σταματάς. Εξακόσιοι και περισσότεροι μνημονιακοί νόμοι θα ισχύουν μετά τον Αύγουστο του 2018 ή θα καταργηθούν; Ποιος νόμος θα καταργηθεί; Πείτε μας ποιοι νόμοι θα καταργηθούν. Κανένας. Θα διατηρηθούν.

«Τέλος των μέτρων», λέτε. «Δεν έχουμε άλλα μέτρα». Σε ποιον τα λέτε; Έχετε ψηφίσει μέτρα και για το 2018 και για το 2019 και μέχρι το 2060. Τα έχετε ψηφίσει ή όχι; Τα έχετε. Άρα, γιατί λέτε ότι δεν θα πάρετε νέα μέτρα; Συν ότι έρχεται και η τέταρτη αξιολόγηση. Γνωρίζει ο καθένας ότι κάθε αξιολόγηση συνοδεύεται από μέτρα.

Τέλος, μας λέτε: «Τέλος των μνημονίων». Το ευρωπαϊκό μνημόνιο σταματά; Αυτή η συζήτηση, που λέτε και κοροϊδεύετε τον κόσμο, όπως λέγατε ότι η Ευρώπη αλλάζει, που άνοιξε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για το τέρμα της λιτότητας, συμβαδίζει με τις αποφάσεις; Τι λένε; Πιο σφικτός έλεγχος, πέρα από τα εξάμηνα και τον έλεγχο προϋπολογισμού, πιο συγκεντρωτική χρηματοδότηση από πλευράς Ευρωπαϊκής Ένωσης, όχι των εργαζομένων,

αλλά των επιχειρηματικών ομίλων, πιο σφικτό δηλαδή πρόγραμμα λιτότητας συνολικά για τους εργαζόμενους.

Λέτε: «Θα έχουμε ανάκαμψη και ανάπτυξη». Μπορεί να έχουμε. Εμείς, ποτέ δεν είπαμε ότι δεν θα υπάρχει κάποια ανάκαμψη και κάποια ανάπτυξη, 2,5%-3%, δεν έχει σημασία. Μάλιστα, λέτε -και εδώ είναι η τραγωδία- ότι θα είναι δίκαιη. Ορισμένοι έχουν ξεφύγει τελείως.

Άκουσα την κ. Καφαντάρη να λέει: «Η δική μας η ανάπτυξη πλέον θα είναι ανάπτυξη, με γνώμονα τις ανθρώπινες ανάγκες». Αυτό δεν είναι πλυντήριο του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης. Πιστεύει κανένας ότι η καπιταλιστική ανάπτυξη είναι δίκαιη; Αφού στηρίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και αφού το 10% κατέχει το 60%, 65%, 70% του ΑΕΠ, τι σόι δίκαιη ανάπτυξη είναι αυτή;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου χρόνο, κύριε Πρόεδρε!

Άρα, λοιπόν, θα είναι καπιταλιστική ανάπτυξη. Ποια είναι η προϋπόθεση; Την είπα προηγουμένως. Αυτό κάνετε. Για να γίνει η ανάπτυξη, θα μειώσετε το εργατικό κόστος -μειώνεται- τις ευέλικτες εργασιακές σχέσεις, την εύκολη, γρήγορη δανειοδότηση, θα δοθεί πακτωλώς χρημάτων στο κεφάλαιο -το ακούσαμε- Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, ΕΣΠΑ, κ.λπ. και θα υπάρξουν θεσμικά μέτρα αντιμετώπισης του εργατικού κινήματος, βλέπε απεργία.

Βέβαια, ο κ. Βρούσης, όπως και ο κ. Γεωργιάδης, με τους οποιούς σκοτώνετε κάθε φορά, τι είπαν; Ελάτε, εδώ είμαστε εμείς, μην φοβάστε τίποτα. Τα ψηφίζουμε και επιτέλους παίρνετε και ένα καλό μέτρο.

Και θα σας πούμε ξανά κάτι ως ΚΚΕ. Το δικαίωμα της απεργίας είναι το τελευταίο όπλο, που έχουν οι εργαζόμενοι. Δεν παζαρεύεται, το έχουν προσπαθήσει και άλλοι. Αυτά τα παραμύθια και αυτή η ξεφτίλα ότι ενδιαφερόμαστε να γίνει πιο συλλογικό το εργατικό κίνημα και να συμμετέχουν οι εργαζόμενοι, πρέπει να κοπούν. Είναι απαίτηση του ΣΕΒ και του κεφαλαίου. Σας τα λέει ωμά, μην το διαβάσω τώρα και χάσω το χρόνο.

Άρα, λοιπόν, να ξέρετε ότι είναι αιτία πολέμου. Και το λέει το ΚΚΕ, προσπαθώντας να πείσει και την εργατική τάξη, ότι δεν πρόκειται να το αποδεχτεί ο εργαζόμενος.

Δεν έχετε φιλότιμο και μιλάτε, ενώ φτιάχνετε με το 15% αυτές τις «ενώσεις προσώπων». Έχει γεμίσει όλη η εργοδοσία. Φτιάχνει «ενώσεις προσώπων», οι οποίες υπογράφουν μείωση συλλογικών συμβάσεων. Πού ζείτε; Έχετε πάει σε κανένα εργοστάσιο; Έχετε δει τι τραβάνε οι εργαζόμενοι; Τι τρομοκρατία γίνεται κάθε μέρα; Απολύσεις, μείωση μισθών, απλήρωτοι και όποιος κουνιέται, πεθαίνει, τον διώχνουν και δεν ξαναβρίσκει δουλειά και μπαίνει black list. Και δεν έχετε φιλότιμο, έρχεστε εδώ και μιλάτε για το δικαίωμα της απεργίας και λέει και ο κ. Σκουρλέτης ότι εμείς είμαστε σε επικίνδυνους δρόμους και ότι κάνουμε αντισυγκεντρώσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, οι προηγούμενοι έχουν μιλήσει παραπάνω από είκοσι λεπτά.

Δεν κατάλαβα! Η Κυβέρνηση δεν είχε εκδήλωση; Έγινε διαμαρτυρία των συνδικάτων. Αντισυγκεντρώση είναι όταν κάνει το κόμμα. Και εμείς αυτό δεν το κάνουμε και το ξέρετε. Αν έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν θα κάναμε. Και το ΠΑΜΕ και τα σωματεία που ήταν. Όμως, ανεξάρτητα από αυτό, για να μην κρυβόμαστε, όταν διαμαρτύρεται, όταν γίνονται διάφορες μορφές διαμαρτυρίας, τι είναι αυτές; Αντισυγκεντρώσεις; Και τι θα κάνετε; Θα βγάλετε non-paper ή οδηγία τότε θα βγαίνουν οι εργαζόμενοι και τότε δεν θα βγαίνουν; Πότε θα παλεύουν και πότε δεν θα παλεύουν; Και θα βγαίνει και ο κ. Φίλης και θα λέει να απαντήσει το μαζικό κίνημα; Μέχρι εκεί θα φτάσουμε;

Τι νομίζετε ότι θα κάνουν πίσω οι εργαζόμενοι; Ή ότι θα κάνουν εμείς πίσω ή ότι θα φοβηθούμε; Ή μήπως αρχίσετε καμμία ιστορία περί μετώπων αντιΣΥΡΙΖΑ κ.λπ.;

Αυτά τα ζήτησε και με το ΠΑΣΟΚ, «ξαναζεσταμένο φαί, ξινισμένο». Τέτοια έλεγε και το ΠΑΣΟΚ. Όταν στριμωχνόταν, έλεγε ότι το ΚΚΕ τα βρίσκει με τη Δεξιά και στρέφεται ενάντια στη δη-

μοκρατική παράταξη.

Συμπερασματικά για όλα αυτά, προσφέρετε τις καλύτερες υπηρεσίες ξεπλύματος του καπιταλιστικού συστήματος. Μην κουνάτε το κεφάλι, διότι στον Τραμπ είπατε ότι έχουμε κοινές αξίες και κοινά ιδανικά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Το κουνάω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Έτσι δεν είπατε; Έτσι δεν είπε ο Πρωθυπουργός; Δεν είπε ότι είναι διαβολικά καλός ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός; Αυτά δεν είπατε; Τι είναι αυτά; Δεν είναι πλυντήριο και μάλιστα, τελευταίας τεχνολογίας; Είναι διαστημικής τεχνολογίας πλυντήριο! Ξεπλένετε το ίδιο το σύστημα, το καπιταλιστικό. Έχετε ξεπλύνει με μια τεχνική, που το ΠΑΣΟΚ την άρχισε και εσείς την βελτιώνετε.

Παράδειγμα: Υγιής επιχειρηματικότητα. Τι πιο καλό; Εμείς πολεμάμε την σάπια και όχι την υγιή, λες και η υγιής επιχειρηματικότητα δεν στηρίζεται στην εκμετάλλευση της εργατικής τάξης και των εργαζομένων, δεν παίρνει υπεραξία, δεν, δεν. Αυτό κάνατε. Πλυντήριο, κυριολεκτικά.

Και το θράσος σας είναι ότι λέτε ότι -δεν μπορώ να μην το πω, λείπει και δεν θέλω να ονοματίσω- είμαστε ταξικά υπέρ των αδυνάτων. Έτσι δεν είναι; Φυσικά, ο καθένας μπορεί να λέει ό,τι θέλει.

Για να δούμε, λοιπόν, να κάνουμε λογαριασμό στον προϋπολογισμό σας. Φορολογία φυσικών προσώπων: 460 εκατομμύρια ευρώ. Διεύρυνση φορολογικής βάσης υπόλοιπης ακίνητης περιουσίας: 180 εκατομμύρια. Αυτά είναι λαϊκά στρώματα. Αύξηση από έμμεσους φόρους -ΦΠΑ και λοιπά- είναι 500 εκατομμύρια. Φτάσαμε τα 1,15 δισεκατομμύρια. Μείωση δαπάνης ασφάλισης, περίθαλψη, κοινωνική προστασία, 1,6 δισεκατομμύρια. Εξαύλωση ΕΚΑΣ, μισό το επίδομα θέρμανσης. Αυτά είναι τα ταξικά μέτρα για τους εργαζόμενους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, αφήστε με να τελειώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Παφίλη, μην έχετε παράπονο. Στο δέκατο έβδομο λεπτό είστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αν βάλω τον χρόνο των άλλων Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων είναι πάνω από μία ώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Είστε ήδη στο δέκατο έβδομο λεπτό, κύριε Παφίλη. Ολοκληρώνετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, εκ των προτέρων.

Η άλλη όψη: Μείωση συμμετοχής νομικών προσώπων -έτσι δεν είναι;- και επιχειρήσεων στη φορολογία του 2018. Μείωση συντελεστή φορολογίας από το 29% στο 26%. Στα 100 εκατομμύρια κέρδος γλιτώνει 3 εκατομμύρια φόρους. Δεν θέλω να ονοματίσω επιχείρηση, γιατί υπάρχουν και επιχειρήσεις, που έχουν ακόμα παραπάνω κέρδη. Τι άλλο; Στήριξη από ΕΣΠΑ και λοιπά. Είναι, λοιπόν, ταξική η πολιτική της Κυβέρνησης; Βεβαίως και είναι. Ταξικότατη, υπέρ του κεφαλαίου. Φέρτε μου διαφορετικά στοιχεία, αν έχετε.

Επίσης, αυτό το κόλπο του μερίσματος και των υπολοίπων, κατ' αρχάς δεν είναι καινούργιο. Σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες κατά καιρούς δίνεται. Δεν θέλουν να πεθάνει ο κόσμος τελείως, γιατί δεν ξέρουν και τι θα γίνει μετά. Δίνετε! Τι είναι, όμως, αυτή η λογική ότι «δίνω»; Γιατί δικά σας είναι; Πού τα βρήκατε; Από όλους τους υπόλοιπους. Ζητιάνος είναι ο κόσμος; Του παίρνετε τον φούρνο και το ψωμί και του δίνετε ψίχουλα. Και βγαίνετε και το διαφημίζετε με έναν τρόπο προκλητικό. Κατεβείτε λίγο!

Τέλος, στήνετε πάλι ένα σχέδιο παγίδευσης του λαού. Δεν είναι θέμα συνωμοσιολογίας. Αυτό προσπαθούν να κάνουν στη λογική του μικρότερου κακού. Τώρα βγήκε η Νέα Δημοκρατία στο μικρότερο κακό, ενώ πριν λέγατε ότι είστε εσείς. Τώρα λέει: εμείς βεβαίως, αλλά λιγότερο. Όμως, στην ίδια κατεύθυνση είστε.

Εμείς τι λέμε; Μην περιμένει ο κόσμος τίποτα. Τα έχει δει όλα. Μία είναι η λύση: Αγώνες, συσπείρωση στο συνδικαλιστικό κίνημα, μαζικοποίηση, ταξικός προσανατολισμός. Να μην φοβηθεί. Έτσι κι αλλιώς, θα τον κρεμάσουν, αν φοβηθεί. Θα τον πατήσουν ακόμα περισσότερο. Να βγει στο προσκήνιο, να στοχεύσει την ανατροπή.

Κι επειδή λέγεται ότι έτσι είναι ο διεθνής συσχετισμός, ακούστε με. Στην ιστορία ολόκληρης της ανθρωπότητας, στις μεγάλες κρίσεις και στις μεγάλες καμπές, δύο ήταν οι αντιλήψεις μπροστά στον συσχετισμό των δυνάμεων, που όντως είναι άσχημος. Η μία είναι να υποτάσσεσαι και η άλλη είναι να παλεύεις να τον ανατρέψεις. Εσείς πάτε με το πρώτο, γι' αυτό λέτε: ό,τι μπορούμε κάνουμε.

Κι επειδή το υποσχέθηκα, ο κ. Τσακαλώτος χτύπησε το κουδούνι και το ρολόι στο Χρηματιστήριο -το κουδούνι είναι, αλλά χτυπάει και το ρολόι- μπορεί να χτυπάει μεσάνυχτα σήμερα. Το ξέρουμε ότι έτσι είναι. Όμως, να ξέρετε ότι το ίδιο θα σημάνει και την αφύπνιση των λαών και δεν θα σας χωρέσει ο τόπος τότε. Και να το ξέρετε ότι θα έρθει πολύ γρήγορα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Δεν έχετε κανένα παράπονο, κύριε Παφίλη.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ο Υπουργός Οικονομικών, κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος έχει τον λόγο για τρία λεπτά.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Θέλω να απαντήσω λίγο στον εκπρόσωπο του ΚΚΕ, χωρίς αστεία, γιατί πάντα παίρνω σοβαρά αυτά που λέτε.

Αν κατάλαβα καλά, ο βασικός κορμός της ομιλίας σας είναι ότι ο καπιταλισμός είναι ο ένας και ο ίδιος, είναι άδικος στη φύση του και άρα, το μόνο που συζητάμε σε αυτήν τη Βουλή είναι η διαχείριση ή του ενός ή του άλλου αυτού του συστήματος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Συζητάτε, όχι συζητάμε.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ναι, το δέχομαι.

Θέλω να σας πω δύο, τρία παραδείγματα. Το 1970, πάνω από το 0,1% του αμερικάνικου λαού είχε είκοσι οκτώ ποσοστιαίες μονάδες λιγότερο πλούτο από το κάτω 90%. Τώρα έχει το ίδιο. Άρα, το 0,1% αυτή τη στιγμή στην Αμερική έχει όσο πλούτο έχει το 90% το χαμηλότερο.

Δεύτερον, για να πάμε από τον πλούτο στο εισόδημα, στη δεκαετία του '70 στη Γερμανία ο μέσος υψηλόβαθμος μάντζερ είχε επτά ή οκτώ φορές παραπάνω από τον μισθό κάποιου εργαζόμενου. Τώρα έχει σαράντα ή πέντε προς το εβδόμηντα. Άρα, κάνω ερώτηση: Είναι ακριβώς ίδιος ο καπιταλισμός; Δεν αλλάζει μορφή; Αυτά τα πράγματα, που ήταν διαφορετικά το 1970, δεν ήταν μέσω αγώνων των εργαζομένων εντός του καπιταλιστικού συστήματος;

Τρίτον, η Πορτογαλία βγήκε από το πρόγραμμα και βγαίνοντας από το πρόγραμμα, το πρώτο πράγμα που έκανε -ξέρετε ότι η πορτογαλική κυβέρνηση η σοσιαλιστική που υποστηρίζεται από τους κομμουνιστές, το Κομμουνιστικό Κόμμα Πορτογαλίας και το Μπλοκ- είναι ότι αύξησε τον κατώτατο μισθό. Το δεύτερο πράγμα που έκανε είναι ότι επέστρεψε η ανάπτυξη και οι επενδύσεις.

Τέταρτο παράδειγμα. Στην Ευρώπη τώρα γίνεται μια μεγάλη συζήτηση, όπου έχουμε δύο εστίες Δεξιάς, ας το πούμε έτσι. Η μία είναι η νεοφιλελεύθερη και η δεύτερη είναι η εθνικιστικο-πολιτιστική Δεξιά, σαν αυτά που λένε για τους μετανάστες. Ξέρετε τι εννοώ. Και υπάρχουν από την άλλη μεριά κάποιοι που παλεύουν για μια διαφορετική Ευρώπη, με διαφορετικούς κανόνες.

Γιατί το λέω αυτό; Εγώ δεν θα σας πω για την επιτυχία και όλα αυτά τα επιχειρήματα -θα σας απαντήσω στην ομιλία μου-, αλλά θα σας κάνω μια πολύ συγκεκριμένη ερώτηση. Η εργατική τάξη, οι εργαζόμενοι, η δική σας κοινωνική βάση, στην οποία θέλετε να απευθύνεστε, ήταν πιο ισχυρή στην Αμερική του 1970 ή στην Αμερική του 2017;

Η δική σας κοινωνική βάση, οι εργαζόμενοι, ήταν πιο ισχυρή στη Γερμανία του 1974 ή στη Γερμανία του 2017;

Οι εργαζόμενοι της Πορτογαλίας θα είναι πιο ισχυροί μετά από αυτή τη σοσιαλιστική-κομμουνιστική-μπλοκική Κυβέρνηση; Με την αύξηση έχει μεγαλύτερο θάρρος, μεγαλύτερη δυνατότητα να παρεμβαίνει ή λιγότερη;

Η εργατική τάξη στην Ευρώπη, αν περάσουν οι νεοφιλελεύθερες απόψεις, ότι δεν χρειάζεται καμμία αλλαγή ή μεταρρύθμιση η Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι δεν χρειάζεται να έχει τίποτα, να μην

έχει μεγάλο προϋπολογισμό, ότι δεν χρειάζονται επενδύσεις για μεγάλα δημόσια αγαθά, θα είναι πιο ισχυρή ή πιο αδύνατη;

Γιατί δεν είναι μόνο τι γίνεται, αλλά τι προοπτική δίνεις. Και η προοπτική που δίνεις, εξαρτάται από το πώς αισθάνεται ο εργαζόμενος. Κι αν ο εργαζόμενος είναι πιο δυνατός όσο πλησιάζουμε σε πιο πλήρη απασχόληση, είναι πιο δυνατός όταν πλησιάζουμε σε μεγαλύτερους κατώτατους μισθούς, αν έχει μεγαλύτερη ασφάλεια.

Αλλιώς -που δεν το πιστεύω- η θεωρία σας είναι ότι πρέπει τα πράγματα να καταστραφούν πριν πάνε καλά. Εμείς δεν το πιστεύουμε. Παλεύουμε να αλλάξουμε αυτούς τους συσχετισμούς, για να είναι πιο δυνατή η εργατική τάξη είτε μέσα από κατώτατους μισθούς είτε από μια αλλαγή στην Ευρώπη και καταλαβαίνουμε ότι αυτό μπορεί να γίνει μόνο σε υπερεθνικό επίπεδο.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εγώ ευχαριστώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Να μην κάνουμε, όμως, διαλογική συζήτηση. Παρακαλώ, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν γίνεται. Σε εμάς το λέτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Και σε όλους λέω το ίδιο πράγμα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όλοι οι άλλοι έκαναν παρεμβάσεις και δύο και τρεις φορές. Ποιος δεν μίλησε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Πόσα λεπτά θέλετε, κύριε Παφίλη;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τρία λεπτά, πολλά είναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατ' αρχάς, κύριε Τσακαλώτο, σας ευχαριστούμε που μας ενημερώσατε ότι ο καπιταλισμός γίνεται όλο και πιο επικίνδυνος και αδιέξοδος, ότι συγκεντρώνει τον πλούτο της κοινωνίας σε λίγα χέρια, ότι έχει χρεωκοπήσει ιστορικά ως κοινωνικό σύστημα, ότι δεν μπορεί να δώσει διέξοδο για τον λαό. Αυτό λέμε εμείς. Εσείς λέτε ότι μπορείτε να τον βελτιώσετε με την πολιτική σας.

Αν κάνετε, λοιπόν, ιστορική αναγωγή, ξεχάσατε μερικές παραμέτρους. Πρώτη παράμετρος: Σοσιαλιστικό στρατόπεδο, Σοβιετική Ένωση και σοσιαλιστικές χώρες, που ασκούσαν μεγάλη πίεση με τις κατακτήσεις που είχαν και αναγκαζόταν ο καπιταλισμός να κάνει υποχωρήσεις. Δεύτερος παράγοντας: Εξαιτίας και αυτού του γεγονότος, ισχυρό κομμουνιστικό και εργατικό κίνημα σε όλες τις χώρες του κόσμου. Υποχρέωνε τον καπιταλισμό να κάνει υποχωρήσεις, αυτές που λέτε, ενώ σήμερα η έλλειψη αυτού και ισχυρού εργατικού κινήματος φυσικά τον έχει απελευθερώσει τελείως.

Και τρίτον, έτσι κι αλλιώς θα τα έκανε αυτά, γιατί δεν μπορεί αλλιώς να προχωρήσει μπροστά το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα, κάτι που ξέρετε πολύ καλά.

Και τι λέγαμε εμείς τότε και μας λοιδορούσατε διάφοροι, ομορτυνιστές, σοσιαλδημοκράτες κ.λπ.; Λέγαμε ότι οι κατακτήσεις της εργατικής τάξης στον καπιταλισμό, όσο και καλύτερες να είναι, είναι προσωρινές και θα τα πάρει πίσω μόλις μπορέσει, σε μία νύχτα. Ποιος δικαιώθηκε, εμείς ή εσείς; Ας τα κρίνει ο κόσμος όλα αυτά.

Δεύτερο θέμα. Πορτογαλία. Εκπληκτική επιτυχία. Αύξηση 0,88 ευρώ στον μισθό. Αυτό είπατε. Αυτός είναι! Το ξέρετε; Πόσα είναι; Κάντε λογαριασμό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Καλύτερα από τις δώδεκα μειώσεις.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κάντε λογαριασμό. Στην Πορτογαλία, αυτό που λέτε ότι αυξήθηκαν οι μισθοί, είναι 0,88 ευρώ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Σε ευρώ ή σε ποσοστό;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Σε ευρώ. Είναι 0,88 ευρώ. Διαβάστε το. Ξέρετε, εμείς τα στοιχεία τα χρησιμοποιούμε πολύ προσεκτικά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Καλύτερα από τις δώδεκα μειώσεις.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τι θέλετε; Λέτε για μείωση; Εσείς δεν κάνετε μείωση; Μην με προκαλείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Σας παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όσον αφορά τις επενδύσεις, βεβαίως, κι εδώ θα γίνουν επενδύσεις. Είπε κανένας ότι δεν θα γίνουν; Οι θυσιές όλου του λαού θα πάνε σε συγκεκριμένους κεφαλαιοκράτες, για να κάνουν επενδύσεις, να κερδίσουν κ.λπ. και θα δημιουργήσουν και κάποιες θέσεις εργασίας -εμείς δεν έχουμε αντίρρηση γι' αυτό- οι οποίες θα είναι σχέσεις γαλέρας. Ήδη υπάρχουν.

Αυτή είναι η διέξοδος για τους εργαζόμενους; Αυτό θα πούμε σε αυτούς που παράγουν τον πλούτο, που τους ανήκει και που δεν χρειάζονται σήμερα καν τους καπιταλιστές -γιατί η κοινωνία είναι ώριμη, για να περάσει σε ένα άλλο σύστημα, που θα κατέχουν τον πλούτο που παράγουν- και μπορούν να διευθύνουν την κοινωνία άριστα, με προγραμματισμό, με εθνικό σχεδιασμό, με την εμπειρία που έχουν;

Εδώ είναι η διαφορά μας. Εμείς τους λέμε αυτό, εσείς τους λέτε «γιατρεύεται». Δεν γιατρεύεται ο καπιταλισμός.

ΑΝΝΑ ΒΑΓΕΝΑ: Δεν είναι τόσο εύκολο. Κι εμείς αυτό θέλουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κυρία Βαγενά, παρακαλώ μην διακόπτετε.

Κύριε Παφίλη συνεχίστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Λέω, λοιπόν, ότι σε αυτό που θα πρέπει να απαντήσουμε σήμερα και απαντάμε εμείς ως ΚΚΕ -και είμαστε σε ριζικά διαφορετική κατεύθυνση- είναι ότι πλέον έχει ξεπεραστεί ιστορικά αυτό το σύστημα κι ότι δεν μπορεί και δεν θέλει ούτε να δώσει αυτά, που είχε πριν ο εργαζόμενος.

Θα σας πω μια απλή απόδειξη. Ποιο κόμμα, στην Ελλάδα ή στην Ευρώπη ή στην Αμερική ή σε όλον τον κόσμο λέει στους εργαζόμενους ότι με την πολιτική του θα επιστρέψει στο 2009; Πείτε μου ένα. Εσείς το λέτε; Δεν τολμάτε. Ποιος το λέει; Η Νέα Δημοκρατία το λέει; Δεν τολμάει. Το ΠΑΣΟΚ το λέει; Δεν τολμάει. Το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα της Γερμανίας, της Αμερικής κ.λπ. το λένε; Αυτή είναι η μεγαλύτερη απόδειξη.

Άρα, ανατροπή. Τέλειωσε. Και η δική μας θέση είναι οι εργαζόμενοι, παλεύοντας να βελτιώσουν τη θέση τους, θα μπορέσουν έστω να αποσπάσουν κάποιες κατακτήσεις, μόνο αν σηματοδύνουν τον δρόμο της ανατροπής κι αν φοβηθούν, για να παραχωρήσουν. Ακόμα κι αυτό να γίνει, όμως, δεν σώζεται η κατάσταση. Θα πάρουν αυτά που τους ανήκουν. Και είναι όλα!

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου τριάντα δευτερόλεπτα, γιατί ο κ. Παφίλης είπε μια ανακρίβεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Υπουργέ, να ολοκληρώσουμε, όμως, τη συζήτηση.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Τριάντα δευτερόλεπτα έθλω. Θα το δείτε, δεν θα είναι παραπάνω.

Κύριε Παφίλη, με ενημέρωσαν ότι ο κατώτατος μισθός στην Πορτογαλία από 505 ευρώ πήγε στα 530 ευρώ. Άρα, δεν είναι 0,88. Αυτό είναι το πρώτο. Δεν έχει σημασία, κάνετε λάθος, αλλά να το ξανασυζητήσουμε. Ό,τι είναι για γεγονότα, να τα ξανασυζητήσουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Είπα ότι είναι 0,88 του ευρώ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Είπατε 83 σεντς. Δεν είναι 83 σεντς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Είπα ότι είναι 0,88 ευρώ την ημέρα.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Είναι 0,88 την ημέρα, μωρέ!

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Το «μωρέ», νομίζω...

Θέλω να σας πω κάτι σοβαρό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αν πολλαπλασιάσετε 0,88 επί 25 πόσο κάνει; Κι άμα είναι τόσο, δηλαδή, τι έγινε;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Είναι παραπάνω από 5% αύξηση.

Το βασικό είναι πως μου κάνετε κριτική ότι έξεχασα κομμάτια της ιστορίας, ότι ήμουν επιλεκτικός.

Επιτρέψτε μου να σας πω, όμως, ότι και εσείς έχετε ξεχάσει ένα σημαντικό κομμάτι της ιστορίας. Όταν λέτε ότι φτάνει στο

τέρμα του ο καπιταλισμός, ότι έχει εξαντλήσει όλες τις δυνατότητες αυτό το σύστημα, ξέρετε -και το ΚΚΕ παραπάνω από πολλά άλλα κόμματα- ότι σε αυτήν την περίπτωση δεν είναι μόνο η λύση της Αριστεράς. Ιστορικά έχουμε δει μία λύση, που την πλήρωσε η εργατική τάξη πιο πολύ απ' όλες τις άλλες τάξεις. Και εννοώ τον φασισμό, τον εθνικισμό, τον ρατσισμό και τον πόλεμο.

Άρα, μη λέτε τόσο εύκολα ότι αφού έχουμε αυτόν τον καπιταλισμό, με αυτές τις ανισότητες και με αυτήν την ανικανότητα να ανταποκριθεί, δεν πρέπει να κάνουμε τίποτα, για να εμποδίσουμε αυτές τις δυνάμεις, που έχουν κοστίζει τόσο πολύ και πάνω απ' όλα στην εργατική τάξη, στην Ευρώπη πρωτίστως, αλλά και σε πολλά άλλα μέρη του κόσμου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο για δέκα δευτερόλεπτα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Παφίλη, βλέπετε ότι αντιδρούν όλοι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ακριβώς για δέκα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Η σοσιαλδημοκρατία στη Γερμανία, όπου αναπτύχθηκε ο φασισμός, έπαιξε τον πιο βρώμικο ρόλο εκείνη την περίοδο. Μην τα λέτε εμάς, λοιπόν.

Δεύτερον, εσείς τους πήρατε όλους. Τώρα θα πάτε και στη Διεθνή! Δεν ξέρω μετά πού θα πάτε. Στο Λαϊκό κόμμα; Τι άλλο έχει μείνει; Δεν παρακολουθείτε τις συνεδριάσεις;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αυγενάκης για έξι λεπτά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Θα χρειαστώ για λίγα λεπτά την ανοχή σας. Σας το λέω προκαταβολικά, για να μην έχουμε κουδουνίσματα και κυρίως, παρατηρήσεις από το Προεδρείο.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω την εισήγησή μου με μία φράση του κ. Τσίπρα. Έλεγε, λοιπόν, ο κύριος Πρωθυπουργός, τον Δεκέμβριο του 2014 από τη θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για τον προϋπολογισμό του 2015: «Εάν ο προϋπολογισμός δεν εγκριθεί από εκατόν ογδόντα Βουλευτές, η Κυβέρνηση να συμφωνήσει με τον ΣΥΡΙΖΑ για εθνικές εκλογές». Και βέβαια, μετά από λίγες εβδομάδες όντως προκλήσατε εκλογές.

Ζητούμε, λοιπόν, από τον κ. Τσίπρα και από εσάς να κάνετε το ίδιο. Πρώτα ο ίδιος να κάνει αυτό που ζήτησε πριν τρία χρόνια. Προτείνουμε, λοιπόν, κύριοι Υπουργοί, εάν ο προϋπολογισμός δεν εγκριθεί από εκατόν ογδόντα Βουλευτές, η Κυβέρνηση να συμφωνήσει με τη Νέα Δημοκρατία και να πάμε σε εθνικές εκλογές. Η πολιτική αλλαγή είναι η μόνη λύση, για να βγούμε από την κρίση και να βάλουμε τέλος στη μιζέρια της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Κύριοι Υπουργοί, ο προϋπολογισμός που καταθέσατε, πέραν του ότι είναι άδικος, είναι βαθιά αντιαναπτυξιακός, υπερφορολογεί τους Έλληνες, αλλά και φτωχοποιεί τη μεσαία τάξη. Για τρίτη συνεχόμενη χρονιά, καταθέτετε έναν προϋπολογισμό, χτυπώντας τα εισοδήματα των μισθωτών, των συνταξιούχων, αλλά και των ελεύθερων επαγγελματιών.

Ο προϋπολογισμός φέρνει νέες περικοπές. Φέρνει άδικα, επώδυνα και αχρείαστα μέτρα. Φέρνει αύξηση των φόρων, αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών και μείωση των κοινωνικών δαπανών, όπως και μείωση των επιχορηγήσεων νοσοκομείων και του ΕΟΠΥΥ.

Φέρνει νέα μέτρα ύψους 1,9 δισεκατομμυρίων ευρώ. Ήδη για το 2018 έχετε ψηφίσει και θα εφαρμόσετε μέτρα, όπως μείωση του ΕΚΑΣ ύψους 238 εκατομμυρίων ευρώ, κατάργηση της έκπτωσης για ιατρικές δαπάνες ύψους 121 εκατομμυρίων ευρώ, κατάργηση της έκπτωσης 1,5% στην παρακράτηση φόρου ύψους περίπου 68 εκατομμυρίων ευρώ, αλλαγή του τρόπου υπολογισμού των εισφορών των ελεύθερων επαγγελματιών ύψους περίπου 59 εκατομμυρίων ευρώ.

Επίσης, η αύξηση του ΦΠΑ στα νησιά -θυμάστε τι λέγατε!- είναι 50 εκατομμύρια ευρώ. Η μείωση του επιδόματος θέρμανσης είναι 58 εκατομμύρια ευρώ. Το πάγωμα των συντάξεων -

εσείς που είστε και ευαίσθητοι με τους συνταξιούχους!- είναι 328 εκατομμύρια ευρώ. Είναι και οι περικοπές στο μισθολόγιο για εκατόν πενήντα χιλιάδες ενστόλους, καθώς και η κατάργηση επιδομάτων για όσους δικαιούνται κοινωνικά επιδόματα αλληλεγγύης.

Κύριε Υπουργέ, φέρνεται προς ψήφιση έναν προϋπολογισμό, που αυξάνει τη φορολογία, επιβαρύνει τους συνταξιούχους, στραγγαλίζει τους αγρότες, καταστρέφει τους ελεύθερους επαγγελματίες και την ιδιωτική οικονομία, καταργεί πλήθος κοινωνικών δαπανών, αυξάνει τα ληξιπρόθεσμα χρέη του δημοσίου δημιουργώντας σημαντικά προβλήματα ιδίως στην παροχή υγείας.

Πριν από λίγες ημέρες, προκαλέσατε το κοινό αίσθημα και μάλιστα, ο ίδιος ο κ. Τσίπρας με ένα σποτ που τον έδειχνε να μοιράζει κοινωνικό μέρισμα. Να θυμηθούμε ότι στο σποτ εμφανίζονταν από την άλλη μεριά κάποιοι κακοί, οι οποίοι κάπνιζαν και πούρα. Το σποτ άφηγε να εννοηθεί ότι η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ θα τιμωρήσει, με αποτελεσματικό μάλιστα τρόπο, αυτούς τους κακούς πλουσίους, επιδεικνύοντας και επενδύοντας συστηματικά στο ταξικό μίσος.

Ποιους εννοούσε, άραγε η Κυβέρνηση με αυτό το σποτ; Ποιους είχε στο μυαλό του αυτός ο δημιουργός του σποτ, με τους κακούς, με τα πούρα και όλα τούτα; Ποιοι ανήκουν, αλήθεια, στην κατηγορία αυτών των πλουσίων; Παραδείγματος χάριν, είναι οι άνθρωποι από τα Γρεβενά -που βρέθηκαν πριν μερικές ημέρες- που θα χάσουν το 50% από το επίδομα θέρμανσης, οι άνθρωποι που έχασαν το ΕΚΑΣ, οι συνταξιούχοι, που θα δουν από 1-1-2018 τις συντάξεις τους κουτσουρεμένες, οι φορολογούμενοι, που θα κληθούν να πληρώσουν επιπλέον είκοσι επτά νέους φόρους;

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, σας κληροδοτήσαμε ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς και προϋπολογισμούς που δημιουργούσαν πρωτογενές πλεόνασμα και εσείς, με την πολιτική της «διαπραγμάτευσης» και της κοντόφθαλμης πολιτικής, μας οδηγήσατε στην ύφεση, σε πρωτογενή δημοσιονομικά ελλείμματα, στην αύξηση του δημοσίου χρέους, σε τρίτο, αλλά και σε τέταρτο αχρείαστο μνημόνιο. Και είναι ο τρίτος προϋπολογισμός υπερβολικής λιτότητας της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Συνεχίζετε για τέταρτη χρονιά την αποτυχημένη συνταγή. Είναι πολιτική παρανόια αυτό που κάνετε.

Ο κ. Τσίπρας είναι ο Πρωθυπουργός των φόρων, είναι ο Πρωθυπουργός της μιζέριας. Ο κ. Τσίπρας είναι ο Πρωθυπουργός που, από τη μία παίρνει διαμερίσματα και από την άλλη δίνει μερίσματα.

Ο προϋπολογισμός που φέρνεται είναι για μια ακόμα χρονιά φοροκεντρικός, δίνοντας μάλιστα έμφαση στους έμμεσους φόρους. Η πολιτική της σημερινής Κυβέρνησης είναι καταστροφική. Παρά τα διαρκή κυβερνητικά ευχολόγια η οικονομία παραμένει εγκλωβισμένη στην παγίδα της χαμηλής ανάπτυξης.

Στον προϋπολογισμό του 2017 προσδοκούσατε, όπως λέγατε, ανάπτυξη 2,7% και τελικά ελπίζετε στο 1,6%. Για το 2018 προσδοκάτε ρυθμό ανάπτυξης 2,5%. Οι επίμονα ασθενικοί ρυθμοί ανάπτυξης υπονομεύουν τις προοπτικές οικονομίας. Κάθε χρόνο βάζετε τον πήχη όλο και χαμηλότερα και δυστυχώς, περνάτε μόλις από κάτω. Με δυο λόγια, έχουμε την ολοκληρωτική διάψευση της αντιμνημονιακής ρητορείας σας.

Οι πολίτες, κύριοι της Κυβέρνησης, σας έδωσαν δύο ευκαιρίες, δηλαδή μία ευκαιρία αντιμνημονιακή και μια ευκαιρία μνημονιακή. Δεν δικαιούστε τρίτη ευκαιρία. Τελειώσατε. Έχετε κάνει τις αποτυχίες σας. Το μόνο που σας μένει, είναι να φύγετε, το συντομότερο δυνατό.

Θέλουμε, κυρίες και κύριοι, Ελλάδα με ανάπτυξη και όχι με φοροκαταγίδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει του κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ, δύο λεπτά ακόμα.

Κανένα έθνος ποτέ στην ιστορία δεν επέζησε της φορολογικής επιβάρυνσης, που έφτασε τα δύο τρίτα του εθνικού εισοδήματός του. Αληθινή ευημερία δεν μπορεί να δώσει το μεγάλο κομματικό κράτος, που προωθείτε, με πραγματικές καλοπληρωμένες δουλειές.

Κανένας εργαζόμενος δεν έζησε μια ζωή αξιοπρεπή όταν χρειάζεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να εργάζεται τέσσερις από τις πέντε ημέρες για το κράτος και μία για την οικογένειά του. Αληθινή αξιοπρέπεια δεν είναι με το ένα χέρι απλωμένο συνεχώς στο κράτος των επιδομάτων και το άλλο χέρι στους ξένους για δανεικά.

Θέλουμε, κυρίες και κύριοι, μια μεσαία τάξη στιβαρή και όχι καθημαγμένη και κατακρεουργημένη από τη φορολογία. Διότι η μεσαία τάξη είναι η κινητήριος δύναμη της οικονομίας, με ελεύθερους επαγγελματίες και ιδιωτική πρωτοβουλία.

Όχι στην επίθεση στην ιδιωτική οικονομία, για λόγους ταξικού μίσους. Θέλουμε αληθινό πατριωτισμό, όχι με εθνική ευθύνη, για λόγους κομματικής τακτικής. Η εθνική ευθύνη είναι στην ιδεολογία σου, είτε την πιστεύεις είτε δεν την πιστεύεις. Εμείς το έχουμε αποδείξει, με δύσκολες αποφάσεις, σε δύσκολες περιόδους, αποφάσεις που δικαιώθηκαν από την ιστορία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κύριε Αυγενάκη, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε. Θέλω ένα λεπτό ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κοιτάξτε, δεν θα σας χαλάσω τη σειρά, αλλά τι να κάνουμε;

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Σας παρακαλώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, δύο συνάδελφοι προηγουμένως μιλούσαν επί είκοσι λεπτά, χωρίς να τους διακόψετε. Δίνετε χρόνο χωρίς καμμία διακοπή. Σας παρακαλώ πολύ, την ανοχή σας!

Είναι προσβλητικές οι δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών που αποκαλούν «επιτυχία» -σας παρακαλώ πολύ, προσέξτε!- το ότι ο κόσμος δεν τρώει πλέον από τα σκουπίδια. Αυτό δεν είναι πρόοδος. Είναι ντροπή, είναι προσβολή για τους πολίτες!

Η ελληνική οικονομία θα μπορούσε και θα έπρεπε σήμερα να αναπτύσσεται με ρυθμούς υψηλότερους από το μέσο όρο της Ευρωζώνης, όπως αναπτυσσόταν, δηλαδή, το 2014. Αντ' αυτού, αναπτυσσόμαστε με τον χαμηλότερο ρυθμό της Ευρωζώνης και συζητάμε για τη δήθεν έξοδο από τα προγράμματα, όταν όλοι γνωρίζουμε ότι η Κυβέρνηση έχει δεσμεύσει τη χώρα σε πολύ υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα και έχει ήδη ψηφίσει μέτρα ύψους 5,1 δισεκατομμυρίων ευρώ, τα οποία θα μπουν σε εφαρμογή το 2019 και το 2020.

Τα μέτρα αυτά θα θίξουν τους πιο αδύνατους. Οι πρόσφατες περικοπές συντάξεων, η μείωση του αφορολόγητου, η «πρώτη φορά Αριστερά» φορολογία εισοδημάτων σε ανθρώπους που κερδίζουν 400-500 ευρώ το μήνα, αυτή είναι, δυστυχώς, η παρακαταθήκη, που κληροδοτεί ο κ. Τσίπρας.

Κυρίες και κύριοι, καταψηφίζουμε τον προϋπολογισμό, για όλους αυτούς τους λόγους. Όμως να θυμάστε, τρία χρόνια πριν, τα πράγματα ήταν καλύτερα. Ακόμη και σήμερα, ο κ. Τσίπρας μπορεί να προσφέρει υπηρεσίες θετικές προς την πατρίδα. Φύγετε άμεσα. Είναι το καλύτερο, που έχετε να κάνετε!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κι εγώ σας ευχαριστώ, αλλά θα σας παρακαλέσω να εφαρμόσουμε τη σειρά και τους χρόνους.

Τώρα θα μιλήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Μαντάς, μετά οι κύριοι Σπαρτινός και Καραγκούνης και μετά ο Υπουργός κ. Κοντονής.

Κύριε Μαντά, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Είναι ο τελευταίος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος για σήμερα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ναι, για σήμερα δεν υπάρχει άλλος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν υπάρχει άλλος για σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ναι, το ξέρω.

Κύριε Μαντά, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν νομίζω ότι είναι κοινοτοπία να επισημάνω ότι το γύρισμα για το νέο χρόνο, το 2018, βρίσκει την Ευρώπη και τον κόσμο ολόκληρο σε μια σύνθετη εξέλιξη, με πολλά ανοιχτά ζητήματα και προκλήσεις. Η χρονιά που διανύουμε, κλείνει, πρώτα από όλα, με ανοιχτό

το μέτωπο του παλαιστινιακού, μετά την απαράδεκτη απόφαση Τραμπ, που βάζει φωτιά στη Μέση Ανατολή. Κλείνει με τα ζητήματα της κλιματικής αλλαγής σε πρώτη προτεραιότητα, που απαιτούν επείγουσες αποφάσεις από το σύνολο των χωρών και δεν επιτρέπουν σε καμία υπερδύναμη να «νίπτει τας χείρας της».

Κλείνει με τα μεταναστευτικά και προσφυγικά ρεύματα να εντείνονται μαζί με τα δράματα των ανθρώπων, όσο είναι ανοιχτά τα μέτωπα του πολέμου, οι ανισότητες και η φτώχεια, με μια Ευρώπη που βρίσκεται μπροστά σε κρίσιμες αποφάσεις και επιλογές για το μέλλον της στο φόντο των απαράδεκτων προτάσεων Τουσκ για το μεταναστευτικό, στο φόντο του Brexit και της γερμανικής κυβερνητικής αβεβαιότητας, στο γκρίζο υποκριτικό φόντο των νόμιμων και ηθικών Panama και Paradise Papers, με επείγουσες τις ανάγκες για βαθιές αλλαγές, για μια Ευρώπη κοινωνική, μια Ευρώπη της αλληλεγγύης, ανοιχτή, χωρίς λιτότητα και δραματικές ανισότητες, μια Ευρώπη που μόνο με αυτά τα χαρακτηριστικά μπορεί να υπάρξει ως Ένωση απέναντι στις εθνικιστικές αναδιπλώσεις και στις σκοτεινές προοπτικές, που συγκροτεί η νέα άνοδος φασιστικών και ακροδεξιών μορφωμάτων, καθώς και στα χτυπήματα της τρομοκρατίας στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες.

Σε αυτό το πλαίσιο, η χώρα μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τις βαθιές πληγές από τη μακρόχρονη παραμονή της στα μαρμάρια και στους σκληρούς δημοσιονομικούς κανόνες προσαρμογής, είναι ένας πόλος σταθερότητας, ειρήνης και φιλίας για την ευρύτερη περιοχή. Και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε, παρά τις όποιες αντίθετες προσεγγίσεις στην άσκηση και στον προσανατολισμό των διεθνών μας σχέσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έκανα αυτή την εισαγωγή -κατά τη γνώμη μου αναγκαία- για να σκεφτόμαστε πιο συνολικά το πλαίσιο του κόσμου και της Ευρώπης, όταν συζητάμε τον προϋπολογισμό της χώρας μας, μιας χώρας μικρής αλλά ιστορικής, με αναμφισβήτητη επίδραση στη διαμόρφωση της ανθρωπίνης περιπέτειας, με μοναδική γεωπολιτική θέση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συνηθίζουμε να λέμε αυτές τις ημέρες ότι ο προϋπολογισμός του 2018 βρίσκεται με το ένα πόδι στο τρίτο πρόγραμμα, στο τρίτο μνημόνιο και με το άλλο εκτός. Σε αυτήν την κατεύθυνση είναι τα πράγματα. Έτσι είναι τα πράγματα.

Όλοι το δέχονται και το παραδέχονται, εκτός ίσως από τυφλές αντιπολιτευτικές προσεγγίσεις, ενώ γνωρίζουν πάρα πολύ καλά ότι η χώρα μπορεί να πάει στην άλλη πλευρά. Δεν είναι, προφανώς, ένας μύθος που προσπαθεί να χτίσει ο ΣΥΡΙΖΑ. Είναι μία πραγματικότητα που διαμορφώνεται με μεγάλες θυσίες, αλλά και σκληρή δουλειά και προσήλωση στον οδικό χάρτη.

Υπάρχουν ισχυρές ενδείξεις για μία τέτοια εξέλιξη. Σταχυολογώ ορισμένες. Το γρήγορο κλείσιμο της τεχνικής συμφωνίας της τρίτης αξιολόγησης, η πτώση των ελληνικών ομολόγων κάτω από το φράγμα του 4% μετά από έντεκα χρόνια, η επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων για τρίτη συνεχή χρονιά με υπεραπόδοση και πολλές άλλες.

Δεν υποτιμούμε, βεβαίως, τις δυσκολίες και τα πιθανά εμπόδια, την πολύ σκληρή δουλειά που έχουμε ακόμη μπροστά μας μέχρι να φτάσουμε στον Αύγουστο του 2018 και κυρίως μετά. Και λέω μετά, με την έννοια των πειστικών αναγκών της ελληνικής κοινωνίας και την ισχυροποίηση των αιτημάτων για κάλυψή τους, αλλά και την ταυτόχρονη απαίτηση για τήρηση των κανόνων και των μεταρρυθμίσεων που επιβάλλονται από το πλαίσιο στο οποίο βρίσκεται η χώρα μας, όπως και της ανάγκης για βαθιές, προοδευτικές μεταρρυθμίσεις και παρεμβάσεις, σε όφελος της κοινωνικής πλειοψηφίας, ως πρόταγμα της δικής μας Αριστεράς.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό, για κάθε προϋπολογισμό, έχει ιδιαίτερη βαρύτητα για τον δημόσιο διάλογο, για τις ζωές των ανθρώπων, για το μέλλον της χώρας. Είναι ταυτόχρονα αναγκαστικά και απολογισμός της προηγούμενης χρονιάς, αν και το μέλλον πάντοτε έχει μεγαλύτερη ελκτική δύναμη, καθώς το παρελθόν είναι ήδη βιωθέν.

Ο προϋπολογισμός του 2018 είναι, όπως είπαμε, ήδη στο μεταίχμιο για το πέρασμα σε μία νέα κατάσταση λιγότερης επιτρο-

πείας, μεγαλύτερων ελευθεριών, άρα και μεγαλύτερης ευθύνης στις ασκούμενες πολιτικές. Είναι αναμφίβολα κομβικός και δύσκολος αναφορικά με τους δημοσιονομικούς του στόχους, δηλαδή την επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος 3,5%, αλλά εμπεδώνει τη σταθεροποίηση της οικονομίας και τη βελτίωση του κλίματος.

Ο προϋπολογισμός του 2018 προδιαγράφει την αναγκαία προετοιμασία για την ασφαλή και βιώσιμη έξοδο από την αυστηρή επιτροπεία του μνημονίου, ώστε να μην υπάρχει ανάγκη γραμμής στήριξης, την οποία άκουσα με έναν έμμεσο τρόπο να την υποστηρίζει στη ομιλία του ο κ. Βενιζέλος -θα επανέλθω σε μικρή παρέμβαση για ορισμένα ζητήματα αύριο- με τη δημιουργία μαζιλαριού ασφαλείας πάνω από τα 10 δισεκατομμύρια ευρώ.

Σε αυτόν τον προϋπολογισμό δεν ενσωματώνονται, παρά τις κραυγές και την καταστροφολογία των συστημικών μέσων μαζικής ενημέρωσης, νέα δημοσιονομικά μέτρα. Ωστόσο, πράγματι, ενεργοποιούνται μέτρα ενός δισεκατομμυρίου.

Έχει μία σημασία να δούμε ποια είναι αυτά. Είναι, πράγματι, η κατάργηση της απαλλαγής από ιατρικές δαπάνες 121 εκατομμύρια ευρώ, αλλά είναι ταυτόχρονα και η κατάργηση της φοροαπαλλαγής του 25% από τους Βουλευτές και τους δικαστικούς που είναι 40 εκατομμύρια ευρώ. Είναι η κατάργηση της έκπτωσης του 1,5%, που δεν είναι ούτε 10 ευρώ επιβάρυνση τον χρόνο για κάθε φυσικό πρόσωπο, είναι όμως επιβάρυνση. Είναι, επίσης, η φορολογία του Airbnb που φθάνει τα 48 εκατομμύρια ή μήπως θα έπρεπε να απαλλάσσονται από τη φορολογία; Είναι και η αύξηση κατά 178 εκατομμύρια από την αύξηση του ΑΕΠ. Είναι και αυτό μέσα.

Όλα τα παραπάνω είναι από τα έσοδα. Η δε αύξηση στους φόρους κατανάλωσης, που είναι 439 εκατομμύρια, προκύπτει αποκλειστικά από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στα καπνικά, που ενώ τον είχαμε ψηφίσει από τις αρχές του 2017, μέχρι τα μέσα της χρονιάς τα τσιγάρα πουλιόντουσαν με τον παλιό φόρο. Συνεπώς για το 2018, που δεν θα συμβαίνει αυτό, αναμένουμε αυτό το ύψος των νέων εσόδων.

Ο προϋπολογισμός του 2018 είναι κοινωνικά μεροληπτικός υπέρ της μεγάλης πλειοψηφίας των συμπολιτών μας. Όσοι ισχυρίζονται, εξακολουθούν να ισχυρίζονται -το άκουσα και από κορυφαία στελέχη της Νέας Δημοκρατίας σήμερα, όχι από τον κ. Σταϊκούρα- ακολουθώντας διάφορα non paper, ότι μειώνεται κατά 1.600.000.000, γνωρίζουν ότι δεν είναι αυτό αληθές ή είναι απολύτως άσχετοι, καθώς έχουν δοθεί πλήρεις απαντήσεις από το οικονομικό επιτελείο και από τους αρμόδιους Υπουργούς.

Γνωρίζουν, για παράδειγμα, ότι οι παροχές του κοινωνικού μερίσματος, 700.000.000 ευρώ για τις ευάλωτες ομάδες, συν τα 315.000.000 ευρώ για την επιστροφή των παρανοήτως παρακρατηθέντων, δεν μπορεί να αποτυπωθούν ξανά στον προϋπολογισμό του 2018.

Όμως αυτό που ξεχωρίζει στον προϋπολογισμό του 2018 είναι, κατά τη γνώμη μου, οι στοχευμένες δράσεις για την οικογένεια και την παιδική φτώχεια. Τα οικογενειακά επιδόματα, παρά τις ειδήσεις για κατάργηση, αυξάνονται κατά 260.000.000 ευρώ, δηλαδή κατά 40%.

Γίνεται ο αναγκαίος εξορθολογισμός, που, πράγματι, για ορισμένες κατηγορίες εισοδηματικά πιο υψηλές πολυτέκνων, επιφέρει μειώσεις, αλλά ωφελούμε συνολικά -τα ανέλυσε και η αρμόδια Υπουργός- πολύ περισσότερους, ειδικά στην κατηγορία με εισόδημα έως 27.000 ευρώ, ενισχύοντας ουσιαστικά για πρώτη φορά και το πρώτο και το δεύτερο παιδί με 260.000.000, όπως είπα, αύξηση.

Με πρόσθετα 40.000.000 ευρώ εκατόν τριάντα οκτώ χιλιάδες μαθητές δημοτικού θα τρώνε το 2018 ζεστά γεύματα, ενώ επίσης αυτήν τη χρονιά θα προστεθούν δέκα χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας σε τετρακόσιες νέες δομές για βρέφη και νήπια.

Τέλος, ο προϋπολογισμός του 2018 δημιουργεί το έδαφος για να έχουμε ανάπτυξη της τάξης του 2,5% του ΑΕΠ. Όσοι μας κατηγορούν και λένε ότι αυτό δεν γίνεται, γιατί αποτύχατε το 2017 και γιατί είστε εναντίον των επενδύσεων, καθώς και πολλά άλλα, αγνοούν σκόπιμα πάρα πολλά πράγματα.

Μεταξύ αυτών που αγνοούν είναι και η διάρκεια της διαπραγματεύσεως, της σκληρής διαπραγματεύσεως πράγματι, για το κλεί-

σιμο της δεύτερης αξιολόγησης και οι διαφορές που υπήρχαν - και αυτό τράβηξε τη διαπραγμάτευση έτσι- ανάμεσα στους θεσμούς. Αυτό αποδείχθηκε στη συνέχεια αναντίρρητα και δεν νομίζω ότι κανείς μπορεί στα σοβαρά να ισχυριστεί ότι αυτός δεν ήταν ένας βασικός λόγος που όλο αυτό το χρονικό διάστημα - δηλαδή το πρώτο εξάμηνο, αν θέλετε- καθορίστηκε από τη διαδικασία για τη δεύτερη αξιολόγηση.

Αγνοούν, επίσης, σκόπιμα ότι ήδη έχουμε για τρία συνεχή τρίμηνα ανάπτυξη, ότι έχουμε σημαντική ανάπτυξη εξαγωγών, κυρίως βιομηχανικών, κατά 7,6%, αύξηση της βιομηχανικής δραστηριότητας κατά 5,3% το πρώτο επτάμηνο του 2017, αύξηση των άμεσων ξένων επενδύσεων 142% το 2016 και νέα άνοδο τους πρώτους εννέα μήνες κατά 69%, ότι έχουμε θεαματική απορρόφηση του ΕΣΠΑ.

Παρουσιάστηκε αυτό το στοιχείο σήμερα και είναι αναμφισβήτητο, αφού κλείσαμε με επιτυχία το χάος που παραλάβαμε, πραγματικά, από το προηγούμενο πρόγραμμα και βρεθήκαμε να είμαστε στη δεύτερη θέση στην Ευρώπη για την αξιοποίηση του προγράμματος Γιούνκερ. Το ίδιο το Eurogroup στις 15 Ιουνίου σημείωσε την εξαιρετική αξιοποίηση των πόρων, που έφερε στην Ελλάδα πάνω από 11.000.000.000 ευρώ τα δύο τελευταία χρόνια.

Παρ' όλα αυτά, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν ισχυριζόμαστε ότι όλα γίνονται τέλεια. Αλίμονο. Δεν λέμε ότι δεν γίνονται παραλείψεις, δεν γίνονται λάθη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ δύο λεπτά ακόμη, κύριε Πρόεδρε

Αυτό που νομίζω ότι κυρίως επιχειρείται από την πλευρά της Αντιπολίτευσης, είναι να κρύψουν τη βασική μας προσπάθεια. Και η βασική μας προσπάθεια είναι να αλλάξουμε το παραγωγικό μοντέλο της χώρας. Η πλειοψηφία, για παράδειγμα, των επενδυτικών σχεδίων στον νέο αναπτυξιακό νόμο είναι στους κλάδους της βιομηχανίας. Αυτό είναι αλλαγή από τη μονοκαλλιέργεια, που είχαμε όλο το προηγούμενο καιρό, τουριστικών και μόνο επενδύσεων.

Προφανώς δίνεται μεγαλύτερη δυνατότητα για έλεγχο και διαφάνεια και υπάρχει διασπορά σε πάρα πολλές πλευρές και δεν δίνονται χρηματοδοτήσεις μόνο στους λίγους, που έπαιρναν τη μερίδα του λέοντος, ούτε γίνονται 100% προκαταβολές για να εμφανίζεται απορρόφηση και να δημιουργούνται στη συνέχεια κουφάρια.

Προφανώς, σέβεται τους κανόνες για την εργασία και το περιβάλλον, αποτρέποντας δήθεν ευελιξίες που μόνο κόστος θα φέρουν στην πληγωμένη αυτή χώρα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο ελληνικός λαός γνωρίζει, νομίζω, πολύ καλά, ότι κάνουμε, σε πολύ δύσκολες συνθήκες, με δύσκολους συσχετισμούς, μια πολύ μεγάλη προσπάθεια για να ανατάξουμε τη χώρα. Η προσπάθειά μας είναι ειλικρινής και έντιμη. Δεν κρύβουμε ότι με τις αναγκαστικές επιλογές, μετά το δύσκολο συμβιβασμό του καλοκαιριού του 2015, προστέθηκαν προβλήματα στους πολίτες στη χώρα μας, ότι μεγάλα τμήματα του πληθυσμού υποφέρουν, ότι είμαστε ακόμα σε συνθήκες λιτότητας. Δεν πανηγυρίζουμε, ούτε επιχαιρούμε με success story. Αφουγκραζόμαστε την κριτική των απλών ανθρώπων για λάθη και παραλήψεις, για καθυστερήσεις και ταλαιπωρία. Συνεχίζουμε, όμως, και δεν εγκαταλείπουμε αυτό το δύσκολο μέτωπο. Αντίθετα, είμαστε εδώ, παρόντες.

Θέλω να κάνω μια πολιτική εκτίμηση -και να κλείσω με αυτό-, από όλη τη συζήτηση που έχει γίνει. Κυρίες και κύριοι Βουλευτές κατά τη γνώμη μου, στο πεδίο της οικονομίας και στο πεδίο του προϋπολογισμού κατά συνέπεια, η Νέα Δημοκρατία και γενικότερα η Αντιπολίτευση, έχει ηττηθεί στρατηγικά. Γι' αυτό και δεν είναι, όπως βλέπετε, και το κύριο σημείο της αντιπαράθεσης. Επιχειρούν να πάνε την αντιπαράθεση σε άλλα πεδία. Ξέρουν πάρα πολύ καλά ότι δεν μπορούν σε αυτό το πεδίο να ασκήσουν δομική αντιπαράθεση. Έχουν χάσει στρατηγικά.

Όσο, δε, για την υπόλοιπη επιδίωξη -που δυστυχώς, συμπεριλαμβάνει και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, με διαφορετικό τρόπο βεβαίως-, θέλουν να βάλουν το ΣΥΡΙΖΑ στο ίδιο κάδρο με τους άλλους. Αυτή είναι η πραγματική επιδίωξη όλων αυτών που ζούμε το τελευταίο χρονικό διάστημα.

Είναι, λοιπόν, φανερό ότι βρισκόμαστε σε ένα μεταίχμιο. Νομίζω ότι έχουν μπει, έχουν χαραχθεί οι βασικές γραμμές και πιστεύω ότι πράγματι το 2018, την επόμενη χρονιά, μέσα από ορισμένες προϋποθέσεις θα μπορούμε να στήσουμε τη χώρα ξανά στα πόδια της.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο κ. Σπαρτινός, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, για έξι λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΑΡΤΙΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Με την ανάλογη μικρή ανοχή κι εγώ.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν πολλοί τρόποι να κριτικάρει κανείς έναν προϋπολογισμό. Κυρίαρχο, όμως, παραμένει πάντα ένα ερώτημα: Είναι παραγωγική η κριτική για τη συζήτηση και πάνω από όλα για την κοινωνία; Στοχεύει στην ανάδειξη αδυναμιών, σε προτάσεις βελτίωσης, σε ουσιαστική αντιπαράθεση, ακόμα και όταν αρνείται θετική ψήφο; Διότι και η άρνηση ψήφισής του, θα μπορούσε να περιέχει χρήσιμα στοιχεία.

Δυστυχώς, η μεγάλη πλειοψηφία όσων αρνούνται ψήφο, ήταν πολύ μακριά από μια τέτοια προσέγγιση.

Από την πλευρά του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας την πρώτη μέρα, ακούσαμε μια δικανικού, θα την έλεγα, τύπου κριτική, που αποκλειστικό σκοπό είχε την απαλλαγή, πάση θυσία, του κόμματός του. Και ακολούθησαν στη συνέχεια, βέβαια, και πολλοί άλλοι. Γιατί γνωρίζει πολύ καλά ο κύριος συνήγορος, συγγνώμη, ο κύριος εισηγητής ήθελα να πω, ότι δεν απαλλάσσονται για τα αδικήματά τους. Δεν υπάρχει πολιτική παραγραφή γι' αυτά στη συνείδηση του ελληνικού λαού.

Ανάλογη, σε διαφορετικό ρητορικό καμβά, η τοποθέτηση του εισηγητή της ΔΗΣΥ με κάποιες αισχυντηλές αποστάσεις από τη Νέα Δημοκρατία, ώστε να μην κινδυνεύει να χαλάσει την τύχη ενός ενδεχόμενου καινούριου, μελλοντικού προξενιού. Βέβαια, από αυτόν το χώρο, ο καθένας και το δικό του βιολί, ο καθένας και τη δική του σκόπευση.

Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, όταν αναφέρονται σε έννοιες όπως μνημόνιο, ύφεση, λιτότητα, ανεργία, πλεονάσματα, δίνουν την εντύπωση ότι έχουν έλθει από το υπερπέραν, ότι δεν είναι του κόσμου τούτου. Είναι κάτι σαν αερικά, εξωγήινα πλάσματα, σαν κι αυτά που κατεβαίνουν καμιά φορά στον Υμηττό και αποκαλύπτουν μυστικά. Δεν κυβέρνησαν οι άνθρωποι αυτοί, δεν διέφθειραν, δεν διεφθάρησαν, δεν κατέστρεψαν και δεν μπορούν να χωνέψουν ότι σήμερα κυβερνούν κάποιοι που δεν εννοούν να τους μοιάσουν, που πήραν πολιτικά -και όχι μόνο- ρίσκα και ανέλαβαν την ευθύνη να βγάλουν την ελληνική κοινωνία όχι μόνο από τα μνημόνια, αλλά και από τη λάσπη στην οποία είχε πέσει για πολλά χρόνια. Φαίνεται ότι αυτοί οι άλλοι τα καταφέρνουν.

Εξίσου στείρα και σκοπιμοθηρική -από άλλη κατεύθυνση βέβαια- είναι η πολεμική του ΚΚΕ, επαναλαμβάνοννη και εξασθενημένη ηχώ που έρχεται από ένα ηρωικό παρελθόν, αλλά αδυνατεί να χαράξει ένα ορατό, ελπιδοφόρο μέλλον, δίνοντας μάχες ίσα για τη συντήρηση του κομματικού κεκτημένου, σα να μη γνωρίζουν ότι η Αριστερά σχεδόν πάντα αγωνίστηκε σε συνθήκες που της επιβλήθηκαν. Εμείς δεν επιλέξαμε την πολυτέλεια να αποποιηθούμε το βάρος που μας ανατέθηκε. Αρνηθήκαμε να κερδοσκοπήσουμε από τη δυστυχία της κοινωνίας.

Εμείς δεν ισχυριστήκαμε ότι ο τρίτος προϋπολογισμός της Κυβέρνησης -αλήθεια, πόσοι από την Αντιπολίτευση ήθελαν να σκέφτονται ότι θα τριτώσει το κακό γι' αυτούς;- έχει απαλλαγεί από κάθε ίχνος λιτότητας και από όλες τις υφειακές πιέσεις που είχε φορτωθεί η χώρα, ότι έχει καταφέρει να αποσυμπιέσει φορολογικά στον επιθυμητό βαθμό κυρίως τα μεσαία στρώματα. Ισχυριζόμαστε, όμως, ότι με τρόπο συνεχώς βελτιούμενο και οι τρεις προϋπολογισμοί μας πέτυχαν ηπιότερη δημοσιονομική προσαρμογή από τους παλαιότερους, με δικαιότερη κατανομή βαρών και με στήριξη των οικονομικά ευάλωτων πολιτών.

Ο προϋπολογισμός του 2018 είναι ο τελευταίος που κατατίθεται στο πλαίσιο του προγράμματος προσαρμογής και σηματοδοτεί την είσοδο της χώρας σε μια νέα περίοδο οικονομικής, κοινωνικής, αλλά και δημοκρατικής ανάπτυξης.

Θέλω να υπενθυμίσω πολύ συνοπτικά δύο ζητήματα που ξενάει η διαστρεβλώνει η Αντιπολίτευση, ενδεικτικά της αντίληψης και της πρακτικής μας.

Από τη μια μεριά είναι το κοινωνικό κράτος, οι δημόσιες δαπάνες, η απασχόληση. Παραλάβαμε ανεργία 27%. Σήμερα είναι κοντά στο 20%. Το 2018 θα είναι σημαντικά πιο κάτω. Ολοκληρώθηκε για το 2017 το ΚΕΑ με 760 εκατομμύρια, ενώ για το 2018 θα προστεθούν άλλα 300 για την καταπολέμηση της παιδικής φτώχειας.

Παραλάβαμε σύστημα υγείας -χώρο για μεγάλες μπιζνες. Δεν είναι τυχαίο ότι η μετάδοση της επιτροπής που ασχολείται με τα σκάνδαλα στον χώρο της υγείας είναι από τις πάρα πολύ δημοφιλείς τηλεοπτικές εκπομπές για τον ελληνικό λαό. Επανιδρύσαμε την πρωτοβάθμια περίθαλψη. Προσλάβαμε προσωπικό. Εξασφάλισα δωρεάν ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη στους ανασφάλιστους. Για το 2018 δεν προβλέπεται καμία μείωση δαπανών και για το 2019, όπως σωστά είπε ο Υπουργός Ανδρέας Ξανθός, πρέπει να υπάρξει μια σαφής αύξηση.

Παραλάβαμε εκπαιδευτικό σύστημα με τα σχολεία να ξεκινάνε επί της ουσίας πολύ αργότερα από την τυπική έναρξή τους λόγω έλλειψης βιβλίων και εκπαιδευτικών, με συνεχή μείωση του προσωπικού και της ανώτατης εκπαίδευσης. Αποκαταστήσαμε τη σωστή λειτουργία των σχολείων, αρχίσαμε προσλήψεις και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Για το 2018 υπάρχει αύξηση δαπανών κατά 184 εκατομμύρια ή αλλιώς 3,6%.

Από την άλλη μεριά, την αναπτυξιακή πολιτική μας την παρουσίασε νωρίτερα αναλυτικά ο Αναπληρωτής Υπουργός Αλέξης Χαρίτσης. Δεν θέλω να επιμείνω και να επαναλάβω τα ίδια. Ανέτρεψε, όμως, ισχυρισμούς της Αντιπολίτευσης για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, την πρόοδο του ΕΣΠΑ, την πρόοδο του αναπτυξιακού νόμου.

Εγώ θα επαναλάβω ότι ο προηγούμενος αναπτυξιακός νόμος των προηγούμενων κυβερνήσεων είχε υλοποιήσει μόνο το 10% των σχεδίων, με προκαταβολές μέχρι και 100% σε επενδυτικά σχέδια κολλήτων που δεν υλοποιήθηκαν ποτέ και τώρα πρέπει να επιστραφούν ως αχρεωστήτως καταβληθέντα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας, θέλω να πω ότι βρεθήκαμε εδώ με εντολή του λαού τον Σεπτέμβριο του 2015, για να διαχειριστούμε την οικονομική κρίση, στην οποία η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ μας οδήγησαν με τις αποφάσεις τους και την υποταγή τους στα κελεύσματα εκείνων που σήμερα αναγνωρίζουν χωρίς αιδώς τις λανθασμένες πολιτικές που παρέα επέβαλαν στον ελληνικό λαό.

Δυσφορούν οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, καθώς βλέπουν ότι η χώρα μπορεί να πορευτεί σε έναν καθαρό δρόμο, σε αντίθεση με τα συμφέροντα των λίγων, των τζακιών, των παιδιών του παραδείσου, που παίζοντας με τα χαρτιά του παραδείσου χρόνια ολόκληρα υπηρετούσαν τη δική τους ιδιοτελή ανάπτυξη σε βάρος της ανάπτυξης της κοινωνίας.

Το καθήκον της Αριστεράς και των συμμάχων της είναι να σταματήσει το φαγοπότην εκείνων των εποχών και να μοιράσει τα οφέλη με δικαιοσύνη, δηλαδή με αναδιανομή και σεβασμό στους δημόσιους πόρους. Αυτό για κάποιους αποτελεί μεροληψία. Αυτή τη μεροληψία δεν θα την αρνηθούμε, γιατί αποτελεί πυλώνα της ιδεολογίας μας, της πολιτικής μας, του δικού μας προγράμματος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Σας ευχαριστώ.

Προχωρούμε στον επόμενο ομιλητή, τον κ. Καραγκούνη, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Παρακαλώ, κύριε Καραγκούνη, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά. Ο χρόνος είναι δεδομένος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούσαμε νωρίτερα τον Υπουργό Οικονομικών και τους άλλους Υπουργούς. Όλα όσα υποστηρίζει ή προσπαθεί να υποστηρίξει η Κυβέρνηση στη συζήτηση του προϋπολογισμού, έρχονται σε πλήρη αντίθεση με την πολιτική εικόνα της εποχής, η οποία, σε σχέση με την Κυβέρνηση, συντίθεται από τρία συγκεκριμένα πράγματα:

Πρώτον, κάτω από την επίφαση μιας εισαγόμενης δημοσιονομικής εξισορρόπησης που θέλει να καλλιεργήσει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ -και σε κάποιον βαθμό το δικαιούται, όχι με την έννοια ότι πιστεύει στη δημοσιονομική ισορροπία, αλλά με την έννοια ότι αποδείχτηκε ο πιο υπάκουος εφαρμοστής των μνημονίων- στην πραγματικότητα η Κυβέρνηση απλώς ανακυκλώνει το όποιο διαθέσιμο -διαρκώς μειούμενο- χρήμα υπάρχει, γονατίζοντας -με ομολογία της- από τους φόρους τη μεσαία τάξη και γενικότερα τις παραγωγικές δυνάμεις της χώρας, από τις οποίες εξαρτάται η ανάπτυξη.

Για τους ανθρώπους του ΣΥΡΙΖΑ, φυσικά, πρόβλημα δεν υπάρχει. Μισούν τους ιδιοκτήτες, μισούν τους νοικοκύρηδες, μισούν όσους πιστεύουν στη σκληρή δουλειά και σε αυτό που δικαιούνται από αυτήν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΪΣΑΣ: Τόσο μίσος;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Τόσο μίσος!

Ο μεγαλύτερος φόβος σας είναι ακριβώς να απλωθεί το μήνυμα της ιδιωτικής οικονομίας ευρύτερα στην κοινωνία. Γιατί σε μια κοινωνία οικονομικής ευμάρειας και συνεννόησης δεν θα υπάρχει ο στρατός των κατ' επάγγελμα αγανακτισμένων, που κάθε μέρα καίει τα Εξάρχεια στο όνομα της αριστερής επανάστασης. Με μία λέξη, δημοσιονομική σοβαρότητα μαζί με υπερφορολόγηση, ταξικό μίσος, που σας μίλησα πριν, και πόλεμο δεν μπορούν να συμβαδίσουν.

Όμως είπαμε, είναι οι άνθρωποι που ακόμα και τα πρόστιμα του ΚΟΚ τα διαφοροποιούν ανάλογα με το εισόδημα. Μοναδική περίπτωση στα παγκόσμια χρονικά! Ούτε καν στη Βενεζουέλα δεν έχουν κάνει νόμο με τέτοιο αποκάλυπτο ταξικό μίσος, για το οποίο, επίσης, σας μίλησα.

Δεύτερον, όχι μόνο ο προϋπολογισμός ακούγεται παράφρονος μέσα σε αυτό τον παροξυσμό παροχών προς ημετέρους, που κάνετε με κάθε τρόπο, αλλά το πρόβλημα είναι ακόμα μεγαλύτερο. Γιατί παρά τα εύσημα που λαμβάνει ο κ. Τσίπρας από τους χθεσινούς, υποτιθέμενους αντιπάλους του εκτός Ελλάδος, γιατί παρά το πλασματικό αφήγημα για έξοδο στις αγορές, η αλήθεια είναι όπως τη φωτογράφησε εμμέσως πλην σαφώς πριν δύο μέρες ο κ. Ντράγκι, που είπε ότι αν η Ελλάδα χρειαστεί και άλλο πρόγραμμα θα εξαρτηθεί από την ίδια την Ελλάδα.

Ξέρετε γιατί το είπε; Γιατί όλοι γνωρίζουν ότι παρά τη γιγαντιαία δημοσιονομική προσαρμογή με κόστος τη διάλυση της μεσαίας τάξης στην Ελλάδα, στην εποχή ΣΥΡΙΖΑ η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, που είναι και το μεγαλύτερο ζητούμενο για το μέλλον, παρά την οικονομική υποτίμηση, ουσιαστικά επιδεινώθηκε.

Όποιος ξέρει την πραγματική εικόνα της οικονομίας, όσα υποστηρίζουν οι κυβερνώντες θα τα άκουγε πραγματικά σαν μια μαγική εικόνα. Γιατί, βέβαια, μετά από μια δεκαετία που η Ελλάδα έχασε το 1/4 -και πάνω- του ΑΕΠ της και ενώ το 2014 η οικονομία είχε γυρίσει σε ανάπτυξη, το μείον 0,3% του 2015, το μείον 0,2% του 2016 και ο αναμικτός ρυθμός ανάπτυξης που προβλέπει σήμερα η Κυβέρνηση, δεν σηματοδοτούν απολύτως τίποτε.

Επειδή άκουγα νωρίτερα -έγινε συζήτηση και από τους συναδέλφους- για τον κ. Χαρίτη ο οποίος προσπαθούσε ανεπιτυχώς να απαντήσει στον κ. Σταϊκούρα για τις δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, τι σας είπαμε; Πέρυσι είχατε στόχο 6,7 δισεκατομμύρια ευρώ και τελικά απορροφήσατε, σύμφωνα με τα στοιχεία του προϋπολογισμού, 6.288.000.000, δηλαδή 500.000.000 λιγότερα. Αυτό είναι ένα δεδομένο της περσινής σας αποτυχίας. Φέτος στο ενδεκάμηνο είστε στα 3.058.000.000. Δηλαδή, λείπουν, ήδη από την πραγματική αγορά 3,7 δισεκατομμύρια ευρώ.

Μας λέει ο κ. Χαρίτης: «Το τελευταίο τρίμηνο θα πετύχουμε τους στόχους, θα πιάσουμε, δηλαδή, τον στόχο των 6,7 δισεκατομμυρίων ευρώ».

Το ζήτημα, όμως, κύριοι συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, είναι ότι ο χρόνος έχει τελειώσει. Όση προσπάθεια και να κάνετε -που, δυστυχώς, δεν κάνατε όλη τη χρονιά- ο στόχος των 6,7 δισεκατομμυρίων δεν θα πιαστεί. Και στο τέλος του χρόνου αυτό θα πιστοποιηθεί. Θα σας τα λέει ο κ. Σκαϊκούρας σε έναν μήνα, ότι δεν πιάσατε τον στόχο.

Το κυριότερο, όμως -και αυτή είναι η ουσία- αυτό που, δυστυ-

χώς, θα διαπιστωθεί είναι το πόσα εκατομμύρια στερήσατε από την πραγματική οικονομία.

Ανάπτυξη, λοιπόν, δεν νοείται σε μια χώρα στην οποία τα πιο οικονομικά και δραστήρια τμήματα του πληθυσμού πληρώνουν το 70% και πλέον του εισοδήματός τους σε φόρους και εισφορές, δεν νοείται σε μια χώρα που έχασε μισό εκατομμύριο ταλαντούχους, νέους ανθρώπους και που κάθε δημοσκόπηση φέρνει τους νέους να απαντούν σε ποσοστό 75% και άνω ότι το μόνο όνειρό τους είναι να φύγουν από την Ελλάδα, δεν νοείται σε μια χώρα που πολύ σύντομα, μετά την πλήρη ανάπτυξη των συνεπειών του νόμου Κατρούγκαλου, οι συνταξιούχοι, που μέχρι τώρα απορροφούσαν τους κραδασμούς της ανεργίας, επιδοτώντας τους νεότερους, θα λαμβάνουν συντάξεις των 300 ευρώ. Σε μια τέτοια χώρα, λοιπόν, κάθε σκέψη για ανάπτυξη και επιστροφή στην κανονικότητα, με τον ΣΥΡΙΖΑ να φορολογεί ό,τι κινείται, αποτελεί φθηνή προπαγάνδα.

Πολύ φοβάμαι ότι η ιστορία των μνημονίων δεν έχει καθόλου τελειώσει και πως τα δύσκολα έρχονται, με την Ελλάδα να παραμένει για το ορατό μέλλον και σίγουρα για όσο παραμένει ο ΣΥΡΙΖΑ μια φτωχή και απελπισμένη χώρα.

Τρίτον, επειδή ακριβώς αυτά συμβαίνουν και επειδή οι άνθρωποι που μας κυβερνούν ξέρουν ποια είναι η κατάσταση της οικονομίας και ξέρουν, επίσης, ότι οι μέρες τους στην εξουσία είναι μετρημένες, αντί αυτό να τους οδηγήσει στο να προσπαθήσουν να μετριάσουν τις καταστροφικές συνέπειες της πολιτικής τους, ακούγοντας επιτέλους και την άλλη Ελλάδα, της σιωπηλής πλειοψηφίας που μοχθεί και στενάζει, αυτοί και πάλι -μοναδικό φαινόμενο στα παγκόσμια πολιτικά χρονικά, μοναδικό μέλημά τους έχουν να γαντζωθούν μέχρι την ύστατη στιγμή στην καρέκλα.

Έτσι, εκτός από το ταξικό μίσος που σπέρνουν, όπως είπα, εκτός από τη φτώχεια της οποίας είναι ενθουσιώδεις οπαδοί, γιατί θεωρούν ότι θα ελέγχουν καλύτερα μια εξασθενωμένη κοινωνία, έχουν τόσο τυφλωθεί και είναι τέτοια η δίψα τους να παραμείνουν στην εξουσία, που δεν διστάζουν πλέον να υπερβούν κάθε όριο, επιτιθέμενοι σε κάθε θεσμό του κράτους, εκκλησία, παιδεία, αστυνομία και, βεβαίως, πρωτίστως, στον εγγυητή του δημοκρατικού πολιτεύματος που είναι η δικαιοσύνη.

Σήμερα, η Ένωση Εισαγγελέων Ελλάδος με ψήφισμά της καταγγέλλει δημόσια την Κυβέρνηση για προσπάθεια χειραγώγησης της δικαιοσύνης. Και σας καταγγέλλει, κύριοι της Κυβέρνησης και κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης, ότι φτιάχνετε με τις παρεμβάσεις σας μια δημοκρατία που νοσεύει.

Και για τη σημερινή απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας για το «πόθεν έσχες», έγινε σχόλιο από την Κυβέρνηση. Και τι είπαν; «Να δούμε ποιος θα κουραστεί πρώτος». Σε τι; Στον πόλεμο; Προφανώς. Έχετε κηρύξει πόλεμο στη δικαιοσύνη. Πείτε το ξεκάθαρα, γιατί πραγματικά θα προκαλέσω οποιονδήποτε σε αυτήν την Αίθουσα να ψάξει και να μας φέρει ανάλογη περίπτωση σε δυτική χώρα -εγώ θα έλεγα και σε λατινοαμερικανική χώρα- όπου ο Υπουργός της Δικαιοσύνης να επιτιμά ανοιχτά τους δικαστές πάνω στην ετυμηγορία της και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός να τον καλύπτει, θέτοντας ως κριτήριο ελέγχου της δικαιοσύνης όχι τον νόμο, τη συνείδηση και την ελευθερία γνώμης των δικαστών, όπως αυτά προστατεύονται από το Σύνταγμα, αλλά -άκουσον-άκουσον- το κοινό περί δικαίου αίσθημα.

Σύμφωνα με αυτήν την απίθανη λογική, το πόσα κανάλια θα λειτουργούν στην Ελλάδα, το αν οι κουκουλοφόροι μπορούν να μπαίνουν και να σπάνε τα πάντα, θα πρέπει -σύμφωνα με τον ΣΥΡΙΖΑ- να αποφασίζεται δια βοής ή καλύτερα σύμφωνα με την επιθυμία του Υπουργού της Δικαιοσύνης και την επιθυμία του Πρωθυπουργού.

Ας μην κρυβόμαστε. Η Ελλάδα αυτήν τη στιγμή έχει πρόβλημα Δημοκρατίας, όπως λένε σήμερα και οι εισαγγελείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και σε μια τέτοια χώρα η συζήτηση για τον προϋπολογισμό είναι πλασματική, γιατί αν θέλουμε να δομήσουμε μια χώρα που να μπορείς ξανά να προοδεύσει οικονομικά, χρειαζόμαστε μια χώρα φιλική στην ανάπτυξη, μια χώρα συνεννόησης και όχι αντι-

παλότητας των κοινωνικών ομάδων και μια χώρα με κράτος-δικαίου που οι δικαστές θεσμικά θα προστατεύονται και δεν θα τρομοκρατούνται.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ό,τι και να πούμε σήμερα, η Ελλάδα αυτή, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ που φωνάζετε, επί του παρόντος δεν υπάρχει. Και μόνο όταν η Ελλάδα αυτή υπάρξει, μπορεί να έχει νόημα κάθε συζήτηση για την οικονομία.

Και διερμηνεύοντας αυτά που βλέπω και ακούω ιδίως στην περιφέρειά μου, θα το συνοψίσω σε τρεις μόνο λέξεις που το κωδικοποιούν νομίζω πλήρως: Κύριοι, επιτέλους, φύγετε!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Κοντονής.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν λίγη ώρα διεξήχθη στην Αίθουσα ένας ενδιαφέρων διάλογος μεταξύ του Υπουργού Οικονομικών και του κ. Βενιζέλου. Και ήταν ενδιαφέρων, διότι ο οποιοσδήποτε μπορεί να καταλάβει από αυτά που ελέγχθηκαν, τι κατάσταση παρεδόθη από τη συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ - Νέας Δημοκρατίας, τι κατάσταση παραλάβαμε και σε ποιο σημείο βρισκόμαστε.

Ο κ. Βενιζέλος, προς επίρρωση των ισχυρισμών του, κατέθεσε ένα έγγραφο του Eurogroup του Νοεμβρίου του 2014 εις το οποίο διελαμβάνοντο κάποια θετικά σχόλια για την ελληνική οικονομία. Του απάντησε ο Υπουργός Οικονομικών ότι τον επόμενο μήνα, τον Δεκέμβριο του 2014, σε νεότερο έγγραφο του Eurogroup, αυτές οι θετικές αναφορές δεν υπήρχαν. Και ο κ. Βενιζέλος το δικαιολόγησε και είπε: Μα, τον Δεκέμβριο του 2014 ήταν ήδη γνωστό ότι δεν πέτυχε με κυβερνητική πλειοψηφία η κυβέρνηση την εκλογή Προέδρου Δημοκρατίας, ότι κατέρρεε η κυβέρνηση και ότι άλλαξε η εικόνα της οικονομίας στις αγορές.

Το έγγραφο, όμως, που επικαλέστηκε ο κ. Τσακαλώτος, φέρει ημερομηνία 8 Δεκεμβρίου. Εάν θυμόμαστε καλά, οι ψηφοφορίες στην Εθνική Αντιπροσωπεία για την εκλογή Προέδρου Δημοκρατίας άρχισαν στις 17 Δεκεμβρίου και τελείωσαν στις 29 Δεκεμβρίου. Το επιχείρημα του κ. Βενιζέλου του κ. Βενιζέλου ότι είχε βάση το έγγραφο του Eurogroup είχε εκδοθεί τουλάχιστον την 30η Δεκεμβρίου, μετά την τελευταία, την τρίτη ψηφοφορία.

Τι αποδεικνύει αυτό όμως; Αποδεικνύει ότι την κατακύβη της εθνικής οικονομίας επί των ημερών της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ - Νέας Δημοκρατίας, την έβλεπαν οι πάντες. Και δεν χρειαζόνταν, βεβαίως, καμμία επιφοίτηση κάποιας θείας δύναμης οι Υπουργοί Οικονομικών στο Eurogroup για να καταλάβουν τα αυτονόητα.

Τι αποδεικνύεται; Κατά πρώτον ότι ο χώρος του ΠΑΣΟΚ δεν λείει να βάλει μυαλό. Συνεχίζουν να ψευδολογούν, συνεχίζουν να εμφανίζουν έγγραφα τα οποία διαψεύδουν τους ίδιους τους ισχυρισμούς τους. Και το βασικότερο όλων είναι ότι από την ανάπτυξη αυτών των απόψεων, ο καθένας συμπεραίνει ότι το ΠΑΣΟΚ εμμένει σταθερά στα νεοφιλελεύθερα προτάγματα, τα οποία τελικά οδήγησαν το πάλαι ποτέ κόμμα της αλλαγής σε συγκυβέρνηση με την Νέα Δημοκρατία.

Το δεύτερο ενδιαφέρον που είπε ο κ. Βενιζέλος είναι ότι η Κυβέρνηση, με αφορμή τα θέματα του πόθεν έσχες, διαμορφώνει μια θεματολογία με την οποία θα πάει στις εκλογές, η οποία είναι θεματολογία σύγκρουσης με τους θεσμούς.

Και ρωτάμε το αυτονόητο: Γιατί σύγκρουσης με τους θεσμούς; Η Κυβέρνηση έχει συγκρουστεί με κάποια από τις συνταγματικές εξουσίες που περιγράφονται; Η Κυβέρνηση είπε και τόνισε και το λέει και απόψε ότι μετά τη δημοσιοποίηση της νέας απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας επιθυμεί διακαώς τη συνεργασία με όλους, αλλά πάνω απ' όλα θέτει ένα μεγάλο ζήτημα δημοκρατίας και ισονομίας, δηλαδή τον έλεγχο όλων για όλα.

Και τονίζουμε για άλλη μια φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αν εμφολωρήσουν εξαιρέσεις, όπως διαλαμβάνεται στην προηγούμενη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας και σε αυτήν που εκδόθηκε απόψε, τότε νόμος που υποχρεώνει αληθή δήλωση «πόθεν έσχες» δεν υπάρχει και ας το καταλά-

βουμε επιτέλους όλοι.

Διότι αν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υποχρεούται κάποιος σε δήλωση και ο νόμος ή οι δικαστικές αποφάσεις του λένε ότι «έχεις υποχρέωση να δηλώσεις τις καταθέσεις σου στα τραπεζικά ιδρύματα, αλλά δεν έχεις υποχρέωση να δηλώσεις τα μετρητά στη θυρίδα που έχεις στην τράπεζα», τότε καταλαβαίνετε ότι καταδολιεύεται ο νόμος, ακυρώνεται ο νόμος, ακυρώνεται κάτι πολύ πιο σημαντικό, η λαϊκή επιταγή για διαφάνεια και έλεγχο! Αυτό είναι το σημαντικό και αυτό ας κρατήσουν όλοι!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
Η Κυβέρνηση, λοιπόν, σήμερα επανέρχεται και λέει: «Να δούμε ποιος θα κουραστεί. Η Κυβέρνηση που θα επιμένει στη διαφάνεια και στον έλεγχο ή όλοι εκείνοι, οι οποίοι συντάσσονται πίσω από καθεστώς αδιαφάνειας και μη ελέγχου;». Και θα λογοδοτήσουν όλοι στον λαό!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για την ψήφιση του προϋπολογισμού του 2018 γίνεται σε μια εξαιρετικά σπουδαία και κρίσιμη ιστορικά στιγμή για τον τόπο. Διότι το 2018 είναι το έτος εκείνο που η πατρίδα μας, ο λαός μας, ο ελληνικός λαός, βγαίνει από την επιτήρηση, βγαίνει από τα μνημόνια. Και τα μνημόνια δεν έπεσαν από τον ουρανό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Τα μνημόνια ήρθαν από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, αλλά προηγήθηκε μια πολιτική τριάντα ετών υπερδανεισμού, πλαστής ευμάρειας και κυρίως ενός συστήματος διαπλοκής και διαφθοράς που βασίλευε στη χώρα.

Αυτά, λοιπόν, που σήμερα καταγγέλλουν την Κυβέρνηση ότι δεν έχει πετύχει να επανέλθει η χώρα στο 2009 ή στο 2008, θα πρέπει να αναλογιστούν τι έκαναν επί τριάντα χρόνια, τι συμφωνίες υπέγραψαν, τι μνημόνια υπέγραψαν, με ποιον τρόπο αλυσοδέσαν τον ελληνικό λαό, όχι μόνο με τα μνημόνια, αλλά κυρίως με τις πολιτικές τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάσταση έχει αλλάξει και έχει αλλάξει από τον Ιανουάριο του 2015, τον κοντινό Ιανουάριο του 2015 που φαίνεται πλέον πολύ μακριά. Διότι ο πολιτικός χρόνος και τα επιτεύγματα αυτής της Κυβέρνησης είναι σπουδαία και μεγάλα.

Και θα ήθελα να πω ότι ακόμα και οι μάχες που χάθηκαν από αυτή την Κυβέρνηση, ιδίως το πρώτο εξάμηνο του 2015, ήταν μάχες που δόθηκαν με αποφασιστικότητα, μάχες που τελικά σταμάτησαν τον φιλελεύθερο κατήφορο, τον οποίο ακολουθούσαν η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, μαζί με τους πλέον συντηρητικούς φιλελεύθερους κύκλους της Ευρώπης.

Οι μάχες αυτές οδήγησαν και στο «αδιανόητο», να κλείνει η τρίτη αξιολόγηση χωρίς νέα δημοσιονομικά μέτρα. Ποιος θα το πίστευε αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν μερικούς μήνες, όταν η Νέα Δημοκρατία ζητούσε εκλογές γιατί δεν κλείνει η δεύτερη αξιολόγηση; Ποιος θα τα πίστευε αυτά τα πράγματα;

Θέλω, λοιπόν, να πω ότι τα επιτεύγματα της Κυβέρνησης, τα οποία δεν μας κάνουν να πανηγυρίζουμε, αλλά είναι μια νότα ενθάρρυνσης στην προσπάθεια αυτή, δεν είναι ένα και δυο. Δεν θα τα ακούσουμε αυτά ούτε από τα συγκροτήματα Τύπου ούτε από τα κανάλια της διαπλοκής. Θα τα ακούσει ο ελληνικός λαός σήμερα από την Εθνική Αντιπροσωπεία, από τους Βουλευτές που στηρίζουν την Κυβέρνηση.

Θέλω για άλλη μια φορά να τονίσω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι η Κυβέρνησή μας παρέλαβε τέλη Ιανουαρίου, αρχές Φεβρουαρίου του 2015, ένα νομοθετικό πλαίσιο μηδενικής προστασίας της πρώτης κατοικίας, διότι ο προηγούμενος νόμος είχε λήξει στις 31-12-2014 και η προηγούμενη Κυβέρνηση δεν είχε φροντίσει να τον ανανεώσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κυρίες Πρόεδρε, θα χρειαστώ πέντε λεπτά.

Παραλάβαμε μηδενική προστασία και νομοθετήσαμε με την τροποποίηση του νόμου Κατέλη, με τον νόμο Σταθάκη, την απόλυτη προστασία της πρώτης κατοικίας για δανειολήπτες μέχρι ενός ποσού, το οποίο βγαίνει κλιμακούμενο μέχρι τις 280.000 ευρώ.

Η παραπληροφόρηση δεν θα περάσει. Και πρέπει να ξέρει ο απλός Έλληνας πολίτης ότι δεν κινδυνεύει καμμία λαϊκή κατοικία οποιουδήποτε δανειολήπτη έχει λάβει στεγαστικό δάνειο από

τράπεζες. Ήταν κυβερνητική υπόσχεση το 2015, που σε δύσκολες συνθήκες υλοποίησε μονομερώς η Κυβέρνηση της Αριστεράς και σήμερα συνεχίζει να υποστηρίζει αυτή την επιλογή της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι παρεμβάσεις μας στον τομέα της δικαιοσύνης είναι συνεχείς και κινούνται σε δυο επίπεδα, ορίζοντες στο επίπεδο της αναβάθμισης των υποδομών και της αξιοποίησης του ανθρώπινου δυναμικού που υπάρχει στον χώρο της δικαιοσύνης, αλλά και της αξιοποίησης των σύγχρονων τεχνολογιών επίσης. Κάθετες με μεγάλο αριθμό νομοθετικών παρεμβάσεων από την Κυβέρνηση.

Όσον αφορά στη στελέχωση, θέλω να σας πω ότι σε δύσκολες δημοσιονομικές συνθήκες ολοκληρώθηκαν τρεις διαγωνισμοί του ΑΣΕΠ για την κάλυψη κενών οργανικών θέσεων σε όλα τα δικαστήρια της χώρας που με την πρόσληψη των επιτυχόντων θα καλυφθεί παραπάνω από το 85% των κενών οργανικών θέσεων. Εκεί που βρήκαμε κατάσταση αποστελέχωσης, η Κυβέρνηση δημιούργησε τους όρους και τις προϋποθέσεις να στελεχωθούν οι υπηρεσίες και να αξιοποιηθεί ένα μεγάλο ανθρώπινο δυναμικό.

Επίσης, στον τομέα του ανθρώπινου δυναμικού η Κυβέρνηση για δεύτερη φορά νομοθετεί αύξηση οργανικών θέσεων δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργών για να καταστεί γρηγορότερη η απονομή της δικαιοσύνης. Στον δε τομέα των νέων τεχνολογιών, συνεχίζεται η προσπάθεια για ηλεκτρονική οργάνωση της δικαιοσύνης και σας λέω με απόλυτη βεβαιότητα και χρονικό ορίζοντα μέχρι τον Οκτώβριο του 2018, ότι θα έχουμε μια άλλη δικαιοσύνη στην Ελλάδα. Εδώ είμαστε και θα τα δούμε. Επαναλαμβάνω: Τον Οκτώβριο του 2018! Είναι δήλωση, δέσμευση ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας πω ότι στον τομέα των υποδομών παραλάβαμε μια κατάσταση τραγική όσον αφορά τις κτιριακές υποδομές. Δεν θα αναφερθώ αυτή τη στιγμή σε πρωτοδικεία τα οποία έχω επισκεφτεί. Θα πω μόνο ότι μέσα στο 2018 θα ολοκληρωθεί κάτι που εκκρεμεί από το 1981, η διάσπαση του Πρωτοδικείου Αθηνών σε επιπλέον δύο νέα πρωτοδικεία στην περιοχή της Αττικής.

Όσον αφορά τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Δικαιοσύνης, θέλω να σας πω ότι και φέτος είναι αυξημένος και φτάνει τα 608.508.000 ευρώ. Και μαζί με την αξιοποίηση των προγραμμάτων ΕΣΠΑ και της δομής αξιοποίησης αυτών των προγραμμάτων που συστήσαμε στο Υπουργείο Δικαιοσύνης για πρώτη φορά, η στοχευμένη χρηματοδότηση αναγκαίων έργων και υποδομών θα συνεχιστεί και θα είναι αποτελεσματική, όπως πάντα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πού κατατείνουν όλες αυτές οι προσπάθειες; Κατατείνουν στην επιτάχυνση των δικών. Σήμερα, λοιπόν, για πρώτη φορά, ενώπιον της Βουλής, θέλω να σας παρουσιάσω στοιχεία, αριθμούς, την πραγματικότητα.

Για όλο το 2016 είχαμε εξήντα εννέα χιλιάδες εξακόσιες σαράντα οκτώ νεοεισαχθείσες υποθέσεις και εκδόθηκαν αποφάσεις ή είχαμε κατάργηση της δίκης σε ενενήντα πέντε χιλιάδες πενακόσιες εννέα. Αυτό στα διοικητικά εφετεία και πρωτοδικεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις 31-12-2014 παραλάβαμε τριακόσιες πενήντα επτά χιλιάδες εκκρεμείς υποθέσεις στα διοικητικά δικαστήρια και σήμερα ο αριθμός έχει περιοριστεί στις διακόσιες εβδομήντα εννέα χιλιάδες οκτακόσιες ογδόντα δύο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Ολοκληρώνω, κυρίες Πρόεδρε.

Έχουμε μια θεαματική βελτίωση, η οποία εντός του 2017 θα ξεπεράσει τις εκατό χιλιάδες υποθέσεις οι οποίες θα έχουν εκκαθαριστεί. Είναι ένα επίτευγμα αυτής της Κυβέρνησης. Δεν είναι δυνατόν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να μηδενίσουμε τις εκκρεμείς υποθέσεις, αλλά θα κριθούμε θετικά εάν περιορίσουμε δραστικά τον αριθμό τους. Και βλέπετε από τα στοιχεία τα οποία σας φέρνω σήμερα ότι αυτός ο στόχος επιτυγχάνεται.

Αντίστοιχη είναι η εικόνα στα πολιτικά δικαστήρια. Για το πρώτο εξάμηνο του 2017, ο δείκτης περαιώσεως των υποθέσεων, δηλαδή η αναλογία περαιωθεισών-εισερχομένων, είναι 131%. Επομένως, για κάθε μία υπόθεση που εισέρχεται, περατώνεται 1,31. Αυτά για τα πολιτικά δικαστήρια. Στα πρωτοδικεία ο δείκτης περαιώσεως είναι 117% και στα ειρηνοδικεία ακόμα ψηλότερος 135%.

Αυτή είναι η εικόνα σήμερα. Είναι μια εικόνα βελτίωσης των συνθηκών απονομής της δικαιοσύνης, επιτάχυνσης του χρόνου έκδοσης των αποφάσεων. Πιστεύουμε ακράδαντα ότι συνεχίζοντας αυτή την πολιτική, η οποία κινείται όχι μόνο στα υλικοτεχνικά, αλλά και στις θεσμικές παρεμβάσεις, όπως τόνισα στην ομιλία μου, η δικαιοσύνη μπορεί να απενεργεί το μέλλον με μεγαλύτερη αισιοδοξία.

Τελικά, ο Έλληνας πολίτης θα ξαναβρεί στη δικαιοσύνη το καταφύγιο εκείνο που του είχαν στερήσει οι μνημονιακές πολιτικές και οι πολιτικές οιοιδήποτε αρνησιδικίας, τις οποίες είχαν εγκαθιδρύσει οι προηγούμενες κυβερνήσεις, με την εγκατάλειψη της δικαιοσύνης για πάνω από είκοσι ή ακόμα και τριάντα χρόνια.

Αυτή είναι η προσφορά της Κυβέρνησης στον χώρο της δικαιοσύνης και αυτό το έργο θα συνεχιστεί μέχρι τέλους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κατά σειρά, θα πάρουν τον λόγο η κ. Τζάκρη, ο κ. Τζαβάρας, ο κ. Μιχαηλίδης και ο Υπουργός κ. Σταθάκης.

Παρακαλώ, κυρία Τζάκρη, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά. Να τηρήσουμε, όμως, τον χρόνο για να μιλήσουν όλοι.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο προϋπολογισμός του 2018 -όπως κατά κόρον ακούγεται τις τελευταίες μέρες- είναι ο τελευταίος μνημονιακός προϋπολογισμός και σηματοδοτεί την είσοδο της χώρας μας σε μια νέα περίοδο άρσης των αβεβαιοτήτων και μακράς οικονομικής σταθερότητας. Όπως άλλωστε προβλέπεται από το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο της δημοσιονομικής στρατηγικής, στα χρόνια που ακολουθούν έχει εξασφαλιστεί ο αναγκαίος δημοσιονομικός χώρος ώστε να υλοποιηθεί ένα ρεαλιστικό πρόγραμμα βιώσιμης και αειφόρου οικονομικής ανασυγκρότησης με την παράλληλη διεύρυνση της κοινωνικής προστασίας των ασθενέστερων οικονομικών στρωμάτων.

Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και το κοινωνικό μέρισμα ύψους 727 εκατομμυρίων ευρώ που έχει διανεμηθεί ήδη από την Κυβέρνησή μας. Το κοινωνικό μέρισμα αφορά το 1/3 του ελληνικού λαού με μέση ενίσχυση πάνω από 500 ευρώ και προέκυψε από τα έσοδα του ΕΦΚΑ και τα χαμηλότερα πρωτογενή πλεονάσματα που διαπραγματεύτηκε και πέτυχε αυτή η Κυβέρνηση. Εδώ υπάγεται και το επίδομα νεανικής αλληλεγγύης που θα δοθεί σε πενήντα χιλιάδες νέους άνεργους από δεκαοκτώ έως εικοσιπεννέα χρονών, όπως και το κονδύλι του προϋπολογισμού ύψους 700 εκατομμυρίων ευρώ για το κατώτατο εγγυημένο εισόδημα με στόχο την ενίσχυση των οικονομικά αδυνάτων και τη μείωση της παιδικής φτώχειας.

Και ενώ ο ρυθμός ανάπτυξης για φέτος έχει αναθεωρηθεί από το 1,8% στο 1,6%, για το 2018 προβλέπεται ρυθμός ανάπτυξης 2,5% και πρωτογενές πλεόνασμα 3,82%, ώστε να επιτευχθεί πρωτογενές υπερπλεόνασμα τουλάχιστον 600 εκατομμυρίων ευρώ για την παροχή μερισμάτων.

Το ατού όμως του προϋπολογισμού για το 2018 είναι άλλο και θα οφείλεται ως επί το πλείστον για μία ακόμη χρονιά στα έσοδα του ΕΦΚΑ, με τις προβολές να δείχνουν πλεόνασμα στον κοινωνικό προϋπολογισμό της τάξεως των 859 εκατομμυρίων ευρώ.

Ουσιαστικά, εάν επιβεβαιωθούν οι προβλέψεις αυτές, επιτυγχάνεται ο συμφωνηθείς στόχος για πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% χωρίς την ανάγκη εμπροσθοβαρούς ισχύος από το 2018 μέτρων του μεσοπρόθεσμου -όπως για παράδειγμα η μείωση του αφορολόγητου- όπως κινδυνολογεί και σπεκουλάρει η Αντιπολίτευση.

Στις αιτιάσεις δε της Αντιπολίτευσης ότι δεν προχωρά η εκκαθάριση των συντάξεων για να εμφανίζεται πρωτογενές πλεόνασμα, επισημαίνεται ότι στον προϋπολογισμό του 2018 έχει προβλεφθεί η πλήρης εκκαθάριση όλων των εκκρεμοτήτων στο θέμα των συντάξεων και η παράλληλη επίτευξη του στόχου για το πρωτογενές πλεόνασμα.

Στον νέο προϋπολογισμό επομένως οι μακροοικονομικοί δείκτες ανακάμπτουν, η ανεργία οδεύει μειούμενη, οι προβλέψεις για αυξημένες στις παραγωγικές επενδύσεις και τις εξαγωγές είναι θετικές, οι συντελεστές παραγωγής είναι προσιτοί και η χώρα καθίσταται ελκυστικός επενδυτικός προορισμός για την

προσέλκυση άμεσων ξένων επενδύσεων.

Συντρέχουν ως εκ τούτου για πρώτη φορά ευνοϊκές προϋποθέσεις για να λειτουργήσουν οι τρεις βασικοί πυλώνες της οικονομίας που συμβάλλουν στην αύξηση του πλούτου σε μια χώρα, δηλαδή οι επενδύσεις, οι εξαγωγές και οπωσδήποτε η κατανάλωση. Τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της οικονομίας, συμπεριλαμβανομένου του τουρισμού και της εξυπνης οικονομίας, συντελούν στη δυναμική αναδιάρθρωση της και εξασφαλίζουν βιωσιμότητα στους ρυθμούς μεγέθυνσης.

Βέβαια η βελτίωση των μακροοικονομικών μεγεθών θα χρειαστεί κάποιο χρόνο για να περάσουν στην πραγματική οικονομία. Στόχος μας είναι η αναπτυξιακή πορεία της χώρας να μεταφραστεί σε νέες θέσεις εργασίας και μάλιστα σε αξιοπρεπείς θέσεις εργασίας και σταθερές, να αποκτήσει κοινωνικό αντίκρισμα. Μετά την έξοδο, όμως, από το μνημόνιο μπορούμε να επιταχύνουμε τους ρυθμούς ανάπτυξης, τις παραγωγικές επενδύσεις με στόχο να αξιοποιήσουμε τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας μας και να πολλαπλασιάσουμε τα μέχρι σήμερα θετικά αποτελέσματα σε νέες θέσεις εργασίας.

Και αυτό θα το κάνουμε σε αμοιβαία συνεργασία με την κοινωνία. Θα αξιοποιήσουμε τα δικά της προτάγματα, τις δικές της ανάγκες όπως αυτές καταγράφονται στα αναπτυξιακά συνέδρια που αυτή τη στιγμή διεξάγονται σε ολόκληρη τη χώρα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι στόχοι για τα βασικά μεγέθη του προϋπολογισμού είναι εναρμονισμένοι με αυτού του μεσοπρόθεσμου προγράμματος δημοσιονομικής στρατηγικής και η επίτευξη τους οδηγεί στην ολοκλήρωση του προγράμματος βοήθειας και στην έξοδο από τα μνημόνια.

Η έξοδος βέβαια από τη μνημονιακή πολιτική είναι ο συνδυασμός μιας σειράς προϋποθέσεων, που επιδιώκουμε να έχουν θετική έκβαση. Πρώτ' απ' όλα, πρέπει να κλείσουν έγκαιρα η τρίτη και η τέταρτη αξιολόγηση. Στη συνέχεια θα πρέπει να προσδιοριστούν τα μεσομακροπρόθεσμα μέτρα για την ελάφρυνση του χρέους, η συζήτηση για την οποία θα ξεκινήσει πριν από την ολοκλήρωση του προγράμματος σύμφωνα με τις δηλώσεις Ντομ-πρόφσκι στο Παρίσι την προηγούμενη εβδομάδα στο περιθώριο της διάσκεψης για το κλίμα.

Και βέβαια μεγάλο μέρος της συζήτησης αυτής θα αφορά τη σύνδεση της ελάφρυνσης του χρέους με την ανάπτυξη, τη λεγόμενη ρήτρα ανάπτυξης, ώστε αν έχουμε χαμηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, να έχουμε περισσότερα μέτρα για το χρέος και αν έχουμε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, το αντίστροφο.

Με αυτόν τον τρόπο καθιστούμε τους εταίρους μας συνεταίρους στην προσπάθειά μας να πετύχουμε ισχυρούς αναπτυξιακούς ρυθμούς στην οικονομία. Αυτά τα στοιχεία είναι που δίνουν τη βεβαιότητα στις αγορές ότι το ελληνικό χρέος βαίνει σε τροχιά βιωσιμότητας, γι' αυτό αποκλιμακώνονται οι τιμές των ελληνικών ομολόγων, γι' αυτό ανοίγει σταδιακά ο δρόμος για έξοδο στις αγορές και το τέλος των μνημονίων. Θα πρέπει, βεβαίως, να συνεχιστούν με επιτυχία και οι δοκιμαστικές έξοδοι στις αγορές για δανεισμό.

Με αυτές, λοιπόν, τις προϋποθέσεις, που θα λάβουν χώρα μέσα στο 2018, τον επόμενο Αύγουστο είναι βέβαιη η έξοδος από τη μνημονιακή επιτροπεία. Η Κυβέρνησή μας θα επιδιώξει καθαρή έξοδο χωρίς μνημόνιο σε αμοιβαία συνεργασία και συνεννόηση με τους δανειστές μας. Βεβαίως, μέχρι τότε υπάρχει πολύς δρόμος μπροστά μας. Θα πρέπει να υλοποιηθούν τα προαπαιτούμενα, τα οποία είναι πολλά και δύσκολα, ώστε να μην υπάρξει καμία εκκρεμότητα, προκειμένου το πρόγραμμα να ολοκληρωθεί έγκαιρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από οκτώ χρόνια μνημονίων επιτέλους υπάρχει φως στο τέλος του τούνελ για την Ελλάδα. Οι θυσίες των Ελλήνων όλα αυτά τα χρόνια της κρίσης πιάνουν τόπο, η αισιοδοξία επιστρέφει, η χώρα μας απελευθερώνεται από την πολιτική της τρόικα και επανακτά τον έλεγχο της μοίρας της.

Ξεφεύγοντας, όμως, από την προστασία των δανειστών του ΕΣΜ και του ΔΝΤ, η χώρα θα εκτεθεί σε δανεισμό στις διεθνείς αγορές κεφαλαίων και χρήματος και μάλιστα με αποδόσεις όχι

απαγορευτικές, που στη συνέχεια θα βελτιώνονται συνεχώς καθώς θα βελτιώνεται ο δείκτης χρέους προς το ΑΕΠ, όσο υπάρχει πραγματική αύξηση του ΑΕΠ και επομένως πραγματική ανάπτυξη. Επίσης, θα απομειώνεται σταδιακά το ρίσκο, θα αποκλιμακώνονται τα spread των ελληνικών ομολόγων έναντι των γερμανικών και θα ενισχύεται ο παράγων εμπιστοσύνης, που είναι σημαντικός παράγοντας για την απόδοση. Επιπλέον, η εμπιστοσύνη αυτή θα φέρει πίσω και άλλες καταθέσεις στις τράπεζες και θα ενθαρρύνει τις επιχειρήσεις να αξιοποιήσουν τα ρευστά τους διαθέσιμα σε επενδύσεις.

Βεβαίως, την επόμενη ημέρα του μνημονίου θα πρέπει να συνεχιστεί και να επεκταθεί με επιμονή και προσήλωση το μεταρρυθμιστικό εγχείρημα που έχει ξεκινήσει στη δημόσια διοίκηση, στον ρυθμιστικό ρόλο του κράτους, στη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και να προωθηθούν άμεσες δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις που έχουν σημείο αναφοράς το νέο αναπτυξιακό πρότυπο και τη ενίσχυση του εξωστρεφούς προσανατολισμού της εθνικής οικονομίας. Όλα αυτά για να έχουν βέβαια ευτυχή έκβαση είναι της άποψης ότι θα πρέπει να υπάρχει προηγουμένως συνεννόηση όλων των πολιτικών δυνάμεων της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι με τον προϋπολογισμό του 2018 ολοκληρώνεται το τρίτο μνημονιακό πρόγραμμα και δημιουργούνται προϋποθέσεις για να ανακτηθεί η χώρα μας την απολεσθείσα ανεξαρτησία της ως προς το αποφασίζουν και να μπει κάτω από την καθοδήγηση της Κυβέρνησής μας στην τροχιά της σταθερής και δίκαιης ανάπτυξης. Αυτό σε καμμία των περιπτώσεων δεν σημαίνει ότι μετά το καλοκαίρι του 2018 θα τρώμε όλοι με χρυσά κουτάλια, ούτε βέβαια σημαίνει ότι θα επανέλθουμε στην πριν από το 2010 κατάσταση. Η χώρα μας δεν πρέπει επ' ουδενί να διολισθήσει σε μια νέα κατάσταση δημοσιονομικής κρίσης.

Σημαίνει, όμως, ότι η Κυβέρνησή μας θα έχει μεγαλύτερη δημοσιονομική ευχέρεια να αντιμετωπίσει τις ανισορροπίες στην οικονομία με κοινωνικά πρόσημο και να χαράξει μια περισσότερο ανεξάρτητη οικονομική πολιτική για τον περιορισμό των συνεπειών της κρίσης και τη βελτίωση του κοινωνικού κράτους. Σημαίνει ότι η Ελλάδα θα μπει σε ένα νέο παραγωγικό μοντέλο απαλλαγμένο από τις αμαρτίες του παρελθόντος.

Αγαπητοί συνάδελφοι, οφείλουμε σήμερα όλοι να ομολογήσουμε ότι βιώνουμε για πρώτη φορά, μετά από οκτώ χρόνια, περιβάλλον πολιτικής και οικονομικής σταθερότητας με διόρθωση των μακροοικονομικών δεικτών, θετικές προβλέψεις της Κομισιόν για την επόμενη χρονιά, προστασία και ενίσχυση του εισοδήματος των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, προϋποθέσεις ενθαρρυντικές για νέα επενδυτικά κεφάλαια και αγορές.

Στόχος μας πρέπει να είναι να μετασχηματίσουμε το αφήγημα της επόμενης ημέρας των μνημονίων σε μια πραγματικότητα που οριοθετείται από το θετικό πρόσημο μιας δίκαιης για πρώτη φορά ανάπτυξης το προϊόν της οποίας θα το απολαμβάνουν όλοι ανεξαιρέτως οι Έλληνες πολίτες και όχι μόνο προνομιακές μειοψηφίες, όπως γίνονταν μέχρι τώρα. Αυτός είναι ο στόχος της Ελληνικής Κυβέρνησης και αυτό θα κάνουμε πράξη έστω και αν περάσουμε από αρκετές συμπληγάδες και δυσκολίες. Δεν θα σταματήσουμε πουθενά μέχρι να επιτύχουμε τον στόχο μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κ. Τζάκρη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα επτά μαθήτριες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο Γυμνάσιο Κέρκυρας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Τζαβάρας από τη Νέα Δημοκρατία, για έξι λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρό-

εδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, πράγματι μετά από πολλή ώρα, παρακολουθώντας τους ομιλητές που παρήλασαν από το Βήμα, είμαι σε θέση να κατανοήσω γιατί ο εκλεκτός συνάδελφος, ο καθηγητής Κώστας Δουζίνας, επέλεξε σήμερα έναν πρωτότυπο τρόπο για να προσεγγίσει τα ζητήματα του προϋπολογισμού, για τα οποία κάνει λόγο η Εθνική Αντιπροσωπεία σήμερα μέσα από τα κόμματα.

Και βέβαια, αυτός ο τρόπος είναι εντυπωσιακός, γιατί διάλεξε την ερμηνευτική των ονείρων του Φρόυντ, για να αποτυπώσει αυτό που συμβαίνει σήμερα εδώ. Και δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά, γιατί παρακολουθώντας όλους ανεξαιρέτως τους Βουλευτές της Πλειοψηφίας, μαζί και τους Υπουργούς, βλέπω, διαπιστώνω -και ειλικρινά εκπλήσσομαι- ότι αναφέρονται σε μια εφιαλτική πραγματικότητα με όρους ονείρου. Και μέσα από αυτούς του είδους τις ονειρολογίες προσπαθεί ο ελληνικός λαός να καταλάβει μήπως ζει και αυτός ένα όνειρο, το οποίο δεν έχει φτάσει στο σημείο να καταλάβει αν οφείλεται σε έναν εφιάλτη που του ετοιμάζει η Κυβέρνηση ή σε μια δεινή δοκιμασία που του έχει κατασκευάσει αυτό που σήμερα λέγεται για «πρώτη φορά αριστερά» στην εξουσία.

Δεν θα μπορούσε να μη μείνει χωρίς σχόλιο ο τρόπος, με τον οποίο απευθύνθηκε ο Υπουργός Οικονομικών προς τον πρώην Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ και Αντιπρόεδρο της προηγούμενης Κυβέρνησης, όταν πράγματι με έναν τρόπο που είχε μια έπαρση και μια αυθάδεια, θα έλεγα, τον ρώτησε «πώς είναι δυνατόν να τα έχετε κάνει όλα σωστά και να είστε πολιτικά επιτυχημένος;».

Μα, κατά τον ίδιο τρόπο, κύριε Υπουργέ, που και εσείς χωρίς να έχετε κάνει τίποτα απ' ό,τι χρειάζεται ο τόπος για να βγει από την κρίση, αισθάνεσθε πολιτικά επιτυχημένος.

Δεν θα μπορούσε να δοθεί άλλη εξήγηση σε αυτό του είδους την έπαρση και την αλαζονεία για έναν πολιτικό που προσπαθεί και αγωνίζεται, κατά όπωσ το παραδέχεται και το υποστηρίζει, να δώσει λύση στα προβλήματα, να μην τιμά τουλάχιστον τις υπογραφές που έχει βάλει αυτή η Κυβέρνηση τον Φεβρουάριο του 2015, όταν με την πρώτη παράγραφο της δήλωσης που έκανε τότε -στη θέση του υπήρχε ο κ. Βαρουφάκης-, αναγνωρίζει ότι η προηγούμενη Κυβέρνηση κατέβαλε πολύ σημαντικές και ουσιαστικές προσπάθειες για να βγει ο τόπος από τη δεινή δοκιμασία.

Και την ίδια ακριβώς δήλωση κάνατε απέναντι στους εταίρους της Ευρώπης και το Ταμείο, όταν στις 13 -αν δεν απατώμαι- ή 15 Ιουλίου του 2015 εσείς ο ίδιος με την πλάτη στον τοίχο ή -δεν ξέρω πώς, εν πάση περιπτώσει- εκβιαζόμενος αναγκαστήκατε, όπως λέτε, να αναγνωρίσετε ότι οι προηγούμενοι τα έκαναν καλά.

Γιατί, λοιπόν, σήμερα δεν αναλαμβάνετε τουλάχιστον την ευθύνη, η οποία προκύπτει από αυτές τις δηλώσεις που κάνατε και δεν προσπαθείτε μέσα σε ένα πνεύμα συνεννόησης με τις άλλες παρατάξεις να δώσετε στον ελληνικό λαό την εντύπωση ότι εδώ μέσα σε αυτή την Αίθουσα που διακονείται και υπηρετείται η λαϊκή κυριαρχία, υπάρχει μια προσπάθεια ο ένας να κατανοήσει τις θέσεις του άλλου. Όμως μιλάτε ο καθένας με έναν λόγο που επιστρέφει στον εαυτό σας, έναν λόγο που ακροατή έχει εσάς και σόους ανήκετε στο ίδιο κόμμα. Είναι δυνατόν αυτό να λέγεται δημοκρατικός διάλογος;

Πάνω απ' όλα, είπε προηγουμένως, γιατί πράγματι με εντυπωσίασε ο κ. Δουζίνας, ότι έχει πολύ μεγάλη αξία αυτό το όνειρο που αναφέρει ο Φρόυντ στο συγκεκριμένο έργο του για την αμηχανία εκείνου που αισθάνεται γυμνός ή είναι γυμνός στον ύπνο του.

Εγώ θα σας έλεγα να δείτε και μια άλλη περίπτωση, το όνειρο του φλεγόμενου παιδιού, που αφού έχει πεθάνει, πιάνει το χέρι του πατέρα του και επιτακτικά του λέει: «Πατέρα, δεν με βλέπεις; Καίγομαι!».

Προσέξτε, λοιπόν, γιατί καμιά φορά αυτές οι δάφνες, πάνω στις οποίες σήμερα νομίζετε ότι αναπαύεστε, μπορεί να αποδειχθούν στην επικείμενη πολιτική αλλαγή στάχτες και τότε να καταλάβετε πόσο αινιγματικά απροσδιόριστη είναι αυτή η φράση ενός μεγάλου ευρωπαίου ποιητή, όταν αναφέρεται στις δόξες που είναι γινομένες από τις στάχτες. Αυτές έχουν μέσα τους την

ανικανότητα να περάσουν αυτό που έχει γίνει ως έργο κυβερνητικό στην ιστορία και ταυτόχρονα επισείουν τον κίνδυνο μιας λογοδοσίας, που κανένας δεν ξέρει πού μπορεί να καταλήξει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Τζαβάρα.

Βλέπω ότι ήσασταν ακριβής στον χρόνο. Δεν ξέρω εάν τον είχατε υπολογίσει.

Ακολουθεί ο κ. Μιχαηλίδης από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ και αμέσως μετά θα πάρει τον λόγο ο Υπουργός κ. Σταθάκης.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να κάνω μία παρέμβαση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Τι θέλετε, κύριε Πολάκη;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Θέλω να δώσω μια απάντηση στον κ. Τζαβάρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Δεν προβλέπεται, κύριε Υπουργέ, αλλά ορίστε έχετε τον λόγο.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Κύριε συνάδελφε, πάντα παρακολουθώ με πολλή προσοχή τις ομιλίες του κ. Τζαβάρα. Όμως μίλησε έξι λεπτά και ειλικρινά δεν κατάλαβα τι είπα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεν πειράζει.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Έχω να του πω δυο πράγματα, γιατί μίλησε για όνειρα.

Πρώτον, να σκεφθείτε μια μαντινάδα που λέει: «Στο συναπάντημα του νου με τις κορφές του ονείρου, περνοδιαβαίνουν οι καημοί και το κορμί σας φθείρουν».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Και μη χειρότερα!

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Δεύτερον, να πω και κάτι άλλο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μετά από έναν χρόνο να έρθεις να μου τα πεις αυτά!

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Μου θύμισε η ομιλία σας μια άλλη σκωπτική μαντινάδα, η οποία λέει: «Από την πόρτα σου περνά και σ' είδα αλευρωμένη και αμέσως το κατάλαβα πως τηγανίζεις ψάρια».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μετά από έναν χρόνο να έρθεις να μου τα πεις αυτά!

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Πέντε λεπτά μιλήσατε και δεν κατάλαβα τι είπατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι δεν χρειάζεται να το συνεχίσουμε άλλο.

Ορίστε, κύριε Μιχαηλίδη, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ: Για να μιλήσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για λίγο πιο πεζά και πιο προσγειωμένα πράγματα, θα ήθελα να σχολιάσω αυτές τις πρωτοφανείς απόψεις που ακούστηκαν προηγουμένως, ότι δηλαδή η έκφραση γνώμης και άποψης επί των αποφάσεων της δικαιοσύνης αποτελούν πρόβλημα για τη δημοκρατία.

Θεωρώ ότι πρόβλημα για τη δημοκρατία αποτελεί το γεγονός να παραβιάζεται η αρχή της ισονομίας για όλους τους πολίτες.

Επίσης, επιτρέψτε μου να σχολιάσω την άποψη που εκφράστηκε και η οποία πολλές φορές επαναλαμβάνεται εδώ μέσα, ότι δηλαδή δημιουργεί πρόβλημα δημοκρατίας το γεγονός ότι εμείς παραμένουμε αγκιστρωμένοι στην εξουσία, προκειμένου να διατηρήσουμε τις θέσεις μας.

Θέλω να πω ότι πρόβλημα στη δημοκρατία δημιουργεί αυτή η άποψη, το ότι δηλαδή μια δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση βρίσκεται στη διακυβέρνηση της χώρας για την κοινοβουλευτική θητεία, για την οποία έχει λάβει εντολή του ελληνικού λαού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αυτονόητο και έχει επισημανθεί από πολλούς συναδέλφους η κρισιμότητα του προϋπολογισμού του 2018. Φυσικά, αυτός ο οριακός χαρακτήρας του προϋπολογισμού δεν είναι αυτοτελής, αλλά άμεσα συνυφασμένος με τα σημαντικά διακυβεύματα του επόμενου έτους, τη συζήτηση δηλαδή για την έξοδο από το πρόγραμμα, τη συζήτηση για τη διευθέτηση του χρόνου και βεβαίως την απαρχή της μεταμνημονιακής περιόδου.

Η επιτυχής υλοποίηση των προβλέψεων του προϋπολογισμού, λοιπόν, αποτελεί αναγκαία συνθήκη των παραπάνω εξελίξεων. Θεωρούμε, όχι αόριστα, αλλά επί τη βάση των επιδόσεών μας κατά τα δύο τελευταία χρόνια ότι αυτή η υλοποίηση θα είναι επιτυχής. Αυτό, προφανώς, δεν σημαίνει ότι αρνούμαστε πως αυτός ο προϋπολογισμός είναι ένας προϋπολογισμός λιτότητας, στον οποίο βεβαίως δεν μπορεί να συμπεριληφθεί σημαντικό μέρος του προγράμματος των ιδεών και των επιδιώξεών μας.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση θεωρεί ότι μπορεί να εκμεταλλευτεί πολιτικά αυτήν την παραδοχή. Για εμάς, όμως, είναι αναγκαία η ειλικρίνεια απέναντι στο σύνολο των πολιτών και η ευθύτητα απέναντι στα στρώματα που μας εμπιστεύτηκαν.

Αυτή η παραδοχή, ταυτόχρονα, δεν συνεπάγεται ότι δεν κάνουμε τα δύο τελευταία χρόνια συνειδητή προσπάθεια να αμβλύνουμε τις επιπτώσεις του προγράμματος, στοχεύοντας στις κοινωνικές εκείνες ομάδες που είναι περισσότερο ευάλωτες, αλλά και να θέσουμε βάσεις για πιο μόνιμες αλλαγές προς την κατεύθυνση της άρσης των ανισοτήτων. Ο προϋπολογισμός του 2018 περιέχει, βεβαίως, τέτοια στοιχεία, σε μερικά από τα οποία θα αναφερθώ αμέσως.

Ως προς τον προϋπολογισμό του τομέα της υγείας, οι δαπάνες διατηρούνται επί της ουσίας σταθερές. Αυτό που υπάρχει, όμως, είναι μια αναδιάρθρωση στην προέλευση των εσόδων. Έτσι είναι ευκρινές ότι αυξήσαμε τις δημόσιες δαπάνες από το 4,6% του ΑΕΠ, που ήταν το 2014, στο 5,1%. Προφανώς και δεν είμαστε ικανοποιημένοι με το νούμερο αυτό, όμως, καταφέραμε να σταθεροποιήσουμε το δημόσιο σύστημα υγείας, να του δώσουμε μια ανάσα, αλλά και να προβούμε σε στοχευμένες δράσεις, όπως το επίδομα σε άγονα αγροτικά ιατρεία, στη στελέχωση των νησιωτικών ιατρείων με οπλίτες ιατρούς και άλλα μέτρα.

Ως προς τις δαπάνες που αφορούν το Υπουργείο Εργασίας και ειδικότερα στον τομέα της πρόνοιας, εκτός του ότι διατηρούμε στον τακτικό προϋπολογισμό στα αυξημένα επίπεδα του 2017 -1.500.000.000-, προβλέπεται και ένα εξαιρετικά σημαντικό κοινωνικό πακέτο 315.000.000, το οποίο αφορά σε οικογενειακά επιδόματα, σχολικά γεύματα και βεβαίως για την επέκταση κάλυψης των βρεφονηπιακών σταθμών.

Θα πρέπει να υπογραμμίσω ότι συμπεριλαμβανομένου αυτού του πακέτου, ο προϋπολογισμός πρόνοιας έχει υπερδιπλασιαστεί τα τελευταία δύο χρόνια από 790.000.000 σε 1.800.000.000 το 2018. Αυτό συνιστά αμελητέο μέγεθος για τη Νέα Δημοκρατία και για όλους όσους μας εγκαινιάζουν και μας επικρίνουν; Ταυτόχρονα, διατηρείται στα 700.000.000 ο προϋπολογισμός του Κοινωνικού Εισοδήματος Αλληλεγγύης, την πανελλαδική υλοποίηση του οποίου πετύχαμε ήδη από το 2017.

Ως προς τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Παιδείας, θα ήθελα μόνο να επισημάνω τη για δεύτερη συνεχή χρονιά αύξηση της κρατικής δαπάνης για την παιδεία κατά 3,6%.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σχετικά με επιμέρους πολιτικές που αφορούν τα νησιά, θα ήθελα κατ' αρχάς να επισημάνω τη συνέχιση των ειδικών αναπτυξιακών προγραμμάτων βορείου και νοτίου Αιγαίου στα 500.000.000 ευρώ, στα οποία ήδη εντάξαμε τα πρώτα έργα. Με βάση τη σχετικά μικρή κατά 5,3% ή κατά 170.000.000, αλλά κρίσιμη αύξηση των ΚΑΠ των ΟΤΑ, είναι δυνατή η επανάληψη της ειδικής οικονομικής ενίσχυσης σε ογδόντα πέντε μικρούς νησιωτικούς και ορεινούς δήμους με 20.000.000 ευρώ, ώστε να καλύψουν λειτουργικές ανάγκες.

Προσθέτω ότι κατά την επόμενη χρονιά θα πρέπει να ενταθεί η επεξεργασία και η υλοποίηση πολιτικών για την ενίσχυση της αρχής της νησιωτικότητας. Επιτρέψτε μου εδώ να κάνω μια εκτενέστερη αναφορά στην αναγκαιότητα της πραγματικής υλοποίησης του μεταφορικού ισοδύναμου και να τονίσω ότι για περιοχές της Ευρώπης, όπως για παράδειγμα τα νησιά της Κορσικής, της Πορτογαλίας, της Γαλλίας επιδοτούνται με κοινοτικά μάλιστα προγράμματα, έτσι ώστε να κλείσει η ψαλίδα για το μεταφορικό ισοδύναμο, μεταφορά δηλαδή προϊόντων και ανθρώπων προς τα νησιά αντίστοιχη σε σχέση με το κόστος μεταφοράς στη χερσαία περιοχή.

Τέτοιες πολιτικές έχουν σαφή προσανατολισμό υπέρ των ερ-

γαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων και έχουν ξεκάθαρο πολιτικό φορτίο. Τέτοιες πολιτικές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που περιγράφουν έστω εντός των δημοσιονομικών περιορισμών που ζούμε, τον τρόπο που εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ οραματιζόμαστε και ταυτόχρονα δρομολογούμε τη μεταμνημονιακή Ελλάδα. Διότι πιστεύουμε -και είναι σαφές- ότι το κύριο διακύβευμα αυτής της περιόδου, κάτι που μεταξύ άλλων εξηγεί και τη σημαντικότητα του προϋπολογισμού που ψηφίζουμε σήμερα, είναι η διαμόρφωση των συνθηκών εξόδου από την ασφυκτική εποπτεία των μνημονίων και η τροχοδρόμηση προς την κατεύθυνση την οποία θα βαδίσουμε για την επόμενη περίοδο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε, κύριε Μιχαϊλίδη.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Σταθάκης.

Απομένουν έξι ομιλητές και τρεις Υπουργοί. Οπότε θα ομιλούν δύο ομιλητές και ένας Υπουργός ενδιαμέσως, ώστε να ολοκληρώσουμε τη συνεδρίαση. Καλώς εχόντων των πραγμάτων υπολογίζουμε μέχρι τις 23.00' να έχουμε ολοκληρώσει -και με ανοχή στον χρόνο μάλιστα- τη συνεδρίαση.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η κριτική της Νέας Δημοκρατίας μου έχει δημιουργήσει μια ιδιόρρυθμη αίσθηση. Από τη μια μεριά υπάρχει η κριτική ότι η χώρα δοκιμάζεται, ότι θεσμοί, όπως η δημοκρατία, προσεγγίζει, απομακρύνεται, αποστασιοποιείται από τα ευρωπαϊκά δεδομένα. Από την άλλη μεριά, η Νέα Δημοκρατία έγινε κόμμα της αλλαγής. Υπόσχεται πλέον ότι θα έρθει και θα τα αλλάξει όλα.

Οπότε, αισθάνομαι τη διπλή ανάγκη να καταθέσω μερικές από τις αλλαγές, που κάνει η παρούσα Κυβέρνηση, διότι όταν και αν έρθει η Νέα Δημοκρατία, πρέπει τουλάχιστον να έχει καταγράψει πόσο έχει αλλάξει η χώρα το διάστημα αυτό, για να μπορεί να διεκδικήσει ο τρόπος αλλαγών, όπως θα τις επιδιώξει. Και επειδή δεν μου αρέσει να μιλάω γενικά, αλλά μου αρέσει να μιλάω συγκεκριμένα, προκαλώ τη Νέα Δημοκρατία να μας πει ποίες από τις αλλαγές που θα αναφέρω θα πάρει πίσω.

Και ξεκινάω όχι από την ενέργεια, αλλά τη χωροταξία. Στη χωροταξία -που μάλλον ξέρετε την κατάσταση στην τελευταίων σαράντα χρόνων- κάναμε οκτώ αλλαγές τον περασμένο έναν -ενάμιση χρόνο. Αρχίζω: Πρώτον, αναρτήσαμε τους δασικούς χάρτες με προοδική άμεσης επικύρωσης. Παραλάβαμε δάση επικυρωμένα στο 1% της ελληνικής επικράτειας. Αναρτούμε τους δασικούς χάρτες, τους επικυρώνουμε -παρά τις κραυγές ότι θα διαλυθεί το σύμπαν, θα πέσει η Κυβέρνηση, θα ξεσηκωθούν οι αγρότες- και φιλοδοξούμε ότι μέχρι το 2019 θα έχουμε καλύψει το 70% των δασών της χώρας.

Δεύτερη μεταρρύθμιση: Μέχρι το τέλος του 2018 θα έχουμε οριοθετήσει τις ελληνικές παραλίες. Θα ξεφύγουμε από αυτό το καταπληκτικό φαινόμενο να προσπαθώ ως Υπουργός Χωροταξίας να βρω ποια είναι η οριοθέτηση στη Μύκονο και να βρίσκω τρεις γραμμές. Όχι μία ούτε δύο, αλλά τρεις γραμμές. Οριοθετούμε τις παραλίες, λοιπόν.

Κάνουμε αυτά τα δύο πράγματα για έναν και μοναδικό λόγο. Επειδή θέλουμε να αποκτήσει η χώρα κτηματολόγιο. Τα προηγούμενα δεκαπέντε χρόνια τα ξέρουμε. Φέρνουμε λοιπόν στη Βουλή -βγήκε στη διαβούλευση με τον κ. Κοντονή- κτηματολόγιο, ενιαίο φορέα κτηματολογίου. Για πρώτη φορά στην Ελλάδα, εννοποιούμε το κτηματολόγιο και τα υποθηκοφυλακεία σε ένα νομοσχέδιο -τομή, που φτιάχνει έναν ενιαίο φορέα -νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, που μαζί με τις τριάντα δύο μελέτες που έχουμε προκηρύξει, εκ των οποίων οι είκοσι οκτώ έχουν υπογραφεί, η Ελλάδα φιλοδοξεί να αποκτήσει πλήρες κτηματολόγιο για το 78% της ελληνικής επικράτειας το 2020.

Και αν το κτηματολόγιο δημιουργεί μια ασφάλεια δικαίου, μαζί με τα δάση, τις παραλίες και πολλά άλλα, τα προβλήματα παραμένουν. Οπότε κάναμε δύο ακόμα μεγάλες τομές: Πρώτον, ψηφίσαμε το νομοσχέδιο για τον πολεοδομικό σχεδιασμό της χώρας και είπαμε ότι από τούδε και εφεξής οι δήμοι -που καλύπτουν

το 100% πλέον της επικράτειας-, καλούνται στα αμέσως επόμενα χρόνια -πολύ σύντομα θα βρούμε και χρηματοδότηση- να καταρτίσουν τοπικά χωρικά σχέδια που καλύπτουν πλέον το σύνολο της επικράτειας, γιατί οι δήμοι πια είναι και αστικοί και αγροτικοί μαζί.

Επιπρόσθετα, για να διευκολυνθεί το έργο τους ολοκληρώνεται και περνάει από το ΣτΕ το προεδρικό διάταγμα για τις χρήσεις γης που θέτει τους κανόνες για το πώς να καταρτίσουν αυτά τα σχέδια.

Η τρίτη μεγάλη παρέμβαση που κάναμε είναι ότι αλλάξαμε τον τρόπο με τον οποίον αδειοδοτείται και ελέγχεται ένα κτίσμα στην Ελλάδα. Ψηφίσαμε τον νόμο μαζί με τον νόμο για τα αυθαίρετα, που παρέτεινε για τριάντα χρόνια με κοινωνικά κριτήρια πλέον τη χρήση των αυθαιρέτων. Ψηφίσαμε το νομοσχέδιο για το πώς αδειοδοτούνται πλέον αυτά. Αδειοδοτείται από την πολεοδομία, δεν ελέγχεται πλέον από την πολεοδομία. Ελέγχεται κατά το στάδιο κατασκευής από ιδιώτες μηχανικούς που φέρουν την ευθύνη, αυτούς που φτιάχνουν το κτίσμα και από ιδιώτες μηχανικούς ελεγκτές του δομημένου περιβάλλοντος που ελέγχουν αν το κτίσμα γίνεται σύμφωνα με την άδεια που έχει. Μεταφέρουμε τον έλεγχο σε άλλη αρχή, στην περιφέρεια, στο παρατηρητήριο, το οποίο αποκτά την αρμοδιότητα και να ελέγχει και να γκρεμίζει και να βάζει δρακόντεια πρόστιμα, προσπαθώντας να θεραπεύσουμε το πρόβλημα των αυθαιρέτων.

Σα να μην έφταναν αυτές οι έξι αλλαγές που κάναμε τον προηγούμενο χρόνο, φέρνουμε επιτέλους και τη θαλάσσια χωροταξία με καθυστέρηση και με την απειλή προστίμων πλέον από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η θαλάσσια χωροταξία ρυθμίζει και θα ρυθμίζει, όπως η χερσαία χωροταξία, τους κανόνες για τον θαλάσσιο χώρο και τους κανόνες με τους οποίους θα κινούνται οι δραστηριότητες στη θάλασσα.

Οκτώ μεταρρυθμίσεις απαρίτημα. Θα ήμουν πανευτυχής να δω σε ποια απ' αυτές θα ξεφύγετε στο μέλλον από το λατινοαμερικάνικο περιβάλλον που φτιάχνουμε και θα επαναφέρετε το ευρωπαϊκό, το οποίο κληρονομήσαμε από σας λίγο καιρό πριν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Σα να μην έφταναν όλα αυτά, επειδή είμαστε και κατά των επενδύσεων, ως γνωστό, και ο Τσακαλώτος πατάει τα κουμπιά στη Wall Street και ταυτόχρονα δεν ξέρω μέσα του τι κάνει -βράζει, υποθέτω- έχουμε εγκρίνει έξι προεδρικά διατάγματα επενδυτικών σχεδίων, δυστυχώς μόνο τουριστικών, από τις στρατηγικές επενδύσεις στην Κρήτη και στη Φωκίδα -τα πιο πολλά απ' αυτά ήταν για αρκετά χρόνια στα συρτάρια- με τις αλλαγές που έπρεπε να γίνουν και τα στείλαμε και εγκρίθηκαν ως προεδρικά διατάγματα.

Ταυτόχρονα, έχουμε προχωρήσει και τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς σε τέσσερις σημαντικές περιοχές κι έτσι προχωράνε και αυτά.

Εν κατακλείδι, κατά σύμπτωση έχω και το προεδρικό διάταγμα για το Ελληνικό με τις τελευταίες «πινελιές» στο Υπουργείο για να δημοσιευτεί. Έχετε χύσει πολλά κροκοδείλια δάκρυα γύρω απ' αυτό. Αυτό έγινε με κάποιον τρόπο απόλυτα νόμιμο, απ' ό,τι ξέρω. Πέρασε και από ΚΑΣ, πέρασε και από δω, πέρασε και από κει, πέρασε απ' όλους τους θεσμούς, όπως προβλέπει ο νόμος, έγιναν όλες οι διαδικασίες και καταλήγει επιτυχώς.

Και κάτι τελευταίο: Έχουμε κάνει ρεκόρ παραχώρησης δημόσιων χώρων στους δήμους, ρεκόρ παραχώρησης σ' όλη την Ελλάδα δημόσιων χώρων στους δήμους.

Δεύτερη ερώτηση: Τι απ' αυτά θα ανακαλέσετε και ποια είναι η μεγάλη πολιτική με την οποία θα πορευτείτε;

Τούτων δοθέντων, μπορώ να μπω στο κατ' εξοχήν αγαπημένο μου θέμα, την ενέργεια. Η ενέργεια αντιμετωπίζει μπροστά της έναν μεγάλο μετασχηματισμό. Τον ξέρουμε όλοι. Η χώρα μας ψήφισε το Παρίσι, υποστηρίζει το 2030, τους πιο φιλόδοξους στόχους για την Ευρώπη. Θέλουμε να είναι δεσμευτικοί αυτοί οι στόχοι και αυτό συνεπάγεται δύο πράγματα:

Πρώτον, ότι θα πάμε σ' ένα ενεργειακό μείγμα με ΑΠΕ 50% ή γύρω στο 50%, φυσικό αέριο και διατήρηση του λιγνίτη με νέα εργοστάσια, στα οποία το περιβαλλοντικό αποτύπωμα είναι μικρότερο, άρα συμβατό με τους περιβαλλοντικούς στόχους του 2030.

Δεύτερον, ισχυρή εξοικονόμηση ενέργειας 1,5% ετησίως, το οποίο σημαίνει τεράστια επένδυση στα κτήρια, στις μεταφορές και έναν πάρα πολύ δύσκολο στόχο, που είναι οι δεσμεύσεις που έχουμε ως χώρα και είμαστε έτοιμοι να υπηρετήσουμε.

Τι κάνουμε για να πετύχουμε αυτούς τους στόχους; Τρία πράγματα. Πρώτον, προωθούμε τις ΑΠΕ. Οι ΑΠΕ, όπως ξέρετε, έχουν κλείσει έναν κύκλο. Τα αιολικά έδωσαν τις τελευταίες άδειες με εγγυημένες τιμές και για τα φωτοβολταϊκά έχει κλείσει ο κύκλος των εγγυημένων τιμών. Άρα, από τούδε και εφεξής θα μπορούμε σε διαγωνιστικές διαδικασίες, προσδοκώντας οι ΑΠΕ πλέον να αποκτούν τιμές πολύ κοντά -και γίνεται- στο φυσικό αέριο ή σε άλλες μορφές, ώστε και οικονομικά να μπορέσουν να προωθηθούν.

Ταυτόχρονα, καταθέσαμε στη Βουλή ένα νομοσχέδιο που συζητιέται αυτές τις μέρες για τις ενεργειακές κοινότητες. Είναι ένα νομοσχέδιο τομή, που θα επιτρέψει στους καταναλωτές κάθε μορφής και είδους -ιδιώτες, αγρότες, δήμους, ξενοδοχεία, βιοτεχνίες κ.ο.κ.- να παράγουν τη δική τους ενέργεια, αυτή που χρειάζονται να καταναλώσουν, ανοίγοντας έτσι την κοινωνική οικονομία και τη δυνατότητα παραγωγής ενέργειας, που θα δώσει μια τεράστια ώθηση στις ΑΠΕ με βάση τους στόχους αυτών.

Το δεύτερο πράγμα που κάνουμε είναι ότι δημιουργούμε πιο ανταγωνιστικό περιβάλλον. Ανοίγουμε τις αγορές ενέργειας σε όλα τα επίπεδα. Το χρηματιστήριο ενέργειας θα ψηφιστεί τον Ιανουάριο. Ανοίγει η αγορά του φυσικού αερίου από την 1-1-2018.

Ταυτόχρονα, προωθούμε αλλαγές, οι οποίες θα διαμορφώσουν ένα πλαίσιο, που μαζί με το άνοιγμα των αγορών, θα επιτρέψει στις ενεργειακές κοινότητες μια πολύ ισχυρή τοπική και αποκεντρωμένη παραγωγή.

Το τρίτο και το τελευταίο που κάνουμε σε σχέση με όλα αυτά είναι ότι δίνουμε ισχυρούς κανόνες κοινωνικής πολιτικής στον ενεργειακό τομέα. Να υπενθυμίσω ότι, πρώτον, αλλάζουμε τα ΥΚΩ και τον τρόπο υπολογισμού τους, ούτως ώστε να μην έχουμε τις απότομες αυξήσεις στα νοικοκυριά από ένα σημείο καταλάωσης και πάνω.

Δεύτερον, αλλάζουμε το κοινωνικό τιμολόγιο και το στοχεύουμε, με μεγάλες εκπτώσεις 70%, στα πιο φτωχά νοικοκυριά. Και τρίτον, για τα πολύ ευάλωτα νοικοκυριά που έχουν χάσει και το κοινωνικό τιμολόγιο ιδρύουμε ταμείο, στο οποίο θα προσφεύγουν, προκειμένου να αποκτούν την αρωγή για να ξανασυνδεθούν στο κοινωνικό τιμολόγιο.

Επιπρόσθετα σε αυτό, οι ενεργειακές κοινότητες αποτελούν ένα εργαλείο, ώστε οι δήμοι να μπορούν να συνδέσουν τα ρολόγια των ευάλωτων νοικοκυριών και να παράγει ενέργεια ο δήμος, που να συμψηφίζει με τα ευάλωτα νοικοκυριά.

Ξαναθέτω το ερώτημα. Ποια από τις αυτές τις αλλαγές θεωρείτε ότι θα πρέπει να αλλάξουμε, για να δημιουργήσουμε ένα κλίμα αλλαγής μέσα στην αλλαγή; Πάντως, έτσι όπως ήταν τα πράγματα δεν θα τα ξαναβρείτε. Αυτό είναι σίγουρο!

Κλείνω με δύο ακόμα σημεία. Το ένα έχει να κάνει με τα ορυχεία. Φέρνουμε για πρώτη φορά από τη δεκαετία του '70 ένα νέο λατομικό νόμο, πολύ σύγχρονο και ικανό, που ανταποκρίνεται στις ιδιαιτερότητες της εξορυκτικής μας δραστηριότητας, μαζί με σημαντικές αλλαγές στον Μεταλλευτικό Κώδικα. Ήταν ένα αίτημα μιας πολύς μεγάλης περιόδου, που θα διαμορφώσει ένα πολύ διαφορετικό, σταθερό και περιβαλλοντικά πολύ πιο ισορροπημένο πλαίσιο για τη λειτουργία της εξορυκτικής διαδικασίας.

Δεύτερον, στο επίμαχο θέμα της «EL DORADO GOLD», το οποίο αποτέλεσε επίσης ένα σημείο αιχμής, τελικά τα πράγματα έχουν πάει στη διαιτησία, ακριβώς με τα επίμαχα ερωτήματα τα οποία είχαν αποτελέσει και το θέμα των συζητήσεών μας, δηλαδή εάν μπορούν να εκπληρωθούν οι δύο βασικοί στόχοι που είχαμε θέσει από την πλευρά του δημοσίου, δηλαδή, πρώτον, εάν είναι τεχνικά εφικτή η λύση της πλήρους καθετοποίησης και δεύτερον, εάν είναι περιβαλλοντικά ασφαλής.

Κλείνοντας, θα θίξω ένα τελευταίο θέμα, το οποίο αποτελεί το πεδίο δραστηριοποίησης της Νέας Δημοκρατίας. Ο προϋπολογισμός, από ό, τι φαίνεται, δεν θα καταρρεύσει. Η οικονομία, επίσης, μπορεί να μην αναπτύσσεται όπως θα αναπτυσσόταν, αν

είχε μείνει η Νέα Δημοκρατία για άλλα είκοσι χρόνια, αλλά κι αυτή κάτι κάνει. Άρα, δεν κινδυνεύουν με κατάρρευση ούτε η οικονομία ούτε ο προϋπολογισμός. Σίγουρα πάντως, με βάση την κριτική που μας ασκεί η Νέα Δημοκρατία, κινδυνεύει με κατάρρευση η ΔΕΗ.

Και εκεί επιτρέψτε μου να σταθώ μισό λεπτό, διότι θα πρέπει να απαντήσουμε σε αυτήν την κριτική της κατάρρευσης της ΔΕΗ.

Η ΔΕΗ φέτος πήρε τα ακόλουθα ποσά. Πήρε όλα τα ΥΚΩ της περιόδου 2012 - 2015. Θυμίστε μου ποιος κυβερνούσε εκείνη την περίοδο και δεν πλήρωνε τα ΥΚΩ; Κάποιοι κυβερνούσαν τότε! Πληρώσαμε, λοιπόν, όλα τα ΥΚΩ από το κοινωνικό πλεόνασμα, γιατί αλλιώς θα έπρεπε να κάνουμε αυξήσεις των τιμολογίων της ΔΕΗ. Άρα, είναι καθαρό κοινωνικό μέρισμα και είναι 350 εκατομμύρια.

Δεύτερον, πήρε άλλα 340 από την πώληση του ΑΔΜΗΕ, δηλαδή 670. Πήρε και άλλα 430 από το δημόσιο, από την εξόφληση των χρεών του δημοσίου και από τις προκαταβολές για τη σύμβαση που υπέγραψε ο κ. Χουλιαράκης με τη ΔΕΗ. Είναι 1,2 δισεκατομμύρια. Λέτε να καταρρεύσει χρηματοοικονομικά; Δύσκολο μου ακούγεται!

Η ΔΕΗ, λοιπόν, δεν θα καταρρεύσει χρηματοοικονομικά τουλάχιστον για τα επόμενα χρόνια, αν κρίνει κάποιος που ξέρει και έχει εξοικειωθεί με τις χρηματοδοτικές ανάγκες της ΔΕΗ, τα χρέη, τα δάνεια και το πότε λήγουν. Άρα, στο χρηματοοικονομικό κομμάτι νομίζω ότι μάλλον πρέπει να αποσυρθεί η ιδέα της άμεσης κατάρρευσης.

Την άκουσα πρώτη φορά τον Ιούνιο. Τον Ιούνιο δεν κατέρρευσε. Ακολούθησε ο Σεπτέμβριος που ήταν σίγουρο ότι θα καταρρεύσει, δεν κατέρρευσε πάλι. Ήταν να άρουν οι τράπεζες την εμπιστοσύνη τους και δεν το έκαναν. Φτάσαμε στον μαγικό Δεκέμβριο που ο απολογισμός φέτος είναι 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ εισροή χρημάτων στη ΔΕΗ από όλες αυτές τις πηγές.

Πάμε στο δεύτερο θέμα της ΔΕΗ. Αφού δεν κατέρρευσε χρηματοοικονομικά, κινδυνεύει από τη συμφωνία που κάναμε με την «DIGICOM» -και όχι με τους θεσμούς- για το επίμαχο θέμα της πώλησης των λιγνιτικών μονάδων. Υπενθυμίζω πάλι, για πολλοστή φορά, ότι εμείς κληρονομήσαμε μια κατάσταση στην οποία σερνόταν η χώρα επί χρόνια -πριν κυβερνήσουμε εμείς τη χώρα- στα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια για το θέμα του μονοπωλίου που είχε η ΔΕΗ στον λιγνίτη.

Δυστυχώς ή ευτυχώς, οριστικά και αμετάκλητα, μετά από επτά χρόνια, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο απεφάνθη ότι πρέπει να αρθεί το μονοπώλιο που έχει η ΔΕΗ στην πρόσβαση που έχει στον λιγνίτη για την παραγωγή ενέργειας. Υπόψιν ότι λίγο πριν, όταν ήρθαμε εμείς στα πράγματα, είχαμε ακυρώσει τη συμφωνία που είχε κάνει η προηγούμενη κυβέρνηση στη «μικρή ΔΕΗ».

Να σας θυμίσω τι έλεγε η συμφωνία της «μικρής ΔΕΗ», ότι πουλούσαμε οριζόντια το 22% έως 25% από λιγνίτη, υδροηλεκτρικά και φυσικό αέριο, τις τρεις πηγές που παράγουν ενέργεια. Ακούω κριτική από τη Νέα Δημοκρατία ότι έχουμε μια συμφωνία για μείωση του μεριδίου της λιανικής, δηλαδή και μείωση μέσω των ΝΟΜΕ στο μερίδιο της λιανικής, άρα, 22% με 25% της παραγωγής και ταυτόχρονα ΝΟΜΕ για να μειωθεί το μερίδιό της στη λιανική. Αυτή ήταν η «μικρή ΔΕΗ» που καταργήσαμε.

Με βάση την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και μετά από συζήτηση με τους θεσμούς καταλήξαμε στη συμφωνία ότι: Πρώτον, δεν συζητάμε για τα υδροηλεκτρικά ή τις άλλες δραστηριότητες της ΔΕΗ και έχουμε μια συμφωνία η οποία λέει ότι θα εφαρμόσουμε την απόφαση για τους λιγνίτες, μέσα στις διαπραγματεύσεις με τη DIGICOM και καταλήξαμε. Αυτό είναι το 9% του παραγωγικού δυναμικού της ΔΕΗ, το οποίο είναι περίπου το 40% της λιγνιτικής παραγωγής της που αντιπροσωπεύει το 9,1% του παραγωγικού δυναμικού της ΔΕΗ.

Ταυτόχρονα, συναποφασίσαμε ότι τα ΝΟΜΕ τα οποία χρησιμοποιήσαμε ως εργαλείο και χρησιμοποιούμε ως εργαλείο για να μειωθεί το μερίδιο της ΔΕΗ στη λιανική, θα απομειωθούν κατά αναλογία της πώλησης των μονάδων όταν αυτή ολοκληρωθεί.

Συνεπώς, έχουμε μια ισορροπημένη συμφωνία -πολύ διαφορετική από αυτή την οποίαν κληρονομήσαμε και καλώς ακυρώσαμε- την οποία προχωράμε βήμα προς βήμα και ισχυροποιείται το επιχείρημα που λέμε από την αρχή, ότι μέσα από όλες αυτές

τις αλλαγές στον τομέα της ενέργειας, η ΔΕΗ θα παραμείνει ο πυλώνας του ενεργειακού μας συστήματος.

Σήμερα παράγει το 50% και έχει το 80% της αγοράς. Μέσα από όλες αυτές τις αλλαγές θα παραμείνει ο βασικός πυλώνας, θα συνεχίσει να παράγει κοντά στο 50%, θα αναπτύξει και τις ΑΠΕ, θα κάνει και άλλες δραστηριότητες και θα έχουμε ένα ενεργειακό σύστημα σταθερό, απελευθερωμένο, με άλλους φυσικά παίκτες στην αγορά, αλλά ταυτόχρονα σταθερό, σίγουρο και θα αντιμετωπίσει τις προκλήσεις της μετάβασης με έναν συγκεκριμένο και συγκροτημένο τρόπο.

Και απέναντι σε αυτές τις αλλαγές θα ήθελα πραγματικά να δω ποιες θα πάρετε πίσω για να μας θυμίσετε ότι υπάρχει και μια άλλη Ευρώπη, την οποία δεν έχουμε ανακαλύψει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια ερώτηση στον κ. Τζανακόπουλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Δεν προβλέπεται από τη διαδικασία να κάνετε κάποια ερώτηση στον κ. Τζανακόπουλο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Συγγνώμη, κύριε Λοβέρδο, μισό λεπτό να μιλήσω. Θα είναι αύριο ο κ. Τζανακόπουλος εδώ. Έχετε δευτερολογία και εσείς, μπορείτε να του κάνετε την ερώτησή αύριο για να μην καθυστερήσουμε αυτήν τη στιγμή τη διαδικασία. Δεν προβλέπεται από τον Κανονισμό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Η ερώτησή μου, κύριε Πρόεδρε, έχει αμεσότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Όλα έχουν αμεσότητα, κύριε Λοβέρδο. Δεν θα δώσω τον λόγο, όμως, στον κύριο Υπουργό για να απαντήσει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα μπορούσα να σας πω ότι ζητώ τον λόγο για να αντιδράσω στα λεχθέντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ναι, μπορείτε, απλά δεν θα δώσω τον λόγο για να σας απαντήσει ο κύριος Υπουργός αυτήν τη στιγμή.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Έως αύριο οφείλει η Κυβέρνηση να έχει επιλύσει ένα πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί. Δεν το κάνω τυχαία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ορίστε, κύριε Λοβέρδο, κάντε την ερώτησή σας, απλά ο κύριος Υπουργός θα απαντήσει αύριο. Δεν θα του δώσω τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ας απαντήσει όποτε θέλει. Εγώ θέλω να το έχω πει από άποψη.

Κύριε Υπουργέ, εσείς που μαζί με τα άλλα μέλη της Κυβέρνησης είστε φίλοι του λαού, πείτε μου για το θέμα του 9.84. Σε ό,τι αφορά τη μισθοδοσία των εργαζομένων διαβάζουμε και ενημερωνόμαστε από τους ίδιους ότι στους δεσμευθέντες λογαριασμούς συμπεριλαμβάνεται και αυτός που αφορά στη μισθοδοσία τους. Και έρχονται Χριστούγεννα. Σκοπεύετε να κάνετε κάτι μέχρι αύριο;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας και Κυβερνητικός Εκπρόσωπος): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Θέλετε να απαντήσετε τώρα, κύριε Υπουργέ;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας και Κυβερνητικός Εκπρόσωπος): Ναι.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Είδατε, κύριε Πρόεδρε, που δεν είναι έτσι που τα λέτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Δεν προβλέπεται από τη διαδικασία, αλλά...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα μπορούσα να εκμεταλλευτώ τη διαδικασία, αλλά δεν το έκανα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας και Κυβερνητικός Εκπρόσωπος): Δεν καταλαβαίνω τη σπουδή αυτής της παρέμβασης. Μου φαίνεται και λίγο περιέργη, μου φαίνεται και λίγο επηρεασμένη από σκοπιμότητες που θέλετε να

δημιουργήσετε για να χρησιμοποιήσετε το Κοινοβούλιο για σκοπούς οι οποίοι δεν προβλέπονται νομίζω στη διαδικασία του προϋπολογισμού. Ειλικρινά δεν την κατανοώ.

Από εκεί και πέρα...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Εσείς έχετε να πείτε κάτι;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας και Κυβερνητικός Εκπρόσωπος): Αφήστε, κύριε Λοβέρδο. Και τις ειρωνείες ως προς το ποιος είναι φίλος του λαού και ποιος δεν είναι φίλος του λαού, μπορείτε να τις κρατήσετε για την παράταξή σας ή για τους εαυτούς σας. Εντάξει;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Και για εσάς!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας και Κυβερνητικός Εκπρόσωπος): Και επιστρέφονται, λοιπόν, οι ειρωνείες σας.

Από εκεί και πέρα σε ό,τι αφορά τον 9.84, στο βαθμό τον οποίο μπορώ να γνωρίζω είναι ζήτημα της ανεξάρτητης αρχής δημοσίων εσόδων. Η Κυβέρνηση θα κάνει ό,τι μπορεί για να διασφαλίσει τα συμφέροντα των εργαζομένων.

Να είστε καλά. Καλή σας νύχτα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει ο κ. Μουμουλίδης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε και συγγνώμη για την καθυστέρηση, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΜΟΥΜΟΥΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επιτρέψτε μου μόνο εισαγωγικά ναβάλω έναν τίτλο στο κομμάτι του Υπουργού Ενέργειας που αφορά τη ΔΕΗ: «Ρεαλισμός και όχι μαγεία». Αυτό μας είπε ο Γιώργος Σταθάκης και είναι καλό να το κρατήσουμε να τις εξελίξεις που ακολουθούν.

Ολοκληρώνεται σιγά σιγά η συζήτηση για έναν ακόμη προϋπολογισμό του κράτους. Οι προϋπολογισμοί, όπως ξέρετε, πέρα από κωδικούς και αριθμούς θα πρέπει να αποτυπώνουν και το άθροισμα των πολιτικών επιλογών - προτάσεων μιας κυβέρνησης. Προφανώς κάτι τέτοιο συμβαίνει μόνο μερικώς στον προς ψήφιση προϋπολογισμό, καθώς όλοι γνωρίζουμε πως η χώρα μας βρίσκεται σε καθεστώς επιτροπείας, αποτέλεσμα πολιτικών επιλογών προηγούμενων κυβερνήσεων και αυτό δεν πρέπει να εξαιρείται από το κάδρο της συζήτησης, διότι προφανώς αδικεί τη σημερινή Κυβέρνηση.

Ακούσαμε από το Βήμα αυτό να επαναλαμβάνεται από όλους σχεδόν τους ομιλητές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι, ούτε λίγο ούτε πολύ, για τη σημερινή κατάσταση της χώρας ευθύνεται η σημερινή Κυβέρνηση.

Δυστυχώς, είναι πλέον κοινή διαπίστωση πως για κάποιους σε αυτόν τον τόπο δεν υπάρχει ούτε ιστορία ούτε παρελθόν στην πολιτική ζωή του τόπου. Υπάρχουν τοποθετήσεις σε αυτόν τον δημόσιο διάλογο που ξεπερνούν την περιοχή της πολιτικής αντιπαράθεσης, καθώς όχι μόνο υποτιμούν αλλά προσβάλουν τη νοημοσύνη της ελληνικής κοινωνίας.

Βλέπουμε, γιατί εμείς είμαστε άπειροι ως Βουλευτές και ως Κυβέρνηση, τον τρόπο που κάποιοι αυτό το εκμεταλλεύονται. Εγώ θαυμάζω τον κ. Λοβέρδο -οφείλω να το πω δημόσια- για το επικοινωνιακό του στυλ. Είναι άξιο θαυμασμού και άξιο μελέτης.

Συζητάμε σήμερα τον προϋπολογισμό της επόμενης χρονιάς, μιας χρονιάς που η Ελλάδα θα συναντηθεί αμετάκλητα με την προοπτική ενός καλύτερου μέλλοντος, βελτιώνοντας συστηματικά τη θέση της στον διεθνή χάρτη. Το ερώτημα είναι αν θα υπερασπιστούμε ως σύνολο την προοπτική αυτή. Διότι είναι αδιανόητο να συνεχίζεται η προσπάθεια αποδόμησης της ίδιας της ελπίδας και όχι της Κυβέρνησης. Άλλωστε, Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ μεταπολιτευτικά είχαν την ευκαιρία, για περίπου σαράντα χρόνια, να αλλάξουν την προοπτική της χώρας και δυστυχώς οδήγησαν τη χώρα στη σημερινή της κατάσταση.

Ας μην μικραίνουμε τα γεγονότα. Κύριοι της Αντιπολίτευσης, είτε το θέλετε είτε όχι, το 2018 είναι χρονιά εξόδου της χώρας από την αυστηρή επιτροπεία και τα μνημόνια. Ο ελληνικός λαός πλήρωσε και συνεχίζει να πληρώνει το απότοκο των επιλογών ενός συστήματος που σήμερα, αντί να επιζητά την κάθαρση και την ανανέωσή του, επιχειρεί στο βωμό της επανόδου του να συν-

τρίψει κάθε προοπτική με την ευγενική χορηγία βέβαια κάποιων συστημικών μέσων μαζικής ενημέρωσης, τα οποία με τη σειρά τους ελπίζουν στην επάνοδό τους, στις παλιές καλές εποχές των αεροδανείων, της διαπλοκής και της συνδιαχείρισης.

Μετά το σενάριο της κυβερνητικής παρένθεσης, μετά το σενάριο των εκλογών, που για περίπου τρία χρόνια μολύνει τον δημόσιο βίο, καθώς έχει λάβει διαστάσεις εμμονής, ακούσαμε χθες τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να διακηρύσσει σε κάθε τόνο πως το 2018 θα είναι χρονιά κάθαρσης, αφού προβλέπει πως και πάλι θα γίνουν εκλογές σε αυτήν τη χρονιά. Και είναι αλήθεια πολύ πρωτότυπη, σύγχρονη και κυρίως πολιτική η ανάλυση που κάνει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Είναι μια εμμονή που ταυτίζεται, κατά τη γνώμη μου, με τον πολιτικό αμοραλισμό.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αναρωτηθείτε αν έτσι θέλετε να σας θυμούνται στο μέλλον, δηλαδή με αυτή την αλαζονική συμπεριφορά κακομαθημένου παιδιού που ο λαός δημοκρατικά του στέρησε το παιχνίδι του; Τη διακυβέρνηση της χώρας θα την αποφασίσει σε δύο χρόνια ο ελληνικός λαός έχοντας εν τω μεταξύ μάθει κάθε αλήθεια για τα έργα και την πολιτεία σας.

Τη στιγμή που όλοι οι διεθνείς οικονομικοί και πολιτικοί παράγοντες ομολογούν πως η Ελλάδα επανέρχεται στην κανονικότητα σε αισιόδοξο τοπίο, εσείς σχεδόν εκλιπαρείτε και επιχειρείτε την με κάθε τρόπο αποσιώπηση αυτής της εξέλιξης, γιατί γνωρίζετε καλά πως η έξοδος από την επιτροπεία θα σημάνει τέλος εποχής για το πολιτικό σύστημα που μεθοδικά οικοδομούσατε για περισσότερα από σαράντα χρόνια.

Θέλω να ακουστεί σε αυτή την Αίθουσα -στην οποία ελπίζω να συμφωνώμε όλοι πως υπάρχουν άνθρωποι που βρίσκονται σε κατάσταση οικονομικής απόγνωσης, σε κατάσταση κοινωνικής εξαθλίωσης και είναι υποχρέωσή μας να τους υπερασπιστούμε- το εξής: Την προηγούμενη Τετάρτη παρακολουθήσαμε με έκπληξη και αμηχανία -εγώ προσωπικά- την ανακοίνωση του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων, που ούτε λίγο ούτε πολύ εγκαλεί την Κυβέρνηση για την παροχή του κοινωνικού μερίσματος.

Δεν μου κάνει εντύπωση. Είναι απολύτως φυσικό ένας βιομήχανος να αγνοεί, να μην γνωρίζει τι είναι φτώχεια, τι είναι ανέχεια, τι είναι ανεργία, τι είναι πείνα. Όμως, αυτό μου θυμίζει εκείνο το ποίημα του Μπρεχτ, όπου ο μεγάλος έμπορος αναρωτιέται: «Τι είναι στα αλήθεια ο άνθρωπος;». Για να απαντήσει στον εαυτό του: «Πού να ξέρω ο άνθρωπος τι είναι. Δεν ξέρω ο άνθρωπος τι είναι, ξέρω την τιμή του μονάχα».

Ταυτόχρονα βλέπουμε και την Αξιωματική Αντιπολίτευση η οποία πέρυσι καταψήφισε το μέρισμα, φέτος να το υπερψηφίζει. Βλέπουμε, όμως, να ανακαλύπτει άλλα τοπία συνάντησης με τον καλό εαυτό της.

Βλέπουμε, λοιπόν, πως τα 400 ευρώ που ανακοίνωσε η Υπουργός Εργασίας ότι θα δώσει σε νέους ανέργους, δεκαοκτώ έως είκοσι τεσσάρων ετών, χαρακτηρίζονται πλέον ως «φιλοδώρημα». Βεβαίως, μπορώ να καταλάβω γιατί για έναν εκπρόσωπο παλαιού συστήματος τα 400 ευρώ είναι φιλοδώρημα. Για κάποιους, ναι, τα 400 ευρώ είναι φιλοδώρημα.

Θέλω να αναφερθώ επιγραμματικά σε ένα κεφάλαιο που αποτελεί αναξιοποίητο, αλλά και συγκριτικό πλεονέκτημα της χώρας και αναφέρομαι στον ελληνικό πολιτισμό. Ο ελληνικός πολιτισμός είναι ο μεγάλος αδικημένος, όχι των μνημονίων, όχι της κρίσης, αλλά ο διαχρονικά αδικημένος γίγαντας, θα έλεγα.

Στον ελληνικό πολιτισμό οφείλουμε να δώσουμε τη δυνατότητα να διαδραματίσει τον ρόλο που του αξίζει και δικαιούται στον παγκόσμιο χάρτη. Είναι νομίζω η στιγμή που μπορούμε να αναδείξουμε τον πολιτισμό σε πλεονέκτημα και σε ένα σύγχρονο αναπτυξιακό εργαλείο που όσο και αν δεν μπορούν κάποιοι να κατανοήσουν, μπορεί να συμβάλει στη δημιουργία σημαντικών θέσεων εργασίας, στην αναβάθμιση της ποιότητας ζωής και στη βελτίωση της καθημερινότητας.

Κλείνοντας, εύχομαι η νέα χρονιά να βρει τον ελληνικό λαό περισσότερο αισιόδοξο, ενωμένο σε κοινούς αγώνες και κοινούς στόχους και κυρίως ενημερωμένο για αλήθειες που δεν ειπώθηκαν. Είναι χρέος μας να απαντήσουμε στις προκλήσεις των καιρών. Είναι χρέος όλων μας να υπερασπιστούμε το μέλλον της

ίδιας πατρίδας και όχι το προσωπικό μας πολιτικό μέλλον, το οποίο άλλωστε δεν αφορά κανέναν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Μουμουλίδη.

Τον λόγο έχει ο κ. Κατσανιώτης από την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας.

Μετά θα μιλήσει ο Υπουργός κ. Χουλιαράκης και ακολουθούν δύο ομιλητές, ο κ. Ψυχογιός και ο κ. Σαλμάς, ο Υπουργός κ. Βίτσας, ο κ. Μπάρκας και ο κ. Κουτσούμπας και θα ολοκληρώσει τη συνεδρίαση η κ. Κουντουρά.

Ορίστε, κύριε Κατσανιώτη, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, ρωτήσατε αρκετές φορές τι θα αλλάξουμε σαν Νέα Δημοκρατία. Άρα, επιβεβαιώνετε αυτό που είναι συνείδηση στον ελληνικό λαό, αυτό που καταγράφεται δημοσκοπικά, ότι δεν θα είστε εσείς και σύντομα θα είμαστε εμείς. Όταν θα είμαστε, θα δείτε τι θα αλλάξουμε. Το καλό είναι ότι έχει γίνει και σε εσάς συνείδηση!

Θα ήθελα, επίσης, παίρνοντας αφορμή από ένα ντοκιμαντέρ γαλλικής παραγωγής που πριν μερικές μέρες έπαιζε στην τηλεόραση, το «Network of hates», το «Διαδίκτυο του μίσους», να πω δυο πράγματα που μου έμειναν από αυτό το ντοκιμαντέρ, ότι η δημόσια άσκηση λεκτικής βίας στο διαδίκτυο ενθαρρύνει τους φίλους που έχει ο θύτης να προχωρήσουν κι αυτοί σε αντίστοιχες πράξεις. Όταν βλέπουμε, δηλαδή, κάποιον από τους φίλους μας να προσβάλλει ή να βρίζει κάποιον στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, είναι εύκολο να παρασυρθούμε κι εμείς σε μια παρόμοια συμπεριφορά.

Είναι μια μορφή στρεβλής κοινωνικοποίησης, αρκετά ελκυστικής για όποιον δεν έχει ισχυρή πνευματική, ηθική ή κοινωνική συγκρότηση, για όποιον έχει υπάρξει και ο ίδιος πολλές φορές θύμα τέτοιων πρακτικών στο παρελθόν.

Γιατί τα λέω αυτά; Τα λέω αυτά με αφορμή τα αρνητικά σχόλια που είδαμε όλοι στην είδηση του θανάτου ενός νέου ανθρώπου. Ήταν στην καλύτερη περίπτωση συμψηφιστικά, στη χειρότερη καθαρά υβριστικά. Στο σοκ που προκάλεσε η τραγική απώλεια ενός σαραντατριάχρονου πατέρα, που βάφτισε την προηγούμενη μέρα το παιδί του, προστέθηκε και το ακόμα σοκ, ο φανατισμός στο διαδίκτυο, στην καλύτερη περίπτωση συμψηφιστικά, στη χειρότερη καθαρά υβριστικά.

Κάποια στιγμή στο πρόσφατο παρελθόν, αναγκάστηκα να υπερασπιστώ μια ανάρτηση ενός παλιού μου συνεργάτη και Βουλευτή άλλου κόμματος, όταν αυτός συγκέντρωσε την οργή του ελληνικού «τρολόκοσμου».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Ποιος ήταν αυτός;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ: Θα το καταλάβετε.

Οι περισσότεροι απ' όσους τον έβριζαν, το έκαναν γιατί διατύπωσε την άποψή του, η οποία ήταν αντίθετη, ιδεολογικά, από τη δική τους. Οι περισσότεροι δεν είχαν διαβάσει καν αυτό που έγραψε. Οι πιο πολλοί, επίσης, δεν ήξεραν καν ποιος είναι, αλλά αυτό δεν τους εμπόδιζε να κάνουν προσωπικές επιθέσεις σε αυτόν.

Τα λέω αυτά, γιατί νομίζω ότι πρέπει να αντισταθούμε σε αυτή την πρακτική. Και πρέπει να αντισταθούμε, κυρίως, απέναντι στον κακό εαυτό μας.

Το φαινόμενο, δυστυχώς, δεν περιορίζεται στα κοινωνικά δίκτυα. Δυστυχώς, υπάρχουν και πολιτικοί που επενδύουν στο μίσος, το φουντώνουν, το θεριεύουν και το κάνουν εργαλείο εξότωσης πολιτικών τους αντιπάλων. Πρέπει να αντισταθούμε και σε αυτούς.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Προς τα κει κοιτάξετε, κύριε Κατσανιώτη. Στον κ. Γεωργιάδη να τα πείτε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ: Ξέρω προς τα πού πρέπει να κοιτάξω.

Ο προϋπολογισμός του 2018 είναι απλά και μόνο η συνέχεια του περσινού. Είναι υφεσιακός και αντιαναπτυξιακός, αποτύπωμα της ίδιας αποτυχημένης πολιτικής. Στόχος του είναι η ευημερία των αριθμών, που στηρίζεται, όμως, στη δυστυχία των ανθρώπων. Κάθε προϋπολογισμός πρέπει να απαντάει σε τρία

ζητούμενα: Έσοδα, έξοδα και στόχοι ανάπτυξης.

Ο συγκεκριμένος προϋπολογισμός απαντάει σε δύο από τα τρία ερωτήματα και οι απαντήσεις που δίνει ισοδυναμούν με νέα δεινά για τους πολίτες. Η άντληση εσόδων γίνεται, κυρίως, με τον κλασσικό τρόπο ΣΥΡΙΖΑ - ANEL, δηλαδή από τη συνέχιση και διεύρυνση της φορομηχανικής πολιτικής και την περαιτέρω μείωση των εισοδημάτων.

Τα έξοδα του κεντρικού κράτους δεν μειώνονται. Αντίθετα, μάλλον, διευρύνονται. Τα μόνα έξοδα που συνεχίζουν να μειώνονται, είναι τα έξοδα που και πάλι αφορούν την ποιότητα ζωής των πολιτών, όπως οι υγειονομικές δαπάνες.

Τέλος, ο προϋπολογισμός δεν έχει κανένα σχέδιο και στόχο ανάπτυξης. Και εννοούμε πραγματική ανάπτυξη κι όχι υπερπλεονάσματα. Σε μια χώρα της οποίας ο προϋπολογισμός δεν προβλέπει αύξηση εισοδημάτων και τόνωση της κατανάλωσης από τη μία, ούτε όμως και σοβαρά έσοδα από αύξηση επενδύσεων και άντληση κρατικών εσόδων από παραγωγικά πλεονάσματα ιδιωτών από την άλλη, είναι προφανές πως δεν υπάρχει καμιά προοπτική ουσιαστικής ανάπτυξης, δηλαδή ανάπτυξης που θα περάσει στην κοινωνία.

Το 2018 θα είναι μια ακόμα χρονιά δημιουργικής λογιστικής και υπερ-απόδοσης δημοσιονομικών στόχων μέσω της ακόμα μεγαλύτερης επίθεσης στα εισοδήματα των πολιτών. Κατά συνέπεια, θα είναι μια ακόμα χρονιά ύφεσης για την κοινωνία και διεύρυνσης της ανθρωπιστικής κρίσης, που δεν βιώνουν πλέον μόνο τα κατώτερα στρώματα της κοινωνίας, αλλά και τα μεσαία.

Η Κυβέρνηση αυτές τις μέρες μοιράζει μερίσματα, επιδόματα και τυχερούς φορολαχούς. Οι ανάσες που προσφέρει, όμως, είναι μικρές και σύντομες, κοντόφθαλμες όσο και η πολιτική της.

Η διαφορά μας με την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL είναι ότι εμείς θέλουμε να τα χρήματα να μπαίνουν στις τσέπες των Ελλήνων κάθε μήνα κι όχι μια φορά τον χρόνο. Και θέλουμε να μπαίνουν στις τσέπες όλων των Ελλήνων κι όχι μόνο μιας μερίδας. Η διαφορά μας είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ φτωχοποιεί τους Έλληνες. Εμείς τους θέλουμε οικονομικά ανεξάρτητους, όχι σαν επίδομα, αλλά σαν κανονικό μισθό.

Υποστηρίζουμε την κοινή λογική, το ευρωπαϊκό κεκτημένο και την πραγματική κοινωνία. Οι Έλληνες δεν είναι ένας λαός επαιτών της κυβερνητικής φιλευσπλαχνίας, αλλά ένας λαός που ξέρει να προκόβει, να δημιουργεί και να παράγει πλούτο.

Στον πανικό σας για την επερχόμενη πολιτική σας ήττα, μπερδεύετε το κοινωνικό μέρισμα με το κοινωνικό έρεισμα. Υποτιμάτε, όμως, τον ελληνικό λαό όταν νομίζετε ότι δεν καταλαβαίνει τι επιδιώκετε.

Το 2015 στείλατε τους Έλληνες να περιμένουν στις ουρές για να βγάλουν 60 ευρώ από τα ATM, το 2017 να περιμένουν στις ουρές για μια κάρτα μετακίνησης με τα μεταφορικά μέσα. Φαίνεται πως τώρα, με τον νέο προϋπολογισμό, σχεδιάζετε μια νέα ουρά για τον ελληνικό λαό, αυτή με τα επιδόματα. Αυτό είναι το όραμά σας: μια ζωή με το δελτίο, μια ζωή όπως αυτή που έζησαν οι παππούδες μας και οι κάτοικοι των χωρών στις οποίες επικράτησαν οι πολιτικές σας αυταπάτες.

Καταψηφίζω τον προϋπολογισμό γιατί οι Έλληνες αξίζουν κάτι καλύτερο από τα να είναι στην ουρά της ιστορίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Κατσανιώτη.

Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Χουλιάρκης, οι δεκαπέντε λεπτά.

Ακολουθούν ο κ. Ψυχογιός, ο κ. Σαλμάς και μετά ο Αναπληρωτής Υπουργός Άμυνας, ο κ. Βίτσας.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η κατάθεση του προϋπολογισμού αποτελεί μια καλή αφορμή για τον απολογισμό του οικονομικού έτους που ολοκληρώνεται σε λίγες ημέρες. Αποτελεί μία καλή αφορμή ώστε να αποτιμήσουμε τα κύρια μακροοικονομικά γεγονότα που μεσολάβησαν από την κατάθεση του προϋπολογισμού του 2017 μέχρι σήμερα, ώστε να αντληθούν διδάγματα, να γίνουν διο-

ρθωτικές κινήσεις όπου χρειάζεται, να αναγνωριστεί η πρόοδος και, βέβαια, να αξιολογηθεί η συμβολή του προϋπολογισμού του 2017 στην πορεία της ελληνικής οικονομίας, ώστε να κατανοηθεί και το σχέδιο του προϋπολογισμού που συζητάμε τώρα ακόμα καλύτερα.

Θα κάνω έναν πολύ σύντομο τέτοιο απολογισμό και θα αναφερθώ σε έναν μικρό αριθμό κρίσιμων μεγεθών και γεγονότων του 2017.

Πρώτα απ' όλα να θυμίσω ότι το εθνικό εισόδημα της χώρας αυξήθηκε σε τρέχουσες τιμές κατά 4,4 δισεκατομμύρια ευρώ, από 174,2 δισεκατομμύρια ευρώ στο τέλος του 2016 σε 178,6 δισεκατομμύρια ευρώ στο τέλος του 2017 ή με ρυθμό μεγέθυνσης 2,5%.

Θα θέλαμε αναμφίβολα ο ρυθμός μεγέθυνσης να είναι ακόμα υψηλότερος. Όμως δεν υπάρχει, αμφιβολία ότι είναι η πρώτη φορά που στην έκταση αυτή, από την αρχή της πολυετούς κρίσης, το δεύτερο τρίμηνο του 2008, η οικονομία μεγεθύνεται και δεν υπάρχει αμφιβολία πως αποτελεί πολύ ισχυρή ένδειξη εξόδου από την κρίση.

Δεύτερο δεδομένο. Το ενδεκάμηνο του 2017, Ιανουαρίου - Νοεμβρίου - δεν έχουμε στοιχεία για τον Δεκέμβριο - το ισοζύγιο προσλήψεων - αποχωρήσεων του ιδιωτικού τομέα της οικονομίας ήταν θετικό, οδηγώντας σε περαιτέρω μείωση της ανεργίας κατά 3%, από 23,5% σε 20,5%.

Η ανεργία παραμένει υψηλή και πολλές από τις νέες θέσεις εργασίας που δημιουργούνται είναι μερικής απασχόλησης και υπο-αμειβόμενες. Είναι κάτι που μας προβληματίζει. Είναι κάτι πάνω στο οποίο πρέπει να εργαστούμε περαιτέρω για να βελτιώσουμε το πλαίσιο κινήτρων δημιουργίας θέσεων εργασίας σε τομείς με υψηλή παραγωγικότητα. Δεν παύει, όμως, να είναι πολύ σημαντικό, θετικό νέο το γεγονός ότι για πρώτη φορά από το 2001 η δημιουργία καθαρών, νέων θέσεων εργασίας ξεπερνά τις 130.000. Αναφέρομαι στα στοιχεία της «ΕΡΓΑΝΗ».

Τρίτο δεδομένο: Ολοκληρώθηκαν με επιτυχία δύο πολύ δύσκολες αξιολογήσεις του προγράμματος προσαρμογής και υλοποιούνται τώρα μια σειρά από κρίσιμες μεταρρυθμίσεις τόσο στο μικροοικονομικό περιβάλλον όσο και στις τράπεζες και στη δημόσια διοίκηση, που ενισχύουν την οικονομία και αίρουν στρεβλώσεις χρόνων.

Τέταρτο δεδομένο: Η επιτυχής εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2016 και η σημαντική υπέρβαση του στόχου 0,5% πρωτογενούς πλεονάσματος -και να θυμίσω εδώ, ότι η Κυβέρνηση δεν επεδίωξε την υπέρβαση του αποτελέσματος, η υπέρβαση, όμως, του αποτελέσματος είναι ένδειξη ότι οι βασικές παράμετροι της οικονομίας, η ικανότητα του κράτους να συλλέγει φόρους, καθώς και η συμμόρφωση των πολιτών, είναι πια διαφορετικοί από το παρελθόν - οδήγησε για πρώτη φορά από τη Μεταπολίτευση, για την ακρίβεια από το 1973, σε πλεόνασμα Γενικής Κυβέρνησης 0,7% και σε ταχύτερη έξοδο, ένα χρόνο νωρίτερα, από τη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος, στο οποίο μπήκε η χώρα -θυμίζω- τον Δεκέμβριο του 2009.

Πρόκειται για γεγονός που επικυρώνει την είσοδο της χώρας στο κλάμπ των χωρών - μελών της Ευρωζώνης που τα δημόσια οικονομικά είναι υγιή.

Πέμπτο δεδομένο: Αναβαθμίστηκε η πιστοληπτική ικανότητα της χώρας και από τους τρεις οίκους αξιολόγησης, οδηγώντας έτσι σε επιτυχία έξοδο της χώρας στις αγορές τον Ιούλιο του 2017 με δανεισμό νέους χρήματος 3 δισεκατομμυρίων, δημιουργώντας έτσι τις προϋποθέσεις για έναν βιώσιμο τερματισμό του αποκλεισμού της χώρας από τις διεθνείς αγορές, και σε δεύτερο χρόνο, τον Νοέμβριο του 2017, με την ανταλλαγή των ομολόγων του PSI.

Έκτο δεδομένο: Μειώθηκε σημαντικά η εξάρτηση των τραπεζών από την παροχή έκτακτης ενίσχυσης σε ρευστότητα, του γνωστού ELA, κατά 24 δισεκατομμύρια από το τέλος Δεκεμβρίου του 2016 μέχρι το τέλος Νοεμβρίου του 2017, από τα 43,7 δισεκατομμύρια στα 19,9 δισεκατομμύρια.

Έβδομο δεδομένο: Οι καθαρές ροές καταθέσεων από το τέλος του 2016 έως τον Οκτώβριο του 2017 ήταν θετικές και της τάξης των 6 δισεκατομμυρίων ευρώ. Το τελευταίο τρίμηνο του έτους αυτές έχουν επιταχυνθεί σημαντικά.

Όγδοο δεδομένο: Επιταχύνθηκε η χαλάρωση των κεφαλαιακών ελέγχων. Ο οδικός χάρτης άρσης των κεφαλαιακών περιορισμών μας φέρνει πολύ πιο κοντά στην οριστική κατάργηση των περιορισμών αυτών.

Και τέλος, το ένατο δεδομένο και ίσως το πιο γνωστό απ' όλα -είναι το θέμα των τελευταίων δύο εβδομάδων- είναι η σημαντική αποκλιμάκωση των επιτοκίων δανεισμού της ελληνικής δημοκρατίας με μείωση -θυμίζω ότι την 31η Δεκεμβρίου του 2016 ήταν 7,17% και αναφέρομαι στο κόστος δανεισμού του δεκαετούς ομολόγου- 330 μονάδων βάσης. Σήμερα, δηλαδή, βρίσκονται στο 3,87%. Το σημερινό 3,87% είναι κάτω από τον μέσο όρο της περιόδου ευημερίας της ελληνικής δημοκρατίας 2000-2008 και αντίστοιχο με τα επιτόκια των καλύτερων ημερών του 2004 και 2005.

Οι προκλήσεις και οι κίνδυνοι παραμένουν. Και, προφανώς, καθήκον της Κυβέρνησης και του Υπουργείου Οικονομικών είναι να τους προβλέπει και να τους μειώνει. Όμως, δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι η ελληνική οικονομία -και αυτό ακριβώς θέλω να τονίσω- ολοκληρώνει το 2017 σε πολύ καλύτερη θέση σε σχέση με το 2016, όπως είχε ολοκληρώσει το 2016 σε πολύ καλύτερη θέση σε σχέση με το 2015. Δεν υπάρχει αμφιβολία πως η αβεβαιότητα αίρεται και πως ένας αξιόπιστος και καθαρός δρόμος εξόδου είναι πλέον ορατός.

Κλειδί -θα έλεγα το κρίσιμο κλειδί- για τη σταθεροποίηση της οικονομίας, για την άρση της αβεβαιότητας, για τη βελτίωση του οικονομικού κλίματος και για την αποκλιμάκωση των επιτοκίων ήταν η εκτέλεση του προϋπολογισμού των ετών 2016 και 2017, και γενικότερα η πορεία των δημοσίων οικονομικών τα δύο τελευταία χρόνια.

Κανείς προϋπολογισμός δεν μπορεί να πετύχει πολλούς στόχους ταυτόχρονα. Ο προϋπολογισμός είναι ένα εργαλείο. Προφανώς μπορεί να επιδιώξει μία ισορροπία ανάμεσα σε αντιτιθέμενους στόχους. Και η στρατηγική των δυο αυτών προϋπολογισμών -και του 2016 και του 2017- ήταν διπλή. Από τη μια πλευρά, η εμπέδωση της αξιοπιστίας των ελληνικών δημοσίων οικονομικών, με την τήρηση των δημοσιονομικών στόχων, ώστε να αποκατασταθεί ξανά η εμπιστοσύνη των αγορών στα ελληνικά δημόσια οικονομικά και κατά συνέπεια στο αξιόχρεο της χώρας, η βασική αιτία της μεγάλης κρίσης του 2008-2016, η βασική αιτία των διπλών ελλειμμάτων που οδήγησαν την ελληνική δημοκρατία στο χείλος της χρεοκοπίας.

Πρώτον, λοιπόν, η εμπέδωση της αξιοπιστίας ως προϋπόθεση για να βγούμε από το πρόγραμμα, προϋπόθεση για να ανακτήσουμε την εμπιστοσύνη των αγορών, αλλά, ταυτόχρονα, και η δίκαιη κατανομή της αναγκαίας και αναπόφευκτης προσαρμογής, ώστε να προσταθεθούν τα πιο ευάλωτα νοικοκυριά.

Η ίδια ακριβώς στρατηγική με τον προϋπολογισμό του 2017, αυτή η διπλή στρατηγική -αξιοπιστία από τη μια πλευρά, και προστασία των πιο ευάλωτων στρωμάτων από την άλλη- χαρακτηρίζει και τον προϋπολογισμό του 2018.

Ο προϋπολογισμός του 2018 προσδιορίζεται σε μεγάλο βαθμό από το οικονομικό περιβάλλον και τους δημοσιονομικούς περιορισμούς, που η ελληνική δημοκρατία αντιμετωπίζει εδώ και μία δεκαετία.

Να θυμίσω κάτι που δεν καταλαβαίνω για ποιον λόγο διαρκώς ξεχνάμε. Οι περιορισμοί αυτοί απορρέουν από το γεγονός πως η χώρα το 2010 έφτασε στο χείλος της καταστροφής, στο χείλος της χρεοκοπίας και στην πόρτα εξόδου από το κοινό νόμισμα. Αυτή ήταν η πραγματικότητα και αυτήν την πραγματικότητα ακόμα προσπαθούμε να διορθώσουμε. Και δεν υπάρχει άλλος τρόπος διόρθωσης από τη δημοσιονομική προσαρμογή.

Όμως, το 2018 είναι το τελευταίο έτος δημοσιονομικής προσαρμογής. Και ο προϋπολογισμός του 2018 φροντίζει με την πιο ήπια δυνατή δημοσιονομική προσαρμογή, σε ένα πραγματικά δυσμενές περιβάλλον, να βρίσκει χώρο ώστε να ενισχύει περαιτέρω τα προγράμματα κοινωνικής προστασίας και, μάλιστα, στοχευμένα, ειδικά στην παιδική φτώχεια.

Αυτή η Κυβέρνηση, και όχι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, κατάφερε να εξοικονομήσει μέσω της επισκόπησης δαπανών 320 εκατομμύρια, για να υποποιήσει ένα χρόνο νωρίτερα τη σημαντική αύξηση των οικογενειακών επιδομάτων, ειδικά για το

πρώτο και το δεύτερο παιδί.

Αυτή η Κυβέρνηση, και όχι η Νέα Δημοκρατία, κατάφερε μέσω της επισκόπησης δαπανών να ενισχύσει τον προϋπολογισμό για τα σχολικά γεύματα και για την επέκταση των βρεφονηπιακών σταθμών.

Βέβαια, μεσοπρόθεσμα, και όσο οι περιορισμοί χαλαρώνουν και η οικονομία ανακάμπτει, το ίδιο εργαλείο, ο προϋπολογισμός, θα μπορεί να ανταποκρίνεται σε επιπλέον στόχους.

Όσο η αξιοπιστία εμπεδώνεται και η αποκατάστασή της δεν αποτελεί προτεραιότητα, ο προϋπολογισμός θα μπορεί να προχωρά σε μείωση των φορολογικών βαρών, πράγμα που αποτυπώνεται στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δημοσιονομικής στρατηγικής, με σημαντική μείωση της φορολογίας εισοδήματος, επιχειρήσεων και περιουσίας ύψους 3,5 δισεκατομμυρίων μέχρι το 2021. Όμως, και τώρα, στο βαθμό που αυτό είναι δυνατόν, στο βαθμό που υπάρχει χώρος, επιδιώξή μας είναι να μειώνουμε τους φόρους. Και ανακοινώνω από εδώ τη μείωση του ΦΠΑ από το 24% στο 13% για τις μονάδες φροντίδας ηλικιωμένων, για τους οίκους ευγηρίας, για τις μονάδες παροχής υπηρεσιών φροντίδας σε άτομα με αναπηρία και νοητική υστέρηση.

Θα ήθελα -και παρακαλώ, δώστε μου δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, πάνω από τον προβλεπόμενο χρόνο- να σχολιάσω λίγο τις δημοσιονομικές προτάσεις της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Η Νέα Δημοκρατία έχει περάσει από τρεις διαδοχικές μεταμορφώσεις της δημοσιονομικής της στρατηγικής. Τον Σεπτέμβριο του 2016, κατηγορώντας την Κυβέρνηση ότι καταστρέφει την οικονομία, ότι ο προϋπολογισμός πέφτει έξω -τίποτα από αυτά δεν επαληθεύτηκε- από το βήμα της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης προτείνει τη μείωση των φορολογικών βαρών κατά 4,19 δισεκατομμύρια ευρώ με ταυτόχρονη μείωση των πρωτογενών δαπανών.

Τα 4,2 δισεκατομμύρια ευρώ, σας το λέω από την πείρα που απέκτησα μέσα από την επισκόπηση των πρωτογενών λειτουργικών δαπανών του δημοσίου, δεν υπάρχει περίπτωση να περιοπιστεί, χωρίς να μειωθούν σημαντικά οι μισθοί και οι συντάξεις. Η δεξαμενή των πρωτογενών λειτουργικών δαπανών που μπορεί κανείς να αξιολογήσει, είναι μικρότερη από 5 δισεκατομμύρια ευρώ. Ένα 10% εξοικονόμησης αντιστοιχεί σε μισό δισεκατομμύριο. Από πού θα έβρισκε η Νέα Δημοκρατία τα 4,2 δισεκατομμύρια ευρώ, εάν δεν λεηλατούσε τον προϋπολογισμό των συντάξεων και των μισθών;

Αυτή η αντίφαση στην επιχειρηματολογία της Νέας Δημοκρατίας έγινε ορατή ακόμα και από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, το οποίο δημόσια έχει τοποθετηθεί, λέγοντας ότι δεν υπάρχει περιθώριο περαιτέρω σημαντικής μείωσης των δαπανών και υποχρέωσε τη Νέα Δημοκρατία να καταφύγει σε μια πρώτη μεταμόρφωση. Η μείωση των φόρων θα υλοποιηθεί τώρα μέσα από τη μείωση των δημοσιονομικών στόχων από το 3,5% στο 2%.

Εγώ δεν θα μπω στη συζήτηση για ποιον λόγο δεν το έκανε η Νέα Δημοκρατία, όταν μπορούσε να το κάνει, όταν τα πλεονάσματα που η ίδια είχε συμφωνήσει ήταν στο 4,5% και στο 4,2%. Θα πω, όμως, το εξής. Η άλλη όψη του νομίσματος της μείωσης των στόχων των πρωτογενών πλεονασμάτων είναι η περαιτέρω αναδιάρθρωση του χρέους. Δεν μπορεί να μειώσει τα πρωτογενή πλεονάσματα, χωρίς να θέσει το χρέος πάλι σε τροχιά μη βιώσιμη και κατά συνέπεια, σε νέο αποκλεισμό από τις αγορές, εκτός εάν διαπραγματευτεί μεγαλύτερη αναδιάρθρωσή του. Και σας βεβαιώνω ότι δημοσιονομικοί στόχοι της τάξης του 2% για τα έτη 2018 - 2022 προϋποθέτουν πολύ μεγάλη αναδιάρθρωση του χρέους, προϋποθέτουν ονομαστική απομείωση. Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, σκοπεύει να πάει στα άλλα δεκαοκτώ κράτη -μέλη να διαπραγματευτεί ονομαστική απομείωση του χρέους ή σχεδιάζει μονομερείς ενέργειες. Άλλη λύση δεν υπάρχει.

Αυτή η αντίφαση δυσκόλεψε τη Νέα Δημοκρατία και έτσι προχώρησε σε μια νέα μεταμόρφωση. Δεύτερη μεταμόρφωση, πριν το συνέδριό της, στη συνέντευξη του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σε εφημερίδα, όπου ανακοινώνει ότι θα μειώσει τους φόρους και η δέσμευση αυτή είναι αδιαπραγμάτευτη, ακόμα και εάν δεν μειωθούν τα πρωτογενή πλεονάσματα.

Εδώ πια εγώ σκώνω τα χέρια! Μείωση των φόρων και μάλιστα για τρεις φόρους που αθροιστικά δίνουν 2 δισεκατομμύρια ευρώ,

μείωση των φόρων κατά 2 δισεκατομμύρια ευρώ, χωρίς μείωση των δαπανών και χωρίς μείωση των στόχων, δεν μπορεί να γίνει. Η Νέα Δημοκρατία λέει ότι μπορεί. Μπορεί να γίνει, διότι θα είναι, λέει, αυτοτροφοδοτούμενη. Η μείωση των φόρων θα οδηγήσει την οικονομία σε τόσο μεγάλη οικονομική ανάκαμψη που τα έσοδα που θα προκύψουν θα ισοσκελίσουν την απώλεια, θα πετύχουν έτσι τον στόχο πρωτογενών πλεονασμάτων.

Αυτή η δεύτερη μεταμόρφωση της Νέας Δημοκρατίας έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, γιατί πρόκειται ουσιαστικά για απόδραση από την πραγματικότητα. Μπορώ να καταλάβω ένα κόμμα να ισχυριστεί ότι θα παλέψει για ακόμη μεγαλύτερη αναδιάρθρωση του χρέους. Το δέχομαι. Δέχομαι ένα κόμμα, με πολύ μεγαλύτερο ρεαλισμό, να βγει και να πει ότι θα μειώσει τις δαπάνες κατά ένα λογικό ποσό. Αλλά το επιχείρημα ότι η μείωση των φόρων θα φέρει μέσα στο ίδιο έτος οικονομική ανάκαμψη τόσο, ώστε τα έσοδα που θα προκύψουν να πετύχουν τον στόχο του προϋπολογισμού είναι εκτός πραγματικότητας, είναι πραγματικά απόδραση από την πραγματικότητα!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Αυτό που εντυπωσιάζει, όμως, περισσότερο –και τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε– δεν είναι ότι οι προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας είναι εκτός πραγματικότητας. Με εντυπωσιάζει η προχειρότητα, οι αντιφάσεις στην επεξεργασία οικονομικής πολιτικής από ένα κόμμα που θέλει να διεκδικήσει την εξουσία. Και δεν με εκπλήσσει μόνο, αλλά με τρομάζει κιόλας!

Είναι θεμιτό κανείς να αναζητά νέα μονοπάτια δημοσιονομικής πολιτικής. Αυτό, όμως, που δεν είναι θεμιτό είναι να μην λαμβάνει υπ' όψιν του τα δεδομένα και να συντάσσει προτάσεις οικονομικής πολιτικής εκτός πραγματικότητας. Δεν υπάρχει άλλη πρόταση συντεταγμένη, συγκροτημένη, συνεπής πρόταση, που να βγάξει τη χώρα από την κρίση, να αποκαθιστά την αξιοπιστία και να το κάνει με τρόπο κοινωνικά δίκαιο από την πρόταση που υλοποιεί αυτή η Κυβέρνηση και γι' αυτό σας καλώ να στηρίξετε τον φετινό προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω για δύο λεπτά τον λόγο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Η ώρα είναι προχωρημένη. Έχει μιλήσει πολλές φορές ο κ. Σταϊκούρας, μπορώ να αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Επειδή, όμως, έγινε σχετική αναφορά, θα πάρει τον λόγο για ένα λεπτό.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Δύο λεπτά, θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Σας παρακαλώ πολύ. Ένα λεπτό την υπομονή σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Ο κ. Σταϊκούρας έχει μιλήσει πάρα πολλές φορές. Έχει και αύριο τη δυνατότητα να πάρει τον λόγο. Νομίζω ότι είναι άδικο για τους Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Αύριο μπορεί να μην είναι ο κύριος Υπουργός εδώ, οπότε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Εδώ θα είναι ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Αφήστε να ολοκληρώσει ο κ. Σταϊκούρας. Ένα λεπτό θα μιλήσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Σταϊκούρα, ένα λεπτό παρακαλώ. Δεν θέλω να...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Πρώτα απ' όλα, θα ξεκινήσω λέγοντας ότι στην αρχή της τοποθέτησής του ο Υπουργός αντιπρόβαλε τα στοιχεία στο τέλος του 2017 σε σχέση με το τέλος του 2016. Συμφωνώ σε όλα μαζί σας. Είναι σωστά τα στοιχεία που δώσατε για το πού είναι η οικονομία στο τέλος του 2017 σε σχέση με το τέλος του 2016. Λησμονήσατε, όμως, να μας πείτε

πού ήταν η οικονομία στο τέλος του 2014. Μείνατε μόνο εκεί. Συνεπώς, εάν δείτε όλους τους οικονομικούς δείκτες και αυτούς που αναφέρατε, θα διαπιστώσετε ότι ακόμα δεν έχετε φτάσει ακόμα σε εκείνο το σημείο.

Μιλήσατε για την εξάρτηση με τον ΕΛΑ. Μα, ήταν μηδέν στο τέλος του 2014. Μιλήσατε για τους οίκους αξιολόγησης. Ήταν υψηλότερη η διαβάθμιση. Μιλήσατε για τις καταθέσεις. Ήταν υψηλότερες. Και δεν έγινε καμμία αναφορά στην υποχώρηση της ανταγωνιστικότητας, των ληξιπρόθεσμων οφειλών του ιδιωτικού τομέα και ότι, ακόμα και σήμερα που μιλάμε, οι ληξιπρόθεσμες οφειλές του δημοσίου είναι υψηλότερες απ' ό,τι στο τέλος του 2014.

Δεύτερη παρατήρηση. Είπατε για την επισκόπηση δαπανών. Κύριε Υπουργέ, σας έχω στείλει ερωτήσεις που δεν έχετε απαντήσει. Μπορείτε να μας πείτε, σας παρακαλώ, το 2016 και το 2017 από ποιους κωδικούς κόψατε, συγκεκριμένους κωδικούς, φορείς του δημοσίου που κόψατε; Να μας καταθέσετε από πού βρήκατε τις δαπάνες, γιατί δεν τις έχετε καταθέσει, ούτε είναι στον προϋπολογισμό. Και το 2017 και το 2018 συγκεκριμένα από ποιους κωδικούς και ποιους φορείς κόψατε, για να δούμε πού υπήρχε σπατάλη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και τρίτη παρατήρηση, καμμία μεταμόρφωση δεν έχει γίνει. Τα ίδια λέγαμε, τα ίδια λέμε. Και τα ποσά τα οποία λέτε στην αρχή για τους φόρους, αθροίζουν όλες τις φορολογικές ελαφρύνσεις. Εξηγούμαι σε μισό λεπτό. Στα πρώτα χρόνια με δύο χρόνια μείωση τριών συγκεκριμένων φόρων, όπως είπατε, με πολλούς διαφορετικούς τρόπους: Με διατήρηση της αναλογίας ένας προς πέντε, με δημοσιονομική πειθαρχία σε όλους τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης -ξέρετε, υπάρχουν και φορείς που δεν είναι εντός στόχων-, με μια σειρά από άλλα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Σταϊκούρα, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Δέκα δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Τα τρία σημεία που θέλατε τα είπατε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Δέκα δευτερόλεπτα.

Αφού κάνουμε αυτό, αφού υλοποιήσουμε διαρθρωτικές αλλαγές και ενισχύσουμε τη ρευστότητα στην πραγματική οικονομία, κάτι που δεν κάνετε εσείς, αφού κρατάτε τις ληξιπρόθεσμες οφειλές υψηλά, μπορούμε να πείσουμε εταίρους και δανειστές ότι ο ρυθμός με τον οποίο θα τρέξει η ελληνική οικονομία δεν θα είναι 1 που συμφωνήσατε εσείς, αλλά υψηλότερος. Πόσο; Εμείς λέμε μέχρι 1,9; Γιατί λέμε 1,9; Γιατί τόσο έλεγαν οι εκθέσεις των δανειστών το 2014 για την οικονομία για τα επόμενα σαράντα χρόνια. Αν συνεπώς το 1 αυξηθεί, με βάση την Τράπεζα της Ελλάδος ο βαθμός συσχέτισης αριθμητή παρονομαστή είναι διπλάσιος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, τα έχει πει δέκα φορές αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Μπάρκα, σας παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Άρα, μπορούμε να πετύχουμε βελτίωση της βιωσιμότητας του χρέους, χαμηλότερα πρωτογενή πλεονάσματα, άρα μειώσεις φορολογικών συντελεστών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ο κ. Ψυχogiός έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Να απαντήσει ο Υπουργός!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Δεν τον είδα, κύριε Μπάρκα, τον Υπουργό. Προς Θεού. Θα μιλήσετε κι εσείς μετά. Μπορείτε να πείτε ό,τι θέλετε.

Ελάτε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Θα είμαι πολύ σύντομος.

Εγώ δεν αμφιβάλω ότι το 2014 ήταν χρονιά ανάκαμψης, αναιμικής ανάκαμψης, με ρυθμό 0,7%, αν δεν κάνω λάθος. Γι' αυτό που επίσης δεν αμφιβάλω, όμως, είναι ότι το τέλος του 2014, το τέλος του δεύτερου ουσιαστικά προγράμματος προσαρμογής βρήκε τη χώρα με επιτόκια δανεισμού 8%, χωρίς ταμειακά διαθέσιμα για να στηρίξει το ίδιο έξοδο στις αγορές, ανεξάρτητη,

αυτό που τώρα λέμε καθαρή έξοδος. Και κατά συνέπεια, δεν έχω καμμία απολύτως αμφιβολία ότι τον Φεβρουάριο του 2018 το τρίτο πρόγραμμα, το τρίτο μνημόνιο περίμενε στη γωνία όποια Κυβέρνηση κι αν είχε εκλεγεί.

Δεύτερον, για το θέμα της επισκόπησης των δαπανών θα σας πω πολύ συνοπτικά ότι ένα πολύ μεγάλο μέρος προκύπτει απ' τις λειτουργικές δαπάνες των Υπουργείων.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Δώστε το μου γραπτώς, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Βεβαίως.

Ένα άλλο μεγάλο μέρος, όπως είπε ο κ. Σταθάκης, προκύπτει από τη νέα σύμβαση, τη νέα συμφωνία του ελληνικού δημοσίου με τη ΔΕΗ, με εξοικονόμηση 90 εκατομμυρίων και ταυτόχρονα από δύο, τρεις άλλες πηγές που προφανώς πρέπει να κοινοποιήσουμε γραπτώς.

Ευχαριστώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, απαντήστε γραπτώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει ο κ. Ψυχογιός για έξι λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προτού ξεκινήσω την ομιλία μου, να κάνω ένα σχόλιο για να ξεκαθαρίσουμε λίγο τα πράγματα και να μην υπάρχουν εντυπώσεις σε αυτά που ανέφερε και ο κ. Κατσανιώτης. Αφού δώσω και εγώ τα συλλυπητήρια μου στην οικογένεια του αδικοχαμένου δημοσιογράφου, να πω ότι και ο ΣΥΡΙΖΑ έβγαλε σχετική ανακοίνωση για το θέμα, αλλά και συνάδελφοι, οι οποίοι πήραν τον λόγο στην Ολομέλεια, όπως η κ. Καββαδία και άλλοι, αναφέρθηκαν σχετικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σχεδόν στο τέλος του καταλόγου των ομιλητών και ομιλητριών, για μια πολύ σημαντική διαδικασία στο ελληνικό Κοινοβούλιο, που είναι το σχέδιο του προϋπολογισμού 2018. Θα ήθελα λοιπόν από την πλευρά μου κυρίως να επικεντρωθώ στο κοινωνικό πρόσημο που έχει θέσει ως προτεραιότητα αυτή η Κυβέρνηση, στη χάραξη της πολιτικής της, αλλά και στον προϋπολογισμό του 2018, μέσα σε δύο σκληρές συνθήκες.

Θα ρωτήσει εύλογα κάποιος, πώς είναι δυνατόν μέσα στο πλαίσιο ενός προϋπολογισμού, που εντάσσεται σε πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής να κάνει κανείς κοινωνική πολιτική; Και όμως, ο προϋπολογισμός του 2018, ο τελευταίος που κινείται σε αυτό το αυστηρό περιθώριο που θέτει το μνημόνιο, εμπεριέχει στοιχεία τα οποία διαφοροποιούν την ουσία του από προϋπολογισμούς προηγούμενων κυβερνήσεων, καθώς βάζει κοινωνικές προτεραιότητες. Αφ' ενός επιδιώκει την έξοδο της χώρας από το μνημόνιο το καλοκαίρι του 2018 και αφ' ετέρου η έξοδος αυτή να συντελεστεί με τον λαό όρθιο.

Μπορεί όμως το κοινωνικό πρόσημο να αποτυπωθεί σε αριθμούς; Διότι αυτό είναι το σημαντικό και ουσιαστικό. Θα δώσω μερικά παραδείγματα από δύο κυρίως τομείς, που προσφέρονται για να καταδείξει κανείς τα κοινωνικά δικαιώματα και το κοινωνικό κράτος, όπως είναι ο τομέας της υγείας και ο τομέας της εργασίας.

Όσον αφορά στην υγεία, οι δαπάνες της υγείας ανέρχονται σήμερα στο 5,1% του ΑΕΠ σε σχέση με το 4,5% που κυμαινόταν όταν αναλάβαμε τη διακυβέρνηση το 2015. Μέσα στο ποσοστό αυτό, που δεν μπορεί να είναι αρκετό για μια αριστερή Κυβέρνηση, καταφέραμε να στηρίξουμε και να αναβαθμίσουμε λειτουργικά τις δημόσιες δομές, να προχωρήσουμε σε προσλήψεις μόνιμων και επικουρικών γιατρών, καθώς και λοιπού προσωπικού, κάτι που είχε να γίνει από το 2009 και να αιμοδοτηθεί το σύστημα, δέκα χιλιάδες και παραπάνω μέχρι τώρα και είκοσι χιλιάδες περίπου μέχρι το 2019. Να αυξήσουμε τη δυνατότητα του ΕΣΥ να καλύπτει τις ανάγκες των πολιτών, οι οποίες πολλαπλασιάστηκαν λόγω της πρόσβασης των ανασφάλιστων στο σύστημα υγείας και να ενισχύσουμε τους προϋπολογισμούς των νοσοκομείων, που τα ταμειακά τους διαθέσιμα πλέον είναι θετικά περίπου 500 εκατομμύρια ευρώ.

Όσον αφορά τώρα στο Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής

Ασφάλισης και Αλληλεγγύης, παραλάβαμε τα ασφαλιστικά ταμεία με περίπου 1,1 δισεκατομμύριο έλλειμμα. Δημιουργήσαμε τον ΕΦΚΑ το 2016, ο οποίος όχι μόνο δεν είναι ελλειμματικός, αλλά παρουσιάζει πλεόνασμα, το οποίο μέχρι το τέλος του 2018 αναμένεται να φτάσει τα 859 εκατομμύρια ευρώ. Η θετική πορεία των οικονομικών του ΕΦΚΑ δεν έγινε τυχαία, ούτε αποσπασματικά, αλλά έγινε με στρατηγική και στόχευση από την αύξηση της μισθωτής εργασίας, από την καταπολέμηση της υποδηλωμένης και αδήλωτης εργασίας και βέβαια από την πάταξη της εισφοροδιαφυγής με την ενίσχυση του ΣΕΠΕ. Πρέπει βέβαια να πούμε ότι αν δεν επανέλθουν οι συλλογικές διαπραγματεύσεις, όπως πρέπει να γίνει και θα γίνει από το Σεπτέμβριο του 2018, το πλαίσιο και η θέση των εργαζόμενων παραμένει εξαιρετικά επισφαλής.

Το Υπουργείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης στόχευσε και αυτό με τη σειρά του σε ένα νοικοκύρεμα το οποίο οδήγησε σε μια εξοικονόμηση ύψους περίπου 240 εκατομμυρίων ευρώ. Αυτά τα χρήματα, όπως είπε και ο προλαλήσας Υπουργός, θα διατεθούν για βρεφονηπιακούς σταθμούς, για την ενίσχυση των οικογενειακών επιδομάτων, για το πρόγραμμα σχολικών γευμάτων. Δεν προήλθαν από περικοπές δαπανών ούτε προήλθαν από απολύσεις, όπως κάνατε, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, και προφανώς θα κάνετε για να βρείτε τα απαραίτητα κονδύλια για να μειώσετε, όπως λέτε, τη φορολογία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτά τα τρία χρόνια που βρισκόμαστε στην Κυβέρνηση αναγκαστήκαμε από το καλοκαίρι του 2015 και μετά να εφαρμόσουμε πολιτικές τις οποίες ουδέποτε υιοθετήσαμε ως δικό μας πρόγραμμα. Παρ' όλα αυτά, μιλήσαμε από την πρώτη στιγμή για την ανάγκη ενός παράλληλου προγράμματος, ώστε να προασπίσουμε τα βασικά κοινωνικά δικαιώματα και να αφήσουμε ένα αριστερό αποτύπωμα μέσα στο ασφυκτικό μνημονιακό πλαίσιο.

Η δωρεάν πρόσβαση των ανασφάλιστων στο σύστημα υγείας, η ενισχυμένη από εκπαιδευτικούς λειτουργία των σχολείων και ιδίως της ειδικής αγωγής, το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, το πλαίσιο κοινωνικής και αλληλέγγυας οικονομίας, η ανακατανομή των ΕΣΠΑ, όπως ακούστηκε από τον αρμόδιο Υπουργό, για να έχουν πρόσβαση οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, είναι κάποιες απ' αυτές τις πρωτοβουλίες.

Παράλληλα, το αποτύπωμα που θέλουμε να αφήσουμε φαίνεται και από την πολιτική που χαράσσουμε στα θέματα των δικαιωμάτων. Τα τελευταία τρία χρόνια έχουν μπει γερά θεμέλια σ' αυτήν την κατεύθυνση. Η κατάργηση των φυλακών τύπου Γ', η αποσυμφόρηση των φυλακών και η δημιουργία δομών εκπαίδευσης και επανένταξης μέσα σ' αυτές, η ιθαγένεια για τα παιδιά μεταναστών δεύτερης γενιάς, το πρόγραμμα εκπαίδευσης των προσφυγόπουλων, η νομική ταυτότητα αναγνώρισης φύλου, η κατάργηση της υποχρεωτικότητας της σαρία, η οποία θα έλθει το επόμενο διάστημα, όπως επίσης και η κύρωση της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, η οποία επίσης έρχεται, είναι βήματα προς αυτήν την κατεύθυνση.

Αναρωτιέται κανείς γιατί η Νέα Δημοκρατία κυρίως, της οποίας οι ευρωπαϊκοί σύμμαχοι και οι εταίροι τα εισηγούνται και τα στηρίζουν αυτά σε ευρωπαϊκό επίπεδο, δεν έφερε ποτέ αυτά τα νομοσχέδια. Προφανώς εντάσσεται στη λογική της νομοτέλειας των κοινωνικών ανισοτήτων -που και ο Αρχηγός σας εισηγήθηκε- και στον νόμο της ζούγκλας, όπου ο ισχυρός επιβιώνει.

Δικό μας χρέος είναι να συνεχίσουμε την προσπάθεια αυτή, γιατί ακόμα έχουμε πολύ δρόμο, να αξιοποιήσουμε όλες τις δυνατότες ρωγμές και να επεξεργαστούμε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο που να αφογκράζεται τις ανάγκες της κοινωνίας, μιας κοινωνίας στην οποία απευθύνεστε, κύριοι της Αντιπολίτευσης και κυρίως της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, σαν να προσγειωθήκατε στη χώρα του 2015 και κρίνετε εξ' ιδίων τα αλλότρια. Είναι το φαινόμενο του καθρέφτη αυτό, δηλαδή ότι εμείς είμαστε με τα συμφέροντα, ότι εμείς κάνουμε πελατειακές σχέσεις, ότι έχουμε ιδιοκτησιακή σχέση με την εξουσία, ότι εμείς πήραμε δάνεια πάνω από διακόσια εκατομμύρια που δεν αποπληρώσαμε, ενώ ο κόσμος γνωρίζει πολύ καλά ποιος τα έκανε αυτά.

Επίσης, πολλοί συνάδελφοι εκ μέρους αυτών των δύο κομμά-

των απαξίωσαν εντελώς τον λαό, λέγοντας ότι τρώει σανό, ότι έκανε μεγάλο λάθος με τον ΣΥΡΙΖΑ, ότι εκπαιδεύτηκε λάθος.

Δυστυχώς για σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαφορά μας είναι ότι εμείς προσερχόμαστε από τα σπλάχνα αυτής της κοινωνίας, ότι αυτήν υπηρετούμε, ότι σ' αυτήν λογοδοτούμε και μόνο.

Η κοινωνία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επέλεξε και ανέδειξε την Αριστερά πάντα στα δύσκολα και όταν της ζητηθεί, θα το ξανακάνει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Ψυχogiό.

Ο κ. Σαλμάς έχει τον λόγο για έξι λεπτά.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφέρω μερικές σκέψεις. Σας θυμίζω ότι είναι ο δέκατος όγδοος προϋπολογισμός στον οποίον έχω την τιμή να συμμετέχω.

Κύριε Σταθάκη, θα κάνω μία παρατήρηση σ' αυτά που είπατε, αν μου επιτρέπετε. Αφού τα κάνατε όλα τόσο καλά με τη ΔΕΗ και δώσατε και 1,2 δισεκατομμύρια, γιατί πληρώσαμε όλοι οι πολίτες διπλάσια χρήματα στη ΔΕΗ στους τελευταίους λογαριασμούς; Αυτό ενδιαφέρει τον κόσμο.

Κάτι άλλο για το οποίο αναρωτιέμαι: Ξεχάσατε να πείτε ότι όταν η προηγούμενη κυβέρνηση συζητούσε να πουλήσει τη μικρή ΔΕΗ, ο κ. Σπίρτζης ως πρόεδρος του Τεχνικού Επιμελητηρίου, αλλά και όλος ο ΣΥΡΙΖΑ, έλεγε ότι αυτό είναι ξεπούλημα περιουσίας. Τώρα, όμως, ξαφνικά ήρθατε να υποστηρίξετε πόσο σημαντικό είναι το ότι εσείς την ιδιωτικοποιείτε μ' έναν δικό σας τρόπο, χωρίς να πείτε ποιο θα είναι το ποσό, για να το συγκρίνουμε με το ενάμισι δισεκατομμύριο. Το περιμένω αυτό μόλις τελειώσω την ομιλία μου. Μ' έναν καλύτερο τρόπο ιδιωτικοποιείτε τη ΔΕΗ.

Θέλω να σας πω, όμως, το εξής: Όταν αποφασίσατε να πάτε στον ΣΥΡΙΖΑ, προφανώς διαβάσατε το καταστατικό του, γιατί θα μπορούσατε να ήσασταν ένας καλός Υπουργός σε μια δεξιά κυβέρνηση ή σε μια σοσιαλιστική κυβέρνηση, που πιστεύει στην ελεύθερη οικονομία. Όταν εσείς πήγατε στον ΣΥΡΙΖΑ, θα διαβάσατε το καταστατικό του, στο οποίο ορκιστήκατε, το οποίο λέει ότι δεν πιστεύει στην ελεύθερη οικονομία και ότι πιστεύει στην κοινωνική οικονομία και πιστεύει στην κοινωνική ιδιοκτησία –κατά λέξη σας το διαβάζω, μη χαμογελάτε, το έχω μπροστά μου- και στην κοινωνική διαχείριση των παραγωγικών μέσων.

Επομένως, εσείς ήρθατε να ζητήσετε την ψήφο του ελληνικού λαού, για να δώσετε στους εργαζόμενους τη ΔΕΗ, όχι να την πουλήσετε με καλύτερους όρους-αυτό θα μου το πείτε τώρα μόλις τελειώσω- απ' ό,τι η προηγούμενη κυβέρνηση σχεδίαζε. Δηλαδή, εσάς δεν σας έφερε ο ελληνικός λαός, για να κάνετε ιδιωτικοποιήσεις. Σας έφερε, με βάση τη μαρξιστική θεωρία, που λέει πάλι το καταστατικό σας, να πάρετε τις επιχειρήσεις και να τις δώσετε στους εργαζόμενους. Αυτό είναι.

Επειδή χαμογελάτε, πρέπει να το τεκμηριώσω. Λέει το καταστατικό σας: «Σοσιαλισμός για εμάς είναι προκειμένου οι εργαζόμενοι να είναι σε θέση να σχεδιάζουν, να διευθύνουν και να ελέγχουν με τα εκλεγμένα όργανά τους την παραγωγή, κατευθύνοντας την στην ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών». Αυτό λέει ο ΣΥΡΙΖΑ.

(Γέλωτες και χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μπράβο, πολύ ωραία. Δεν σας κρύβω ότι πρώτη φορά βλέπω ανθρώπους να χειροκροτούν για αυτό που δεν κάνουν, ενώ υποσχέθηκαν στους πολίτες ότι σε αυτό πιστεύουν. Αυτό είναι που σας κάνει να μην έχετε τι να απαντήσετε, όταν σας κάνει κριτική από αριστερά ο κ. Παφίλης.

Προφανώς, κύριε Χουλιαράκη, πρέπει να εξηγήσετε στον ελληνικό λαό, γιατί όταν πήρατε μια οικονομία έστω σε αναιμική ανάπτυξη 0,8%, την πήγατε τα επόμενα δύο χρόνια σε ύφεση. Τι είναι αυτό; Είστε επιτυχημένη Κυβέρνηση; Φανταστείτε να μην την είχατε πάρει σε ανάπτυξη. Πήρατε μια οικονομία με ανάπτυξη και την πήγατε σε ύφεση το 2015 και το 2016 και κλείσατε και τις τράπεζες.

Χαίρεστε εδώ, που το πλεόνασμα γενικής κυβέρνησης είναι 0,8%, αλλά εξηγήστε στους τριακόσιους τριάντα χιλιάδες, που

αναμένουν να πάρουν τη σύνταξή τους, αφού έχετε τόσο καλό πλεόνασμα, γιατί δεν ξεκαθαρίζετε τις συντάξεις και με τη στάση αυτή πληρωμών κρατάτε πλάσματικά το πλεόνασμα στη γενική κυβέρνηση; Εξηγήστε το, για να δούμε πώς είναι τα πράγματα.

Και πείτε μου κάτι, είστε υπερήφανοι που έχετε πλεόνασμα πάνω από τον στόχο; Ποια είναι η θεωρία σας; Όταν πήγατε εσείς στη διαπραγμάτευση που κάνατε με τους θεσμούς, τι τους ζητούσατε; Να έχετε περισσότερα ή λιγότερα πλεονάσματα, για να καταλάβω; Γιατί η οικονομική θεωρία λέει ότι τα μεγάλα πλεονάσματα σημαίνουν λιτότητα.

Αν ζητούσατε χαμηλότερα πλεονάσματα, γιατί κόβετε το ΕΚΑΣ και τις επικουρικές συντάξεις στους φουκαράδες τους συνταξιούχους, για να μοιράζετε μετά ψίχουλα; Αν σας βγαίνει ο προϋπολογισμός, εξηγήστε σε αυτόν που του κόψατε το ΕΚΑΣ, γιατί του το κόψατε.

Λοιπόν, για να λύνουμε και έναν μύθο, είναι ο ΣΥΡΙΖΑ το κόμμα που στήριξε τους φτωχούς; Ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι άνθρωποι με εισοδήματα με 700 ευρώ δεν είδαν τίποτα. Είδαν μείωση της κατώτατης σύνταξης, κόψιμο του ΕΚΑΣ και κόψιμο της επικουρικής σύνταξης. Την ίδια ώρα είδαν αύξηση του ΦΠΑ, αύξηση συντελεστών του ΕΝΦΙΑ και στα οικόπεδα, αύξηση του ειδικού φόρου στα καύσιμα, περικοπή της επιδότησης του πετρελαίου θέρμανσης, αύξηση στα τοιγάρα, αύξηση στη σταθερή τηλεφωνία, θέσπιση ειδικού φόρου στο ίντερνετ. Όλες αυτές είναι οι παροχές που χρησιμοποιεί η μεσαία τάξη. Άρα, αυξήσατε τις δαπάνες του νοικοκυριού. Δεν το βοηθήσατε.

Πάμε τώρα στην τάξη των ενάμισι εκατομμυρίων ανθρώπων, που είναι στη σχετική φτώχεια. Ποιοι είναι αυτοί; Ένα εκατομμύριο επτακόσιες χιλιάδες άνθρωποι είναι στη σχετική φτώχεια σήμερα. Αν το όριο ήταν στα 420 ευρώ, λόγω του ΑΕΠ που ήταν το 2014, θα ήταν πολύ περισσότεροι. Τι σημαίνει αυτό; Το 2014 με 420 ευρώ σε θεωρούσαν σχετικά φτωχό. Είναι το 60% του μέσου εισοδήματος. Σήμερα, όμως, δεν θεωρείσαι σχετικά φτωχός με 420 ευρώ.

Πάμε να δούμε, λοιπόν, για αυτούς που είναι με εισόδημα κάτω από 200-380 ευρώ, τι κάνατε; Τους βοηθήσατε; Σε τι τους βοηθήσατε αυτούς; Σε τίποτα.

Σε αυτήν την κατηγορία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανήκουν η γενιά των 360 ευρώ, που γιγαντώθηκε επί ΣΥΡΙΖΑ από τη μερική απασχόληση σε βάρος της πλήρους απασχόλησης, είναι η κατώτατη σύνταξη στα 360 ευρώ και είναι και το επίδομα της ανεργίας στα 360 ευρώ. Πείτε μας, τι κάνατε γι' αυτούς; Άρα, για τα 1,7 εκατομμύρια στη σχετική φτώχεια δεν τους δώσατε τίποτα και τους πήρατε από το διαθέσιμο εισόδημα, με όλες τις αυξήσεις στο οικογενειακό καλάθι, που σας είπα, λόγω των αυξήσεων που κάνατε στους φόρους.

Πάμε από τα μηδέν έως τα 200 ευρώ που είναι οκτακόσιες χιλιάδες στην απόλυτη φτώχεια. Τους δώσατε το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Ήσασταν υποχρεωμένοι να το κάνατε από την ΕΣΚΕ του 2014. Το βρήκατε, το σταματήσατε το 2015 και αναγκαστήκατε το 2016 να το δώσετε. Πώς το δίνετε; Χωρίς έλεγχο πουθενά. Αν κάποιος σήμερα παίρνει σύνταξη στο εξωτερικό, παίρνει το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Αν κάποιος είναι στη μαύρη εργασία, παίρνει το εγγυημένο εισόδημα. Αν κάποιος δεν θέλει να πάει να δουλέψει, του δίνετε το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα.

Άρα, σε αυτές τις κατηγορίες των φτωχών δεν κάνατε τίποτα. Το μέρος που δώσατε πέρυσι, το δώσατε στους συνταξιούχους και όχι σε αυτούς. Φέτος πάτε να τους δώσετε ψίχουλα, αλλά μόλις θα σταματήσει να υπάρχει μέρος όλες αυτές οι κατηγορίες των δυόμισι εκατομμυρίων Ελλήνων, που είναι στην απόλυτη και σχετική φτώχεια και στο ένα εκατομμύριο που είναι στην απειλούμενη φτώχεια, δεν τους έχετε δώσει τίποτα.

Σχετικά με τα περί συσσίτιου, τροφής και διατροφής στα σχολεία, θα σας πω μόνον ότι από το ΤΕΒΑ, το Ταμείο Ευρωπαϊκής Βοήθειας Απόρων, από το 2014 έως το 2020, είχε υποχρέωση η Ελλάδα, είχε το δικαίωμα να πάρει 330 εκατομμύρια, τα 270 θα ήταν από τα κοινοτικά ταμεία, για να τα δώσει ως επισιτιστική βοήθεια στη χώρα. Πόσα από αυτά τα χρήματα έχουν αντληθεί; Το 0,8%. Ούτε αυτά δεν πήρατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Σαλμά, παρα-

καλώς ολοκληρώστε.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Κλείνω με το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα που είπα. Το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει τρεις πυλώνες. Ο ένας είναι το επίδομα, μέχρι να πάει στον τρίτο πυλώνα που είναι η επανένταξη. Ξέρετε πόσοι έχουν επανενταχθεί στην εργασία όλο αυτό το διάστημα, από το 2016 έως το 2017; Από τις διακόσιες ογδόντα χιλιάδες, τρεις χιλιάδες διακόσιοι. Από διακόσιες ογδόντα χιλιάδες δικαιούχους, νοικοκυριά, μόνο τρεις χιλιάδες διακόσιοι βρήκαν δουλειά, δηλαδή κάτω από το 1%.

Σχετικά με το τελευταίο επίδομα στους ανέργους, θα ήθελα να σας πω, κύριε Σταθάκη, που είστε μέσα στην αγορά, τα 400 ευρώ που λέγατε ότι θα τους δώσετε για έναν νέο δεκαοκτώ έως είκοσι τεσσάρων χρονών τι είναι πιο σημαντικό; Να του πεις ότι του δίνεις 400 ευρώ ή να του πεις -για παράδειγμα- ότι πληρώνεις για ένα μήνα να πάει να τον δοκιμάσει μια επιχείρηση, ώστε να του ανοίξεις μια πόρτα, μια ευκαιρία;

Καταλαβαίνετε ότι με τον τρόπο αυτό, των επιδομάτων, θέλετε να έχετε δεσμευμένη και εξαρτημένη από την επιδοματική πολιτική μια κοινωνία ολόκληρη, προσδοκώντας να πάρете ψήφους στις επόμενες εκλογές.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Σαλμά, ευχαριστούμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μία ερώτηση θέλω να κάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Θα μιλήσετε σε ένα λεπτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Είναι Κυβερνητικός Εκπρόσωπος ο κ. Σαλμάς;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Για ποιον λόγο ρωτάτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Γιατί μιλάει δέκα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Μίλησε εννέα λεπτά. Και ο κ. Μιχαηλίδης μίλησε εννέα λεπτά. Δεκαεννέα λεπτά μίλησε ο κ. Σταθάκης, αντί για δέκα. Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Υπάρχει ανοχή σε όλους τους συναδέλφους. Έχετε μιλήσει όλοι παραπάνω. Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Παρατηρήσεις, αν είναι ποτέ δυνατόν!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Από το πρωί είμαστε εδώ και όλοι τόσο μίλησαν και κανείς δεν λέει τίποτα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ορίστε, κύριε Σταθάκη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Κύριε Σαλμά, το 1789 στην πρώτη εθνοσυνέλευση στη Γαλλία κάποιοι κάθισαν δεξιά και κάποιοι κάθισαν αριστερά. Συζητούσαν επί πολλές μέρες πάνω σε τρεις λέξεις, τι είναι ελευθερία, τι είναι ισότητα και τι είναι αλληλεγγύη. Από τότε, από τον τρόπο που καταλάβαιναν την ελευθερία, οι μεν έλεγαν οικονομική ελευθερία, οι δεξιά, και δεν μας ενδιαφέρει τίποτα άλλο. Η Αριστερά έλεγε: Εντάξει η οικονομική ελευθερία δεν λέμε, καλό είναι και αυτό, αλλά και η αλληλεγγύη, με ενδιαφέρει τι κάνει ο διπλανός μου Γάλλος. Άρα, δεν θα τον προστατεύσω κοινωνικά όταν πέφτει, όταν δεν έχει γιατρό; Άρα, ναι ελευθερία, αλλά και αλληλεγγύη και ισότητα.

Άρα οι ταυτότητες, το ότι εμείς είμαστε αριστερό κόμμα και αποτυπώνεται στο καταστατικό μας και εσείς είσαστε δεξιό κόμμα, είναι δεδομένες. Δεν έχει αλλάξει διαχρονικά αυτό. Αυτό δεν λέει ότι δεν μπορείς σε ένα δημοκρατικό σύστημα να κυβερνάει η Δεξιά ή η Αριστερά με βάση το πρόγραμμα και τις ανάγκες της κοινωνίας και τον τρόπο που καλείται να επιλύσει προβλήματα.

Εμείς το 2015 δεν κατεβήκαμε στις εκλογές με το καταστατικό μας. Όπως δεν κατεβαίνετε και εσείς στις εκλογές με το καταστατικό σας.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Εμείς με το καταστατικό μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Στις εκλογές κατεβαίνουμε γιατί έχουμε μια σειρά από σκέψεις, ιδέες και προτάσεις για το πώς θα λύσουμε τα προβλήματα.

μα, που αντιμετωπίζει η οικονομία, η κοινωνία.

Εμείς είχαμε μια συμφωνία το 2015 με τους θεσμούς, με αυτήν κατεβήκαμε στις εκλογές και με τις σκέψεις μας για το πώς θα σταθεροποιήσουμε την οικονομία με κοινωνικά δίκαιο τρόπο. Το ανέλυσε πολύ ωραία ο κ. Χουλιαράκης. Εμάς εμπιστευτήκαν οι πολίτες για τον τρόπο, για τις ιδέες και τις προτάσεις μας που είχαμε το 2015. Δεν κατεβήκαμε με καταστατικό και απορώ πώς ένας έμπειρος πολιτικός μας λέει ότι η ταυτότητα ενός κόμματος δημιουργεί και εσαεί ένα μονοπώλιο στη διακυβέρνηση. Πρέπει να σας ψηφίσουν οι πολίτες, τι να κάνουμε; Θα δυσκολευθείτε λίγο, αλλά δεν αποφεύγετε αυτήν τη διαδικασία, όποια άλλη μέθοδο και να προσπαθήσετε να ακολουθήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ορίστε, κύριε Χουλιαράκη, με ενημέρωσαν πως έχετε ζητήσει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Ένα λεπτό θα χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξαναγυρίσουμε στο 2014, γιατί το αναφέρατε. Θα θυμίσω, λοιπόν, πάλι ότι τον Δεκέμβριο του 2014 το κόστος δανεισμού του ελληνικού δημοσίου ξεπερνούσε το 8%. Σήμερα είναι στο 3,8%. Με 8% στις αγορές δεν βγαίνεις, είναι απαγορευτικό.

Τα ταμειακά διαθέσιμα, το απόθεμα ασφαλείας για την έξοδο στις αγορές που τώρα χτίζουμε, ήταν μηδενικό, δεν υπήρχε. Ο στόχος προϋπολογισμού του 2014 ήταν 1,5%. Το αποτέλεσμα του 2014 ήταν 0,2%. Ο στόχος του 2015 ήταν 3%. Εάν δεν επαναδιαπραγματευόταν η Κυβέρνηση το πρόγραμμα, έπρεπε να πάει από ένα αποτέλεσμα 0,2% σε ένα αποτέλεσμα 3%, δηλαδή 2,8% αύξηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Εδώ μιλάμε τώρα για διαφορά από το τελικό αποτέλεσμα του '17 στο '18 που είναι μικρότερη του 1%. Και μας κατηγορείτε για λιτότητα. Δεν υπήρχε περίπτωση η οικονομία, η χώρα να βγει από πρόγραμμα χωρίς ταμειακά διαθέσιμα, με επιτόκια στο 8% και με μια υποχρέωση να ανέβει ένα σκαλοπάτι της τάξης του 2,7%, 2,8%.

Θα αναφερθώ τώρα στα πρωτογενή πλεονάσματα. Κοιτάξετε: Σαφώς είναι χειρότερο να πέφτεις πάντα κάτω από τον στόχο. Το πρόβλημα της χώρας για πολλά χρόνια ήταν πρόβλημα αξιοπιστίας και δεν ανοίγεις τον δρόμο εξόδου από τα προγράμματα αν δεν αρχίσεις κάποτε να πιάνεις τους στόχους σου. Και μέχρι το 2014 οι κυβερνήσεις δεν έπιασαν κανέναν δημοσιονομικό στόχο.

Έχετε, βέβαια, δίκιο όταν λέτε ότι η παραγωγή υπερπλεονασμάτων κατ' αρχάς δεν είναι καλό πράγμα. Έχετε δίκιο σε αυτό. Γιατί, όπως είπατε, συνοδεύεται από μεγάλες υφέσεις. Είδαμε ότι η προσαρμογή του 2010-2014 συνοδεύθηκε από ύφεση σωρευτικά της τάξεως του 25%. Εγώ δεν είδα τέτοια ύφεση το διάστημα 2015 - 2017, παρ' ότι είχαμε υπερπλεονάσματα. Η οικονομία ήταν στάσιμη. Η αβεβαιότητα παρέμεινε ειδικά το 2015, αλλά ύφεση δεν είδα.

Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι κάτι έχει αρχίσει να αλλάζει στον τρόπο που λειτουργεί η οικονομία.

Η δική μας πρόβλεψη και στον προϋπολογισμό του 2016 και στον προϋπολογισμό του 2017 ήταν για επίτευξη στόχου με ένα πάρα πολύ μικρό περιθώριο πάνω από τον στόχο, περιθώριο ασφαλείας της τάξης του 0,1%, 0,2%. Το γεγονός ότι παράγαμε αποτελέσματα σημαντικά υψηλότερα του στόχου χωρίς ύφεση, δείχνει ότι μερικές βαθιές παρεμβάσεις της οικονομίας στη συμπεριφορά των νοικοκυριών και στην ικανότητα του κράτους να συλλέγει φόρους, έχει αλλάξει. Και αυτό δεν είναι κακό, είναι καλό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Δημήτριος Βίτσας για οκτώ λεπτά. Θα ακολουθήσει ο κ. Μπάρκας, ο κ. Κουτσούμπας και θα κλείσουμε τη συνεδρίαση με την Υπουργό Τουρισμού κ. Κουντουρά.

Ορίστε, κύριε Βίτσα, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής

Άμυνας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν ξέρω μήπως θα ήταν ωφέλιμο να είμαι εγώ τελευταίος ομιλητής και οι άλλοι να μεταφερθούν αύριο το πρωί, ώστε και να εκδηλώσουν σε περισσότερο κόσμο τη γνώμη τους και από την άλλη μεριά να έχουν και μεγαλύτερη δημοσιότητα. Δεν θα πειράξει κανέναν αν αύριο τελειώσουμε δώδεκα...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δύο ομιλητές, δύο Υπουργοί και τελειώνουμε, κύριε Πρόεδρε. Να τελειώνουμε σήμερα. Είναι προγραμματισμένο, κύριε Υπουργέ. Εμείς είμαστε εδώ από το πρωί μέχρι το βράδυ κάθε μέρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Σας παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Για να μην παρασύρεται και κανείς από τη δυναμική της συζήτησης.

Έχουμε, λοιπόν, μπροστά μας τον τρίτο προϋπολογισμό που καταθέτει η δική μας Κυβέρνηση. Κι έτσι αυτή η παράξενη μικρά παρένθεσις του 2015, χρόνο με τον χρόνο γίνεται μια ιστορική περίοδος. Και η ιστορική περίοδος μέχρι τα τώρα έχει τρία χαρακτηριστικά κατά τη γνώμη μου.

Το πρώτο χαρακτηριστικό είναι η αποτελεσματικότητα. Και είναι πια κοινά παραδεκτό -μέσα από δύσκολες μάχες, μέσα από προβλήματα- ότι το καλοκαίρι του 2018 η χώρα βγαίνει από τη μνημονιακή επιτροπεία. Και καλείται τότε να μπορεί μόνη της, μέσα από τους όρους συμμετοχής της βέβαια στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτό δεν ήταν, αγαπητοί συνάδελφοι, και η κύρια επαγγελία μετά την καταστροφική επιλογή των μνημονίων εδώ και οκτώ χρόνια; Πώς μπορείτε αυτό να το προσπεράσετε; Με μεμφιμοιρίες, με συζητήσεις περί καθαριότητας; Αυτό δεν ήταν το ζήτημα; Κατανοεί και η Αξιωματική Αντιπολίτευση πως αυτή η Κυβέρνηση πετυχαίνει να βγάλει τη χώρα από τη μνημονιακή επιτροπεία.

Σε αυτόν τον δρόμο της αποτελεσματικότητας πρέπει να μείνουμε σταθερά προσανατολισμένοι ωστόσο ολοκληρωθεί και η συμφωνία. Και χρειάζεται επιμονή, σοβαρότητα, ώστε καμμία σκέψη ή πράξη να μην κλονίσει την ολοκλήρωση της προσπάθειας της χώρας, αυτό και από τη δική μας πλευρά, αλλά και από την πλευρά των θεσμών, οι οποίοι οφείλουν να σεβαστούν και την υπογραφή τους και τις δικές τους υποχρεώσεις και την προσπάθεια του ελληνικού λαού.

Συγχρόνως, σε αυτό το διάστημα χρειάζεται να σχεδιάζουμε την επόμενη μέρα. Και μέσα σε αυτόν τον σχεδιασμό και στα τεχνικά του χαρακτηριστικά θα δοκιμαστούμε ως Κυβέρνηση σε ένα ευκρινές και διακριτό σύστημα κινήτρων και υποχρεώσεων, που αφορούν το πολιτικό σύστημα, το νέο παραγωγικό πρότυπο σαν κεντρικό στοιχείο της οικονομικής ανάπτυξης και την ανασύσταση του κοινωνικού κράτους. Και αυτό το σύστημα κινήτρων και υποχρεώσεων αφορά το κράτος και τους θεσμούς του, την ιδιωτική, κρατική και δημόσια οικονομία, αλλά και όλο τον λαό, τον τρόπο ζωής και τις κοινωνικές συνήθειες.

Αν αυτό είναι το πρώτο χαρακτηριστικό, το δεύτερο χαρακτηριστικό της περιόδου είναι ο κοινωνικός προσανατολισμός. Άλλοι Υπουργοί και συνάδελφοι της Συμπολίτευσης αναφέρθηκαν και θα αναφερθούν με αναλυτικό τρόπο στα μέτρα που κρατούν την κοινωνία όρθια, με φανερή μεροληψία υπέρ των πιο αδύναμων, των πλέον θιγμένων σε αυτόν τον κοινωνικό προσανατολισμό.

Το ζήτημα, όμως, της νέας συγκρότησης του κοινωνικού κράτους και η κοινωνική αναδιανομή του παραγόμενου πλούτου είναι κεντρικά στοιχεία και έχει σημασία σε αυτόν τον νέο σχεδιασμό αυτή η αναδιανομή να μην είναι μια one-off παροχή, αλλά να μετατρέπεται σε μια μόνιμη κοινωνική κατάσταση που θα μειώνει την κοινωνική και οικονομική ψαλίδα. Μέσα στο καταστατικό είμαστε σε αυτό. Και σας λέω ότι σε αυτήν την κατεύθυνση μπορούμε πλέον να κινηθούμε και αυτό είναι σημαντικό.

Το τρίτο χαρακτηριστικό της περιόδου είναι ο φόβος και η εκτόνωση πανικόβλητη αντίδραση του προϋπάρχοντος συστήματος πολιτικού, επικοινωνιακού, παραοικονομικού, αντικοινωνικού. Και εάν αξίζει μια κριτική σε εμάς του ΣΥΡΙΖΑ, είναι η κριτική που λέει ότι νιώθουμε την ανάγκη να απαντάμε και έχουμε και την ευαισθησία να απαντάμε πρώτα και κύρια στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία υψώνει μια φωνή κριτικής στις πολιτικές μας

δυνάμεις.

Δηλαδή, τι συμβαίνει; Η πολιτική δύναμη η οποία παλεύει για μία ασύδοτη αγορά του υπερκέρδους ή όπως το λέω εγώ, κάτω από το γενικό σύνθημα που προτείνει στην κοινωνία «αμύνεσθαι περί...πάρτης», γυρίζει και λέει στους ανθρώπους, που λέει ο ποιητής ότι παλεύουν για όλου του κόσμου το ψωμί, το φως και το τραγούδι όλη τους τη ζωή: «Γιατί δεν το κάνετε αυτό και το κάνετε για τις θέσεις σας, οι οποίες μας ανήκουν;». Αυτή η λογική, η λογική ιδιοκτησίας πρέπει να βγει από το μυαλό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Έδωσε μία ωραία, όχι ειρωνική, αλλά πολύ σωστή απάντηση προηγούμενα και ο Υπουργός Γιώργος Σταθάκης.

Εδώ υπάρχει το εξής ζήτημα: Εμείς θα συνεχίσουμε να παλεύουμε -και το λέει και το καταστατικό μας αυτό-, αλλά θα μας απαντήσετε ποτέ πώς θα καταφέρατε, βρε παλικάρια, με αυτές τις πολιτικές να δημιουργήσετε δημόσιο χρέος 320 δισεκατομμύρια; Πώς καταφέρατε, ώστε να έχετε μόνιμα ελλειμματικούς προϋπολογισμούς; Και πώς νομίζετε ότι θα πάθει καθολική αμνησία ο ελληνικός λαός; Και μας παρουσιάζετε ένα περίεργο έτος 2014, όπου όλα ήταν καλά και ωραία, αλλά το 2015 ούτε οι ξένοι ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ σας έριξε, οι εκλογές σας ρίξαν. Και έρχεστε και λέτε ότι λέγατε τότε υπερβολικά πράγματα. Τον Σεπτέμβριο του 2015 ξαναέγιναν οι εκλογές και ο ίδιος ο λαός πάντοτε θα σας αποτιμά και θα σας ρίχνει.

Θα ήθελα να μου επιτρέψετε -και θέλω κι άλλα δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε- να μιλήσω λίγο για το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Έχει ένα διττό καθήκον, θα έλεγε κανένας. Πρώτα και κύρια να πω, ότι το πρώτο του καθήκον είναι η αμυντική θωράκιση της χώρας και θα είναι κουτό και αφελές οποιοσδήποτε, ξένος ή ντόπιος, να θεωρήσει ότι η Ελλάδα φαίνεται ή λέει ότι είναι ισχυρή. Η Ελλάδα είναι ισχυρή, οι Ένοπλες Δυνάμεις μας είναι ισχυρές και θα παρακαλέσω πάρα πολύ να συγκρατήσετε τουλάχιστον έναν Βουλευτή σας, ο οποίος έχει υπερβεί τα εσκαμμένα περί της μαχητικότητας και της δυνατότητας των Ενόπλων Δυνάμεων.

Ο δεύτερος, όμως, όρος είναι η κοινωνική προσφορά και θέλω να δώσω ορισμένες απαντήσεις. Στη διαχείριση του προσφυγικού και σε ζητήματα που ειπωθήκαν εδώ είναι γνωστή η συνεισφορά των Ενόπλων Δυνάμεων και του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Όμως, πρέπει να γίνει γνωστή και η διαχείριση των πόρων που πήραμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας από την AMIF το 2017 πήρε 47.492.000 ευρώ, από τον ISF πήρε 9.220.000 ευρώ, από το ΠΔΕ πήρε περίπου 1.400.000 ευρώ, από το εθνικό σκέλος του ΠΔΕ, δηλαδή από τον κρατικό προϋπολογισμό, περίπου 3.500.000 ευρώ. Αυτά δαπανήθηκαν με μηδέν διαχειριστικό κόστος, ώστε η Ελλάδα να μπορεί με ψηλά το κεφάλι να δείχνει και την ανθρωπιά της.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Αναπληρωτή Υπουργού)

Επίσης, παραχωρήσαμε επτά στρατόπεδα, ώστε να διαμορφωθούν οι κατάλληλοι χώροι φιλοξενίας. Όμως, δεν φτάνει ως εκεί. Ξέρουν τι κάναμε το 2017 η Κύμη, η Σκόπελος, το Παγγαίο, η Σαμοθράκη, η Καβάλα, ο Αϊ Στράτης, η Λέσβος, η Αλεξανδρούπολη, το Σοφικό Κορινθίας, ο Κάλαμος, τα Κύθηρα, η Ζάκυνθος μαζί με τους πυροσβέστες, μαζί με τους ανθρώπους οι οποίοι ήταν εθελοντές, μαζί με τις κοινωνικές οργανώσεις. Ξέρουν οι άνθρωποι της Μάνδρας τι κάναμε σε αυτή την κατεύθυνση.

Ακόμα περισσότερο, όμως, σ' αυτή την περίοδο, αυτή τη στιγμή, είκοσι εννιά οπλίτες γιατροί άνευ ειδικότητας είναι στην Ερεϊκούσσα, στο Μανδράκι, στους Φούρνους, στους Λειψούς, που πολλές φορές δεν είχαν δει ποτέ αγροτικό γιατρό εκεί. Και βεβαίως, συγχρόνως, στέλνουμε γιατρούς και εκεί που τους έχουν ανάγκη και στα περιφερειακά νοσοκομεία.

Τέλος, προχωράμε κι άλλα ζητήματα, όπως το γεγονός ότι ο Στρατός Ξηράς συντήρησε τα κτήρια των σχολείων στα μειονοτικά χωριά Λύκειο και Οργάνη. Και βεβαίως, είναι γνωστό ότι σε κοινωνικό επίπεδο παραχωρήσαμε -δεν θέλω να πω πολλά πάνω σ' αυτά- και το Στρατόπεδο «Παύλου Μελά» και συγχρόνως και το Στρατόπεδο «Δημάκη» στην Καρδίτσα.

Συγχρόνως, κάνω ό,τι περισσότερο μπορούσαμε με μέριμνα για τις ανάγκες των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και σε

σχέση με τους μισθούς. Οι μισθοί είχαν κατέβει 38% τα προηγούμενα τέσσερα χρόνια. Αν παρακολουθήσετε τον προϋπολογισμό, προβλέπεται και μια μικρή αύξηση στο μισθολογικό κόστος.

Βεβαίως, δώσαμε κι ένα άλλο επίπεδο υπερηφάνειας. Το τελευταίο παράδειγμα ήταν το «ΑΒΕΡΩΦ», με εκατόν πενήντα χιλιάδες επισκέψεις στη βόρεια Ελλάδα.

Επίσης, έχουμε προχωρήσει και φέτος ολοκληρώνεται το μεγαλύτερο οικιστικό πρόγραμμα, με εκατόν οκτώ παραδομένες κατοικίες, συν ογδόντα τρεις από το Στρατόπεδο «Παύλου Μελά» κι άλλες εκατόν εξήντα εννιά σε εξέλιξη.

Δεν θέλω να μιλήσω για τα νοσοκομεία για να μην πάρω πολύ χρόνο.

Το θέμα είναι ότι αυτά τα κάναμε με τα ίδια λεφτά του 2015, του 2016, τα μισά λεφτά του 2010.

Το 2010 τα χρήματα ήταν περίπου 5 δισεκατομμύρια, το 2009, που το θυμάμαι πάρα πολύ καλά, ήταν 6 δισεκατομμύρια και τώρα ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας είναι 3 δισεκατομμύρια, κατανεμημένος 2 δισεκατομμύρια για τις αμοιβές, 500 περίπου εκατομμύρια για τα εξοπλιστικά προγράμματα.

Εδώ θέλω να πω ότι τα εξοπλιστικά προγράμματα προχωράνε. Έχουμε το πρόγραμμα των «Πάπα 3», την αναβάθμιση των F-16 και νέα προγράμματα για τη βοήθεια και τον εκσυγχρονισμό του Στόλου και του Στρατού Ξηράς.

Αυτά τα κάναμε, λοιπόν, με τα ίδια λεφτά κι αυτό το κοινωνικό έργο το κάναμε με τα ίδια στελέχη. Δεν φτιάξαμε κανέναν καινούργιο στρατό. Οι ίδιοι άνθρωποι ήταν. Υπάρχει, όμως, μία διαφορά. Πρώτον, στο ότι τους ακούμε. Δεύτερον, τους δώσαμε περιθώρια. Τρίτον, σεβόμαστε πάρα πολύ την προσπάθεια, δίνουμε τιμή στον ρόλο, κατανοούμε την έμπνευσή τους από το καθήκον και δείχνουμε φροντίδα για τα προβλήματα.

Κι αυτά δεν τα λέω μόνο προς την Αντιπολίτευση ή δεν τα λέω καν προς την Αντιπολίτευση. Τα λέω και προς εμάς τους ίδιους. Τώρα που η οικονομία αρχίζει και αλλάζει, αυτό το καινούργιο κέρδος πρέπει να εκφραστεί σε βελτίωση των όρων ζωής αυτών των ανθρώπων, η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων θα έλεγα ότι παίρνουν τον μισθό ενός μέσου εργαζόμενου, ενός μέσου εργάτη. Κι αυτό δεν πρέπει ποτέ να το ξεχνάμε.

Λέω, λοιπόν, ότι μένοντας σε αυτή την προσπάθεια, αταλάντευτα, χωρίς να υποκύπτουμε σε ομάδες πίεσης, θα διασφαλίσουμε σαν Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και τη θωράκιση της χώρας και θα συνεχίσουμε τον κοινωνικό μας ρόλο. Δεν ζητάμε, όπως ξέρει κι ο αγαπητός συνάδελφος κ. Χουλιάρáκης, περισσότερα χρήματα στον προϋπολογισμό μας. Γιατί περισσότερο απ' όλους ή το ίδιο με όλους τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων κατανοούν την αναγκαιότητα να φύγουμε από το τέλμα και να ανοίξουμε ένα καινούργιο μέλλον για τον τόπο. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Τον λόγο έχει ο κ. Μπάρκας για έξι λεπτά. Θα έχετε και εσείς ανοχή, εάν χρειαστείτε. Μην ανησυχείτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Δεν νομίζω να χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε. Πάντως, ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Κύριοι Βουλευτές, αυτές τις μέρες στη Βουλή συζητούμε τον προϋπολογισμό του κράτους για το έτος 2018. Και αυτή η συζήτηση γίνεται σε ένα άλλο πεδίο, σε ένα διαφορετικό κάδρο σε σχέση με τις συζητήσεις, που λάμβαναν χώρα τα προηγούμενα χρόνια σε αντίστοιχες συζητήσεις προϋπολογισμών. Και η βασική διαφορά είναι πως αυτός ο προϋπολογισμός είναι ο τελευταίος μνημονιακός. Αυτό είναι κάτι που γνωρίζετε και εσείς οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ και του Ποταμιού και όλων των πτερύγων της Βουλής, αλλά και όλοι αυτοί οι οποίοι μετέχουν μαζί με εσάς στο μέτωπο που έχει δημιουργηθεί στο εσωτερικό της χώρας εναντίον της Κυβέρνησης και του ΣΥΡΙΖΑ. Και αναφέρομαι στο εσωτερικό, γιατί οι απόψεις στο εξωτερικό ευτυχώς ή δυστυχώς -ευτυχώς θα έλεγα εγώ- είναι πλέον διαφορετικές.

Ας δούμε, όμως, ποιες είναι οι βασικές διαφορές μας, ποια επιχειρήματα ανταγωνίζονται στον υπό συζήτηση προϋπολογισμό.

Η Νέα Δημοκρατία για να μπορέσει να ξεφύγει από το πολιτικό κενό στο οποίο την έχει τοποθετήσει ο Αρχηγός της ζητώντας επί μακρόν εκλογές, έχει ξεθάψει το κοντινό της παρελθόν της, αυτό της κυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου.

Ήταν μια κυβέρνηση την οποία η κοινωνία, ο κόσμος την έχει τοποθετήσει στο χρονοντούλαπο της ιστορίας όχι σε μία, αλλά σε τρεις εκλογικές αναμετρήσεις, χαρακτηρίζοντάς την ως μία από τις χειρότερες κυβερνήσεις που γνώρισε ο τόπος και την οποία δεν θέλει ούτε καν να θυμάται.

Οι Βουλευτές, όμως, της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και του ΠΑΣΟΚ για να μπορέσουν να βρουν πολιτικά επιχειρήματα στηρίζονται, επαναφέρουν, θα έλεγα, τη θεωρία της επιτυχίας των κυβερνήσεων Σαμαρά-Βενιζέλου την περίοδο 2012-2015.

Και τι μας λένε; Μας λένε πως η πορεία ανάπτυξης της χώρας και εξόδου από τα μνημόνια διεκόπη από τον ΣΥΡΙΖΑ. Ξεχνάνε, όμως, να μας πουν σε αυτό το αφήγημα πως οι αξιολογήσεις του προγράμματός τους δεν έκλεισαν και μάλιστα δεν μπορούσαν να κλείσουν, γιατί ούτε τα ποσοστά των πρωτογενών πλεονασμάτων τα οποία είχαν ως στόχους μπορούσαν να πιάσουν, αλλά ούτε και ο ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας ήταν ο απαιτούμενος.

Έτσι η ευφυέστατη κατά τα άλλα κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου βλέποντας την απέχθεια του ελληνικού λαού σε αυτούς και τις πολιτικές τους και ακολουθώντας τις πιο ακραίες αντιαριστερές, αντιριζοσπαστικές απόψεις και σκέψεις τους, σχεδίασαν το λεγόμενο σχέδιο της αριστερής παρένθεσης. Δεν έκλεισαν την αξιολόγηση και μετέφεραν την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας ηθελημένα νωρίτερα, γνωρίζοντας πως δεν έχουν τον απαιτούμενο αριθμό Βουλευτών.

Μάλιστα, για πρώτη φορά στα ελληνικά χρονικά Έλληνας πρώην Πρωθυπουργός δεν παρέδωσε το Μέγαρο Μαξίμου στο νέο Πρωθυπουργό της χώρας, όπως υποτάσσει η εθιμοτυπία, ακολουθώντας -αυτό που ανέφερα νωρίτερα- τις πιο ακραίες αντιαριστερές απόψεις του.

Ας μην το κρύβουμε, ας το παραδεχτούμε, ως καλοί πολιτικοί και ιδεολογικοί αντίπαλοι: Δεν νιώθετε άνετα που χάσατε την εξουσία μέσα από τα χέρια σας από κάποιους που εσείς θεωρείτε ότι δεν πρέπει να βρίσκονται στα βουλευτικά έδρανα, από ανθρώπους που προέρχονται από την κοινωνία, από τα κινήματα, από χώρους εργασίας.

Υμνους, λοιπόν, στην κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, τους οποίους ακούγοντάς τους μου έρχεται στο μυαλό μία φράση: Τι έγινε ακριβώς, ρε παιδιά; Γιατί τέτοια ζέση; Πού πήγε η νέα στρατηγική της ηγεσίας του κόμματος του κ. Μητσοτάκη; Σας έχει οδηγήσει σε τέτοιο αδιέξοδο η νέα ηγεσία και κυρίως οι θετικές εξελίξεις της ελληνικής οικονομίας τα τελευταία χρόνια που επιδώκετε της παλινόρθωσης της ακραίας δεξιάς, την παλινόρθωση μιας καταστροφικής κυβέρνησης, όπως αυτής των Σαμαρά-Βενιζέλου.

Και θα έλεγε κανείς πως καλά κάνουν οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Όμως, με την επιδίωξη της παλινόρθωσης του ακραίου νεοφιλελευθερισμού από τους Βουλευτές, που αυτοπροσδιορίζονται ως κεντρώοι, νομίζω ότι έχουμε μπροστά στα μάτια μας το απόλυτο σχέδιο του παλιού κραταιού πολιτικού συστήματος το οποίο βγάζει τους τελευταίους βρόγχους του λέγοντας πως μόνο με εξουσία μπορούν να ζήσουν. Αυτό είναι το οξυγόνο τους.

Πώς αλλιώς να αντιληφθούμε τον εναγκαλισμό της κυρίας Γεννηματά με τον κ. Μητσοτάκη, αλλά και τη βεβαιότητά τους πως θα βρεθούν και πάλι δίπλα-δίπλα στο άρμα της εξουσίας; Και καθήκον στο πίσω κάθισμα του άρματος ο κ. Θεοδωράκης.

Εμείς, από την άλλη, έχοντας υπ' όψιν μας τον ιστορικό μας ρόλο προσπαθούμε να πετύχουμε δυο στόχους. Πρώτον, να βγάλουμε τη χώρα από τον δρόμο των μνημονίων στον οποίο το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία έβαλαν, με την κοινωνία όρθια και διαμορφωτή των εξελίξεων, προσπαθώντας να δώσουμε στον κόσμο όσα με τη βία έχασε την περίοδο 2010-2015, γλιτώνοντας την κοινωνία από την ακραία φτώχεια, τη νεολαία από την

άβυσσο της ανεργίας. Εμείς, κύριοι, δεν πανηγυρίζουμε και δεν δημιουργούμε το δικό μας σχέδιο επιτυχίας. Σκύβουμε το κεφάλι και δουλεύουμε προς όφελος της κοινωνίας.

Δεύτερος στόχος μας είναι να μην ξαναδει ο τόπος κυβερνήσεις καταστροφής, όπως αυτές των Παπανδρέου, Παπαδήμα, Σαμαρά και Βενιζέλου, γιατί κάτι τέτοιο θα ήταν το χειρότερο σενάριο, ο χειρότερος εφιάλτης της κοινωνίας.

Το υπόλοιπο, όμως, επιχείρημά σας είναι και το πλέον διασκεδαστικό: Πως τα κάνουμε τάχα αυτά για την καρέκλα. Ποιοι, όμως, τα λένε αυτά και για ποιους; Πρώτον, ο κ. Μητσοτάκης η οικογένεια του οποίου εδώ και περίπου τριάντα χρόνια έχει, τουλάχιστον, δύο μέλη της σε κάθε κοινοβουλευτική περίοδο και δεν μετράω τα ξαδέλφια.

Η κ. Μπακογιάννη, η οποία αφού διεγράφη από τη Νέα Δημοκρατία έκανε δικό της κόμμα και αφού δεν μπήκε στη Βουλή, ξαναπήγε στη Νέα Δημοκρατία, για να μπει στη Βουλή και να πάρει έδρα, συνοδευόμενη από τον τωρινό Γραμματέα της Νέας Δημοκρατίας κ. Αυγενάκη. Ο τελευταίος έφυγε από τη Νέα Δημοκρατία και αφού δεν εξελέγη Βουλευτής, ξαναγύρισε στη Νέα Δημοκρατία με Βουλευτική έδρα. Και να μην αναφερθώ στα ζητήματα της οικογενειοκρατίας, γιατί εκεί θα χάσουμε το μέτρημα.

Και τα λέτε αυτά σε ποιους; Στους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι και ταυτότητα έχουν και προφανώς δεν ενταχθήκαμε στην Αριστερά με στόχο την εκλογική μας επιτυχία.

Η συζήτηση αυτή, λοιπόν, κύριοι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, δεν σας βολεύει γι' αυτό και έχετε επιδοθεί σε μια διαρκή προσπάθεια διαστρέβλωσης της πραγματικότητας. Όμως, το πολιτικό σας σχέδιο δεν θα περάσει.

Αυτός είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός σε καθεστώς μνημονίων. Αυτή είναι η Κυβέρνηση, η οποία θα βγάλει τη χώρα από την κρίση και τα μνημόνια, με την κοινωνία όρθια και ρυθμιστή των εξελίξεων. Και εσάς, κύριοι της Αντιπολίτευσης, θα σας τοποθετήσει μια και καλή εκεί που πραγματικά ανήκετε, δηλαδή στη γωνία των πολιτικών εξελίξεων της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Μπάρκα.

Τελευταίος από τη λίστα των ομιλητών είναι ο κ. Κουτσούμπας από τη Νέα Δημοκρατία. Θα κλείσουμε την αποψινή συνεδρίαση με την Υπουργό Τουρισμού, την κ. Κουντουρά.

Τον λόγο έχει ο κ. Κουτσούμπας για έξι λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Αρχικά να ευχαριστήσω όσους παρέμειναν. Αγαπητέ κύριε Βεσυρόπουλε, κύριε Κόνσολα, κύριες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, σας ευχαριστώ που είχατε την υπομονή.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, ειλικρινά προβληματίστηκα και αναρωτήθηκα όλη αυτήν την ώρα που παρακολουθώ τη συνεδρίαση συνεχώς, ανελλιπώς από τις 15.00' το μεσημέρι, αν θα έπρεπε να μιλήσω και ειδικά αυτήν την ώρα.

Όλοι συμφωνούμε ότι αυτή η διαδικασία, η συζήτηση και ψήφιση του προϋπολογισμού, είναι μια εξέχουσα κοινοβουλευτική διαδικασία, ότι είναι μια κορυφαία πολιτική πράξη. Μιλάει ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, ο Υπουργός Οικονομικών και ο κ. Σταθάκης, ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας και υπάρχουν μέσα στην Αίθουσα δεκαπέντε Βουλευτές; Τι είδους σοβαρή κοινοβουλευτική διαδικασία είναι αυτή; Και εγώ το καταγγέλλω, το επισημαίνω.

Εγώ κλείνω τον κύκλο των ομιλητών. Δεν έχει σημασία αν αύριο πούμε «τι ωραία μιλήσαμε όλοι. Μίλησαν εκατόν ενενήντα πέντε», δηλαδή η ποσοτική συμμετοχή. Έχει σημασία ο τρόπος λειτουργίας του Κοινοβουλίου και η ποιότητα, η ουσιαστική συμμετοχή. Και εγώ βλέπω ότι βουλευτικά δεν υπάρχει ουσιαστική, ποιοτική συμμετοχή των Βουλευτών. Πρέπει να δουν οι υπεύθυνοι του Κανονισμού της Βουλής πως θα αλλάξει ο τρόπος της κοινοβουλευτικής αυτής διαδικασίας.

Πριν προχωρήσω τώρα στην τοποθέτησή μου επί του θέματος της ημερήσιας διάταξης, θα ήθελα να πω -απουσιάζει βέβαια, αλλά πρέπει να το αναφέρω, γιατί δεν θα έχουμε αύριο την ευκαιρία- προς τον αγαπητό φίλο, τον Υπουργό Δικαιοσύνης, τον κ. Σταύρο Κοντονή -με τον οποίο από το 2012 έως το 2014 μπόρως να πω ότι είχαμε μία γόνιμη, παραγωγική και εποικοδομητική

συνεργασία στα θέματα δικαιοσύνης και στην Επιτροπή Σωφρονιστικού Κώδικα- ότι μου έκανε εντύπωση η τοποθέτησή του.

Να το πω συνοπτικά: δικαιοσύνη αλλά καρτ δεν μπορεί να υπάρχει. Δεύτερον, μου έκανε εντύπωση που είπε: «Εμείς νομοθετούμε βάσει των λαϊκών επιταγών». Όχι, κύριε Κοντονή, όχι κύριε Υπουργέ Δικαιοσύνης. Το Κοινοβούλιο δεν νομοθετεί βάσει λαϊκών επιταγών. Έχουμε κοινοβουλευτική δημοκρατία.

Και τρίτον, μου έκανε εντύπωση μια άλλη ρήση του -και νομίζω ότι θα πάρει απάντηση από την Ένωση Δικαστών και από τα ανώτατα δικαστικά όργανα- ότι δηλαδή όλοι λογοδοτούμε και θα λογοδοτήσουν και οι δικαστές για την απόφαση που έβγαλαν για το πόθεν έσχες.

Εγώ γνωρίζω ότι στις κοινοβουλευτικές δημοκρατίες μόνο οι Βουλευτές λογοδοτούν απέναντι στο λαό, κρίνονται, ψηφίζονται, καταψηφίζονται και όχι οι δικαστές. Εκτός αν υπονοεί ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης ότι θα στήσει λαϊκά δικαστήρια για τους δικαστές. Πιστεύω και το απεύχομαι ότι δεν οδηγεί εκεί τη χώρα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Δεν χρειάζεται να απαντήσετε.

Νομίζω ότι ήταν λάθος του και θα πρέπει να επανορθώσει, διότι στις κοινοβουλευτικές δημοκρατίες πρέπει να τα δεχόμαστε όλα. Μπορεί να έχει δίκιο για το πόθεν έσχες. Άλλο η συμφωνία ότι πρέπει να έχουμε δήλωση πόθεν έσχες, επειδή κάναμε πολλές συζητήσεις, και άλλο οι δημοσιοποιήσεις. Γιατί έγιναν πολλές συζητήσεις -και κατά την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο- για το πως πρέπει να δημοσιοποιούνται.

Θα σας έλεγα, αγαπητέ συνάδελφε, το εξής. Γιατί θα πρέπει να ξέρει ο γείτονάς σας, αυτός που είναι απέναντι από την πολυκατοικία, ότι έχετε δύο ανήλικα παιδιά και ότι έχετε και 50.000 ευρώ στην τράπεζα ή στο σπίτι σας; Γιατί τον εν δυνάμει κλέφτη, απατεώνα, ληστή να τον φέρει στην πόρτα σας; Θέλει, λοιπόν, μεγάλη συζήτηση το θέμα όχι της δήλωσης, αλλά της δημοσιοποίησης. Αυτά τα έλεγα και όταν είχε γίνει ένα συνέδριο-ημερίδα στη Γενική Γραμματεία Διαφάνειας την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο.

Ας έρθουμε, λοιπόν, στο σημερινό θέμα συζήτησης. Εν ολίγοις, δεν πιστεύω να νομίζετε ότι άδικο πάω να σας πείσω να μην ψηφίσετε τον προϋπολογισμό. Αλίμονο! Είναι κορυφαία πολιτική πράξη και πρέπει να τον ψηφίσετε.

Εγώ θα σας πω δυο θετικά που είδα από την πλευρά σας. Είδα ως θετικό ότι κάνετε μια μεταστροφή, στροφή στον ρεαλισμό -και χαίρομαι- μέσω της ιδιωτικοποίησης. Επίσης, απαλλαγίκατε από τις αυταπάτες, πράγμα το οποίο θεωρώ θετικό.

Βλέπω ότι κάνετε ένα βήμα μπροστά, αλλά πάτε δύο πίσω. Σας τραβάνε κάποιιοι. Ποιοι; Αυτοί στους οποίους οικοδομήσατε την πολιτική σας, αυτές οι συλλογικότητες, εκείνες οι ομάδες, με τα «δεν πληρώνω», η «σεισάχθεια», «όχι στις ιδιωτικοποιήσεις». Αυτά σας κρατάνε!

Όμως, εγώ σας ζητώ να κάνετε το βήμα παραπέρα, το βήμα προς τη μεταρρύθμιση στην οποία συμφωνείτε οι περισσότεροι και συμφωνούμε -σε αυτά τα σημεία- αρκετοί από εμάς ότι έχει ανάγκη η πατρίδα.

Αυτός ο προϋπολογισμός υπηρετεί τους στόχους και τους σκοπούς που πρέπει να έχει και όπως είπε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ότι πρέπει να έχει ένας προϋπολογισμός, δηλαδή, τα δημόσια οικονομικά, τον αναπτυξιακό χαρακτήρα και την κοινωνική δικαιοσύνη;

Για τα δημόσια οικονομικά σας μίλησαν περισσότερο οι αρμόδιοι. Δεν θα μπω στα χωράφια τους. Θα μιλήσω για την κοινωνική δικαιοσύνη. Πιστεύω ότι θα είδατε, την Πέμπτη που ήταν η γενική απεργία, ότι η κοινωνία φώναζε και τα συνδικάτα και οι εργαζόμενοι. Τι ήθελαν; Τα βασικά συνθήματά τους στις ταμπέλες, που είχαν κρεμάσει, ήταν μισθός στα 751, αφορολόγητο 12.000 ευρώ, δικαίωμα στην απεργία και συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Αυτά τα οποία είχαν το 2009. Μην το ξεχνάτε αυτό!

Πάμε, λοιπόν, τώρα στον αναπτυξιακό χαρακτήρα. Αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί, εγώ στο νομό μου, στο Νομό Βοιωτίας δεν είδα κανένα έργο αναπτυξιακού χαρακτήρα. Αν θέλαμε να νομοθετήσουμε βάσει των λαϊκών επιταγών, θα σας έλεγα -διότι πρέπει να πω κάτι και για τον νομό- το εξής: Γιατί, κύριε Υπουργέ Άμυνας, κλείνετε το στρατόπεδο της Θήβας; Λαϊκή επιταγή είναι να μην

το κλείσετε. Δεν θα μπω σε τοπικιστικές αντιλήψεις.

Όμως, δεν είδα και κανένα άλλο έργο ουσιαστικό πέρα από τις σοβαρές προσπάθειες που κάνει η περιφέρεια διά του αρμόδιου Περιφερειάρχη, του κ. Μπακογιάννη. Έργο υποδομών αναπτυξιακού χαρακτήρα, που να είναι συνδεδεμένο με την εκπαίδευση και το παραγωγικό μοντέλο, αυτό που εσείς προσβέετε, δεν το βλέπω. Αυτό δεν το λέω μόνο για σας, το έλεγα και στην προηγούμενη, δική μου κυβέρνηση.

Απόδειξη: Μα, είναι δυνατόν η Γεωπονική Σχολή να έχει έδρα την Αθήνα, όταν στην Κωπαΐδα έχει περιουσία, έχει υποδομή, έχει χωράφια τα οποία καλλιεργεί, τα οποία μισθώνει; Είναι δυνατόν να είναι η Γεωπονική Σχολή στην Αθήνα; Πώς, λοιπόν, μιλάμε για καινούργιο παραγωγικό μοντέλο;

Εγώ το λέω και το ζητάω από τώρα. Είναι αίτημα, όχι μόνο της Βοιωτίας αλλά και των γεωργών. Αν θέλετε να πάμε σε μια καινούργια ανάπτυξη, σε ένα νέο παραγωγικό μοντέλο, η Γεωπονική Σχολή -θα το ζητήσω και από την αριανή κυβέρνηση- να έρθει στο Νομό Βοιωτίας.

Θα κλείσω με δύο φράσεις. Έχετε δύο αφηγήματα τώρα τελευταία. Το ένα αφήγημα είναι ότι «εντάξει, βρε παιδιά, δεν φταίμε εμείς -το είπε κάποιος Βουλευτής σας σε μια συνέντευξή του- δεν φταίει ο βασανιζόμενος για την σκληρότητα του βασανιστή». Θα του απαντήσω παραφράζοντας: Όμως, δεν φταίει και ο κυβερνώμενος πολίτης για την πολιτική ανικανότητα και όχι την επιστημονική ανικανότητα του κυβερνώντος.

Και ένα άλλο αφήγημα, το οποίο χρησιμοποιείτε τώρα τελευταία είναι το εξής. Λέτε «εμείς πολλά από αυτά που κάνουμε δεν τα πιστεύουμε, ούτε ιδιωτικοποιήσεις θέλαμε, ούτε αεροδρόμια, ούτε το Ελληνικό, ούτε τα λιμάνια που κλείναμε, ούτε τη Θεσσαλονίκη ούτε τον Πειραιά, αλλά τι να κάνουμε; Μας τα επιβάλλουν οι ξένοι!».

Θα σας διαβάσω μια ρήση, που την είπε ένας μεγάλος πολιτικός, που ουδείς πιστεύω ότι αμφισβητεί, το 1963. Ακούστε, λοιπόν, για να το έχετε υπ' όψιν σας: «Όταν ένας πολιτικός γνωρίζει αυτό, το οποίο πρέπει να γίνει στη χώρα του και δεν μπορεί να το πραγματοποιήσει, διότι του αρνούνται τις αναγκαίες προϋποθέσεις, οφείλει να αποσύρεται αντί να κάνει συμβιβασμούς με τη συνειδήσή του». Η χώρα μπορεί να προχωρήσει και χωρίς εσάς.

Καληνύχτα σας και καλή χρονιά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Κουτσούμπα.

Τη σημερινή συνεδρίασή μας θα ολοκληρώσει η Υπουργός Τουρισμού, η κ. Κουντουρά.

Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ (Υπουργός Τουρισμού): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τρία τελευταία χρόνια η Κυβέρνησή μας με ισχυρή πολιτική βούληση, συγκεκριμένο αναπτυξιακό σχέδιο και αποτελεσματικότητα, που ξεπέρασε κάθε προσδοκία, υλοποιεί τον εθνικό στρατηγικό στόχο για την οριστική έξοδο από την κρίση, την επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας σε όρους βιωσιμότητας και ανταγωνιστικότητας, την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας σε νέες, υγιείς βάσεις. Οι επόμενοι μήνες είναι καθοριστικοί και ο στόχος είναι μέχρι το καλοκαίρι του 2018 να βγούμε από το πρόγραμμα.

Η αποφασιστικότητά μας στην εφαρμογή των απαιτούμενων μεταρρυθμίσεων και η πρόδος, που έχει σημειώσει η Ελλάδα αναγνωρίζεται απ' όλους τους διεθνείς θεσμούς, φορείς και τις ξένες αγορές. Το οικονομικό κλίμα και το επιχειρηματικό περιβάλλον βελτιώνονται διαρκώς. Η ανεργία έχει μειωθεί σχεδόν επτά μονάδες τα τρία τελευταία χρόνια και η απασχόληση αυξάνεται πλέον με ρυθμούς κοντά στο 2%.

Οι άμεσες ξένες επενδύσεις είναι σε επίπεδα ρεκόρ τα δυο τελευταία χρόνια και το 2017 έχουμε αύξηση μέχρι και 70%. Η ελληνική οικονομία «τρέχει» με θετικούς ρυθμούς, με υπερπώδοση των στόχων και διαρκή βελτίωση στα θεμελιώδη μεγέθη της, στη βιομηχανική παραγωγή και στη μεταποίηση, στο λιανικό εμπόριο, στις εξαγωγές και φυσικά στον τουρισμό σε όλα τα τουριστικά μεγέθη.

Σ' αυτό το νέο θετικό οικονομικό περιβάλλον η συμβολή του

τουρισμού είναι καθοριστική. Ο τουρισμός αποτελεί την κινητήρια δύναμη για την οικονομία, που μπορεί να συμπαρασύρει στην ανάπτυξη και όλους τους άλλους παραγωγικούς τομείς και ο ελληνικός τουρισμός κατέγραψε τις υψηλότερες ιστορικά επιδόσεις για τρεις συνεχόμενες χρονιές.

Το 2017 αποτέλεσε θεαματική χρονιά με αύξηση πάνω από 9% στις διεθνείς αφίξεις και εκτιμούμε ότι θα αγγίξουμε πάνω από 30 εκατομμύρια -ρεκόρ όλων των εποχών- στα τουριστικά έσοδα. Αυτή η άνοδος είναι η μεγαλύτερη των τριών τελευταίων ετών και σε συνέχεια των διαδοχικών ρεκόρ της προηγούμενης διετίας. Το 2015 κλείσαμε περίπου με 26 εκατομμύρια διεθνείς αφίξεις και το 2016 με 28 εκατομμύρια αφίξεις.

Το 2017 ο τουρισμός ενίσχυσε την κατανάλωση και τις καταθέσεις, αύξησε σημαντικά τις μεταφορές και στο εντεκάμηνο καταγράφεται ιστορικό ρεκόρ επιβατικής κίνησης στα αεροδρόμια της χώρας μας με σχεδόν 10% αύξηση σε σχέση με το 2016, που ήταν χρονιά ρεκόρ.

Συνέβαλε στην άνοδο του λιανικού εμπορίου, του τζίρου των αγορών «tax-free», του κύκλου εργασιών στον τομέα της εστίασης, όπως και στις εξαγωγές. Έφερε διψήφια αύξηση στην επισκεψιμότητα και τα έσοδα των αρχαιολογικών χώρων και μουσείων. Κυριαρχεί στις ενάρξεις νέων επιχειρήσεων, αλλά και στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Οι πρόσφατες προβλέψεις οικονομικών και τραπεζικών αναλύσεων αναφέρουν ότι η συνολική συμβολή του τουρισμού στην απασχόληση αναμένεται να αυξηθεί πάνω από μια μονάδα το 2017, στο 24,6% από το 23,4% που ήταν το 2016 και προβλέπεται να αγγίξει το 26% το 2018.

Για το 2018 τα πρώτα θετικά μηνύματα και οι προκρατήσεις μας κάνουν πολύ αισιόδοξους. Τα νούμερα είναι ήδη διψήφια. Στόχος μας είναι να καθιερώσουμε την Ελλάδα ως παγκόσμιο ελκυστικό προορισμό για τουρισμό τριακόσιες εξήντα πέντε ημέρες τον χρόνο. Επιδιώκουμε μέσα από τη βιώσιμη, δίκαιη και ισόρροπη τουριστική ανάπτυξη, τα οικονομικά και αναπτυξιακά οφέλη να διαχυθούν σε όλους τους προορισμούς, τις τοπικές κοινωνίες, για τα επόμενα χρόνια.

Σύμφωνα με την εθνική περιφερειακή τουριστική πολιτική που εφαρμόζουμε από το 2015, στόχος είναι να αυξήσουμε τους προορισμούς, αλλά και την τουριστική κίνηση τον χειμώνα. Ενισχύσαμε τις παραδοσιακές μας αγορές, την Αμερική, τον Καναδά, τη Ρωσία και ανοίξαμε νέες δυναμικές αγορές επισκεπτών υψηλής αγοραστικής δύναμης, Μέση Ανατολή, Κίνα, Ινδία.

Έχουμε πέντε στρατηγικούς άξονες, οι οποίοι έχουν ήδη αποδώσει. Κάναμε πράξη, πρώτα απ' όλα, την επιμήκυνση της θερινής τουριστικής περιόδου. Και το 2016 αλλά και το 2017, ο Σεπτέμβριος, ο Οκτώβριος και ο Νοέμβριος ήταν οι καλύτεροι μήνες όλων των εποχών, με διψήφια αύξηση στις αφίξεις και υψηλές πληρότητες σε όλους τους προορισμούς.

Διαπραγματευτήκαμε επίμονα και εξασφαλίσαμε την καθιέρωση νέων απευθείας πτήσεων, καθώς η συνδεσιμότητα αποτελεί το κλειδί για την τουριστική ανάπτυξη, καθώς ανοίξαμε νέες αγορές, όπως σας είπα και πριν. Είναι πάρα πολύ σημαντικό, διότι μέσα στους στρατηγικούς στόχους ενισχύσαμε τα θεματικά προϊόντα, τα οποία είναι επίσης πολύ σημαντικά για να πετύχουμε τους στόχους μας, την επιμήκυνση της περιόδου, ανάδειξη νέων προορισμών και φυσικά τη μεγάλη ανάπτυξη με ετήσιους ρυθμούς 7%, πάνω από τον διπλάσιο μέσο όρο του παγκόσμιου τουρισμού, πράγμα το οποίο έχει κάνει πολύ ελκυστική την πατρίδα μας και έχει προσελκύσει επενδύσεις υψηλής προστιθέμενης αξίας για τα επόμενα χρόνια.

Σε αυτήν την περίοδο της δυναμικής ανάπτυξης του ελληνικού τουρισμού, προτεραιότητά μας είναι να ενισχύσουμε τη διαθεσιμότητα και την ποιότητα του τουριστικού προϊόντος, ώστε να καλύψουμε τις νέες αναπτυξιακές ανάγκες της ελληνικής τουριστικής αγοράς και με μια σειρά μεταρρυθμίσεων δημιουργήσαμε ένα πάρα πολύ φιλικό περιβάλλον για την επιχειρηματικότητα αλλά και για τις επενδύσεις.

Σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία, αντιμετωπίζουμε νομοθετικά κενά και παθογένειες που παρελθόντος και υιοθετούμε πιο αποτελεσματικό και ευέλικτο νομικό, θεσμικό πλαίσιο, με βάση τις σύγχρονες διεθνείς πρακτικές αλλά και τάσεις.

Απλοποιήσαμε τις διαδικασίες σύστασης αδειοδότησης και λειτουργίας νέων τουριστικών επιχειρήσεων, θεσπίσαμε σύγχρονα κριτήρια και προδιαγραφές για τους επιμέρους κλάδους του τουρισμού, κωδικοποιήσαμε την τουριστική νομοθεσία. Πήραμε εκατό και πλέον ετών νόμους και τους έχουμε ψηφιακά πλέον στο site μας, έτσι ώστε οι τουριστικοί επαγγελματίες, οι υποψήφιοι επενδυτές να έχουν άμεση πρόσβαση σε αυτήν την ψηφιακή πύλη με όλη τη σύγχρονη και ισχύουσα νομοθεσία, όπως είναι σήμερα.

Ενεργοποιήσαμε τον Δορυφόρο Λογαριασμό Τουρισμού, που αποτελούσε εξαγγελία ετών. Το είχαμε ακούσει από όλες τις κυβερνήσεις. Ξεκινήσαμε πιλοτικά με τα στοιχεία του 2015. Στόχος μας είναι να μπορεί να αποτυπωθεί η συνολική και ολοκληρωμένη εικόνα όλων των τουριστικών μεγεθών ως ουσιαστικό εργαλείο στη χάραξη μακροπρόθεσμων πολιτικών για τον τουρισμό.

Συγκροτούμε, επίσης, το Παρατηρητήριο Τουρισμού. Νομοθετήσαμε ώστε να ξεπεράσουμε χρονίζοντα προβλήματα από το παρελθόν και να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για να προχωρήσουν νέες επενδύσεις. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο τουρισμός υγείας και ευεξίας και ειδικότερα το κομμάτι του ιαματικού τουρισμού, γιατί εκεί επιλύσαμε ένα χρόνιο πρόβλημα αναγνώρισης των ιαματικών πόρων και αδειοδότησης των ιαματικών εγκαταστάσεων, ώστε με γρήγορες διαδικασίες να αξιοποιηθούν επενδυτικά και να ενταχθούν σε χρηματοδοτικά και αναπτυξιακά προγράμματα. Θεσπίσαμε σύγχρονες προδιαγραφές για τα κέντρα θαλασσοθεραπείας και τις μονάδες ιαματικού τουρισμού.

Επεξεργαζόμαστε ένα πιο αποτελεσματικό πλαίσιο για τον ιατρικό τουρισμό. Ολοκληρώνουμε τις προδιαγραφές για τον αγροτουρισμό και τη χορήγηση ειδικού σήματος. Η ενίσχυση της κρουαζιέρας, του yachting και του καταδυτικού τουρισμού, όπως και η αξιοποίηση των μαρινών είναι στις προτεραιότητές μας.

Πρωθούμε υψηλού επιπέδου θεματικές εμπειρίες, που συνδέονται με τα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα της χώρας μας σε κάθε περιφέρεια και με προσορισμό και δημιουργούν νέες ευκαιρίες ανάπτυξης σε τοπικό επίπεδο. Πρωταγωνιστής πάντα, η ιστορία μας και ο πολιτισμός μας που έχουν προσδώσει παγκόσμια ακτινοβολία στη χώρα μας και είναι κυρίαρχη επιλογή επισκεπτών υψηλού εισοδήματος, αλλά και μορφωτικού επιπέδου.

Επίσης, άλλες αυθεντικές εμπειρίες που επιλέγουν οι επισκέπτες συνδέονται με τον θρησκευτικό τουρισμό, προσκυνηματικό, τον αθλητικό-προπονητικό, τον τουρισμού υπαίθρου, τον χειμερινό, τον συνεδριακό, τα ταξίδια πόλεως και φυσικά τη μοναδική ελληνική γαστρονομία, που πρωθούμε πολύ δυναμικά.

Ο τουρισμός αποτελεί κυβερνητική προτεραιότητα και η σύνδεσή του με όλους τους παραγωγικούς τομείς είναι στρατηγική επιλογή για την ανάπτυξή μας. Πρωθούμε πολιτικές για την ενθάρρυνση συνεργειών μεταξύ του τουρισμού, της πρωτογενούς παραγωγής αγροδιατροφικού τομέα, της μεταποίησης των εξαγωγών, έτσι ώστε να στηρίζουμε παραγωγούς, μικρούς επαγγελματίες, οικογενειακές επιχειρήσεις.

Ενθαρρύνουμε την ένταξη των τοπικών προϊόντων στα ξενοδοχεία και σε όλη την τουριστική αλυσίδα. Εξασφαλίσαμε μέσω του ΕΣΠΑ 2014-2020 την ενεργοποίηση πόρων πάνω από 300.000.000 και συγχρηματοδοτούμενες δράσεις για τον τουρισμό.

Προκηρύξαμε μέσω του ΕΠΑΝΕΚ τα δύο προγράμματα. Το ένα είναι για τα υφιστάμενα, ώστε να εκσυγχρονιστούν και να αναβαθμιστούν μικρομεσαίες επιχειρήσεις, τουριστικές επιχειρήσεις, ύψους περίπου 110 εκατομμυρίων, αλλά και ένα καινούργιο πρόγραμμα, το οποίο ήδη βγήκε, με 120 εκατομμύρια για την ίδρυση νέων μικρομεσαίων τουριστικών επιχειρήσεων.

Συμμετέχουμε για πρώτη φορά ως εταίρος σε διακρατικά συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα, όπως τα «INTERREG» για νέα έργα και ανάπτυξη στον θεματικό τουρισμό, στις διμερείς συναντήσεις και στα διεθνή fora. Βέβαια και στις διεθνείς επαφές μας στο εξωτερικό με επενδυτικούς παράγοντες, πρωθούμε την Ελλάδα ως παγκόσμια ελκυστικό επενδυτικό προορισμό. Προσκαλέσαμε και προσελκύουμε το ενδιαφέρον κορυφαίων ομίλων από την Αμερική, Ευρώπη, Μέση Ανατολή, Κίνα, Ρωσία για να επενδύσουν στην Ελλάδα.

Διεθνείς αλυσίδες εισέρχονται δυναμικά στην ελληνική αγορά. Ισχυροί όμιλοι και επενδυτικά funds διερευνούν συγκεκριμένες ευκαιρίες στο δυναμικά αναπτυσσόμενο τουριστικό τομέα, αλλά και στο real estate και διεθνείς ταξιδιωτικοί όμιλοι ήδη δραστηριοποιούνται στη χώρα μας και ενισχύουν την παρουσία τους με επενδύσεις σε ξενοδοχεία.

Τριακόσιες επενδυτικές προτάσεις υποβλήθηκαν την τελευταία μόνο διετία στις υπηρεσίες του Υπουργείου Τουρισμού, για υφιστάμενα και νέα τετράστερα και πεντάστερα ξενοδοχεία και αδειοδοτήσεις ειδικών τουριστικών υποδομών. Διακόσιες πενήντα τέσσερις τουριστικές επενδύσεις κατατέθηκαν προς υπαγωγή και στον αναπτυξιακό νόμο, συνολικού προϋπολογισμού άνω των 920 εκατομμυρίων ευρώ.

Ο ΕΟΤ, ως φορέας υλοποίησης της εθνικής στρατηγικής επικοινωνίας για την παγκόσμια προβολή και προώθηση του ελληνικού τουρισμού, υλοποιεί ένα πολύ δυναμικό πρόγραμμα με μεικτή διαφήμιση, συνδιαφήμιση με τους κορυφαίους ταξιδιωτικούς ομίλους, ενισχυμένη παρουσία στις διεθνείς τουριστικές εκθέσεις, προβολή στις παγκόσμιες ηλεκτρονικές πλατφόρμες, προωθητικές δράσεις στα παραδοσιακά μέσα και εκτεταμένες δράσεις στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, με μια διοργάνωση των «ταξιδιών εξοικείωσης», όπως τα λέμε, τα οποία έχουν ξεπεράσει περίπου τα διακόσια πενήντα.

Επιδιώξαμε και εδραιώσαμε πιο ισχυρή παρουσία στη διεθνή τουριστική αγορά και ενδυναμώσαμε τη συνεργασία μας με διεθνείς φορείς. Αποκτήσαμε ένα πιο ενεργό θεσμικό ρόλο σε αποφάσεις και πολιτικές, που διαμορφώνονται στον τουρισμό παγκοσμίως. Διεκδικήσαμε για πρώτη φορά και εκλεγίκαμε μέλος στο Εκτελεστικό Συμβούλιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Τουρισμού για την περίοδο 2018-2021.

Μας πρότειναν και μέσω εμού προέδρευσε η Ελλάδα στην κορυφαία διάσκεψη του ΟΟΣΑ για τον τουρισμό στο Παρίσι στις 2-3 Οκτωβρίου. Εκεί υιοθετήθηκαν για πρώτη φορά ελληνικές θέσεις και στη δήλωση της πολιτικής του ΟΟΣΑ για τη βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, η Ελλάδα είχε ισχυρή δυναμική παρουσία.

Εγκαινιάσαμε το έτος τουρισμού Ελλάδα-Ρωσία 2017-2018. Πρωθούμε την τουριστική συνεργασία με την Κίνα και υποστηρίζουμε την πρωτοβουλία, «ένα δρόμο, μια ζώνη», «one belt, one road» για το έτος τουρισμού Ευρωπαϊκής Ένωσης-Κίνας 2018.

Το 2018 επίσης, η Ελλάδα θα φιλοξενήσει μετά από δική μας πρόσκληση κορυφαία συνέδρια, όπως είναι το Διεθνές Τουριστικό Forum της Λουκέρνης, το συνέδριο του Παγκόσμιου Οργανισμού Τουρισμού για τον τουρισμό «του δρόμου του μεταξιού» και το συνέδριο της Αμερικανικής Ένωσης ταξιδιωτικών γραφείων «ASTA Destination EXPO», που συνιστά τεράστια ευκαιρία για την προώθηση και προβολή της πατρίδας μας στην αμερικανική τουριστική αγορά για όλα τα επόμενα χρόνια.

Αναβαθμίζουμε και εκσυγχρονίζουμε ριζικά τη δημόσια τουριστική εκπαίδευση, με στόχο την υψηλή κατάρτιση των στελεχών του τουριστικού τομέα και την υψηλή ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών. Ενισχύουμε τις ανώτερες σχολές Ρόδου, Κρήτης και τα οκτώ δημόσια ΙΕΚ του τουρισμού.

Εδώ, θέλω να πω ότι επίσης, είναι σε δημόσια διαβούλευση το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Τουρισμού από τις 11 Δεκεμβρίου έως τις 5 Ιανουαρίου του 2018. Είναι οι ρυθμίσεις για τον εκσυγχρονισμό του θεσμικού πλαισίου στον τομέα του τουρισμού και έχει αναρτηθεί ήδη στη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ».

Αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω πρώτα από όλα να ευχαριστήσω όλους τους συνεργάτες μου. Θέλω να ευχαριστήσω όλους τους υπηρεσιακούς παράγοντες, οι οποίοι με πολύ μεράκι, διάθεση, όρεξη και αγάπη έχουν στηρίξει αυτή την προσπάθεια. Η επιτυχία του τουρισμού είναι επιτυχία όλων των επαγγελματιών, είναι επιτυχία της Ελλάδος.

Θέλω να ευχαριστήσω όλους τους Βουλευτές, που μου μεταφέρετε τα προβλήματα τα οποία υπάρχουν. Δίνουμε λύσεις άμεσα. Θέλω να πω ότι σε αυτήν την εθνική προσπάθεια όλες οι περιφέρειες, η τοπική αυτοδιοίκηση, τα εμπορικά επιμελητήρια, αλλά και οι τοπικοί φορείς και ο ιδιωτικός τομέας είναι κοντά μας.

Έχουμε αποδείξει ότι οι Έλληνες ενωμένοι μπορούμε να πετύχουμε πολύ σπουδαία πράγματα. Ο τουρισμός ενώνει, είναι

εθνική υπόθεση. Νομίζω ότι είμαστε σε πάρα πολύ καλό δρόμο. Οι τρεις αυτές χρονιές της ανάπτυξης μάς έχουν κάνει πολύ υπερήφανους, γιατί ο τουρισμός στηρίζει την ελληνική οικονομία, αλλά συγχρόνως είναι και η «γέφυρα», είναι ο τομέας που ενισχύει άλλους παραγωγικούς τομείς, ώστε να μπορούν να αναπτυχθούν.

Θα κλείσω, λέγοντας ότι ο τουρισμός είναι η κινητήρια δύναμη για την εθνική μας οικονομία. Είναι το μέλλον για πρόοδο και για ευημερία.

Σας καλώ να υπερψηφίσετε αυτόν τον προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Χρόνια πολλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε πολύ την κυρία Υπουργό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.42' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Τρίτη 19 Δεκεμβρίου 2017 και ώρα 11.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2018».

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ